

دهزگای توێژینه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی موکیریانی

بو فویندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌هه کتێبه‌کانی دهزگای
موکیریانی سه‌ردانی مایه‌په‌ری دهزگای موکیریانی به‌...

www.mukiryani.com

PDF4Kurd

بو په‌یه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

برایانی کارامازوف

(۱)

برایانی کارامازۆف

(۱)

فیۆدۆر داستایینسکی

وه رگیترانی
ئه مین گه ردیگلانی

ناوەرۆك

- ۱ ..... Error! Bookmark not defined. پيشهكى وەرگىر
۴ ..... رۆژژمىرى ژيان و بەرھەمى فيۆدور دوستويۇفسكى
۱۰ ..... لە نووسەرەوہ

(بەرگى يەكەم)

بەندى يەكەم

- ۱۳ ..... كتيبى يەكەم: سەربردەى بنەمالە
۵۵ ..... كتيبى دووھەم: كۆبوونەوہيەكى بىئاكام
۱۵۱ ..... كتيبى سىئەم: ھەوہسبازان

بەندى دووھەم

- ۲۶۷ ..... كتيبى چوارەم: زامى تەشەناکردوو
۳۵۱ ..... كتيبى پىنچەم: دژ و ھاورا
۴۶۷ ..... كتيبى شەشەم: راھىبى پووسى

بەندى سىئەم

- ۵۴۱ ..... كتيبى ھەوتەم: ئاليووشا

دەزگای توڭژىنەوہ و بلاوکردنەوہى موكرىانى

● برايانى كارامازوف (۱)

● نووسىنى: فيۆدور داستاييۇفسكى

● وەرگىرپانى: ئەمىن گەردىگلانى

● نەخشەسازى ناوہوہ: گوران جەمال رواندى

● بەرگ: ئاسۆ مامزادە

● پىتچىن: شاسەنەم

● ژمارەى سپاردن: ۱۳۵۹

● نرخ: ۱۵۰۰

● چاپى يەكەم: ۲۰۰۷

● تىراز: ۱۵۰۰

● چاپخانە: چاپخانەى خانى (دھۆك)

زنجىرەى كتيب (۲۶۶)

ھەموو مافىكى بۆ دەزگای موكرىانى پارىژراوہ

مالپە: www.mukiryani.com

ئىمەيل: info@mukiryani.com

لامهوه زۆر گرینگ و بهنرخه، چونکه بهشیکى زۆر گهوره له پۆحى خۆم لهویدا گونجاندوه.

منیش دواى خویندنهوهى ئەو پۆمانه مەزن و فەلسەفى و پەوانناسى و کۆمه‌لناسىیە و له سەریەک ژيانناسىیە، بپارمدا وەرگىزىمەوه. دواى بىر کردنهوه و خۆه‌لکوشىن و زۆره‌بانى له‌گەل هەست و توانایى خۆم، قۆلم لى هەلمالى و دەستمکرد به وەرگىزىانى.

پیشتر وەرگىزىانه‌کهى "رامىنى موسته‌قىم"م خویندبووه و به‌راستى شوینى له سەر پۆح و هەستم دانابوو. هەر ئەو کاتە له دلى خۆمدا گۆتم بريا وەرگىزىدرايه‌ته سەر زمانى کوردى و خوینەرى کوردیش چىژى لهو پۆمانه گرینگ و هونەراوییه وەرگرتایه. به‌لام ئەو کات به بىریشمدا نەدهات خۆم وەرى‌گىزىمەوه. چەند سال دواتر وەرگىزىانه‌کهى "موشفىقى هەمه‌دانى"شم خویندوهوه و ئەوه‌ندهى دیکه خولیاى ئەو پۆمانه بووم، به‌لام هەرچەندى بىرم لىدەکردهوه، نەمەزانی چۆن خۆ له قەرەى دەم و وەرگىزىمەوه. بىرم دەکردهوه: ئەوه گریمان وەرگىزىایه‌وه، چۆنى چاپکەم؟ چاپى پۆمانىکى دووبەرگى و گەورەى ئاوا کوا له توانایى مندايه و دەمزانى هیچ کەسىک و هیچ چاپخانه‌یه‌ک له پۆژه‌لاتى کوردستان خەرجى مالىیه‌کهى وه‌ئەستۆ ناگرى. بۆیه له بپارەکه‌م پاشگەز دەبوومه‌وه و دل‌سارد و هیوابراو، ناچار دەبوو ئەو تاسه و ئاواته له ناخى خۆمدا بنیژم.

به‌لامم خوا دەرووى پووناکی بۆ کردمه‌وه و ترووسکەى هیوا له باشوورى کوردستانه‌وه به‌رهو پۆحم داڤژا و هیوابارانى کردم. ئاگادار کرام که "دەزگای تووژینه‌وه و بلاو کردنه‌وهى موکوریانى" له هەولیرى دیرین، گرینگىیه‌کى ته‌واو به‌وه به‌ره‌مانه‌ده‌دا و چاپیده‌کا. بۆیه وەرگىزىانه‌کهى "عینايه‌تى شه‌کىیاپوور"یشم خویندوهوه، به‌لام ئەو زۆر شوینى پۆمانه‌کهى هەلپەرتاوتبوو. پاشان وەرگىزىانه‌کهى "سالج حوسینى"م خویندوهوه و وه‌ک سەرچاوه‌ى وەرگىزىانه‌که‌ دامن و پیموایه له هەر سى وەرگىزىانه‌کهى دیکه به‌هیزتر و ئەمانه‌تدارتره. هەر وه‌ها خویندنه‌وهى وتاره به‌ناوبانگه‌کهى

پیشه‌کى وەرگىزى

کهى ده‌کا شهرح و به‌یانانى پموزى دەردى دل پورپه‌شى هەر وه‌ک ده‌وات و دووزبانى وه‌ک قه‌لەم

"نالى"

دۆستۆیۆفسکى نووسەر و خولقینه‌رى چەند پۆمانى به‌رز و به‌ناوبانگه و یه‌کى لهو نووسه‌ره دیار و جیهانىیه‌یه که به‌ره‌مى به زۆربه‌ى زمانه زیندوووه‌کانى جیهان وەرگىزىدراونه‌ته‌وه.

دۆستۆیۆفسکى له مانگى ژوئەنى سالى ۱۸۷۸ دەست ده‌کا به نووسینى پۆمانى "برایانى کارامازوف" نزیکه‌ى دوو مانگ به‌ر له مردنى، واته ئۆکتۆبرى ۱۸۸۰ ته‌واوى ده‌کات.

ئەم پۆمانه‌ى برایانى کارامازوف له چاو هەموو به‌ره‌مه‌کانى دیکه‌ى نووسەر، خاوه‌نى جیاوازییه‌کى تايبه‌ته و به پى‌گه‌لاله‌یه‌کى وردبىنانه و داڤشتنىکى ئاگادارانە نووسىویه‌تى. خوینەر هەر ئەوه‌نده چاویک به پىرستى به‌ند و به‌شه‌کانى ئەو پۆمانه‌دا بخشینى، بۆى دەرده‌که‌وى دۆستۆیۆفسکى چەنده‌ى گرینگى به زنجیره‌ى پووداوه‌کان داوه و چەنده ئاگادارانە پیکه‌وه‌ى گرى داون و تىکى هەلکىشان.

دۆستۆیۆفسکى له ۲۱ى سىپتامبرى ۱۸۸۰ نامه‌یه‌ک بۆ شاعیر و په‌خنه‌گرى ئیسلاو، ئیوان ئاکساکوف دەنووسى و لهو نامه‌یه‌دا ده‌لى: "بپروام بى بکه زۆر سەرقالم و ته‌نانه‌ت فریای سەر خوراندن ناکه‌وم. شه‌و و پۆژ خەرىکم و دەمه‌هوى پۆمانى برایانى کارامازوف ته‌واو که‌م. سەرله‌به‌رى چىرۆکه‌که له زه‌ینى خۆمدا دینم و ده‌به‌م و هەلیده‌سه‌نگینم. ئەو به‌ره‌مه‌ به

"سۆمەرئىست موام" له سەر برايانى كارامازوف كه له كتيبي "سه بارهت به پومان و كورته چيروك" دايه زياترى له گهله دۆستويۇفسكى و به رهه مه كانى ئاشنا كردم.

شياوى باسه هيچ كام لهو چوار وهرگيرانه بۆ سەر زمانى فارسى له زمانى سهرهكى، واته روسييه وه نه كراون و هه موويان له ئينگليزييه وه وهرانگيراوه ته وه. به لام بهو حاله شه وه شيرينى و جوانكارى و ورده كارى دۆستويۇفسكى هه روا بهرچاوه، به لام دووريش نيه زور له جوانى و ورده كارىيه كانى له قه له م كه وتبى.

من بۆ وهرگيرانى ئه و شاكاره جيهانييه ئه گهرچى وهرگيرانه كهى "سالخ حوسينى" م كرده بنه ما، به لام له زور شويندا كه لكم له وهرگيرانى "موشفيق هه مه دانى" و "رامينى موسسته قيم" يش وهرگرتووه. هيوادارم توانييم وهرگيريكى ئه مانه تدار بم و ئه گهر چه وتى و لارى بوونيكيش له كاره كه مدا بو، خاوهن رايان به گهره يى خويان بمبوورن و هه له و په له م بۆ راست بكه نه وه.

له كوتاييدا زور سپاسى بنه مالهى شاسه نه م (مه مه ده ئه مين، ره حيم و مريم) ده كه م كه بۆ پيچيني ئه م كتيبه هه وليكى زور يان داوه.

"وهرگيرى كوردى"

رۆژمىرى زيان و به رهه مه فىؤدور دۆستويۇفسكى

۱۸۲۱: ۳۰ ئۆكتوبر فىؤدور ميخائيلوويچ دۆستويۇفسكى له مۆسكو له دايك بووه. باوكى ئاندرؤيويچ، پزىشكى ئه رته ش بوو.

۱۸۳۸-۱۸۳۳: دۆستويۇفسكى له قوتابخانهى شه وانه پوژى تيكه لاو ده ست ده كا به خويندن.

۱۸۳۷: مانگى مهى فىؤدور دۆستويۇفسكى و برا گه وره كهى ميخائيل ده چنه سين پترزبورگ. هه ر له پايزى ئه و ساله دا دۆستويۇفسكى له يانهى ئاماده يى قوتابخانهى شه وانه پوژى بۆ كاپيتانى كوستوماروف وهره گيرى. ۱۸۳۸: مانگى ئووت. دۆستويۇفسكى خويندى كوليچى ئه فسه ران ته واو ده كات و ده بيته كاديرى ئه نازيارى ئه رته ش.

۱۸۴۴: كتيبي «ئوژنى گراند» ي بالزاك وهره گيريه وه.

۱۸۴۵: مانگى مهى دۆستويۇفسكى رومانى (ليقه و ماوان) ته واو ده كا. له لايه ن نيكراسوف و بليسينيكويه ده ناسرى. پايزى ئه و ساله دۆستويۇفسكى بۆ كورپى بليسينكى ريگاي ده كريتته وه.

۱۸۴۶: ژانوييه له پيتربورگسكى ئيسبورنيك (جونگ پيترزبورگ) دا وتاريكى نيكراسوف سه بارهت به تايبه تمه ندييه كانى رومانى (ليقه و ماوان) بلاو ده بيتته وه.

فيورييه ئه و ساله كورته چيروكى «مروفي دوو روو» بلاو ده كاته وه. ئۆكتوبرى ئه و ساله كورته چيروكى «كاكى پووخارچين» بلاو ده كاته وه. ۱۸۴۷: له سه ره تاي سالدا. دۆستويۇفسكى له كورپى بليسينكى ديتته ده رى و له وان دووره په ريز ده بى. ئاوريل و جوولاي ئه و ساله چوار چيروكى دۆستويۇفسكى له گوڤارى «پيترزبورگ كرونكل» به شى هه واله كانى پيترزبورگدا چاپ ده كرين.

به هاری ئه و ساله له گه له کومه له ی پیتراشفسکی (میخائیل پیتراشفسکی که یه کئ له شورشگێرانی سووسیال دیموکراتی پرووسی سهدی نۆزده بوو) کهین و بهینی پهیدا کرد.

له ماوهی نیوان ئۆکتوبر تا نوامبردا رۆمانی «ژنی خاوهنمالی» بلاو کردهوه.

۱۸۴۸: مانگی دیسامبر، کتییی «شهوه سپیهکان» ی بلاو کردهوه.

۱۸۴۹: «نیتۆچۆ کانزاوانوا» چاپ دهکا.

۲۳ی ئاوریل، دۆستویۆفسکی وهک ئه ندامی گرووسی پیتراشفسکی قۆلبهست دهکری. له ۲۹ی ئاوریل ههتا ۱۶ی نوامبر- دادگایی کردنی پیتراشفسکی و دارودهسته کهی دریزه ی دهبی. تاوانبارانی سه رهکی که دۆستویۆفسکی یه کئ له وان بوو، به ئیعدام مه حکووم ده کرین.

۲۲ی دیسامبری ئه و ساله حوکمه که یان له گۆره پانی سمینووسکی ده خویندریته وه و هه موو شتیک ئاماده ده کری بۆ گولله باران کردنیان. هه ر بۆیه ته نیا فه رمانیکی ئه رته ش ده یتوانی ژیانیا ن بیته ته کو تایی. به لام له دوایی ن ساتدا تاوانباران پله یه ک له حوکمه که یان بۆ داده شکی و گولله باران نا کرین.

۲۴ی دیسامبر «نیوه شه و» تاوانباران که دۆستویۆفسکی له گه له ئه وان ده بی، به زنجیر و سنده وه دیان به ن بۆ به ندیخانه ی سیبیریا.

۲۸۵۰: ۲۳ی ژانویه دۆستویۆفسکی راده گویزن بۆ به ندیخانه ی «ئه مه سه ک».

۱۸۴۵- ۱۸۵۰ مانگی فیورییه دوا ی ته واو کردنی ماوه ی حوکمه مه ی وه ک سه ربازی سیفر له گوردانی هه وته می پیاده نیزام له «سمی پالاتینسک» ده سته سه ر ده کری.

۱۸۵۹ هه تا ۱۸۵۴: خه ریکی خزمه تی سه ربازی ده بی.

۱۸۵۶: مانگی مارس داوا ی لیبوردنی لی ده کری. مانگی ئۆکتوبر پله ی ملازمی له ئه رته شدا پی ده درئ.

۱۸۵۷: مانگی فیورییه له گه له ماریا دیمیتریۆ نایسیایووا، که بیوه ژنیکی شوخ و کۆنه ژنی کارمه ندیکی گو مرک بوو زه ماوه ند ده کا. زه ماوه نده که یان له شاری کوزنتسک به ریوه ده چی.

۱۸۵۹: مانگی مارس. دۆستویۆفسکی واز له ریزه کانی ئه رته ش دینی. دیته ده ری. هه ر له و مانگه دا چیروکی «خه ونی مامه گیان» بلاو ده کاته وه. مانگی نوامبر و دیسامبر، «گوندی ئیپیتانچیکۆ و دانیشتوانی» بلاو ده کاته وه. مانگی جوولای ئه و ساله دۆستویۆفسکی ده چی بۆ «تور» که پایز و زستان له وی تیپه ر بکا. نیوه ی دووه می دیسامبر ده چی بۆ سین پیترزبورگ.

۱۸۶۰: مانگی سپتامبر له رۆژنامه ی روسکی میر (دنیای پرووسی) به شی یه که می «مالی مردووه کان» چاپ و بلاو ده کاته وه.

۱۸۶۰: یه که م کومه له به ره مه ی دۆستویۆفسکی له دوو به رگدا له شاری مۆسکو چاپ ده کری.

۱۸۶۱: مانگی ژانویه. یه که م ژماره ی «وه ریما» (زه مه ن) به هاوکاریی «میخائیل» ی برای به چاپ ده گه یینی. هه ر له و گۆقاره دا به شی یه که می چیروکی «ره نجاوه کان» بلاو ده کاته وه.

۱۹۶۲- ۱۸۶۱: گۆقاری زه مه ن مالی مردووه کان چاپ ده کا. مانگی مه ی نامیلکه ی سیاسی زایکینۆسکی به ناوی «پرووسیای جوان» بلاو ده کاته وه. له پیوه ندی له گه له ئه و به ره مه دا دۆستویۆفسکی ده چیته سه ردانی چیپرنیشیۆسکی.

مانگی ژوئه ن: دۆستویۆفسکی ده چی بۆ هه نده ران و له گه له هه رزی ن و باکو نین ئاشنا ده بی.

۱۸۶۳: مانگی فیورییه مارس یادداشته کانی زستانی سه باره ت به بی و باوه ری هاوینی به چاپ گه یاند. مانگی مه ی گۆقاری «زه مه ن» داده خرئ. مانگی ئووت - ئوکتوبر دۆستویۆفسکی ئه و چه ند مانگه له هه نده ران تیپه ر ده کات.

۱۸۶۴: مانگی ژانویه میخائیل دوستویۆفسکی ئىجازەنامەى چاپى گۆڧارى «ئەپووك» (دەوران) وەردەگرى. ھەتا بتوانى زىانى ئابونەى گۆڧارى (زەمەن) قەرەبوو بىكاتەوہ. مانگی مارس. يەكەم ژمارەى گۆڧارى «ئەپووك» كە بەشى يەكەمى «يادداشتە نەپتییەكانى» تىدا بوو بلاوكرايەوہ. مانگی ئاورىل ماریا دىمىتریونا دوستویۆفسكى كۆچى دوايى دەكات. مانگی جولای ئەو سالە میخائیلی براشى دەمرى.

۱۸۶۵: «تیمساح» و «پرووداى نائاسایى» بلاو دەكاتەوہ. مانگی ژوئەن گۆڧارى ئەپووكیش دادەخرى. جولای و ئۆكتۆبرى ئەو سالە دوستویۆفسكى بۆ جارى دووہەم بەرەو ھەندەران وەرئ دەكەوى.

۱۸۶۶: پۆمانى «جىنايات و مكافات» بلاو دەكریتەوہ. ئۆكتۆبرى ئەو سالە دوستویۆفسكى بەرھەمىكى تازە بە ناوى «قومارباز» بە كچە خىرانووس (ئاننا گرىگورىونا ئىسنىتكىنا دەنوسىتەوہ. فىورىەى ئەو مانگە لەگەل ئاننا گرىگورىونا ئىسنىتكىنا زەماوہند دەكا.

۱۸۶۷: ئاورىل ھەتا ژوئەن سەردانى شارى دىرسىدن و بادن و بازل و ژنىو و میلان و فلۇرانس دەكات.

۱۸۶۸: پۆمانى «گەمژە» چاپ دەكات.

۱۸۷۰: كورته چىرۆكى «مىردى ئەبەدى» بلاودەكاتەوہ.

۱۸۷۱: مانگی جولای. دوستویۆفسكى دەگەرپتەوہ بۆ شارى سىنپترزبورگ. دەستدەكا بە نووسىنى «بەسوخرە گىراوہكان» و ئەو پۆمانە لە سالى ۱۸۷۲دا تەواو دەكا.

۱۸۷۲: ھاوینەكەى لە «ئىستار يارووسا» تىپەر دەكا. پاشان ھەر ئەوى دەبىتە شوینى ھاوینە بوى.

۱۸۷۳: دەبىتە سەرنووسەرى ھەوتەنامەى «گراز ھىدانىن» (شارۆمەند).

كۆمەلە وتارەكانى لە ژىر ناوى (بىرەوہرىيەكانى نووسەرىك) لەودا چاپ دەكا.

۱۸۷۴: مانگی مارس دوستویۆفسكى واز لە سەرنووسەرى گۆڧارى شارۆمەند دىنى.

۱۸۷۵: مانگی ژانویه پۆمانى (لاوى ناکام) دەنوسى.

۱۸۷۶: «بىرەوہرىيەكانى نووسەرىك» دەگاتە چاپى دووہەم. بەلام ئەمجارە بە شىوہى گۆڧارىكى سەربەخۆ ھەر بەو ناوہوہ. لە ژمارەى مانگی سپتامبردا لە گۆڧارى ناوبراودا كورته چىرۆكى «خاكەراو لەخۆبردوو» چاپ دەكا.

۱۸۷۷: مانگی دىسامبر بۆ ئەندامىتى ئەكادىمىيى زانست (لە بەشى زمان و ئەدەبىياتى پووس) ھەلدەبژىردى.

۱۸۸۰ - ۱۸۷۹: برايانى كارامازوف چاپ و بلاو دەكاتەوہ.

۱۸۸۰: مانگی مەى - ژوئەن لە رىپورەسمى پەردە ھەلگرتن لە سەر كوتەلى پووشكىن لە مۆسكۆ بەشدارى دەكا و وتارىكى گرینگ و مېژووى دەخوینتەوہ. ھەر لەو رىپورەسمەدا دوستویۆفسكى دوو جار شىعەرە بەناوبانگەكەى پووشكىن «مزگىنىدەر» دەخوینتەوہ. ۸ى ژوئەنى ئەوسالە دوستویۆفسكى لە دووہەمىن كۆبوونەوہى ئەنجومەنى ئەدەبىي پووسىادا سەبارەت بە پووشكىن مژوليايش دەكا.

۱۸۸۱: لە سەرەتای مانگی ژانویەدا دوستویۆفسكى لىكۆلینەوہ لە سەر يەكەم ژومارەى (بىرەوہرىيەكانى نووسەرىك) كە داگرى راڧە و شىكارىي ئەو لەو سالەدا بوو كارى كرد. ۲۸ى ژانویە (۹ى فىورىە) فىودور ميخائىلووىچ دوستویۆفسكى كۆچى دوايى دەكات.

لە نووسەرەوه

ئەگەر بمههويى بيمه سەر باسى پالەوانى رۆمانەكەم، ئالكسى فيودورويچ كارامازوف، تا رادەيەك دەستم لە گۆزەدا دەمىنى. بەو واتايە، هەرچەندە ئالكسى فيودورويچ وەك پالەوان دەستنيشان دەكەم، بەلام دەزانم ئەو لە هيچ باريكەوه مرقىكى مەزن نيبە. هەر بۆيە ناچارم پرسيارگەليكى لەم شيۆهيه پيشبيني بكەم: «جەنابى ئالكسى فيودورويچ كارامازوف لەبەر چ خووخدەيهكى بەرچاوى وەك پالەوان هەلبژاردوو؟ چ كاريكى باش و شياوى كردوو؟ لە لاي كى و بەچى ناوبانگى دەرکردوو؟ بۆچى منى خوینەر كاتى خۆم بەلای ئەو و چۆنیهتیی ژيانیهوه بەفیرۆ بدەم؟» پرسيارى ئاخىر لە هەموويان گرینگترە، چونكە ولاميكم جگە لەوه نيبە كە «رەنگە هەر لە ريگەى رۆمانەكەوه بەوه بگەى.» دەى ئەوه گریمان رۆمانەكەت خویندەوه و پيى نەگەيشتى، كەوايه لە سەر ئەو باوهرە نابى كە ئالكسى فيودورويچ خووخدەيهكى بەرچاوى هەيه. بۆيە ئەوه دەليم چونكە لەبەر تالىي رويداوهكە پيشبيني دەكەم، ئەو لە لاي من خووخدەيهكى بەرچاوى هەيه. بەلام زۆر بە گومانم لەوهى كە بليى بتوانم ئەو شتە بە خوینەر بسەلمينم يان نا. راستيهكەى ئەوهيه، ئەگەر ئيجازە بفەرموون، ئەو پالەوانى يەكەمى رۆمانەكەيه. بەلام بە شيۆهيهكى ليلى و ناديار. هەر بەراستيش لەم سەردەمەى ئيمەدا چاوه‌روانىي رۈون و ئاشكرا لە مرقگەلى سەير و سەمەرە دەكرى. بە دلنيايهوه دەتوانم بليم شتيك هەتا رادەيهك ديار و بەرچاوه: ئەم مرققه، مرققىكى سەير و تەنانەت لە كەس نەچوو، بەلام سەير و سەمەرەيى و لە كەس نەچوونى بە جيى ئەوهى سەر بە خيىر و بيىر بى، بنۆسى گرفت و چەرمەسەرييه. بە تايبەت لەو جييهدا كە هەموو دەيانههويى شتە چكۆلەكان لە سەر يەك هەلچن و لە شيواوييهكى گشتيدا بە مانايەكى

پيشكەشه به:

ئانا گريگوريونا دوستويۇفسكى

«ئامین، ئامین، بە ئیوه دەليم ئەگەر دەنكە گەنم بكەويته زهوى و نەمرى، بە تەنيا دەمىنیهوه بەلام ئەگەر بمرى، بەرھەمى زۆر دەبى.»

(ئنجیلی یوحەننا، بەشى دوازدههەم، ئايەتى بیست و چوار)

سەرەکی و ھاوایی بگەن. لە زۆر لایەنەوه مەروڤی جیاواز و لەکەس نەچوو لە بازەنی شتە وردەکاندا دەخولیتەوه، یانی بوونەوهریکی جیاوازه. وانیه؟ چاکه، ئەگەر لەگەڵ رای ئاخردای و بە راستی دەزانی، لە ولامدا بلێ «وانیه» ئەوسا من، لە سەر ئیزنی ئیوه سەبارەت بە گرنگایه تیی پالەوانی پۆمانەکه، ئالکسی فیودورویچ، لەوانهیه زۆر دلگەرتر بم. چونکه وانیه که مەروڤی جیاواز و لەکەس نەچوو هەمیشە لە جەغزی شتە وردەکان و شتە سەرەکیهکان بەدور بی. بەلکو بە پێچهوانه، بە دلناییهوه دەلیم مەروڤیکی وا کاکلی سەرەکیی لە ناخ و پواله تی خویدا هەلگرتوو. ئیتر مەروڤی ھاوژمەنی مەلووم نییه بۆ بە شیوهی کاتی لیتی دابراون، وەک ئەوهی لە چنگ گێژەلووکهیه کدا بن.

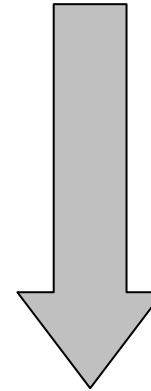
لەگەڵ ئەوشدا ئەگەر گیروگرفتی دیکه نەبوايه خۆم لە گێژاوی ئەم باسه بی پێز و قەلبه نەدەخست، زۆر ساده و بەبی پێشهکی دەمگوت «ئەگەر پێیان خۆش بی دەخویننەوه.» گێرو گرتیش ئەوهیه دوو پۆمانم ههیه و سەربردهیهک. پۆمانی سەرەکی پۆمانی دووهههه. چونکه کرداری پالەوان لەم زەمانه دایه، یانی ئیستا. پووداوهکانی پۆمانی یهکهه سیزده سال له مه و بهر قه و ماوه. رهنگه نه توانین بلین پۆمانیشه. بهلکو ساتیکه له ساتهکانی ژیانی پالەوانیک له سەردهمی لاویه تیدا. بهلام بهبی ئەم پۆمانه یهکهه ههچم پیناکرێ، چونکه زۆربهی پووداوهکانی پۆمانی دووههه بهبی پۆمانی یهکهه ههچ واتایهکیان نییه. بهلام بهو پێیه دژواری سەرەکی له وهش که ههیه ئالۆزتر دهبی: ئەگەر من، یانی کهسی ژیا نامه نووس، تیبگهه که ته نانهت پۆمانیکم بۆ پالەوانیکی ئاوا پر شووریهی و چرووک زایه دهبی، چۆن به دوو پۆمانهوه خۆم دهردهخهه و چۆن له روانگه ی خۆمه وه ئەو نهترسی و پوو ههلمال دراوییه بهیان کهه و بینوینم؟

چونکه ههچ رینگه چاره یه کهه بۆ پهیدا نابێ، دیمه سەر ئەوهی بهبی ههچ چاره سهریک به سهریدا تپهههه. ههلبهت، خوینهری وریا زۆر زوو تیدهگا که ههه له سهرهتاوه ده مویست بهو ئاکامه بگهه و ئەویش لهگەڵ من بههوی

فهوتانی کات و وشه ی بی کاکل رقی هه لدهستی. له وهلامی ئەم وتهیه دا به پانه وه ده لیم وشه گهلی بی کاکل و کاتی گرانبا ییم سهرهتا له رووی ئەدهه و حهیا و دووههه له بهر وریایی خه ریک بوو زایه دهکرد. لهوانه شه بلێ «لهگه ل ئەوهشدا، ئەو له پێشدا ئاگاداری کردووینه ته وه.» له راستیدا خۆشحالم که پۆمانه که به دوو شیوه گێرانه وه دابه شه بووه. «به یهکیه تیه کی گشتی و پێویسته وه.» دوا ی ئاشنا بوون لهگه ل یه کهه پۆمان، خوینهر ئەو کاته بریار ده دا که خویندنه وه ی پۆمانی دووهههه با یی زهحمه ته که ی ده بی یان نا؟ ههلبهت ههچ کهس به لینی نه داوه که له دووهههه مین لاپه ره ی پۆمانی یه کهه دا ده توانی کتیه که وه لانی و به لایدا نه چیته وه. بهلام ئەو کاته خوینهر گه لیک ی دلۆقان دینه گۆرێ که سه داسهه به پێویستی ده زانن پۆمانه که تا کوتایی بخوینن وه، نه کا له نیو بژیا نیی بی لایه نانه یاندا تووشی هه له بین.

هه موو ره خنه گرانی رووسیش، بۆ وینه ئاوان، له هه مبهه ر ئەو جو ره موقانه دا به شیوه یه کهه دل ئا و ده خواته وه. لهگه ل بوونی ویزدان و وردبینی، ده توانم دیارییه کی زۆر باش و شیاویان پێشکه ش بکهه، که ههه له سهره تا ی پۆمانه که وه دهستی له هه لگرن. هه موو پێشه کییه که ش ههه ئەمه یه. سه داسه دیش له سهر ئەو باوهههه که زایه بووه. بهلام چونکه نووسراوه و تۆمار کراوه، چاکتر وایه بمینیته وه. ئیستاش با بچینه سهر دهقی پۆمانه کهه.

به نندی یه کهم

کتیبی یه کهم
سه پردهی بنه مائه

ژنی دووهه می بوون. ژنی یه که می ئادلایدا ئیوانا، کچی بنه ماله یه کی مامناوهندی و نه جیم بوو. بنه ماله می میؤسؤف خاوهنی زهوی و زار بوون و زوربهی خه لک به خیلی پی ده بردن. به لام ئه و کچه میراتگر و جوانکیله و وریا و چاوکراوهیه که له بهرهی ئیستادا وینهی زوره و له بهرهی پیشووشدا جاروبار وینهی ئه و هه لده که وت، چون بوو شووی به و پیاوه خویری و پنجه کرد، نازانم بلیم چی. کچیکی جوان و جحیل دهناسی که زور خاوهن ههست و دلناسک بوو، دواي چهند سال دلداری کردن له گه ل پیاویک که دهیتوانی زور به سانایی زه ماوهندی له گه ل بکا، به لام کوسپ و ته گهرهی به دهستی خوی ساز کرد و له شهویکی باران و له نگیزه دا خوی له هه لدریکه وه هاویشته نیو چۆمیکی قووله وه و خوی کوشت. ئه وهش له بهر ئه وهی به حه ز و مگیزی خوی بگا و وهک ئوفیلیا (گراوه که ی هاملیت) ناوبانگ ده رکا. راستیه که شی ئه گهر ئه و هه لدره، یانی ئه و شوینهی بو خو کوشتن هه لیبژارد بوو ئه وهنده بهر ز نه بوایه و چۆمه که شی ته نک بوایه و رۆخه که ش دلگیر و شاعیرانه نه بوایه، له وانه بوو ئه م خو کوژییه روو نه دا. ئه م وته یه پیچ و په نای تیدا نییه و له وانه یه له دوو سئ بهرهی پیشووماندا له رووسییه رووداوی وا زور قه و مایی. هه ر بویه کرده وهی ئادلایدا ئیوانا میؤسؤف بیگومان ره نگدانه وهی بییر و باوه ری رۆژاوا ییه کان بووه. دلناسکی و تورانیک بوته هوی ئه و زه ماوهنده و ئه ویش له نه بوونی ئازادی زه یینییه وه سه رچاوه ده گری. ره نگه ویستی تی به جوریک سه ربه خوی ژنانه بگا و پشت له هه موو داب و نه ریت و مه زنایه تی بنه ماله که یان بکا. ئه وهشمان له بییر نه چی، ره نگه له دنیای خه یالی خویدا به وه دلخوش بووی که فیؤدور پاولوویچ، له گه ل ئه وهی پیاویکی دیزه و حه پوله به لام رووه له مال دراوی و له بنه وه بری و گزیکاریی ئه و تاییه تی سه رده می پیشکه وتنه، به لام له راستیدا حه نه کچییه کی به دخوو بووه و هیچی تر. چیژی ئه و زه ماوهنده ش بو ئادلایدا ئه وه بوو که ره دوو بکه وی، بویه فریوی خوارد بوو. ئه و کاته ش فیؤدور پاولوویچ به قازانجی بوو که ئه و حه زلیکردویی و زه ماوهنده بکا. چونکه زور پر هه وهس و چاو برسی و تۆلاز بووه، ویستوویه تی هه رچۆنیکه داها توویه کی باش بوخوی مسوگر بکا. چی له وه خۆشتره که خوی به بنه ماله یه کی نه جیمزاده وه هه لواسی و له و ریگایه وه

(۱)

فیؤدور پاولوویچ کارامازوف

ئالکسی فیؤدور وویچ کارامازوف سیئهه مین کورپی فیؤدور پاولوویچ کارامازوف یه کی له خاوهن مه زراکانی شاری ئیمه - بوو. فیؤدور پاولوویچ خاوهنی زهوی و زاریکی زور بوو و له سه رده می خویدا پیاویکی به ناوبانگ بوو. هه ر بویه هیشتاکه ش یادی له دلماندا زیندووه و هویه که شی مه رگه دلته زین و پر له رازه که یه تی که سیزده سال له مه وه بهر روویدا. که له شوینی خویدا به خهست و خوی باسیده که م. ئیستا هه ر ئه وهنده ده لیم که ئه و مالیکه - که تاقه رۆژیکیشی له ملکه که ی خویدا رانه بواردووه - مرۆفکی سهر و سه مه ره بوو. به لام هاوچه شن و هاو شیوهی مرۆفگه لیک خویری و شه رانی بوو، له گه ل ئه وهشدا گه مژه ی وهک ئه و زورن. به لام ئه و له و جوره گه وچه پیاوانه بوو که زوریان ئاگا له کاروباری خویان هه یه و خویان وا نیشان ده دن که چاو برسی نین. بو وینه فیؤدور پاولوویچ له هیچه وه دهستی پی کرد بوو. زهوی و زاره که ی له هی هه موو کهس که متر بوو. له سه ر سفره و خوانی خه لکی داده نیششت و وهک قرنو پیاوه وه دنووسا، کاتیکی که مرد سه د هه زار رۆبلی له پاش به جیما. له گه ل ئه وهشدا له و شاره دا له وی گه لحوتر تیدا نه بوو. ئه وهی له و ده وه شایه وه گه مژه یی و حه پۆلی نه بوو - زوربه ی ئه و جوره مرۆقانه وریا و به هوشن - به لکو جوریک ساویلکه یی بوو. ئه وهش تاییه تمه ندیی ولاتی باب و باپیرانی ئه وه و بویه ئه ویش یه کیک له گه وجترین و گیلترین پیاوانی ناوچه که بوو.

ئه و دوو جاری زه ماوهند کرد بوو و سئ کورپی هه بوو. کورپه گه وره که ی ناوی دیمتری بوو له ژنی یه که می بوو. دووانه که ی دیکه ش ئیوان و ئالکسی له

به مال و سامانیکي باش بگا. خوښه ويستی دوو سهرهش هر نه بوو. ئادلایدا ئیوانا نه گهرچی زور جوان و دلرفین بوو، به لام وهک بووک و زاوا هر نه دهچوون. ئه وهش له ژيانی فیودور پاولوویچدا شتیکی دهگمهن بوو، که بوی هه لکه وتبوو. چونکه پیاویکی داوین ته ر بوو و ژنیک توزقالی رووی خوشی بو بنواند بایه ملی خوئی دهشکاند و دهکته دواي. به لام له وه دهچوو ئادلایدا ته نیا ژنیک بی که له گه ل چیژ و هه وهسی ئه ودا سازگار نه بوو.

ئادلایدا هر زور زوو دواي ردهوو که وتنه که ی بوی دهرکه وت که هیچ ههستیکی جگه له سووکایه تی دهرهق به میرده که ی نییه. چونکه پیمان وابوو بنه ماله ی میوسوف خیرا جیازی کچه ردهوو که وتوو که یان ددهن و مهسلهت دهکن، بووک و زاوا ژیانیکي بی سهره و به ره و شیرئیویان دهست پیکرد و به ردهوام خه ریکي قره و هه را بوون. ده لین ئادلایدا ئیوانا زور له فیودور پاولوویچ نه جیمتر و قورساختر بووه. پاره ی جیازی کچه بیست و پینج هه زار رویل بووه و فیودور پاولوویچ دهستی به سهردا گرتوو و کچه چاوی پیی نه که وتوته وه. زوریشی هه ولدا بوو ئه و زهوی و خانوبه ره نوقلییه ی شار که به شیک له جیازی کچه بوو، به ناوی خویه وه تاپو بکا. زوری پی داکیشا بوو و به جارئ کچه ی جارز کردبوو. به هه ره شه و گوره شه ژيانی لی کردبووه زهقنه موت. بویه کچه به ئاواته وه بوو رزگاری بیی له چنگی. منجری و ته ماحی له راده به دهری هینده بی شهرمانه بوو پیاو بیزی لی هه لدهستا. به لام به وه چاکبوو بنه ماله ی ئادلایدا ئیوانا زوو پیمان زانی و دهروی ته ماحه که یان ئاخنی. هه موو خه لکی به گوره و چووکه وه زانیویان که ئه و ژن و میرده وهک مشک و پشيله وان و بیست و چوار سه عاته خه ریکي شهر و دهمه قالین. به لام وا هاتبوو که هه میشه فیودور پاولوویچ کوتانی ده خوارد، هویه که شی ئه وه بوو ژنه زور ئاله تی و نه ترس و که م تاقهت بوو و به ژن و قه لافه تیشی زهلام و به خووه. له ئاکامدا پشت له هه موو شتیکی دهکا و له گه ل قوتابییه کی مال به کوئل هه لده گیری و میتیای سن سالانه به سهر میرده که یدا به جیدیلئ. فیودور پاولوویچیش زور زوو ماله که ی دهکاته گزینو و دهسندکه کا به مه ی نوشین و رابواردن. جار جاریش به هه موو شارهکانی پاریزگادا به سواری دهرؤیشت و باسی دلرهقی و جهفای ئادلایدا ئیوانای دهکرد و دهگریا. جاری

وابوو باسی شتی وای دهکرد که هیچ پیاویک له رووی هه لناه ئاوا باسی ژيانی ژن و میزدايه تی خوئی بکا. له وه دهچوو ته نیا به وه دلی ئاو بخواته وه که خوئی مه زلووم و ليقه و ماو نیشانبندات و به سه رهاتهکانی خوئی به تام و چیژه وه بگیریته وه.

گالته چی پیمان دهگوت: «فیودور پاولوویچ، نیوچاوانه که ت هیناویه تی، ئاخ هر هه موو خه م و په ژاره یه وه زور شاد و خوشحال دیاری.» زور که سیش دهیانگوت له گیریانی دهری قه شمه رجارئ خوشحالی و ئه گهر خوشت وا نیشانده ده ی که ئاگات له و حال وبال له پیکه نیییهت نییه، بو ئه وه یه که پیکه نییتری بکه ی. به لام که س نازانی رهنکه ئه و کرده وه و ئاکاره شی به هوی ساویله که بییه وه بووی. ئاخری ژنه هه لگیرا وه که ی دهرؤیته وه. ژنه تیوه یان له شاری پترزبورگ دیتبوو. له گه ل ئه و ته له به به ره لاله یه چوته ئه وی و ژیانیکي ئازادانه و بی قهید و بهندی دهست پیکردوو. فیودور پاولوویچ کتوپر دیته سهر ئه وه ی خوئی ته یار کا و بروا بو پترزبورگ. جا بوچی دهچوو، خوشی نه یده زانی. ئه گهر غیره تی وه بهر خوئی بنایه به راستی دهچوو. به لام ئیستا که بریاری دابوو بچی، به هه قی خوئی ده زانی چهن پیکی دیکه بخواته وه و هیز و گورئیکي بیته وه بهر. هر له و کاته دا هه والی مردنی ئادلایدا ئیوانا له پترزبورگ به بنه ماله ی میوسوف دهگا. هیندی ده لین به شیوه یه کی کتوپر له قوژبنیکدا به نه خوشی بلفه ته (تاعوون) مردوو. هیندی کیش ده لین له برسانا مردوو. فیودور پاولوویچ ده لین له و کاته دا که هه والی مه رگی ژنه که ی پیگه یشتوو مه ست بووه. هه لدیته سهر شه قام و هاوار دهکا و دهست بو ئاسمان هه لده برئ: «خودایه گیان! ئیستا ئیزن بفرموو ئه م بهنده هه ژاره ت به دلئیکي بی خه م و ئه رخه یانه وه کوچی دواي بکا.» به لام دیسان برئ که س ده لین وهک مندالیکی گچکه دهگریا، ئه وهندهش به سۆزه وه دهگریا که زور که س دلان بوئی دسووتا. له وانه یه هه ردوو لاش راست بکن. یانی بو رزگار بوونی خوئی شاد بووه و بو ئه و ژنهش که بوته مایه ی رزگاری به دل گریاوه. زور سروشتیه، مرؤف، ته نانه ت تاوانباران زیاتر له وه ی که ئیمه بیري لیده که ینه وه ساویله که و سایلؤحن. ئیمهش هر واین.

(۲)

له ډېتک کوربه کوربه کمې رزکار دهبی

زور به سانایې دتهوانی بیهیته بهرچاوی خوت مروثیکی ئاوا ئه گهر بیهیته باوک، چ باوکیکی لیدهدردی و منداله کانی چون دعاملینې. له باوکایه تیدا ریزه یهک دوور له و چاوه پروانییه نه بوو، که بوومان. ئه و کوربه ی که له ئادلایدا ئیوانا بوو، بهرله لای دهرک و کولانان دهکا، ئه ویش نهک له بهر داخ له دلای قین، به لکو به شیوه یه کی ئاسایی له بیر خوی بردبووه و دتگوت کورې ههر نییه. له ولشه وه به فرمیسک هه لوهراندن و کورپووزانه وه عالمی وهره ز کردبوو و ماله که ی کردبووه زه لکاوای خراپه کاری. گریگوری که نوکه ریکی به وه فای بنه ماله که یان بوو، میتیای سی سالانه ی خستبووه ژیر بال و په ری خوی. ئه گهر گریگوری به و مندالوچکه به سته زمانه رانه گه یشتایه، که سیک نه بوو ته نانه ت جلوبه رگی لیبگورې.

ته نانه ت خزم و که سانای دایکیشی له سه ره تاوه له بیریان بردبووه. ئاغای میوسوفی باوه گه وره شی، باوکی ئادلایدا ئیوانا، نه مابوو. ژنه که شی، دایه گه وره ی میتیا، چووبوو بو موسکو و زور نه خوش بوو. کچه کانیشی شوویان کردبوو. میتیا ماوه ی سالیک له مالی گریگوری پیر دهمینتیه وه و چاوه دیری لیده کرې. ئه گهر باوکیشی وه بیری بکه وتایه ته وه. که ههر ناکری به یه کجاری له بیری بردبیته وه. ببیردایه بو ماله که ی خوی، لیتی ده بووه ملوزم و ژیانی پی تال ده کرد. تا ئه وه ی یه کی له ئاموزاکانی ئادلایدا ی خوالی خوشبوو، پیووتیر ئه لکساندر وویچ میوسوف له پاریس ده گه رپته وه. دواتر سالانیک زور له هه نده ران ده ژی. به لام ئه و کاته لاه بووه و له نیو بنه ماله ی میوسوفدا به روشنیر و فه رهنگی خوو ناوبانگ دهرده کا، چونکه

هه نده ران گه راوه و پینه ختی ولاتانی دیوه. نزیک به کو تاییی ته مه نی ده بیته لیبرالیک که له ده یه ی چل و په نجادا بره وی هه بوو. له ده ورانی چالاکیی رامیارییدا ده بیته لیبرالیک هه ژده عه یاری سه رده می خوی و ئاو ناپالیوی، له پروسیه و له هه نده ران بوی هه لکه وتوو، له نزیکه وه پرودوون^۱ و باکوونین^۲ بیینی و له گه لیان دانیشی. له سالانی کوتایی ته مه نیدا زور تامه زرو بوو سه باره ت به سی روت شورش فیورییه ی ۱۸۴۸ ی پاریس بدوی و گوتوویه تی خوم هینده ی نه مابوو له شه ری ساخلووه کانداه شداری بکه م. یه کی له شیرینترین بیره وه ریبه کانی سه رده می لاویشی ههر ئه وه بووه. ملکیکی سه ربه خوی بوو به هه زار ره عیه ته وه. ئه و ملکه به شکویه له نزیک شاره که ی ئیمه هه لکه وتبوو. له گه ل زه وی و زاری په رستگا به ناوبانگه که مان هاوسنور بوو. پیووتیر ئه لکساندر وویچ هیشتا پیی نه نابوووه ملکه که یه وه، ده ست ده کا به دوسییه سازکردن بو ماسی گرتن و دار برین له لیره وار. به باشی نازانم کامیان. له مه قامی شارومه ندی فه ره نه گیدا به ئه رکی خوی ده زانی له گه ل قه شه کان یه ککه وی. به بیستنی به سه ره اتی ئادلایدا ئیوانا، که وه بیری دی سه رده میک حه زی لیده کرد، دوا ی ئه وه ش له ژیانی میتیا ناگادار دهبی و له گه ل ئه وه ی زوری رق له فیودور پاولوویچ بووه، له گه لی ئاشنا دهبی و پرو راست پیی ده لی که دهمه وی ئه و منداله په روه رده بکه م. ماوه یه ک دواتر ده یگوت کاتی ناوی میتیام هیئا، فیودور پاولوویچ تا ماوه یه ک چاوی تی بریم و ده تگوت نازانی باسی کامه مندال ده که م. له وه ده چوو به بیستنی ئه وه ی که مندالیکی له مال دایه توشی سه رسوورمان بووبن. له وانه یه ئه و باسه زیده ره ویشی تیدا کرابن، به لام زور له راست ده چی.

به لام راست ده وی، فیودور پاولوویچ هه موو ته مه نی خوی شه یدا ی ئه کته ری بووه و پیی خوش بووه له ناکاو ده ورکی چاوه روان نه کراو بگی ری. سه یر ئه وه یه جاری وایه بو ئه و کاره، جگه له وه ی هیچ ته مایه کی نه بووه، به

1- پی. جی. پرودوون (۱۸۶۵ - ۱۸۰۹) سوسیالیستی فه ره نسی
2- م. ا. باکوونین (۱۸۷۶ - ۱۸۱۴) ئانارشیشتی به ناوبانگی روسی

زهره دیشی ته او بووه. جا ئه و تاييه تمه ندييه ش له زور بهی مروقه كاندا هه يه. ته نانه ت مروقی زور وریا، به لام نهك وهكو فیودور پاولوویچ. پیووتیر ئه لكساندر وویچ دهسه لاتدارانه دیته پیشی و سه ره رشتی منداله كه وهئه ستو دهگری. میراتی دایكیشی كه زهویییهك و خانووبه ره یهك بووه، به فیودور پاولوویچ دهسپیرئ. میتیا دهچیته مالی مامی دایکی و ئه وان سه ره رشتی دهكهن. به لام چونكه پیووتیر ئه لكساندر وویچ ژن و مندالی نه بووه، دواي وهگرتنی به هره و داها تی ملكه كانی به په له دهگه ریته وه بو پاريس، میتیاش دهسپیرئ به پووریکی له مۆسكو. ئه ویش دواي ئه وهی له پاريس به یهكجاری نیشته جی ده بی، كورهی له بیر دهچیته وه. به تاييه ت شوړشی فیوریه كه دیته پیشی وای كارتیده كا كه هه تا ئاخری ته مه نی له بیرى ناچیته وه. پووری مۆسكوئی ده مرئ و میتیا به یهكی له كچه شوو كرده ووه كانی دهسپیرن. پیماویه میتیا بو چورامین جار ماله كهی دهگوردرئ. له م باره وه له وه زیاتری له سه ر ناروم. چونكه دواتر سه باره ت به كوره نوبه ره ی فیودور پاولوویچ زورم قسه بو گوتن پییه، ئیستا ده بی باسی شته بنه رته ییه كان بكه م سه باره ت به ئه و. كه به بی ئه وه چیرۆكه كه م دهستی پینه ده كرد.

سه ره تا ئه وه ش بلیم، ئه م «دیمتری فیودور پاولوویچ» ه له سی كورپی فیودور پاولوویچ ته نیا كورپك بوو كه له سه ر ئه و باوه ره بوو كه ملكی هه یه و ئه گه ر بگاته ته مه نی یاسایی له سه ر پیی خوئی راده وه ستی. ده ورانی میتر مندالی و لاوی به دژواری راده بویرئ. قوتابخانه ی دوا ناوه ندی ته واو دهكا و دهچیته فیترگی نیزامییه وه، پاشان دهچی بو قه ققازیا. پله ی دهچیته سه ری و له سه ر ئه وه ی دوئیل دهكا روتبه كه ی لیده ستینه وه. ماوه یهك هه ولده دا و روتبه وه رده گریته وه. ژیانکی بیسه ره و به ره دهگریته به ر و دهسته دهكا به هه له خه رجی. به ر له وه ی به ته مه نی یاسایی بگا، هیچ یارمه تی و پاره یه کی له لایه ن باوكییه وه پیناگا. كاتیکیش دهگاته ته مه نی یاسایی دهكه ویته ژیر قهرز و قوله وه. ئه نجا بو پیراگه یشتنی ملكه كه ی دیته وه بو شاره كه ی ئیمه و ئه و كاته

باوكی ده بینی و دهیناسیته وه. به لام باوكی خوش ناوی و ماوه یه کی كه م له لای ده میتینه وه. زور له رویشتن په له دهكا و هه ر ئه وه نده ی پیده كری بری پاره وه رگری و سه باره ت به به ره م و داها تی ملكه كه ی له گه ل باوكی گرییه ستیک ئیمزا بگا. هه له به ت له دهستی نه دهها ت بو داها ت و به ره مه ی ملكه كه ی سیاییه ك له باوكی بستینی. (كه بو باسكردن ده بی) ئه و كاته فیودور پاولوویچ بو هه وه لین جار دانی پیدانا كه (ئه وه ش بو باسكردن ده بی) رای میتیا سه باره ت به ملك و ماله كه ی رایه کی هه له یه. میتیا پییوابوو داراییه كه ی زور له وه زیاتره كه به رواله ت دیاره. هه ر بویه باوكی زوو كه وته بیرى دارشتنی پیلانیک بو ئه وه ی مال و ملكه كه ی له چنگ ده ره یینی. فیودور پاولوویچ دهیزانی كوره كه ی گیزوولكه و هه له شه یه و له گه ل ئه وه شدا ئاله تی و كه م تا قه ت و هه له خه رجه. ئه گه ر به بی ماندوو بوون پاره ی وه ده ست كه وی كه یفی ساز ده بی. هه ر بویه باوكه ریگای فیل دهگریته به ر و به یناوبه ین بری پاره ی بو ده نیرئ. له ئاكامدا دواي چوار سال كه میتیا كاسه ی سه بری پر ده بی و دهگه ریته وه بو شاره چكوله كه ی ئیمه، تاكو حیسه به كانی له گه ل باوكی یه كلایی بگاته وه، به واق و رمانه وه بو ی درده كه وی كه پاره ی ته واوی ملك و ماله كه ی به شیوه ی نه غد له باوكی وه رگرتوو و له وان ه یه پیشی قه رزدار بی. به و گرییه سته ی كه به ویستی خوئی چهن سال له مه و به ر ئیمزای كردبوو، مافی به سه ر هیچ شتیكه وه نه ماوه و ناتوانی ناره زایه تیش ده ربیرئ. كوره ی فه قیر هیوا براو ده بی كه ده بینی باوكی ئاوا فیلی لیکردوو، وهك شیت و هاری لیدئ. له راستیدا هه ر ئه و كاره ده بیته هوی قه ومانی كاره ساتیک كه گیزانه وه ی ده بیته ده ستیكی رومانی یه كه م، یان چاكتر بلیم رواله تی ده ره کیی چیرۆكه كه داده ریژئ. به لام به رله وه ی بیمه سه ر رومانه كه كه به پیویستی ده زانم بریکیش سه باره ت به دوو كوره كه ی دیکه ی فیودور پاولوویچ و بنه و بنه چه کیان بدویم.

پاولوویچ؟ گریگوری چونکه نیوانیکی وای له گه ل خاتوونی پیشوو ئادلایدا ئیوانا نه بوو، لایه نگرایی له خاتوونی تازه ده کرد. جاری وابوو فیودور پاولوویچی سهرکونه ده کرد، که ئه وهش له نوکهری بنه ماله نه ده وه شایه وه. ته نانه ت جاریک هه موو باده و په رداخه کان پیکدا دها و ژنانی سه لیته له ماله که وه در ده نی. له ئاکامدا ئه و ژنه جوان و جحیل و نامراده، که له مندالییه وه ژیر چه پوکه و چاره رهش بووه تووشی ئه و نه خووشینه پیسه ده بی، که زیاتر ژنانی لادیی تووشی ده بن و ده لاین «جندوکه دهستی لئ وه شان دوون» جاری وابوو دواي گوشار و هیرشی ژانه سهر وهک شی ت و هاری لیده هات و قسه ی ده په راند. به لام به و حاله شه وه دوو کوری له فیودور پاولوویچ بوو. ئیوان و ئالکسی. ئیوان سالی یه که می زه ماوه نده که یان له دایکبوو و ئالکسی سی سال دواتر کاتی دهمری ئالکسی چوار سالانه ده بی. ئه گه رچی زوریش جیی سهر سوورمانه، به لام له ته وای ماوه ی ته مه نیدا دایکی هه ر له بیر بووه. هه لبه ت وهک خه ون. دواي مه رگی سو فیا ئیوانا، ئالکسی و ئیوانیش وهک میتیای برا گه وره یان به سهر دئ و باوکه ته وای له بیر یان ده باته وه و ده چی به دواي که یف و نه هه نگی خویدا. ده که ونه ژیر چاوه دیری گریگوری و له ژووره که ی ئه ودا ده ژین. له و سهر و به نده دا ده بی که پیریژنه زالمه که ی وای دایکیانی بار هینابوو، ده یاندوزیته وه. پیریژنه هیشتا زیندوو بوو و ئه و هه شت ساله نه یوانییوو ئه و سووکایه تییه له بیر به ریته وه که دهره قی کرابوو. له ته وای ئه و ماوه یه دا خه ریکی په یدا کردنی شوینی ژیان و شیوه ی به ریوه چوونی سو فیا بووه و به بیستنی هه والی نه خووشینه که ی و شوینی ناله باری ژیانی، دوو سی جار به ده نگی به رز به دهر و جیرانه کانی گوتوو «خودا شوکور، با وای لیئی. له بهر سپله یی، خودا ئا وای لی کرد.»

راست سی مانگ دواي مه رگی سو فیا ئیوانا پیریژنه سهر و سه کوتی له شاره که ی ئیمه دهر ده که وئ و راست به ره و مالی فیودور پاولوویچ مل پیوه ده نی. نو سه عاتیک له شاره که ی ئیمه ده میتیته وه، به لام زور کاران جی به جی

دهکا. شه وئ فیودور پاولوویچ به مهستی دیته وه بو مالی. پیریژنه هه شت سال بوو چاوی پی نه که وتبوو. ده لاین له گه ل هاتنه ژووری دوو دانه شه قه زله ی باش له فیودور پاولوویچ دها. تووکه سهری ده گری و سی جار به حیسابی ده ی کوتی. دواي ئه وه به بی هیچ قسه یه که به ره و ژووره که ی گریگوری سهر پیوه ده نی و سو رخی دوو کوره که ده گری. له گه ل یه که م چاو پیکه وتن که به گیانی پیس و جل و به رگی چلکنه وه ده یانینی، چه پوکیکیش به سهری گریگوری دها و پاشان دهستی کوره کان ده گری و له گه ل خوی ده یانبا. ئه وان هه روهک خویان له پلاسیک ده پیچی و ده یانخاته نیو فایتوونه که وه و به ره و شاره که ی خوی وه ریده که وئ. گریگوری وهک کو یله یه کی وه فادار چه پوکه که نو شی گیان دهکا و زمانی ناگه ری. کاتیکیش که پیریژن هه تا لای فایتوونه که به ری دهکا، ده ست به سینگه وه ده گری و به هه ستیکی گه رموگوره وه ده لی: «خودا جه زای به خیرتان بداته وه» پیریژنه هه روا که دهر ویش ت و دور ده که وته وه هه رای کردبوو «هه رچی ده یلیی بیلی گیله پیوا، هه ر کاریک بکه ی تو هه ر گه مژه و حه پولی.»

فیودور پاولوویچ کاتی بیر ده کاته وه ده بینی خراپیش نییه. منداله کانی له کو ل که وتوو. به شیوه یه کی فه رمیش ره زایه ت دها که منداله کانی لای ژنی ژینرال بن و به لاین دها خه رگی خویندنه که یان دابین بکا. باسی ئه و شه پلاخانه ش که خوار دبووی هه ر جیه که ده چوو ده یگیرایه وه.

خودا وراستان دواي ئه وه پیریژنه دهمری. به لام له وه سیه تنامه که یدا بو هه رکام له کوره کان هه زار رۆبل میرات داده نی. «بو خه رگی خویندنیان به و شه رته ی وای دابه شکن به شی هه تا ته مه نی بیست و یه ک سالیان بکا. چونکه بو ئه و جو ره مندالانه که م نییه هیچ، لیشیان سهر وزیاده. ئه گه ر خه لکی گوئ به مال و پارهی خویان ناده ن و ده یفه وتینن که یفی خویانه و...» من خۆم وه سیه تنامه که م نه خویندو ته وه. به لام بیستوو مه ده لاین زور سهری نووسیوه و ته نانه ت شیوه ی نووسیینه که شی جیی سهر سوورمان بووه. میراتگری سهره کی ئه و، یه فیم پتروویچ پولیانوف، سهرۆکی لیژنه ی ناوچه که

بووه. پیاویکی دروست و حیسابی دهبی. نامه‌یه‌ک بۆ فیؤدۆر پاولوویچ دهنووسی و تیده‌گا تاقه فلسیکی له چنگ دهرنایه بۆ خهرجی خویندنی مندالّه‌کانی (ئه‌گهرچی فیؤدۆر پاولوویچ قهت به شیوه‌ی راسته‌وخۆ له‌وه خۆی نه‌ده‌بوارد، به‌لام به شیوه‌یه‌کی‌که خوری پیگرتبوو له‌و باره‌وه گوئی خۆی لیده‌خه‌واند و له راستیدا جاری وابوو دلّی زۆر ناسک ده‌بۆوه.) ههر بۆیه ئه‌و مندالّه هه‌تیوانه سه‌رنجی راده‌کێشن و خۆشی ده‌وین، به تایبه‌ت کورپه‌چکۆله‌که‌یان ئالکسی، که ماوه‌یه‌کی زۆر وهک ئه‌ندامیکی بنه‌ماله‌که‌ی له‌گه‌ل ئه‌وان ده‌ژیا. داوا له‌ خوینه‌ری به‌رپز ده‌که‌م ههر له‌م سه‌ره‌تایه‌وه ئه‌و خاله‌ له‌به‌ر چاو بگرئ. به‌لام کورپه‌کان له‌به‌ر خویندن و بارهاتنیان، له‌ هه‌موو که‌س زیاتر چاکه‌ی یه‌فیم پتروویچ له‌ چاویاندا بوو، چونکه‌ مروّفیکی زۆر دل‌فراوان و خاوه‌ن به‌زه‌یی بوو. ئه‌و دوو هه‌زار رۆبله‌ی دایکی که‌ بۆ خهرجی خویندنی ئه‌و مندالانه‌ی دانا بوو، ده‌ستی لینادا و کاتی ده‌گه‌نه‌ ته‌مه‌نی یاسایی به‌هه‌ریان دیته‌ سه‌ر و ده‌بیته‌ دوو هینده. به‌ خهرجی خۆی پێیان ده‌خوینئ و لانیکه‌م یه‌کئ هه‌زار رۆبلیان بۆ خهرج ده‌کا. جاری ناچمه سه‌رباسی سه‌رده‌می میتر مندالی و لاوتیبیان و جگه‌ له‌ له‌ چهن رووداوی گرینگ که‌ پێویسته‌ ئاوړی لیبدریته‌وه. کورپه‌گه‌وره‌که‌یان ئیوان ههر ئه‌وه‌نده ده‌لیم خه‌مۆک و ئاگا له‌خۆ بووه و ئه‌گهرچی دوور له‌ شه‌رمی بارهاتوو. له‌ ته‌مه‌نی ده‌ سالاندا تیده‌گا له‌ مالی خۆیان ناژی و له‌ سه‌ر سفره‌ی خه‌لکیه‌ و خیری پیده‌که‌ن و به‌خیری خۆیان به‌خپوی ده‌که‌ن. باوکیشیان پیاویکه‌ بۆ ئه‌وه‌ نابئ قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی؟ ته‌نانه‌ت دانیشن له‌گه‌لی مایه‌ی شه‌رمه‌زارییه‌و... ئه‌و کورپه‌ زۆر زوو، ههر به‌مندالی (لانیکه‌م وا ده‌لین) زۆر زیره‌ک بووه و میشکیکی تایبه‌تی بووه بۆ فیروون و تیگه‌یشن. له‌ راستیدا نازانم بۆ، به‌لام کاتیک ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی سیزده‌ سالی بنه‌ماله‌که‌ی یه‌فیم پتروویچ به‌جیدیلئ و ده‌چی بۆ قوتابخانه‌یه‌کی دوا ناوه‌ندی له‌ مۆسکو. له‌ مالی مامۆستایه‌کی به‌ ئه‌زموون و به‌ناوبانگ، که‌ دۆستی له‌میژینه‌ی یه‌فیم پتروویچ بووه، نیشته‌جئ ده‌بی. ئیوان دواتر به‌و ئاکامه‌ ده‌گا که‌ یه‌فیم

پتروویچ ئاشقی چاکه‌کاری بووه. چونکه‌ پپی‌وابوو کورپه‌ میشک و زه‌ینیکی به‌هه‌رداری هه‌یه و ده‌بی مامۆستایه‌کی به‌ ئه‌زموون و زانا په‌روه‌رده‌ی بکا. به‌لام ئیوان که‌ قوتابخانه‌ی دواناوه‌ندی ته‌واو ده‌کا و ده‌چیته‌ زانکۆ یه‌فیم پتروویچ و ئه‌و مامۆستایه‌ هیچکامیان نه‌ماون. چونکه‌ یه‌فیم پتروویچ فریا نه‌که‌وتبوو ئه‌و پاره‌یه‌ی له‌ میراتی دایکی به‌ ئیوان و ئالکسی بپا بوو و به‌شی هه‌رکامیان له‌ هه‌زاره‌وه‌ بووبوووه دوو هه‌زار رۆبل به‌ ده‌ستیان بگه‌یه‌نی و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیستمی ئیداریی پروسیه‌ گیره‌وه‌کیشه‌ی زۆری به‌دواوه‌ بووه، وه‌رگرتنی ئه‌و پاره‌یه‌ وه‌دره‌نگ ده‌که‌وئ و ئیوان دوو سالی سه‌ره‌تای زانکۆ زۆر به‌ دژواری و ده‌سته‌نگی راده‌بوئ. شیایو باسه‌ ته‌نانه‌ت نامه‌یه‌کیشی بۆ باوکی نه‌نووسی داوا یارمه‌تی لیبکا. ره‌نگه‌ له‌به‌ر غوروور، یان رق و قین، یان ره‌نگه‌ دلّی خه‌به‌ری پیدایی که‌ باوکیکی وا قه‌ت یارمه‌تی نادا و رووشکاو ده‌بی. کورپه‌ هیوابراو نابیت و کاریک په‌یدا ده‌کا. سه‌ره‌تا ده‌سته‌ده‌کا به‌وانه‌ گوتنه‌وه‌ به‌ نرخیکی هه‌رزان و پاشان به‌ نووسینی رووداوی کۆلان و شه‌قام له‌ رۆژنامه‌کاندا به‌ ناوی «شایه‌دی عه‌ینی» ده‌یانگوت ئه‌و نووسراوانه‌ی هینده سه‌رنج‌راکیش و ره‌خنه‌گرانه‌ بوون، زۆر زوو ناوبانگی ده‌رکرد. ته‌نیا ئه‌وه‌ ئیوانی له‌ باوه‌ر و کرده‌وه‌دا له‌ خویندکاره‌ ده‌سته‌نگ و چاره‌ ره‌شه‌کانی دیکه‌ جیا ده‌کرده‌وه، که‌ به‌ ده‌وری نووسینگه‌ی رۆژنامه‌ و گوڤاره‌کاندا ده‌خولانه‌وه‌ و نه‌یانده‌توانی جگه‌ له‌ داواکاری زۆر بۆ کۆپی هه‌لگرتن له‌ نووسراوه‌ و کتیبان و وه‌رگیرانی ده‌ق له‌ زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه، بیر له‌ شتیکی دیکه‌ بکه‌نه‌وه. ئیوان فیؤدۆر پاولوویچ داوا ئه‌وه‌ی جاریک پێوه‌ندی له‌گه‌ل سه‌رنووسه‌ری رۆژنامه‌ و گوڤاره‌کان ده‌گرت، ئیتر ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت. له‌ سالانی کۆتایی زانکۆدا وتاری زۆر باش سه‌باره‌ت به‌ مه‌به‌ستگه‌لی تایبه‌ت و گشتی بلاو ده‌کاته‌وه‌ و له‌ ئاکامدا له‌ کورپه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا ده‌ناسرئ. به‌لام له‌ دوایین سالی زانکۆدا ده‌توانئ بیروپرای خوینه‌ران بۆ لای خۆی راکیشی، هه‌تا ئه‌و راده‌یه‌ که‌ ده‌که‌ویته‌ به‌ر سه‌رنجی زۆربه‌ی خه‌لک و له‌ بیریان ناچیته‌وه‌ که‌ ئه‌و رووداوه‌، رووداویکی سه‌یر و

سه‌مه‌ره بووه. ئیوان فیؤدۆر پاولوویچ دواى ته‌واو كردنى وانه‌كانى زانكۆى، به‌و دوو هه‌زار رۆبڵه‌ى كه‌ بوویه‌تى، خۆى ساز ده‌كا بچى بۆ هه‌نده‌ران، كه‌ له‌ گوڤاریكدا وتاریكى زۆر سه‌یر بلاو ده‌كاتوه. ئه‌ویش سه‌باره‌ت به‌ شتیك كه‌ تینه‌ده‌گه‌یشت. چونكه‌ خویندكاری زانستی سروشتی بووه، سه‌رنجی خه‌لكی راده‌كیشی. وتاره‌كه‌ سه‌باره‌ت به‌ بابه‌تیكه‌ كه‌ ئه‌و كاته‌ باسی رۆژ بووه. رهنه‌ گرتن له‌ بارودۆخی دادگای كلێسه. ئه‌و دواى نووسینی چه‌ن بیروپا له‌ سه‌ر ئه‌م بابه‌ته‌ بیروپای خۆشى بلاو ده‌كاتوه. شتیك كه‌ زیاتر وتاره‌كه‌ زه‌ق ده‌كاتوه، زمانی نووسینی ئه‌و بووه و كۆتایی هاتنی چاوه‌پروان نه‌كراو. زۆربه‌ی كلێسه‌ نشینان، ئیوان به‌ لایه‌نگری وه‌فاداری خۆیان ده‌زانن و به‌ ئه‌و هه‌موو رابردووه‌وه‌ لایه‌نگرانی ئایینی و كافران كه‌ پێیاندا هه‌لده‌دان له‌گه‌لیان هاوده‌نگ ده‌بوون. له‌ ئاكامدا تاقمیک له‌ وردبین و مووقه‌لێشان ده‌لێن وتاره‌كه‌ ته‌نیا چه‌زه‌به‌ و تیتال و گالته‌یه‌كى جه‌سوورانیه‌ به‌ ئه‌وه‌شم له‌ بیر نه‌چى، كاتی وتاره‌كه‌ له‌و كاته‌دا ده‌گاته‌ په‌رستگا به‌ ناوبانگه‌كه‌ى نزیك ئیمه‌ و دانیشتوانی په‌رستگاكه‌ كه‌ مه‌سه‌له‌ى دادگا كلێسه‌یه‌كانیان به‌لاوه‌ گرینگ بوو، هه‌موو واقیان ورمابوو. كه‌ ناوی نووسه‌ره‌كه‌یان زانی ئه‌وه‌نده‌ى دیکه‌ تامه‌زرق بوون و پێیان خۆش بوو كه‌ خه‌لكی شاره‌كه‌مانه‌ و كورپی فیؤدۆر پاولوویچه‌. هه‌ر خوداوپراستان له‌و كاته‌دا نووسه‌ر وه‌ك مووت لی هه‌لپروزاندى، له‌ په‌ناى ئیمه‌ قوت بۆوه.

له‌ بیرمه‌ ئه‌و كاته‌ به‌ دردۆنگیه‌وه‌ ئه‌و په‌رسیاره‌م له‌ خۆم كرد، كه‌ ئیوان فیؤدۆر پاولوویچ بۆ هاتۆته‌وه‌ بۆ ئه‌م شاره‌. هۆى ئه‌م دیداره‌ پر له‌ چاره‌نووسه‌م هه‌چكات بۆ پوون نه‌بۆوه، كه‌ بووه‌ هۆى گه‌لى پووداوى تال و ناخۆش. پیم سه‌یر بوو كه‌ لاویكى ئاوا زانا و خوینده‌وار و بادیه‌وا و به‌ رواله‌ت هه‌یمن و خۆگر، له‌ ناكاو بگه‌رێته‌وه‌ بۆ مالىكى ئاوا پر له‌ شووره‌یی و دیده‌نى له‌ باوكیك بكا كه‌ ریزه‌یه‌ك خۆشه‌ویستی باوكانه‌ى له‌ دادا نه‌بووه و له‌وانه‌یه‌ هه‌ر نه‌شى ناسیته‌وه‌، چونكه‌ قه‌ت پێی وا نه‌بووه‌ كورپی بووه، قه‌تى فلسیك نه‌داوته‌تى، ته‌نانه‌ت زۆر جار ترسی ریده‌نیشت كه‌ ئیوان و ئالكسی

بێن و داواى پاره‌ى لێبكه‌ن. كه‌چى زۆر سه‌یره‌ ئه‌و كورپه‌ لاوه‌ هاتبوو بۆ مالى باوكیكى ئاوا و ماوه‌ى دوو مانگ له‌وى ماوه‌ و به‌ جوانی پێكه‌وه‌ سازا بوون. ئه‌م پووداوه‌ى دواى بووبووه‌ هۆى سه‌رسوپمانی زۆر كه‌س و ته‌نانه‌ت خۆشم. به‌ هه‌لكه‌وت پيووتیر ئه‌لكساندرو میؤسؤف، ئامۆزای ژنه‌ پێشووه‌كه‌ى فیؤدۆر پاولوویچ، كه‌ له‌ پێشدا باسمانكرد، بۆ سه‌ردانى ملكه‌كه‌ى هاتبۆوه. له‌ پارێسه‌وه‌ هاتبۆوه، كه‌ ئه‌وى بووبووه‌ شوینی نیشته‌جی بوونی هه‌میشه‌یی بۆى. له‌ بیرمه‌ كاتی پيووتیر ئه‌لكساندر له‌گه‌ل ئیوان ئاشنا بوو، - له‌ راده‌به‌ده‌ر سه‌رنجی راکیشا و جارى وابوو سه‌باره‌ت به‌ بیر و باوه‌ر له‌گه‌ل یه‌ك ده‌كه‌وتنه‌ مشتومر - له‌ هه‌موو كه‌س زیاتر تووشی سه‌رسوپمان بووبوو.

ده‌یگوت: «له‌خۆ باییه‌، قه‌تى گرفتى مالى نابى،

ئه‌گه‌ر بیهه‌وى بچى بۆ هه‌نده‌ران ئه‌و پاریه‌ى هه‌یه‌تى لێی سه‌روزیاده‌. لێره‌ چ ده‌كا؟ هه‌موو كه‌س ده‌زانن بۆ پاره‌ نه‌هاتوه‌، چونكه‌ باوكی نایداتى، ئه‌گه‌ر پاره‌شى له‌ پێسته‌ گامیش دابى. وه‌شوین ئاره‌ق خواردنه‌وه‌ و هه‌له‌خه‌رجیش ناكه‌وى، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا باوكی به‌بى ئه‌و لێی ده‌قه‌ومى. پێكه‌وه‌ چاك سازاون.» راستیه‌كه‌شى هه‌ر ئه‌وه‌ بوو، كورپه‌ سه‌یری كارتیكه‌رى له‌ سه‌ر باوكی هه‌بوو. له‌وه‌ ده‌چوو دواى هاتنى ئه‌و باوكی گۆرابى و كه‌متر به‌لای كاری ناچه‌زدا ده‌رۆیشت. جارى وابوو گۆی له‌ مشتی كورپه‌كه‌ى بوو و ئه‌وى ده‌یگوت به‌ قسه‌ى ده‌كرد. زۆر جاریش ته‌واو خۆى باده‌دا و ئه‌وى پێی خۆش بوايه‌ ده‌يكرد.

دواتر بۆم ده‌ركه‌وت ئیوان فیؤدۆرۆویچ له‌ سه‌ر داواى برا گه‌وره‌كه‌ى دیمیتری فیؤدۆر پاولوویچ هاتوه‌ بۆ لای باوكی، جارى یه‌كه‌مى بوو چاوى پێیده‌كه‌وت. ئه‌گه‌رچى پێشتر به‌ر له‌وه‌ى مۆسكۆ به‌جى بیلئى سه‌باره‌ت به‌ باسیكى گرینگ كه‌ زیاتر مه‌رپووت به‌ دیمیتری فیؤدۆر پاولوویچ بوو نه‌ك خۆى، نامه‌ى بۆ نووسیبوو. له‌ كاتی خۆیدا خویننه‌ر خۆى سه‌ر له‌و باسه‌ ده‌ردینى. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، كاتی ئاگاداری ئه‌و بارودۆخه‌ تاییه‌ته‌ش بووم،

هەروا هەستەم دەکرد ئیوان فیۆدۆر پاولۆویچ مروۆفیکى دەغەلە و هاتنەكەیم بە فیل و تەلەكەیهك دەزانى.

ئەو هەشم لەبیر نەچی، ئیوان فیۆدۆر پاولۆویچ ئەو كاتە وەك ناو بژیوانىك بۆ ئاشت كردهنەو هى باوكى و برا گەورەكەى - دیمیتىرى فیۆدۆر پاولۆویچ - كە كىشەیان لىپەیدا بووبوو و تەنانت دیمیتىرى دەبویست لە دادگا شكایەت لە باوكى بكە.

شایانى باسە ئەندامى ئەو بنەمالەیه یەكەم جار بوو ئاوا یەك دەكەوتن، تەنانت هیندیكیان لە ماوهى تەمەنیاندا یەكتریان نەدیبوو. برا چكۆلەكەیان ئالكسى فیۆدۆر پاولۆویچ سالىك دەبوو هاتبوو بۆ لای ئیمە و لە پىش هەموویاندا هاتبوو. ئەم برایهیان، هیتانى بۆ نیو رۆمانەكە لەو سەرەتایەوه، بە كاریكى دژوار دەزانم. بەلام لەگەل ئەو هەشدا دەبى برى زانیارى سەبارەت بە ئەو بەدەستەوه بەدم. ئەگەر تەنیا بۆ گىرانهوهى راستییهكى سەیریش بى. ئەویش ئەو هیه دەبى پالەوانى داهااتووى رۆمانەكەم بە جل و بەرگى مریدانەوه بناسینم. ئەرى پارەكە هات بۆ پەرسنگاكەى ئیمە و گوايه دەبویست هەتا ئاخى تەمەنى لە قوژبنى ئەو كلیسەیهدا گوشەنشین بى.

(۴)

كوپى سېهەم، ئالیووشا

ئالیووشا بیست سالى تەمەن بوو. هەر لەو كاتەدا ئیوانى براشى بیست و چوار سالانە و برا گەورەكەشى دیمیتىرى بیست و حەوت سالى تەمەن بوو. بەر لە هەموو شتىك شایانى باسە ئەو كورە لاوه، یانى ئالیووشا، ئایىنى نەبوو، لانیکەم بە برۆای من كورپىكى دیندار نەبوو. چاکتریشە هەر لەم سەرەتایەوه بیروپای خۆم سەبارەت بە ئەو بەبى كەموكوپى دەربیرم. ئەو یەكەم لایەنگرى مروۆفایەتى بوو، ئەگەر ژيانى تەرکە دنیاییشى بۆخوى هەلبژاردبوو، لەبەر ئەوه بوو كە گیانى خوى لە تارىكى و تاوان پزگار بکات و بە نوورى ئەشق و خوداپەرستى بگا. هۆیهكەشى ئەوه بوو كە ئەو ژيانە تەرکە دنیاییشى هەلبژارد و لەبەر چاوى شیرین بوو، لەوى پیاویكى پەیدا كرد كە پى وابوو لە ئاوى شەو پاكترە. ئەویش پیره قەشەى بەناوبانگى ناوچەكەمان باوه زووسىما بوو. ئالیووشا بە جۆرىك ئاشقى باوه زووسىما بووبوو، بوو بە مریدىكى سەر لە پىناوى. قسەى تىدانىیه كە تەنانت ئەو سەردەمەش مروۆفیکى زۆر سەیر بوو. راستییهكەى هەر لە سەر پىشتى لانكەوه وابوو. ئەو هەشم لەبیر نەچی كاتى لە تەمەنى چوار سالانەبیدا دایكى دەمرى، هەتا ئاخى تەمەنى لە بیری ناچیتەوه. دەموچاوى و لاواندەوهى هەمیشە لەبەر چاوى بوو. هەموو كەس دەزانى منداڵ ئەو جۆرە بیرهوه ریبیانە لە تەمەنى كەمتر لە چوار سالیشهوه، تەنانت لە دوو سالانەوه لەوانەیه لە زەینیدا بىنیتەوه. بەلام لە بىر نەچوونەوهى هەتا ئاخى تەمەنى مەحاله. وەك خال و پەلەى پرووناك لە ناخى تارىكیدا. وەك لەتیکى بر دراو لە

ئەوھشدا ھاوپرېكانى زۆريان خۇش دەويست و لە ھەموو ماوھى دەرس خويندنىدا خۇشەويستى ھەمووان بوو.

زۆرى دل بە گەشت و سەيران و گالته و يارييهوھ نەبوو، بەلام ھەر بە يەكجار ديتن بۆت دەردەكەوت مرقۇئىكى مرقومۇچ و پروتال نيبه. بە پېچەوانە پروو خۇش و بە تاقەت بوو. قەتیش پىنى خۇش نەبوو خۇى بنويىنى. رەنگە ھەر لەبەر ئەوھش بوويى قەت لە ھىچ كەس نەدەترسا. بۆيه ھاوپۆلەكانى زۆر زوو بۆيان دەركەوت، بەو نەترسانەى خۇى نانازى و ھەر دەليى خەبەريشى لەو بيباكي و جەسووريبهى خۇى نيبه. قەت قسە و جنيوى بە دلەوھ نەدەگرت. جارى وابوو سەعاتىك دواى دەمقرە، ھەروەك ھىچ شتى پرووى نەدابى، لەگەل ئەو كەسە دەكەوتە قسە و پىكەنين كە جنيوى پىدابوو. ئەوھندە بە پرووخۇشى و لەخۆ راديويبهوھ وەلامى پرسىيارەكانى دەداوھ و چاوپۆشى لە جنيو و ناونىتكە دەكرد، كە ھەموو مندالەكان خۇشيان دەويست و بەغىلييان پىدەبرد. خووخدەيهكى تايبەتیی بوو كە تەواى ھاوپۆلەكانى سەريان لىى سوورمابوو. ئەويش ئەوھ بوو كاريكى دەكرد ھەموو گالتهى پىبەن. ئەو گالته پىكردنەش لەبەر ناجسنى و ديزەيى نەبوو، بەو گالته و گەپانە كەيفيان ساز دەبوو و جۆرى سەرگەرمييان ساز دەكرد و پىيان رادەبوارد. ئەو خووخدە تايبەتەشى ئەوھ بوو، شەرم و فدیت و پاكداويىبەكەى لە رادەبەدەر بوو. نەيدەتوانى قسە و باس سەبارەت بە ژنان تامل بكا. ھىندى قسە و قسەلۇكيش لە نيو قوتابخانەكاندا ھەيه كە بە داخوھ بە ھىچ شىئوھيەك ناكري لە نيويان بەرى. كورانى دل و دەروون پاك، كە ھىشتا دەميان بۆنى شيرى خاوى لىدى، جارى وايە لە نيو خۇياندا، بە دەنگى بەرز قسەى وا دەكەن كە تەنانەت سەربازانى نيو سەربازخانە لە پروويان ھەلنايە و ئيزن بەخۇيان نادەن لەو جۆرە قسانە بكەن. ئەوھش ھىچ، زۆر شت ھەيه كە سەربازان نەدەيزانن و نە بيستوووانە، كەچى مندالانى چيني دەولەمەند و خويندەوار بنىشتە خۇشەى سەر دەميانە. مييازى و داوين پيسى، كە ھىشتا زۆريان ماوھ بيگەنى، بەلام بيستوووانە و جارى وايە وەك

شتىكى بەتام و چىژ و بىويىنە و ئازايانە بە شياوى دەزانن. كاتى باسى ئەو شتانەيان دەكرد، دەياندى ئاليووشا كارامازوف توند گووى خۇى گرتووه. ھىندى جار دەورەيان دەدا و دەستيان پىلەسەر گوچكە لادەبرد و لەو قسە رەق و تالانەيان دەدا بە گوويدا. ئەويش خۇى بە زەويدا دەدا و دەتلايەوھ، بى ئەوھى قسەيهكى ناخۇشى بەدەمدا بى، ھەولى دەدا خۇى بشارىتەوھ و لە بىدەنگيدا گووى لە ناونىتكە و قسە ناخۇشەكانيان بى. بەلام ئاخىرى دەستيان لەكۆل كردهوھ و ئىتر سەركۆنە و قسەى تاليان وەلا نا، لەوھ بەدواوھ بە چاويكى تەشەراوى لىيان دەروانى. ئاليووشا ھەميشە قوتايىبەكى باش و زيرەك بوو، بەلام قەت يەكەم نەبوو.

كاتى يەفيم پترۇويچ كۆچى دوايى كرد، ئاليووشا دوو سالى مابوو قوتابخانەى دواناوەندى تەواو بكا. ژنەكەشى چونكە دلى برۆاي نەدەدا لەو شويىنە بمىنىتەوھ، دواى مردنى مېردەكەى بە خاوخيزانەوھ، كە ھەموو ژن و كچ بوون، بۇ نىشتەجى بوون و مانەوھى ھەتاهەتايى چون بۇ ئىتاليا. بەر لە رۆيشتن سپاردى بە دوو ژنى خزمى يەفيم پترۇويچ. ئاليووشا قەتى ئەو ژنانە نەديووو. خۇشى نەيدەزانى دەبى چۇناوچۇن لەگەل ئەوان بژى. لە راستيدا قەت گووى لەوھ نەبوو چۇن و لە سەر خەرجى كى دەخويىنى. لەوبارەوھ راست بە پىچەوانەى ئىوانى برۆاي بوو كە دوو سالى سەرەتاي زانكۆى زۆر بە دژواری و دەستەنگى رابوارد و بە ھەول و تىكۆشانى خۇى لە سەر پىنى خۇى رادەستا. ھەر لە منداليشەوھ لەگەل تالى و سوپرى ئاشنا بوو و دەيزانى بە خەرجى بەخىوكەرەكەى دەژى. بەلام ئەم دياردەيه ئەگەر بە خووخدەى ئاليووشاوھ دياريش بى، بە برۆاي من، جىي ئىراد نيبه. چونكە ھەرکەسى بەحال ئاليووشا بناسى تىدەگا ئەو لەو لاوانەيه ئەگەر. ھەتا رادەيهكى زۆر ئايىنبه. لەپر خەزىنەيهكى گەورەش بدۆزىتەوھ، ئەگەر داواى لىبەكەن بەبى دوو دلى دەيبەخشى، جا بۆيه خىر و چاكەكارى بى يان لە سەر داخوازي كەسىكى فيلەباز. لەسەريەك، لەوھ دەچوو بايەخى پارە نەزانى. ھەلبەت بە مانا رەوالەتتەيهكەى. قەت داواى گىرفان پوولى نەدەكرد، ئەگەر

پیشیان دهدا، زۆری گوئی نهدهدایه، یان خیرا له ئاوی دهکرد، یان چهن ههوتوو له گیرفانیدا رایدهگرت و نهیدهزانی چیی لئیکا.

پیوتیر ئه لکساندر میوسوف، که له مه پاره وه زۆر دروستکار بوو. ههروهها بۆرژوایهکی زۆر وردبین بوو، دواتر که ئالیووشای ناسی، ئهم قسهیهی کرد: «ئیسرا رهنکه له دنیا دا یان له وانهیه له م شاره ملوینییه دا که سیک هه بی به بی هیچ پارهیهک و به دهست و گیرفانی خالی بگه ری و تووشی زیان نه بی و له سه رمانا و له برسانا نه مرئ. چونکه خیرا خوارده مهنی و مالی پیده دهن، ئه گه نه شیده نی بۆخوی شوینییک ده دۆزیته وه، بۆیه ئه وه به زحمهت و سووکایه تی نازانی و دلی خوی پیوه نار ههت ناکا. راگرتن و به خیو کردنی ئه و نابیته هوی زحمهت و ئازار، به لکو به پیچه وانه له وانهیه ببیته هوی شادی و خو شیش. ئالیووشا قوتابخانه ی دوانا وهندی ته و او نه کرد. سالییک بهر له ته و او کردنی ده وره که ی، له ناکا و به و ژنانه ی خاوه ن مالی ده لی ده مه وئ بۆ جیه جی کردنی پلانیک که له زه یمندایه بچم بۆ لای باوکم، ئه وان پێیان ناخۆش بوو و رۆیشتنه که یان به دل نه بوو. خه رجی سه فه ره که ی گران نه بوو و ئه و ژنانه نه یان هیشته ، کاتژمیره که ی به بارمه دانی، که یادگارییه ک بوو بنه ماله ی یه فیم پترۆویچ کاتی رۆیشتن بۆ هه نده ران پێیان دا بوو. ئه و دوو ژنه زۆر به دهست و دل بازی پاره یان پێدا و ته نانه ت جل و بهرگ و مه لافه ی تازه شیان بۆ کرپی، به لام نیوه ی پاره که ی پیدانه وه و گوئی ده مه وئ به که ره سه ی ده ره جه سه س سه فه ر بکه م. له گه ل ئه وه ی گه یشته شار له وه لامی باوکیدا مه ته قی نه کرد که لنی پرسیبوو بۆ بهر له ته و او کردنی ده وره که ت هاتووی. وهک ده گێر نه وه زۆر مات و سه رکز دیار بوو. زۆر زووش ده رکه وت به دوا ی گۆری دایکیدا ده گه ری. له و کاته دا ددانی پێ دانا که مه به ست له و سه ردانه ی هه ر ئه وه بووه. به لام ناکرئ بلێین ته و او ی هۆیه که ی هه ر ئه وه بووه. له وانه یه خو شی تینه گه یشتی و نه یده زانی بلئ چی. نه شی ده زانی چ شتییک له ناخیدا سه ری هه لدا وه و به ره و ئه و دنیا نه ناسرا و ریگا تازه یه هانی دا وه. فیۆدۆر پاولوویچ نه یده توانی گۆری ژنی

دووه می نیشان کوپه که ی بدا. چونکه له و کاته وه که ناشتوویان قهت نه چووبوه سه ر گۆره که ی و ورده ورده له بیر ی چووبوو له کوئی ناشتوویانه.

شیایو باسه، فیۆدۆر پاولوویچ له مه وه بهر بۆ ماوه یه ک له م شاره رۆیشتبوو. یانی سی چوار سال دوا ی مه رگی ژنه که ی رۆیشته بۆ باشووری رووسیا. له ئاکامدا چهن سالییک له (ئودسا) نیشته جی ده بی. سه ره تا به وته ی خوی له گه ل «تاقمیکی زۆر ژن و پیاو و مندالی جووله که ی له چینی خواریی کۆمه ل» ئاشنا ده بی و پاشان «له لایه ن جووله که ی ده وله مند و هه ژاره وه وهک یهک» وه رده گیرئ و جیی خوی له دلایندا ده کاته وه. وهک ده لین له و ماوه یه دا زۆر چاک فیتری سووت و سه له م و پاره کوکردنه وه بوو. له ئاکامیشدا سی سال بهر له هاتنی ئالیووشا بۆ شاره که ی ئیمه، گه را وه. ئه وانه ی زووتر دیتوویان بۆ یان ده رکه وت زۆر به سالا چو وه نوینی، ئه گه رچی پیره پیاو نه بوو. کرده وه شی له چاو را بردوو قورسا ختر نه بووبوو هیچ، به لکو زۆریش هه له و هه رزانه هه لسوکه وتی ده کرد. ئه و رپویییه پیره بۆ ئه وه ی خه لکیش فیتری کاری خو پریانه بکا زۆری هه ولدا. تۆلازی و چاو برسی بوونه که ی له جاران زیاتر بووبوو. له ماوه یه کی کورتدا چهن مه یخانه و گازینوی کرده وه و ئاشکرا دیار بوو له وانه یه سه د هه زار رۆبلی پاره بی. زۆربه ی دانیشتوانی شار و ناوچه که زۆر زوو که وتنه ژیر قه رزی ئه وه وه و به سووت و سه له م زۆربه ی خه لکی تووشی چاره ره شی و مالویرانی کرد. له م دوا ییانه دا ته و او با فیشی له خوی کردبوو و له بهر ده وله مند ی وا سه ری لی شینابوو سه روه به ری کاری خوی نه ده زانی. دایمه سه رخۆش بوو. ئه گه ر گریگۆری نه بوا یه، - نوکه ره که ی که پیره پیاویکی دنیا دیتوو بوو، ئاگاداریی لی ده کرد - له وانه بوو خوی تووشی زۆر ده رده سه ری گه وره بکا. هاتنی ئالیووشا له باری ئه خلاقییه وه کاری تیکرد. ئه تگوت له و پیاوه زوو پیر بووه دا شتییک ژیا وه ته وه که ماوه یه کی زۆر بوو له ناخیدا ویشک بووبوو.

زۆر جارکه تەماشای ئالیووشای دەکرد دەگوت: «دەزانی راست لە دایکه جندۆکه دیتووەکهی دەچی» وەختی خۆشی هەر ئەوەی بە دایکی ئالیووشا دەگوت. «جندۆکه دیتوو» دەگوت جندۆکه دەستیان لێوەشاندوو. گریگۆری قەبری «جندۆکه دیتوو» نیشان ئالیووشا دا. بردی بۆ گۆرستانی شارەکه مان و لە سووچیک قەبریکی بە کیلی هەرزانباییه وه نیشاندا که پاک و خاوین راگیرابوو، ناوی مردووەکه و تەمەن و پیکەوتی مردنەکهی لە سەر هەلکەندرابوو. لە خوارووشەوه چوارینەیهک، که زۆر بهی خەلک لە چینی مامناوەندی کۆمەل لە سەر کیلی مردووکانیان دەینوسن. ئالیووشا خیرا تیگەیشت چەقاندنی ئەو کیلە کاری گریگۆرییه. بە پارەى خۆی ئەو کیلەى لە سەر گۆری «جندۆکه دیتوو»ى بەستە زمان چەقاندبوو. هەلبەت دواى ئەوەى کیلەکه دەچەقینى، فیۆدۆر پاولوویچ زۆریشی پرتە و بۆلە بەسەردا دەکا. کاتی دەچی بۆ ئودسا گۆرەکه یەكجاری لەبیر دەباتەوه. ئالیووشا بە دیتنى قەبرەکهى دایکی ئەو هەستە قولپدەرەى ناخی دەرنبەرى و تەنیا گوئی لە گریگۆری گرتبوو که بە وردى باسى گۆرەکه و دانانى کیلەکهى دەکرد. سەرى داخستبوو و بەبى ئەوەى قسەیهک بکا ملی رپی گرت و رۆیى. دواى ئەوه، رەنگە ئەو سالە بە لای گۆرستانەکهدا نەچۆوه. بەلام ئەو رۆوداوه چکۆله کاری لە فیۆدۆر پاولوویچ کرد، دلای نەرم بوو لەپرەدا هەزار رۆبلی برد و دای بە کلیسەکهى خۆمان، بۆ خیری ژنەکهى، بەلام نەک بۆ ژنى دووهەمى، دایکی ئالیووشا، «جندۆکه دیتوو» بەلکو بۆ ژنەکهى یەکه مى واتە ئادلایدا ئیوانا، که زۆرى لێدەدا. ئیوارەى ئەو رۆژەش مەستیکرد و لەبەر چاوى ئالیووشا دەستیکرد بە جنیودان بە قەشەکانى کلیسە. خۆى مرۆفیکى بى دین بوو، دەتوانم بلیم قەت مۆمیکى هەرزان باییشى لەبەر دەمى پەیکەرى پیرۆزدا هەلنەکردبوو. ئەو جورە مرۆفانە جارى وایە تووشى گۆران و هەلچوونیکى سەیر دەبن و ئەو کتوپر گۆرپانەش شتیکى سروشتییه.

پیشتر گوتم، قەلافەتیکى هەلمساو و پیرانەى هەبوو، لەو کاتەدا دیار بوو که ژیانیکى رابواردوو. پیستی بەرچاوى شۆر ببوو نەوه چاوه چکۆلهکانى

ئەوهندەى دیکە زیت و پر گومان و تەشەرایی دەنواند، لەگەل ئەوهشدا چرچ و لۆچی دەموچاوه قەلەوهکهى و بەرخەبهبهى بەر چەناگە تیژەکهى وهک دەلەمه شۆر بووبۆوه و قەلافەتى دزیو و سەیر و هەوهساوی دەنواند. لەگەل ئەوهشدا دەمیکى زل و لچی داچۆراوى هەبوو که لەو نیوانەدا ددانە رەش و رزیوهکانى وەدەر دەکەوتن. کاتی قسەى دەکرد تفى دەپرژاند. پیخۆش بوو هەمیشە تانە لە دەموچاوى خۆى بدا، بەلام بە بروای من زۆرى بە دل بوو. ئەو زۆر جار تاريفى لووتى خۆى دەکرد که زۆر گەوره نەبوو، بەلکو باریک و چکۆله و قەلەنگى بوو. دەگوت: «لووتى رۆمى، بە بەرخەبهبهى شۆرەوه قەلافەتى رەچەلەکی لە میژینهى رۆمیانى پیدام.» بۆیه پۆزى پیوه لێدەدا.

ئالیووشا ماوهیهک دواى ئەوەى چوو سەر گۆرى دایکی، لەپر گوتبووى دەیههوى بچیتە کلیسە و قەشەکانیش پێیان خۆشە وهک مرید وهریگرن. هەر وهها گوتبووى ئاواتى گەرەم ئەوهیه و باوهگیان ئەگەر ئیزنم پیدەى دەچمە کلیسە. فیۆدۆر پاولوویچ دەیزانى زووسیمای پیر، که خەریکی چلەکیشانە، کارتیکردنیکى تاییهتى لە سەر کورە ساویلکەکهى بووه.

دواى گوئى گرتن لە ئالیووشا لە بێدەنگییهکی خەيالاییدا بەبى ئەوهى داخوازی کورەکهى تووشى سەرسورمانى بکا، گوتی: «هەلبەت ئەو لە هەموو قەشەکان بەشەرەفترە، دەى!... ئیستا دەتەوئ بچی بۆ ئەوئ کورم؟» نیوه سەرخۆش بوو، لەپر بزەیهکی سەرخۆشانە نیشته سەر لیوی، که فیل و گزەیهکی ئاویتهى تەگبیری پیوه دیار بوو. «ئەرى!... لە دلەم چەقیوو بەوه دەگەى. باوەر دەکهى؟ دەى راست بچووبای بۆ لای. چاکە خۆ تۆ دوو هەزار رۆبلیت پارە هەیه، بۆ جیازى ژن هینانت. کورە پاکەکهەم! منیش قەت بەجیت ناهیلیم و یارمەتیت دەدەم. هەرچەندیکیان پارە ویست؟ ئەگەر بیانەهوى، دەیاندهمى. بەلام ئەگەر نەیانەهوى بۆ لە خۆرا نارەحهتیان بکەین؟ دەلیی چی؟ دەزانی خۆ تۆ رۆژانە بە قەت چۆلهکهیهکت خەرچى هەیه. حەوتووئ دوو دانەت لى زیاده. دەزانی لە نزیک کلیسەکه لە دەرەوهى شار

شونینکی لئی، مندالیش دهنانی کهسی لینییه. جگه له «ژنانی کلئسه» یانی ههر بهو ناوه ناسراون. به پروای من، سی ژن دهن. خوّم لهوئ بووم. دهنانی، خوْشه ها ناخوْش نییه. بو بیتاقهتی باشه. خراپیه کهسی له وه دایه هموو پرووسین ژنی فهره نسایی لینییه. ههلبهت دهتوانن ژنی فهره نسایش بینن. زور زوو دهتوانن بیهینن. پاره‌ی زوریان هه‌یه. ئەگەر بۆنی پاره‌یان پیتگا به‌تاو دین. چاکه لیره ئەو شتانه وه‌بەر چاو نایهن، ته‌نیا دووسه‌د قه‌شه‌ن، که زوریش به شه‌ره‌فن. پوژوو ده‌گرن. دهنانم تو چیت له دل‌دایه. ئەری... ده‌ته‌وئ ببیته پیاوی ئایینی. ئالیووشا دهنانی زورت بو به‌داخه‌وه‌م. باوه‌ر ده‌که‌ی ههر به راستی زورم خوْش ده‌وئی؟ چاکه، هه‌لیکی باشه. بو ئیمه‌ی تاوانبار ده‌پارێیه‌وه، لیره زورمان تاوان و سه‌ره‌پچی کردوه. هه‌میشه له‌بیری ئەوه‌دا بووم کئ دوغام بو ده‌کا، بلئی که‌سیک له‌م دنیا‌یه‌دا ببئ ئەو کاره‌ بکا. کو‌ره خوْشه‌ویسته‌که‌م، له‌و باره‌وه زور گه‌مژه‌م. باوه‌ر نا‌که‌ی؟ زور گه‌وجم. له‌و باره‌وه خوّم زور به‌ گه‌مژه‌ دهنانم، دایمه‌ بیر ده‌که‌مه‌وه - جاروبار، نه‌ک هه‌میشه، بیر ده‌که‌مه‌وه ئەگەر بمرم مه‌حاله شه‌یتان له‌ بیریان بچیته‌وه به‌ قه‌لانگ به‌ره‌و دۆزه‌خ رامکیشن. ئەو کاته سه‌رم سوور ده‌مینئ - قه‌لانگ؟ قه‌لانگیان له‌ کوئ بوو؟ له‌چی؟ قه‌لانگی ئاسنین! له‌ کوئ دروستی ده‌که‌ن؟ بلئی کو‌وره و شتی وایان هه‌بئ؟ مریده‌کانی کلئسه ره‌نگه‌ پیتان وایی دۆزه‌خ بنمیچی هه‌یه. ئەگەر بروام به‌ دۆزه‌خیش ببئ، به‌لام دۆزه‌خی سه‌ر ئاوه‌لام پی‌ رازاوه‌تر و ما‌قوولانه‌تره. مه‌به‌ستم ئەوه‌یه زور خوْشتره. له‌ ئاکامدا تو‌فیری نییه بنمیچی هه‌بئ یان نه‌یبئ. قه‌لانگیش ههر نییه و ئەگەر نه‌شبی تیک ده‌ته‌بئ. که ئەوه‌ش مه‌حاله، چونکه ئەو کاته ئیتر هه‌چ که‌س نابئ به‌ره‌و دۆزه‌خم راکیشئ، ئەگەر به‌ره‌و دۆزه‌خیشم رانه‌کیشن، که‌وا‌یه له‌ دنیا‌دا عه‌داله‌تی چی؟ ئەگەر وایه ئەم دنیا‌یه هه‌روا گو‌تره‌یه، به‌لام وا نابئ، ده‌بی ئەو قه‌لانگ و قولاپه‌ بو گیان من دروستبکه‌ن. ته‌نیا بو گیانی من. چونکه تو نازانی چه‌نده رابردوویه‌کی ره‌شم هه‌یه ئالیووشا.

ئالیووشا به‌ سه‌رنجیکی گه‌رم و دل‌و‌قانه‌وه به‌ باوکی گوت:

«به‌لام له‌وئ قه‌لانگ و شتی وا ههر نییه.»

- ئەری، ئەری، ته‌نیا سی‌یه‌ری قه‌لانگه‌که ده‌بیندرئ. دهنانم، دهنانم. فهرانسه‌بیه‌ک ئاوا باسی دۆزه‌خ ده‌کا. «سی‌یه‌ری^۳ عه‌ره‌بانه‌چیه‌کم دی، به‌ سی‌یه‌ری رنه‌کنیک، سی‌یه‌ری عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ده‌سه‌رییه‌وه.»

پۆله گیان تو چوو‌زانی قه‌لانگیان نییه؟ له‌گه‌ل مریدان بژی، هه‌وا‌یه‌کی دیکه له‌ که‌لله‌ت ده‌دا. به‌لام برۆ با له‌ کلئسه‌ به‌و راستییه‌ بگه‌ی، ئەو کاته وه‌ره‌وه و بو‌م بگه‌ره‌وه. چونکه سه‌فه‌ر کردن بو ئەو دنیا ئاسانتر ده‌بی ئەگەر پیاو بزانی چۆنه و چیه‌یه. جگه له‌وه‌ش، بو تو زور چاکتره به‌جی ئەوه‌ی له‌گه‌ل من هاو‌نشین بی له‌گه‌ل پیره‌ پیاو‌یکی خه‌ره‌فاو و ئەو سه‌له‌یته جحیلانه و مریده‌کانی کلئسه راییو‌یری، ئەگه‌رچی وه‌ک فریشته‌ وای و هه‌چ شتیک له‌ری هه‌تله‌ت نا‌کا. دل‌نیام له‌ویش هه‌چ شتیک کاریگه‌ری له‌ سه‌ر تو نابئ. ههر له‌به‌ر ئەوه‌شه باوه‌رم پیت هه‌یه، بویه ئیزنت ده‌ده‌م بچی. چونکه هیوام پیته. شوکور خاوه‌ن ئە‌قل و که‌مالی. له‌ ده‌ره‌وه و ناوه‌وه هه‌له‌ده‌قرچی، له‌وئ چاک ده‌بیه‌وه و ده‌گه‌ره‌یتته‌وه. منیش چاوه‌روانتم. هه‌سته‌ده‌که‌م تو ته‌نیا بوونه‌وه‌ریکی له‌م دنیا‌یه‌دا که مه‌حکوومت نه‌کردووم. پۆله خوْشه‌ویسته‌که‌م، هه‌ست به‌وه ده‌که‌م، دهنانی. جگه له‌وه‌ش چاره‌یه‌کی ترم نییه.

فیو‌دور پاولو‌ویچ ده‌ستیکرد به‌ گریان، دل‌ناسک بوو. تاوانبار و دل‌ناسک.

3- وه‌رگیراو له (دوانه‌لیک دژی ئانه‌ئید) نووسراوه‌ی شاریل پراویل.

پیرانی کلیسه

رهنگه هیندی له خوینهرانم پینان وابی ئەم پالەوانە لاوهی من، مروڤئیکی نهخۆش و مردەلوخە و رپوهلهیه یان لاویکی وردیلە و رهنگ پەریو و سێلدارە. بە پێچەوانە، ئالیووشا لەم کاتەدا لاویکی نۆزە سالانە ی جوان بارهاتووی، کولمە سوور و چاوگەش و لەش ساغ بوو. زۆریش قەلافەتیککی رپک و پیک و جوانی هەبوو. لاویکی جوانچاک و دەستە. تووکه سەری خورمایی، دەموچاویکی جوان و تۆزی درێژۆکە و هیلکەیی. چاوانی گەورە و هەنگوینی و گەش. زۆر خەیا لاوی بوو و بە پوالت زۆر هیدی و لەسەرەخۆ دیار بوو. رهنگە پیم بلین کولمە ی سوور و عیرفان و دینداری پیکەو ناسازگارن، بەلام بە بروای من ئالیووشا لە هەموویان راست و بی کرێژتر بوو. دلپاک و ئاکارجوان. بیگومان لە کلیسهدا زۆری برۆا بە مۆجزە بوو بەلام پیموایە مۆجزات هیچکات نابیتە لەمپەری سەر رپگای مروڤی راست و دروست و هەقبین. ئەو مۆجزات نییە کە هەقبینان بەرەو باوەر رینوینی دەکا. هەقبینی راستەقینە ئەگەر مروڤئیکی بە بیر و باوەریش نەبی، بەرەوام وزە و توانای ئەو هی دەبی کە برۆای بە ئەوپەری سروشت نەبی. ئەگەریش لەگەل مۆجزەیه کە بە شیوہی راستەقینەیه کی حاشا هەلنەگر بەرەو پووبی، بەجیی قەبوولکردنی راستەقینە، باوەر بە هۆش و هەستی خۆی ناکا. ئەگەریش قەبوولیک، وەک راستەقینەیه کی سروشت قەبوولیدەکا، کە هەتا ئەو کاتە گوئی پینەداوہ. ئیمان لە ناخی مروڤی هەقبیندا، لە مۆجزەوہ

سەرچاوە ناگرئ بەلکو مۆجزە لە ئیمانەوہ سەرچاوە دەگرئ. کاتی کە مروڤئیکی هەقبین ئیمان دینی، ئەو کاتە زاتی هەقبینی وای لیدەکا ئەوپەری سروشتیش قەبوولیک. تۆماس رەسوول گوتی: هەتا بە چاوی خۆم نەیبینم ئیمان ناھینم، بەلام هەرکە چاوی پیکەوت، گوتی: «خولقینەری من و خودای من!» بیژی مۆجزە وای لیکردبی ئیمان بینی؟ بەلانی زۆرەوہ نا، بەلکو بەو هۆیەوہ ئیمانی هینا چونکە دەیویست ئیمان بینی، رهنگە کاتیکیش کە گوتی: «تا بە چاوی خۆم نەیبینم ئیمان ناھینم» لە ناخی دلەوہ ئیمانی هینابوو.

رهنگە پیمبلین کە ئالیووشا گەوج و نەفام بوو و خویندنی تەواو نەکردووہ و... هتد. ئەوہ کە خویندنی تەواو نەکرد، بەجیی خۆی، بەلام ئەگەر بلین گەوج بوو یان تەوہزەل زۆر بیئینسافییە. ئەوہی لە پیندا گوتم دیسان دەیلیمەوہ. ئەو بۆیە پیی نایە ئەو رپگایەوہ کە ئەوسەر دەمە پینابوو بەرەو بازیکە بۆ پەرینەوہ لە تاریکییەوہ بەرەو پووناکي. جگە لەوہ، تا رادەیه کیش وەک بەرەوی پینشوو بیری دەکردهوہ - یانی کردەوہی جوان و هەقخواز. بە دواي هەقیقەتەوہ بوو باوەری تەواویشی پیی هەبوو. دەیویست بە گیان و دل لەو پیناوەدا خزمەت بکا. تینووی خزمەتکردن و یارمەتیدانی خەلک بوو. حازر بوو لەو پیناوەدا هەموو شتیککی بەخت بکا، تەنانەت گیانیشی. ئەم لاوانە بەداخەوہ رهنگە تی نەگەن کە گیان بەخت کردن سانترین شیوہی لیوردووییە. بەلام بۆ وینە بەختکردنی پینج - شەش سال تەمەنی لاویتیان لە رپگای خویندنی جیددی و دژواردا - بە هۆی سەد هیندە بوونی توانایی خزمەتکردن بە هەقیقەت و مەرامەکیان - لە توانای زۆرەیاندا نییە. رپگایەک کە ئالیووشا هەلیبژارد رپگایەک بوو کە بە پینچەوانە ی رپبازەکە ی بوو، بەلام تینوایەتی گەشتتی خیرا بە ئامانج، هەلبژاردنی ئەو تینوایەتییە بوو. هەر ئەوہی کە لە ئەندیشە ی جیددی خۆیدا، برۆای بە بوونی خودا و هەرمانی کرد و بە شیوہیه کی سروشتی کتوو پ بە خۆی گوت: «دەمەوی بۆ هەرمان بژیم و هیچ چەشنە سازشتیکیش کارم تیناکا. هەر بەو شیوہیه ئەگەر پیی وابوایە کە خودا و هەرمان نییە، لەرپوہ دەبووہ کافر یان

سۆسیالیست. (چونکه سۆسیالیسم ته نیا بزوتنه وهی کریکاری یان دهوله تی چواره م نییه، بهر له هه موو شتییک بزوتنه وهیه کی کافرانه یه، بهو رهنگ و پرووهی که کافری خوازی ئەمپرویی به خۆیه وه گرتوو، ده توانین بلیین به بی دهست تیوهردانی خودا دروستبووه. نهک له زهوییه وه سه رکه وتن به رهو به هه شت، به لکو دانانی به هه شتیکه له سه ر زهوی). ئالیوشا نهیده توانی به شیوهی پیشوو بژی. ئەو جوړه ژیا نه بو ئەو سه یر و مه حال بوو. نووسراوه: «ئه گه ر ده ته هوئ به که مال بگه ی ئەوی هه ته بیده به فه قیر و هه ژاران و وه ره وه دوای من که وه.» ئالیوشا له دل خویا گو تی: «ناتوانم به جیی هه موو خه لک دوو رو ببل بده م و به جیی ئەوهی وه دوای که وم، به ته نیا بچم بو نوژی شه وانه.» رهنگه بیره وه ری مندالی، کلێسه که ی ئیمه ی وه بیر هیتابیته وه، چونکه دایکی زور جار له گه ل خوی ده بیرد بو پارانه وهی شه وانه. رهنگه تیشکه خواروخچه کانی خور له کاتی ئیواره دا و په یکه ره ی پیروژ، که دایکه چاره ره شه «جندوکه دیتوو» که ی له بهر ده می رایگرتبوو، هه روا له زهینیدا مابئ. به بیرکردنه وه لهو شتانه رهنگه هاتبی بولای ئیمه تا کو بزانی ده توانئ، «هه موو شتیکی» به خنکا یان ته نیا «دوو رو ببل»، بو یه چوو بو لای پیری کلێسه.

ئەم پیره ی کلێسه، هه رهک له پیشدا گوتم، زووسیمای پیر بوو. باش وایه توژی پیداکیشم و بلیم، «پیروی کلێسه» له په رستگاکانی رووسیه چده کهن، به داخه وه له م باره وه ته واو بروام به خۆم نییه و رهنگه نه توانم. له گه ل ئەوه شدا هه ولده دم به چه ند ره سته یه ک شتییک روون که مه وه. خاوه ن رایانی ئەم بواره له سه ر ئەو باوه رهن که دامه زرانی «پیرانی کلێسه» زور نییه و لهو په رستگایانه ی ئیمه دا ناگاته سه د سال. ئەگه رچی له روژه لات، به تاییه ت له (سینا و ئاتووس) زیاتر له هه زار ساله هیه. ده لئین: زه مانی زور زوو له رووسیا ش هه بووه. به لام به هوئ ئەو به لآو ئاپورانه وه که تووشی رووسیا بوو. تاتاره کان، شه ری ناوخو، پچرانی پیوه ندی له گه ل روژه لات دوای له نیو چوونی قوسته نته نییه. ئەم دامه زرانه ش له نیو چوون. له ئاخری و

ئوخری سه ده ی رابردوو دا به دهستی پیاویکی ئایینی که ناوی پایسی ولیچکفسکی و هه ر به و ناوه ش به ناوبانگ بوو، به هاوکاری مریده کانی له نیو ئیمه دا دایانه زراند. به لام هه تا ئەمرو، ته نانه ت دوای سه ده یه ک ته نیا له چه ند کلێسه ماوه و هیندی جاریش وه ک شتیکی تازه داها توو له رووسیا تاراده یه ک ئیدانه یان کردوو. ئەم دامه زراوه یه به تاییه ت له کلێسه ی به ناوبانگی «کوژلسکایا ئاپتینا» شکلی گرت. نازانم بلیم چوون و کهنگی هاته کلێسه ی ئیمه شه وه. تا ئیستا سی که س لهو پیرانه له م کلێسه ی ئیمه بوون، زووسیمای دواین که سیانه. به لام ئەویش له بهر پیروی و بییهزی پیی له لیواری قه بره و که سیش نییه له جیی ئەوی دانئین. ئەم مه سه له یه ش بو کلێسه که ی ئیمه مه سه له یه کی گرینگ بوو. چونکه تا ئەو کاته به شیوه یه کی فه رمی ناسراو بوو: کلێسه که ی ئیمه نه یاد کردنه وه ی بو قه شه و مروقه ئایینییه کان ده گرت، نه په یکه ره ی مو جزه نوینی لیوو. نه ولات پاریزی و به رخوا دان و خزمه تی میژویی له ریگای ولاتدا پیوه دیار بوو، ته نانه ت ئاوری لهو داب و نه ریته به شکویانه ش نه ده دا که پیوه ندی به میژوومانه وه هه بوو. وتاردان له لایه ن پیرانه وه، که زیاره تکه ران بو بیستنی له هه موو لایه که وه هه زاران فه رسه خیان ری ده بری. له سه رانه ری رووسیا. شکلی گرتبوو و خه لک به چاوی ریژه وه ته ماشایان ده کرد.

ئەو پیرانه چکاره بوون؟ پیروی کلێسه که سیک بوو که گیان و تاسه ی مریدی به گیان و تاسه ی خۆیه وه گریده دا. مروقی عارف دوای هه لبژاردن، واز له تاسه ی خوی دینی و ته سلیمی ئەوی ده کا، ته سلیم بوونیکتی ته واو و له نیوچونیکتی راسته قینه. ئەو ئەم ریگایه، ئەو مه کته بی به ته واوی له نیو چوونه، به هیوای زالبوون به سه ر خویدا و زالبوون به سه ر هه وه سی خاوه لوکدا هه لده بژی ری. تا کو پاش ته مه نیک سه ردا نه واندن و فه رمانبه ری، به رزگارییه کی ته واو یانی رزگاری له خوی بگا و له ده ست چاره نووسی ئەوانه ی که ژیا نیان به بی دوزینه وه ی خویان رابواردوو، هه لئ. بناغه ی پیرانی کلێسه له سه ر گریمان ه رو نه نراوه، به لکو له روژه لات به هوئ

به‌رده‌وام بوونیکى هه‌زارساله‌وه دامه‌زنامه‌وه. دهرۆست بوون له هه‌مبه‌ر پيرى كلتسه‌دا وهك فه‌رمانبردن نيبه، كه هه‌ميشه له په‌رستگا رۆسييه‌كان بووه، به‌لیندان و دهرۆست بوون بۆ مرید، تۆبه‌کردن له سه‌ر ده‌ستی پيرى كلتسه‌دايه و ده‌بى برۆاى به‌و پتوه‌ندييه رۆحيه له پسان نه‌هاتوه هه‌بى.

بۆ وینه ده‌گێرنه‌وه له سه‌رده‌مى مه‌سيحيه‌دا، يه‌كێ له مریده‌كان كه به قسه‌ى پيره‌كه‌ى ناكا، كلتسه‌كه‌ى له سووریا به‌جیدیلێ و ده‌چى بۆ ميسر. له‌وى دواى تپه‌رکردنى كه‌ندوكۆسپيكي زۆر ده‌گاته‌وه و جیگایه‌ى كه شایانى ئه‌وه بى له رینگای خودادا ره‌نجبکيشی و مه‌رگه‌كه‌ى وهك مه‌رگى شه‌هیدی رینگای دین وابى. قه‌شه‌كانى كلتسه‌له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى وهك پیاوی خودا چاوى لیده‌که‌ن، به‌رێزه‌وه به‌خاکی ده‌سپێرن. مجبوری كلتسه‌كه هه‌تا هات بلێ «ئهى وسل دهرنه‌کردوه‌كان دوور كه‌ونه‌وه.» داره‌ته‌رمى هه‌لگری ته‌رمى شه‌هید له‌جیى خۆى به‌رز ده‌بیته‌وه و له كلتسه‌كه فریده‌ریته دهرى و سى‌جار پاته ده‌بیته‌وه. له ئاکامیشدا بۆیان دهرکه‌وت ئه‌و مرۆقه پیرۆزه به‌لینى و په‌یمانى شکاندوه و مراده‌كه‌ى به‌جى هیشته‌وه، به‌لام هه‌رچه‌نده كاری چاك و گه‌وره‌شى كردبى، به‌بى لیبوردنى پيره‌كه‌ى عه‌فوو ناکرێ. ته‌نیا دواى ئه‌وه‌ى پيرى كلتسه لێ خۆشبوو رۆ و په‌رمى ئه‌سه‌رده‌کردن به‌رێوه‌چوو. ئه‌مه‌ش، هه‌لبه‌ت حه‌قايه‌تیکى كۆنه و به‌س. به‌لام ئه‌مه‌ش نمونه‌يه‌كى نوێ. مریدیك له ناکاو له لایه‌ن پيره‌كه‌يه‌وه فه‌رمانى پیده‌درى (ئاتووس) كه شوین و دالده‌ى بووه به‌جییلێ و سه‌ره‌تا بچیته ئۆرشه‌لیم بۆ زیاره‌تى شوینه پیرۆزه‌كان و پاشان برۆا به‌ره‌و باکوور، بۆ سيبيريا: «جیگای تۆ ئه‌وییه نه‌ك ئیره» مریدی بیچاره له تاوانا ده‌چى بۆ لای قه‌شه‌يه‌كى گه‌وره له قوسته‌نته‌نبیه. بۆ رزگار بوون له ژیر بارى فه‌رمان و گوێپرایه‌لى په‌نا بۆ ئه‌و ده‌با، به‌لام قه‌شه ده‌لێ من هه‌یج ته‌نانه‌ت هه‌یج هه‌یزیک له دنیادا نیه و نابى، كه بتوانى تۆ رزگار كا. جگه له‌و پیره‌ى كه ئه‌و ئه‌رکه‌ى له سه‌ر شانى تۆ داناوه. به‌م شیوه‌یه پیرانى كلتسه له هیندی لایه‌نه‌وه تواناییه‌كى له‌را‌ده به‌ده‌ریان پیدراوه. هه‌ر بۆیه له زۆربه‌ى كلتسه‌كانى ئیمه‌دا ئه‌و دامه‌زراوه‌یه سه‌ره‌تا دژ

به‌جهاكاری راوه‌ستا. هه‌ر له‌و سه‌روبه‌نده‌دا پیرانى كلتسه له نیو خه‌لكدا ریزیکى زۆریان وه‌ده‌سته‌هیناوه له‌به‌ر چاوى خه‌لك شیرین بوون. پۆل پۆل مرۆقی گه‌وج و هه‌روه‌ها كه‌سایه‌تیی ناسراو، هاتن بۆلای پیرانى ئیمه. هه‌تا دان به‌تاوان و کرده‌وه‌یاندا بنین و تۆبه‌که‌ن. به‌دیتنى ئه‌و بارودۆخه ئه‌وانه‌ى دژى پیرانى كلتسه بوون نا‌ره‌زایه‌تییان دهربرى. كه رۆ و په‌رمى تۆبه‌کردن و دان به‌تاواندانان، له‌خۆوه و به‌ئاره‌زووى دلێ خۆیان به‌رپۆه‌ده‌به‌ن و تۆبه‌کردن له سه‌ر ده‌ستی پيرى كلتسه، به‌هۆى مریده‌كانى یا خه‌لكى ره‌شوکیه‌وه وهك ئه‌رکیكى پیرۆز و ئایینی ناچى. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دامه‌زرانى ریکخراوه‌ى پیرانى كلتسه جیى خۆى کرده‌وه و ئیستاش له په‌رستگاكانى رۆسیا بره‌وى هه‌یه. ره‌نگه ئه‌وه‌ش هۆیه‌كى باش بى بۆ زیندوو کردنه‌وه‌ى ئه‌خلاقی مرۆقايه‌تى و رزگار کردنى خه‌لك بى له کۆيله‌بى، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا وهك دوو رییانیک وایه و به‌شیک له خه‌لكیش به‌ره‌و ئاکاریكى شه‌یتانى و له‌خۆ دهرچوون ده‌با.

زووسیمای پیر شه‌ست و پینج سالی ته‌مه‌ن بوو، کوره جووتیار بوو. کاتى لاوى ده‌چیته ئه‌رتشه‌وه و به‌پله‌ى ملازم له قه‌فقا‌زیا خزمه‌ت ده‌کا. بیگومان به‌ ئاکار و خووخده‌ى تاییه‌ت و رۆحیه‌كه‌ى خۆى شوینی له سه‌ر ئالیووشا دانا. ئالیووشا له حوجره‌ى ئه‌و پیره‌دا ده‌ژیا كه زۆرى خۆشه‌ویست و ئیزنى پیده‌دا خزمه‌تى بکا، ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چى ئالیووشا ئه‌و کاته كه له كلتسه ده‌ژیا، هه‌یج ئه‌رکیكى له سه‌ر شان نه‌بوو و ده‌یتوانى هه‌رکویى پى خۆشه‌ بچى، به‌رۆژدا له كلتسه‌ش نه‌مایه‌ته‌وه گرینگ نه‌بوو. ئه‌گه‌ر جل و به‌رگی راهیانه‌شى له‌به‌ر ده‌کرد، خۆى حه‌زى پیده‌کرد و ده‌یوست له‌گه‌ل كه‌سانى دیکه‌ى نیو كلتسه‌كه هاو‌ره‌نگ بى. وادیار بوو پیره‌كه‌ى زۆرى كار تیکردبوو. باوه زووسیمای ده‌یانگوت له سالانى زووه‌وه هینده‌ى خه‌لكى جو‌راو‌جو‌ر دیتوه، كه هاتوون بۆ تۆبه‌کردن و له لای ئه‌و دانیان به‌تاوانه‌كانیاندا ناوه، له‌گه‌ل چاوى پیکه‌وتنى كه‌سه‌كه ده‌یزانى چى ده‌وى و چ شتیک رۆحی ئازار ده‌دا. جارى وابوو زیاره‌تکه‌رانى وا تووشى

سەر سوورپان دەکرد، لەوانەبوو شیت بن، هیشتا زمانیان نەگەرپابوو لە مەبەستیان دەگەشت.

ئالیووشا زۆر جار دیتبوی ئو کەسانەى بۆ یەكەمجار دینە زیارەتى باوہ زووسىما بە ترس و لەرزەوہ دەچوونە ژوورئ، بەلام کاتى گەرپانەوہ شاد و دلخۆش و لئو بە بزە دەهاتنە دەرى. ئالیووشا بە تايبەت ئەوہ چاک تىگەشتبوو کە باوہ زووسىما نەك توورپە نابئ و نئو چاوانى تىك نانئ، بە پىچەوانە ھەمىشە روو خۆش و لئو بە بزەيە. مریدەکانى دەیانگوت ریزیکى زۆر بۆ تاوانبار دادەنئ و ھەرچەندە تاوانى زیاتر بئ ئەو زۆرتى ریز بۆ دادەنئ. ھەتا کۆتایى تەمەنى، بیگومان لە نئو مریدەکانیدا کەسانىک بوون کە زۆریان رق لئى بوو و بەخیلیان پیدەبرد. بەلام ژەمارەیان کەم بوو و قەت زمانیان نەدەگەرپا. ھەرچەند کەسانىکیان لەنئودا بوو کە لە نئو کلیسەکەدا خاوەن شکۆ و پلە و پایە بوون، بۆ وینە راھیبیکى پیر کە بە ھۆى رۆژوو گرتن و بیدەنگى و لەسەرەخۆیى ناوبانگى دەرکردبوو. بەلام زۆربەى راھیبەکان لایەنگرى باوہ زووسىما بوون و لە ناخى دلەوہ خۆشیان دەویست. تاقمیک تەواو گیان لە پیناوى بوون و ئاشکرا دەیانگوت - ئەگەرچى بە دەنگیکى بەرز نەبوو - شکى تیدا نئیە پیاوى خودایە. چونکە دەیاندى پئى لە لئوى گۆرپە و لە کۆتایى تەمەنى نزیك بۆتەوہ، چاوەروان بوون لە داھاتوویەكى نزیكدا مۆجزەيەكى وا بنوئئى بئیتە ھۆى شانازى بۆ کلیسای ناوچەکە. ئالیووشا ئیمانیکى تەواوى بە ھیزی مۆجزەئاسای پیرەکەى ھەبوو. راست ئەو جۆرەى کە ئیمانى بە ھەقایەتى فریدرانە دەرى تابووتەکە لە کلیسە ھەبوو. زۆر کەسى دەدەى کە مندال و کەس و کارى نەخۆشیان دئنا کە باوہ زووسىما دەستیان بە سەردا بئئى و دۆعیان بۆ بکا، کاتى دەرپۆشتن، زۆر زوو دەهاتنەوہ و بە چاوى فرمیسکاوییەوہ دەکەوتن بە سەر کەوشەکانى پیردا و لە بەر چاکبوونەوہى نەخۆشەکانى سپاسیان لئدەکرد.

ئالیووشا قەتیش ئەو پرسىارەى بەزەین نەدەگەشت و بیریشى لئ نەدەکردەوہ، کە ئەو نەخۆشانە بەراستى بە دۆعای باوہ زووسىما چاک

بوونەوہ، یان نەخۆشینەکە ماوہى خۆى تئپەراندووە و نەخۆشەکە چاک بۆتەوہ، چونکە باوہرئیکى تەواوى بە توانایی رۆحی پیرەکەى ھەبوو، کاتى تارىفى بەناوبانگى و شکۆى ئەوى دەبیست کەیفى دەکرد و دەتگوت تارىفى خۆى دەکەن. کاتى باوہ زووسىما وەدەر دەکەوت و دەچوونە نئو کۆرپى زیارەتکەرانەوہ، ئالیووشا دەکەوتە دلەکوئى و زەردەى دەگرت، خەلکى رەش و رووت لە ھەموو ناوچە و مەلبەندەکانى رووسیاوہ دەهاتن و بە ئاواتەوہ بوون پیر ببینن و داواى متفەرکى لئیکەن. لەبەر دەمیدا چۆکیان دادەدا و دەگریان، لاقیان ماچدەکرد، خۆلى بەر پیکەیان ماچدەکرد و ھاواریان لئ ھەلدەستا، ژنان مندالەکانیان بۆلای رادەداشت و نەخۆشى ترساو و شیت و فیداریان دئنا بۆلای. پیر قسەى لەگەل دەکردن. دۆعیەکى کورتى بە سەردا دەخوئندن، دەستیکى بەسەریاندا دەھئنا و ئیزنى دەدان بۆن. لەم دوايیانەدا نەخۆشى وای کز و لاواز کردبوو، ھئندئ جار نەیدەتوانى لە حوجرەکەى بئتە دەرى و زیارەتکەران جاری وابوو چەن رۆژ چاوەروانى ھاتنەدەرەوہى دەبوون. ئالیووشا پئى سەیر نەبوو کە بۆ ئەوئەندەیان خۆش دەوى و کاتى دەبیینن لەبەر پئیدا سەر لە عەرزى دەسوون و دەگرین. ئاخ! دەیزانى کە بۆ رۆحى پاک و سادەى خەلکى رەشۆکى و خاکەرپای روسیا، کە لە ژیر بارى خەم و کارى گراندای پشتمان چەماوہتەوہ، بە تايبەت لە دەست زولم و زۆر و تاوانى لەرادەبەدەرى خۆیان و ھەموو خەلکى دنیاوہ زالە ھاتوون، بۆ دۆزینەوہى شتیک یان کەسیکى پیرۆز بە دل تامەزرۆن. تاکو کړنۆشى بۆ بەرن و کەوشەکانى ماچبکەن و بیپەرستن. ھەر بەوہش ئوقرە دەگرن و دلئان ئا و دەخواتەوہ.

لە نئو ئئمەدا تاوان و زولم و وازى وازى بوون ھەيە، لەگەل ئەوہشدا لە جیگایەكى ئەم سەرزەویيە پان و بەرینە مرۆفئیکى پیرۆز و مەزن ھەيە، ئەو ھەقیقەتى لەدەستدایە. ھەقیقەت دەناسئ، کەوايە ھەقیقەت لە سەر زەوى نەمردووە و سەرچاوەى ھەقیقەت رۆژیک دئ بۆ لامان و ھەر وەك بەلئنى دراوہ بە سەر جیھاندا رادەگا و عادلانە حوکمات دەکا. ئالیووشا دەیزانى کە

ئەو ەراست ئەو شتەيە كە ھەموو خەلك بە ئەقل و رۆح ھەستى پىدەكەن. ئەو ھەشى بە باشى دەزانى، بەلام پرواى وەك ئەو خەلكە رەشوكى و سادانە وابوو كە دەگرىيان و ژنانى نەخوش مندالەكانيان بۆ لاي پىرەكەيان رادەداشت، لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە زووسىماى پىر جىنشىنى خودايە لە سەر زەوى و ھەلگىرە ھەقىقەتى خودايىيە. لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە زووسىما لە پاش مەرگى شكۆيەكى لەرادە بەدەر دەبەخشى بە كلتسەكە و ئالىووشا لە خەيالى خۆيدا ئەو ھەي وەك رۆژ لى رۈون بوو، لەم دوايىيانەشدا گرپى ئەو ئەشقە رۆحىيە لە دايدا جارلەگەل جار پتر بلىسەي لى ھەلدەستا. ئەو تۆزكالىكىش لەو دەودل نەبوو كە ئەو پىرەي لە ھەمبەريدا ويستاوہ پىشەوايەكى بى ھاوتايە.

ئەو خەيالە شىرىنەي لە دلى ئالىووشادا شەپۆلى دەدا ئەو ھەي بوو: «ئەو پىرۆز و پاكە. رازى رۆژى پەسلان و زىندوو بوونەو ھەي ھەموانى لە دلدايە. ھەر ئەو ھىز و وزەيەي رۆژىك ھەقىقەت لە سەر زەوى مسۆگەر دەكا و تەواوى مرقۇقەكان پاك و پىرۆز دەبن و يەكتريان خۆش دەوي، ئىتر ھەژار و دەولەمەند، كەس و ناكەس، نامىنى و ھەموو بە تىكرابى دەبنە رۆلەي خودا و گەرەيىي راستەقىنەي مەسىح ئاشكرا دەي.»

ھانتى دوو براى كە ھەتا ئەو كاتە ھىچيانى نەدىبوو و نەيدەناسىن، گوايە زۆرى كار تىكرد. لەگەل براگەورەكەي دىمىترى فيؤدۆرۈويچ (كە درەنگتر ھات) زۆر زووتر لە ئىوان فيؤدۆرۈويچ بوو ھاوپى، ئەگەرچى لەگەل ئەو دايكىشىيان يەك نەبوو. زۆرى ئىوانى براى خۆش دەويست. ئىوان دوو مانگ دەبوو ھاتبوو بۆ شار، ئەگەرچى زۆربەي كات يەكتريان دەدى، بەلام ھىشتا زۆر دانوويان پىكەو ھەدەكولا. ئالىووشا لە خۆيا بىدەنگ و ھىدى بوو، دەتگوت چاوەرۈوانى شتىكە و ھەست بە شەرمەزارى دەكا. بەلام تىگەيشت ئىوانى براى سەرەتا زۆر سەير چاوى لىدەكا و تىي دەفكرى، وا ديارە زووش دەستى لەو سەرنج و تىرامانە ھەلگرت. ئالىووشا بە ھەپەسانەو ھەي تىگەيشت. سەرەتا چاوپۆشى و سەرساردى براكەي بە ھۆي جىاوازي

تەمەن و بەتايبەت جىاوازي خويندەوارى زانى. بەلام ئەو بىرە ھەلگرت كە نەكا نەبوونى وردىينى و ھاودلى ئىوان بە ھۆي شتىكى نامۆو ھەي. ھەمىشە پىيوابوو ئىوان بىر لە شتىك دەكاتەو ھەي (مەبەستىكى دەروونى و گرىنگ) ھەولدەدا بۆ گەيشتن بە ئامانجىك، كە لەوانەيە دەست پىراگەيشتنى زۆر دژوار بى و ھەر ئەو ھەش بۆتە ھۆي ئەو ھەي كە بىر لە ئەو ناكاتەو ھەي. ئالىووشا ئەو ھەشى لەخۆي دەپرسى نەكا بىرمەندى بىدين دەرھەق بە من كە مريدىكى گەوج و ھەپۆلم رقى لە دلدا بى. سوور سوور دەيزانى كە براكەي كافرە. ئەگەر ئەو قىنەشى لە دلدايە، بەلام بە دلبيەو ھەي نەدەگرت. لەگەل ئەو ھەشدا تووشى واق و رمانىكى سەير بووبوو كە خۆشى نەيدەزانى چىيە و لە ناخو ھەي ئازارى دەدا. چاوەرپى بوو براكەي لىي نزيكتر بىتەو ھەي. دىمىترى براى بە رىزىكى زۆر و خۆشەويستىيەكى قولەو ھەي باسى ئىوانى دەكرد. ئالىووشا دەيزانى ھەموو ئەو شتانەي كە لەم دوايىيانەدا پىئوئىيەكى زۆر نزيك و باشى لە نىوان ئەو دوو برايەدا دامەزندانو ھەي ئىوانە. باسكردنى پىر لە خۆشەويستىي دىمىترى، لەبەر چاوى ئالىووشا سەرنج راكىشتىر بوو، چونكە دىمىترى لە چاوى ئىوان تا رادەيەك خويندەوارتر بوو. دوو برا بە شىئو ھەيكى سروشتى بووبوونە دوانە لىكدر و وا لە ھەمبەر يەكتردا چەقىبوون. كە دۆزىنەو ھەي دوو مرقۇقى وەك يەك نەچوو زۆر دژوار دەبوو.

ھەر لەو سەردەمەدا بوو كە كۆبوونەو ھەيكى ئەندامانى ئەم بنەمالە ئالۆزە لە حوجرەكەي پىرى كلتسەدا پىكھات كە بەو شىئو ھەي كارى كرده سەر ئالىووشا. بەھانەي پىكھىنانى ئەو كۆبوونەو ھەي ش بەھانەيەكى درۆيىنە بوو. لەم كاتەدا بوو كىشەي نىوان دىمىترى فيؤدۆرۈويچ لەگەل باوكى گەرە بوو ھەي و بەجارى لەبەر چاوى يەكترى تالبوون. فيؤدۆر پاولوويچ وەك دەللىن يەكەم كەس بوو كە واديارە بە گالتە پىشنىارى كردو ھەموويان لە حوجرەكەي باو ھەي زووسىما كۆبىنەو ھەي بىئەو ھەي دەستەوداوينى ئەو بن و راستەوخۆ كارەكەيان بۆ جىيەجى بكا، بەئەدەبانە و لەسەرەخۆ لە ژىر سايەي ئاشتىخوازانەي ھەنتەشى پىردا لەگەل يەك پىكبن. دىمىترى كە بە

عومری خۆی باوه زووسیمای نه دیووو. بۆیه له وه به گومان بوو که باوکی بۆ ترساندنێ ئه و کۆرپکی وای وه پڕی خستوو. به لّام چونکه به هۆی هیندی ئاکاری ناحز له گه ل باوکی چه نجار کیشه یان لئ پهیدا بووبوو، له دلّه وه خۆی سه رکونه ده کرد، بۆیه ئاماده بوو ئه م کۆرپه بۆ ئاشت بوونه وه یان ساز بکری. ده بی ئه وه شمان له بیری نه چئ که ئه و وه ک ئیوان فیؤدۆرۆویچ له لای باوکی نه بوو. له وه سه ری شاری به ته نیا ده ژیا. خودا و پاراستان پیؤتیر ئه لکساندرۆویچ له و کاته دا هاتیوو بۆ شار. مه به سه ته که ی پیخۆش بوو. ئه م ئازادبخوازه ی سالانی چل و په نجا که پیاویکی رووناکبیر و بی دین بوو، له وانه یه بۆ بیتاقه تی و سه رگه رمی رووی له وئ کردبئ. ئاواتی دیتنی کلێسه و «پیاوی پیروژ» له ناکاو سه رتا پای داگرت. چونکه په روه نده ی شکایه ته که ی له کلێسه سه باره ت به سنوور و مافی داربیرین و ماسیگرتن له رووبار به هیچ کوئ نه گه یشتبوو، ئه وه ی کرده بیانوو بۆ دیتنی پیر، تا کو به شیوه یه که ی دۆستانه کاره که ی یه کلایی بکاته وه. بۆیه که سه یک که به و بۆنه یه وه بچئ و کاریکی ئاوا شایانی له ده ست بئ، ریزی لیده گیرئ و به خۆشه ویستییه وه پیشوازی لیده کری، نه ک ئه وه ی له خۆرا مل پنه ونئ و وه ژوور که وئ. ئه گه رچی له م دواییانه دا پیر که متر له حوجره که ی ده هاته ده ری و نه خۆشی وای لیکردبوو ئیزنی دیداره ئاساییه کان نه دا. که سانیک له نیو کلێسه که دا چاویان تیوه ی بوو و ئاگادارییان لیده کرد. له ئاکامدا ئیزنی ئه و دیداره یدا و پۆژه که ی دیاریکرا.

به بزیه که وه به ئالیووشای گوت: «کئ منی کردۆته حاکی ئه وانه؟» له وه ش زیاتر هیچی نه گوت.

ئالیووشا به بیستنی هه والی ئه و دیداره زیاتر تووشی دلّه و پریزه بوو. له نیوان گرووی شه رکهر و شه رخوازا دیمیتری برای ته نیا که سه یک بوو که ئه و کۆرپی مشتوو مپه ی پئ به راست بوو. ئه وانی دیکه هه ر له خۆرا وه، یا بۆ سووکایه تی کردن به پیر ده هاتن. ئالیووشا باش له وه ده گه یشت. ئیوانی برای و میؤسؤف بۆ قوته قوت و جلف بازاری ده هاتن. چونکه باوکیشی زۆری دل

به رشقنجا رییه وه بوو. ئالیووشا ئه گه رچی هیچی نه ده گوت، به لّام زۆر چاک له خووخده ی باوکی ده گه یشت. دیسان ده یلیمه وه ئالیووشا به پیچه وانه ی بیرکردنه وه ی خه لکی زۆریش گه مژه و ساویله که نه بوو. به دلّیکی خه مباره وه چاوه پروانی پۆژی دیاریکراو بوو. بیگومان له ته نیاییدا هه میشه بیری له کیشه و ئاژاوه ی بنه ماله که یان ده کرده وه و ده یویست چاره یه که ی بۆ بدۆزیته وه. به لّام دلّه خورپه ی سه ره کیی ئالیووشا له تاوی باوه زووسیمای بوو. خه می گه وره یی و شکۆی ئه وی بوو. ده ترسا به شیوه یه ک سووکایه تی پیبکری. به تایبه ت له قسه ی ته وساوی و ناو ئاخذاری میؤسؤف و شات و شووتی پیر له فیل و به ده مارانه ی ئیوانی زانکو دیتوو ده ترسا. ئالیووشا دلّی له هیچ شتی که نه ده حه سایه وه. ته نانه ت ده یویست به جۆریک به گوئی پیر هه لینی و له مه به سته ی ئه وانی تیگه یینی. به لّام دوای ماوه یه ک بیرکردنه وه و دان به خۆداگرتن په شیمان ده بووه. ته نیا پۆژی به ر له دیداره که به دۆستیکدا هه والی نارد بۆ دیمیتری برای که زۆری خۆش ده وئ و چاوه پروانه به لینی خۆی به ریته سه ر. دیمیتری و اقی ورمابوو چونکه وه بیری نه ده هاته وه به لینییه کی دابئ. به لّام به نامه وه لامی دایه وه که هه ولده دا خۆی راگری و گرژی نه نوینی. به لّام له گه ل ئه وه ی ریزیکی زۆری بۆ پیر و ئیوانی برای هه یه، له سه ر ئه و باوه رپه یه که ئه م دیداره یان ته له که یه یان مه له که یه کی بی بایه خ. له کۆتایییدا نووسیوو:

- به لّام رازیم زمانم به برین بچئ و ده ره ق به پیاویکی خودا که ریزیکی زۆرت بۆی هه یه زمان دریژی نه که م.
ئه م نامه یه ئه و جۆره ی پیویسته دلّی ئالیووشای نه گه شانده وه.

كتيبي دووهم

كۆپوونەۋەيەكى بىئىلكام

(1)

ده‌گه‌نه نيو كليساكه

پوژيكي خوش و گهرموگوري مانگي ثووت بوو. ناخافتن له‌گه‌ل پير كه‌وتوته كاتزمير يازده و نيوي سهر له به‌ياني، ههر خيرا دواي نويژيكي دهرنگ‌وهخت ئه‌و كاته‌يان دانابوو. ئه‌وانه‌ي ده‌بوو له‌و كوره‌دا به‌شدارييكه‌ن نه‌هاتبوون. به‌لام راست له‌كوتايي دانيشتنه‌كه‌دا هاتن. سهره‌تا فاي‌توونيكې رازوه و سهرئاوه‌لا، كه‌ئه‌سپي ره‌سهن و گرانبايي رايان ده‌كيشا. ميوسوف و بوره‌خزميكي كه‌لاويكي بيست سالان بوو، به‌ناوي فيميچ گالگانوف گه‌يشتنى. ئه‌و كوره‌لاوه‌خوي ئاماده‌كردبوو بچيته‌زانكو. ميوسوف له‌گه‌ل ئه‌و كوره‌لاوه‌ده‌ژيا و هه‌ولي ده‌داو هاني دا بچي بو‌ه‌نده‌ران و برواته، زانستگاي زوررخ يان ژينا، ئاليووشا هيشتا دوودل بوو. په‌روش و خه‌مبار بوو. فيميچ گالگانوف مروفيكي جوانچاك و ريكوپيك و تاراده‌يه‌ك كه‌له‌گه‌ت بوو. جاروبار سه‌ير ده‌كه‌وته‌گومي بير و خه‌يال‌وه‌و و مات ده‌بوو، وه‌ك هه‌موو مروفيكي مات و په‌ريشان هيندى‌جار به‌واقوپماوي چاوي له‌كه‌سيك ده‌بري. بيده‌نگ بوو و تاراده‌يه‌كيش شپريو. به‌لام هيندى‌جار كه‌له‌گه‌ل كه‌سيك ته‌نيا ده‌كه‌وت. زوربلي و روو هه‌لمالدراو بوو. ههر له‌خورا پنده‌كه‌نى. به‌لام شادييه‌كه‌ي هه‌روه‌ك له‌په‌يدا ده‌بوو، ئاواش خيرا ون ده‌بوو. هه‌ميشه‌خه‌ريكي پشوودان بوو و ته‌نانه‌ت جل و به‌رگي ده‌وله‌مهنده‌ي له‌به‌ر ده‌كرد و بريكي پاره و داراييي سه‌ربه‌خو بوو، به‌لام چاوي تير نه‌ده‌بوو. يه‌كي له‌دوسته‌كاني ئاليووشا بوو.

به‌فايتوونيكې كونه و چه‌په‌ره‌ك و گه‌وره، كه‌دوو ئه‌سپي زه‌ردى پير رايانده‌كيشا. زور له‌دواي فاي‌توونه‌كه‌ي ميوسوف، فيودور پاولوويچ و ئيواني كوري هاتن. ديميتري فيودورويچ ئه‌گه‌رچي عه‌سري پوژي پيشوو له‌كاتي كو‌بوونه‌وه‌كه‌ئاگادار كرابوو، به‌لام وه‌دره‌نگ كه‌وتبوو. ئه‌و كه‌سانه‌ي بو‌كو‌ره‌كه‌هاتبوون، فاي‌توونه‌كانيان له‌لاي هوتيله‌كه‌و و دوور له‌گوره‌پانه‌كه‌راگرت و به‌پييان به‌ره‌و ده‌روازه‌ي كليساكه‌وه‌ريكه‌وتن. جگه‌له‌فيودور پاولوويچ، هيچكام له‌و كه‌سانه‌ي ديكه‌كليساكه‌يان نه‌دييوو، ميوسوفيش نزيكه‌ي سي سال ده‌بوو پي نه‌نابوو كه‌ليساوه. به‌وردى و هيمنانه‌چاويكي به‌ده‌وروبه‌ري خويدا گيرا. به‌لام جگه‌له‌كليسه‌و مالاني ده‌وروبه‌ري په‌رستگاهه‌شتيكي سه‌ير و به‌رچاو نه‌كه‌وته‌به‌روانينه‌مووقليشانه‌كه‌ي، له‌وه‌ده‌چوو كليسه‌و خانوبه‌ركاني ده‌وروبه‌ري سه‌رنجيان رانه‌كيشا بي. دوايين كه‌ساني نويژكه‌ر به‌سه‌ري رووتى و خاچ كيشان له‌په‌رستگاهه‌هاتنه‌ده‌ري، زوربه‌يان خه‌لكي ره‌شووروت و له‌چيني خواروي كومهل بوون و چهن كه‌سيكي ده‌وله‌مهند و پياو ماقووليشيان له‌گه‌ل بوو، دوو سي ژن و ژينرايكي زور پيريش له‌هوتيله‌كه‌وه‌هاتبوون و خه‌لكي ناوچه‌كه‌نه‌بوون. به‌رله‌وه‌ي بگه‌نه‌نيو كليساكه‌كه‌وتنه‌گه‌ماروي سوالكه‌ر و پارسه‌كانه‌وه، به‌لام هيچكام ده‌ستيان بو‌گيرفانيان نه‌چوو. ته‌نيا گالگانوفى لاو دراويكي ده‌كوپيكي له‌جزدانه‌كه‌ي ده‌ره‌ينا و تووره‌و حه‌په‌ساو - خودا ده‌زاني له‌به‌رچي! - داي به‌پيرژنيك و به‌په‌له‌گوتي: «به‌شيبكه‌ن له‌نيوان خو‌تاندا.» به‌هيچكام له‌هاورپيكانيشي سه‌باره‌ت به‌وه‌هيچي نه‌گوت، ئيتر حه‌په‌سانه‌كه‌ي بي‌هو بوو؛ به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌ست و لاق تيكه‌له‌هاتنه‌كه‌ي زياتر بوو. سه‌ير بوو ده‌تگوت هيچكه‌س چاوه‌رواني هاتنيان نيه‌و له‌گه‌ل ريز و پيشوازي به‌ره‌وروو نه‌بوون، ئه‌گه‌رچي يه‌كيان له‌م به‌ينانه‌دا هه‌زار روپلي پيشكesh به‌كليسه‌كردبوو. يه‌كيكي ديكه‌شيان خاوه‌نى ملكيكي زور و ده‌وله‌مهند و خاوه‌ن فه‌ره‌نگ بوو كه‌هه‌موو شتيكي كليساكه‌به‌جوړيك پيوهندي به‌ئوه‌وه‌بوو. چونكه‌برياري دادگا له‌وانه‌بوو مافي ماسيگرتن بدا

به ئەو. له گەل ئەو هاشدا ههچكام له دانیشتوانی فەرمیی کلیسه که نه هاتنه پیشوازییان.

میۆسۆف که شیواو و پەرۆش دیار بوو، چاویکی له کیلی ئەو قەبرانهی لای کلیسه که کرد و هات بلی ئەو مردوانهی لیتره نیژراون، رهنه که بۆ ههقی خهوتن لهو «شوینه پیرۆزه» پارهیهکی زۆریان دابی، به لام قسه کهی خواردهوه. قسهی تهوساوی و گالته جاری ئەو پیاوه قۆشمه و ئازادبخوازه له پر بوو به توورپهیی و رق. دهتگوت قسه له گەل خۆی دهکا، درکاندی: «سهیره، له م گهوجاوايه دا ریگای چوونه ژووری له چ که ره په شمه یه ک پرسین؟ چبکهین خهریکه کات به سه ر دهچی.»

کتوپر سهروسه کوتی پیاویکی پیر و سه ر پووتاه، به چاوی شیشلوق و پر له داوی لیئوردنه وه پهیدا بوو. عهبايه کی فشوفولی هاوینی له بهردا بوو. کلاره کهی له سه ری داگرت و به زمانیکی شیرین گوتی: من ناوم ماکسیمۆفه و خاوه ن ملکیکی ناوچهی (توولا) م. هه ر له ریوه تیگه یشت گرتی میوانه کان چیه.

- باوه زووسیمما له ژووری پشوودانه، چوارسه د ههنگاو له ولای کلیساوه یه و که وتوته ئەو دیوی دارستانه که.

فیۆدۆر پاولوویچ گوتی: «دهزانم له و دیوی دارستانه که یه. به لام ریگاکهیم له بیر نه ماوه... له میژه بۆ ئەم لایه نه هاتووم.»

- له م لایه وه، له پال ئەم دهروازه یه وه و راست به په نا دارستانه که دا... دارستانه که. به دوامدا وهرن. پیشانتانی ددهم... ده بی بچم... خو شم هه ر دهچووم بۆ ئەو. له م لایه وه، لیزه وه.

له دهروازه که چوونه ده ری و به لای دارستانه که دا بایاندایه وه. ماکسیمۆف شهست سالی ته مه ن بوو. له پیشیانه وه هه لده هات و ئاوری ده دایه وه و به وردی ته ماشای ده کردن و چاوه کونه سوورنه کانی زیت کردبووه.

میۆسۆف به توورپهیی گوتی: «ئیمه بۆ کاریکی تایبه تی هاووین بۆ لای پیر. ئەو زاته به لای ناخیری شانازی ئەو دیداره ی به ئیمه داوه. زۆرت سپاس

ده کهین که ریگاکه ت پیشانداین، به لام به باشی نازانین له گه لمان بینه نیو حوجره که وه.»

ماکسیمۆف به پیکه نین و شادییه وه چه قه نه یه کی لیدا و گوتی: - چووم، زۆر چووم؛ un chevalier parfait {چه کداریکی به جهرگ و ئازایه}.

میۆسۆف پرسیی: کی چه کداریکی به جهرگ و ئازایه؟ - پیری کلیسه، پیری خاوه ن شکو، پیری کلیسه ده لیم! شانازی و شه ره فی په رستگاکه مان، زووسمیا. به راستی پیری چاکه!

به لام له پر مریدیکی رهنه گ بزراکاو و به ژن و بالا دهسته، به کلاری راهیبانه وه هاته پینشی و قسه ی پی بری. فیۆدۆر پاولوویچ و میۆسۆف له سه ر جیی خویان راوه ستان.

ئەو راهیبه، به کرنۆشیکی زۆر شایان و پر له ریزه وه گوتی: «باوکه عابید هه موو ئیوه برایانی بانگه یشتن کردوه که دوا ی دیدار له ژووری پیر نانی نیوه رۆ له گەل ئەو مه یل بفرموون، که کاتژمیر یه کی نیوه رۆ ده بی.» له گەل ئەوه ی چاوی له ماکسیمۆف بریبوو گوتی: «ئیه وش.»

فیۆدۆر پاولوویچ که ئەو بانگه یشتنه ی زۆر به دل بوو، گوراندی: «قسه ی تیدا نییه ئەو کاره ده که م. باوه ر بفرموو هه موومان قه ولی شه ره فمان داوه به ئەده بیکی ته واوه وه هه ل سوکه وت بکهین... توچی پیووتیر ئەلکساندرۆویچ، تۆش دیی؟»

- ئەی چۆن نایه م. مه گین نازان بۆ زانیاری له سه ر داب و نه ریتی ئیره ها تووم؟ ته نیا کۆسپی سه ر ریگای منیش توی...

- خۆ دیمتری فیۆدۆر وویچ هیشتا نه ها تووه! پیووتیر ئەلکساندرۆویچ گوتی: «ئه گه ر نه یه ت ده یکوژی! پیتوايه ئەم به زم و ره زمه م پیخۆشه، ئەویش له گەل تۆ؟ پاشان به راهیبه که ی گوت: «که وایه بۆ نه هار دیین، له لایه ن ئیمه وه سپاس له باوکه عابید بکه.»

پراھیب وەلامی دایەوہ: «نانا، ئیستا ئەرکی من ئەوہیە، ئیوہ بەرم بۆ خزمەت پیری خاوەن شکۆ.»

ماکسیمۆف بە درۆنگییەوہ گوتی: «ئیستا کەوايە خۆم راست دەچم بۆ لای باوکە عابید، ئەری بۆ لای باوکە عابید.»

پراھیب بە زمانیکی پر لە دوو دلییەوہ گوتی: «باوکە عابید ئیستا سەرقالە. بەلام ھەرچۆنیک پیتان خۆشە...»

لەکاتیکیا ماکسیمۆف بە ھەلاتن دەگەراییەوہ بۆ کلیسا، میۆسۆف بە دەنگیکی بەرز گوتی: «پیرە پیاوی بی ئەدەب دلیی قەنوو!»

فیۆدۆر پاولوویچ گوتی: «دەلیی (فون سوھەن) ە!»

ھەر ئەوہ دەزانی؟!... کوئی لە فون سوھەن دەچی؟ تو فون سوھەنت لە

کوئی دیوہ؟

وینەکەیم دیوہ. چرچ و لۆچی دەموچاوی نالییم، یانی لە تاريف نایە. فون سوھەنی دووھەمە. بە قەلافەتیدا بۆم دەرکەوت.

ئەری، بە دلییایەوہ دەلییم لەو بارەوہ زۆر شارەزای. بەلام وریابە فیۆدۆر پاولوویچ، ھەر ئیستا گوتی ئیمە بەلینیمان داوہ بە ئەدەبانە ھەلسوکەوت بەکەین.

لە بیرت نەچی. داوات لیدەکەم ئاگات لە خۆت بی.

بەلام ئەگەر گەوجیبیەتی بەکە، نیوانەکەمان تیکدەچی... دیوتە چ بنیادەمیکە -

مەبەستی لە پراھیبەکە بوو. لەرووم ھەلنايە لەگەڵ ئەو جۆرە مروقانە بچم بۆ نیو کۆری پیاوماقوولان.

بزیەکی نەرم و مەکربازانە نیشتە سەر لیوی رەنگ بزپکای پراھیب. بەلام وەلامی نەدایەوہ، دیار بوو لەبەر ھەستی و یقار و قورساختی ئاوا بیدەنگە.

میۆسۆف زیاتر لە پیشوو تیکچوو.

میۆسۆف لە دل خۆیدا گوتی: «ئاخ، سەریان لە قور نین! پوولەتیاں بە

دریژیایی میژوو پاراوەتەوہ، بەلام لە ژیریدا دزیوی و رق و هیچی و پوچی گەفی دی. سەر قۆزی بن ئالۆزن.»

فیۆدۆر پاولوویچ گورانیدی: «ئەمەش ھۆدە پشودانی پیر، گەیشتینی. دەرگاکی داخراون.»

پاشان لە ھەمبەر پیاوانی رەسم کراو و لە سەر ھەردوو تایی درگاکی خاچی کیشاو کەرنۆشی برد.

کاتیک لە پۆمی، وەک پۆمیەکان ھەلسوکەوت بەکە. لیترە لەم حوجرەییە بیست و پینج کەس پیاوی خۆدای لینیە. چاو لە یەکتەر دەکەن و کاهوو دەخۆن.

تەنانەت ژنیکیش لاقی لەم دەرگایە ناچیتە ژووری. ئەم خالەش جیگای سەرنجە. لە راستیدا واشە.

لەپر چاویکی لە پراھیب کرد و گوتی: «بەلام بەم گویچکانە خۆم بیستوو مە کە پیر ریگای بە ژنان دەدا بچنە ژووری.»

ژنایی چینی بیبەش ھەر ئیستا لیترەن و لەبەر ئەو ھەیانە دانیشتوون و چاوەروان بچنە خزمەتی. بەلام بۆ ژنایی دەولەمەند دوو ھۆدە لە نزیک ھەیانەکە درووستکراوہ، لە دەرەوہی ھەوشەکە - پەنجیرەکانی لە دوورەوہ

دیارە - ئەگەر پیر لەشساخت و دلخۆش بی، لە رەھۆلیکی نەینییەوہ کە لە حوجرەکەوہ بۆ ئەو ھۆدانە لیدراوہ، دەچی بۆ لایان. ئەوان دایمە لە دەرەوہی ھەوشەکەن، خاتوونیکی خەلکی خارکۆف، خاتوو خۆخلاقۆف، لەگەڵ کچە

نەخۆشەکە چاوەروانە و لە دەری پاروہستاوہ. لەوہ دەچی پیر بەلینی دابی بچی بۆ لای. دەلین لەم دوایبیانەدا ھیندە کز بووہ خۆی نیشان خەلکی نادات.

دە، دە، کەوايە کەل و کون ھەییە لە ریگای ئەوانەوہ لە حوجرەکە بیتە دەری و بچی بۆ لای ژنان. باوکی پیروز، پیت وانەبی مەبەستیکی خراپم ھەییە.

بەلام خۆ دەزانی لە ئاتووس نەک ھەر دیداری ژنان ھەرامە، بەلکو مریشک و مێوہقەل و مانگاش...

فیۆدۆر پاولوویچ! ئاگادار بە من دەگەریمەوہ و بە تەنایی بەجیت دەھیلیم.

بیتو منیش برۆم دەرئەدەکەن.

1- لە دریزەیی چیرۆکەدا فون سوھەن دەناسینم.

«پیوتیر ئەلکساندرۆویچ! من خۆم کارم بە سەر تۆوه نییه.» لە پر پێی نایە
حەوشەکە و هەرای کرد: «دیوتە لە چ قەلایەکی پر لە گولالە سوورەدا دەژی.»^۱

ئەگەرچی گولالە سوورەیی لێنەبوو، بریکی گولی جوان و کەم وینەیی پایزی
لێبوو کە لەملاوئەولا پوا بوون، دیار بوو کە دەستیکی شارەزا ئاگادارییان
لێدەکا؛ شوینی رسکانی گول دەوری کلیسا و نیوان گۆرەکان بوو، مالتیکی
دارینەش کە یەکنهۆم بوو و پیر لەویدا دەژیا، بە گول پازابووه.

فیۆدۆر پاولوویچ هەروا کە بە پلێکانەکاندا دەچوو سەرێ گوتی: «ئەری لە
سەردەمی پیری خوالیخۆشبوو باوێ وارسوونۆفیشدا بەم شیۆهیه بوو؟ ئەو
زاتە زۆری گوی بەو پازاوهییە نەدەدا. دەیانگوت هەلەستا و تەنانەت ژنانیشی
و بەر گۆچان دەدا.»

- راهیب جوانی دایەوه: «کردەوهی وارسوونۆفی پیر، بەو پیرییه جاری
وابوو سەیر دەبوو. بەلام زۆر بەی ئەو قسانە گەوجانەن. ئەو هیچکات لە
کەسی نەدا، ئیستاش کاکینە، ئەگەر تۆزێ مۆلەتم بەدەن، دەتاننیرمە ژووری.»
میۆسۆف دەرڤەتی بۆ هەلکەوت دیسان لەبەر خۆیهوه بلێ: «فیۆدۆر
پاولوویچ، بۆ دوایین جار پیت دەلێم. لە سەر بەلێنی خۆت سوور بە، حالی
بووی؟ بەئەدەب بەو پیتی خوار دانەنیتی، دەنا خۆت دەزانی.»

فیۆدۆر پاولوویچ بە تەشەرەوه گوتی: «نازانم بۆ ئەوەندە کەوتووێ
دلەراوکی؟ دەلێن ئەو چاوی لە چاوی هەر کەسیک بکا، تێدەگا بۆچی هاتووێ.
بپوا و مەبەستی ئەوان بۆ پیاویکی وەک ئیوهی هیژای نوێخواز و پارێسی چ
گرینگایەتییهکی هەیه! پێم سەیره.»

بەلام میۆسۆف فریا نەکەوت وەلامی ئەو تەشەرە بداتەوه. داوایان لیکردن
بچنە ژووری. ئەویش، تارادەیهک توورپە و ئالەتی، خۆی کرد بە ژووریدا و
لەبەر خۆیهوه گوتی:

- لەخۆم دەگەم، دەزانم کە دلم هیشاوه و رقم هەستاوه، لەوانەیه شەرپوقرە
سازکەم و خۆم و ئەندیشەکانم چکۆله بکەمهوه.

2- ئاماژەیهکی تەوساوییه بە کتێبی پیرۆز کە دنیای ناو ناوه دەرڤەندی فرمیسک.

(۲)

پیرە حەنەکچی

ئەوان راست ئەو کاتە پێیان نایە ژووری، کە پیری کلیسە لە هۆدەیی
خەوهکەیی هاتبووه دەری و دەیویست بچیتە ژووری میوانەکان. دوو کەس لە
راهیبانی حوجرەکەش کە چاوه‌پوانی پیری کلیسە بوون هاتنە ژووری.
یەکیان باوێ کتێدار و ئەوی دیکەیان باوێ پایسی بوو کە بە وتەیی زۆر کەس
بیرمەندیکی زانا بوو و لەگەڵ ئەوەشدا لاویکی لاواز و پێوه‌لە بوو. لاویکی
کەلەگەتیش لەوی بوو، کە بیست و دوو سالیکی تەمەن بوو. لە تەواوی
ماوهی مشتومرەکەشدا لە قوژبنیک رەق راوه‌ستا بوو. زۆر بالابەرز بوو،
روخساریکی شاد و گەشاوه و چاوانی زیت و قاوه‌یی و وریا و ئاگادار
بوون. جل و بەرگی ئاسایی لەبەردا بوو. تەلەبە بوو و لە داهاوتودا دەبووه
پیاوی ئایینی. بە هۆیه‌کیش لە ژێر چاوه‌دێری و سایه‌ی کلیسە و برادەراندای
دەژیا. قەلافەتی نیشانده‌ری ریز و حورمەت بوو، بەلام ریز و حورمەت بۆ
خۆی. چونکە پلە و پایه‌ی لە خوارێ بوو، لەگەڵ میوانەکان هاوشان نەبوو،
هەر بۆیه نە سلایوی کرد و نە کپتۆشی برد.

باوێ زووسیمایا هاورێ لەگەڵ ئالیووشا و مریدیک هات. دوو راهیب
لەبەری هەستان، بە دەنگیکی بەرز سلایوان لیکرد، کپتۆشیان برد و قامکیان
لە زهوی خشکاند. پاشان خاچیان کیشا و دەستیان ماچکرد. پیر دەستی
بەسەریاندا هینا و هەر بە شیۆه‌ی ئەوان قامکی لە زهوی خشاند و وەلامی
ریز و حورمەتەکەیی دانەوه و داوای لە هەردووکیان کرد تەقدیسی بکەن. ئەم
رێوڕەسمە فەرمییه بە شیۆه‌یه‌کی جیددی بەرپێوه چوو، کە لەگەڵ رۆژانی‌تر
جیاواز بوو. بەلام میۆسۆف لە سەر ئەو باوهرپە بوو کە بەقەستی وا دەکەن،

بۇ ئۇەۋەى كاردانەۋەى لە سەر ميوانەكان هەبى، ميوئسۇف لە رېزى پېئشەۋە راولەستا بوو. عەسرى رۆژى پېئشو لە سەر ئۇە ساغ بووبۇۋە كە بەۋپەرى رېز و ئەدەبەۋە بېروا تە پېئشى و تەبەرۇك لە پېر وەرگرى. چونكە لېرە دابەكە وايە، تەننەت ئەگەر دەستېئشى ماچنەكردايە، دەبوو ئۇە رېز گرتن و بەئەدەبەۋە كېرئوش بردنە ئەنجامبات. بەلام كاتى ئەم هەموو نووشتانەۋە و ماچكردن و كېرئوشەى راهېبەكانى دى، خېرا بېروپاى گۆرڧرا، بەپۆز و هەۋايەكى زۆرەۋە، كېرئوشى برد و رۆيى بۇ لاي كورسېلەك. فېؤدۆر پاولوۋوچېش بە لاسايى كېرئەۋەيەكى مەيمووانە، هەر ئۇە كارەى ميوئسۇفى كېر. ئيوان فېؤدۆرۋوچې بە وىقار و حورمەتېكى زۆرەۋە كېرئوشى برد بەلام دەستى بە سېنگېيەۋە نەگرت، گالگانۇفېش وا تووشى خەجلان و عەبەسران بوو تەننەت كېرئوشېئشى نەبرد. پېر ئۇە دەستەى كە بۇ تەقديس هەلى هېئابوو، داخستەۋە و بە رېزېكى زۆرەۋە داۋاى لە هەموويان كېر دانېشن. ئاليووشا سوور هەلگەرابوو. هەستى بە شەرمەزارى دەكرد. پېئشېئىيە تالەكانى خەرىك بوو وەدى دەهاتن.

باۋە زووسېما لە سەر كورسېلەيەكى چەپرەكى لەق و لۆر دانېشت و ميوانەكانى لە سەر چوار كورسېلەى چەرمېنى رەش و كۆنە لە پال دىوارەكەدا بەرەروۋى خۇى دانېشاندا. راهېبەكان دانېشتن يەكيان لاي درگاكەۋە و ئەۋى دېكەيان لەبەر پەنجېرەكە. ئاليووشا و مرېد و تەلەبەكەش بە سەر پېۋە راولەستان. حوجرەكە زۆر گەۋرە نەبوو و دارو دىوارەكەى كۆن و تۆزاۋى بوو. هېچى تېدا نەبوو جگە لە هېندېك كەرەسەى پېۋېست، ئەۋېش هەموويان فەقېرانە و هەرزانبايى. دوو گولدان لەبەر پەنجېرەكە بوون، چەن وېئەى پېرۆزېش لە سووچېكى حوجرەكە بوون بەرەروۋى پەيكەرىكى گەۋرە و كۆن لەنتەرىك داېيسا. لە نزيك ئۇە دوو وېئە پېرۆزەى دېكە كە لە شوئېئىكى رۆشن هەلواسرابوون، لە نزيك ئەۋانېش وېئەى چەن فرېشتەى جوان و هېلكەى چېنى و خاچېكى كاتولېكى عاج كە ماتر دۆلۆرۇسا^۲ لە

3- ماتر دۆلۆرۇسا Mater Dolorosa يانى «دايكى خەمبار» مەبەست لە مرېمە.

باۋەشى گرتبوو، هېندېكېش كەندەكارېى بېانى كە بە دەستى هونەرمەندانى گەۋرەى سەدەى رابردوۋى ئېتالېا هەلگۆلڧرا بوون. لەپال ئۇە كەندەكارېيە بەنرخ و هونەريانەدا چەن نەقاشېى زېر و ناحەزى رۋوسى كە وېئەى پياۋانى خۇدا و شەھېدان و پېئشەۋايانى ئايېنى و... لە سەر بوو و لە بازارې فېلەباز و گزېكاراندا بە چەن پارەى قەلب و چرووك دەفرۆشران. دىوارەكانى دېكەش وېئەى چەن ئوسقۇفى رۋوسى ئېستا و رابردوۋى پېۋە بوو. ميوئسۇف چاۋېكى خېراى بە هەموو ئۇە شتە وشك و رەق و تەقانەدا كېرا و چاۋى لە سەر پېر گېرسايەۋە. ميوئسۇف خۇى بە پياۋېكى وريا و بەرېز دەزانى، بەلام لەگەل ئەۋەشدا كە پەنجا سالى تەمەن بوو، پياۋېكى دەۋلەمەند و خوئېندەۋار بوو، هەر بۇيە مافى خۇيەتى خۇگر و خۇبەزلان بى. لە سەرەتاۋە كە زووسېماى دى نەكەۋتە بەر دلې. لە راستېدا شتېك لە رۋخسارى پېرى كلېسەدا بوو نەك هەر ميوئسۇف، لەۋانەيە هېچ كەس پېى خۇش نەبى بېيېنى. پياۋېكى كۆلەبنە و كوور بوو، لاواز و دالگۆشت. شەست و پېنج سالى تەمەن بوو، كەچى ئاۋا پېچووبوو. نەخۇشى وائلې كرڧبوو، دە سال پېرتر ديارى دەدا. دەموچاۋېكى وردېلە و چرچولۇچى هەبوو. بەتايبەت دەۋرى چاۋە چكۆلە و مژمۆر و كزەكانى كە ۋەك دوو خالى رۋوناك دەدرەوشانەۋە. چەند چلەموۋى سېى لە دەۋرى لاجانگى تېك هالابوون. رېشە نووك تېژەكەى چكۆلە و تەنك بوو. لېۋېشى كە لە پەستا بزەى تېدەزا بارېك و قەيتانى بوو. لووتى درېژ نەبوو. بەلام تېژ ۋەك دەنووكى بالئندە و ابوو. ميوئسۇف لەدل خۇيدا گوتى: «لەژېر ئۇە روالەتەدا، گيانېكى بەد زات و پېر لە هەۋا و چرووكى خۇى مەلاس داۋە.» لە سەر يەك پېرى نەكەۋتە بەر دل.

كاترْمېرېكى چكۆلە و هەرزان بە دىوارەكەۋە بەپەلە زەنگى كاترْمېر دوازەى لېدا و دەست پېكردى و تووئېژەكەى راگەياندا.

فېؤدۆر پاولوۋوچې هەراى كېر: «ۋەختى خۇيەتى بېكەم و زىاد، بەلام دېمېترى فېؤدۆرۋوچې كورم نەهاتوۋە، پېرى بەرېز و پېرۆز سەبارەت بەۋە

داوای لیئوردنت لیدهکهه!» (ئالیوشا به بیستنی ئەو «پیری به ریز و پیروز» مووچرکیکی پیداهات و هه موو ئەندامی که و ته له رزین). من خۆم ریز بۆ کات و به لاین دادەنیم، سات به سات له بیرمه و وهخت ناسینیش له شا و گه وره پیاوان ده وه شیتته وه...»

میۆسۆف له پر خۆی پیرانه گیرا و له بن لیوه وه منجاندی: «دهی خۆ تو شا نیی.»

- به لای راسته که ی. من شا نیم، باوه ر بفرموو پیوتیر ئەلکساندرۆویچ خۆشم ئاگام له وه هه بوو، به لام جاری وایه پیاو به هه له قسه دهکا.»

له ناکاو خه مبار و دلسووتاوانه گوتی: «حه زه تی پیر، پیره حه نه کچییه کت له هه مبه ر خۆتا دیتوو! من خۆم به م ناوه ده ناسینم. له هه نته شی ئیوه دا وه ک پیره حه نه کچی وام، مخابن، له ده مم ده رپه ری! خووخدهیه کی له میژینه یه و ئەگه ر جاروباره گه وجییه تیه ک ده نوینم، مه به ستی خراپم نییه. بۆ خۆش کردنی کۆر و سه رگه رم کردنی خه لکه. پیاو ده بی مه جلیس خۆش بی، وا نییه؟ حه وت سال له مه وه به ر له شاریکی چکۆله بووم و له وئ مامه له م ده کرد و له گه ل چه ن بازرگان بوومه براده ر. چووین بۆلای سه روکی ئاسایش، چونکه پیویست بوو بۆ کاریک چاوم پیی بکه وئ و له گه ل ئیمه نان بخوا. که له گه ت و قه له و و موو بۆر و مومۆچ بوو، مروفیکی زۆر ناجسن و دیزه و له خۆ ده رچوو بوو. راست رویشتم بۆلای و وه ک پیاویکی زانا و دنیا دیتوو گوتم: «ئاغای (ئیسپرافنیک) چیه؟ وه ره ببه (ناپرافنیک) ی ئیمه.» گوتی: «مه به ستت له ناپرافنیک چیه؟» هه ر خیرا بۆم ده رکه وت تیره که م له به رد دراوه. کابرا رووتال و تووره راوه ستا بوو. گوتم: «بۆ رابواردن ویستم گالته یه ک بکه م، چونکه ئاغای ناپرافنیک رپیه ری ئورکیسترا به ناوبانگه که مانه و شتی که بۆ هه ماهه نگیی کاره که مان پیویسته، که سیکه له

4- وشه یه کی رووسیە ispriavnik یانی سه روکی ئاسایش هه روها مانای «به رژه وه ندخواز» ده دا.

5- Napravnik یانی «به رپوه به ر» یان «رپیه ری ئورکیسترا» I_F ناپرافنیک (۱۹۱۶ - ۱۸۳۹) له ئوپیرای مارنیسکی له پترزبورگ رپیه ری ئورکیسترا بوو.

چه شنی ئەو.» خۆ تیگه یشتی که شوبه اندنه که م زۆر به جی بۆ باسکردی. گوتی: «ببوره، ناوم ئیسپرافنیکه و ئیزن ناده م هه یچ ناویک به ناوه که مه وه بلکینن.» پاشان وه رگه رایه وه و دوور که وته وه. وه دوای که وتم و هه رام لیکرد: «راست ده که ی، وایه، تو ئیسپرافنیکه نه ک ناپرافنیک.» گوتی: «نانا، چونکه به ناپرافنیک بانگت کردم، تازه ناپرافنیکم.» خۆ قه بوولیشته که ئیتر مامه له که مان شیوا! هه میشه ش هه روام، هه میشه. به رده وام به هۆی ئەده بی خۆمه وه زیان به خۆم ده گه یه نم. چه ند سال له مه وه به ر، به پیاویکی ده سه لاتدارم کوت: «ژنه که ی تو ختیلکه ی دئ.» هه لبه ت مه به ستم سووکایه تی نه بوو. به لام ئەو له منی پرسی: «مه گین تو ختیلکه ت داوه؟» له دل خۆما گوتم و اچاکه به ئەده بانه خۆم نیشانده م، هه ربۆیه نه متوانی خۆ له کوتنی «ئهری» ببویرم، ئەویش هه ر له رپوه ده ستی کرد به ختیلکه دانم. ئەم باسه زۆر له مه وه به ر روویدا، بۆیه له گێرانه وه ی شه رمه زار نیم. هه میشه هه ر ئاوا زیان به خۆم ده گه یه نم.»

میۆسۆف به ر قه هه ستاوی له ژیر لیوه وه بۆلاندی: «ئیسیتاش خه ریکی ئەو کاره ده که ی.»

باوه زووسیما به بیدهنگی چاوی له هه ردووکیان ده کرد. - ئاوا؟ پیوتیر ئەلکساندرۆویچ باوه ر بفرموو خۆشم له وه ئاگادار بووم. با ئەوه ش بلیم له گه ل جوولانه وه ی لیوم پیشبینی ئەوه م کردبوو. هه روها ئەوه شم پیشبینی کرد که تو یه که م که سی ئەوه م به گوئ هه لدینی. حه زه تی پیر، هه رکاتیک ده بینم گالته که م بی ئاکام ده بی، ده لئی هه ردوو روومه تم به ره و خوارئ داده کینشن و سوور ده بنه وه. هه ست به شه رمه زاری ده که م. له و کاته وه لاو بووم و له مالی ده وله مه نده کان ناچار بووم بۆ وه ده سه ته ئیتانی بزویوی رۆژانه جه فه نگ و گالته جارئ وه ری بخه م، هه ر ئاوا بووم - من حه نه کچییه کی کۆنه کارم، یانی، حه زه تی پیر، له کاتی له دایک بوونه وه تا ئیسا هه روا بووم. هه ر ده لئی جوړیک شیتتییه و له گه لمدایه. به دلنیا ییه وه ده لیم، دیویکه و له ناخمدایه. به لام دیویکی چکۆله. دیوی به راستی شویتنیکی

دیکه‌ی بۆ خۆی دیوه‌ته‌وه. به‌لام نه‌ک ناخی تو، پیووتیر ئه‌لکساندرۆویچ، تو به‌کاری ئه‌وه‌نایه‌ی دیویش له‌ناختدا جیی خۆی بکاته‌وه. به‌لام من ئیمانم هه‌یه، ئیمانم به‌خودا هه‌یه، هه‌رچه‌ن له‌م دوا‌ییانه‌دا تووشی شک و گومان بووم. به‌لام ئیستا داده‌نیشم و گوئی له‌وته‌ی به‌نرخ و پر له‌حیکمه‌تی حه‌زهره‌تی پیر ده‌گرم. باوه‌ زووسیم! من وه‌ک (دیدرۆ¹)ی فه‌یله‌سووف وام، خۆ بیستوته‌ دیدرۆ له‌سه‌رده‌می (مه‌لیکه‌ کاترین)دا ده‌چی بۆ دیده‌نیی مه‌ترانی مه‌زن، کاتی پی‌ده‌نیته‌ ژووری، به‌بی‌پیشه‌کی ده‌لی «خودا نییه». مه‌ترانی مه‌زن له‌وه‌لامیدا ده‌لی: «گه‌مژه‌ له‌ده‌وه‌ نه‌تگوتوه‌ خودا نییه». ئیتر دیدرۆ له‌ریوه‌ به‌سه‌ر که‌وشه‌کانی مه‌تراندا ده‌که‌وی و هاوار ده‌کا: «ئیمان دینم، ده‌بمه‌ مه‌سیحی». هه‌رواشی کرد. پرینس داشکوف و پاتیۆمکین ده‌بنه‌ دایک و باوکی و به‌کوپی خۆیانی قه‌بوولده‌کن.

میوسوف به‌ده‌نگیکی تووره‌ و له‌رزۆکه‌وه‌ گورانندی: «فیوودۆر پاولوویچ، ئه‌وه‌ ئیتر له‌تامت ده‌رکرد و بۆمان تامل ناکرێ! ده‌زانی ئه‌وه‌ی ده‌ییلی درۆیه، ئه‌و چیرۆکه‌ گه‌وجانه‌یه‌شت راست نییه. ئه‌وه‌ بۆ واده‌که‌ی؟ ئه‌م هه‌موو گه‌مژه‌ بازارپییه‌ چیه‌ وه‌ریت خستوه‌؟»

فیوودۆر پاولوویچ به‌برواوه‌ نه‌راندی: «له‌سه‌رانسه‌ری ته‌مه‌نمدا ده‌مزانی راست نییه. به‌لام براکانم، با هه‌قیقه‌ته‌که‌تان پی‌بلیم. پیری مه‌زن، بمبووره، چیرۆکی ئیمان هیئانی دیدرۆم هه‌ر ئیستا له‌خۆوه‌ داتاشی. له‌پیشدا بیریشم لینه‌کردبووه. خۆم ئه‌وه‌م سازاند بۆ ئه‌وه‌ی چیژیک به‌قسه‌کانم بده‌م. پیووتیر ئه‌لکساندرۆویچ، بۆیه‌ گه‌مژه‌ بازارپی و گه‌وجیه‌تی ده‌نوینم که‌ خۆم شیرین که‌م. هه‌رچه‌ن جاری وایه‌ خۆشم نازانم بۆچی وا ده‌که‌م. سه‌باره‌ت به‌ دیدرۆ بلیم چی ته‌نانه‌ت «گه‌مژه‌ له‌ده‌وه‌ نه‌تگوتوه‌» کاتی لاو بووم، بیست جارم له‌که‌سانی ناودار و گه‌وره‌ پیاوی ئیره‌ بیستوه‌ پیووتیر ئه‌لکساندرۆویچ، بیستوه‌مه‌ پوورت ئه‌و چیرۆکه‌ی ده‌گێرایه‌وه‌. هه‌موو خه‌لک هه‌تا ئه‌م‌رۆ له‌

6- دیدرۆ (1713-1784) نووسه‌ر و فه‌یله‌سووفی ماتریالیستی فه‌ره‌نسی، سالی 1773 به‌ماوه‌ی پینچ مانگ هاته‌ رووسیا و له‌کۆشکی کاترینی دووه‌م، مه‌لیکه‌ی رووسیا مایه‌وه.

سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ن که‌ دیدرۆی کافر هاتبوو له‌گه‌ل مه‌ترانی مه‌زن سه‌باره‌ت به‌خودا ده‌مه‌ته‌قی بکا....»

میوسوف هیئده‌ی زۆر بۆهات، تاقه‌تی لیب‌را و هه‌ستا سه‌ره‌پی، قه‌لس بوو و ده‌یزانی بۆته‌ مه‌سخه‌ره‌ی ده‌ستی فیوودۆر پاولوویچ و به‌جاری شووی لیه‌ه‌لکێشاوه‌.

ئه‌وه‌ی له‌حوجره‌که‌دا ده‌قه‌وما، به‌راستی جیی باوه‌ر نه‌بوو. چونکا له‌چل - په‌نجا سالی رابردوودا، له‌سه‌رده‌می پیری پێشووه‌وه، زیاره‌تکه‌ران به‌بی‌هه‌ستی ئه‌ده‌ب و حورمه‌ت پێیان نه‌نابوووه‌ حوجره‌که‌وه‌ هه‌رکه‌س که‌ ریگی پێده‌درا بچیته‌ حوجره‌که‌وه‌ هه‌ستیده‌کرد چاوی له‌سه‌ر هه‌لناگیری و ته‌واوی هه‌لسوکه‌وتی له‌ژێر چاوه‌دیزی دایه. له‌ماوه‌ی دانیشنه‌که‌دا زۆر که‌س که‌ له‌سه‌ر چۆک داده‌نیشت له‌جیی خۆی جووله‌ی نه‌ده‌کرد. له‌نیو زیاره‌تکه‌راندا مروّقی خاوه‌ن پله‌ و پایه‌ و بیرمه‌ندیش وه‌به‌ر چاوه‌که‌وتن. ته‌نانه‌ت چه‌ن که‌سی نازادیکه‌ و رووناکیبیریش، که‌ له‌به‌ر کونچکاوی یان هه‌ر هۆیه‌کی دیکه‌ هاتبوون. به‌لام هه‌موویان به‌ریز و حورمه‌ته‌وه‌ هه‌لسوکه‌وتیان ده‌کرد، چونکه‌ لیره‌ حیسابی پاره‌ له‌گۆریدا نه‌بوو، به‌لکو ئه‌وین و خۆشه‌ویستی له‌لایه‌ک و تۆبه‌ و پارانه‌وه‌ بۆ لاچوونی گیر و گرفتی رۆحی و که‌ندوکۆسه‌په‌کانی ژیان له‌لایه‌کی دیکه‌. بۆیه‌ قه‌شمه‌رجاری فیوودۆر پاولوویچ، وه‌ک شکاندنی حورمه‌تی ئه‌و شوینه‌ پیرۆزه‌ ده‌هاته‌ ئه‌ژمار. دانیشتوانی حوجره‌که‌، یان لانیکه‌م تاقمیک له‌دانیشتوانی تووشی سه‌رسورمان کردبوو. راهیب و مریده‌کان هه‌روا له‌جیی خۆیان چه‌قیبون، به‌گیان و دل چاوه‌رێ بوون گۆییان له‌فه‌رمایشته‌کانی پیر بی. به‌لام ئه‌وانیش وه‌ک میوسوف هیئده‌ی نه‌مابوو هه‌ستنه‌ سه‌ره‌پی. ئالیووشا ملی به‌خوزدا گرتبوو و تۆزیک مابوو ده‌ست بکا به‌گریان. ئه‌وه‌ی له‌هه‌موو شتی ناخۆشته‌بوو به‌لای ئالیووشاوه‌ ئه‌وه‌ بوو، که‌ ئیوان فیوودۆرۆویچی برای، که‌ ته‌واوی هیوای به‌و بوو، ده‌یتوانی باوکی خاواکاته‌وه‌ و نه‌هیلی قسه‌ بکا، سه‌ری داخستبوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد، وادیار بوو به‌تامه‌زرۆییه‌وه‌

چاوه‌پری بوو بزانی ئاکامی کاره‌که به کوئی ده‌گا، هه‌رچه‌ند که خوئی کاری به‌و باس و کوئونه‌وه‌یه نه‌بوو. ئالیووشا نه‌یده‌ویرا چاو له راکیتین بکا. راکیتین ته‌له‌به‌یه‌ک بوو که ئالیووشا له نزیکه‌وه ده‌یناسی و له بیر و له فکری ئاگادار بوو. (چونکه له‌و کلێسه‌یه‌دا ئالیووشا ته‌نیا که‌سیک بوو که ئاگاداری بیر و فکری راکیتین بوو.)

میۆسۆف رووی له باوه زووسیمما کرد و گوتی: «بمبووره‌هه‌زهره‌تی پیر، چونکه منیش له‌م گه‌وجیه‌تییه‌ پر له شووره‌یه‌دا به‌شدارم. من پیموابوو ته‌نانه‌ت مروقیکی وه‌ک فیۆدۆر پاولوویچیش له‌ کاتی دیدار له‌گه‌ل که‌سایه‌تییه‌کی شکۆمهن‌دی وه‌ک ئیوه‌دا ئه‌رکی خوئی ده‌زانی، به‌لام به‌هه‌له‌ چووم. نه‌مه‌دزانی وای لیدئ له‌به‌ر هه‌له‌ و گه‌وجیه‌تییه‌ ئه‌و ده‌بی داوای لیۆردن بکه‌م.»

پیووتیر ئه‌لکساندرۆویچ له‌وه زیاتر قسه‌ی بۆ نه‌هات و له داخانا هه‌ستا بپرواته ده‌ری.

«تکات لیده‌که‌م خۆت شلوئی مه‌که.» پیری کلێسه هه‌ستایه سه‌ر لاقه لاوازه‌کانی و ده‌ستی پیووتیر ئه‌لکساندرۆویچی گرت و له جیگای خوئی داینیشاندوه. «تکاتان لیده‌که‌م خۆتان شلوئی مه‌که‌ن. به‌ تاییه‌ت داوا له ئیوه ده‌که‌م میوانی من بن.» له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ سینگییه‌وه گرتبوو گه‌راوه و له سه‌ر کورسیله چکۆله‌که‌ی دانیشته‌وه.

فیۆدۆر پاولوویچ له ناکاو گوراندی: «ئه‌ی پیری مه‌زن، خۆتان بفه‌رموون ئایا به‌و نه‌قلانه‌ من ده‌بمه‌ هۆی خاترگه‌رد گرتنی ئیوه؟» به‌هه‌ردوو ده‌ستیشی که‌مه‌ی کورسیله‌کی گرتبوو و ده‌تگوت له‌گه‌ل بیستنی وه‌لامی «ئه‌ری» ئاماده‌ی هه‌ستانه.

پیری کلێسه به‌ زمانیکی شیرین گوتی: «تکاتان لیده‌که‌م، تکاتان لیده‌که‌م خۆتان شلوئی مه‌که‌ن، دلێ خۆتان نا‌ره‌حه‌ت مه‌که‌ن، هیچ نه‌بووه، ئیره‌ مالی خۆتانه. ئه‌وه‌نده‌ش خۆتان به‌ شه‌رمه‌زار مه‌زانن، چونکه ئه‌وه زیاتر ده‌بیته هۆی گیروگرفت.»

- ئیره به مالی خۆم بزانی؟ سروشتییه‌ هه‌لسوکه‌وت بکه‌م؟ ئه‌وه له من ناوه‌شیته‌وه، به‌لام به‌ گیان و دل قه‌بوولمه‌ و زۆریشت سپاس ده‌که‌م. ده‌زانی چی باوکی مه‌زن، چاکتر وایه داوای ئه‌وه‌م لی‌نه‌که‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی سروشتی هه‌لسوکه‌وت بکه‌م و ئاگام له خۆم بی، چونکه جییه‌ مه‌ترسییه... من خۆشم ناویرم ئه‌و ئیزنه به خۆم بده‌م، به‌قه‌د به‌ره‌ی خۆم پی رابکیشم. له‌به‌ر خۆتان وریاییتان پیده‌ده‌م. راستت ده‌وی، من هیشتا نیوه‌م له ژیر ته‌مومژی بی‌پرواییدایه، ئه‌گه‌رچی هیندی که‌س هه‌ن به‌وه دلخۆشن له‌ لای تو به‌ خراپه باسم بکه‌ن. میۆسۆف مه‌به‌ستم توی. به‌لام ئیوه ئه‌ی زاتی پیروژ، لی‌مگه‌رین بیدرکینم. له خۆشیی دیداری ئیوه خه‌ریکه هه‌لده‌فرم.

هه‌ستا سه‌رپی و له‌گه‌ل ده‌ست هه‌لینان گوتی: «ره‌حه‌ت له‌و دایکه په‌روه‌رده‌ی کردی له هه‌ناویدا و مه‌مکی نایه ده‌مت. ره‌حه‌ت له‌ شیرت. تو هه‌ر ئیستا گوتت: «له‌خۆتان شه‌رمه‌زار مه‌بن که هۆی ته‌واوی که‌ندوکۆسه‌په‌کانه.» بژی قسه‌که‌ت پر به‌ پیست بوو. له ویستی من گه‌یشتی. له راستیدا کاتی خه‌لکی ده‌بینم، هه‌میشه هه‌ست ده‌که‌م له هه‌موو که‌س سووک و چرووکتروم و خه‌لکیش وه‌ک قه‌شمه‌ری و هه‌نه‌کچی چاوم لیده‌که‌ن. بۆیه ده‌لیم: «چاکتر وایه قه‌شمه‌ره‌جاری ساز که‌م. له‌بیر و بروای ئیوه ناترسم، چونکه ته‌واوی ئیوه له من خراپترن!» هه‌ر بۆیه من هه‌نه‌کچیم. هه‌زهره‌تی پیر! له‌به‌ر شه‌رمه‌زارییه، شه‌رمه‌زاری و هه‌ستیاری زۆر تووشی سه‌رچلیم ده‌کا. ئه‌گه‌ر بمزانییایه هه‌موو وه‌ک پیاویکی زانا و دلۆقان چاوم لیده‌که‌ن، خودا ده‌زانی ده‌بوومه چ پیاو چاکیک!» له ناکاو به‌ چۆکدا هات. «ئه‌ی پیری مه‌زن! بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌م به‌ ژیانیکی پاک و هه‌رمان ده‌بی چبکه‌م؟» ته‌نانه‌ت ئیستاش زۆر دژوار بوو بلین گالته ده‌کا. یان که‌وتۆته ژیر کاریگه‌ریی شوینه‌که‌وه.

باوه زووسیمما سه‌ری هه‌لینا و چاویکی لیکرد و به زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: - له میژه‌ تیگه‌هیشته‌وی ده‌بی چبکه‌ی، به‌ راده‌ی ته‌واو خاوه‌ن ئاوه‌زی. تیگه‌هیشته‌وی، ئیزن به‌ سه‌رخۆشی و قسه‌ی هه‌له‌قه‌له‌ق و هه‌وه‌س مه‌ده. له

هه موو شتیک گرینگتر ئاشقی مالى دنیا مه به. ده رگای مه یخانه کانت داخه. ئەگەر ناتوانی ده رگای هه موویان داخه ی، لانیکه م دوو سنی دانه یان. له هه موو ئەوانه ش گرینگتر - درۆ مه که.

- سه بارهت به دیدرۆ ده فهرمومون درۆ نه که م؟

- نا، سه بارهت به دیدرۆ نا. له هه موو گرینگتر درۆ له گه ل خۆت مه که. که سێ که درۆ له گه ل خۆی ده کا و گوێ له درۆی خۆی ده گری، گری کویره ده که ویته ژیانیه وه و حه قیقه تی ناخ و ده ور و پشتی خۆی بو له یه کتر جیا نایته وه. هه ر بۆیه ناتوانی ریز له خۆی و له خه لکی بگری. به نه بوونی ریز، خۆشه و یستیش له دایدا نامینی و بو سه رقالم کردنی خۆی و خۆدزینه وه له خۆشه و یستی په نا ده با بو هه وه س و تام و چیژی تالم و تون. له بهر سووک و چرووکی تووشی گه ل خۆی و گه وجیه تی ده بی، هه مووشی به هۆی درۆ کردنی به رده وام له گه ل خۆی و خه لکیدا پیک دی. که سێ که درۆ له گه ل خۆی ده کا، زۆر سانتر له خه لکی سووکایه تی پی ده کری. ده زانی خو جاری وایه سووکایه تی پیکران هینده خۆشه مرۆف که یفی پی ده کا، مه گین نا؟ که سیک له وانیه بزانی که هیچ که س سووکایه تی پینه کردوه، به لام سووکایه تی بوخۆی داهیناوه. درۆی کردوه و شووی لیه لکیشاوه تا کو به داهینه ری بزانی، به وشه یه که وه نووساوه و له کا کیویکی ساز کردوه. - خۆی ئەوه ده زانی، له گه ل ئەوه شدا، یه که م که سه که سووکایه تی پیکران قه بو لده کا و ئەوه نده ش به جارز بوون و ره شبینی شاده، هه ست به چیژیکی گه وره ده کا. ده که ویته سه ر ریکای راسته قینه ی رق و تووره یی. به لام تکاتان لیده که م، کیشه و ده مقره وه لانین، چونکه ئەوه ش خولق و خوویه کی فیلاویه ....

- ئەه ی پیری پیروژا! بینه ده ست با ماچی که م.

فیودۆر پاولوویچ هه ستا پی و شه ققه ی ماچی له ده سته وردیله که ی پیر هه ستاند. «حه ز به سووکایه تی پیکران خۆشه. ئەوه ندهت جوان و به ریوجی فه رموو، که تا ئیستا نه مبیستبوو. به لێ له هه موو ماوه ی ته مه نمدا سووکایه تیم پیکراوه، له بهر ئەوه ی خۆم شاد و دلخۆش بکه م. سووکایه تی

پیکران له بواری هونه ریدا، چونکه هیندی جار سووکایه تی پیکران ئەوه نده ی جوان و به رچاوه، سه د هینده خۆش و شیرینه. پیری مه زن! ئەوه ت له بیر چووبوو جوان و به رچاوه! ئەوه به زه نیم ده سپیرم و قه تم له بیر ناچی! به لام له ماوه ی ته مه نمدا هه موو پۆژ و هه موو ساتیک درۆم کردوه، درۆی وام ده کرد به حه واوه ده فری. له راستیدا من درۆم و باوکی درۆیان. چل درۆی وه ک من هه ر نییه و هه ر ئەوه شم به سه. ئەه ی فریشته دلۆفانه که م! ره نگه هیندی جار باسی دیدرۆ بکه م، دیدرۆ هیچ زیانیکی به نیو چاوانه وه نه بوو. ره نگه جاری وایه وشه یه ک ئاوری لێ هه لایسی و خوینی پیوه بی. پیری مه زن، خه ریک بوو له بیرم ده چۆوه، هه رچه ن دوو ساله پیوه بووم بیم بو ئیره و پرسیاریکت لیکه م و شتیکم بو روون بیته وه. توخوا به و پیووتیر ئەلکساندرۆویچه بلێ نه په ریته نیو قسه کانم. پرسیاره که م ئەمه یه: ئەه ی حه زه تی پیر، ئایا ئەم ره وایه ته راسته که له جیگایه کی «شه رحی حالی پیاوچاکان» دا هاتوه که پیاویکی خودا له بهر ئیمانی شه هید ده بی، کاتی سه ری ده برن هه لده ستینه سه ری. سه ری خۆی هه لده گری و «به ریز و حورمه ته وه ماچیده کا» به ده ستیه وه ده گری و ریکایه کی زۆر دوور ده بری. باوکی هیژا، ئایا ئەوه راسته یان نا؟

پیر گوتی: «نا، راست نییه.»

کتیبداری کلیسه گوتی: «شتیکی وا له هیچ لاپه ره یه کی «شه رحی حالی پیاوچاکان» دا نه هاتوه. ئەوه سه بارهت به کامه پیاوی خودا ده گیرنه وه.»

- نازانم کام پیاوی خودا. نازانم و ناتوانم بیلیم. فریوم خوارد، ئەو ره وایه ته یان به درۆ پی گوتووم. ئەوه م بیستوه و ده زانی له کیم بیستوه؟ هه ر له م پیووتیر ئەلکساندرۆویچ میؤسۆفه، که ئیستا له داخی دیدرۆ ئاوا تووره و ئاله تی بووه. هه ر ئەو بوو ئەو ره وایه ته ی بو گیرامه وه.

- قه تم به تو نه گوتوه. من هه ر قه تم قسه له گه ل تو نه کردوه.

- راسته که به خۆمت نه گوتوه، به لام له کۆریکدا گیراته وه منیش له وئ بووم. سێ سال له مه و بهر بوو. پیم گوتی که چۆن به و ره وایه ته قۆره ئیمانته

لەق کردووم. تۆ هیچت لەو بارەووە نەدەزانی. بەلام ئەو کاتە بە ئیمانیکی لەق و لاوازەووە چومەووە بۆ مائی و لەو کاتەووە رۆژ لەگەل رۆژ ئیمانم لاواز و لاوازتر بوو. ئەری، پیووتیر ئەلکساندرۆویچ، تۆ بوویە هۆی رووخانی ئیمانم، نەک دیدرۆ.

فیۆدۆر پاولوویچ دلی پر بوو دەستیکرد بە گریان. بەلام دانیشتوانی کۆرەکە وەک رۆژ لیمان روون بوو کە دیسان خەریکی رۆلگێرانه. لەگەل ئەوەشدا بە قسەکانی، میۆسۆفی تەزاند.

پیووتیر ئەلکساندرۆویچ میۆسۆف لە بن لیووە گوتی: «ئەو قۆریاتە، هەمووی قۆریاتە. گریمان ئەو قسەیهشم کردی... بەلام خۆ ئەو قسەیهشم بۆ تۆ نەکردووە. منیش بۆیان گێرامەووە. لە پاریس کابرایەکی فەرەنسی بۆی گێرامەووە. دەیگوت لە رووی کتیبی «شەرحی حالی پیاوچاکان» هەو لە رۆپەرەسمەکانی ئیمەدا دەخویننەووە. پیاویکی بیرمەند و زانا بوو. لە زانستی ماتماتیکی رووسیدا متالای تایبەتی بووبوو و سالانیکی زۆر لە رووسیا ژیاوو... خۆم شەرحی حالی پیاوچاکانم نەخویندۆتەووە نەشم ویستوووە بیخوینمەووە... لە سەر سفرە باسی زۆر شت دەکری، ئەو کاتە خەریکی نان خواردن بووین.»

فیۆدۆر پاولوویچ کە لاسایی میۆسۆفی دەکردەووە، گوتی: «بەلی تۆ ئەو کاتە خەریکی نان خواردن بووی، بۆیە من ئیمانی خۆم دۆراند!»

میۆسۆف دەیویست بگورین: «بۆ ئیمانی تۆ منیشیکیشم میوان نییە،» بەلام دانی بەخۆیدا گرت و بە رقهووە گوتی: «دەست لە هەر شتی بدەئە گلاوی دەکەئە.»

پیر لە ناکاوە هەستا سەرپێ و لەگەل ئەو هۆی رووی لە هەموو میوانەکان بوو، گوتی: «کاکینە بمبوورن من دەبی چەن دەقیقەیهک بەجیتان بیلم. ئەو زیارەتکەرانی بەر لە ئیو هاتوون چاوەروانمن.» پاشان رووی لە فیۆدۆر پاولوویچ کرد و بە بزەیهکەووە گوتی: «ئیتەر لەمەولا درۆ مەکە.» لە حوجرەکە چوووە دەری. ئالیووشا و مریدە تازەکە بەدوایدا دەرپەرینە دەری. تاکو کاتی

چوونە خواری لە پلیکانەکان یارمەتی بدەن. ئالیووشا هەناسەئە سوار بووبوو، پێی خۆش بوو لەو شوینە دوور کەوتۆتەووە. بەو هەش زۆر شاد بوو باوە زووسیمما توورە نەبوو و سووکایەتی پینەکراوە. پیر دەرپویی بەرەو هەیوانی حوجرەکە تاکو تۆبەئە ئەو خەلکە چاوەروانەئە ئەوئە دادا. بەلام فیۆدۆر پاولوویچ بەدوایدا هاتە دەری و پیداکری دەکرد کە نابێ پیر لە حوجرەکە برواتە دەری.

بە دلپرییەووە هاواری کرد: «ئەئە مروۆفی پیرۆز! ئیزنم بدە جارێکی دیکە دەستت رامووسم. لەگەل ئیو دەمتوانی بە دلی خۆم قسە بکەم و رینگای راست بدۆزمەووە. پیتوایە هەمیشە ئاوا درۆ دەکەم و خۆم دەکەمە قەشمەری! باوەر بفرموو لە تەواوی ئەم ماوەیهدا بەقەستی وام دەکرد بۆ ئەو هۆی ئیو تاقیبکەمەووە. لە تەواوی ئەم ماوەیهدا دەمویست ئیو تاقیبکەمەووە و بزەنم دەتوانم لەگەل ئیو ریکبکەوم یان بزەنم لەپال غرووری ئیو دەدا شوینیک بۆ خاکەراییی من هەیه؟ دەتوانم سویند بخۆم کە پیاو دەتوانی زۆر بەسانایی لەگەلتان ریکبکەوئە! بەلام ئیستا بیدەنگ دەبم، ئیتەر زمانم ناگەرێ. لە سەر کورسیلەکەم دادەنیشم و ورتەم لیووە نایە. با ئیتەر پیووتیر ئەلکساندرۆویچ میۆسۆف قسە بکا. هەتاکو دە دەقیقە بە بە ئیشتیای دلی خۆی وەک پیاوماقوولی ئەم کۆرە ئەسپی خۆی تاو دا.»

ژنانی نیمانداری اادیی

له نزیك بهرهمه یوانه دارینه که ی خوارئ، بهرهمه پرووی دیواری دهره وهی کلیسه که نزیکه ی بیست ژنی گوندنشین راوه ستابوون، پیمان گوتبوون پیر له حوجره که دیته دهرئ. دوو ژن یانی خاتوو خۆخلاقووف و کچه که ی، خویان گه یاندبووه بهرهمه یوانه که و چاوه پروانی پیری کلیسه بوون، به لّام له لایه کی بهرهمه یوانه که ماتل بوون که تاییه تی ژنانی خاوه ن شکو و سه ره ژنان بوو.

خاتوو خۆخلاقووف ژنیکی دهوله مند بوو، هه روا جوان و جحیل و دلرفین بوو و هه میشه ش جلوه رگی جوان و ریک و پیکی له بهر ده کرد. توژی رهنگ په ریو بوو، به لّام چاوی هه روا گهش و رهش و جوان بوون. سی و سی سالی ته مه ن بوو و پینج سال بوو بوو بووه بیوه ژن. کچه که شی، کیژوله یه کی چارده سالانی مجرۆ بوو. به سته زمانه شهش مانگ بوو نه یوانیبوو به ریدا برۆا. به کورسیله ی ته گه ردار به ملاوئه ولادا ده یانگیرا. ده موچاویکی چکۆله و جوانی هه بوو. به هوی نه خۆشیه وه تا راده یه ک وردیله بوو، به لّام شاد و دلخۆش ده هاته بهرچاوا. ترووسکه ی بزۆزی له چاوی رهش و گه وره و برژۆله دریژه کانیدا دیار بوو. دایکی له به هاریوه بریاری دابوو بیبا بۆ دهره وه ی ولات. به لّام سی مانگه ی هاوین کاروباری ملکه که یان دهره تی پی نه دابوون. هه وتوویه ک بوو له م شاره ی ئیمه بوون، هه لبه ت بۆ کاری خویان هاتبوون، نه ک بۆ زیاره ت. به لّام جاریک، سی رۆژ له مه وه بهر چوو بوونه زیاره تی باوه زووسیمما. هه رچه ند ده یانزانی پیر زۆر به ده گمه ن چاوی به خه لک ده که وی. که چی دیسان هاتبوونه وه و ئیسه ره میان ده کرد. «سه عاده تی زیاره تی ئه و پیره مه زن و شیفا دهره یان به نسیب بی.»

خاتوو خۆخلاقووف له په نا کورسیله ی ته گه ردار ی کچه که ی له سه ر کورسیله یه ک دانیشتبوو و دوو هه نگاو له ولای ئه وه وه راهیبیکی پیر

راوه ستابوو. راهیبی کلیسا که ی ئیمه نه بوو، زیاره تکه ریک بوو له یه کیک له کلیسا گومناوه کانی باکووره وه هاتبوو. ئه ویش ده یویست له سه ر دهستی پیردا تۆبه بکا و ته به پروک وره گری.

به لّام باوه زووسیمما، هه رکه پی نی نایه بهرهمه یوانه که، راست رۆیشت بۆ لای ژنه گوندنشینه کان، هه موویان له بهر ئه و سی پلیکانه ی بۆ هه یوانه که سه رده که وت کوزیلکه یان به ستبوو. باوه زووسیمما له سه ر پلیکانی سه روو راوه ستا، خاچه که ی ملی ئه مباره وبار کرد و ده ستیکرد به ته قدیس کردنی ئه و ژنانه ی له ده وری ئاپوره یان دابوو. ژنیکی جندۆکه ده ست لیوه شان دوو هاته پیئشی. ئه و ژنه هه رکه چاوی به پیر که وت، ده ستیکرد به قیزاندن و جینگلدان، ده تگوت ژان گرتوویه. پیر خاچه که ی به نیوچاوانیدا هینا و دو عای به سه ردا خویند و ژنه کتوپر چاک بۆوه و داسه کنا.

نازانم ئیستا چۆنه، به لّام به مندالی زۆرم له و ژنه جندۆکه دیتوانه له گوند و کلیسه کان ده دی و گویم له ده نگیان بوو. ئه وانیان بۆ رپوره سمه کان ده هینا، ده یان قیزاند یان وه ک سه گ ده یان نووزاند و له هه موو لایه کی کلیسه که وه ده نگیان ده بیسترا. به لّام کاتیک ری وره سمی زیاره ت به رپوه ده چوو، ده یان بردن بۆ ئه و زیاره ته، له ناکاو شیتیه که یان له سه ر ده په ری و ژنانی نه خۆش هه تا ماوه یه کی زۆر به ته وای چاک ده بوونه وه. ئه و شته ش زۆری شوین له سه ر مندالی من دانابوو و له دلّه وه خۆشم ده ویست. به لّام پاشان له جیرانه لادییه کان و مامۆستاکانی شاریمم بیست «جندۆکه ده ست لیوه شان دوو» جۆریک ده غه لی و خۆ نه خۆش خستن بوو بۆ خۆ له کار دزینه وه. ئه گه ر به شیوه یه کی باش و به رده وام وه دوا ی بکه وتنایه زوو چاره سه ر ده کرا. بۆ سه لماندنی ئه م خاله ش نه قل و حه قایه تی جۆراوجۆر ده گپرنه وه. به لّام پاشان به سه ر سورمانه وه له پزیشکه پسپوره کان فییر بووم که ئه م ئازاره خۆ نه خۆش خستن نییه و به لکوو نه خۆشیکی زۆر قورسه و زیاتر تووشی ژنان ده بی. به تاییه ت له نیو ئیمه دا له رووسیا هه موو جیه کی داگرتوو. به لّام زۆرتر له نیو ژنانی گوندنشین و چینی خوارووی کومه لدا وه بهر چاوا ده که وی.

پېيان گوتم نه خوشيه كه به هوى كارى تاقه تېرووكين و ژانى مندال بوونى ناسروشتى و بى مامانيه وه سهره لده دا. يان به هوى دواكه وتوويي خيزان و چه رمه سهرى و بى دهره تانى و ليدانه وه يه، كه هيندى له ژنان به رگه ي ناگرن. چاكبوونه وهى سهر و خيزاي ژنى شيتت ئه وه يه زوو له كاتى خويدا بيبن بؤ به جى هينانى فه پزى پيرؤز، كه پېيان گوتم هموو فيل و ته له كه ي پياوه ئابيينيه كانه و خوى پيوه راده نين، دهن شتيكى زور سروشتيه. له و كاته دا ژنه نه خوشه كه ش و ئه و كه سه ش كه ده چوو ه ژير پيلي و ده بيرد بؤ شوينه پيرؤزه كه بروايه كى قورس و قايميان بوو كه به هاتنى ئه و شوينه و كرنوش و به جى هينانى فه پزى پيرؤز «ئه وانگه ل» كه خويان خزانده ته ناخيه وه، ديتنه دهرى و هه لدين. هه ر له بهر ئه وه بوو كاتى ژنه كرنوشى ده برد ته واوى گيانى وه له رزين ده كه وت و رهنگى هه لده بزركا، دواى ماوه يه ك چاوه پروانى مؤجزه ي شيفا دهرده كه وت، به هوى ئيمان و باوه ره وه ئازاره كه ي له كؤل ده كه وت و هه لده ستا سهر پى و مؤجزه كه كارى خوى ده كرد. هه ر ئيستاش كاتى پيرى كليسه خاچه كه ي به گيانى ئه و ژنه نه خوشه دا هينا، هه رواى لينه ات.

زوربه ي ژنانى نيو ئاپوره كه، به ديتنى ئه و ديمه نه، كه وتنه ژير كاريگه رى پير، دليان پر بوو و فرميسك به چاوياندا هاته خوارى. هينديكيان هه رايان كرده بهر ده مى پير و شاقه لى عه باكه يان ماچده كرد، هينديكيشيان ده لوران وه. ئه ويش هه موويانى ته قديس كرد و له گه ل چه ند كه سيان قسه ي كرد. ژنه شيتته كه ي ده ناسى. له گونديكى چوار كيلومه تريبى كليسه كه وه ده هات و بهرله وه ش چه ن جارى ديكه هيتابوويان.

«ئهم ژنه يان له ريگايه كى دووره وه هاتووه.» ئاماژه ي به ژنيكى جحيل كرد كه زور كز و لاواز بوو. دهموچاوى وا تاوه سووت بوو بوو ره ش داگه رابوو. ئه و ژنه چوكى دادابوو و چاوى له پيرى كليسه بريبوو و شتيكى نزيك به شيتى له چاويدا ديار بوو.

«له و دوور دووران هه وه، باوه، له و دوور دووران هه وه! له دووسه ت كيلومه تريبى ئيره وه. له و دوور دووران هه وه، باوه له و دوور دووران هه وه!» ژنه

ده ستى كرد به گريان، ده تگوت وايلوك ده چرئ، سهرى به ملاوئه ولادا ده له قاند و روومه تى له سهر له پى ده ستى دانابوو.

له نيو گوندنشيه كاندا تووشى زور خه م و ئازارى قورس و له ميژينه ده بين، كه خوى وه در ناخات و بيده نكه، له ناخدا قه تيس ماوه. به لام خه مى وايه هه لده چى، هه رخييرا ده بيته لافاوى فرميسك و به ريگاي گريان و كورپوزانه وه دا خوى دهر باز ده كا. ئه ويش به تاييه ت له نيو ژناندا بهرچاوه. به لام ئه و خه مه ش له خه مى قه تيس ماوى ناخ سووكتر نيه. گريان و رورؤ له جياگيه ك دل هيور ده كاته وه كه دل به جارى گرى خه مى تيه ر بوو بى. له خه فه تى ئاوادا هيواي ئارام بوونه وه له گورپيدا نيه، بته وى و نه ته وى ده بى له گه لى بسازيى. گريان و رورؤ زوريش له وه وه سه رچاوه ده گرى كه جاريكى تر برينه كه ت بكولته وه.

باوه زووسيما زور سهر سهر چاوى ليكرد و گوتى: «له چينى بازركانانى؟»
 - خه لكى شارين، باوه، شار، به لام له گه ل ئه وه شدا له شارى ده ژين هه روه ك لاديبى واين. چه زره تى پير، هاتووم بؤ زياره ت! تاريقى تومان بيست، باوه، تاريقى تومان بيست. هاتووم بؤ زياره تى ئيوه. چوممه سى كليسه، به لام پېيان گوتم: «بچؤ بؤ ناستازيا، برؤ بؤ لاي ئه وان.» يانى بيم بؤ لاي ئيوه، له ده ورت كه ريم. ئه وه هاتووم، دوينى كورى پرسه مان بوو، ئه مرؤش ئه وه هاتووم بؤ خزمه ت ئيوه.

- بؤ ده گرى؟

- باوه گيان بؤ كوربه كه م ده گريم. سى سالانه بوو، سى سالانه. سى سال و سى مانگ. باوه، بؤ كوربه كه م ده گريم، بؤ كوربه كه م. جه رگم سووتاوه، باوه! هه ر ئه و منداله م بؤ مابوو. چوار مندالمان بوو، من و نيكيئا، به لام ئيستا مندالمان نيه، هه موويان مردن. سى دانه كه ي ديكه يانم ناشت ئه وه نده يان بؤ نه گريام، به لام ئيستا كه دوايين دانه يانم مردوه، له دلم دهرناچى. ناتوانم له بيرى بهر مه وه. ده لئى هه ميشه له بهر چاوم راوه ستاوه. وه خته دلم بتوقى. كاتى چاو له كراسه چكوله كه ي و كه وشه چكوله كانى و جلو به رگه كانى ده كه م

وہختہ شیت بم. ھەموو ئەو شتانەى لە پاشى بەجىماوہ. ھەموو شتە چکولەکانى دىنم و بە سەرياندا دەگریم. بە نىکتاي مىردم گوت ئىزنم بدا بىم بۆ زيارەتت، مىردەكەم داشقەچىيە. ھەژار و دەستەنگ نىيە، باوہ، ئەسپ و داشقەى خۆمانە. ھەمووى ھى خۆمانە، بەلام بەكارى چى دى؟ ئىستا كە دوورم لە نىكتا، دەزانم دەستىكردووہ بە ئارەق خواردنەوہ. ئىستا بىر لە ئەو ناكەمەوہ. سى مانگە مالاكەم بەجى ھىشتووہ و پوشتووہ. لەبىر خوشم بردۆتەوہ. ھەموو شتىكم لەبىر بردۆتەوہ. نامەوى وەبىرم بىننەوہ. ئىستا ژيانى ئىمە چى بە سەر دى؟ كارى خۆم لەگەل ئەودا يەكلايى كردۆتەوہ، يەكلايى. لەگەل ھەموويان يەكلايىم كردۆتەوہ. مېشىكىشم ميوان نىيە.

پىر گوتى: «گوى بگرە داىكەكەم. جارىكيان زەمانى زوو پياويكى خودا لە ھىكل^۷ داىكىكى دى كە وەك تۆ بۆ مندالەكەى دەگرىا، بۆ مندالە تاقانەكەى كە خودا بردبوويەوہ، دەگرىا. پياوى خودا پىنگوت: «مەگىن نازانى ئەو مندالانە لە بارەگاي خودادا چەندە جەسوور و بىياكن؟ لە تەواوى ئاسماناندا كەس لەوان جەسوورتر نىيە. دەلین: «خودايە، تۆ ژيانت بە ئىمە بەخشی و ھىشتا بە جوانى نەماندىبوو لىتساندىنەوہ.» بەو شىوہ بىياكانەيە ئەوئەندە دەپرسن و دەپرسنەوہ كە خودا دەيانكاتە فرىشتە و خاوەن شكۆ. كەوايە، داىكەكەم تۆش بەجى ئەوہى گريان و پورۆ بكەى، شادى بكە و دلخۆش بە. چونكە پۆلەكەت لەگەل فرىشتەكان ھاويلە و پايەيە و لەلاى خودايە.» ئەو پياوہى خودا ئاواى بەو داىكە گوت. ئەو پياويكى چاك و پاك بوو درۆى نەدەكرد. كەوايە تۆش داىكەكەم، لىت پوون بى مندالەكەت لە بارەگاي بەرزى خودايە، شاد و دلخۆشە و لە دەرگاي خودا بۆ تۆ دەپارپتەوہ، كەوايە بەجىيى ئەوہى بۆى بگرى، پورۆ شادى بكە.»

ژنەكە چەنەى لە سەر بەرى دەستى دانابوو و چاوى لەبەر پىيى خۆى دەكرد. گووى لە پىر گرتبوو. ھەناسەيەكى ھەلكىشا.

- نىكتاش ويستى بەو قسانە وەك تۆ دلخۆشىم بداتەوہ، گوتى: «كەوَجە گيان بۆ دەگرى؟ كورەكەمان لەگەل فرىشتان لە بارەگاي خودا گورانى دەلى.» ئەوہى بە من دەگوت بەلام خۆى دەگرىا. دەمدى ئەويش وەك من دەگرى. گوتم: «نىكتا، دەزانم. ئەگەر لەلاى خودا نەبى، كەوايە لەكوئىيە؟ تەنيا ئەوئەندەيە بە پوالت لەلامان نەماوہ.» خۆزگە جارىكى دىكە بماندىبايە. خۆزگە لە سووچىك خۆ بشارمەوہ و تەنيا دەقىقەيەك بىيىنم. جارىكى دىكە لە نىو ھەوشەكە يارى بكا و بە دەنگە ناسكەكەى ھەرام لىيكا، «دايە، لە كوئى؟» خۆزگە گويم لە ترپەى پىيى بوايە كە بەمسەر و ئەوسەرى ھۆدەكەدا ھەلدى. تەنيا جارىكى دىكە، تەنيا جارىك. چونكە دىتەوہ بىرم چۆن ھەلدەھات بۆلام و دەقىرىشكاند و پىدەكەنى. كە گويم لە ترپەى پىيى دەبوو دەمناسىيەوہ! بەلام ئەو پوشتووہ، باوہ، ئەو پوشتووہ و ئىتر گويم لە دەنگى نابى.

بەرسىنگە چكولەكەى لە باخەلى دەرھىنا، پەراويزەكانى گولدۆزى كرابوو، بۆنى پىوہكرد و دەستىكرد بە گريان. ھۆن ھۆن دەگرىا و سەرتاپاي دەلەرييەوہ. دەستى بەبەر چاوييەوہ گرت و لە كەلنى قامكىيەوہ فرمىسك دەھاتە خوارى. باوہ زووسىما گوتى: «تۆش وەك راحىل واى» كە بۆ مندالەكانى دەگرىا و دلئى ئارام نەدەبوو و سىبوورى نەدەھات. چونكە ئىتر نەما بوون.» ئەوہى چارەنووسى ئىوہ داىكان لە سەر زەوى. ئارام مەبەوہ. شتىك كە تۆ پىويستتە، ئارام بوونەوہ نىيە. بگرى، پىر بەدل بگرى. بەلام ھەر كاتى كە گريان لەبىرت بى كورەكەت يەكى لە فرىشتەكانى خودايە و لەو سەرەوہ تەماشاي خوارى دەكا و دەتبنى. بە دىتنى فرمىسكەكانت دەگەشيتەوہ و پىشان خوداي دەدا. ماوہيەكى زور ئەو فرمىسكە داىكانەيە تۆ وىشك ناكاو ئەو خەمە لە دلئدا دەمىنى. بەلام لە ئاكامدا دەبىتە شادى و ئارام بوونەوہ و فرمىسكە تالەكانت، فرمىسكە خەماوييەكانت شىرىن دەبى و دلئت پاك دەكەنەوہ و لە تاوانت پزگار دەكەن. من بۆ شادى پووى مندالەكەت دۆعا دەكەم و دەپارپتەوہ. ناوى چى بوو؟

- باوہگيان، ئالكسى.

7- «ھىكل» بە پىيى كىيى پىرۆز لە ھەمبەر Thetemple (پەرسنگا) داندراوہ.

- چ ناویکی خوشه. هاوناوی ئالكسی، پیاوی خودا؟

- باوه! پیاوی خودا، پیاوی خودا، ئالكسی پیاوی خودا.

- چ پیاو چاکیک بو! دایکه گیان، له پارانه وه کانمدا خه مه کانی تۆم له بیر ناچی و بو له ش ساخی میرده که شت دؤعا ده که م. به جی هیشتنی میرده که ت تاوانه. کورده که ت له به هه شته وه ده بیینی که باوکیت به جی هیشتوو و له تاوا ده گری. بو به خته وه ری و شادییه که هی لیتیکده ده هی؟ ئه و زیندوو، چونکه رۆح تا هه تابه هه زیندوو ده میینی. ئه گه رچی ماله که هی به جی هیشتوو، به لام له نزیکی تویه و نایبیینی. چۆن ده توانی برواته وه بو مالی، کاتی تۆ ده لئی ماله که لیوریزه له بیزاری و دلته نگی؟ ئه گه ر دایک و باوکی پیکه وه نه بیینی و ماله که ش چۆل بی بچی بۆلای کی؟ ئه و له وانه یه بیته خه و نت، که چی تۆ شینی بو ده گیری. به لام له پاشان خه و نی ئارام و خوشت بو ده نیری. برۆوه بۆلای میرده که ت، هه ر ئه مرۆ برۆوه.

- باوه گیان، به قسه ت ده که م. به سه ر چاو ده رۆمه وه. قسه کانتم زۆر به دل بوو. نیکیتا گیان، نیکیتا که م، خوشه ویسته که م، چاوه ریمی، ئه مرۆ دیمه وه بۆلات. دوا ی ئه وه زووسیم پووی له ژنیکی زۆر پیر کرد که جل و به رگه کانی له جل و به رگی شارستانی ده چوو نه ک جلوه رگی زیاره تکه ر. به چاویدا دیار بوو بو شتیکی هاتوو و شتیکی له دلایه و ده یه وه ی بیدرکیتی. گوتی ژنی ئه فسه ریکی وه زیفه بووه و ئیستا مردوو، هه ر خه لکی ئه مشاره یه. واسنکای کورپی له سه ربازییه و ناردوو یانه بو ئیرکوتیسک له سیبیریا. دوو جار له ویوه نامه ی بو نووسیوه. به لام سالیکی ده بی هه والی لینی نییه. سو راخی گرتبوو، به لام شوینه که ی بو په یدا نه کرابوو.

- چهن رۆژ له مه وه بر ئیستیفانیدا ئیلینیشنا. ژنه تاجرکی ده وله مه ند. گوتی: «پیراخو رو فنا، بچۆ ناوی کورده که ت له کلیسا بنوسه بو ده وره دؤعا و بو شادبوونی رۆحی دؤعا بکه، ویده چی مردبی. رۆحی ده که ویته ئازاره وه و نامه ت بو ده نووسی» هه روه ها ئیستیفانیدا ئیلینیشنا پینی گوتم: دؤعا ی ئیوه

یه کاویه که و زۆر جاری تا قیردۆته وه. به لام دوو دلّم... ئه ی چرای هومیدمان! ئه ری راسته یان درۆ؟ ئه و کاره ی منت پی باشه یان نا؟

- بیریشی لیمه که وه، ئه و پرسیاره شووره بییه. مه گین بو شادبوونی رۆحی مرۆقی زیندوو دؤعا ده کری؟ ئه ویش دایکی! تاوانیکی گه وره یه. وه ک جادووبازی وایه. ته نیا له بهر تینه گه یشتنته تاوانه که ت به خشراوه. وا چاکتره بو سه لامه تی و له ش ساخی ئه و له درگای شاژنی ئاسمان، یار و یارمه تی ده ری تیژ بالمان، دؤعا بکه ی به لکو له تاوانت بیووری. پیراخو رو فنا، با شتیکی دیکه شت پی بلیم، کورده که ت به م زووانه یان دیته وه بو لات، یان نامه ت بو ده نووسی. برۆوه و له وه به دواوه خه م مه خۆ. کورده که ت زیندوو.

- باوکی خوشه ویستا! سه رچاوه ی هیوا و بزیمان، خودا سزای چاکه ت بداته وه چونکه دؤعا بو ئیمه و تاوانه کانمان ده که ی!

به لام پیری کلیسه له نیو ئاپوره که دا دوو چاوی دیوو ئاوریان لیده بووه. ژنه لادییه کی پیر و ره قه له به بیده نگی چاوی تیریبوو. به چاوانی ده پارایه وه. به لام خوی له وه ده چوو نه ویری بیته پیشی.

- رۆله گیان، چیبیه؟

ژنه زۆر به ئه سپایی گوتی: «باوه گیان، گیانم رزگار که.» له گه ل ئه وه دا به چۆکا هات و له بهر پی پیردا سه ری نایه زه وی. «تاوانم کردوو، باوه. له تاوانه که م په شیمانم، چه جمانم نییه.»

پیر له سه ر پلیکانی خواریو دانیشنت. ژنه هه روا به گاگولکی چوو پیشتره وه. به کورپووزانه وه و لیوه له رزه وه گوتی: «سی ساله بوومه ته بیوه ژن. له گه ل میرده که م ژیانیکی تالم هه بوو. پیره پیاو بوو. بی به زه بیانه لینی ده دام. نه خوش که وت، بیرم کرده وه، ئه گه ر چاک بیته وه و دیسان هه ستیته وه، چبکه م، دیسان ده بی بکه ومه ژیر زه بر و زهنگی. پاشان ئه و فکره م به زه یین گه یشت که...»

پیر گوتی: «پراوهسته!» پاشان گویچکه ی برده پهنا لئوی ژنه و ئه ویش به سرته دريژه ی به قسه کانی دا و ئیتر کهس جگه له زووسیمای لئی حالئ نه دبوو. زو و قسه کانی ته واو کرد.

پیر پرسى: «سى سال له مه و بهر؟»

- به لئى سى سال له مه و بهر. له و ماوه يه دا بیرم لینه ده کرده وه. به لام ئیستا نه خوش که وتووم و ویزدانم ئازارم ددا.

- له ریگای دوره وه هاتووی؟

- له سیسه د کیلومه ترییه وه.

- دانت پیا ناوه؟

- به لئى دانم پیا ناوه. دوو جار دانم پیا ناوه.

- ریگایان پیداوی له ریورپه سمی توبه دا به شداری بکه ی؟ توبه یان داداوی؟

- به لئى. به لام له مردن ده ترسم. زور ده ترسم.

- ترسی هیچت نه بی و خه م مه خو. ئه گهر له توبه کردن دریغی نه که ی، خودا

له هه موو شتیک ده بووری. هیچ تاوانیکیش له دنیا دا نییه، که خودا له سه ر

توبه کاری راسته قینه ی هه لئه گری! مرؤف ناتوانی تاوانیکی ئه وه نده گه وره بکا

که خوشه ویستی بی سنووری خودا بگه یه نیته کوتایی. مه گین تاوانیک هه یه له

خوشه ویستی خودا فره تر بی؟ ته نیا له بییری توبه دا به. توبه ی به رده وام، به لام

ترس به یه کجاری بنی ئه ولاوه. ئیمانته به وه بیی خودا ئه وه نده ی خوش ده ویی

که ناتوانی بییری لیکه یه وه، خودا به تاوانیشه وه خوشی ده ویی له قه دیمه وه

گوتوو یانه به هه شت بؤ تاوانباریکی په ژیوان زیاتر له ده مرؤفی ئیماندار شادی

و چیژی تیدایه. برؤ و مه ترسه. رقت له هیچ مرؤفیک نه بی. ئه گهر خراپه ت دی،

قه لئس مه به. میرده مردووه که ت هه رچه نده ئازاری دابیتی، له دلله وه بییه خشه.

له گه لی ئاشت ببه وه. ئه گهر بیته توبه کار، ره حمودلت زور ده بی. خه لکت خوش

ده وی. ئه گهر خه لکیش خوش بوئ، له خودا نزیکى. تاوانی هه موو شتیک

ده دریته وه. هه موو شتیک به خوشه ویستی پاک ده بیته وه. ئه گهر من، منیک که

وه کو تو تاوانبارم. به زه بییم به تودا دی و دلم پیت ده سووتی، خوشه ویستی

خودا زور له وه زیاتره. خوشه ویستی خه زینه یه کی ئه وه نده پر بایه خه ده توانی ته واوی دنیا ی پی رزگار که ی، ئه ویش نه ک ته نیا تاوانی خوت، ده توانی به خشه ری تاوانی خه لکی دیکه ش بی. برؤ و مه ترسه. برؤ.

سى جارده ستی به سه ری دا هینا، سوورپه تیکی له ملی خوی دامالی و کردییه

ملی پی ریژنه که. ژنه به بی ئه وه ی هیچ بلئ سه ری نابووه زه وی. زووسیمای

هه ستا سه ری، چاویکی تاسه مه ندانه ی له ژنیکی توندوتولی لادینی کرد که

مندالیکی وردیله ی به باوه شه وه بوو.

- له (ویشه گوری) یه وه هاتووم باوه گیان.

- چوار کیلومه ترت ریگا بریوه به و منداله وه، چت ده وی؟

- هاتووم ته ماشات بکه م. پی شتریش هاتوومه خزمه تت - یان ره نگه له بیرت

نه مایی؟ ئه گهر له بییریش چووبیته وه، ناهه قت نییه. ده لئین نه خوش بووی. له دل

خوما گوتم بچم و به چاوی خوم بیینم. ئیستا له بهر چاومی و نه خوشیش

نیت. بیست سالی دیکه ش ده مینی. خودا خیرت وه ری بیئی. زور کهس هه ن

دواعت بؤ ده کن. مه گین ده کری نه خوش که وی؟

- سپاس کچم.

- راستت ده وی داواکاریه کم هه یه. ئه و شه ست کوپکه م لی وه رگره و بیده

به که سیکى له من هه ژار و بی دهره تانتر. له ریگا کاتی هاتن بؤ ئیره گوتم

واچاکه له لایه ن باوه زووسیمایه وه کاره بکه م. چونکه ده زانی ئه و پارهی

بداته ده ست کی.

- رۆله گیان، سپاس بؤ تو، سپاس. تو ژنیکی باشی. خوشمده ویی. دلنیا به

ئه و کاره ده که م. ئه وه ش کچی چکوله ته؟

- باوه گیان، کچی چکوله مه ناوی لیزاوتایه.

- خودا پاداشی خیر به هه ردووکتان بداته وه. دایه گیان دلته شاد کردم.

خودا حافیز رۆله خوشه ویسته کانم. خودا حافیز.

زووسیمای دوغای به سه ر هه موویاندا خویند و سه ری کرنوشی بؤ

دانه واندن.

هەلەداوان ھاتووين بۆ ئىرە تاكو دەستت ماچكەين و ھەستى پر لە
خۆشەويستى و پىزانى خۆمان دەرپرین.

– چۆن دەلئى چاك بۆتەو؟ ئەى بۆ ھەر لە سەر كورسىلەكەى
دانىشتوو؟

- بەلام چەقوچۆى شەوانەى نەماو. يانى لە پىنجشەمەو تا ئەمرۆ كە
دەكاتە دە رۆژ. خۆ ھەر ئەو ھەش نىيە. لاقوقولى تىنى تىگەرپاوه. ئەمرۆ بەيانى
بەوپەرى ساخى و سلا مەتییەو لە خەو ھەستا. شەوئ زۆر چاك خەوت و
خەبەرى نەبۆو. چاوە لە كۆلمە سوور و چاوە گەشەكانى بكە! دايمە دەگرىا،
بەلام ئىستا پىدەكەنى، لىو بەبزه و دلشادە. ئەمرۆ بەيانى ئىسەرەمى كەردبۆو
بە پىوہ راوہستى، دوو دەقىقەى تەواو بى ئەوہى دەست بە ھىچ شتىكەو
بگرى، بەپىوہ راوہوستا. بىرارىداوہ ھەتا دوو ھەوتووى دىكە چۆپى بكىشى
و سەما بكا. پزىشكى گەرەكەكەمان، ھىرتىزنستىوہ - م بانگكرد شانى
ھەلئەكاند و گوتى: «سەرم سوورپماوہ، تىناگەم.» تۆ ئەو چاكەيەت لەگەل
كردووين دەكرى نەيەين و سپاست لى نەكەين؟ لىز! سپاس لە ھەزرتى پىر
بكە، دەى سپاسى لى بكە!

پوخسارى جوان و وردىلەى لىز، گەشايەو. ئەوہندەى توانى لە سەر
كورسىلەكە ھەستا و چاوى لە پىر برى . لە ھەمبەرىدا ھەردوو دەستى لىك
ھەلپىكا، بەلام نەيتوانى خۆى راگرى و دەستىكرد بە پىكەين، ئاماژەى بە
ئالىووشا كەرد و بە شلوئ بوونىكى مندالانەو كە نەيتوانى، شادى خۆى
بشارىتەو، گوتى: «بەوہ پىدەكەنم.»

ئەگەر كەستىك لەو كاتەدا چاوى لە ئالىووشا بوايە، كە ھەنگاوىك لە دواى
زووسىماوہ راوہستاوو، تىدەگەيشت كە چ رەنگىكى ھىنا و برد. بزەيەكى
ھاتى و چاوى لە بەرپىتى خۆى برى.

دايكى لىز، دەستە بە دەستگىشەكەى بۆ لاي ئالىووشا راداشت و گوتى:
«ئالكسى فىوڈورۆويچ! لىز پەيامىكى بۆ ھىتاوى.»

(٤)

خاتونى كەم نىمان

ژنە دەولەمەندىكى زيارەتكەر، ھاتە نىو ئاپۆرەكەوہ و زووسىماى دى،
بەدەم دۆعا كەردنەوہ دەستى بۆ خەلكەكە راوہتەكاند و تەقدىسى دەكردن،
ئەويش نەرم نەرم فرمىسكى ھەلدەوہراند و بە دەستەسرىك فرمىسكى چاوى
دەسپى. ژنىكى بەھەست و رىزدار بوو. لەزۆر لايەنەوہ خاوەنى چاكە و
دلفراوانى بوو. كاتىك پىرى كلىسە چوو بۆلاى، بە سەر و روويەكى خۆش و
وہك ئەوہى بال بگرى بەرەوپىرى چوو.

«نازانى بە دىتنى ئەو دىمەنە دلەژىنە، چەندەم ئازار كىشا. ئازارىكى
زۆر...» لەتاوانا دەتگوت ھەلیدەچۆقئىن، نەيدەزانى بلئى چى. «پىرى مەزن
دەزانم خەلك چەندەيان خۆش دەويى. منىش خەلكم خۆش دەويى. دەمەويى بە
گيان و دل خۆشم بوين. بۆ دەكرى ئەو خەلكە پاكەى رووسىم بەو ھەموو
گەرەبى و ساكارىيەوہ خۆش نەويى؟!»

- كچەكەت چۆنە! دىسان دەتەويى سەبارەت بە ئەو لەگەلم بدويى؟

- ئاخ، داوام لە خودا دەكرد، سى رۆژ لەبەر پەنجىرەى حوجرەكەت چۆك
دادەم و چاوەروان بم، ھەتا ئىزنى ھاتنە ژورەوہم پى بەدى. ئەى شىفادەرى
بەرىز و مەزن ھاتووين سپاست لىكەين. تۆ بوويە ھۆى ئەوہى لىز^٨. -
كچم چاك بىتەوہ. پىنجشەممەى رابردوو تەنيا بەدەست بەسەرداھىتان و
دۆعا بە سەردا خۆئىندن بوويە ھۆى ئەوہى دەرد و عەلەمى لى بىبرى. بە

8- لىز Lise زاراوہى فەرەنسى Lisa يە.

پير ئاوپرى دايەوۋە و بە وردى چاۋىكى لە ئاليووشا كرد. ئاليووشا چوو بۆلای ليز، بە بزەيەكى وشكەوۋە دەستى لە بەردەمى كچەدا راگرت. ليز زەردەيەكى گرت . پسولەيەكى دايە دەست ئاليووشا و گوتى: «ئەوۋە كاترينا ئيوانا پىيى دام بۆت بىنم. بەتايبەت دەيەوۋى ھەرچى زووتر بچى بۆلای. لەبىرت نەچى.»

ئاليووشا بە سەر سوپمانەوۋە منجاندى: «داۋاي لە من كردوۋە بچم بۆلای؟ لە من؟ بۆچى؟!» لە ناکاۋ رەنگى تىكچوو.

دايىكى ليز بەپەلە گوتى: «سەبارەت بە دىمىترى فيودورۋويچە و ئەوۋى لەم بەينانەدا روۋى داۋە. كاترينا ئيوانا بىر يارىكى داۋە، بەلام پىويستە چاۋى بە ئيوۋە بکەوۋى.... ھەلبەت من ئاگادار نىم، كارەكەى چىيە. بەلام دەيەوۋى زۆر زوۋ چاۋى پىتان بکەوۋى. ھەرچۆنىك بى دەبى بچى، چونكە ئەركىكى ئايىنىيە.»

ئاليووشا، ھەر بەو شىۋاۋىيەوۋە، دەنگى ھەلينا و گوتى: «تاقە جارىكم ديوە.»

ئەك، چ مرۇقىكى بەرز و بىۋىنەيە. تەنيا ھەر لەبەر رەنج و ئازارەكانى... تۆ بىيەنە بەر زەينى خۆت چ رەنج و ئازارىكى كىشاۋە و ئىستا چى دەكىشى! بىيەنە بەر زەينى خۆت چى چاۋەروانىيەتى، چارە رەشى و ئاپۇر!

ئاليووشا، دۋاي خويندەنەۋەى خىراى يادداشته كورت و پىر نەيىنىيەكە كە ھەموۋى داخواز و پارانەۋە بوۋ، كە بچى، بەبى ھىچ قسە و باسنىك گوتى: «زۆر چاكە، دىم.»

ليز بەحەز و شادىيەكى كتوپرەۋە گوتى: «ئەك چ كارىكى جوان و بەرپىوجى! بە دايكم گوت پىموانىيە بچى. گوتم لەبىرى رىزگار كردنى گيانى خۆت داي. تۆ چەندە دل گەورەى. ھەمىشە بىرم لەۋە كردۆتەۋە كە تۆ مەزنى. چەندە شادم كە ئەۋە بە تۆ دەلىم.»

دايىكى بە لەبىزىكى مانادارەۋە گوتى: «ليز!» ھەرچەن دۋاي ئەۋە پىكەنى، بەلام لەپاشان درىژەى بە قسەكانى دا: «ئالكسى فيودورۋويچ، ئىمەت لەبىر

چۆتەۋە. ئىستاسەرىكمان لى ھەلناھىتى. لەگەل ئەۋەشدا ليز دوۋ جارى پى گوتوۋم لەلای تۆ نەبى لەلای ھىچ كەسىكى دىكە دللى داناسەكنى.» ئاليووشا سەرى ھەلينا و ديسان سوور ھەلگەرا و بزەى ھاتى، بەبى ئەۋەى بزانى بۆ. بەلام پىرى كلىسە ئىتر چاۋى لىتەكرد. لەگەل راھىيىك دەستىكردەۋە بە قسە كردن، كە لە پەنا كورسىلەكەى ليز چاۋەروانى بوۋ و پىشتىرىش باس م كىرد. دياربوۋ راھىيىكە لە چىنى لادى. بەرچاۋ تەنگ و گوۋى نەبىس. بەلام دىندارىكى راستەقىنە، بە شىۋەى خۆى، دىندارىكى كەللەرەق. راىگەياند كە لە باكوۋرى دوۋرەۋە ھاتوۋە. لە ئابدورسك، لە ناۋچەى سىنسىلوستىر و ئەندامى كلىسەيەكى چكۆلە بوۋ كە تەنيا تۆ راھىيى بوۋ. زووسىما تەقدىسى كىرد و پىيگوت ھەركاتى پىيخۆشە بى بۆ حوجرە.

راھىب كە زۆر بە ھىۋورى و مانادارانە ئاماژەى بە لىز دەكرد، لە ناکاۋ پرسى: «چۆن دەۋىرى كارى ئاۋا بکەى؟» مەبەستى «چاك بوۋنەۋەى» ليز بوۋ.

«ھەلبەت سەبارەت بەۋە زۆر زوۋە قسە بکەين، ئەۋ ئارام بوۋنەۋەش چارەى يەكجارى نىيە و لەۋانەيە ھۆگەلى جۇراۋجۇرى ھەبى. بەلام ئەگەر چاكىش بوۋىتەۋە. تەنيا لە خودايىيەۋەيە و دەستى ھىچ ھىزىكى دىكەى تىدا نىيە.» لە درىژەى قسەكانىدا بە راھىيى گوت: «باۋە، ۋەرە بۆ دىدەنىيم. زۇرمان دەرفەت نەماۋە بۆ دىدار. نەخۆشم و دەزانم مەرگ نىزىك بۆتەۋە لىم.»

خاتوۋنى دەۋلەمەند ھاۋارى كرد: «ئەيەرۆ، نا، نا! خودا ئىۋەمان لى نەستىنى. جارى شوکور زۆر پىر نەبوۋى. نەخۆشىى چى؟ شوکور زۇرىش لەش ساخ و شاد و بەدەماخى.»

ئەمەرۆ لەرادەبەدەر حال م باشە. بەلام دەزانم ساتىكە. ئىتر چاك لە نەخۆشىى خۆم دەگەم. دلخۆشم بەۋەى لەبەر چاۋى ئىۋە شاد و لەش ساخم. ھىچ وتەيەك بەقەد ئەۋەى دلخۆش نەكردوۋم. چونكە مرۆف بۆ شادى و بەختەۋەرى خولقاۋە. ھەر كەسىكىش كە لەۋ پەرى شادى و بەختەۋەرىدايە،

هەقیەتی که بەخۆی بلی: «من له سەرزەوی داخوایی خودا بەجی دینم.»
 عادلان و پیاوانی خودا و شەهیدانی پیرۆز هەموو بەختەوەر بوون.
 خاتوونی دەولەمەند دیسان هاواری کرد: «ئەک، لەو وتە بەنرخ و پڕ
 حیکمەتانە! چ و تەیهکی بەرز و پیرۆز و گەوهربار بوون! بەو قسانەت دلی
 مروّف ئاوپڕژین دەکە. لەگەڵ ئەو هەموو بەختەوهرییە، بەختەوهری
 لەکوئییە؟ کێ دەتوانی بلی بەختەوهرە؟ گەورەم! ئیستا که بە هۆی
 خۆشەویستی و بەزەهییەو و دمت داوہ جاریکی دیکە زیارەتت بکەم. ئەوہی
 جاری پێشو و نەمتوانی، یان نەمویرا بیدرکینم. لیگەرێ ئەوہی ماوہیەکی
 زۆرە پێوہی جینگل دەدەم و ئازاری داوم، بیدرکینم. بمبوورە! خەریکی
 ئازارکێشانم، حەجمانم لێ هەلگیراوه!» له نیو تەوژمی هەستیکی پڕ تاویاودا له
 هەمبەر پیردا دەستی لیک هەلپیکا.

- بە دەست چ شتیکی تاییەتەوہ ئازار دەکیشی؟

- بە دەست بی ئیمانیهوہ ئازار دەکیشم.

- ئەی بیروپات سەبارەت بە خودا چییە؟

- ئەک، نا، نا! تەنانەت ناویرم بیریشی لیکەمەوہ. بەلام ئەو دنیا چ
 مەتەلێکە! کەوا هیچکەس بۆی هەلنایە. گوێ بگرە! تۆ شیفادەری، ئاگات له
 قوولایی رۆح و گیانی مروّف هەیه. هەلبەت چاوہروانی ئەوہشم نییە بڕوا بە
 هەموو قسەکانم بکە. بەلام دلنیات دەکەم و بە شەرەفم سویند دەخۆم که
 قسەکانم هەمووی راستە و گریوگولی تیدا نییە. بیروکە ی ژیان له گۆر زیاتر
 دلەخورپە و ترس و مەترسیی بۆ دروستکردووم. نازانم دەستەوداوتینی کێ
 بم، قەتیش نەمویراوه ئەو کارە بکەم. ئیستاش زۆر ڕووہەلمالدرآوانە له تۆ
 دەپرسم. گەورەم! ئیستا پروات سەبارەت بە من چۆنە؟

- سەبارەت بە پروای من دەرہەق بەخۆت، پێویست ناکا خۆت ئازار بەدی.

پروایەکی قایم هەیه که ئەو رەنج و ئازارە ی تۆ سادقانهیه.

- دەک لە دەورت گەرێم. زۆر زۆرت سپاس دەکەم! چاوم دەقووچینم و
 لەخۆم دەپرسم، ئەگەر هەموو ئیماندارن، کەوا یە سەرچاوەی ئیمان کامەیه؟

لەکاتیکی دەشلین سەرچاوەی ترس له شتە ترسینەرەکان، سروشتە و بەتۆز
 راستی تیدا نییە. بەخۆشم دەلیم: ئەگەر هەتا کۆتایی تەمەنم بە ئیمانەوہ
 بژیم و کاتی مەرگ هەلدەکوئیتە سەرم، بەقەولی نووسەرێک هیچ شتیکی جگە
 له «دێرکودال له سەر گۆرەکەم شین نابن.»^۹ ئەو کاتە چبکەم؟ زۆر ناخۆشە!
 چۆن - چۆن دەتوانم ئیمانەکە وەرگرمەوہ. بەلام کاتی منداڵ بووم، بێر و
 بڕوام مەکینە ئاسایی و بەبی بێر کردنەوہ بوو. چۆن، چۆن دەکرێ ئەوہ
 بسەلمینم؟ ئیستا هاتووم سفرە ی دلای تۆ کردۆتەوہ و پرسیارەکەم له تۆ
 دەپرسم. ئەگەر ئەم دەرەتەم لەکیس بچی، هیچ کەس ناتوانی وەلامم
 بداتەوہ. چۆن ئەوہ بسەلمینم و چۆن خۆم رازی کەم؟ پەکوو، چەندە
 چارەڕەشم! رادەوہستم و له دەوروبەری خۆم دەروانم، دەبینم هیچ کەس
 گوێی بەو شتانە نابزوی و ئیتر هیچ کەس سەبارەت بەو مەبەستە ژانەسەر
 بوخۆی دروستناکا ناکا. منیش تەنیا کەسیکم که بۆم تامل ناکرێ. وەختە دیق
 بکەم، دیق.

- بیگومان وایە، زۆر تالە، بەلام بۆ سەلماندن نابی و نازانی چۆنی

بسەلمینی. ئەگەرچی پیاو دەتوانی ئیمانی پێ بینی.

- چۆن؟

- بە ئەزمونی ئەوینی چالاک. هەولبەدە جیرانەکەت چالاکانە و ماندوویی
 نەناسانە خۆشبوێ. بەو رادەیه که له ئەشقا دەچیتە پیشی، له هەقیقەتی خودا
 و هەرمانی رۆحت دلنیاتر دەبی. ئەگەر خۆشوێستی جیرانەکەت بەجییک
 بگا که خۆت لەبیر بجیتەوہ، ئەو کاتە بەبی هیچ دێرۆنگییک ئیمان دینی و
 گومان له دلندا نامینی. بە ئەزمونیش سەلمیندرآوہ و شکی تیدا نییە.

- له ئەشقی چالاکدا؟ پرسیاریکی دیکەم هەیه - ئەویش چ پرسیاریکی!

مروّفم ئەوہندە خۆش دەوی، لەوانەیه بڕوا نەکە ی زۆر جار دیمە سەر ئەوہی
 دەست له مال و ژیان هەلگرم و لیزاش بەجی بلیم و بڕۆم ببمە پەرستار.
 چاودەقووچینم و بێردەکەمەوہ و خەیاڵ هەلمدەگرێ، لەو کاتەدا بۆ زالبوون

9- و تە ی بازارو ف له کتیی (باوکان و کوربان) دا. بەرەمی تورگنیف.

به سەر كەندوكۆسپەكاندا، هیز و ورەم لە رادەبەدەر دەبێ، هیچ برینیک، هیچ زام و ناسۆرێك، لەو كاتەدا جارزەم ناكات. ئەو زام و برینانە دەشۆمەوه و بە دەستی خۆم دەیانپێچم. بۆ برینداران و لەش بەباران دەبەم پەرستار. تەنانەت زامەكانیان ماچدەكەم.

- ئەوه ئیتر زیدەپەوییە. لە لایەنیکیشەوه چاكترە كە زەینت بەو بێر و خەيالانەوه خەریكە و خۆت سەرقالی خەيالی دیکە ناكە. هیندی جار لەوانەیه لە دنیای راستەقینەدا كاری خێر بكە و خۆشت ئاگات لێنەبێ.

خاتوونی دەولەند بەتین و تاویكەوه هەتا رادەیهك بە شیواوی گوتی: «بەلێ، بەلام ژيانیکى ئاوا هەتا ماوهیهكى زۆر بلێی بتوانم تاقەت بێنم؟ پرسىارى سەرەكیم ئەوهیه - ئازار و پێشمان پرسیاریشمە. چاوم دەنووقینم و لە خۆم دەپرسم: «ئایا لەو رێگایەدا هەتا ماوهیهكى دوور و درێژ خۆ رادەگری؟ ئەگەر برینی نەخۆشیکت تیمار كرد و پاشان سپاسی لێنەکردی، بەلكو بە ئیشتیای دلی خۆی قسەى تالی بە گورچوودا دای و هیچ بایه خێكى بۆ خزمەتە خێرخوازانەكەت دانەنا و بە جێو و فەرمان پێدانى بێ ئەدەبانە بوغزاندتى و لای سەرانى بالای نەخۆشخانەكە شكایەتیشى لى كردى (كاتى مرۆف دەست دەداتە ئەركىكى گەورە، زۆر جار ئەوانە ڕوو دەدەن) ئەو كاتە چى؟ ئایا دىسان خۆشەو یستییەكەت وەك خۆى دەمێنى یان نا؟» دەشزانى بە ترسەوه بەو ئاكامە دەگەم، ئەگەر شتێك ئەشقه چالاكەكەم دەرەهەقەق بە مرۆفایەتى بەبا بدە، ئەو شتە سپلەبیبیە. وەلحاسل دەرەهەكەوى كە من خزمەت كردنەكەم بە كرێیە و چاوه‌ڕوانى كرى خیرام - یانى نان بەقەرز دان. سەر بەسەر كردن بە ئەوین. ئەگەر واش نەبێ دیارە لە خۆشویستنى خەلك بێزارم.»

لە جەنگەى سزادانى خۆیدا بوو، كاتى قسەكەى تەواو بوو، بە چاویكى پڕ لە پرسىارهوه لە زووسیمای ڕوانى.

پیر گوتى: «راست هەر ئەو چیرۆكەیه كە جارىكیان پزىشكێك بۆى گێرامەوه. پیاویكى ڕۆح سووك و وریا بوو. هەر وەك ئیوه بەبێ گریوگۆل

لەگەلمدا دەدوا. بە تانە و تەشەریكى تالەوه گوتى: «مرۆفایەتیم خۆشەدەوى. بەلام سەرم لەخۆم سوڕ ماوه. هەرچەندە مرۆفایەتیم وەك مانا ئاساییەكەى خۆشەدەوى، مرۆفم بە مانای تاییەت، یانى جیاوان، بە شیوهیهكى تاكە كەسى، كەمتر خۆشەدەوى، لە خەون و خەيالەكاندا زۆر جار پلانى فیداكارانە دادەریژم بۆ خزمەت بە مرۆفایەتى و ئەگەر لەپڕ كاریكى زەروریشم بۆ بێتە پێشى، دوور نییه لەگەل كۆسپ و تەگەرە بەرەو ڕوو بێم. لەگەل ئەوهشدا بە ئەزموون بۆم ڕوون بۆتەوه كە ناتوانم لەسەریەك دوو ڕۆژ لە ژووریكدە لەگەل كەسیك رابویرم. بێتو كەسیك لى نزیك بێ، بوونى ئەو، تەنیاى و هێمنایەتیم لى دەشیوینى و ئازادیم لى بەرتەسك دەكاتەوه. لە ماوهى بیست و چوار كاتژمێردا تەنانەت لە چاكترین مرۆف وەرەز دەبم: كەسیك بە هوى ئەوهوه دەرەنگ دەست لە نووسین دەكیشیتەوه. یەكێكى دیکە بەو هۆیهى هەلامەتى گرتوو و لە پەستا چلمەكەى دادەلووشى. هەر لە یەكەم ساتەوه كەسیك دى بۆ لام رقى لى هەلدەگرم. بەلام زۆر جار هاتۆتە پێشى، هەتا زیاتر لە خەلك بە شیوهى تاكەكەسى بێزار بێم، ئەشقم دەرەهەق بە مرۆفایەتى زیاتر بلێسە دەستینى.

- دەى چاره چیبیه؟ لەو جۆره كاتانەدا پیاو چبكا؟ دەبى هیواپراو بى؟
- نا، هەر ئەوهندە بەسە كە بێر و زەینت ئالۆز دەبى و هەست بە نینگەرانى دەكەى. هەرچى لە دەستت دى بیکە، چونكە چاكە هەتا زۆر بى باشە و هەمووشى لە دەفتەرى كردەوهتدا تۆمار دەكرى. زۆریش قوول و تاییەتى توانیوتە خۆت بناسى، بۆیه كاری زۆر باش و شیاووت كردوو. ئەگەر سادقانه پێیان گوتووى لەبەر ئەوه بوو بەبى پێچانەوه فتوا وەرگرى. هەر بەو شیوهى كە ئیستا لە منت وەرگرت. هەلبەت ئەو كاتە لە رێگای وەدەست هینانى عەشقى راستەقینەدا، بە هیچ كوێ ناگەى و لە رادەى خەون زیاتر تیناپەرى و بە شیوهیهكى سروشتی لە بێركردنەوه و خەيالی ئەو دنیا دەست هەلدەگرى. بەلام لە كۆتاییدا دەكەویتە سەر رێگایەكى پڕ لە هێمنایەتى.

- تو ئابرووت پئوه نههيشتم! کاتى قسه دهکەى، تازه تیدهگەم کاتى گوتم ناتوانم سپلهی و پینه زانین تامل بکەم، له راستیدا بۆ پاک بوونهوهی خۆم به دواى فتواى تووه بووم. تو خۆمت پیناساندم. تو له ناخى رۆحى من گهيشتى و قوژبنه تاريکهکانى گیانمت دى و له لایهن خۆمهوه خۆمت بۆ پروون کردمهوه.

- راست دهکەى! کهوايه ئیستا دواى ئەو دان پیاوانه به برۆای من هه میشه دلپاک و بى ریا بووى . ئەگەر بهخته وه ریش پرووى تینه کردووى، له بیرت نه چى رینگای راستت گرتۆته بهر و تى بکوشه ئەو رینگایه بهر نه دهى. له هه موو شتیکیش گرینگتر، خۆ له درۆ ببویره، هه موو جوړه درۆیهک، به تاييهت درۆ کردن له گه ل خۆت. وریابه خۆت فریو نه دهى و هه موو کات و ساتیک له سهر هه ست به. قهت بیر له سهر کۆنه کردنى خۆت و خه لکی مه که وه و هه ولبده خۆت لینه دهى. ئەوهى له ناخت دایه و پیتوایه دزیوه، ئەگەر بیخه یته ژیر چاوه دیری، ژهنگوژاره کهى پاک ده بیته وه. خۆ له ترسیش لاده. ئەگەر چى ترس ئاکامى هه موو چه شنه درۆیه که. له رینگای گه یشتن به ئەوین و خۆشه ویستی، قهت له دل دۆراوى مه ترسه. له کرده وه شه ی تانییه کانیشت باکت نه بى. به داخه وه م که ناتوانم شتیکى له وه باشترت پى بلیم بۆ ئەوهى دلت به سه سیته وه، چونکه عه شق له کرده وه دا له گه ل هه لسه نگاندنى عه شق له خه ون و خه یالدا شتیکى ناحه ز و دزیوه. عه شق له خه ون و خه یالدا تاسه بارى کرده وهى خیرایه. به بى وچان له بهر چاوى هه موو کهس، مرۆف ئاماده ن گیان فیدا کهن به و شه رته ی تاقیکارییه که یان دژوار و دریژخایه ن نه بى و زوو ته واو بى. خه لکیش وه ک ئەوهى شانۆیه ک ببینن، چه پله یان بۆ لیندن. به لām ئەه شقى راست و چالاک، هه ول و له خۆ بردووی ده وى و رهنگه بۆ تاقمیک زانستیکی ته واو بى. به لām ئەوه شت پى بلیم، ئەو کاته ی ده بینى ئەو هه موو هه ولت داوه و ماندووی نه ناسانه وه دواى که وتووى، به جیى ئەوهى له ئامانجه کهت نزیک ببییه وه، لیشى دوور که وتوویه وه. له و کاته دا پیشبینى ده که م که پینده گه ی و هه موو کاتیک، له

رینگای عه شق و خۆشه ویستیدا، ده ستى خودا بۆ رینوینى کردن و ماندوو نه بوونت به شیوه یه که نهینى له گه لتدا بووه و به پروونى ده بینى. بمبووره که له وه زیاتر ناتوانم له لای تو بمینمه وه. ئەوانیش چاوه ریمن، خودا حافیز.

خاتوونى ده وله مه ند خه ریک بوو ده گریا. له پریکا داچله کی و هاواریکرد: «لین، لین! ده ستیک به سه رى لیزدا بیته، ته قدیسی که!»

پیر به گالته وه گوتى: «بۆ خۆشه ویستی نابى. هه ر خه ریکى بزۆزى و هارو هاجییه، چاوم لیوو. بۆ به ئالکسى پینده که نی؟»

لین له راستیدا هه ر له سه ره تاوه ده یویست پى رابویرى. زوو بۆى ده رکه وت ئالیووشا کوړیکى شه رمه ونه و هه ولده دا ته ماشای نه کا. بۆیه ئەوهى بۆ سه رگه رمى پى باش بوو. به وردى چاوه رى بوو سه رنجیکى وه گیر بینى. ئالیووشا که خۆى له بهر سه رنجى به رده وامى لیزدا نه ده گرت، وزه یه کی به هیز و له ناكاو وای لینده کرد چاویکی لیبا. ئەویش به شیوه یه کی وریا و سه رکه وتوانه زه رده یه کی ده گرت. به وه ش ئالیووشا ئەوه ندەى دیکه رهنگى تیکده چوو. له ئاکامدا به ته واوى پرووى وه رگیرا و چوو له پشت زووسیماره واره ستا. دواى چه ن ده قیقه دیسان ئەو هیزه ده روونییه وایلیکرد ئاوریک بداته وه و بزانی هه ر له ژیر سه رنجى لیزدایه یان نا، دیتی لین له سه ر کورسیله که ی خۆى خوار کردۆته وه و سه رى به ملاوئه ولادا ده گیرى و زۆر تامه زرۆیانه چاوه روانى ئاوریکى ئەوه. کاتى سه رنجى ئالیووشای وه گیر هینا، قاقایه کی وای کیشا که پیر نه یوانى خۆى راگرى: «کچى بۆ وا گالته ی پینده که ی، قۆشمه؟»

لین له ناكاو رهنگى تیکچوو و سوور هه لگه را. چاوى بریقه یه کی لیوه هات و تووره بوو. به شیوه یه کی سه رکۆنه که رانه گه رم داها ت و ده ستى کرد به قسه کردن:

- ئەى بۆ هه موو شتیکى له بیر چۆته وه؟ کاتى چکۆله بووم، ده بیردم بۆ ئەملاوئه ولا. پیکه وه کایه مان ده کرد. ده هات فیترى خویندنه وهى ده کردم. دوو سال له مه و بهر که رۆیشت گوتى قهتت له بیر نابه مه وه و هه تا دنیا دنیا به

ههروا دهبی! ههروا دهبی!

ماوهی بیست و پینج دهقیقه بوو پیر له حوجره که هی هاتبووه ده ری. کاتژمیر له دوازده و نیوی لادابوو. به لām دیمیتری فیۆدۆرۆویچ که هه موو له بهر ئه و لیره کۆ ببوونه وه، هیشتا نه هاتبوو. به لām تارادهیه که له بیریان چوو بووه، کاتیک پیر هاته وه نیو حوجره که به ئاخافتنیکی به سۆز میوانه کانی سه رقāl کرد. ئیوان فیۆدۆرۆویچ و دوو کهس له راهیبه کان له و وتووێژهدا دهوری سه ره کییان بوو، میۆسۆفیش ده یویست به شیوهیه که به شداریی وتووێژه که بکا و رواله تهن زۆر تامه زرۆ بوو. به لām له ولایه نه شه وه شانسی نه بوو. دیار بوو له ریزی دواوهیه و هیچ کهس بایه خ به قسه کانی نادا و ئهم بارودۆخه تازهیهش ئه وهندهی دیکه ئیمان هه ردهی کردبوو. به رله وه له گه ل ئیوان فیۆدۆرۆویچ ده مه ته قینیکی رۆشنییرانه یان کردبوو. بایه خ پی نه دانیکی تایبه تیش له لایه ن ئیوانه وه، ئه وهندهی تر ئۆقره ی لی هه لگرتبوو. له دل خۆیدا گوتی: «لانیکه م تا ئیستا به هۆی ئاگادار بوون له پیشکه وتی فه رهنگ له ریزی پیشه وه بووم و ئیستا به ره ی نو ئی ئیمه هه ر به هیچ نازان.»

فیۆدۆر پاولۆویچ که به لینی دابوو ئارام دانیشی و ورته ی لیوه نه یه ت، ماوهیه کیش بیدهنگ بوو بوو. به لām زه رده خه نه یه کی ته وسای میۆسۆفی خستبووه ژیر چاوه دیری و رواله تهن که یفی به شکست و به زینی ده کرد. ماوهیه که چاوه ری بوو، تاکو حیسابه کۆنه کانی پاک بکا و ئیستا نه یده ویست هه لی له کیس بچی. سه ری له میۆسۆف برده پیشی و به سرته دیسان سه ری خسته سه ری.

- که وایه بو ئیستا، دوا «ماچکردنی پر له ریز» نه رۆیشتی؟ بو رازی بووی له کۆریکی ئاوا ناجۆردا دانیشی؟ بو ئه وه بوو هه ستت کرد

هاورپی یه کتر ده بین! ئیستاش خه ریکه لیم ده ترسی. بو من ده مه وی بیخۆم؟ بو نایه بۆلام؟ بو قسه ناکا؟ بو نایه بو مالمان؟ واش نییه بلین تو ئیزی پینادهی، چونکه بو هه موو شوینیک ده چی. من پیم عه یبه بانگه یشتی که م. ئه گه ر ئیمه ی له بیر نه چۆته وه با بیریکی لیکاته وه. نا، ئه ئیستا ده یه وی گیانی خۆی رزگار کا! بو ئه و عه با شوهرت پی له بهر کردووه؟ خو به و عه بایه وه هه لپی له لاقی ده هالی و ده که وی.

له پر خۆی پی رانه گه ر دهستی به بهر ده موچاوییه وه گرت و دای له قاقای پیکه نین، پیر به بزیه که وه گوی بو راگرت و به دلۆقانییه وه دهستی به سه ریدا هینا و ته قدیسی کرد. لیز دهستی زووسیمای پیری گرت و ماچیکرد، پاشان دهستی پیری به چاوییه وه گوشی و ده ستیکرد به گریان:

- دلت لیم نه هیشی. من گه وج و هیچو پووچم... رهنگه ئالیووشا هه قی بی نایه وی بی بو دیتنی کچیکی ئاوا هیچو پووچ و گه مژه.

زووسیمای گوتی: «دلنایه ده یینرم.»

سووکایه تیت پیکراوه و بویه نارۆی دهتهوی وریایی و زاناییت به چاویاندا بدهیه وه و تۆلهی خۆت بکهیه وه؟

- دیسان تۆ؟... به پێچهوانه هەر ئیستا دەرۆم.

فیۆدۆر پاولوویچ، له سهروههندی گهڕانهوهی زووسیمادا، زهبریکی دیکه له میۆسۆف وهشاند: «بهسهری خۆت وایه! تۆ له دواي هه موومان دهرۆی.» دهمهتهقی بۆ چه ن ساتیک راوهستا، بهلام پیر کاتی له جیگای پینشووی دانیشهوه، جوړیک چاوی لیگردن وهک ئهوهی بهریزهوه داویان لییکا درێژه به قسهکانیان بدهن. ئالیووشا که له هه موو حالهتهکانی روخساری پیر دهگهیشته، بۆی دهرکهوت له رادهبه دهر ماندوو بووه و به دژواری خۆی به پیهه راگرتوو. له م ئاخریاندا کاتی زۆر ماندوو دهبوو بیهوش دهکوت. رهنگی ههلبزپکابوو که ئهوهش بهر له بی هوشبوون ئاساییه و لئوی سپی هه لگه رابوو. بهلام وادیار بوو نایهوی کۆبوونه وهکه تیکبدا: دهنگوت بۆ راگرتنی ئهوان ئامانجیک تابهتی هیه. چ ئامانجیک؟ ئالیووشا به وردی خستبوویه ژیر چاوه دیری.

باوه یوسفی کتیبدار، روویکرده زووسیمای و ئاماژهی به ئیوان فیۆدۆرۆویچ کرد و گوتی: «خهریکین سهبارته به وتاریکی زۆر باش له گه ل ئه و برایه مشتومر دهکهن. زۆری قسه و روانگهی تازه تیدایه. بهلام به بروای من به لگه یهکی دوولایه نهیه. وتاره کهی له وهلامی کتیبیکدایه که گه وره پیاویکی ئایینی سهبارته به دادگای کلێسه و ناوچه و شیوهی حوکمه کهیه تی.»

پیر چاویکی ورد و مووقلێشانه ی له ئیوان فیۆدۆرۆویچ کرد و گوتی: «سه رنج راکیشه. بهلام له چ لایه نیکه وه؟»

ئیوان له وهلامی پیردا، بهلام نهک به شیوهیهکی له خۆباییانه، که ئالیووشا رۆحی لێی تۆقیبوو، به لکو به خاکه راییی و خیرخواییهکی ئاشکراوه و رواله تن به بی هیچ مه به ستیکی شاراوه گوتی:

- لیره وه دهست پیده کهم که پیههندی رهگهزهکان، یانی پیههندی بنه مای سه رهکی کلێسه و حکومهت که به شیوهیهکی جیاواز له بهر چاو گیراوه و ههلبهت ههتا ههتایه هه ر درێژهی ده بی، به پیه ئه م راستیه مه حاله و هیچ کات نابیه هۆی ئاکامیکه چه سپاو یان ته نانهت سروشتی. چونکه بناغه که ی له سه ر هه له و ناته کووزی دامه زراوه. پیههندی کلێسه و حکومهت له بواری حوکم و دهوله تداریدا به بروای من به هیچ کلۆجی ناگونجی و ههلهیهکی گه وره یه. دژوازه ئایینییهکانی من له سه ر ئه و باوه ره بوون که کلێسه پینگه یهکی بالآ و راست و دیاریکراوی له حوکومه تدا هیه. من به پێچهوانه پیموایه کلێسه ده بی دهستی له تهواوی کاروباری حکومه تدا بی، نهک ته نیا چه مکیکه بگری، ئه گه ر ئه م خاله ش له م ده موده سته دا، به هیندی هۆ، مه حاله، که وایه ده بی له راستیدا ببیه ئامانجی راسته قینه و سه رهکی پێشکوهتی داها تووی کومه لگای مه سیحی!

باوه پاسیی، راهیبی بیدهنگ و بیرمهنده، به ئیرادهیهکی پته وه وه گوتی: «راست وایه و قسه ی تیدا نییه.»

میۆسۆف لاقی له سه ر لاقی ئه م باره وه بار کرد و گوړاندی: «ئه ری ئولترامۆنتانسیسم ی خالیس!»¹⁰

باوه یوسفیش دهنگی هه لئنا: «لیره خۆ «موونتان»¹¹ مان نییه.» پاشان رووی کرده زووسیمای و درێژهی به قسهکانی دا: «قوربان بروانه ئه وه به لای خۆی پیاوی ئایینییه، دیوته چۆن وهلامی بهر هه لستکاری خۆی ده داته وه و چۆن ده پروانیه بنه مای «سه رهکی و نبه وه شه یی» ئه و. «هیچ ریکخراو و کومه لگایه ک نابی و ناتوانی ئه و ده سه لاته ی بۆخۆی پیره وا بی که مافی کومه لایه تی و رامیاریی ئه ندامانی خۆی دیاری بکا.» دو وه م ئه وه یه، «ده سه لات له بواری جینایی و کومه لایه تیدا نابی بدری به کلێسه،

10- ئولترامۆنتانسیسم ultramontanism بریتیه له بزوتنه وه یه ک که ده سه لاتی ته واو ده به خشی به پاپا له کاروباری ده ولته و کلێسه دا.

11- باوه یوسف که له و واژه یه ناگا «مۆنتان» به mountain (کیو) حالی ده بی، بویه ده لی: لیره موونتان (کیو) مان نییه.

چونکه چۆنیه تیی ئەو، چ وهك چوارچیوهی دامه زراوهیه کی خودایی و چ وهك چوارچیوهی ریکخراوهیه کی دستکردی مروّف بۆ ئامانجگه لی ئایینی نابیی و بیکه وه دژایه تییان هیه» و «وه لحاسل کلیسه خودای ئەم جیهانه نییه.»

باوه پاسیی نهیتوانی له هینانه گۆرپی ئەو قسه خو ببویرئ: «ئهو جوّره کایه کردنه به وشه له پله و پایه ی پیاویکی ئایینی ناوه شیتته وه!» پاشان رووی کرده ئیوان فیؤدۆرۆویچ و گوئی: «ئهو کتیبه م خوینده وه که وه لامت دابووه و رهخنه ت لیگرتووه، له و رسته یه ش سه رم سوورما که ده لئی: «کلیسه یاسا دانهری خودا له سه ر ئەم جیهانه نییه.» ئەگه ر کلیسه له سه ر ئەم جیهانه ده سه لاتییکی خودایی نه بی، که وایه به هیچ شیوه یه ک بۆی نییه له سه ر زهوی بوونی هه بی. له ئینجیلدا رسته ی «ئهم جیهانه نا» به و مانایه نه هاتووه، کایه کردن به و جوّره وشانه بۆ پاریزگاری نابیی. ریه ری مه زنی ئیمه، عیسا مه سیح هات تاکو کلیسه له سه ر زهوی دروست بکا. هه لیه ت ده سه لاتیی ئاسمانی تایبه تی ئەم جیهانه نییه. به لکو درگای به هه شته، به لام له ریگای کلیسه وه، که له سه ر زهوی رۆنراوه و دامه زراوه، ده توانین سه ری پیداکه یین. یاریکردنی ئاواش به وشه سه باره ت به وه کاریکی ناحه زه و بۆ لیپوردن نابیی. له راستیدا، کلیسه ده سه لاتیی خودایه و ئەو یاسایه بۆیه هیه تاکو ده سه لاتداری بکا. له ئاکامیشدا بیگومان ده بی بیه تیه یاسایه کی ئاسمانی و به سه ر ته وای زه ویدا زالبی و دنیا له ژیر ده سه لاتیی ئەودا بی. ئەوه ش به لینی خودایه به ئیمه دراوه.»

باوه پاسیی له ناکاو دهستی له قسه کانی هه لگرت، وهك ئەوهی دان به خۆیدا بگرئ. ئیوان فیؤدۆرۆویچ به وردی و ریزه وه گوئی له قسه کان گرتبوو، پاشان هه ر به و ریز و حورمه ته وه رووی له زووسیم کرد:

- کاکلی وتاره که م له م راستییه دا شاردوه ته وه که ئایینی مه سیح، له ماوه ی سه ده ی یه که مدا، جگه له کلیسه له هیچ شوینیکی دیکه ی ئەم زهوییه نه بوو و له کلیسه ش زیاتر هیچمان نه دی. له ئیمپراتۆری رۆمدا کاتی ئایینی مه سیح ده سه لاتیی به ده سه ته وه گرت و کافران ئیمانیا ن هینا، ئەو

ئیمپراتۆره ش ناچار بوو له گه ل کلیسه ریک بکه وی. به لام له زۆر ناوه ندی حکومه تیدا کافر هه رما بوون. له راستیدا ئەو پیشهاته ش ناچاری بوو. به لام رۆمییه کان له بنه مای حکومه ته که یاندا زۆربه ی ژیارو فره نگه بی دینیان زیندوو کرده وه، بۆ وینه، له ئامانج و بنه مای سه ره کیی حکومه تدا. کاتی کلیسه ی مه سیحیا ن برده گۆره پانی حکومه ته وه، ده یانتوانی ریزه یه ک له بنه مای سه رکی - یانی ئەو بناغه ی که کلیسه ی له سه ر دامه زرابوو - گه شه پینه دهن و به دوا ی ئامانجییکی دیکه شدا نه رۆن، جگه له و ئامانجه ی که خودا دایناوه و خو ی ناردوویه ته خواری. باوه ر پیه تیا ن و راکیشانی ئەو خه لکه ی ده ستیا ن له حکومه تدا بوو، به لام باوه ریا ن به کلیسه نه بوو.

به م شیوه یه (یانی، به روانین له داها توو) وا نییه که بۆ کلیسه وهك هه موو «ریکخراوه یه کی کۆمه لایه تی» یان «ریکخراوه یه کی خیرۆمه ندی» (هه روهك قه شه ی نووسه ری ئەو کتیبه ده لی) به شوین پله و پایه یه کی دیاریکراوه وه بن له حکومه تدا. به پیچه وانه، هه موو حکومه تیکی دنیا یی له هه مبه ر کلیسا دا گۆرانی به سه ردا دی و ده بیته به شیک له کلیسه و هه ر ئامانجیک که له گه ل قه سته ی کلیسه یه که نه گریته وه توور هه لده درئ. ئەوه ش به هیچ شیوه یه ک پله و پایه و پیروزیی کلیسه ناهینیتته خواری و له شانازی و مه زنا یه تی وهك حکومه تیکی گه وره که م ناکاته وه، هه روه ها له گه وره ییی ده سه لاتداره کانیسی که م ناکاته وه، به لکو له ریگای پر له پیچ و په ناو پر له تاوان که هه روا کوفر و بی دینی پیوه یه دوور ده که ویتته وه و ده چیتته سه ر ریگای راست و هه ق که به ئامانجی هه رمان و تا هه تایی ده گا. هه ر له به ر ئەوه شه نووسه ری کتیبی «له بناغه کانی ده سه لاتداری کلیسا دا» به شیوه یه کی راست و ره وان نیو بژیوانیی ده کرد. که له دۆزینه وه و دانانی ئەو بنه مایانه دا، ته نیا به چاوی سازگارییه کی کاتی و پابه ندبوون له سه رده می تاوانبار و سه قه تی ئیمه دا تیی ده روان. به لام نووسه ر، که دیتته سه ر ئەوه ی ئەو بنه مایانه پیشبینی بکا و باوه یوسف ئیستا ئامازه ی به هیندیکیان کرد، به شیوه ی بنه ماگه لیکی تا هه تایی و سه ره کیی دینیتته ئەژمار. راست به

پېچه‌وانه‌ی کلیسه و ئامانجی پیروز و هه‌رمانی هه‌نگاو هه‌لدینتته‌وه. ناوه‌پوکی وتاره‌که‌شم ئه‌وه‌یه.

باوه پاسیی، به پیداکری کردن له سهر ههر وشه‌یه‌ک، دریزه‌ی به قسه‌کانی دا. «یانی به شیوه‌یه‌کی کورت، به پئی بیرو‌رایه‌ک که زور به پوونی له سه‌ده‌ی نۆزده‌دا بناغه‌ی بۆ داریژراوه، کلیسه‌ ده‌بی بیته حکومه‌ت. گوايه ئه‌وه‌ش پيشکه‌وتیک ده‌بی له خواره‌وه به‌ره‌و سه‌ری و له نیویدا ده‌تویته‌وه و ریگا بۆزانست و رۆحی سه‌رده‌م و ژیار ده‌کریتته‌وه. ئه‌گه‌ر کلیساش پیداکری بکا و رازی نه‌بی له حکومه‌تدا به‌شداری بکا، ئه‌ویش به شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ له هه‌موو جیگایه‌ک و له ته‌واوی ولاته تازه و فه‌ره‌نگیه‌کان جیبه‌ک‌ه‌وئ، به‌لام له رومسیا به‌و پنییه‌ی ئاوات و هیوا و تیگه‌یشتنیکی زورمان له کلیسه‌ هه‌یه، نامانه‌وئ له خواره‌وه به‌ره‌و سه‌ری بروا و له نیو حکومه‌تدا جیی خۆی بکاته‌وه، به‌لکو به پېچه‌وانه ده‌مانه‌وئ حکومه‌ت ئه‌وه‌نده به‌رز و مه‌زن بی، که له ئاکامدا بیته کلیسه‌ نه‌ک شتیکی دیکه. بۆیه ده‌لیم هه‌روا بووه و هه‌روا ده‌بی!»

میوسۆف دیسان لاقی خسته‌وه سهر لاق و به بزیه‌که‌وه گوتی: «چاکه، دانی پیداده‌نیم که هه‌تا راده‌یه‌ک دلنیا‌تان کردووم. که‌وايه تا ئه‌و جیه‌ی من تییده‌گه‌م، کاتی ده‌رکه‌وتنی ئه‌و چه‌زده‌ته، تیگه‌یشتن له ئانانجیکی وا زور مه‌حال بووه. چۆنتان پېخۆشه با وایی. خه‌ونیکی خۆش و بی سه‌ره‌وه‌به‌ریه سه‌بارت به له‌نیوچوونی شه‌ر و سیاسه‌ت و بانک و هتد... له راستیدا، شتیکی به شیوه‌ی سۆسیالیزم. به‌لام من پیمو‌ابوو وتاره‌که‌تان جیددییه و به یاسای کلیسه هه‌ر له ئیستاوه ده‌توانن تاوانباران دادگایی بکه‌ن و قامچی و زیندان و ته‌نانه‌ت مه‌رگیان بۆ بپرمه‌وه.»

ئیوان فیودۆرۆویچ، بی ئه‌وه‌ی له ژیری ده‌رچی به ئارامی وه‌لامی دایه‌وه: «به‌لام ئه‌گه‌ر دادگایه‌ک جگه له دادگای کلیسه‌ بی، ته‌نانه‌ت ئیستاش له لایه‌ن کلیسه‌وه تاوانباریک زیندان یان مه‌رگی بۆ نه‌ده‌برایه‌وه و تاوان و شیوه‌ی

به‌سه‌ردا سه‌پاندنی ناچار گۆرانی به‌سه‌ردا ده‌هات، هه‌لبه‌ت نه‌ک به شیوه‌یه‌کی کتوپر، به‌لکو به زووترین کات.»

میوسۆف چاویکی ره‌خنه‌گرانه‌ی لیکرد: «به‌راسته‌؟» ئیوان فیودۆرۆویچ له دریزه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «ئه‌گه‌ر هه‌موو شتیکی بووبوایه‌ته کلیسه، هه‌موو یاخی و تاوانبارانیان به‌ره‌للا ده‌کرد و سه‌ریان نه‌ده‌په‌راندن، گه‌وره‌ترین سزایان شار به‌ده‌رکردن و دوور خسته‌وه ده‌بوو. له تۆ ده‌پرسم ئه‌و مروّقه‌ شار به‌ده‌رو تاراوانه‌ چییان به سهر ده‌هات؟ وه‌ک ئیستا، مروّقی په‌ریوه و تاراو ناچار ده‌بوو نه‌ک هه‌ر له خه‌لک، ته‌نانه‌ت له ئایینی مه‌سیحیش دوور بکه‌وتته‌وه. ئه‌و کاته ده‌ره‌ق به خه‌لک و کلیسه تاوانی ده‌کرد و ده‌ستدریژی ده‌کرده سه‌ریان. هه‌لبه‌ت ئه‌مروّش بارودۆخ هه‌روایه، به‌لام به پوونی به‌یان نه‌کراوه و تاوانبار زورچار له پووی ویزدانه‌وه له کاره‌که‌ی پاشگه‌ز بوته‌وه و جاری‌واش بووه به ئه‌قلی خۆی هیندی رپوشوینی بۆ خۆی کیشاوه. بۆ وینه ده‌لین: «راسته‌ دزیم کردووه، به‌لام خۆ دژایه‌تیم له‌گه‌ل کلیسا نه‌کردووه و دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل مه‌سیحیش ناکه‌م.» ئه‌وه شتیکی که تاوانباری ئه‌مروّ به‌رده‌وام به خۆی ده‌لی. به‌لام کاتیک کلیسا جیگای حکومه‌ت بگریته‌وه، ئه‌و کاته ناتوانی دژایه‌تی له‌گه‌ل کلیسای ته‌واوی دنیا بکا. «هه‌موو مروّقی تووشی هه‌له و تاوان ده‌بی. مروّقایه‌تی هه‌مووی کلیسه‌یه‌کی درۆینه‌یه و منی دز و پیاوکوژ کلیسه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی مه‌سیحیم.» زور ئه‌سته‌مه ئه‌وه به‌خۆی بلی، که کومه‌لگایه‌کی پر له تاوان و دژایه‌تی بارودۆخیکی چه‌توون و تاییه‌ت پیکدینی. له لایه‌کی دیکه‌وه، بیرو‌پای کلیسه سه‌بارت به تاوان بیته به‌رچاوی خۆت: پیت وانیه‌ی ده‌بی به پئی بارودۆخی ئه‌مروّ که هیش‌تاش هه‌ر له سهر ئه‌و بنه‌ما کونه راوه‌ستاوه، ئالوگۆری به‌سه‌ردا بی؟ ئه‌و که‌ره‌سه‌ی پیشه‌سازییه‌ی ئه‌مروّ بۆ به‌رگری کردن له کومه‌لگا به‌کاری دینن؟ یانی ئه‌ندامی نه‌خۆش له جه‌سته‌ی کومه‌لگا جیا ده‌که‌نه‌وه، وازی لیبینن و بیروّکه‌ی له‌نوی خولقانه‌وه‌ی مروّق و

بەرژەوهەندی و چارەسەری کۆمەلگا و پزگار کردنی بە شیوەیەکی گونجاو و بەویژدانانە ھەلبژێرن؟»

میۆسۆف پەڕییە نیۆ قسەکانیەو: «مەبەستت چییە؟ لیت تیناگەم. دیسان جۆریک خەون و خەیاڵ. شتیکی دوور لە زەین، مەبەستت لە شاردنەو و شیوەی شاربەدەر کردنەکی چییە؟ ئیوان فیۆدۆرۆویچ پیموایە تۆ دەتەوی پیمان رابویری.»

زوسیمما کتوپر گوتی: «بەلێ، بەلام دەزانێ لە راستیدا ئیستا وایە.» ھەموو سەریان بۆ لای پیر وەرسووړاند. «ئەگەر لەبەر کلیسەیی مەسیح نەبواوە هیچ شتیکی، کەسی تاوانباری لە سەرھەرۆیی و بێ بەندوباری پاشگەز نەدەکردەو و لیبوردن و پزگار کردنی راستەقینەش پاشان لە ئارادا نەدەبوو. یانی هیچ شتیکی جگە لە بەخشینی دەستکرد، کە ھەر ئیستا باسی لیکرا، کە لە زۆر لایەنەو دلتەزینە و بەخشینی راستەقینە لە ئارادا نەدەبوو. تەنیا لێخۆشبوونیک کە چارەسەرە و تەنیا لیبوردنیک کە پاشگەزکەرەو ھەو و دلی تاوانبار شاد دەکا، ئەو ھەو کە لە پووی ویژدانەو تاوانی خۆی بناسی و ئەو وزە شاراو ھەو ناخی خۆی و دەرخا و وەکاری بخا.»

میۆسۆف بە کونچکاوی پرسیی: «پیمخۆشە گەرھەو ھەو بونی و زیاترمان بۆ پوون بکە ھەو؟»

پیر گوتی: «باشە، سەردەمانی زووش تەواوی ئەو حوکمی شاربەدەرکردن و دوور خستنەو بە کاری گرانبەو، لیدانی قامچیش کەسی نەھیتایەو سەر رینگای راست و تاوانباری بۆ کۆنترۆل نەکرا و نەیتوانی تاوانیش کەمبکاتەو. بە پێچەوانەو زیاتریشی کرد. خۆ ئەو دەسەلمینن؟ لە ئاکامدا ھیمنا ھەو تیی کۆمەلگا ناپارێزری، چونکە ھەرچەندە ئەندامی ملۆزم و میمل لە کۆمەلگادا بە شیوەیەکی دەستکرد جیا کەیتەو و ھەلیگری لەبەر چاو، خیرا تاوانباریکی دیکە و زۆرجار دوو کەسی دیکە جیگا کە پیر دەکەنەو. ئەگەر شتیکی پارێزگاری لە کۆمەلگا بکا، تەنانەت لە سەردەمی ئیمەشدا تاوانبار جاریکی دیکە لەدایکەبیتەو و دەست بە کار دەبیتەو. تەنیا

یاسای مەسیح دەتوانی لە ویژدانێ ئەو دا جی بکاتەو و تەنیا بە ناسینی تاوانەکانی لە پلە و پایەیی کۆریکی کۆمەلگای مەسیحیدا . یانی کلیسەییە کە تاوانەکانی دەرھەق بە کۆمەلگا . یانی دەرھەق بە کلیسە . پێدەناسینی . ئەو ھەو کە تاوانباری ئەمڕۆ تیدەگا کە دەرھەق بە کلیسە تاوانی کردووە، نەک دەرھەق بە حکومەت. ئەگەر کۆمەلگاش وەک کلیسە دەسەلاتی بووبوایە، ئەو کاتە دەیزانی کێ لە دوورپەرێزی و پەریوھیی بگێریتەو و دیسان بەخۆی پەییوھند بداتەو. ئیستا لە کلیسەدا لەبەر نەبوونی دەسەلاتی راستەقینە، جگە لە دەسەلاتی بەسەردا سەپاندنی حوکمی ئەخلاق، بە مەیلی خۆیان لە تاوانباران خۆش دەبن و ھیچ سزایەکیان بەسەردا نادن، تەنیا پێداگری لە سەر ئامۆژگارییەکی باوکانە دەکەن. جگە لەو ھەو، ھەول دەن ھەموو فەرز و دابەکانی مەسیحی فیری تاوانبار بکەن و رینگای پێدەدەن لە رپۆرەسمی ئاینیدا بەشداربیکا. لە خیر و خیرات بەشی دەدەن و وەک دلیک ھەلسوکەوتی لەگەل دەکەن، نەک تاوانبار. خوداش دەزانێ تاوانبار چیی بە سەر دەھات ئەگەر لە کۆمەلگای مەسیحی . یانی کلیسەش . دەریان بکردایە، جا ئەگەر یاسای کۆمەلایەتی شاربەدەری بکردایە، دەبوو چی بکا؟ ئەگەر کلیسەش بە سزادان وەک ئاکامی راستەوخۆی یاسای دنیایی لە تاوانی خۆش بوایە؟ ئیتر ھیوا بپاوی لەو ناخۆش تر ھەر نەبوو. لانیكەم بۆ تاوانبارانی پووسی، چونکە تاوانبارانی پووسی ھەروا خاوەن ئیمانن. ئەگەرچی دەشزانن، لەوانەییە پووداویکی سامناک بقەومئ، پەنگە دلی ناھومیدی تاوانبار ئیمانی پینەمینی جا ئەو کاتە چیی بە سەر دئ؟ بەلام کلیسە وەک دایکیکی دلسۆز و دلۆقان، خۆی لە بەخشینی لانا، چونکە تاوانبار لە لایەن یاسای مەدەنییەو بە سەختی سزا دراو و دەبی لانیكەم کەسیک بیی بەزەییی پێیدا بئ. کلیسە لە سەر و ھەموو شتیگەو، خۆی پادەگری و حکمەکەشی تەنیا حوکمیگە کە داگری ھەقیقەتە. بۆیەش لە روانگەیی زانستی و ئەخلاقییەو ناتوانی لەگەل ھیچ حوکمیکی دیکە، تەنانەت بە شیوەی سازشتیکی کاتی، یەک بگرتەو. کەوا ھەو بارەو ناتوانی تیکەل

سەرتاسەرى جىهان دادەگرى. ئەو ەش راست بە پىچەوانەى ئولترامونتانىسم و پىاوانى ئايىنى رۆم و لىكدانەوہى ئىوہىيە و تەنیا چارەنووسىكى پر شكۆيە كە بۇ كلىسەى كاتولىك بېدراوہتەوہ و ئەو ئەستىرەيەش لە رۆژەلاتەوہ ەلدى!»

مىسۇف قىت و مانادار و بىدەنگ دانىشتبوو. قەلافەتى قورساخىيەكى تايىبەتى پىوہ ديار بوو. بزەيەكى پر لە پۆز و ەوا لە سەر لىوى بوو. ئالىووشا بە دلەكوتىوہ لىى دەروانى و لە تاوى ئەو قسانە لە ناخەوہ ەلەدەچۆقا، لەپر چاوى بە راكتىن كەوت لەلای دەرگاكەوہ لە سەر جىى خۆى راوہستابوو، گوئى شلكردبوو و بە وردى چاوى بە كۆرەكەدا دەگىرا. بەلام بە رەنگە ەلبزركاوەكەيدا بوى دەركەوت، ئەويش دلى كەوتۆتە قرت و قرت و دەشيزانى ەوى دلەخورپەكەى چىيە.

مىسۇف بە لووتبەرزى و ەوايەكەوہ گوئى: «براكانم، ئىزىم بەدن شتىكتان بۇ بگىرمەوہ. چەن سال لەمەوبەر، راست دواى كودەتاي دىسامبر^{۱۳}، خوداواراستان لە پاريس چووم بۇ دىدەنىيە كەسايەتییەكى دەستپويشتووى دەولەت. لە مالى ئەوان مرؤفكىكى زۆر سەيرم دى. ئەو كابرايە بەراستى سىخور نەبوو، بەلكو سەركرەدى دەستەيەك سىخورى سياسى بوو. پلە و پاىيەكى باشى ەبوو و تارادەيەك دەسلاتدار بوو. كونچكاوى واى لىكردم دەرفەتى ئاخافتن لەكىس نەدەم و چونكە وەك مىوان نەهاتبوو، بەلكو وەك فەرمانبەرىكى ژىردەست ەوالىكى تايىبەتى ەيتابوو، بەو پىيەش كە بوى دەركەوت لە لاين بەرپرسەكەيەوہ رىزم لىگىراوہ، واى نواند كە بى پەردە قسە دەكا، ەلبەت تارادەيەك. دەكرى بلتىن پىاويكى بەئەدەب بوو. ئەو جۆرەى كە فەرەنسى دەزانن بەئەدەب بن، بەتايىبەت دەرهەق بە غەربيان. بەلام من بە جوانى لە قسەكانى دەگەيشتم. باسى شۆرشگىرانى سۆسيالىستى دەكرد، كە ئەو كاتە داداگايىيان كردوون. زۆرى لە سەر نارپۆم و بە سەر

پوختەى مشتومرەكەدا تىدەپەرم، ئەو كابرايە لە كاتى قسەكانىدا شتىكى سەيرى لە دەم دەرچوو كە گىرانەوہى ئەو وتەيە لەم كۆرەدا بەجىيە، گوئى: «لەو سۆسيالىست و ئانارشىست و بىدينانە باكمان نييە، بۇ ساتىكىش چاويان لى غافل ناكەين و لە كاروباريان ئاگادارين. بەلام لە نيوان ئەواندا چەن كەسى سەير ەن كە ئيمانان بە خودا ەيە و مەسىحىن، بەلام لەگەل ئەوہدا سۆسيالىستىشن. لەو جۆرە مرؤفانە زۆر دەترسين. كەسانىكى مەترسى دارن. پىاو دەبى زياتر لە سۆسيالىستى مەسىحى بترسى نەك سۆسيالىستى بىدين.» لەو كاتەدا زۆر سەرنجى راكىشام و ئىستا لە ناكاو ئەو قسانەم وەبىر ەتەوہ.»

باوہ پايسى، بىئەوہى قەراغى لىبكىشى گوئى: «وتەكانى ئەو لەگەل ەى ئىمە ەلەدەسەنگىنى و بە چاوى سۆسيالىستىش تەماشاي ئىمە دەكەى؟» بەلام بەرلەوہى پىووتىر ئەلكساندرؤويچ بىر لە وەلام بكاتەوہ، دەرگا كرايەوہ و دىمىترى فيودورؤويچ، كە ەتا ئەو كاتە چاوەروانى بوون، ەتە ژوورئ. لەراستىدا ئىتر بەهيوای ەاتنى نەبوون، ەاتنەكەى لەپرىكدا بۇ ساتىك تووشى سەرسورمانى كردن.

13- دووہەمى دىسامبر ۱۸۵۱ لوىي ناپىليون دەولەتى فەرەنساى رووخاند و خوى سالى دواى بوو بە ئىمپراتور.

بۇ مەۋجۇتتىكى ناۋا زىندوۋە؟

دېمىتىرى فىۋدۇرۋويچ، لاۋىكى بېست و ھەشت سالانە بوو. قەلەفە تىكى دەستە و لەبارى ھەبوو كە زياتر لە تەمەنى خۇى ديارى دەدا. پياۋانەى دەنۋاند و توانا و ھىزىكى زۆرى پىۋە ديار بوو. لەگەل ئەۋەشدا، ناساخىيەك بە پوخسارىيەۋە ديار بوو. دەموچاۋ بارىك و پوومەتى تىكقوپاۋ و پەنگى زەردەلگەراۋو. چاۋى پەش و تا رادەيەك گەورە و زەق نىشاندەرى و رەو خۇراگرى بوو، بەلام نىگى لىۋرېژ بوو لە گومان و نەپنى. تەنانەت لە شوپىنكا كە توورە دەبوو و بە رەۋە قەسەيدەكرد، چاۋى لەگەل حالۋبالىدا يەكى نەدەگرتەۋە و شتىكى دىكە بە سەرنج و پوخسارىيەۋە ديار بوو. ئەو كەسانەى لەگەلى دەكەۋتە قەسە، ھىندى جار دەيانگوت: «پوون نىيە بىر لە چى دەكاتەۋە.» ئەو كەسانەى كە حالە تىكى پەرۋش و عەبووسيان لە چاۋيدا دەدى، سەريان لە پىكەنىنە كتوپرەكەى سوور دەما، چونكە ھەر لەۋ كاتەدا كە چاۋى خەمىن و پەشىۋ ديار بوو، پىكەنىنەكەى نىشاندەرى بىر و خەيالى شادانە بوو. لەگەل ئەۋەشدا جۇرىك شىۋاۋى بە ئەدگارىيەۋە ديار بوو كە لەم كاتەدا تىگەيشتنەكەى ئاسان بوو. ھەموو ئاگادارى ژيانى پر لە چەرمەسەرى و تەنگزەى بوون، دەيانزانى لەگەل باۋكى لە سەر پارە نىۋانىان تىكچوۋە و توۋشى كىشە ھاتوون. ھەر بۇيە لە نىۋ شاردە سەربردەى شەر و كىشەى باۋك و كور بووبوۋە بىشە خۇشەكە. لە راستىدا دىمىتىرى خوۋخەدەيەكى ئالەتتى بوو و مەۋقۇتىكى توورە و توند تەبىئەت بوو، «بە زەينىكى كز و ناتەكوزەۋە» ھەر ئەۋ جۆرەى كە كاشالنىكۇف سەۋكى دادگاگەمان لە كۆرپىكا دەسفىكرد.

بالتەيەكى درىژ و قۇچەدارى لەبەردا بوو. دەستكىشى پەشى لە دەست كىردبوو و كلاۋىكى تاسەيى بەدەستەۋە بوو. لەبەر ئەۋەى تازە لە ئەرتەش ھاتبوۋە دەرى سىمىلى ۋەك خۇى مابو و پىشى تاشرابوۋ. توۋكەسەرە خورمايىيەكەى كورت كىردبوۋە و لە سەر لاجانگى بۇ پىشەۋە داي ھىتابوۋ. ۋەك پىۋىكى ئەرتەشى ھەنگاۋى قورس و قايمى ھەلدىنايەۋە. لەبەر دادگاگەدا تۋزىك لە جى خۇى راۋەستا، چاۋىكى بە دانىشتۋانى كۆرەكەدا گىزا و راست رۇيى بۇ لاي پىرى كلىسە، چونكە دەيزانى ئەۋ خانەخويىيە. بە رىزەۋە كىرۋىشىكى بۇ برد و داۋى لىكرد تەقدىسى بكا. باۋە زووسىما، لە سەر كورسىلەكەى ھەستا و دەستى بە سەرىدا ھىنا. دىمىتىرى فىۋدۇرۋويچ بە حورمەتەۋە دەستى پىرى ماچكرد و بە ناقايلىيەكى نىك بە توورە بوونەۋە گوتى:

- لەۋەى كە چاۋەروانم راگرتن، بە گەۋرەيى خۇتان بمبوورن، بەلام ئىسمىر دىاكۇف نۆكەرى نىردراۋى باۋكم، لە ۋەلامى پىرسىارى مندا، دوو جار بە لەبىزىكى خاترجەمانەۋە گوتى كاتى دىدار سەعات يەكە. ئىستاش ئەۋە دەبىنم...

پىرى كلىسە گوتى: «خۇت نارەحەت مەكە، قەيدى ناكە. تۋزى درەنگ ھاتوۋى، گرىنگ نىيە...»

- سىپاستان دەكەم و چاۋرەۋانى ئەۋ دلۇقانىيەى ئىۋەم ھەر دەكرد. دىمىتىرى فىۋدۇرۋويچ دۋى ئەۋ قەسەيە جارىكى تر كىرۋىشى بۇ بردەۋە. پاشان پوۋىكردە باۋكى و بە رىز و حورمەتىكى زۆرەۋە كىرۋىشىكى بۇ ئەۋىش برد. دياربوۋ لە پىشدا ئەۋەى لەبەر چاۋ گرتوۋە، چونكە بەۋپەرى نەۋەشەيىۋە كىرۋىشىكى برد و دەرکەۋت كە بە ئەركى خۇى دەزانى رىز و پىزانىنى دەرھەق بە باۋكى نىشانىدا و فىۋدۇر پاولوۋويچ ئەگەرچى غافل گىر بوو، خۇى شلۋى نەكرد. لە ۋەلامى كىرۋىشى كورپەكەيدا لە سەر كورسىلەكەى ھەستا و ۋەك ئەۋ كىرۋىشىكى پر لە رىزى بۇ برد. لەپر ئەدگارىكى قورساخ و وشكى بەخۇيەۋە گرت و پوۋى خۇى تال و دىزىو

کرد. دیمیتري سلاوی له يه کي يه کی دانیشتونان کرد و بی ئه وهی زمانی بگهړی، به ههنگاوی قورس و قایم به ره و پهنجیره که رویش و له سهر ئه و کورسیله به تاله ی نزیک باوه پایسی دانیش. خو ی بؤ پیشه وه نووشتانده وه و ئاماده ی بیستنی مشتمریک بوو که به سهریدا که وتبوو.

نزیکه ی دوو دهقیقه ده بوو دیمیتري فیودورویچ وه ژورور که وتبوو، که دمه ته قی دهستی پیکرده وه. به لام ئه مجاره میؤسوف، وه لامی پرسپاری پیداکرانه و تاراده یه که توورده ی باوه پایسی به شتیکی بی بایخ زانی و به پوو هه لمالدر او بییه کی به ئه ده بانه وه گوتی: «ئیزن بدن له خیری ئه و باسه بگوزهریم. پرسپاره که شتان پرسپاریکی زور ناسکه. ئیوان فیودورویچ خهریکه پیمان پیده که نی. رهنگه له و بواره دا قسه یه کی بؤ گوتن پی بی. له و پیره.»

ئیوان فیودورویچ هه لیدایه: «قسه یه کی تاییه تیم نییه، جگه له عهرزیکي چکوله. ئازادیکه زانی فه رهنګ به گشتی و ته نانه ت ئازادیکه زانی بی ئه زمونی خو شمان، ئاکامی کوتایی سؤسیالیسم زور جار له گه ل ئاکامی کوتایی مه سیحیه ت تیکه لده که ن. هه لبه ت ئه و به ئاکام گه یشتنه نه زانانه یه ش دیارده یه کی به رچاوه. به لام جگه له ئازادیکه زانی و بی ئه زمونان، پؤلیسه کانیش. مه به ستم پؤلیسی فه رهنګه. وادیاره له زور لایه نه وه سؤسیالیسم و مه سیحیه ت لیکناکه نه وه. پیووتیر ئه لکساندر ویچ قسه که ی ئیوه ش تاراده یه که راسته.»

پیووتیر ئه لکساندر ویچ میؤسوف جاریکي دیکه گوتی: «تکاتان لیده که م با ئه و باسه به یه کجاری وه لانیین. له جیاتی ئه وه، بریان، باسیکی زور جیی سهرنج و تاراده یه که نمونه له و ئیوان فیودورویچ هه تان بؤ ده گتیره وه. هه ر پینج رۆژ له مه و به ر لیره له کوریکدا، که زور به ی دانیشتونانی ژن بوون، زور به جیددی گوتی له ته و او ی دنیا دا شتیکی نییه که مرؤف و لیتکا جیرانه که ی خو ی خو ش بوئ، له سروشتیشدا یاسایه که نییه که مرؤف به ره و خو شه ویستی مرؤفایه تی په لکیش بکا و ئه و خو شه ویستی بکاته ئه رکی

سهرشانی. ئه گه ر تا ئیستا له سهر زه وی ئه وینیک بووی، تایبه ت به یاسای سروشتی نه بووه، به لکو به و هویه وه بووه که مرؤفه کان ئیمانان به زیندو بوونه وه بووه. ئیوان فیودورویچ گوتیشی ته و او ی یاسای سروشت له ئیمان به زیندو بوونه وه دا کؤ بؤ ته وه و ئه گه ر بریار بی ئیمان به زیندو بوونه وه له مرؤفدا نه مینی، نه که هه ر ئه وین به لکو هه موو جوړه وزه یه کی زیندو وراگری ژیانی دنیا به یه کجاری له بیخ و ریشه وه وشکده بی. له گه ل ئه وه شدا ره وشتی دژه ئه خلاقی پهره دهستی نیی و هه موو شتیکی، ته نانه ت خواردنی گوشتی مرؤفیش ئازاد ده بی. تازه ئه وه ش هه موو مه سه له که نییه. ئه و وتاره که ی به وه کوتایی پی هینا که بؤ هه ر که سه ی، وه که خو مان، که ئیمان به خودا، یان زیندو بوونه وه نییه، پیوایه یاسای ئه خلاقیی سروشت ده بی له رپوه به دژی یاسا ئیینییه که ی پیشوو ئالوگوری به سهردا بی و خو پهرستی، ته نانه ت هه تا راده ی تاوان، نه که هه ر ئازاد به لکوو ته نانه ت وه که سازنده یه کی ناچار و زور زانایانه و به شه ره فانه ی ئه و بارودوخه بناسری؟ بریان! له م دژایه تییه وه سه باره ت به هه موو بیرو را لیک دژه کانی ئیوان فیودورویچ دؤستمان ناو بژیوانی بکه ن.»

دیمیتري فیودورویچ له پر گوراندی: «بمبورن، ئه گه ر راستم بیستی و لیی حالی بوو بیتم، بؤ هه ر بی دینیک، تاوان نه که ئازاده به لکو وه که سازنده یه کی ناچار و زور زانایانه ی بارودوخی ئه و ده بی بناسری! وایه یان نا؟»

باوه پایسی گوتی: «راست وایه.»

- ئه وه مان له بیر ناچی.

دیمیتري فیودورویچ دوا ی گوتنی ئه و رسته یه، کتوپر وه که چون دهستی کرد به قسه کردن ئاواش سکوت بوو. بویه هه موویان کونچکاوانه چاویان تی بپی.

پیری کلنسه له ناکاو له ئیوان فیودورویچ پرسی: «یانی بروای ئیوه سه باره ت به ئاکامی له نیوچوونی ئیمان به زیندو بوونه وه، له راستیدا وایه؟»

- بەلج. باسەكەى من ھەر لە سەر ئەو تەوہرە بوو. ئەگەر زىندوو بوونەوہ نەبى زانست و گەورەبىش نابى.

- ئەگەر باوہرەت بەو وتەيە ھەبى بەختەوہرى. دەنا زۆر چارەپەشى.

ئىوان فيؤدۆرۆويچ بە بزەيەكەوہ پرسىي: «بۆ چارەپەش؟»

- چونكە زۆر ويەدەچى ئىمانت نەبى بە ھەرمانى رۆج و ھەروہا ئەوہى لە وتارەكەتدا سەبارەت بە دەسەلاتى كلتسە نووسىوتە.

ئىوان فيؤدۆرۆويچ رەنگى ھەلبزركا و بە شىوہيەكى كوتوپر و سەير دانى پيانا: «رەنگە ھەق بە ئىوہ بى!... بەلام بە تەواوى بەراستم بوو.»

- يانى گالەت نەدەكرد. وايە؟ بەلام پرسىيار ھەروا مېشكت دەكۆلى و بى وەلام ماوہتەوہ. بەلام شەھيد پىي خۆشە ھىندى جار بە ھىواپراوى زەينى خۆى بە جىگايەكى دىكەوہ خەرىك بكا. دەلىي ھىواپراوييەكە خۆى بەرەو ئەو لايەى دەكىشى. تۆش لەو ھىوا براييەتدا، زەينى خۆت بە وتار و باسوخواسەوہ خەرىك دەكەى. ئەگەرچى ئىمانت بە وتار و باسەكانى خۆت نىيە و بە دلئىكى پر لە ژانەوہ بۆيان دەگرژىتتەوہ... وەلامى ئەو پرسىيارەت نەداوہتەوہ و خەمى گەورەى تۆش ئەوہيە چونكە بۆ وەلام داماوى.

ئىوان فيؤدۆرۆويچ كە بەو بزە ويشك و سەرەوہ ھەروا لە پىرى دەروانى، بە سەرسورمانەوہ پرسىي: «ئەرى دەتوانم وەلامى بدەمەوہ؟ ئەويش بە ويستى خۆم؟»

- ئەگەر نەتوانى بە ويستى خۆت وەلامى بدەيەوہ، ھىچ كاتى بە ناچارىش ناتوانى. خۆت دەزانى ئەوہ تايبەتمەندى دلى تۆيە و ھەموو رەنجان و دل ئىشانەكانىش بە ھۆى ئەوہوہيە. بەلام سپاس بۆ خودا كە دلئىكى گەورەى بە تۆ داوہ، كە جىگاي ئەو ئازارانەى تىدا دەبىتەوہ و شوينى بۆ بىركردنەوہ و گەران بە دواى شتى چاكتر و گەورەتردا ھەيە، چونكە ھەوارگەى ئىمە لە ئاسمانەكانە. خودا بكا دلى تۆ لەم دنيايەدا بە وەلامى خۆى بگا و خودا رىگات بۆ متفەرك و پىرۆز بكا.

پىر دەستى ھەلئنا و ئەگەر ئىوان فيؤدۆرۆويچ ھەلئەستايەتە سەرىي، دەويست ھەر لەويوہ خاچى بكىشى و تەقدىسى بكات. بەلام ئىوان فيؤدۆرۆويچ ھەستا و چوو بۆلاى پىر و دەستى ماچكرد و داواى لىكرد تەقدىسى بكا. پاشان بە بىدەنگى گەرايەوہ و لە سەر جىگايەكى خۆى دانىشتەوہ. رۆخسارى جۆرىك خۆگرتن و سوور ھەلگەرانى پياوانەى پىوہ ديار بوو. ئەو كرددەوہيە و ھەموو وتەكانى پىشوووى كە لە ئىوان فيؤدۆرۆويچ نەدەوہشايەوہ، دانىشتوانى كۆرەكەى توشى سەرسوورمان كرد و بۆ ماوہيەك ورتەيان لىوہ نەھات. رۆخسارى ئالىووشاش جۆرىك ترس و ھەراسانى پىوہ دياربوو. بەلام ميوسوف، لەپر شانى ھەلئەكاند و ھەر ئەو كاتە فيؤدۆر پاولوويچ ھەستا سەر پى و ئامازەى بە ئىوانى كورى كرد و گوراندى:

- ئەى حەزرتى پىرى پىرۆز، ئەوہ كورى منە، جگەرگۆشەى خۆشەويستە! ئەوہ «كارىل مۆر»¹⁴ى ئەركناس و دلپاكى منە. بەلام ئەم كورەيان كە تازە ھاتوہ، يانى دىمىترى فيؤدۆرۆويچ، كە تكاتان لىدەكەم سەبارەت بە ئەو حوكم دەركەن، «فرانتىس مۆر»ى ئەركنەناس و دلپەقە. منىش «فون مۆر»ى فەرمانرەوام! حوكم دەركە و رزگارمان كە! جگە لەوہش چاوەروانى دوعا و پىشوويژىيەكانى ئىوہين!

پىر بە دەنگىكى لەرزۆك و ماندوو وەلامى دايەوہ: «قەشمەرچارى وەلانى جا قسە بكە، ئىتر دەست لە ناوئىتكە ھەلئان لە ئەندامى بنەمالەكەت ھەلگرە.» دياربوو ھەرچەندە شەكەتتەر بى، ھىز وتوانى خۆ لە كەمى دەدا.

دىمىترى فيؤدۆرۆويچ بە قەلسى دەنگى ھەلئنا: «كاتى ھاتم بۆ ئىرە، چاوەروانى ئەو قەشمەرەجاربىيەم دەكرد!» ئەويش وەك باوكى ھەستا سەر پى و پىرى كرددە بەر دەنگى خۆى و درىژەى بە قسەكانى دا: «ئەى باوكى بەرپىز! ببورە. من خويندەوار نىم. ناشزانم بە شىوہيەكى شىاو لەگەلتاندا

14- كارىل مۆر و فرانتىس مۆر دوو پالەوانى شانوى «چەتەكان»ن نووسراوى شىللىر، كە يەكيان دلپاك و ئەوى دىكەيان دلپەش، باوكىشان فون مۆر پياويكى زالم و بىبەزەبى و خوينخۆر بوو.

بدويم، بەلام كاللوت چۆتە سەر و نەدەبوو بە هيچ شئيەيەك رېنگاي ئيمەومانان بەدى بۆ حوجرەكەت. ئابرووتكان و شوورەيىي ليدەكەويتەو. ھەر ئەو ھى باوكم دەيەوئ. ئەو دەيەوئ ئابرووي بنەمالەكەمان بيا. تەنيا خۆشى دەزانئ بۆ وا دەكا. ئەو لەخۆرا هيچ كاريك ناكا. پيموايە دەزانم ئەمجارەش بۆ...»

فيؤدۆر پاولوويچ قسەكەي پئى بېرى: «ھەموويان سەرکۆنەم دەكەن، ھەموويان! ئەو پيووتير ئەلكساندرۆويچەش وەك ئەوان سەرکۆنەم دەكا.» لە ناکاو روويكردە ميؤسۆف و ئەگەرچى ميؤسۆف پيى وانەبوو دەتوانئ قسەكەي پئى بېرى، گوتى: «پيووتير ئەلكساندرۆويچ تۆش سەرکۆنەت كردوم، ئەرى! ھەموويان بەو ھەم تاوانبار دەكەن كە پارەي مندالەكانم لە نيو كەوشەكانمدا شاردۆتەو و گزەم ليكردوون . كالوم ناوئەتە سەريان. بەلام خۆ دادگا ھەيە! ديميتري فيؤدۆرۆويچ لەوئى لە رووي يادداشت و نامە و گريپەستەكانتەو موو بە موو بۆت حيساب دەكەن كە چەندت پارە بوو، چەندت خەرچكردوو و چەندت بۆ ماوئەتەو. بۆ پيووتير ئەلكساندرۆويچ لە حوكم دەترسى؟ چونكە ديميتري فيؤدۆرۆويچ ناناسئ. چونكە ھەموويان دژى منن. ئيستاش ديميتري فيؤدۆرۆويچ بە من قەرزدارە، ئەويش خۆ كەم نيبە، ھەزاران رۆبلە. دەوسىيە و گريپەستى نووسراو ھەيە. كە ئاوري كالوچيەتى و فيئل و تەلەكەكانى شارى داگرتوو، ئەو شارەي كە جارن تەشريفى لەوئى بوو. چەن جار بە ھەزار و دوو ھەزار رۆبلى بۆ كچيكي بە ئابروو خەرچكردوو. جەنابى ديميتري فيؤدۆرۆويچ، موو بە موو ئاگادارى ھەموو شتيتكتم. ئەو ھەش دەسەلمينم.... باوكى پيرۆن، باو ھەر دەكەي دلئى ئابروودارتيرن خاتوونى جوان و نەجيمزادەي خستۆتە داو ھەو، كچى سەرھەنگيكي ئازاو بە جەرگە، سەرھەنگيكي كە پيشتر سەرۆكى دەستەكەيان بوو و كەسيكە كە شانازى و پلە و پايەي زۆرى و دەستەھيئاو و «نيشانەي ئانا»ى بە سينگەو ھەبوو. بەلئىنى زەماوئەندى بە كچە داو لە ئەرتەش ھاتە دەرى. ئەو كچە بەستەزمانە ئيستايكەس و بیدەر ليرەيە و دەزگيرانيەتى،

بەلام بەر لەو كچە، چاوى بە دواي جادووبازيگەو ھەو، ھەرچەندە ئەو ژنە موقوربازە مارەكراوى كەسيكى تر بوو، بەلام بييرىكي ئازادىخوازانەي ھەيە و ھەك قەلەيەك وايە كە بە ئاسانى دەستى بەسەردا ناگيرئ، چونكە خۆي بە ژنيكى پاكداوئين و بەنامووس دەزانئ. ئەرى، ھەزرەتى پير! ئەو ژنيكى بە ئيمانە و ئيستايكەي فيؤدۆرۆويچ دەيەوئ درگاي ئەو قەلەيە بە كليلىكى زييرين بكاتەو. ھەر لەبەر ئەو ھەشە ئەوئەندە بە رووي مندا ھەلدەشاخى و لەگەل ئەو ھەزاران رۆبلى لە رپيى ئەو ژنەتيو ھەووبازەدا داناو، دەيەوئ پارە لە من وەرگريئ. بۆ ئەو كارەي بەردەوام خەريكى قەرز و قۆلەيە. پئت وايە لە كئى قەرز دەكا؟ بيلئيم! ميتيا!؟»

ديميتري فيؤدۆرۆويچ گوراندى: «بیدەنگ بە! راوئەستە با من بېروم. ناوئيرى لە لاي من ناوى كچيكي پاك و بە ئابروو لەكەدار بكەي! وتەي تۆ بۆ ئەو شوورەيى و نەنگە و من ئيزنى ئەوئەت نادەمى!»

كەوتبوو ھەناسەبېركئ.

فيؤدۆر پاولوويچ فرميسكيك لە چاوى داوئەرى و ھەك شيت و ھار نەراندى: «ميتيا! ميتيا! مەگين تەقديسى ھەزرەتى پير لاي تۆ بايەخى نيبە؟ ئەگەر تووك و نرات لئيكەم، دەلئى چى؟»

ديميتري فيؤدۆرۆويچ بە توورەيىيەو گوتى: «ئەي ماستاوكەرى بيشەرم!»

. ئەو بە باوكى خۆي دەلئى! بە باوكى خۆي! دەبئى چى بە خەلك بلئى؟

براين تەنيا بيھيننە بەرچاوى خۆتان؛ پياويكى ھەزار بەلام بە ئابروو ليرە دەژى كە ئەركى بەرپوئەبەردنى بنەمالەيەكى گەورەي لە سەر شانە، ئەفسەريك كە تووشى دەردەسەر ھات و لە ئەرتەش دەريانكرد، بەلام نەك لەبەر چاوى كۆمەل، نەك بە دادگاي نيزامى و نەك بە رووشاندنى ئابرووشى. كە چى سئى رۆژ لەمەوبەر، ديميتري فيؤدۆرۆويچى ئيمە لە مەيخانەيەك ريشى گرت و بە راکيش راکيش ھيناي بۆ سەر شەقام و لەبەر چاوى ئاپورەي خەلك تيروپرى كوتا، تەنيا لەبەر ئەوئەي نوئەرى يەكئىك لە مامەلە چكۆلەكانى منە.

«هه مووی درۆیه! به پړواله له راست دهچې، به لامل درۆیه که به پټی خوځی دهر و! دیمیتري فیوډور وویچ له داخانا دهله رزی. «باوه، من پاکانه بۆ کرده و هی خوځم ناکه م، به لای له بهر چاوی کومهل دانی پیداده نیم. دهره ق به و ئه فسه ره درندانه جوولامه وه و ئیستاش په شیمانم، له بهر ئه و رقه درندانه یه م بیزم له خوځم هله دستی. به لامل ئه و سه روانه، نوینه ره که ی جه نابت، چوو بۆ لای ئه و خانمهی که تۆ به جادووبازی ده زانی و له لایه ن تۆوه پیشنیازی پیکرد ئه و سفتانه ی من که له لای تویه وهر بگری، بۆ ئه وه ی کاتیک داوای هه ق و حیساب ده که م، له دادگا شکایه تم لیککا و به هو ی ئه و سفتانه وه بمخاته به ندیخانه. ئیستاش سه رکونه م ده که ی که ئه و خاتونه دلای رفاندووم، له حالیکدا تۆ بووی که هانتدا دلم بر فینئ! خوځی به چاو ئه وه ی پیگوم. چیرۆکه که ی بۆ گیزامه وه و پیت پیده که نی! ده تویست بکه ومه به ندیخانه چونکه به خیلیت پی دهر دم که له گهل ئه وم. چونکه ویستبووت به ناچاری بۆ لای خوځی بکیشی، ناگاداری ئه وه شم، بویه پیت پیده که نی. گویت لینه. کاتی باسه که ی بۆ ده گیزامه وه قاقا پیت پیده که نی. ئه ی باوکی پیروژ! چاوت له و پیاوویه، ئه م باوکه کوره بی به ندوباره که ی سه رکونه ده کا! بریان، بمبوورن که رقم هه ستاو ده نگم هه لیتا له خزمه تتاندا. ده مزانی ئه و پیره پیاوه فیلبازه ئیوه ی له دوری یه ک کۆ کردو ته وه بۆ ئه وه ی ئابروومان به ری. هاتبووم ده ست پیشخه ری بکه م و بیبه خشم، بیبه خشم و داوای لیبوور دنی لیکه م! به لامل ئیستا له م ساته دا نه ک هه ر به من، سووکایه تی به خاتوونیکه ی به ئابرووش کرد، خاتوونیک که هینده له لامل به ریزه که ناویرم له خوځا ناویشی بینم. بریارمداوه لینی له قاو دم، ئه گه رچی باوکیشمه!...»

له وه زیاتر نه یتوانی دریزه به قسه کانی بدا. چاوی بریقه ی ده هات و هه ناسه ی سوار بووبوو. به لامل ته واوی ئه و که سانه ی له حوجره که دا بوون تووشی سه رسوورمان بووبوون. جگه له باوه زوسیم، هه موو هه ستانه سه ریچ. راهیبه کان گرژومون دیار بوون. به لامل چاوه ری پینوینی بوون له لایه ن پیره وه. پیریش ئارام دانیشتبوو و په نگی هه لبزپکابوو، به لامل له بهر

دلهوریزه نه ک نه خوشین. بزه یه کی لیوپیژ له پارانه وه ی له سه ر لیتو بوو. جارناجاری دهستی هه لدینا، ده تگوت بۆ ئارام بوونه وه ی ره شه با واده کا. هه لبه ت ئاماژه یه کی ئه و به س بوو که قرموقاله که دامرکی. به لامل ده تگوت چاوه روانی شتیکه و به وردی چاوی پیدا ده گیزان. له وه ده چوو بیه وه ی به ته واوی له شتیگ بگا، ته واو بوی روون نه بوو. له ئاکامدا میوسوف هه ستی به سووکایه تیبه کی زور کرد و به رقه هه ستاوی گوئی:

. له بهر ئه و گیزه وکیشه پر شووره یبه هه موومان شیواوی سه رزه نشتین. به لامل کاتی ده هاتم، ئه وم پیشینی نه کردبوو، ئه گه رچی ده مزانی سه روکارم له گهل کتیه. ئه م کیشه یه ده بی خیرا کوتایی پی بی! قوربان، باوه ر بفرموون ئاگاداریم سه باره ت به و شتانه نه بوو که لیره ئاشکرا کران. ناتوانم باوه ر بکه م، بۆ یه که م جاره شتی وا ده بینم... باوکیک به خیلی به پیوه ندی کوره که ی له گهل ژنیکی جلف و به ستوکه ده با و له گهل ئه و ده عبا یه ده سته یه کی ده کا بۆ ئه وه ی کوره که ی بخاته زیندان! ئه وه یه کوریک که ناچار کراوم به شداری تی دا بکه م! کلاوم چووه سه ر. با ئه وه شتان پی بلیم، له هه مووتان زیاتر فریوخورده بووم.

فیوډور پاولوویچ، به ده نگیکی گر و گوډاو له ناکاو گوډاندی: «دیمیتري فیوډور وویچ، ئه گه ر کورم نه بوایه ی، هه ر ئیستا له گه لت به کیشه ده هاتم... بانگم ده کردی بۆ دوتیل، به ده مانجه، له مه ودای سی گه زییه وه!...» له گهل لاق به زه ویدا کوتان، کوتایی به قسه که ی هینا: «به مه ودای ده سمالتیک.»¹⁵ له ژبانی چل درۆیانی ته له که بازدا که هه موو ته مه نیان رولیان گیزاوه و له سه د ئاویان داوه و قولاپه یان ته ر نه بووه، هیندی کات هه یه به جوریک تیکه ل روله که ی خو یان ده بن و دور ده گیزان، که به راستی خو یان ده که ونه ژیر کاریگه ری روله که یانه وه و فرمیسک ده زیته چاویان. ئه گه رچی هه ر له و کاته دا، یان تاویک دواتر، ده توانن به سرته به خو یان بلین: «خوشت ده زانی درۆ ده که ی، ئه ی پیره ریوی تاوانباری بی شه رم! هه ر ئیستا خه ریکی

15- له گهل زایه له ی «فیل و نه وین» kabaleund Liebecc، به ره مه می شیلیر.

دەورگىپرانى، درۆدەكەي! لەگەل ئەو رەقە پىرۆزەشدا ھەروا فىئەل و درۆت لە ژىر سەردايە و ھەرواش دەمىنى.»

دىمىترى فىۆدۆرۆويچ لە داخانا رەنگى تىك چوو. بە رقتىكى ئەستورەو ھە چاوى لە باوكى بىرى. پاشان بە دەنگىكى ئارام و لەسەرخۆ گوتى: «پىمابوو... پىمابوو لەگەل فرىشتەي دلم، دەزگىرەنەكەم، دىمەو ھە بۆ زىدى خۆم و لە سەردەمى پىرىدا رىز لە باوكم دەگرم و دەبمە گۆچانى دەستى. مخابن، من چەندە خاوپىچراوم. باوكى چى، ھەو ھەسبازىكى ناپاك و ھەنەكچىيەكى قىزەون!»

پىرەپىاوى بەدوان، كەوتبوو ھەناسەبىركى. لەگەل قسەكردندا دەمى پرژەي دەكرد، گوراندى: «دۇئىل! تۆش پىووتىر ئەلكساندروويچ ميوستوف لىمگەرى با بە ھەزەرەتەكەت بلىم لە تەواوى بنەمالە و خزموكەستدا ژنىكى سەرەتر و بەشەرەفتر. گويت لىيە. بەشەرەفتر لەو ژنەي كە وىرات بە «دەعبا» ناوى بەرى، نەبوو و نىيە! تۆش دىمىترى فىۆدۆرۆويچ، دەزگىرەنەكەي خۆت لەبەر ئەو «دەعبا» يە بەجى ھىشتوو، كە دەتزانى ئەو دەزگىرەنەي پىشوووت پىناكەوي كەوشىشى بۆ دانى. لەبەر ئەو ھەيە بە «دەعبا» ناوى دەبەن!»

باو ھەسەل و دەدەنگ ھات: «شورەيىيە! بەراستى شورەيى.»
گالگانوف سوور ھەلگەرا و لەگەل ئەو ھەي لە داخانا دەلەرزى، دەنگى ھەلينا: «شورەيى و دارزان!» ئەو تا ئەو كاتە ورتەي لىو ھەتتوو.

دىمىترى فىۆدۆرۆويچ، لە داخانا ھەك شىت و ھارى لىتھاتتوو. شان و مىلى وا بردبوو بە نىو يەكدا پىشتى بەجارى كوور بووئوو. بە دەنگىكى رقاوى لە بنەوە منجاندى: «كەسىكى ئاوا بۆ دەبى زىندوو بى؟ پىم بلىن، ھا! تا كەنگى دەبى ئىزنى پىبىرى زەوى چەپەل و پموودە بكا و بەردەوام بى لە سەر ئەو كارە گلاوانەي؟» چاوى بە ھەموو دانىشتوانى كۆرەكەدا گىرا و ئاماژەي بە باوكى كرد. قسەكانى دانەدانە و بەجى دەردەبىرى.

فىۆدۆر پاولوويچ، ھەلات بۆ لاي باو ھەسەل و نەپاندى: «راھىبان گوئى بگرن، گوئى لەو باوككوژە بگرن! ئەو ھەش لە ھەلامى ئىو ھەدا كە قسە لە «شورەيى» دەكەن. چى شورەيىيە؟ ئەو «دەعبا» يە، ئەو «ژنە سەلئە» يە رەنگە ھىژاتر بى لە ئىو، ھىژاتر و پىرۆزتر لە ئىو ھەشە و رايىب كە بە دواي رزگار يىو ھەن! رەنگە لە تافى لاويدا مىشكى خاوبووبى و بەھوى بارودۆخى كۆمەلگا و دەورووبەرەو توش بووبى. بەلام ژنىكى بەرەحم و دلۆقان بوو لە ژياندا. ھەزەرەتى مەسىحىش خۆي ژنىكى بەخىشى «چونكە دلۆقان و خەلك خۆشەويست بوو.»^{۱۶} باو ھەسەل خۆي پىرەنەگىرا و بە نەرمى گوتى: «لەبەر ئەو جۆرە خۆشەويستىيە نەبوو مەسىح ھەفوى كرد.»
چون لەبەر ئەو نەبوو، ئىو ھەي رايىب لىرە بە خواردى كەلەرم رۆخى خۆتان رزگار كەن و دلى خۆتان خۆشكردوو و پىتان وايە عادىن. پۆزى بەچكە ماسىيەك دەخۆن و پىتان وايە بە خواردى وردە ماسىيەك دەتوانن كلاو لە سەر خودا بنىن و سمىل چەورانەي دەن بۆ ئەو ھەي لىتان خۆش بى.
لە ھەموو لايەكى حوجرەكەو ھەلامەقالم پەيدا بوو: «بەسى كەن ئىتر، لەو زياتر تامل ناكى، بەسە!»

بەلام ئەو كىشەيە زور خىرا و چاوەروان نەكراو كۆتايى پىتھات. باو زووسىما لەپەر ھەستا سەرپى. ئالىووشا كە لە تاوى پىر و ئەوانى دىكە دلەخورپەي پىكەوتتوو، تارادەيەكيش گىژ بووئوو، بەپەلە باسكى پىرى گرت. باو زووسىما روويكردە دىمىترى فىۆدۆرۆويچ و چوو بۆلاي، كە گەيشتە پەناي، لەبەردەمى چۆكى دادا. ئالىووشا پىنابوو لەبەر شەكەتى بەچۆكدا ھاتوو، بەلام وانەبوو. پىرى كلىسە لەبەر پىي دىمىترى فىۆدۆرۆويچ نووشتايەو و ناوچاوانى نايە ھەرزى. ئالىووشا وا ھەپەسا بوو، كاتى پىر دەيوست ھەستىتەو، لەپىرى نەبوو يارمەتییى بدا و دەست بداتە ژىر پىلى. زووسىما بزەيەكى نىشتە سەر لىوان و كرىنۆشكى بۆ ميوانەكان برد و گوتى: «خوداھافىز، تكاتان لىدەكەم بمبوورن!»

16- ئاماژەيە بە مەريەمى مەجدەلئىيە.

دیمیتری فیودورویچ چەند ساتیک عەبەسراو لە جیی خۆ نەبزووت. سووچە بردن بۆ ئەو چ مانایەکی هەبوو؟ لە پەر بە دەنگیکی بەرز هاواری کرد: «ئاخ خودایە گیان!» دەستی بە دەموچاوییهوه گرت و لە حوجرەکە دەرپەرپیه دەری. هەموو میوانەکان بەدوایدا چوونە دەری و لەبەر پەشوکاوی خوداھافیزیان لە پیر نەکرد و کێشیان بۆ نەبرد. تەنیا راییەکان بۆ وەرگرتنی تەبەرۆک لەوئ مانەوه و هەموویان چوون بۆلای. فیودور پاولوویچ کە لە پەر بیدەنگ بووبوو، هەولیدەدا سەری قسە بکاتەوه، بئ ئەوهی بویری کەسیکی تاییبەت بکاتە بەر دەنگی خۆی، گوتی: «خۆ خستەنە بەرپیی ئەو چ مانایەکی هەبوو؟ رازیکی تیدابوو؟» هەموویان لەو کاتەدا لە حەوشەیی حوجرەکە دەچوونە دەری.

میۆسۆف بە گرژی وەلامی دایەوه: «ناتوانم لەجیاتێ شیتخانە و شیتەکانی وەلام بەدەمەوه. بەلام فیودور پاولوویچ، ئیتر بۆ هەتاهەتا خۆم لە چنگ تۆ و قسەکانت رزگار دەکەم! ئەری ئەو قەشەیهی بریار وابوو بۆ نانی نیوەرۆ بانگهێشتیمان کا، لە کوئیە؟»

ئەو قەشەیهی بانگهێشتی کردبوون، چاوەروانی رانەگرتن و لەگەڵ ئەوهی لە پلکانی حوجرەکە پیر هاتنە خوارێ رۆیی بەرەو پیریان، لەوه دەچوو لەو ماوہیەدا چاوەرپییان بووبی. میۆسۆف بە رەقەوه بە قەشەکەیی گوت:

- باوکی پیروژ! تکات لیدەکەم دەرەق بە من گەرەبیبەک بنوینن. ریزی بیپایانم بە حەزرەتی عابید راکەینن و لەلایەن منەوه داوای لیبوردن لەو زاتە بکەن، پیتی بفرمۆن زۆر بەداخەوهم بەهۆی بارودۆخی پیشیبینی نەکراووه ناتوانم بیمە هەنتەشی مەبارەکیان و ئەو شانازییەم بە قسەت بی لەگەڵیان لە سەر سفرەیهک دانیشم، ئەگەرچی زۆریش تامەزروی دیداریانم...

فیودور پاولوویچ پەرپیه نیو قسەکانی: «هەلبەت ئەو بارودۆخە پیشیبینی نەکراوہش منم. گویت لیبە باوہ. ئەو بەرپزە نایهەوئ لەگەڵ من لە شوینیک دانیشی دەنا لەرپۆه دەهات. میۆسۆف! تۆ دەچی، تکات لیدەکەم بچۆ بۆ خزمەت باوکه عابید و نەھارەکەت مەیل بکە. ئەوه منم دەبی نەچم نەک تۆ.

من دەرپۆمەوه بۆ مائی، لە مائی نان دەخۆم. پیووتیر ئەلکساندرۆویچ خزمە خۆشەویستەکەم! ئیرە شیاوی من نییە و هیچم بۆ ناخوری.»
- من قەت خزمی تۆی خویری و قیزەون نیم و قەتیش نابم.

- بۆیە وامگوت بۆ ئەوهی رقت هەستینم. چونکە هەمیشە دورەپەرپیزی لەو خزمایەتیە دەکەیی. ئەگەرچی سەد ئەوهندەیی دیکەش حاشا لە خزمایەتیەکەمان بکەیی، هەر خزمین. لەرپوی رۆژژمیری کلیسەوه دەیسەلمینم. بەلام تۆش ئیوان فیودورۆویچ ئەگەر پیتخۆشە بمینەوه، پاشان ئەسپەکانت بۆ دەنیرم. میۆسۆف ئەدەب وادەخواری بچیە خزمەت حەزرەتی عابید و سەبارەت بەو کیشە و هەرایەیی وەریمان خستووہ، داوای لیبوردن بکەیی...

- یانی بەراستی دەرپۆیەوه بۆ مائی؟ درۆ ناکەیی؟

- پیووتیر ئەلکساندرۆویچ، داوی ئەو رووداوە تالە چۆن لەرپووم هەلدی! بەرپزان بمبوورن، بەدەست خۆم نەبوو. شیوا بووم! بەراستی شەرمەزاری ئیوہم. کاکینە! پیاوی وا هەیه دلی ئەسکەندەری هەیه و ئیواش هەیه دلی تلو قەندییەک، دلی من ئەو سەگە گچکەیه. دلی من دلی گەمالە وردیلەیه. شەرمەزارم! داوی ئەو ئابرووتکانە چۆن لەرپووم هەلدی بۆ خواردنی نانی نیوەرۆ بچم و شۆرباوی کلیسە هەلقورینم. شەرمەزارم، ناتوانم بیم، بمبوورن.

میۆسۆف هەروا بە درپۆنگی لەبەر خۆیەوه گوتی: «تاقە شەیتانی دنیا، ئەگەر فریومان بدا چبکەین؟» بە چاویکی پر لە گومان و بی بروایییەوه لە حەنەکچیەکەیی دەروانی، فیودور پاولوویچ وەرگەرپایەوه و هەرکە دیتی میۆسۆف چاوی تیبرپوہ، ماچیکی بۆ فریدا.

میۆسۆف کتوپر لە ئیوان فیودورۆویچی پرسی: «چاکە، تۆ دیی بۆ لای حەزرەتی عابید یان نا؟»

- بو نایەم؟ دوینی جەنابی عابید بە تاییبەتی منی بانگهێشت کرد.

میۆسۆف بیئەوێ گویێ بەو بەزوی که راهیب گویێ لئیه هەر بهو رقه ئەستورەوێ گوتی: تارادەیهک خۆم ناچار دەبینم که بچم بۆ ئەو نەهارە نەگبەتییه، لانیکەم له سەر شانمانه بههۆی ئەو کێشه و هەرایهوه داوای لیبووردن بکەین و بلین کارێ ئیمه نهبوو. دەوی دهلیتی چی؟

ئیوان فیۆدۆرۆویچ گوتی: «بەلێ، دەبی بلین کارێ ئیمه نهبوو. ئەوێش هیچ، خۆ حەزەرەتی ئۆسقوف لەوێ نابی.»

- چاکە، هیوادارم لەوێ نەبی! بەزێاد نەبی ئەو نەهارەش!

لەگەڵ ئەوێشدا، هەموویان دەرویشتن، راهیب لە بێدەنگیدا گویێ شل کردبوو. بەلام لە رینگا گوتی که حەزەرەتی عابید ماوێیهکی زۆرە چاوەرۆانیانە، زیاتر لە نیو کاتژمێر وەدرەنگ کەوتوون. وەلامیکی نەبیست. میۆسۆف بە رقهوه چاویکی لە ئیوان فیۆدۆرۆویچ کرد و لەبەرخوایهوه گوتی: چاوی لیکە، خەریکه دەروا بۆ لەوێ، هەر دهلیتی نه بای دیوه نه بۆران، میشیکیشی میوان نییه. پەکوو لە دەست رووه لماندرای و ویژدانی کارامازۆف!

(۵)

تەلەبی بەرزەفر

ئالیووشا یارمەتی باوێ زووسیمای دا بپروا بۆ هۆدەکهی خۆی و لە سەر جیۆبانەکهی راپیکتیشا. هۆدەیهکی چکۆله بوو بە کەلوپەلی هەژارانەوه. چرپایهکی ئاسنین و باریک لە ژوورەکهدا بوو و لەتیکی لباد لەجیاتێ دۆشەک لە سەر راخرابوو. لە سووچیکی وەتاغەکهدا، لە خوار پەیکەرەکانە، رەحلیکی خاچنیشانی لیبوو ئینجیلێکی لە سەر داندرابوو. پیری کلیسه شلوشەکهت لە جێدا کەوت. چاوی بریقەیی دەهات و پشووێ سوار بووبوو. بە وردی وەک ئەوێ لەبیری شتیکیا بچ چاوی لە ئالیووشا کرد:

- برۆ، کورپی خۆم، برۆ. من «پروفر» م بەسه. زووکە، لەوێ کاریان پیت دەبی. برۆ لە سەر سفرەکهی ئۆسقوف میوانداری بکە.

ئالیووشا کەوتە پارانەوه: «ئیزنم بدە لێرە بمینمەوه.»

لەوێ زیاتریان کار پیت دەبی. ئەوێ زۆر قەرەبالغە و دەتوانی یارمەتیان بدە. ئەگەر رۆحگەلی شەرەنگیزیش قوت بوونەوه، دۆعایەک پاتە بکەوه، کورم. - پیری کلیسه پینی خۆش بوو ئاوا بانگی بکا. - «لەبیرت نەچی لە داهاوودا جیی تو ئیرە نییه. پیاوی لاو، ئەوێت لەبیر نەچی. هەرکاتی خودا ئیرادەیی کرد و بردمیهوه، تۆش کلیسه بەجی بیله و قەت پروو لێرە مەکە.»

ئالیووشا سەرسام بووبوو.

- چیه؟ ئیستا جیگای تو لێرەیه و سەبارەت بە خزمەتە گەرەکانت لە دنیا، تەقدیست دەکەم. زیارەتی تو زیارەتیکی دوور و درێژ دەبی. دەبی ژنیش بینی. دەبی وابکە. بەرلهوهی بگەرێتیهوه، دەبی خاچی هەموو شتیکت لەکۆل نابی و خاراڤیتی لە نیو کلی زەماندا. کاری زۆرت لە پیش دەبی. بەلام لە تو دلنیام، هەر بۆیه دەتتێرم، تو مەسیحت لەگەڵدايه. قەتت لەبیر نەچی و هەمیشە لەبیرت بی، ئەویش قەت تو بەجی ناهیلی. خەمیکی گەرەت دیتە ری و لەو خەمەدا

بهخته‌وهر ده‌بی. دوایین وت‌ه‌ی منیش بۆ ئه‌وه‌یه: بهخته‌وهری له خه‌مدا بدۆزه‌وه. کار بکه، به‌رده‌وام کار بکه. له‌مه‌به‌ولاوه وت‌ه‌کانمت له‌بیر نه‌چیت‌ه‌وه، بۆیه‌ش ئاوا روون و کراوه له‌گه‌لت ده‌دویم، چونکه نه‌ک رۆژانیک به‌لکو چه‌ن کاتژمێریکم ته‌مه‌ن ماوه.

ئالیووشا دیسان خه‌م دایگرت و ره‌نگی هه‌لبزرا.

باوه زووسیمما به‌نه‌رمی بزیه‌کی هاتی و پرسیی: «چییه دیسان؟» پیاوی دنیا‌یی بۆ مردوو ده‌گرین، به‌لام لی‌ره له ژوور سه‌ری باوکیک که له مردن نزیک بۆته‌وه ده‌بی شادی بکه‌ین. به‌جیم بیله، ده‌بی دۆعا بکه‌م برۆ زووکه. له‌لای براکانت به، ئه‌ویش نه‌ک هه‌ر له‌لای یه‌کیان؛ به‌لکو له‌لای هه‌ردووکیان به. پشتی یه‌ک به‌رمه‌ده‌ن.

باوه زووسیمما ده‌ستی هه‌لینا و به‌سه‌ری ئالیووشایدا هینا. ئالیووشا نه‌یتوانی ناره‌زایه‌تی ده‌ربڕی، ئه‌گه‌رچی زۆری پێخۆش بوو له‌و‌ی بمینیت‌ه‌وه. زۆریش تامه‌زرۆ بوو رازی کړنۆش بردنه‌که‌ی بۆ دیمیتری لی پرسی، پرسیاره‌که له سه‌ر نووکی زمانی بوو، به‌لام نه‌یده‌ویرا ده‌ری ببری. ده‌یزانی ئه‌گه‌ر پێویست بی باوه زووسیمما، بی ئه‌وه‌ی پرسیار لی بکا، سه‌باره‌ت به‌و کاره‌ی ده‌دوئ. به‌لام دیاربوو نه‌یده‌ووست باسی ئه‌و شته بکا. ئه‌و کاره به‌جاری شوینی له سه‌ر ئالیووشا دانابوو. باوه‌ریکی ته‌واویشی به‌ پر له راز بوونی کاره‌که هه‌بوو. پر له راز و ته‌نانه‌ت زۆر به سامیش.

هه‌روا به‌په‌له له حه‌وشه‌ی حوچه‌که ده‌هاته ده‌ری تاکو بۆ میوانداری و خزمه‌تکردن له سه‌ر سه‌فره‌که‌ی باوکه عابید، خۆی بگه‌یه‌نیته کلێسه، له‌پر ژانیک له سه‌ر دلێ هه‌ست پیکرد و له رۆیشتن که‌وت. ده‌تگوت دیسان قسه‌کانی باوه زووسیمما له گوینیدا ده‌زینگیته‌وه که پێشوژی مه‌رگه ناواده‌که‌ی خۆی ده‌کا. ئه‌و شته که ئه‌و ئاوا به وردی و به روونی پێشوژی کردبوو، بیگومان وه‌رپاست ده‌گه‌را. ئالیووشا به شیوه‌یه‌کی شاراووه و له ناخه‌وه ئیمانی پێی بوو. به‌لام به‌بی ئه‌و چۆن ده‌یتوانی هه‌لبکا؟ نه‌دیتنی پیر و نه‌بیستنی قسه‌کانی، ئاراوقارای لی هه‌له‌ده‌گرت. روو له کوئ بکا؟ پیر پێی‌گوتبوو له کلێسه برواته

ده‌ری. خوداگیان! زۆر له‌میژ بوو ئالیووشا تووشی دل‌خه‌وره‌ی ئاوا نه‌هاتبوو. به تالوکه خۆی به‌و دارستانه‌دا کرد که که‌وتبووه نیوان حوچه‌که و کلێساوه. فکر و خه‌یال هه‌زیان لی‌بریبوو، چاوی برییه ئه‌و دار کاژه پیرانه‌ی قه‌راغ رینگاکه. زۆری مابوو بگاته کلێسه، نزیکه‌ی پینج‌سه‌ده‌نگاویکی مابوو. چاوه‌روانی ئه‌وه نه‌بوو چاوی به‌که‌س بکه‌وئ، به‌لام له‌پێچی یه‌که‌می رینگاکه‌دا تووشی راکیتین بوو. له‌وه ده‌چوو چاوه‌روانی که‌سیک بی.

ئالیووشا لی‌ نزیک بۆوه و گوئی: «چاوه‌روانی منی؟»

راکیتین زه‌رده‌یه‌کی گرت و گوئی: «به‌تایبه‌تی چاوه‌روانی تۆم، ده‌مه‌وئ پرسیاریکت لێکه‌م. ده‌زانم به‌هه‌له‌داوان ده‌چی بۆ خزمه‌ت باوکه عابید، وادیاره میواندارییه‌کی شاهانه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه. باوکه عابید له‌و کاته‌وه میوانداری له ئوسقوف و ژینرال کرد، میوانداری ئاوا‌ی وه‌رچی نه‌خستبوو. خۆ له‌بیرته‌؟ من نایه‌م به‌لام تۆ بچۆ خزمه‌ت بکه. ئالکسی شتیکم پێ‌بلێ. مانای ئه‌و کاره چییه‌؟ پرسیاره‌که‌شم ئه‌وه‌یه.»

- کامه کار؟

- کړنۆش بردن بۆ دیمیتری برات، مه‌گین نیوچاوانی له به‌رده‌میا نه‌نایه زه‌وی!

- باسی باوه زووسیمما ده‌که‌ی؟

- به‌لێ باوه زووسیمما.

- نیوچاوانی نایه سه‌ر زه‌وی؟!

- ئاخ، بی‌ئه‌ده‌بیم کرد! ده‌ی بلیم‌چی! پینم بلێ مانای ئه‌و کاره‌ی چی بوو.

- میشیا منیش نازانم.

- ده‌زمانی به‌تۆش نالی، ره‌نگه شتیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی تێدابی، هه‌ر وه‌ک ئه‌و حه‌ق‌ایه‌ته ئاساییه‌که، خۆلال کردنی پیروژ، به‌لام له‌م کاره‌یاندا ئامانجیک هه‌یه. ته‌واوی خه‌لکی شاره‌که باسیده‌که‌ن و رووداوه‌که ده‌م به‌ده‌م بلاو ده‌که‌نه‌وه و هیچ که‌س سه‌ری لی‌ ده‌رناهیتی. به‌بروای من پیر به‌راستی

که راماتی ههیه؛ بونی جینایه تی ههست پیکردبوو. ئەو بۆگه نهش له بنه ماله که ی ئیوه دایه.

- جینایه تی چی؟

دیاربوو راکیتین قسه یه کی له دلدایه و تامه زرویه بیدرکینی.

- ئەو جینایه ته له بنه ماله ی ئیوه دا دهقهومی. له نیوان براکانت و باوکه دهوله مهنده که تدا. بۆیه زووسیمای نیوچاوانی نایه زهوی، تاکو بۆ شتیک که دهقهومی، ئاماده بی. ئەگەر دواتر شتیک بقهومی، خه لک ده لئین: «ئاخ پیری پیروز پیشبینی کرد و پیشویژی کرد!» ئەگه رچی سوچه بردنیکی ئاوا، پیشویژییه کی که م بایه خه. به لام ده لئین: «په کوو، چ رازیک بوو، پیر ده زانی.» خه لکی ساویله که و که سانیکی شهیتانیش هه ر که سه به ربه ی خوی ده پیئوی! هه میشه به گوره و پیروز ناوی ده بن: «جینایه ته که ی پیشبینی کرد و ته نانه تانباره که شی ده ستنیشانکرد.» خه لکی ره شوکیش له وه زیاتریان لی ناوه شیته وه، له هه مبه ر مه یخانه یه کدا به چوکدا دین و کرئوش ده بن و به ردیش به په رستگادا ده دن. وه ک ئەم پیره ی تو، له هه مبه ر مرؤفیککی پاک و راستدا ده ستده داته گوچان و له به ر پنی قاتلیشدا سه ر له زهوی ده سوئ.

- جینایه تی چی؟ کام قاتل؟ تو مه به ستت چییه؟

ئالیووشا له جیی خۆ وشک بوو. راکیتینیش راوه ستا.

- نازانی کامه قاتل؟ یانی خۆت له گیلی ده ده ی، یان نازانی؟ دلنیام له پیشدا بیرت لی کردۆته وه. به راستی سهیره، گوی بگره ئالیووشا! تو درۆ له زانتدا نییه به لام بۆ ده ربیرینی راستیه کان ماوه یه ک تووشی دوودلی ده بی، تو بیرت له و شته کردۆته وه؟ راست و پوون پیم بلئ، ئا یان نا؟

ئالیووشا زۆر له سه ره خو وه لامی دایه وه: «ئه ری.» راکیتین داچله کی و نه راندی:

- چی؟ به راستیه؟

ئالیووشا له بن لیوییه وه منجاندی: «من... من به وردی بیرم لی نه کردۆته وه، به لام قسه کانی تو هینده سهیر بوو، جوړیک باستکرد، پیموایوو بیرم لیکردۆته وه.»

- دیوته؟ (چهنده جوانیش درکانت!) دیوته؟ ئەمرۆ کاتی چاوت له باوکت و میتینکای برات ده کرد، بیرت له جینایه ت کرده وه. که وایه به هه له نه چووم، ها؟

ئالیووشا دردۆنگانه گوتی: «سه برکه، توژی سه برکه. چی تو ی وا لیکرد بیر له و شته بکه یه وه؟ بۆ سه رنجی راکیشای؟ پرسایری یه که مم ئەمه یه.»

- دوو پرسایر؟ بی ئەوه ی پیوه ندییان پیکه وه هه بی، به لام سه روشتی. ئەوانه لیک هه لداویرم. چ شتیک بووه هۆی ئەوه ی سه رنجی من بۆ ئەو لایه نه راکیشری؟ نه مه زانی، ئەگه ر له خووخده ی دیمیتری فیودورویچی برات نه گه یشتمایه، به یه که م روانین ناخیم ده خوینده وه و به هۆی تاییه تمه ندیی که سایه تیه وه تی ده گه یشتم؟ ئەو مرؤفانه ی که زۆر به شه ره فن و له گه ل ئەوه دا هه وه سبازیشن، سنووریکیان هه یه که بۆ په رینه وه نابن. به لام بیئو له و سنووره تیپه رن، باوکی خویان ده کوژن. ئیستا باوکت پیره پایویکی هه میشه مه ست و گه نده له و هه موو شتیککی له راده تیپه راندوو. ئەو جووته هیچکامیان ناتوانن دان به خۆدا بگرن و ئیختیاریشیان له ده ست خۆیاندا نه ماوه. بیگومان خوشیان به کونیکه وه ده نین.

- نا، میشیا، نا. ئەگه ر هه ر ئەوه بی، خه مم نییه. چونکه دلنیام کاریان به و جینگایه ناگا.

- ئەی بۆ ده له رزی؟ راوه سته پیتبلیم، ئەو ره نگه مرؤفیککی به شه رف بی، - مه به ستم میتینکایه - به لام (به شه ره فیککی گه مژه یه) هه وه سبازه. ئەوه شی به باوکت هه وه به میرات پیگه یشتوو. ده زانی ئالیووشا من تو م پی سهیره، چون توانیوته ئاوا داوینپاک خۆت راگری. ئاخ تر تۆش کارامازوفی! له بنه ماله ی ئیوه دا هه وسبازی و داوین ته ری گه یشتۆته راده ی شیئی. به لام ئیستا ئەو سی داوین پیسه، چه قویان له به ر که له که ی خویان هه لچه قاندوو و له بۆسه ی یه کتریدان.

زورجار لووتیشیان به لووتی یه کدا دته قی. دلنایم رۆژیک تیک به رده بن. له وانیه تۆش چواره مین که سیان بی.

ئالیووشا له داخانا هه موو گیانی دهله رزی، به دهنگیکی بوغزگرتوو گوتی: «سه بارهت به و ژنه له هه له دای. دیمیتیری رقی لیبته تی.»

- رقی له گرووشنکایه؟ نا براگیان رقی چی. وهک دهلین دهزگیرانه که شی له بهر خاتری ئه و ژنه به جی هیشتوو، نا رقی لیبی نییه. شتیک هه یه تۆ هیشتا سه ری لیده رناکه ی. پیاویک که ئاشقی ژنیکی جوان ده بی، له شی ژنیکی، یان ته نانهت به شیک له له شی ژنیکی (مرۆقی هه وه سباز له وه دهگا) له وانیه له بهر خاتری ئه و منداله کانیشی به جی بیلن، دایک و باوکیشی بۆ بفرۆشی، ته نانهت ولاته که شی تووشی شه رمه زاری بکا. ئه گه ر به شه رپ بی دزی دهکا، ئه گه ر دلۆقان بی پیاو ده کوژن، ئه گه ر ئیمانداریش بی خه لک فریوده دا، ئه وین ئاویه. تو نازانی. پوشکین شاعیری په لوپووزی ژنان، شیعیری بۆ ران و به له گیان ده گوت. خه لکی دیکه ش پیندا هه لنالین. به لام ناتوانن ته ماشای بکه ن و نه له رزن و مۆچرکه ی هه وهس به له شیاندانیه ت. خو هه ر لاقوقولیش نییه. ئه وه گریمان قینی له گرووشنکاش بی، رق و قین چاری ناکا. وای دانین رقی لیبته تی، خو ناتوانی لیبی داببری. هه وهس له گه ل رقی جیاوازه.

ئالیووشا گوتی: «من له وه ناگه م.»

راکیتین ره شیبیانه گوتی: «به راسته؟ دهن من دلنایم زور چاکی تیده گه ی. چونکه خیرا به سه ر زارتدا دی. ناخافل له دهمت ده رچوو. هه ر ئه وهش بایه خی دان پیا نانه که ت زیاتر دهکا. که وایه مه به سستیکی ئاشنایه. بیرت لیکردۆته وه. مه به ستم هه وه سبازییه!

به راستی داوینپاکی! ئالیووشا، ده زانم پیاویکی بیده نگی، له سه رخوی، پیاوی خودای، به لام شه یتان ده زانی زه ینت تا کو ی بر دهکا و چه نده ده زانی! تو پاکی، به لام به ناخدا رۆچووی... له میژه له ژیر چاوه دیریم دای. تو کارامازۆفی، کارامازۆفیکی شه شدانگ. بیگومان له دایکبوون و پینه ندی و بنه ماله هوی ئه وه یه تو له لایه ن باوکت ه وه هه وسباز و شوال چه په لی، له لایه ن دایکیشه وه

پیاوی خودای و شیتیشی. بۆ ئاوا دهله رزی؟ که وایه راسته؟ ده زانی گرووشنکا به رده وام داوام لیده کا بته م بۆ لای. ده لی: «عه باکه ی له بهر داده مالم.» تو ئاگادار نیی، هه تا ده مبینی داوام لیده کا تو له گه ل خو م به رم بۆ لای. نازانم بۆ ئه وه نده به ردلی که وتوو ی. ده زانی، ژنیکی بی وینه یه؟»

ئالیووشا به بزه یه کی سارد و سه روه گوتی: «له زمان منه وه سپاسی لیبکه، راکیتین قسه که ت ته واوکه. بیرو پای خو مت پاشان پیده لیم.»

- ته واو کردنی ناوی، وهک رۆژ لیم روونه، ئه وانیه هه موو قسه ن براگیان. کاتی تۆش له ناخوه هه وه سبازی، ئیوانی برات هه ر باسی مه که! خو ئه و برات دایک و بابه. ئه ویش کارامازۆفه. ئه وه ی له زاتی مالباتی کارامازۆف دایه هه وسبازی و چاو حیزی و شیتیه! هه مووتان وان. ئیوانی براشت بۆ گالته وتاری ئایینی ده نووسی. ته نیا له بهر خواستی گه وجانه و نه ناسراوی خو ی ئه و کاره دهکا. مرۆقیکی بی دینه و دان به و چرووکییه ی خو شیدا ده نی. ئیوانی برات ئاویه. ئه گه ر نه تناسیوه بیناسه. جگه له وه، ده یه وه ی ده زگیرانه که ی میتیای برات له خو ی ماره کا. پیموایه ئه و کاره ش دهکا. میتینکاش پازی ده بی و ده زگیرانه که ی خو ی ده داتی، چونکه ده یه وه ی پزگاری بی له چنگی و هه لی بۆ لای گرووشنکا. ئاماده شه وهک پیاویکی دل فراوان و بیلا یه ن ئه و کاره بکا. حالی بووی؟ ئه وانیه مه تر سیدارترین مرۆقی سه رده من! کی سه ر له کاری ئیوه ده رده کا؟ ئه و له چرووکیی خو ی گه یشتوو و له گه لی هه لده کا! راوه سته با پیتیلیم باوکه پیره که شت ئیستا له سه ر ریگای میتینکا قوت بۆته وه. ئه ویش بۆ گرووشنکا شیت بووه، به دیتنی ئه و ده می ئا و دهکا. هه ر له بهر ئه ویش بوو ئه مرۆ له حوجره ئه و هه للا و به زمه ی سازکرد. چونکه میۆسۆف پینیگوت «ده عبای سه لیه ت». باوکت له عه شقا له پشیله ی نیر خراپتره. سه ره تا ئه وه ی له مه یخانه کانی و پاشان له مامه له نه یینییه کانیدا دامه زرانن. به لام ئیستا کتوپر له بهر چاوی شیرین بووه و به جاری دلی له لانه ماوه. به پشینه رکانیشی که هه لبه ت ئابروومه ندانه نین، نا هیلن ساتی هه دا بدا. باوک و کورپی هیژاش له و ریگایه دا ناچارن به ره و رووی یهک راوه ستن! به لام گرووشنکا دلی به هیچیا نه وه نییه.

پراکیتین، وای رِق ههستاوو به دژواری دهیتوانی دان به خۆیدا بگری. بهلام کتوپر وهک ئهوهی شتیکی وهبیر هاتبتهوه، دهمی بوو به تاقي چرا. به بزیهکی ماستاوکه رانه تر له پيشوو گوتی: «دهی بهسه، بۆ پیدهکهنی؟ پیتوایه گه مژیهکی سووک و چرووکم؟»

ناهر بهخونیش نهمدیوه به گه مژیهکی سووک و چرووکت بزائم. تۆ بههۆشی بهلام... لهوه گه رینین، پیکه نینه کهم له بهر گه وجیهه تی بوو. میشیا لهم باره وه من له تین وتاوی تۆ دهگه م. بهو تین وتاوهی تۆدا پیموابوو خۆشت درههق به کاترینا ئیوانا سه رساردی. براهه م، زۆر له میژه ئه و گومانه م له دلدایه، ههر له بهر ئه وه شه، که ئیوانی برامت خۆشناوی و به خیلی پی ده بهی؟

ههروه ها بۆ پاره ی کاترینا ئیوانا به جار ی چاوت چوو، ئه وه شی پی زیاد که م؟

- باسی پاره ناکه م، نامه وی سووکایه تیت پیکه م.

- باوه ر ده که م، چونکه واده لئی، به لام یا خودا تۆ و براهه ت فهوت و فه نا بن. تۆ له وه ناگه ی که پیاو له وانه یه رقی لئی بی. جا هه ر کارمان به سه ر کاترینا ئیوانا وه نییه! ئاخو بۆ له خۆرا ئه وم خۆش بو؟ ده زانی قسه ی سووکم پی ده لی. بۆ ده بی ئه وه هه قه م نه بی منیش قسه ی سووک ی پی بلیم؟

- قه تم نه بیستوو به چاکه یان به خراپه ناوت بی. باسی تۆ هه ر ناکا.

- به لام بیستومه پی ری له مالی کاترینا ئیوانای شیایوی خۆی جینیوی پیدام.

دیوته چ هۆگریه کی به م به نده زه بوونه هه یه؟ به و پینه ئیستا کی به خيله، له ولاوه راوه ستی. ئه و سه باره ت به من ئاوابیرو رای خۆی ده ربیره. ئه گه ر له داهاتوودا نه چمه ریزی پیاوانی ئایینی هه وه و نه بمه راهیب، خاترجه م ده چم بۆ پترزبۆرک و له گو قاریکی به ناوبانگدا جیی خۆم ده که مه وه و هه تا ده سال ده نووسم و پاشان، ده بمه خاوه نی گو قار. هاو را له گه ل بی ری ئازادیخوازان و بی دینه کان ده ری ده که م. ره نگدانه وه ی مه رامی سو سیالیستی، له گه ل تۆزه رووناکیه ک له سو سیالیسم. به لام له هه موو کاتیکدا له سه ر هه ست ده بم. یانی له گه ل هه ردوو لایه نه که ریکده که وم و گه و جه کان فریو ده دم. به حیسابی

براهه ت، ره نگدانه وه ی سو سیالیسم نابینه کوسپ و ته گه ره له سه ر ری داها ت، پاشه که وتی پاره ش له ژیر چاوه دی ری جووله که یه کدا نابی. له ئاکامیشد کارگه یه کی گه و ره له پترزبۆرگ ساز ده که م و چاپخانه کانم بۆ ئه وی راده گو یزم و نهۆمه کانی سه ر ری به کر ی ده دم. ئه و ته نانه ت جیگا که شی ده ستیشان کردوو، له نزیک پرده به ردینه ی ئه ولای نه واوه هه لکه وتوو که ده لین بریار وایه له پترزبۆرگ سازی بکه ن.

ئالیووشا نه ی توانی دان به خۆیا بگری و به پیکه نینه وه گوتی: «ئاخ میشیا، ئه وه ئیتر ره د بوونه وه ی تیدا نییه.»

- تۆش ئالکسی فیو دۆرۆویچ، وادیاره رقت له تانه وته شه ر نییه.»

نا، نا، گالته ده که م. بمبووره. شتیکی ته واو جیاوازم له زهین دایه. به لام، داوای لیبووردن ده که م، کی ئه و قسانه ی بۆ تۆ گێرایه وه؟ کاتی باسی تۆی کردوو، خۆ تۆ له مالی کاترینا ئیوانا نه بووی؟

- من له وی نه بووم، به لام خۆ دیمیتری فیو دۆرۆویچ له وی بوو. به و گو یچکانه ی خۆم گو یم لیبوو باسی ده کرد. ئه گه ر پیت خۆشه بزانی، با دلنیات که م، خۆی پی گوتم. گو ی قولاغ را وه ستا بووم، ئه ویش نه ک به قه ستی، من له وه تاغی خه وه که ی گرووشنکا بووم و نه مده توانی بیمه ده ری، چونکه دیمیتری له وه تاغه که ی دیکه یان بوو.

- ئه ها، له بیرم نه بوو، ئیوه خزمایه تیتان هه یه.

پراکیتین سوور هه لگه را و گو راندی: خزمایه تی! من و خزمایه تی له گه ل گرووشنکا! شیت بووی، یان عه قلت کار ناکا؟

- مه گین خزمایه تیتان نییه؟ ده نا من وام بیستوو.

- له کیت بیستوو؟ ئیوه کارامازوفه کان هه ر خه ریکی فر ویشالان و ده لین ئیمه له بنه ماله یه کی ره سه ن و نه جیم زاده یان، پیت وایه که س نازانی باوکت له سه ر سفره ی ئه م و ئه و رشقنجا ری و گه مه ی ساز ده کرد بۆ ئه وه ی به خیری خۆیان پاروویه ک نانی ده نی. ره نگه من کوره قه شه یه ک بم و له بهر چاوی ئیوه ی ره سه ن و تایه فه دار سووک بم، به لام ئاوا به که یفی خۆت سووکایه تیم پی مه که.

ئالكسى فيؤدورويچ، خودا نه كا من خزمى گرووشنكاي بهستوكه بم. نكات ليدكه م ئاگات له ده مى خوت بى!

راكيتين به جارى رهنگى تيك چوبوو.

«بۇخاترى خودا بمبورره، نه مزانى... جگه له وهش... چون ده توانى پىي بلنى بهستوكه؟ يانى ئه... له و جوره ژانايه؟ ئاليوشا سوور بوو بووه. «ديسان پيت ده ليمه وه، من بيستومه ده لين خزمايه تيتان هه يه. زور جار ده چى بۇ مالىان، خۇشت پيتگوتم گراوت نيه و هه زى ليناكه ي. به خه ونيش نه مده زانى ئه وه نده ت رق ليى بى! يانى مسته هه قى ئه وه يه؟»

- هه تمه ن هويكه ي هه ره هه يه كه ده چم بۇلاي. ئه وهش پيوه ندييه كى به تووه نيه. خزمايه تى، له وانايه براكه ت يان باوكت بيكه نه خزمى تو، نه ك خزمى من. ئه وه گه يشتيني. واچاكه برؤى بۇ چيشته خانه كه. راوه سته بزائم! چبووه؟ يانى وه درهنگ كه وتووين؟ ئاوا زوو نابى نه هاريان خواردي! بلنى كارامازوفه كان ديسان كيشه يان وه رى خستين؟ بيگومان وايه. ئه وهش باوكت و ئيوان فيؤدورويچى برات. له وه تاغى باوكت عابيد هاتته ده رى. چاو ليكه باوه ئيزيدور له سه ر پليكانه كانه وه به دهنگى به رز شتيكيان پيدهلئى. باوكيشته ده ستي راوه وه شيني و ده گوريني. پيموايه جنيو دده. به زمه! چاو كه ميؤسوف به فايتوونه كه ي خه ريكه دوور ده كه ويته وه. وادياره رويشت. ئه وهش ماكسيموفى پير چاو چون هه لدئ! هه تمه ن شه ر و كيشه يان لپه يدا بووه. نه هار له گوريدا نيه. بلنى له باوه عابيدان نه دابى! يان رهنگه ليدانان خواردي! ئه گه ر وابى هه قى خويانه!

قسه كانى راكيتين و سه رسوورمانه كه ي بى هؤ نه بوو. كيشه يه كى پر له شوورهي و بى ويته يان وه رى خستبوو. هه ر كتوپرپيش له خورا قسه يان ليك هه لبه زييووه.

(n)

كيشه ي پر شوورهي

ميؤسوف وه ك مرؤقئىكى خاوه ن كه سايه تى و ژيار، كاتى له گه ل ئيوان فيؤدورويچ گه يشته لاي باوكت عابيد حالى تيكچوو: له به ر رق هه ستانه كه ي هه ستي به شه رمه زارى ده كرد. هه ستيكرد له ده ست فيؤدور پاولوويچى دل نزم و سووك و چرووك، نه ده بوو ئه وه نده جارز بوايه، كه له حوجره كه ي باوه زووسيمائيمان هه رده بى و تا ئه و راوه يه ي خوى له بير بچيته وه. له سه ر پليكانه كان له دللى خويدا گوتى: «نه ده بوو ئاوا هه لچم، راهيب و قه شه كان شياوى سه ركؤنه و سووكايه تى پيكران نه بوون. ئه گه ر ئيره مرؤقى به شه رهي ليني و (هه تا ئه وجنيه ي ئاگادارم باوكت عابيد پياويكى نه جيم زاده يه و له بنه ماله يه كى ره سه نه) بۇ له گه ل ئه وان به سه روووخوشى و ريزه وه هه لسوكه وت نه كه م؟ دمبه دمه يان له گه ل ناكه م، هه موو شتيك قه بوولده كه م و به چه كى ئه دهب ده يانبه زينم. و... و... نيشانان دده م كه من هيچ پيوه ندييه كم به ئه و (ئيزوپ¹⁷) هه نه كچييه، ئه و (پيرؤت¹⁸) ه بى شه رمه وه نيه و به هه لكه وت كه وتوومه ته نيؤ ئه و كيشه يه وه، راست وه ك خويان.»

برياريدا له ده ست ماسيگران و داربران سكاللا نه باته به ر كليسه و چاوپوشيانان ليكا، ئه و كاره شى له به ر ئه وه ده كرد، چونكه ماسيگرتن و داربرين، له چاو رابردوو بينايه خ بوو بوو. به جوانيش نه يده زانى ئه و ليره وار و چومه ي كيشه ي له سه ره له كو يوه يه.

17- ئيزوپ: (به يونانى ئيزوپوس) ه قابل نوسى يونانى له سه ده ي به ر له زانين.

18- پيرؤ: Pierrot هه نه كچيى شانق سوننه تيه كان بووه.

ئەو ويسته دەروونىيەشى، كاتىك چوۋە ۋە تاغەكەى باوكە عابىد لە ناخەو بېرىرى لەسەردا كە وازى لىيىنى. ۋە تاغى نان خواردنەكەى باوكە عابد بۇ ئەو نەدەبوو ناوى ۋە تاغى نان خواردنى لىيىنى، چونكە تەنبا دوو ۋە تاغى ھەبوو. لەگەل ئەو ھەشدا گەرەتر و خۆشتر بوو لە حوجرەكەى باوہ زووسىما. كەلوپەلەكانى نىو ئەو ۋە تاغەش جىي سەرنج نەبوون. كورسىلەكانى دارىنە بوون و بە دارى سەنەوبەر دروستكرابوون و پروكىشىكى چەرمىنيان پىوہبوو، بە مۇدەى لەبەرەكەوتووى سالى ۱۸۲۰. تەنانت تەختى ژوورەكەشى رەنگ نەكرابوو. بەلام ھەموو شتەكانى لەبەر خاوينى بريقەيان لى ھەلدەستا. چەن چەپكە گول لەبەر پەنجىرەكان بوو. ھەلبەت لەو كاتەدا سەرنج راکىشتىن شت لە ھۆدەكەدا ئەو سەفرە پاراۋە و رەنگىنە بوو. قاپ و قاچاخەكان بريقەيان دەھات. سى جۆر نانى بىرژاۋ، دوو بىل شەراب، دوو شووشە ھەنگىنى سىروشتى كلىسە، تۆنگەلەيەكى گەرەى پىر لە (كوواس) ئەو دوو جۆرەى دوايىان لە كلىسە بەرھەم دىنا و لە ناوچەكەدا ناوبانگى ھەبوو. (ودكا) لى نەبوو. راکىتىن دواتر باسى كرد كە سەفرەكە پىنج چەشەنە خۇراكى لە سەر بوو: سووپى ماسى، ماسى بىرژاۋ، شەفتەى ماسى، دۆلدەرمە و كومپووت و ژىلەى ميوە، راکىتىن چاك لەوانە گەيشتبوو، چونكە پىي بۇ چىشتخانەكە كرابوۋە ھەرتاۋناتاوۋى خۆى پىدا دەكرد و خۆى پىراگىر نەدەكرا. بە ھەموو لايەكەدا دەگەرەۋ سەبارەت بە ھەموو شتىك ئاگادارىيە ۋە دەست دىنا. چاۋبىرسى و بەخىل و بى سەرھوت بوو. نەيدەتوانى تاۋىك ھەدا بەدا. لە توانايىيەكانى خۆى ئاگادار بوو و لە خۆپەرسىتدا كەس دەسكى لە دوو نەدەكرد. دەيزانى كە پۇلىكى گرىنگ دەگىرى. بەلام ئالىووشا، كە ئەوى بە ھاۋرىي خۆى دەزانى، دەتگوت دلى دەرزى ئازەن دەكەن، كە دەيدى ھاۋرىكەى ھەرزە و بى ئابروۋە و خۆى بە تەۋاۋى لە گىلى داۋە و بەپىچەوانە، پىي ۋابوو چونكە پارەى بەجى ماۋى سەر مېزەكە نادى، مرقۇقىكى رەسەن و بەشەرەفە.

راكىتىن، كەسىك نەبوو كە بۇ نەھار بانگەيشتن كرابى. بۇ ئەو نەھارە، لە دانىشتوانى كلىسە تەنبا باوہ يوسف و باوہ پايسى و راھىيىكى دىكە بانگەيشتن كرابوون. كاتى ميوستوف و گالگانوف و ئىۋان فىودورويچ گەيشتنى، ئەۋان چاۋەرەى بوون. ميوانەكەى دىكە، ماكسىموف لە پەنبايەك راۋەستابوو. ئەۋىش چاۋەرەۋان بوو. باوكە عابىد ھاتە نىو ۋە تاغەكەۋە بۇ ئەۋەى ميوانەكان بەخىرھاتن بكا. پىرە پىۋايكى كەلەگەت و تىشكەلە بوو، بەلام ھەروا بەتوانا، موۋى سەر و رىشى ھەروا رەش بوو، جىجى ماشوبىرنجى بووبوو. دەموچاۋيىكى دىژۆكە و جىددى و زاھىدانەى ھەبوو. بە بىدەنگى دەستى بە سىنگىيەۋە نا و كىرئوشى بۇمىۋانەكان بەرد. بەلام ئەمجار ئەۋان چوۋنە پىشى بۇ ئەۋەى تەقدىسيان بكا. ميوستوف تەنانت ويستى دەستى ماچ بكا. بەلام باوكە عابىد گورج دەستى كىشا داۋە. بەلام ئىۋان فىودورويچ و گالگانوف بە شىۋەيەكى زۆر خاكەرايانە و كامل تەشريفاتەكەيان بە ئەنجام گەياند و بە شىۋەيەكى لادىيانە دەستىان ماچكرد. ميوستوف بە پىكەنىنەۋە و بە زمانىكى قورساخانە و پىر لە رىزەۋە ئاۋاى گوت: «قوربان، بەۋپەرى خاكەرايىيەۋە داۋاى لىبوردن دەكەين. بمانبوردن ئەگەر بە تەنبا ھاتووين. فىودور پاولوويچ ناچار بوو بىروا و لە شانازى ميواندارىيە ئىۋە بىبەش بى، رۆيشتنەكەشى بى ھۆ نەبوو. لە حوجرەكەى ھەزەرەتى باوہ زووسىما لەگەل كورەكەى قسەيان لىكەلەزىيەۋە و توشى كىشە ھاتن. خۆى پىرەنەگىرا و دەمى ھەلمالى. ھىندى دژمان و قسەى سوۋكى بەزاردا ھات كە نەيدەزانى چۆن پاستاۋى بۇ بىنىتەۋە... و لە راستىدا لەپوشى ھەلنەدەھات و مەھال بوو بتوانى داۋاى لىبوردن بكا. ھەرۋەھا» - چاۋيىكى لە راھىيەكان كرد - «گەرەم، بىشك لەۋە ئاگادارى. ھەر بۇيە سوور سوور دەيزانى دەبى سەركۆنە بىرى و لەناخەۋە ھەستى بە داخ و كەسەر و شەرم دەكرد و تكاى لە من و ئىۋان فىودورويچى كورپى كرد، بىنە خزمەتتان پەژىۋانى و داۋاى لىبوردنى بە ئىۋە راگەبىنن. ھەرۋەھا ھىوادارو

نابى. «خوڤن بەرى چاوى گرت و ئەوى جىنئوى دەيزانى ئاوقاي فيؤدۆر پاولوويچى كرد و دەورى بۆ تىكردەوه. واى قىن ھەستاىوو، شوڤن و ئەدەب و ەببە و ھەموو شتىكى لەبىر چووبۆو. كالاوھەكى بەدەستەو ە گرت و ويسىتى بړوا.

فيؤدۆر پاولوويچ گوراندى: «چى ناتوانى؟ ھەر بەراستى ناتوانى؟ قوربان ئيزن دەفەرموون بيمە ژوورى يان نا؟ ميوان رادەگرن؟»
باوكە عابيد وەلامى داىوھ: «پيتان لە سەر چاومە.» و گوتيشى: «براىان، بمبوورن، تكتان ليدەكەم دژايەتى و ناخوشى وەلانين. وەك بنەمالەيەكى ريك و پيك و پړ لە خۆشەويستى، شوكرى خودا بكەن و لە سەر ئەو سفرە ھەژارانەيە ئيمە دانيشن.»

ميؤسؤف وەك شىت و ھار نەراندى: «نا، نا، مەحالە!»
- دەى ئەگەر بۆ پيووتير ئەلكساندرؤويچ مەحال بى، بۆ منيش مەحالە و ليرە نابم. ھەر بۆيە ھاتووم. ئيستا دەبمە ملؤزمى پيووتير ئەلكساندرؤويچ، ئەو بړوا منيش دەرؤم، ليرەبى منيش ليرەم. گويت لئبوو ميؤسؤف! باوكە عابيد، بەو فەرمايشتەى سەبارەت بە بنەمالەى ريك و پيك فەرمووتان، بەجارى پيووتير ئەلكساندرؤويچت ھەلتەزانە. چونكە ددانى پيدا نانى كە خزمى ئيمەيە. واى، يان نا، فؤن سووھەن؟ ئەوھش فؤن سووھەن، چؤنى فؤن سووھەن؟

ماكسيمؤف عەبەسراوانە منجاندى: «مەبەستت منم؟»
فيؤدۆر پاولوويچ گوراندى: «بەلئ مەبەستم توى. ئەى كى؟ باوكە عابيد خؤ ناكرى فؤن سووھەن بى.»
- ئاخىر خؤ منيش فؤن سووھەن نيم، من ماكسيمؤفم.

- نا تۆ فؤن سووھەنى. قوربان دەزانن فؤن سووھەن كى بوو؟ سەربھوردى كوژرانەكەى بە سەردەمى ھەمووانەو ە بوو. لە قەحبەخانەيەك كوشتيان. پيموايە زۆر لەو شوينانە بەو ناوھە كراو ە خوڤندووتانەتەو ە. كاتى كوژرا ھەموو پارەكەيان لى دزى و چونكە بە سالا چووبوو، بەرپزەو ە

خستيانە نيؤ سندوقىكەو ە و دەرگاكەيان بزماركو ت كرد. بە شەمەندەفەرى بارى لە پترزبؤرگەو ە نارديان بۆ مۆسكۆ. كاتى دەرگاي سندوقەكەيان بە بزمار دادەكوتا. سەليتەكان گورانبيان دەگوت و پيانؤيان ليدەدا. بۆيە دەلئم ئەم كابرەيە ھەر ئەو فؤن سووھەنەيە، زىندوو بۆتەو ە و لە گۆر ھاتوتەو ە دەرى. مەگين وا نيبە فؤن سووھەن؟

لە نيؤ راھيبەكانەو ە دەنگىك ھات: «چ پووداويك خەرىكە دەقەومى؟ ئەو ە چيبە ئيتىر؟»

ميؤسؤف بە گالگانؤفى گوت: «ھەستە با بړوين.»
فيؤدۆر پاولوويچ نەراندى: «نا، ببوورن.» ھەنگاويك ھاتە ژوورى، «راوھستن با قسەى خؤم بكەم. لە حوجرە منتان سەركۆنە كرد لەبەر كردەو ەى ناحەز و قسەى بيئەدەبانە. ئەويش ھەر لەبەر ئەو ەى باسى خواردنى وردە ماسيم كرد. ميؤسؤفى خزمم پيخوشە قسەكانى زياتر بەئەدەبانە بى نەك سادقانە، ئەويش تەنيا لەبەر بەدەمارى و خؤ گرتن. بەلام من بەپيچەوانەى ئەو پيم خۆشە قسەكانم سادقانە بن نەك بەئەدەبانە. من بيزم لە ھەموو شتىكى نەجيم و بەئەدەب ھەلدەستى. مەگين وا نيبە. فؤن سووھەن؟ باوكە عابيد ئيزنم بەدەن، ئەگەرچى من حەنەكچيم و حەنەكچيبە تيم پىخوشە، بەلام لە زاتى خؤما بەشەرەفم دەمەو ەى دەروونى خؤم بنوئيم و ھيچ شتىك نەشارمەو ە، من زاتم بەشەرەفانەيە. بەلام دەروونى پيووتير ئەلكساندرؤويچ ميؤسؤف تەنيا پۆز و ھوا و غروورىكى ئالؤزى تيداىە. بۆيە ھاتووم بۆ ئيرە دەمەو ەى چاويك بگيرم و ناخى خؤم و دەدەر خەم و ئەوى تيندايە بيدركينم. ئالكسى كورم ليرەيە و تۆبەكارە. من باوكى ئەوم، گرينگيەكى زۆر دەدەم بە سەربەرزى و بەختەو ەرى. بە ئەركى سەر شانى خؤشمى دەزانم گرينگي پى بەدەم. لەگەل ئەو ەى رشقنجاى و بەزمم و ەرى خستبوو، بە دزيبەو ە گويم ھەلدەخست و دەمپوانى، ئيستا ش دەمەو ەى دوايين بەشى شانؤكەم بنوئيم. خؤ دەزانن بارودؤخى ژيانى ئيمە چۆنە؟ كاتى شتىك لە بەرزاييبەو ە دەكەويتە خوارى. ھەروا دەمىنى. كاتىك شتىك يەك

جار داكهوتبى، ده بى هه تا هه تايه له و جيگايه دا بمىنى. به لام وا نيم، من دممه وى ديسان هه ستمه وه. باوكى پيروژ، زورتان لى توورهم. دان به تاواندانان فه رىكى گه ورهيه و له هه مبه ريدا ئامادم به ريزه وه كر نوش بهرم، به لام له وى له حوجره دا هه موو چوك دادن و به دهنگى بهرز ده پارينه وه و دان به تاوانه كانيانا ده نين. باوه ئه رى پارانه وه به دهنگى بهرز كارىكى دروسته؟ باوكانى پيروژ فتوايان داوه كه پارانه وه ده بى له خه لوه تدا بكرى: چونكه پارانه وه و دادن پيانان شتىكى نه ينييه و له قه ديم و نه ديمه وه هه روا بووه. به لام چون ده توانم له هه مبه ر عالمدا به كورپه كه م بليم چيم كردوه و چيم نه كردوه.. دهى، تيگه يشتن بو هيندى جار باش نييه پياو هه موو شتىك بللى چونكه له راستيدا ريسوايى و ئابروو چوونى به دوا وهيه! باوكانى پيروژ، پياو له گه ل ئيوه بى له وانه يه هه تا رادهى «قامچى بازان»^{۱۹} برواته پيشى له زووترين كاتدا، نامه بو شوراى كليسه دنووسم و ئالكسىي كورم له گه ل خو ما ده به مه وه بو مالى.»

ليزه دا بو مان دهر ده كه وى كه فيودور پاولوويچ ده يزاني له كويوه قامك به چاوياندا بكا. سه رده ميك دهنگويه كى ناحه ز بلاو بوو بووه كه تهنانه ت به گويى ئوسقوفى مهنيش گه يشته وه. (نهك هه ر سه باره ت به كليسه كهى ئيمه، كليسه كانى ديكه ش ئه وانهى وا دامه زراوهى پيرى پيروزيان تيدابوو) ئه و يش ئه وه بوو ريزى له راده به دهر له پيرانى كليسه دهگيرا و ئه و ريزه به جيگايه ك گه يشتبوو كه گه وره يى باوكه عابيدى هه تا رادهى زه وال بر دبوو. پيرانيش ريو رهمى پارانه وه و دان پيانانيان به چاوى سووك ته ماشا ده كرد و... ئه و تومه تانه ش ورده ورده له نيو چوون. به لام بليسه ي گه وجييه تى كه به رو كى فيودور پاولوويچى گرتبوو، له گه ل شه پولى رق و ناخى ده خه زدارى تيك هالان و هه تا سنوورى ئابروو چوون لووليان داو وايان لى كرد ئه و تومه ته كو نه بزيينته وه. فيودور پاولوويچ يه ك وشه شى له و باره وه نه ده زانى. تهنانه ت نه يده توانى به ئه ده بانه ش به يانى بكا، چونكه له حوجره ي پير كه س

19- تيره يه كى مه زه بين قامچى ليدان به شيك له ئايينه كه يانه.

چوكى دانه دابوو و به دهنگى به رزىش فه رزى دان پيانان و پارانه وه يان به جى نه هيتابوو. بو يه شتىكى واى هه ر نه دييوو. ته نيا به ئالوزى باسى تومه ته كو ن و له ميژينه كانى ده كرد، به لام كاتى كه ئه و قسه قور و هه قمه قانه ي په راند، هه ستيكرد ئه وهى ده لى ده له سه و قورياته و له ناكاو هاته سه ر ئه وهى به خو ي و گويگره كانى بسه لمينى، كه قسه ي قور و هه لله ق مه لله قى نه كردوه و درو ناكا. ئه گه رچى ده شيزانى هه تا زياترى له سه ر بروا زياتر ناچار ده بى درو ده له سه پيگه وه نى. ئيختيارى له ده ست خويدا نه مابوو و كويرانه و به پرتاو ده چوه پيشى.

پيووتيز ئه لكساندر وويچ هاوارى كرد: «له و شووره ييه!»

باوكه عابيد گوتى: «داواى ليوور دن ده كه م! ده لين: سه باره ت به من زورىان دژايه تى نواندوه و به خراپه باسيانكردووم. له گه ل بيستى ئه و قسانه ش به خوم گوتوه: «ئه وه ته ميبيانه يه كه له لايه ن خودا وه و بو شيفاي رو حى له خو باييم به ريكراره.» كه وا يه ئه ي ميوانانى خو شه ويست، زور خاكه رايانه سپاستان ده كه م!» پاشان كر نوشىكى بو فيودور پاولوويچ برد. فيودور پاولوويچ زور بى ئه ده بانه گوراندى: «حه يه حه يه حه ي - خو پيروژ نواندن و قسه و باسى چهن پاته! قسه و باسى كو ن و هه لسووكه وتى كو ن. درو و ده له سه ي كو ن و سو جده و كر نوشى ته شريفاتى. له وانه ئاگادارين.» «رامووسينى ليوان و چه قو له دل راكردن!» هه ر به و جو رهى له (چه ته كاندا) هاتوه. باوكانى هيژا، درو ده له سه م ناوى، من هه قيقه تم ده وى. به لام هه قيقه ت له خو اردنى ورده ماسيدا نادوز ريته وه، ئه وه ش به دهنگىكى بهرز راده گه يه نم! ئه ي راهيبان، ئيوه بو روژوو ده گرن؟ بو ده تانه وى پاداشته كه ي وهر گرنه وه و چاوتان له ئاسمان بريوه؟ باشه بو پاداشتىكى وا منيش وهك ئيوه روژوو ده گرم! راهيبى پيروژ مه گين ناتانه وى له دنيا دا زانا و مه زن بن و قازانجتان بو كومه لگا هه بى، بى ئه وهى له سه ر گيرفانى خه لكى خو تان له كليسه دا زيندانى بكه ن و بى ئه وهى چاوه روانى پاداشه كه ي بن كه له ئاسمانه وه بو تان دارژى. به لام ئه گه ر ئه و كاره نه كه ن ئه ركه كه تان تو زى

دژوارتر دهبی. باوه عابید منیش دهتوانم ماقوولانه قسه بکه، ئیره چیی لیبه؟» رۆیی بۆ سهر سفرهکه. «شهرابی شیرین و کۆنه ی برایانی ئیلی سیؤف. تف، تف. ئەوه شتیکه له گەل ورده ماسی جیاوازی هیه. چاو له و بتلانه بکهن که باوکان هیناویانه ته دهی، ها! ها! ها! کئ ئەو هه مووه ی بۆ دابین کردوون؟ کابرایه کی لادیی، کریکاریکی هه ژاری چاره رهش که پاروو له ده می مال و منداله که ی ده گێرپته وه و ده ی هینی ده ی کاته کۆشی ئیوه وه! ئیوهش باوکانی پیروز، ده زانن چۆن خوینی خه لک بمژن!»

باوه یوسف گوتی: «ئوه ئیتر زۆر شووریه، په ککو!»

باوه پایسی هه روا قروقه پی کردبوو. میؤسؤف ده رپه ری بۆ ده ری و گالگانیؤفیش به دوایدا.

- باوه ئیتر منیش به دوای پیووتیر ئەلکساندرۆویچدا ده رۆم! هه تا من بم، تازه پیم به ئیره دا نایه ته وه. ئەگه ر چۆک دابه ی و لیشم بپارپیته وه نایه م. هه زار رۆبلم بۆ نار دوون. که وایه ئیستا پاره که تان زۆر تر بووه. خه ریکم تۆله ی تافی لایم ده که مه وه. له بهر ئەو هه موو سووکایه تییه ی پیمکراوه و تاملم کردووه. ئەو کلێسه یه له ژبانی مندا رۆلیکی گه وره ی گێراوه! زۆری گریان دووم و تالای خه می به گه روودا کردووم. ئیوه، ژنه که م، ئەو ژنه شیته تان ئەوه نده ی دیکه لی هارووژاندم. به گازه نگ و کتیب له عه نته تان بۆ ده ناردم و سه باره ت به من قسه و قسه لۆکتان بلوو ده کرده وه. باوکان! ئیتر به سه! ئیستا سه رده می لیبرالیسمه، سه رده می پاپۆری هه لمی و هیلاسنه. هه زار رۆبل هیچ، تۆ بلی سه د رۆبل، ته نانه ت سه د کۆپکیشته له لایه ن منه وه پینادری!

با ئەوه مان له بیر نه چی، ئەو کلێسه یه ی ئیمه هیچ رۆلیکی له ژبانی ئەودا نه بووه و قه تیش له بهر ئەو دلۆپیک فرمیسی که له چاو هه لئه وه راندووه. که چی ئالۆزی و رق وای هه لئه شه کردبوو، وا که وتبووه دلله له رزه خوشی تا راده یه ک باوه ری ده کرد. به لام بۆ ساتیک هه ستیکرد و اچاکه کۆی کاته وه.

باوکه عابید بۆ ئەو درۆ شه رماوییه ی سه ری داخست و دیسان به پیداکرییه وه هاته قسه:

- له کتییی پیروزدا هاتوه: «ئیفیتیرا و تۆمه تی خه لکی به پروخۆشی و تاقه ته وه تامل بکه و دللی خۆت تووشی خه م و نار هه تی مه که. له و که سه ش که تۆی بوغزان دووه و قسه ی بۆ هه لبه ستووی دل شلوی مه به و رقی لی هه لمه گره.» ئیمهش واده که یین.

«هه یه هه حه ی! تۆ بیریک له خۆت و قسه هه لله ق مه لله قه کانت بکه وه. باوکانی به ریز، بیریک له خۆتان بکه نه وه. من ده رۆم. به لام ئالکسی کورپیشم له گه ل خۆم ده به م و ناهیلیم پیی به ئیره دا بیته وه. چونکه وه ک باوک ئیختیاری کوره که ی خۆم هه یه. ئیوان فیؤدۆرویچ، ئەرک ناسترین کورم، ئیزن بده فه رمان بده م به دوای مندا بیی. فۆن سووه ن، تۆ بۆ ده ته وی لیره بمینیته وه؟ وه ره بۆ دیده نیی من، له نیو شار ده توانین زۆر خوشی رابویرین. ته نیا کیلۆمه تریکه ریگا که ی. له جیاتی رۆنی گیایی، گوشت به رازی برژاوت ده ده می. گه رمه شانیت بۆ ده کولینم و خۆراکه که مان به (براندی) یه وه ده خۆین..... هوی، فۆن سووه ن، ده رفه ت له کیس مه ده» به گوره گور و ده ست به سینگه وه گرتن ده رپه رییه ده ری.

هه ر له و کاته دا بوو راکیتین چاوی پیی که وت و نیشان ئالیووشای دا. فیؤدۆر پاولوویچ که چاوی به ئالیووشا که وت، له دووره وه هه رای کرد: «ئالکسی هه ر ئەمڕۆ وه ره وه بۆ مالی، بارگه و بنه ت وه پێچه و بیهینه وه، هیچ نیشانه یه ک له خۆت به جی نه هیلی.»

ئالیووشا له جیی خۆی ویشک بوو و به واق ورمای و سه رسامی چاوی له باوکی بری. فیؤدۆر پاولوویچ خیرا سواری فایتونه که بوو. ئیوان فیؤدۆرۆویچیش بی ئەوه ی بۆ خودا حافیزی ئاور له ئالیووشا بداته وه، سوار بوو. به لام له و کاته دا کیشیه کی سه رسوور هینه ر و رشفنجارییه کی نابه جی، دوایین به شی شانۆکه ی وه راست گێرا. ماکسیمؤف کتوپر گه یشته په نا فایتونه که. له ترسی ئەوه ی نه کا دره نگ بگاتی، به هاسکه هاسک هه لده ات.

پراکتین و ئالیووشا دیتیان که هه‌لده‌هات. ئه‌وه‌نده به هه‌شتا و هه‌لده‌هات، له‌به‌ر په‌له‌په‌ل پێی له سهر ئه‌و رکیفه دانا که لاقی چه‌پی ئیوان فیۆدۆرویچی هینشتا له سهر بوو، چنگی له لیواری فایتوونه‌که گیر کردبوو و هه‌ولێ دها سواری. له په‌ستا هاواری ده‌کرد: «دیم له‌گه‌لتان، دیم!» وای ده‌نواند شاده و به‌پوویه‌کی خۆشه‌وه ده‌گرژییه‌وه «منیش به‌رن.»

فیۆدۆر پاولۆویچ به‌ دلخۆشییه‌وه هاواریکرد: «فه‌رموو! نه‌مگوت فۆن سووه‌نی. راست فۆن سووه‌ن خۆیه‌تی له‌ گۆره‌که‌ی هاتۆته‌وه ده‌ری. چۆن بوو خۆت ده‌رباز کرد؟ چ فۆن سووه‌ن بازییه‌کت وه‌ری خست؟ چۆن توانیت واز له‌وه‌ به‌بێتی؟ ده‌بی پیاویکی پوهه‌لمال‌دراو بی! من که خۆم هم، به‌لام بۆ تۆ پیم سه‌یره! وه‌ره سه‌ری ده‌ی، وه‌ره سه‌ری! وانیا لێی‌گه‌رئ با بیته سه‌ری. ناخۆش ناگۆزه‌ری. ده‌توانی له‌وبه‌ر پێیه‌دا دانیشی. فۆن سووه‌ن، له‌وبه‌ر پێیه‌دا راده‌کیشی؟ ده‌نا بچۆ باغه‌لده‌ستی فایتوونه‌وانه‌که.»

به‌لام ئیوان فیۆدۆرویچ که له‌ سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆی دانیشتبوو، به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ بلێ مشتیکێ له‌ سینگی ماکسیمۆف داو خستیه‌ خوار. تۆزیکێ مابوو له‌ سه‌ر عه‌رزه‌که ره‌هیل بی.

ئیوان فیۆدۆرویچ به‌ تووره‌یی گۆراندی به‌ سه‌ر فایتوونه‌وانه‌که‌دا: «لێخوره ده‌ی یاللا!»

فیۆدۆر پاولۆویچ به‌ تووره‌یی گوتی: «بۆ واده‌که‌ی، چیت له‌ ژیر سه‌ردایه‌؟ ئه‌وه کاره‌؟»

فایتون وه‌ریکه‌وتبوو. ئیوان فیۆدۆرویچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

فیۆدۆر پاولۆویچ دیسان گوتی: «تۆش مرو‌فیکێ سه‌یری.»

دوای دوو سی ده‌قیقه مات بوون، خێسه‌یه‌کی له‌ کوره‌که‌ی کرد و گوتی: «ئه‌وه تۆبووی به‌رنامه‌ی چوونه‌ کلێسه‌ت چنی، خۆت ئیسه‌ره‌مت کرد و ئیستاش رقت هه‌ستاوه‌؟»

ئیوان فیۆدۆرویچ به‌ گرژ و مۆنی وه‌ده‌نگ هات: «زۆرت فه‌رمایشتی هه‌یچه‌که و پووچه‌که به‌ره‌للا کرد، ئیستا تۆزێ پشوو بده، ئیتر له‌سه‌ری مه‌رۆ.»

فیۆدۆر پاولۆویچ دیسان دوو ده‌قیقه مات بوو. پاشان به‌ زمانیکێ ئامۆژگاری‌که‌رانه گوتی: «ئیستا دلۆپیک (براندی) چاره‌سازه.» به‌لام ئیوان فیۆدۆرویچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

- بگه‌ینه‌وه مالێ تۆش قومی بخۆوه.

ئیوان فیۆدۆرویچ مه‌ته‌قی نه‌کرد.

فیۆدۆر پاولۆویچ دیسان دوو ده‌قیقه مت بوو.

- به‌لام من ئالیووشا له‌و کلێسه‌یه‌ دینمه ده‌ری. جا ئه‌و کاره بۆ تۆ، جه‌نابی

ئه‌جه‌ل (کاریل فۆن‌مۆر) هه‌رچه‌نده ناخۆشیش بی، چش.

ئیوان فیۆدۆرویچ له‌به‌ر بیزاری و وه‌ره‌زی شانی هه‌لته‌کاند و پووی

لێ‌وه‌رگیرا و چاوی له‌ ریگا‌که‌ی بری. ئیتر هه‌تا مالێ له‌ ئه‌لفه‌وه نه‌هاته بی.

له دیوی خزمه تکاران

مالی کارامازوف له ناوهندی شار دوور بوو، به لامل زوریش لاپه نه بوو. خانووبه ریه کی قه دیمی و یه کنه وم و بهر ژه وهند خوش بوو، مالیکی جوان و رازاوه، دیواره کانی دهره وهی خوله میشین و هوره بانه که ی سوور بوو. رواله تیکی خاوین و سهرنجر اکیشی هه بوو. مالیکی جیدار و بهر فراوان، دارو دیواره که ی دیار بوو سالانکی زور دهوام دینن. هه موو چه شنه وه تاغ و خه لوه تی و پلیکان و سه کویه کی تیدابوو. مشکیش تریلیانان تیدا دهکرد، به لامل فیودور پاولوویچ باسی نه دهکردن. دهیگوت «ئیوان کاتیک پیاو به تهنیا دهی، چاکه زور هه ست به تهنیایی ناکا.»

عاده تی بوو شهوانه خزمه تکاره کانی دهنارده وه تاغی خویان و دهرگای له سهر خوی داده خست. وه تاغی خزمه تکاران، بینایه کی گه وره و قایم بوو له هه وشه که دا. نه گه رچی ماله که ی چیشخانه ی بوو، به لامل فیودور پاولوویچ فهرمانی دها نان و چیشت له ژورری خزمه تکاران ساز بکن. بون و هالای کاتی چیشت لینانی پی خوش نه بوو، زستان و هاوین ده بوو قاپ و قاچاخ و نان و چیشت له هه وشه وه بیننه مالی. خانووبه ره که بو بنه ماله یه کی گه وره ساز کرابوو، نه دنامانی خاوخیزان به خزمه تکارکانی شه وه نه گه ر پینج به رابه ری ئیستاش بوایه ن جیگایان ده بووه و هه رکه س وه تاغی خوی وه بهر ده که وت. به لامل له کاتی نه و چیرۆکه ی ئیمه دا تهنیا فیودور پاولوویچ و ئیوان فیودورویچی کوری له و ماله دا ده ژیان. وه تاغی خزمه تکارانیش سی که سی لیبوو. گریگوری پیر و ژنه که ی، له گه ل پیاویکی جییل به ناوی ئیسمیر دیاکوف، پیویسته توزیکیش سه باره ت به و سی که سه بدویین. که م تا کورتی

باسی گریگوری واسیلیه ویچ کرا. نه و پیاویکی پیداکر و له کار سوور بوو. نه گه ر کاتیک، به هه ر هویه ک (که زور جار چاوه روان نه کراو بوو) به و باوه ره بگه یشتایه که نه و شوینه ی مه به سستییه تی یان نه و کاره ی ده به وه ی بیکا، دروسته و به جینه؛ کویرانه و خیشه سه رانه هه لی ده کوتایه سه ری و پاشگه ز بوونه وه ی نه بوو. سادق و بی فروفیل بوو، بی دهغه له کاری ده کرد. ژنه که ی مارتا ئیگناتیفنا به شیوه یه کی شاراوه و نهینی هه موو ته مه نی خوی له هه مبه ر ویستی میرده که یدا مل که چ و گوئ به فهرمانی بوو. له گه ل نه وه شدا، دوا ی نازاد بوونی کویله و ره عیه تان نه و ژنه هه ژاره ی وه زاله هینابوو. بویه نه و ژنه هه ردوو پیی له که وشیک کردبوو که له لای فیودور پاولوویچ برون و به و بره پاره یه ی هه یانه دووکانیکی چکوله له موسکو بکه نه وه. به لامل گریگوری هه ر نه و کاته بریاری هه وه ل و ناخری دا که «ژنه تیوه قسه ی قور دهکا، ژن بی وه فان» نه ربابی پیریان هه رچونیک بی، نابی به جیی بیلین. چونکه «ئیستا نه رکی سه رشانیانه.»

له مارتا ئیگناتیفنا ی پرسی «دهزانی نه رک یانی چی؟»

مارتا ئیگناتیفنا وه لاملی دایه وه: «گریگوری واسیلیه ویچ ده زانم نه رک یانی چی، به لامل بو نه رکی ئیمه یه لیره بمینینه وه. قه ت له وه ناگه م.»
- که وایه هه ر چاکتره تینه گه ی. هه ر نه وه ی که گوتم. توش دان به جهرگندا بگره و هیچ مه لی.

هه رواش بوو. نه ریشتن. فیودور پاولوویچیش به لیتیدا هه قدهستی که میان بداتی و بهر دهوام پینشی دها ن. گریگوریش ده زانی کارتیکه ریه کی ته وای له سهر نه ربا به که ی هه یه. فیودور پاولوویچ قه شمه ریه کی فیله باز بوو، گریگوریش به باشی له وه ناگادار بوو. به لامل له گه ل نه وه شدا، خوی گوته نی «له هیندی بوا ری ژیاندا» ئیراده یه کی به هیزی هه بوو، که چی نه وه سه یربوو له هه مبه ر بری کاری دیکه دا ده سته وستان و کار له ده ست نه هاتوو بوو. ناگاداری خاله لاوازه کانی خوی بوو و لیی ده ترسا. له هیندی لایه نه وه

1- کویله و ره عیه تان (سیرفه کان Serf) که له نوزده ی فیوریه ی ۱۸۶۱ دا نازاد کران

پئويسته پياو زور وريا بئ كه ژيان به بئ كه سيكي باوه پيكر او دژواره و گريگوري باوه پيكر او ترين مرؤف بو. فيؤدور پاولوويچ گه لي جار ان له ژيانيدا. ئه گهر نيؤبژيواني گريگوري نه بوايه، به حيسابي خوري شوريان ده كرد. هه موو جار يكيش خزمه تكاري پير زور چاك سهركونه ي ده كرد. به لام ته نيا له بهر ليدان نه بوو كه فيؤدور پاولوويچ ده ترسا. له هيندي كاتي ناسك و ئالوزدا فيؤدور پاولوويچ به دل و گيان ئاواتي بوو كه سيكي وه فادار و دلسوزي له لايئ. سه بارهت به و ئاواته شي كه برئ جار به روانيئك به سهريدا زال ده بوو، نه يده تواني بدوي. ئه و شيوه حالوبالئش تاراده يه ك سامناك بوو. فيؤدور پاولوويچ كه له داوين پيسيدا وهك گيانله به ريكي ملوزم و ئافهت هين و زالمي لي هاتبوو، هيندي جار له ته نيائي و تاريكيدا ترسيكي خه يالي و دل خورپه يه كي ئه خلاقي به سهريدا زالده بوو، چاوي رهشكه و پيشكه ي ده كرد و ئه و ترسه له بهر چاوي ده بووه ديؤه زمه. ده يگوت: «له و كاتانه دا وهخته گيانم ده رچئ.» له و وهختانه دا پيخوش بوو كه سيكي له لايئ، يان ليئ نزيك بئ. ئه گهر له وه تاغه كه ي خوشي نه بئ، لانيكه م له هؤده ي خزمه تكاره كان بئ و ههستيپيكا. پياويكي به هيز، وه فادار، ئيماندار و له خوئ نه چوو، كه ته واوي بئ به ندوباريه كان ديوه و له هه موو راز و نه نييه كانئ ئاگاداره، به لام ئاماده يه له بهر به وه فايي چاوپوشي بكا له هه موو ئه وانه و دژايه تيي له گه ل نه كا. له هه مووشي گرينگر ترسي نه خاته دلوه و هيج هه ره شه يه كي لي نه كا، جا هي ئه م دنيا بئ يان هي ئه و دنيا، له كاتي پئويستيشدا پشتيواني ليئكا. له هه مبه ر كيئا؟ له هه مبه ر كه سيكي نه ناسراو به لام به سام و مه ترسي داردا. ئه وه ي كه پئويستي بوو ئه وه بوو كه هه ست بكا، پياويكي «ديكه» له و ماله دايه. دؤستيكي له ميژينه و تاقيكراويه كه له وانه يه له كاتي نه خوشيدا بانگيكا تاكو چاو له ئه دگاري بيري و چهن قسه ي ناحه ز به گورچوويدا دا. ئه گهر خزمه تكاري پيريش تووره نه بوايه، هه ستي به هيمنايه تي ده كرد. ئه گهر تووره ش بوايه به جاري خه م دايده گرت. ته نانته پيش ده هات ئه ويش (زور به كه مي) كه فيؤدور پاولوويچ شه وانه ده چوو بؤ وه تاغي خزمه تكاران و

گريگوري له خه و هه لده ستاند و چهن ساتيك ده بيرد بؤلاي خوئ. كاتي پيره پياو ده هات، فيؤدور پاولوويچ ده ستيده كرد به قسه كردن سه بارهت به بئ نرخترين كاروبار و زور زووش مه ره خه سي ده كرد. جاري وا بوو ته نانته به گالته ده هيئا و بهرله وه ي بروا، فيؤدور پاولوويچ به جنيويكه وه ده چوووه نيؤ پيخه فه كه يه وه و به ويژدانتيكي ئاسووده وه ته خت ده خه وت. به هاتني ئاليووشا، هه ستيكي وا له فيؤدور پاولوويچدا سه ري هه لده دا. ئاليووشا به هؤي ئه وه ي «هه موو شتيكي ده دي و له گه ل ئه و ده ژيا. قه تيش بو سهركونه له ئه لفه وه نه ده هاته بئ.» هه روه ها «له دليدا جيئ خوئ كر دبؤوه.» جگه له وانه، ئاليووشا شتيكي له گه ل خوئ هيئا بوو كه باوكي تا ئه و كاته ليئ ئاگادار نه بوو؛ ون بووني هه موو رق لي بوونه وه و خوشه ويستييه كي نه گور، ريز و حورمه تيكي ته واو سروشتي ده ره ق به پيره پياويك كه شياوي نه بوو. بؤ پيريكي خه ره فاو كه هه موو پئوه نده كانئ بنه ماله ي له به ريه ك هه لوه شانده بوو، ئه و كرده وه يه ش به جاري تووشي سه رسامي كر دبوو. بؤ ئه و كه هه تا ئه و كاته جگه له شه پ بيري له هيج شتيكي ديكه نه كر دبؤوه، ئه زموونيكي تازه و سه رسوورهيته ر بوو. ئاليووشا به جيئ هيشتبوو، هه ستيشي به وه كر دبوو شتيك فير بووه كه تا ئه و كاته نه يويستبوو فيري بئ.

باسمكرد كه گريگوري زوري رق له ئادلادا ئيوانا، ژني يه كه مي فيؤدور پاولوويچ داكي ديميترى فيؤدور وويچ بوو، به لام به پيچه وانه زوري لايه نگري له سوفا ئيوانا ده كرد، ئه ربا به كه ي يان هه ركه سيكي ديكه قسه ي به و ژنه شيت و هه ژاره بگوتايه گريگوري له سه ري وه جواب ده هات. هاودلي له گه ل ئه و ژنه چاره ره شه ي به كاريكي خير ده زاني و ته نانته بيست سال دواتر يش هيج كه س نه يده ويرا باسي ئه و ژنه بكا و چكوله ترين ئاماژه يان پئ بكريه و گريگوري به دلي نه بوايه، له رپوه به گزياندا ده هات. گريگوري به رواله ت سارد وسر و نه دوي بوو، به لام له خوړا و بئ بيركر دنه وه قسه ي نه ده كرد. له يه كه م ديداردا مه حال بوو كه سيك بؤي ده ركه وي ژنه به تا قهت و

گوڤرايه له كهه خۆش دهوئ يان نا، به لام به راستی خۆشی دهويست و ژنه كهشی ئه وهی دهزانی.

مارتا ئيگناتيفنا ژنيكي تيگه يشتوو بوو، له راستيدا زوريش له ميڤرده كهه و وريا و چاو كراوه تر بوو، يان لانيكهم له كاروباري پوژانه دا له ميڤرده كهه به مشوورتر بوو. له گه ل ئه وه شدا، له كاتي زهماوه نده كه يانه وه به بي هيچ گله و گازنده هيهك سه ر له پيناوي ميڤرده كهه بوو و پيژيكي زوري بو دادنه نا. ئه وه شمان له بيري نه چي، ئه وان له ماوه ي ژياني هاوبه شيياندا زور كه م له گه ل يه كتر دووا بوون، مه گين باسي شتيكي زور پيوستي پوژانه يان كردي. گريگوري پوو گرژ و تووره، به ته نيا مشووري هه موو كار و ئه ركه كاني بنه ماله ي ده خوارد، به جوريك كه مارتا ئيگناتيفنا له ميژ بوو بوي ده ركه تبوو كه پيوستي به هيچ پينوينيه ك نيه. ده يزاني ميڤرده كهه ي ريز بو ئه و خوتيه ه لئه قوتانده ي داده ني و ئه وه شي به فام و تيگه يشتووي ده زاني. گريگوري تاقه جاريكي ليدابوو، ئه ويش زور كه م. ساليكيان دواي زهماوه نده كهه ي فيودور پاولوچ و ئادلایدا ئيوانا، ژنان و كچاني لادييي، - كه ئه و سه رده مه كويله و ره عيه ت بوون - داوايان ليكردن گوراني بلين و سه ما بكه ن. خه ريكي ده ستيكردي كاري «ميڤرگ و چيمه ني سه وز» بوون كه مارتاي جوان و جھيل هه لاته پيشي و ده ستيكره به «سه ماي پووسي». به لام نه ك به داب و نه ريتي ناوچه يي، به لكوو به شيوه ي سه رده مي قه ره واشييه كهه ي له بنه ماله ي ده وه له مهندي ميوسوف. له شانويه كي تايبه تيدا كه هونه رمه ندان له لاي ماموستايه كي سه ماي موسكويي له وي فيري سه ما ده كران. گريگوري چاوي به سه ما كرندي ژنه كهه ي كه وت. پاشان له مالي هيندي سه رو قزي كيشا و به سه ريده ات. به لام هه ر ئه و كاته كيشه ته واو بوو: ليدان ئيتر دوويات نه بووه و مارتا ئيگناتيفناش سه ما كرندي وه لانا. خودا مندالي پينه دابوون، ته نيا منداليكيان بوو ئه ويش مرد. گريگوري زور مندال خۆشه ويست بوو، به لام دلي پيوه نه بوو منداليان بي. ئه وه ي نه ده شارده وه و به ده ربريني ئه و هه سته ش خوي به شه رمه زار نه ده زاني. دواي هه لاتن و

توراني ئادلایدا ئيوانا، ديميتري فيودورويچي سي سالانه ي هينا لاي خوي. سه ري بو شاننه ده كرد و به ده ستي خوي له ته شتدا ده ي شور، به و شيوه يه ساليكي ئاگاداري ليكره. دواتر ئاگاداري له ئيوان فيودورويچ و ئاليووشاش كرد، كه ژنه كهه ي ژينرالي خوداليخوشبوو به شه پلاغه پاداشه كهه ي دابوو. له دوايدينه وه سه ر ئه و باسه. ته نيا به خته وه رييه ك كه منداله كهه ي به دياري بوي هينابوو، چاوه پرواني له دايك بووني بوو. كاتي له دايك بوو. خه م و مه ترسي سواري شاني بوو. منداله كهه ي شه شو بوو. واته شه ش قامكي بوو. گريگوري له ژيرباري ئه و كه سه رده دا وا چه مييه وه هه تا پوژي وسل پيدان قروقه پي كرديوو و ته نيا له نيو باخه كه دا بوو، قسه شي له گه ل كه س نه ده كرد. به هار بوو بويه هه تا سي پوژ له باخه كه نه هاته ده ري و خه ريكي ته كميش كردي داره كان بوو. پوژي سيهه م بو وسل پيداني كوره كهه ي دياري كرابوو. هه ر له و كاته دا گريگوري به و ئاكامه گه يشت كه برواته وه بو ماله كهه ي، چونكه له وي بانگه يشت كراوان و پياواني ئاييني كو بوو بوونه وه و فيودور پاولوويچيش وه ك باوكي خوازراو له وي بوو. گريگوري له و كوره دا را يگه ياند كه ئه و منداله «نابي به هيچ شيوه يه ك وسل بدرئ و بانگي به گويدا بدن.» ئه وه شي زور ئارام و له سه رخو راگه ياند و زور به زه حمه ت دركاندي و پيرانه چاوي له قه شه بري و له وه زياتري له سه ر نه پوژيشت.

قه شه به سه رسورمانه وه و به پرويه كي خۆشه وه پرسبي: «بوچي؟»

گريگوري له ژير ليوه وه گوتي: «چونكه شه شو يه.»

- شه شو؟ شه شو ي چي؟

گريگوري توژي مات بوو. پاشان هيدى و له سه ره خو گوتي: «شيواني سروشت.» دياربوو ده يه وي له وه زياتريش له سه ري بروا. هه موو ده ستيان كرد به پيكه نين. هه لبه ت منداله به سه ت زمانه كه يان وسل دا و گريگوري له په نا ته شته ئاوي وسله كه يدا به دل ده ستيكره به دوعا و پارانه وه، به لام باوه ري سه باره ت به منداله نه گورا بوو. له گه ل ئه وه شدا به هيچ شيوه يه ك كاري به سه ر منداله كه وه نه بوو. تا ئه و كاته ي منداله نه خۆشه كه يان زيندوو بوو،

تەماشای نەدەکرد و لەراستیدا هەولێ دەدا هەمیەتی نەدات، زۆربەى کات لە دەرهەوى مالهەکیان دەمایەو. بەلام دواى دوو حەوتوو مندالەکە بۆقژەى گرت و مرد. خۆى مندالەکەى لە تابووتیکى چکۆلە ناو بە خەمیکی قوولەوہ چاوى تیبىرى. کاتى خۆلیان بە سەر گۆرە بچووکهەیدا دەکرد، چۆکی دادا و سەرى نایە زەوى. سالانىکی زۆر دواى مردنى مندالەکیان نە خۆى باسى دەکرد و نە مارتای خیزانیشى لەلای ئەو دەیویرا باسى بکا. ئەگەر لە جیگایەک گریگۆریشى لێنەبوا، پەنگ بوو تۆزى دەردەدلەکەى لای کەسیک بەدرکاندایە و بارى دلێ خۆى سووک کردایە. مارتا بۆى دەرکەوت لە دواى بەخاک سپاردنى کورەکیان، گریگۆرى هەموو کاتى خۆى بۆ مەزەب تەرخان کردوو و دەستى کردوو بە خویندەنەوى «بەسەرھاتى پیاوانى ئابینی». چونکە زۆربەى کات لەتەنیاى و بیدەنگیدا دادەنیشت و چاویلکە خەرى و گەورەکەى لە چاودەکرد کە دەورەکەى زیوین بوو، بە دەنگى بەرز دەستى دەکرد بە خویندەنەوى ئەو کتیبە، جگە لە ماوەى پارێز. هۆگرییەکی زۆرى بە کتیبى ئەیویوب هەبوو. چەند بەرگی لە کتیبى وتە و وتارەکانى «باوہ ئیسحاقى لەخوا ترسى سوورى^۱». وەدەست خستبوو کە سالانىکی زۆر بەردەوام دەخویندەنەو. زۆرى سەر لى دەرنەدەکرد، بەلام لەو دەچوو هەر بەو هۆیەوہ بى ئاوا خۆشى دەویست. لەم دوایبیانەدا هاموشۆى رى و پەسمى «قەمچى بازەکانى» دەکرد، کە لەو مەلەبەندە نیشتەجى بوون. دیاربوو کەوتۆتە ژیر کاریگەرى ئەوان. بەلام باوہرەیتان بە ئیمانیکى تازەى پى خراپ نەبوو. خووگرتن بە موتالای دەقە ئابینیەکان، ئەدگاریکی گرژ و عەبووسى پیدابوو. دەنگوت هەر لە پۆژى «بەرى» و ئەو عیرفانەیان لە وجودیدا توندۆتەو و لەگەلى گەورە بوو. لەدایک بوونى ئەو مندالە شەشۆیە و مردنەکەى، دەنگوت بەپى پلانىکی تاییەت، لەگەل رووداویکی سەرسوورەیتەرى دیکە یەک کەوتن، چونکە دواتر دەنگوت، «خۆشەویستى» یەکی لە پۆحمدا بەجى هیشتوو، کە ئاویتەى هەست و

2- یەکی لە زاھیدانى سەدەى حەوتەمى زابین. دۆستۆیۆفسکى بەرگیک لەو کتیبەى بوو.

نەستم بوو. شەوى ناشتنى کورەکەى مارتا بە دەنگى نالەى مندالیک لە خەو راپچەنى، ترس دایگرت و میردەکەى لە خەو هەستاند. ئەویش گوێى راگرت و گوتى لەو دەچى کەسیک بى و ئاوا دەنالینى، «لەوانەى ژنىک بى» هەستا خۆى پۆشتە کردوو. شەویکی گەرمى مانگی مەى بوو. کە لە پلیکانەکان چووہخوارى، بەجوانى گوێى لەدەنگەکە بوو. لە نیو باخەکەوہ دەھات. بەلام دەروازەکەى شەوانە قوفل دەکرا و رینگایەکی دیکە نەبوو بۆ چوونە نیو باخەکە. چونکە دەورانەورى بە نەردەى بەرز و قایم پەرژین کرابوو. گەراوہ مالى و لەنتەریکی هەلکرد، دەستى دایە کلیلى دەروازەکە و بى ئەوہى گوێ بەداتە ترسى ژنەکەى کە دەنگوت دەنگى گریانى مندالە و ئەوہ کورەکەى خۆیانە دەگرى و بانگیان دەکا، بە بیدەنگى چووہ نیو باخەکەوہ. لەوئى بۆى دەرکەوت دەنگەکە لەوحەمامەوہ دى کە لە نزیک دەروازەى باخەکە هەلکەوتبوو. دەنگى نالە و نووزەى ژنىکیش بوو. کە دەرگای حەمامەکەى کردوو، چاوى بە دیمەنىک کەوت کە لە جى خۆى وشک بوو. کچىکی ئەقل سووک، کە لە کووچە و کۆلان دەخولاو و هەموو ئەویان بەو ناوہ دەناسیەو، «لیزاوتای ئیسمیر دیاشانای» (لیزاوتای بۆگەنیو) هاتبووہ نیو حەمامەکەوہ و مندالی بووبوو. لەپەنا مندالەکەى کەوتبوو و دەینالاند. کچە هیچى نەگوت، چونکە لە ماوەى تەمەنیدا قسەى نەکردبوو. بەلام بەسەرھاتى ئەو بەشیکى جیای پیوویستە.

لیزاوتای بۆکه نیو

شتیک بوو که به تایبەت سەرنجی گریگۆریی راکیشا، دێدۆنگییه کی زۆر ناخۆش و وروژینه ری له ناخیدا بەدی هینا. لیزاوتا کچیکی خریله کی کورته بالا بوو. «وردیله کی بسته بالا.» چونکه زۆر له پیریژنانی ئیماندار، له دوای مردنه کهی، دلسۆزانه دهیانگوت، بیست سالی تهمن بوو. دهموچاوه پان و ساغ و مهیله و سووره کهی، تهواو چه پۆلانه بوو. روانینی چاوه زیته له کانی، له گه له قه لافهت و ئەدگارە ئازاراییه کهی ته زووی به دلی مروڤدا دینا. زستان و هاوین به تویی کراسیکی جاو و به پیخاوسی ده سوورپاوه. قژه رهش و زبر و لووله کهی وهک به رگنی به رخ تیک هالابوو و دهتگوت کلاوه له سه ری دا. سەر و قژی هه می شه قوراوی بوو، پووش و په لاش و کاوکۆتی پینوه دهنوسا. چونکه له هەر کوئ بوایه له جیگای پیس و خاوین وهرده کهوت و تخیل ده بوو. باوکی ئارهق خۆریکی بی مال و حال و نه خۆش بوو. ئیلیای هه ژار و دهستکورت دارونه داری له دهست بوو بوو. سالانیکی زۆر وهک کریکار له لای تا قمیک مامه له چیی دهوله مند ژیان تیپه کردبوو. لیزاوتا چند سال بوو دایکی مردبوو. ئیلیای باوکیشی نه خۆشی و دهستتهنگی وای لی کردبوو، رق له زگ و دهغه زه دارانه هه لسوکه وتی ده کرد. هه رکاتی لیزاوتاش ده چوو بۆ لای، دېر داته ده یکوتا، به لام زۆر به دگمەن ده چوو بۆ لای باوکی. چونکه تهواوی خه لکی شار ئاماده بوون ئاگاداری لیکن، چونکه ئەقلی سووک بوو، هەر له بهر ئەوهش بوو بووه خۆشه ویستی خه لک. خاوهن کاره کانی ئیلیا و خه لکی شاره که و ئیلیا خۆشی و به تایبەت مامه له چیبه کان هه ولیان ده دا جلوبه رگی باشتی له بهر کهن، زستانانهش

کهوله مه ریکیان له بهر ده کرد و پۆستالیان له پی ده کرد، به لام زۆری خۆ هه لده سووران و نه یده هیشته جلوبه رگی له بهر کهن. پاشان که هیچی پی نه ده کرا و به زۆر له بهریان ده کرد، ملی پی ده گرت و ده رویشته، خیرا له دالانی کلیسه کی گوره، ئەوهی له به ری دا بوو دایده مالی و به جیی ده هیشتن. روو پۆشه کهی پیشووی له بهر ده کرده و به پیخاوسی ده کهوته کۆلان و شه قامان. خودا و پرستان کاتی حاکمی تازه کی پاریزگا، که بۆ سه ردانی شاره کهی ئیمه هاتبوو، چاوی به لیزاوتا کهوت و ههسته ناسکه کهی رووشا، ئەگه رچی پینان گوتبوو که لیزاوتا عه قلی سووکه، که چی گوتبووی گه رانی کچیکی بیست سالانه، ئاوا به نیوه رووتی جوان نییه و دژی ئادابی کۆمه لایه تییه و نابی دووپات بینه وه. به لام حاکم رویشته و لیزاوتا هه ر له و بارودۆخه دا ما. ئاخری باوکی مرد و له پیشوو زیاتر کهوته بهر سیله کی ره حمی کهسانی ئایینی، چونکه سیوی بوو، هه موو خۆشیان ده ویست. ته نانهت کورانی ئازاریان نه ده دا، ئەگه رچی کورانی شاره که مان، به تایبەت خویندکاره کانیان، دارودهسته یه کی بزۆز و شه یتان، لیزاوتا خۆی به هه موو مالی کدا ده کرد و کهس و هه دهری نه ده نا. هه موو به زه ییان پیندا ده هات و شتیکیان ده دایه. ئەگه ر پاره یان ده دایه، وه ری ده گرت و دهی خسته سندووقی خیر و خیراتی کلیسه و زیندانه وه. ئەگه ر له بازار نانیک یا کولیره یه کیان پی بدایه، له ریوه تووشی هه ر مندالیک بوایه ده دایه. جاری وابوو دهوله مندترین ژنی شاره کهی راده گرت و نان یان کولیره کهی پینده دا، ژنهش زۆر به تامه زرویی لی و هه رده گرت. خۆی جگه له ئاو و نانی جو ده می له هیچ شتیکی دیکه نه ده دا. ئەگه ر بچوایه ته دووکانیکی گرانبایه وه، که له ویدا پاره و که لوپه لی به نرخ لی ره و له وی که وتبوو، کهس چاویشی لی نه ده کرد، چونکه ده یانزانی ئەگه ر هه زاران رۆبلیش بکه وی و بزانی ئاگاشیان لی نییه، خودا نه کا دهستی بۆ به ری و چاویشی لی بکا. نه ده چوووه نیو کلیسه وه، یان له دالانه کهی کلیسه ده خه وت، یان به سه ر په رژی نی کدا (له جیاتی نه رده و شیشبه ند تا ئیستاش ئەم شاره کی ئیمه پر له په رژین) ده چوووه باخچه یه که وه.

لانیکه م حەوتووی جارێک سەری لە مائی خاوەنکارەکانی پێشووی باوکی هەلدینا. زستانانەش هەموو شەوی دەچوو مائی ئەوان و لە سووچی دالانیک یان گەورپێکدا دەخەوت. کەس نەیدەزانی بەو حالەوه چۆن تاقتە دینێ، بەلام خووی پیگرتبوو، ئەگەرچی وردیلە بوو بەلام ئەندامیکی پتەو و ساغی هەبوو. هیندئ لە خەلکی شار لە سەر ئەو باوەرە بوون کە ئەوکارانە لەبەر غوروور و سەرنج راکێشانی خەلک دەکا، بەلام ئەوه وانەبوو. قسەکردنی نەدەزانی و تەنیا جاروباری پتەپتیکێ دەست پێدەکرد، بەلام کەس نەیدەزانی دەلی چی. دەی ئەو چووزانی غوروور چیبیە؟

بە هەلگەوت شەویکی گەرم و مانگەشەوی مانگی سیپتامبر (چەن سال لەمەوبەر) دەستەیهکی پینج شەش کەسی لات و مەست، درەنگانی لە گازی نو دەگەرانهوه، بە «رێگە ی پشتهوه» دا کە دەچوو نێو باخەکانی پشت مالانەوه، بە سەر پەرژینهکاندا وەسەر کەوتن و ملی رێیان گرت کە رێگا کە دەگەیشته پردیک بە سەر بەنداویکی دوور و درێژ و بۆگەنەوه کە نیومان نابوو چۆم. لە نێو دپوودال و گەزەنە و گیا و گژی بن پەرژینهکاندا، لیزاوتایان دی خەوی لیکەوتبوو. بە حیلکە حیلک تەماشایان دەکرد و دەستیانکرد بە گالته و جەفەنگی ناحەز و دزیو. یەکی لەو لاوانە بە زەینیدا هات و بە هوی هەوهسەوه ویستی بزانی وەک ژن دەکرێ چاو لەو دەعبایە بکەن و... هەموویان بە قیزوبیزهوه گوتیان مەحاله شتی وا، بەکەلک نایە. بەلام فیوودور پاولوویچ، کە لەگەلیاندا بوو، هاتە پێشی و گوتی وانیبە و دەنا زور کەیفیشی لەلایە و... ئەوه راستە لەو کاتەدا قەشمەرەجاری وەرێ خستبوو. پیتی خۆشبوو خۆی نیشانیدا و کورەکە سەرگەرم بکا. و بەپوالەت دەبویست وا نیشانیدا کە هاوشانی ئەوانە، بەلام لە راستیدا لە چاو ئەوان تەنیا نوکەرێکی خویری و بیئابروو بوو. راست ئەو رۆژەش بوو کە هەوالی مەرگی ژنەکە یەکەمی لە پترزبۆرگەوه پیگەیشتبوو. پەرۆیهکی رەشی لە کلارهکە ی دابوو و بیشەرمانە خەریکی خواردنەوه بوو، ئاکاریشی هیندە قیزهون و ناحەز بوو، کە تەنانهت خویرپیتترین کەسی شارەکه مان بیزی لەوکارانە هەلدەستا. هەلبەت

لاوهکان بەو مەستییهش سەریان لەو قسەیهی فیوودور پاولوویچ سوپما و دایان لە قاقای پیکەنین. تەنانهت یەکی لەو لاوانە گوتی من ئەو کارە ی لەگەل دەکەم. زۆر بەیان ئەو کارەیان رەت کردەوه، ئەگەرچی هەروا حیلکەیان دەهات و دەتریقانەوه. پاشان هەموو ملی رێیان گرت و رۆیشتن. دواتر، فیوودور پاولوویچ سویندی خواردبوو کە ئەویش لەگەلیان رۆیشتوو، رەنگە واش بووبی، بەلام کەس بۆی رپوون نییە و تا هەنووکەش مەعلووم نەبوو. بەلام پینج شەش مانگ دواتر، خەلکی شارەکە بە رقیکی قورس و دلتهنگییهوه باسی زگپرپوونی لیزاوتایان دەکرد و هەولیان دەدا بزانی چ مرۆقیکی بیوێژدان دەستریژی پیکردوو. ئەو کاتە لە ناکا و دەنگۆیهکی سەیر شاری تەنیهوه، ئەویش ئەوهبوو کە، ئەو مرۆقه خویری و بیوێژدانە فیوودور پاولوویچە. کئ ئەو دەمگۆیهی بلاو کردەوه؟ لەو دارودەسته ئارەقخۆرە پینج کەسیان لەو شارە رۆیشتبوون. تەنیا یەکیان مابوو کە ئەویش پیاویکی ریشسپی بەمشوور و خاوەن تەگییر و رای دولەت بوو، باوکی گەرە کچان بوو، مەحالیش بوو بلاوکردنەوهی ئەو دەنگۆیه کاری ئەوبی. بەلام فیوودور پاولوویچ ئامانجی دەنگۆکە بوو و هەموو ئەویان بە تاوانبار دەزانی. هەلبەت ئەو زۆریشی گوی نەدایە: ئەو زەحمەتە ی بەخۆی نەدەدا گوی لە تاقمیک مامەلەچی و بازاری بگری و جواپیان بداتەوه. ئەو کاتە زور لەخوبایی بوو. تەنیا لە نێو کۆری دەولەمەندان و نەجیمزاداندا دادەنیشت و بە قەشمەرەجاری سەرگەرمی دەکردن و دەماری نەدینا قسە لەگەل کەس بکا. هەرلەو کاتەدا، گریگۆری بە تەواوی توانایهوه لایەنگری لە ئەربابەکە ی کرد. لە سەر ئەو شەرپ و دەمقەرە ی زۆری کرد و توانی تاقمیکی زور بینیتە سەر ئەو باوەرە ی فیوودور پاولوویچ بی تاوانە و بوختانی بۆ هەلدەبەستن. بۆیه زور بە ئیمان و متمانەوه گوتی: «ئەو دیلە سەلیتەیه خۆی تاوانبارە.» تۆمەتبار کابرایەکی تاوانباری مەترسیدار بوو، ناوی کارپ بوو، لە زیندان هەلاتبوو، چونکە لە شارەکە ی ئیمە خۆی شارەدبۆوه، ناوی بۆ زۆر بە ی خەلک ئاشنا بوو. ئەو گومانەش دەکرا، چونکە وەبیریان هاتەوه، ئەو کاتە، لە پاییزدا

کارپ له و ناوچه یه سی که سی رووت کردبوو. به لām ئه وهش و دهنگوکانیش نه بووه هوی ئه وهی خه لکی لیزاوتایان له بهرچاو بکه وی و دلایان بوی نه سووتی. له جاران زیاتریان ئاگاداری لیده کرد. بیوه ژنیکی دهوله مند به ناوی کیندراتیف، که میرده که ی تاجر بوو، له کوتایی مانگی ئاوریلدا بردی بۆ مالی خویان و دهویست ههتا دواي مندال بوونه که نه هیلی برواته ده ری. چاوی له سهر هه لنه ده گرت. به لām به سهر ئه وه هه موو ئاگادارییه شدا پوژی ئاخری دوو گیانییه که ی هه لات و پرووی کرده باخه که ی فیودور پاولوویچ. مه علومیش نه بوو به و زگه پره وه چون به و ته یمانه به رزه دا هه لگه پاره. هیندی که س له سهر ئه و باوه ره بوون که له وانیه که سیک یارمه تی دابی: تا قمیکی دیکه ئاماژه یان به شتیکی سه یرتر ده کرد. ده یانگوت رووداویکی سروشتیه. یانی لیزاوتا هینده به و په رژینه دا هه لپوو چکابوو، بوی بوو بووه عاده ت، به لām به و حاله وه ره نگه پیداهه لگه رانه که ی دژوار بووی و کاتی که و تنه خوارئ ئاسیوی به خوی گه یاندی.

گریگوری به پرتاو هه لات بۆ لای مارتای ژنی و ناردی بۆ لای لیزاوتا، خۆشی به هه لاتن چوو به دواي مامانیکا که ماله که ی له و گه ره که بوو، به په له هینای له گه ل خوی. منداله که یان رزگار کرد، به لām لیزاوتا نه گه یشته به یانی مرد. گریگوری منداله که ی هه لگرت و بردییه وه بۆ مالی خویان. داواي له ژنه که ی کرد دانیشی و منداله که ی خسته باوه شیییه وه، گوتی: «مندالیکه له لایه ن خوداوه هه تیو هی هه موو که سه و زیاتر له خه لکی هی ئیمه یه. کوره چکوله که مان که داخی به جه رگماندا نا، ئه م منداله له کوریکي شه یتان و ئافره تیکی به سه ته زمان و بی تاوان بووه، ئه و بوی نار دووین. شیر ی پییده و ئیتر مه گری.»

هه ربویه مارتا منداله که ی په روه رده کرد و ناویان نا پاول. خه لکیش ناوی فیودور و ویچیان (کور ی فیودور) به سه ردا بری. فیودور پاولوویچ دژایه تی له گه ل ئه و ناوه نه کرد و پنی ناخۆش نه بوو و به سه رگه رمیشی ده زانی، ئه گه رچی حاشای لیده کرد و دهویست خوی له به رپرسایه تی ببویری و

پیداگری له سهر ده کرد. خه لکی شاره که ش به هوی ئه وهی مندالیکي بیکه سی به کور ی خوی قه بوولکردبوو، زوریان پیخۆشیوو. دواتر فیودور پاولوویچ ناویکی تازه ی بۆ دۆزییه وه و به ناوی خوازراو له ناوکه ی دایکی، ناوی نا ئیسمیر دیاکوف.

ئاوابوو که ئه م ئیسمیر دیاکوفه بوو به دووه مین خزمه تکاری فیودور پاولوویچ و ئه و کاته ی که چیرۆکه که ی ئیمه ده ستییکرد، له گه ل گریگوری و مارتا له ژووری خزمه تکاراندا ده ژیا. کاروباری چیشته خانه ی به ریوه ده برد. پیویسته زیاتر له مه ر ئه م ئیسمیر دیاکوفه وه بدویم، به لām نامه وی سه رنجی خوینه رانی خۆم به و خزمه تکارانه وه خه ریک بکه م، داواي لیبوردن یان لیده که م و ده گه رییه وه سهر چیرۆکه که م و هیوادارم له در یژه ی چیرۆکه که دا زیاتر باسی ئیسمیر دیاکوف بکه م.

دازپانانی دلیکی سووتاو - به هۆنراوه

ئالیووشا دواى بیستنی ئه و فرمانه ی که باوکی به گوره گور له نیو فایتونه که وه پیندا، ماوه یه که چه په سا. به لام له گه ل ئه وه ی خه میش دایگرتبوو. بیده نگ دانه نیشته. له جووره خووخدانه ی نه بوو. راست رۆی بۆ چیشته خانه که تاکو بزانی باوکی چ چه پکه گولیکی به ئاودا داوه. ئه و کاته وه پیکه وت، به و هیوایه ی ریگاچاره یه که بدۆزیته وه بۆ ئه و دردۆنگیییه ی که ئازاری ده دا. چونکه گورپه و هه راکه ی باوکی که فرمانی پیندا خیرا «لیفه ونوین و که لوپه له کانی» کۆکاته وه و بیته وه بۆ مالى، نه يتۆقاندبوو، زورچاک تیگه یشتبوو که ئه و گورپه و هه را و فرمان پیدانه شانۆیه که بۆ ئه وه ی قسه کانی خۆی بچه سپینى. هه ر به و شیوه یه یه کى له بازارگانانی شاره که مان له گه ل تاقمیک له دۆستانى سالپۆژى ناونانى خۆی کردبوو به جیژن، له بهر ئه وه ی ودکایان زور نه دایه قه لىس بوو، ته وای پهرداخ و پیا له کانی پیکدا و شکاندى، جل و بهرگی خۆی و ژنه که شى شرپ و په تۆر کرد و له ئاکامدا شووشه ی پهنجیره کانیشی شکاند، هه مووشی له بهر ئه وه بوو قسه ی خۆی بچه سپینى. هه لبه ت رۆژى دواى، یان په نگه هه ر ئه م ئیواره یه په شیمان ببیته وه و ئیزنى بدا بچیته وه بۆ کلپسه. له گه ل ئه وه شدا سور دهیزانى باوکی ئازار به عالم بگه یه نى، به ئه مى ناگه یه نى. ئالیووشا لىی پوون بوو که هینچ کهس له دنیا دا نابیته هۆی ئازاری و له گه ل ئه وه دا ده شیزانى هینچ کهس ناتوانى ئازاری پبگه یینى. بۆیه له و حاله شدا شک و گومانى نه بوو و به پشت بهستن به و باوه رپه، به ئه ر خه یانى رپى خۆی گرت بهر و پاشگه ز نه بۆوه.

به لام هه ر له و کاته دا دله و پیزه یه کی جیواز تووشی په رۆشى و شینوانی کرد و چونکه نه یده توانی خۆی قانع بکا، زیاتر بووه هۆی خه م و دله خورپه ی. ئه و ترسه شى له ژنیک بوو، کاترینا ئیوانا، که ئاوا پیندا گرانه، له و یادداشته دا که مادام خۆخلاقوف پینى دابوو، داواى لى کردبوو سه باره ت به مه به ستیکى تايبه ت بچى بۆلای و چاوى پینى بکه وى. ئه و داخواییه و پینویست بوونى چوونه که ی، به جار لى دلى ئالیووشاى خستبووه قرتوفرت، ئه و ههسته ش پینش نیوه رۆی ئه و رۆژه، به هۆی ئه و کپشه و پروداوانه وه که له حوجره ی حه زره تی پیر و وه تاغی باوکه عابید قه ومابوو، به جار لى ئاراوقارای لى هه لگرتبوو، له ناخه وه هه لى ده چۆقاند. له بهر ئه وه ئۆقره ی لى نه برابوو که نه یده زانى مه به ستى کاترینا چپیه و ده یه وه ی بلنى چى و ده بی چ وه لامیکى بداته وه. له بهر ژن بوونه که شى لى نه ده ترسا. ئه گه رچى سه باره ت به ژنان زۆرى زانیاری نه بوو، ته مهنى هه ر له مندالییه وه تا کاتى چوونه کلپسه به گشتى له گه ل ژنان رابواردبوو. له و ژنه، له کاترینا ئیوانا ده ترسا. له یه کهم جار وه که دیتبووی لى ترسابوو. ته نیا دوو سى جار دیتبووی و ئه وه نده ی قسه له گه ل نه کردبوو و ئه وى به کچیکى شوخ و شه نگ و له خۆباى و به بیانوو ده زانى. جوانییه که ی نه بوو که تووشى دله خورپه و شینواى کردبوو، شتیکی دیکه بوو. هه ر ئه وه ی نه یده زانى هۆی ترسه که ی چپیه، ئه وه نده ی دیکه ترسى خستبووه دلپیه وه. کچه نه ته خراپى نه بوو، ئالیووشا ئه وه شى ده زانى. ئه و ده یویست دیمیترى پرگار بکا، چونکه ده ره ق به ئه و زور ده ست و دلپاز و به به زه یى بوو. ئه گه رچى دیمیترى خوارى له گه ل جوولا بۆوه. له گه ل ئه وه شدا، ئالیووشا ئاگای له هه موو ئه و ههسته بهرز و دل فراوانییه ی کاترینا بوو و به چاوى ریزه وه ته ماشاى ده کرد، به لام کاتى گه یشتنه نزیک ماله که یان ته زوویه ک به له شیدا هات و چۆکی وه له رزین که وت.

بیری کرده وه ئیوان فیودورویچ که یه کى له دۆسته زور نزیکه کانی ئه و بوو، له وى نایبینى، چونکه ئیوان ئیستا سور دهیزانى له لای باوکییه تی.

لېشى پوون بوو كه ديميتريش لهوئ نابینى. سه بارهت به وهش دلى خه بهرى پيدا بوو. بويه ش ئاخافتنه كه ي ته نيا له گه ل نه بوو. ئاواتيشى نه وه بوو بهر له وتوويژه كه ي به بالى چاره نووس به ره ولایى براكه ي بفرى و بى نه وه ي نامه كه ي نيشانېدا، سه بارهت به كاترينا قسه ي له گه لدا بكا. به لام شوينى ژيانى ديميتري زور دوور بوو، دلتيا بوو له ماليش نيبه. ماوه يه ك له جينى خوئ چه قى و پاشان برياريدا، زور خيرا و به پي عادهت خاچى خوئ كيشا و به پيگه نينه وه، گه رايه وه و به نه رخياني به ره و مالى نه و خاتوونه به سامه وه ريگه وت.

ماله كه ياني ده زانى. نه گه ر له شه قامى سه ره كييه وه و پاشان له ولایى بازاره وه برؤيشتابيه، ريگا كه ي دوور ده كه وته وه. نه گه رچى شاره كه ي ئيمه چكوله يه و ماله كان دوور له يه كتر دروستكراون. هه رله و كاته شدا باوكى چاوه روانى بوو، له وان هيه فه رمانه كه شى له بېر نه چووبيته وه. له وان ه بوو له ريگاي نه قل كلابى بويه ده بوو خيرا بچى و به هه له داوان بگه ريته وه. هه ربويه برياريدا له ريگاي پشته وه نيوبر ليدا، چونكه بست به بستى نه و شوينه ي ده ناسى. بو نه وهش ده بوو به شيشبه ند و په رژينه كاندا هه لگه رى و له هوشه ي پشته وه تپه رى، نه و جيگايه ي كه هه موو شاره زاي بوون و سللو و چاك و خو شيبان له گه ل ده كرد. له و ريگه يه وه ده يتوانى له ماوه يه كى زور كه مدا بگاته شه قامى سه ره كى.

چاره ي نه بوو جگه له وه ي له باخيگه وه تپه رى كه جيرانى باخه كه ي باوكيه تى و هى مالينى چكوله و داروخواه به چوار په نجيره وه. خاوه نى نه و ماله ش هه روه ك ئاليووشا ئاگادار بوو، پيريژنيكى كه له لا بوو له گه ل كچه كه ي ده ژيا. كچه كه ش پيشتر له پترزبورگ له مالى ژينراله كاندا په رستارى ده كرد. ماوه ي ساليك ده بوو هاتبووه بو مالى و ئاگادارى له دايكه گرده نشينه كه ي ده كرد. دايمه جلوبه رگى رازاوه ي له به ردا بوو. نه گه رچى خوئ و دايكى له گيژاوى نه و هه زارى و ليقه و ماوييه كه وتبوون و هه موو رؤژى ناچار بوون بو پاروويه ك نان و توزى شله په نا بو چيشخانه كه ي فيودور پاولوويچ به رن.

مارتاش بى نه وه ي ده ست به پوويانه وه نى خيرا پينده دان، له گه ل نه وه شدا هه ركاتى نه و خاتوونه جحيله ده چوو بو نان و شله هيچكام له جله كانى نه فروشتبوو. يه كى له و جلانه ي هاوداميينكى دريژ بوو. راستييه كه شى نه وه بوو كه ئاليووشا به ريگه وت له راکيتينى بيستبوو، كه به رده وام ئاگاي له هه موو كاروباريكى شاره كه بوو. به بيستنى نه وه له بېرى چووبووه، به لام ئيستا كه گه يشته نيو باخه كه نه و كراسه ئاودامينه چينداره ي وه بېر هاتبووه. هه روا سه رى داخستبوو و ده رويشت، له ناكاو سه رى هه لينا و چاوى به ديميتري براى كه وت، كه به سه ر په رژينه كه دا مى ده كيشا و شتيكى نابووه ژير لاقى و بو پيشه وه نووشتابووه. به ده ست و به سه ر ئامازه ي ده كرد، بانگيده كرد و به رواله ت دياربوو له ترسى نه وه ي مه بادا ده نكي بيستن، ورته ي ليوه نه ده هات. ئاليووشا به هه لپه رويى بو لاي په رژينه كه. ديميتري فيودورويچ به سرته يه كى شاد و به تالووكه گوتى: «باش بوو سه رت هه لينا. نه وه نده ي نه ما بوو هاوار بكم. زووكه خيرا ليروه وه سه ركه وه! چه نده كاريكى به جيت كرد هاتى! هه ر ئيستا له بېرى تودا بووم!»

ئاليووشاش دلى شادبوو، به لام نه يده زانى چون به سه ر په رژينه كه دا سه ركه وي و بچيته نه وديو، به لام ميتيا به ده سته به هيزه كه ي بن پيلي گرت و يارمه تيبدا باز بداته نه وديو. ئاليووشا شاقه لى عه باكه ي هه لكرد و چالاكانه و گورج و پيخاوس به سه ر په رژينه كه دا بازيدا نه وديو.

ميتيا له به رخويه وه به روو خو شى منجاندى: «ئافه رين ئيستا وه ريگه وه با برؤين.»

ئاليووشا به نه رمى گوتى: «بو كوي؟» پاشان چاويكى له ده وروو پشتى خوئ كرد. خوئ له نيو باخيكى چول و به ره لادا دييه وه، كه له خو يان زياتر كه سى تيدا نه بوو. باخيكى چكوله بوو، ماله كه ش نزيكه ي په نجا شه قاويك دوور له باخه كه هه لكه وتبوو.

- ئيره خو كه سى لي نيبه، بو به سرته قسه ده كه ي؟

دیمیتری به هیژ و قهوه‌تی خوی گوراندی: «بۆچی به سرته قسه ده‌که‌م؟ به‌زیاد نه‌بی چ سه‌رده‌میکه! دیوته سروشت چ فیئل و ته‌له‌که‌یه‌کی له ژیر سه‌ردایه، به دزییه‌وه لیژهم و ئاگاداری له نه‌ینیه‌ک ده‌که‌م. پاشان بۆت باس ده‌که‌م. به‌لام به تیگه‌یشتن له‌وه‌ی که راز و نه‌ینیه، وه‌ک مروفتیکی گه‌مژه ده‌ستمکرد به سرته و ویره‌ویر، ئه‌ویش له کاتیکدا که پیویست نه‌بوو. و‌اچاکه برۆین بۆ ئه‌وی. تا ئه‌و کاته بیده‌نگ به. ده‌مه‌وی ماچت بکه‌م.

سپاس له بۆ خودای جیهان.

خولقینه‌ری بوون و ژیان^۳...

هر ئیستا، به‌رله‌وه‌ی تو بیی، لیژه دانیشتبووم و ئه‌وه‌م دووپات ده‌کرده‌وه.»

باخه‌که نزیکه‌ی سی هیکتار ده‌بوو، له‌چوارده‌وره‌که‌ی و په‌نا نه‌رده و په‌رژینه‌کان داریان چه‌قاندبوو. داری سیو و په‌لک و لیمو و غان. نیوه‌راستی باخه‌که سه‌وزه‌لانی و راسته‌میرگ بوو، هاوینان هه‌زاران باخه‌گیایان لی دهورییه‌وه و ده‌یان برده‌وه. هه‌موو هاوینیک باخه‌که‌یان به چه‌ند رۆبل به ئیجار ده‌دا. به‌چوار ده‌وری شیشبه‌نده‌کاندا بنچکی تووت‌رک و شیلان و تری سه‌ریان لیک دابوو. له‌م دواییانه‌دا باخچه‌یه‌کیان له نزیک خانوبه‌ره‌که‌ش چه‌قاندبوو.

دیمیتری فیودورویچ براکه‌ی برده سووچیکی چۆل و هۆلی باخه‌که و له‌وی پۆلیک داری چروپری لیمو و بنجه‌ره‌زی ویشک بوو و پۆلیک گوله شیلان و له‌یلانک و یاسی لی‌بوو. مالیکی دارینه‌یان لی دروستکردبوو، که له‌به‌ر کۆنی دار و دیواره‌کانی ره‌ش داگه‌رابوو. دیواری ماله‌که هه‌مووی درز و که‌لین بوو، به‌لام هیشتا بۆ کاتی باران و گه‌رما ده‌کرا که‌لکی لی‌وه‌رگری. خودا ده‌زانی ئه‌و خانوبه‌ره‌یه له که‌نگیوه دروستکراوو. ده‌یانگوت په‌نجا سال له‌مه‌وبه‌ر سه‌ره‌نگیکی خانه‌نشین کراو به ناوی «ئه‌لکساندر کارلودویچ فون ئیشمیت» ساز کراوه، که ئه‌و کاته خاوه‌نی باخه‌که بووه.

3- له‌وه ده‌چی دیمیتری هۆنراوه‌ی خوی بی.

میچ و ته‌ختی بنه‌که‌ی خه‌ریک بوو ده‌پووا و ته‌خته‌کانی له‌ق بووبوو، دار و دیواری بۆنی شیی لیده‌هات و به‌ره‌و خاپووربوون ده‌چوو. له‌نیو ماله‌که‌دا کورسیه‌کی سه‌وز داندراوو که هیشتا بۆ ئه‌وه ده‌بوو له‌سه‌ری دانیشی. ئالیووشا خیرا تی‌گه‌یشتبوو که براکه‌ی سه‌رخۆشه. چونکه کاتی چوونه نیو ماله‌که‌وه بتریه‌ک براندی و په‌رداخیکی شه‌رابخۆری له‌سه‌ر میزه‌که بوو.

میتیا پیکه‌نی و گوتی: «ئه‌وه براندیه. به‌روانیتدا دیاره له‌دلی خۆتدا ده‌لیی: «ديسان باده‌نۆشی کردوه.»

باوه‌ر مه‌که به شه‌یتان و شو‌قاران.

هه‌رگیز برۆا به تا‌قمی چل‌درۆ و گه‌لحۆیان مه‌که،

وه‌لانی در‌دۆنگی و گومان!

باده ناۆشم، هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی که هاو‌ریکه‌ت، راکیتینی نار‌ه‌سه‌ن ده‌لی «زیده‌ره‌وی» ده‌که‌م. ئاخ‌ری رۆژیک ئه‌و هه‌تیوه ده‌بیته ر‌او‌یژکاری ده‌وله‌ت، چونکه هینده سو‌یر قسه‌یه و چه‌نه در‌یژی ده‌کا. دانیشه. ده‌مه‌وی بتگر‌مه باوه‌ش و ئه‌وه‌نده‌ت ر‌یک بگوشم هه‌تا جیقت ده‌ردینم. چونکه له‌ته‌واوی دنیا‌دا - له‌راستیدا - له‌را‌س تی‌دا - (بر‌واده‌که‌ی؟) جگه له‌تو ه‌یچ که‌سی دیکه‌م خۆش ناوی!

ئه‌م وشانه‌ی دوایی به‌گه‌شه و نه‌شه‌وه ده‌ربری.

- یانی جگه له‌تو و «گراو» یک که ئه‌شقی ئه‌و بۆته هۆی فه‌وتانم. به‌لام ئاشق بوون به مانای خۆشویستن نییه. له‌وانه‌یه ئاشقی ژنیک بی و هه‌ر له‌و کاته‌شدا رقت لینی بی. ئه‌وه‌ت له‌بیر نه‌چی! ده‌توانم هه‌روا به سه‌رخۆشی باسی بکه‌م. له‌و په‌نا میزه دانیشه، منیش له پ‌ال‌ت داده‌نیشم و چ‌اوت لیده‌که‌م و در‌یژه به قسه‌کانم ده‌ده‌م چونکه ئیستا کاتی هاتوه. به‌لام کاتی بی‌ری لیده‌که‌مه‌وه، و‌اچاکه به‌هیو‌اشی قسه بکه‌م، چونکه لیژه - لیژه - نا‌کری بل‌یین چ گ‌ویچکه گه‌ل‌یک گ‌ویمان لیده‌گرن. باسی هه‌موو شتی‌کت بۆ ده‌که‌م، وه‌ک ده‌لین:

4- به‌شیکه له‌شیعری (ئه‌و کاته‌ی شه‌وی گه‌نده‌لی) که شیعری «نکراسوف» ه و سه‌باره‌ت به سه‌لیته‌یه‌کی عه‌فو کراوه.

«چیرۆک درێژەى هەیه.» بۆیه تامەزرۆت بووم؟ بۆیه ئەو چەن رۆژە و هەر ئیستاش، تامەزرۆى دیدارت بووم؟ لەو کاتەوه کە لێره دامکوتاو، پینج رۆژ تێدەپەرێ. چونکە هەر تۆى دەتوانم سفرەى دلمت بۆ بکەمەوه. چونکە پێویستم بە تۆیه، چونکە سبەینى لە هەور و هەلا دەرباز دەبم، چونکە سبەینى ژيان بە ئاکام دەگا و دەستیش پێدەکا. جارى وا بوو خەونببینى و لە هەلدێرێکەوه بکەوییه نێو کەندریکەوه؟ راست بەو شیوەیه خەریکە دەکەوم بە عەرزدا، بەلام نەک لە خەوندا. ترسیشم رێنەنیشتوو، تۆش مەترسه. لانیکەم تۆقیوم بەلام چێژى لى وەر دەگرم. چێژیش نا، شاگەشکەبوون. بەزى نەبى. ئەوى هەیه! رۆحى بەهیز، رۆحى لاواز - رۆحى ژنانە - هەرچى هەیه! وەرە با ریز لە سروشت بگرین: ئەو خۆرەتاووت دیتوو، ئەو ئاسمانە سامالە، گەلاکان هەموو سەوز و گەش، هینشتا هاوینە، کاتژمێر سێى دوانیوه رۆیه و کاتى پشوو دان و حەسانەوهیه. دەتویست بچى بۆکۆى؟

- دەچووم بۆ مالى باوکم! بەلام دەمویست لە پێشدا سەریک لە مالى کاترینا ئیوانا هەلینم.

- مالى ئەو و مالى باوکم! پەکوو، چ رێکەوتیک! بۆ چاوهروانت بووم؟ بۆ ئەوهى لە لایەن خۆمەوه ببتیرم بۆ لای باوکیشم و کاترینا ئیواناش، چونکە تۆ تەنیا دەرووى رۆوناکیمی و لە ناخى دل و گیانەوه تینووى دیدارت بووم. دەمههوى ببتیرم بۆ ئەوهى کارەکەم لەگەل ئەو و باوکم یەکلایى بکەمەوه، پێمخۆش بوو فریشتەیهک ببنیرم. دەکرا هەموو کەس ببنیرم، بەلام دەبوو فریشتەیهکى پاک بى، ئیستاش ئەوا تۆ خۆت دەچى بۆ دەیدەنێ باوکم.

ئالیووشا بە شلەژاوى گوتى: «يانى هەر بەراستى دەتویست من بنیرى؟»

- سەبرکە! خۆت ئەووت دەزانى! ئیستاش دەبینم خۆت لەوه گەیشتوو. بەلام بێدەنگ بە، تاویک بێدەنگ بە. خۆت نارەحەت مەکە و مەشگورپنە.

دیمیتى فیۆدۆرۆویچ هەستا سەری، تۆزیک بیری کردەوه و قامکى بە نێوچاوانییهوه نا.

- خۆى داواى لیکردووى، نامە و شتى بۆ نارووى، وا دەچى بۆلای؟ خۆ بۆ شتىكى دیکە نەدەچووى؟

«یادداشتەکەى ئەو ئەوەتا.» ئالیووشا دەریهینا لە گیرفانى - میتیا بە روانینیکی خیرا خویندییهوه.

- کاتى بەرێگای پشتهوهدا دەرویشتى! ئاخ خودایه گیان زۆرت سپاس دەکەم کە ئەوت بە رێگای پشتهوهدا نارد بۆلام! ئەوه وهک ئەو ماسییه زێرینه وایه کە لە ئەوسانەى پەریاندا دەچى بۆلای ماسیگریکی پیری گەمژە. گۆى بگرە ئالیووشا، گۆى بگرە براکەم! ئیستا دەمههوى هەموو شتىکت پى بلیم، چونکە دەبى بە کەسیكى بلیم. گوتوومە فریشتەى ئاسمان. بەلام دەمههوى بلیم فریشتەى سەرزەوى. تۆ فریشتەى سەرزەوینى. گۆیت لیمە، دەسلالت هەیه و دەتوانى بەخشندهش بى. گۆى بگرە! ئەگەر دوو کەس لە سەر زهوى لیکدابرین و بە ناسراوى بال بگرن. یان یەکیان لانیکەم بەر لە بال گرتن یان لە نێو چون، بچى بۆلای کەسیكى دیکە و بلێ: «ئەو کارەم بۆ بکە.» - داخواییهک کە تا ئیستا بۆ جیبهجى کردنى چاوهروانىی لە هیچ کەس نەبووه و تەنیا لە سەر مەرگدا دەتوانى چاوهروانىی هەبى - بلێ ئەو کەسە، ئەگەر هەقال یان برابى، خۆى لى ببویرى؟

ئالیووشا گوتى: «بەسەرچا، من خۆمى لێنا بویرم، زوو کە پیمبلى، بزنام چیبه؟»

- دەتەهوى زوو پیت بلیم! ئەها!... ئالیووشا پەلە مەکە، پەلەپەل بکەى دلى خۆت نارەحەت دەکەى. ئیستا پێویست ناکا بە تالووکە بى. ئیستا دنیا لە سەر گریژەنەیهکى دیکە دەخولیتەوه. ئاخ ئالیووشا، حەیفى تۆ لە ئەشق و شاگەشکە بوون ناگەى. منیش شتى وا دەلیم! قەت ئەوه قسەیه؟ مەگین

5- لە شیعری «پوشکین»دا (ئەوسانەى ماسى و ماسیگر) ماسییهکە بەلین بە ماسیگرەکە دەدا ئەگەر ئازادى بکا، هەر ئاواتیکى ببى بۆى دینیتە دى. بەلام ژنى ماسیگرەکە وهک دواىین ئاوات، گەوجانە داوا دەکا بپیتە دەسلالتارى زەریاکان - ماسییهکەش دەبیتە خزمەتکاری بەلام تەواوى ئەو مال و داراییهى ماسیگرەکە و دەستى هینابوو، بزر دەبى.

دهكړئ تېي نه گه‌ئ. عه‌جه‌ب كه‌ريكم، ئه‌وه ده‌لېم چي؟ «ئهي مروّف نه‌جيم و
ره‌سه‌ن به!» ئه‌وه شيعري كنيه؟

ئاليوشا ويستي چاوه‌روان بمينيته‌وه. هه‌ستيكر، ره‌نگه له راستيدا
كاره‌كه‌ئ هه‌ر ئه‌وه بي و له‌م شوينه بي. ميتيا هه‌نيشكي دا سه‌ر مي‌زه‌كه و
سه‌ري نا سه‌ر له‌پي ده‌ستي و چه‌ند ساتيك كه‌وته بيركردنه‌وه. هه‌ردوو‌كيان
بيده‌نگ بوون.

ميتيا گوتي: «ئاليوشا، هه‌ركه‌سيكي ديكه له‌جبي توبي پيم پيده‌كه‌ئي.
پيم‌خوشه ده‌ستبكه‌م به - دان پيانان - به «پارانه‌وه‌يه‌كي شادانه‌ئ» شيلير.
ئالمانيايي نازانم، هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانم به ئالمانيايي ده‌بيته An die Freude.
پيت وانه‌بي چونكه مه‌ستم، ناگام له‌خوم نيبه و قسه ده‌په‌رېنم. هه‌ر مه‌ستيش
نيم. براندي شتي چاكه، به‌لام بؤ مه‌ستبوون دوو بوتلي ئاوام ده‌وي:

سيله‌نووس¹ به‌گوناي سووره‌وه

به سواري كه‌ريكي كه‌ وا هه‌لده‌ستي و ده‌كه‌ويته‌وه.

به‌لام چونكه په‌رداخيكيشم لي‌نه‌خواردوته‌وه و سيله‌نووسيش نيم. سيله
نووس نيم، به‌لام سيله‌ن² هم. چونكه برياري هه‌وه‌ل و ئاخرم داوه. بؤ ئه‌و
(جيناس). ه بمبووره. ئه‌مروّ ده‌بي زور له جيناس زياترم لي‌ببووري. خوت
شلوئ مه‌كه. زور دريژدادي ناكه‌م. خه‌ريكم ماقوولانه ده‌دويم و هه‌ر ئيستا
ده‌چمه سه‌ر باسه‌كه. ئه‌وه‌ندهت چاوه‌روان را ناگرم. راوه‌سته بزانه‌م چون
ده‌ستپيټكه‌م باشه!

سه‌ري هه‌لينا، توزي بيريكردوه و به‌گه‌شه و نه‌شه‌وه ده‌ستپيټكرد:

سلوك و ترساو له نيو ئه‌شكه‌وتا

خوي شاردبووه به رووت و قووتي

چولگه‌ري ته‌نياش ويل و ئاراگيل

به‌جبي هيشتووه ده‌شتي پر داهات

به تير و رمبي ترسنيه‌ره‌وه
راوچي ده‌گه‌ري به دارستانا

قور به سه‌ري ئه‌و چاره‌ره‌شانه‌ئ

كه‌وا په‌ريوه‌ئ روخي دلره‌شي رق و بندايدن!

له‌سه‌ر تروپكي به‌رزي چياوه

دايكيك ديته‌خوار «سي‌يرسي»³ ناوه

له‌و چولگه‌يه‌دا ده‌گه‌ري له دووي

پراسپريني كچي بزربووي

به‌لام دالده‌يه‌ك نابينيته‌وه

هه‌رچه‌ند به‌تانيا ده‌سوورتيه‌وه

هيچ كه‌سيش نه‌بوو بي به‌ره‌ويپيري

په‌رستگايه‌كيش نيبه بنويئي

ئاسه‌واريكی خوداپه‌رستي

له ده‌شت و مه‌زرا و ره‌زو باخه‌وه

ميوه‌يه‌ك نه‌هات جيژنماني بي برازيته‌وه،

گوشي قورباني خويناوي نه‌بي

له‌سه‌ر ئاورگان ده‌بوونه چزيلك،

له‌هه‌ر كوئيه‌كيش خوداي په‌ژاره

چاوي خه‌مبار و كزي ده‌گيرا،

له نيو بوودري سووكايه‌تيدا

مروفي ده‌دي، مروّف سي‌يرسي.

ميتيا داي له پرهمي گريان و ده‌ستي ئاليوشاي گرت.

- براگيان! خوشه‌ويسته‌كه‌م! شه‌رمه‌زاري، سووك و چرووكي، هه‌تا ئه‌مروّ

شه‌رمه‌زاري! مروّف له‌م دنيايه‌دا كوئيه‌وه‌ري و چاره‌ره‌شبي زور ده‌بينئ.

8- سي‌يرسي ناوي رومي ديمتر، خوداي كشت و كاله. ديمترش ياني «پيوه‌نديدار به
ديمتره‌وه.»

6- سيله‌نووس: Silenus له ئه‌ساتيري يونان، هاوړبي باكووس (ديونيزووس)، خوداي شه‌رپاب.

7- سيله‌ن: Silen وشه‌يه‌كي رووسييه، ياني به‌هيز.

تووشى چەرمەسەرى و ئازارى تاقەتپرووكين دەبى و ناچارە تاملى بكات.
 پىتوانەبى من پىشخزمەتتىكى ساويلكە و گەلخوم و بە ھۆى روتبەى
 ئەفسەرىيەو ھۆم لىگورپاۋە و بادىھەوا بووم، ودكا دەخومەو ھە و خەرىكى
 عەيش و نۆشم، بەلكو تەنيا بىر لە شتىك دەكەمەو. بىر لە پىاويكى
 شەرمەزار دەكەمەو. ئەگەر درۆم نەكردبى. شوکور بۆ خودا كە ئىستا درۆ
 ناكەم و ھۆم نانويتم. بىر لەو مروۋقە دەكەمەو، چونكە ئەو مروۋقە ھۆم.

بۇ ئەو ھى گىيانى لە چلكى كۆنى ژيان پاك كاتەو

بە تىشك و ھىژايى بگا

دەبى پەژىوان بىتەو ھە و

باو ھش بكا بە دايكىدا -

خاكى پاك و لەمىژىنەى

بەلام عەببەكەى لىردايە، دەبى چۆن ھەتا ھەتايە ھۆم بە دايكى زەوييەو ھە
 پىو ھند بەم. ماچىناكەم، پىسىرى ئاۋەلا ناكەم و مەمكى ھەلنادىم. دەبى بىمە
 لادىبى يان شوانىك؟ دەرومە پىشى و نازانم بەرەو رووناكى و شادى دەچم
 يان بەرەو شەپ و تارىكى. كۆسپ و گرتەكە لىرەدايە، چونكە ھەموو شتىكى
 ئەم جىھانە مەتەلە! جارلەگەل جار پتر بە زەلكاۋى سووكايەتى و
 شەرمەزارىدا رۆدەچم (كە زورجارم بەسەرھاتوۋە) ھەمىشەش ئەو شىعەرە
 سەبارەت بە سىرسى و مروۋف دەخوئىنمەو. ئايا بەرەو رىگى راستى
 كىشاوم؟ قەت قەت! چونكە كارامازوفم. چونكە ھەركاتى دەكەومە نىو
 كەندرىكەو، بەسەرەو تىدەكەوم و شادم لەو ھى ئاۋا بە شىو ھىكى سووك
 و چرووكانە سەرەوشور دەبم و بە جوانىشم دىتە بەرچاۋ. لە ناخى ئەو
 سەرشورى و چارەپەششىبەشدا سروودى پارانەو ھە و مەتە دەچىم. لىمگەرپ
 با بە تاوانبارم بزنان. لىمگەرپ با سووك و چرووك و خوئىرى بم، بەلام
 لىمگەرپ با پەراۋىزى ئەو چارشىو ھە ماچبەكەم كە خوداكەمى پى كفن كراو ھە.
 خودايە! ھەرچەند كە من رىبوارى رىبازى شەيتانم، كورپى تۆم و ھۆشم
 دەۋى. ھەست بەو شادىبەش دەكەم كە بەبى ئەو دنيا ناتوانى بەردەوام بى.

شادى ھەتا ھەتايى

تىنوتاو بە گىاندارانى ئەم جىھانە دەبەخشى

بە كلىپى پىر لە رازى ھۆى

لىو ھىژ دەكا پەرداخى ژيان لە تىشك

چەكەرە بە گىا و گز دەدا و

نيزەى دەستيان بەرەو چاۋى خور دەراسى و

تەنانەت تىشك بەو جىبە دەگەبىنى كە ئەستىرەناسەكانىش

مەھالە دەستيان بىگاتى.

دۆزەخ و تارىكىستانىش

لەگەل پانتاي بى سنوورى ئاسمانەكان

ھەموۋى تىشك باران دەكا

لە سىنگى پىر بەرەكەتى سروشتەو ھە

ھەموو ئەو بوونەو ھەرانەى كە ھەناسە ھەلدەكىشن

ھەز و شادى دەخونەو،

تەواۋى خولقاۋەكان و تەواۋى نەتەو ھەكانى

لەنىو بە ئاگايىدا بۆلاى ھۆى رادەكىشى.

دىارىيى ئەۋىش بۆ مروۋف، دۆست و يارانى فرىارەسە،

تاجە گولئىنەى ھە و شەراب

بۆ فرىشتە نوورانىيەكان

بۆ دەعبا و گىانلە بەرانىش

چىژ و ھەو ھسىان بۆ دىنى.

شىعەر بەسە! گرىانم دى، لىمگەرپ با تىر بگرىم. رەنگە گەوجىبەتى بىت و
 خەلك ھە پىكەنن بجا. بەلام تۆ پى ناكەنى. چاۋىشت برىقەيان دى. شىعەر
 بەسە. ئىستا دەمەۋى باسى ئەو دەعبايانەت بۆ بكام كە خودا «ھەو ھسى»
 پىداون.

بۆ گىانلەبەر و دەعبايان

بهلام مروّف ههميشه باس له نازارى خوى دهكا، گوى بگره، ئىستا با بچينه
سهر راستييهكان.

براکهه، من ئەو دەعبايهه، ئەو هوهوسهش به تاييهت شياوى من بوو. ئيمه
کارامازوفهكان ههمومان دەعبايهكى واين، تو ئەگەر فريشتهش بى، ئەو
دەعبايهت هەر له ناخ دايه و له نيو خويتهكهتدا توفان وهرى دهخا. توفانهكان،
وهك هوهوسى توفان وان. - له توفانيش خراپتر! جوانييهكى بهسام! بويه
سامناکه چونکه بى بنه و قهتيش ناکرى بگهيه بنهکهى. چونکه خودا شتيكى
وهك مهتهلمان دهخاته بهردهم. ليره سنورهكان بهيهك دهگهن و ههموو دژ
و دژوازهکانيش پيکهوه پال ريکدهدن. براگيان! من مروفيكى خاوهن ژيار
نيم. بهلام لهو بارهوه زورم بير کردوتهوه. هيندهى راز و نهينى تيدايه پياو
سهرى سوپ دهمني! مروّف هيندهى نهزيله و مهتهل له سهر شانه
چهماوتهوه. ئەوانه دهبي ئەو جورهى پيمان خوشه بيکهينهوه و ههولبددين
له نيو ئاوهکهدا تهر نهبين. جوانى! ئەو بيرۆکهيهه بو تامل ناکرى. مروفيک که
زهين و دلّيکى والاي ههبي و به ئامانجى (مادونا) دهست پيکا و له ئاکامدا
به ئامانجى (سوډوم) بگا. له وهش تازهتر ئەوهيه، مروفيكى ئامانجى سوډوم
له دلّيدا بى و چاوپوشى له ئامانجى مادونا بکات، بهلکو دلّى بهو ئامانجه
بسوتى، خيرا و خاليسانهش بسوتى، راست وهك سهردهمى لاوى و بى
تاوانى.

بهلى، ههموو ئاوينهيهك مروفيكى بهريلاوه، زور بهرين. من ههتا بتوانم
توندترى له ئاميز دهگرم. تهنيا شهيتانيش لهوه دهگا! ئەوهى بو ئاوهز
شوورهييه، بو دل جوانه و نهك شتيكى ديکه. ئايا له سوډومدا جوانى ههيه؟
بروا بکه بو تاقمىكى زور له خهلك جوانى له سوډومدا ههيه و دهست
دهکهوى. تو ئاگادارى ئەو بووى؟ ئەو جوانييهش زور پر نهينى و رازه و
سامناکيشه. خودا و شهيتان لهوى بهشهر دین و شهپرگهکهشيان دلّى مروّفه.

9-Madonna وشهيهكى ئيتالياييه، يانى، «خاتونهکهه» که مهبهستى چهزهرتى مهريهه.

10-Sodom شارىكى تووک ليکراوى فهلهستين که خهلهکههى بو فسق و فجور بهناوبانگ بوون.

دان پيانانې دليكي سووتاو - به پيرول

ئو كاته ژياننكي درندانم تپهړ دهكرد. باوكم هر ئيستا گوتي كه چهن ههزار رولت بو فريوداني كچان خه رچكردووه. ئهوه ئيتر خوئي سازاندوويه تي، چونكه شتي وا هر نه بووه. ئه گهر بووبيتيش، ته نيا پيوستيم به پاره نه بووه، خو كچ هر به پاره هه لنافريوي. پاره بو من كه ره سه يه كه و بهس، سوژ و كولي دليشم چوارچيوه كه يه تي. ئه و كچه ي سازي دهكهم، ئه مرقو خاتووني منه و سبه يني ژنيكي سه ليته ي گه روك ديتنه جيگاكي. هه ردووكيانم سه رگه رم دهكرد. وهك گه لا تالوو پارهم هه لده رشت بو موسيqa و كه يف و نه ههنگ و قه ره جان. هيندي جار ده مدا به ژناني ماقووليش، چونكه ده بي روون بي ليت كه چنوك و ته ماكارانه وه ريده گرن و له بهر ئه و پاره يه دلخوش و رازي ده بن. سپاسيشت لي دهكهن. ژنان زوريان هوگري به من هه يه: نهك هه موويان. به لكو هه لده كه وت، به هه لكه وت. به لام هه ميشه كولاني چول و پيچه لاوپوچم پي خوش بووه. وهك ئه و كولانانه ي پشت ريگاي سه ره كي كه هاتوچوي كه مي به سه ره وه يه. له و شوينا نه شه پياو به ويستي دلي دهكا و له نيو قور و زيلاقه ي ئه و شوينا نه دا پياو مرواري به نرخ ده دوزيته وه. براكيان، به زماني خوازه قسه دهكهم. ئه و شاره ي مني لنيووم، كولاني ئاوا تهنگ و چول و لاپه ري نه بوو، رواله تن به رچاوه نه بوون، به لام ئه گهر بتويستايه هه موو كولانيك و گه ره كنيك ژوانگه ي ليده سته ده كه وت. ئه گهر وهك من بوويتايه، ده تزاني ئه وه ياني چي. ئاشقي فيسق و فجوور بووم، هه رچي كاري نارپه وايه له من ده وه شايه وه. شووره يي و ئابروو لاي من

پاره يه كي چرووكي نه ده هينا. وا كه وتبوومه زه لكاوي داوين پيسي و خراپه كاريه وه هه تا بينه قاقام روچوو بووم. ئه ي من ده عبا نيم، چيم؟ ده عباي له وه مزير و به زه تر هه يه؟ له راستيدا كارامازو فيكي هه ژده عه يارم! جاريك ده سته يهك بووين رويشتين بو گه ران، حه وت فاي توونمان پي بوو. هه وا تاريك بوو، زستان بوو، من كچيكم له په ناوه بوو، ده ستمكرد به گوشيني قامكه شووش و باريكه كاني و ناچارمكرد ماچمبكات. كچي كابرايه كي مووچه خوړ بوو. كچيكي شوخ و شهنگ و دلنه رم و روحو سووك. خوئي بو شلكردم. له تاريكيدا ئيجازه ي زور شتي پيدام. به سته زمانه پي و ابوو روژي دواي ده چمه خوازيني (وهك كه سيكي باشيش هاتبوومه به رچاوي و هاوريكانيش پييان و ابوو ده زگيرانه) به لام پينچ مانكي ره بق قسه م له گه ل نه كرد. له كوړي به زم و سه مادا چاوم پي ده كه وت (ئيمه هه ميشه كوړي به زم و سه مامان هه بوو) له سووچي كه وه چاوي تيده بريم. چاويم ده دي كه بليسه ي لي هه لده ستي. ئه و گره نه رمه ي چاوي، ئه و ده عباي هه وه سه ي له ناخمدا دنه ده دا كه من سه ر له پيناوي بووم. چهن مانگ دواتر شوويكرد به فرمانبه ريك و له و شاره رويشت. هه روا رقه هه ستاو و رهنگه هه روا دليشي له داوي مندا بووي. ئيستا ژياننكي خوش و باشي هه يه. ئه وه ش بزانه، له لاي هيج كه سي باسمنه كردووه و به شاتوشووت خوم پيوه رانه ناوه. ئه گه رچي كه لاوريژم له هه وه س و خويرييه تي و ته واوي داوين پيسانم خوش ده وي، به لام بي ئابروو نيم. بو رهنك هه لبركاوه؟ چاوت پر بووه له ئاوا باشه ئيتر واز له و قسه پيس و گنده لانه دينم. ئه وه ي باس م كرد هه ر هيج نه بوو. ئه و ده عبا گلاوه له ناخمدا وا به هيز بووبوو، ئارواقاراي لي هه لگر تبووم. كوا ده متواني ده ستي لي هه لگرم. براكيان، ده فته ريكي بيره وه ريم هه يه ته واوي ئه وانم تيدا نووسيوه. خودا چاكيان بو بكا ئه و خاتوونانه. هه ميشه هه ولم ده دا به بي شه ر و ده مه قالي تيكي دم، به لام كوا من ده سكم له دوو ده كردن، نامه وي خو به هيج كاميانه وه رانيم. با له سه ري نه رووم. نه وه كا پيتواي بو ئيره م هيناوي ئه و قسه قور و سووكانه ت بو بگيرمه وه. نا، ده مه ه وي شتيكي

زور سهرت بۆ باس بکه؛ سهرشت سور نه مینئ بۆ ئه و قسه یه که پیتی ده لیم چونکه به جیی ئه وهی شهرمه زار بم، خوشحالم.

ئالیوشا له پردا گوتی: «بۆیه ئه وه ده لینی چونکه من رهنگم تیک چوه. پیتوایه له بهر ئه وهی کردووته و باسی ده که ی رهنگم هه لیزرکاوه؟ نا بۆیه رهنگم په ریوه له داخی ئه وهیه منیش وهک تو وام.»
- تو؟ دهست هه لگره. ئه وانه له تو ناوه شینه وه!

ئالیوشا به تو وره یی گوتی: «نا، زوریش به دوور نییه.» (وادیاره ئه و بیروکه یه بیروکه یه کی تازه نه بوو) «پلیکان یه کیکه. من له پلیکانی خواروودام و تو له پلیکانی سیزده همدای. من وای ده بینم. جیاوازیشی نییه. هه ر یه کن. ئه و که سه ی له سه ر پلیکانی یه که مه ناچار ده بی به ره و پلیکانی سه روو بر او.»

- که وایه پیاو نابئ به هیچ شیوه یه ک پئ له سه ر پلیکان دانئ.

- هه رکه س له دهستی بئ، چاکتر وایه کاری وا نه کا.

- تو له دهستت دئ؟

- باوه پ ناکه م.

- ئالیوشا گیان، بیدهنگ به بیدهنگ. خه ریکی وا کار ده که یته سه رم، ده مه وئ ده ستت ماچبکه م. ئه و گرووشنکا بلحه دایمه چاوی به دوا ی پیاوانه وه یه. جار یکیان پیی گوتم ئه گه ر نه مر م ئالیوشا وهک بابۆله ده پیچمه وه. چاکه، چاکه، له سه ری نه رۆم چاکتره! وه ره با له م ریبازه گه نده ل و میش تیداوه وه، گه شتیک به تراژیدیای مندا بکه ین، که ئه ویش میش تیداوه، یانی به هه موو جو ره گه نده لی و زیندووله یه ک رمووده بووه. ئه گه رچی پیره پیاوی خه ره فاو سه به رهت به وهی که کچانم فریو داوه، درۆی ده کرد، له راستیدا شتیک له و شیوه یه له خه یالی منیشدا بوو، ئه گه رچی ته نیا جار یک بوو پاشان ئیتر به لایدا نه چومه وه. به لām ئه و ده یه وه ی به شتیک سه رکۆنه م بکا که راش نه بردووه، ئه و ته نانهت له و رپووداوه ش ئاگادار نییه. چونکه له و باره وه تا ئیستا له گه ل ه یچ که س نه دواوم. تو یه که م که سی، هه لبهت جگه

له ئیوان - ئیوان ئاگاداری هه موو شتیکه، زور له پیش تو ئاگادار بووه. به لām خۆ ئیوان وهک که ره کیوی وایه.

- ئیوان که ره کیوییه؟

- به لی، ئه ی نییه!

ئالیوشا به وردی گوئی گرتبوو.

- له ههنگی پیاده نیزامدا ملازم بووم، به لām هه روا له ژیر چاوه دیری و فیرکاریدا بووم، وهک که سیکی تاوانبار. له گه ل ئه وه شدا له و شاره زور به گه رمی وه ریان ده گرتم و ریژیان بۆ داده نام. به چه پ و به راست پارهم خه رج ده کرد. پنیان وابوو زور ده و له مه ندم، خۆشم پیمو ابوو وایه. به لām له ریگا گه لیکی دیکه وه دلخۆشم ده کردن. ئه گه رچی له بهر ئاکار و کرده وه م سه ریان راده وه شاندا. به لām خۆشیان ده ویستم. فه رمانده که مان سه ره ههنگیکی پیر بوو، لیم به ر قدا که وت و هه میشه ده یگوراند به سه رمدا. به لām من دۆست و ئاشنای که له که له م بوو، جگه له وهش، ته وای خه لکی شار لایهنگری من بوون، بۆیه نه یده توانی ئازاریکی زورم پی بگه یه نی. خه تای خۆشم بوو، به شیوه یه کی شیاو ریزم بۆ داده نا. له خۆبایی بووم. ئه و کابرا خیشه سه ره که له راستیدا مرو فیککی دلۆفان و به ره حم و میوانه وین بوو، دوو ژنی هه بوو، ه یچیان نه ما بوون. ژنی یه که می، له بنه ماله یه کی هه ژار بوو، کچیکی له پاش به جیما وهک خۆی بی ئازار بوو. ئه و کاته ی له وئ بووم گه وره کچیکی بیست و چوار سالانه بوو، له گه ل باوکی و میمکی ده ژیا. ئه و خوشکه ی دایکی ژنیکی ساویلهک و نه خوینده وار بوو، کچه ش خۆی هه روا ساده و ساویلهک بوو، به لām به نه شه و گه شه بوو. پیم خۆشه باسی چاکه ی ئه و خه لکه بکه م. ژنیکم پی شک نه ده هات وهک ئاگاتا خاوه ن که سایه تی و دلرفین بی. بیهینه به رچاوی خۆت، ناوی ئاگاتا بوو! وهک ژنانی رووسی به ژن و بالایی ناله بار نه بوو: بالا به رز و چوار شانه و توند و تۆل و چاو جوان بوو. ئه گه رچی سه ر و رووی تۆزی له تو وره ده چوو. شووی نه کرد بوو. دوو خواز بینیشی بۆ هات بوو. به لām جوانی کرد بوون. به لām وهک هه میشه به که یف و نه شه بوو.

پیکه وه زۆر گهرموگور بووین، نهک بهو «شینوه»یه، دۆستایه تیبیه که مان پاک و بی کرپژ بوو. زۆربهی دۆستایه تیبیه که شم له گه له ژنان وابوو. زۆربهی ژنان ئه و جوره ئازادییه بیان پی خۆشه و کچ بوونی ئه ویش ئه وهندهی دیکه بواره کهی خۆش کردبوو. ئیتر وام لی هاتبوو قهت وهک کچی کچاوم لی نه ده کرد. ئه و و میمی زۆر خاکه رایانه و به دلخوازی خویان، له مالی باوکی ده ژیان و قهت له گه له خه لکدا دانوویان نه ده کولا. جیی سه رنجی هه موان بوون، قازانجیان به خه لک ده گه یاند. به رگ دروویه کی زیره ک و ده ست ره نگین بوو. سه لیه کی چاکی هه بوو. به خۆپایی کاری ده کرد، پارهی له هه یچ کهس وه رنه ده گرت. کاری ده کرد، ئه گه ر کری کاره که شیان پیده دا وه ری نه ده گرت. هه لبه ت سه ره هه نگ له گه له ئه وان جیاواز بوو، پیاویکی ناو به ده ره وه بوو. درگای ماله کهی به پووی هه موو که سدا کراوه بوو. پۆل پۆل خه لکی بانگه یشت ده کرد و شیوی پی ده دان و کۆری سه مای وه ری ده خست. هه ر له و کاته دا من گه یشتمی و له و هه نکه دا ناو نووسی کرام. ته وای خه لکی شاره که باسی گه رانه وهی کچی دووه می سه ره هه نگیان ده کرد. په ری پوویه ک که تازه یه کی له قوتابخانه به ناو بانگه کانی پیته ختی به جی هیشتیوو. ئه و کچه ش ناوی کاترینا ئیوانا بوو، له ژنی دووه می بوو، که له بنه ماله ی ژینرالیکی ناو به ده ره وه و په سه ن بوو. هه روه ک له ژیده ر گه لیکی جیی باوه رم بیستوه، ئه م ژنه ش هه یچ پارهی کهی بۆ سه ره هه نگ نه هینا و جیازیه کی ئه و توی پی نه بوو. ئه و ته نیا چه ن قه وموقیله یه کی پایه به رزی هه بوو، هیوایه کی زۆریشی به داها تووی خۆی بوو و له وه ش زیاتر هه یچی شک نه ده برد له داره ی دنیا. ئه وانی ش هه یچ داها تیکیان بۆ ئه و به نیوچاوانه وه نه بوو.

له گه له ئه وه شدا، کاتی شه نکه کچ له قوتابخانه ی شه وانه رۆژی هاته وه، هه لبه ت بۆ سه ردان، نهک به قهستی مانه وه، شاره که یه کپارچه شه لژا بوو. به ناو بانگترین سه ره ژنی شاره که که دوو ژنه ژینرالی خاوه ن که سایه تی و ژنه سه ره هه نگیک بوون و پۆلیک که نیز و قه ره واش و هاوړینیان له گه لدا بوو،

خیرا ده وریان داو به شانازی ئه و و هاتنه وه کهی میوانداریان وه ری خست. کۆری هه لپه رکی و سه مایان ساز ده کرد و به کۆر ده چونه گه شت و گه ران، ئه وه ش به قازانجی خزمه تکارانی بی هیز و شه کهت ته وای ده بوو و شانویان به ریوه ده برد و پاره کهیان ده دا به و هه ژار و لیقه و ماوانه. من سه رنجیکی ئه و تۆم نه ده دایه و هه روه ک پیتشو و هه حشییانه وه به رم دا بوو. یه کی له شاکاره کانم ئه و کاته بوو بووه بنیشته خۆشه کهی هه موو کۆر و کۆبوونه وه یه ک. رۆژیک له مالی فه رمانده ری توپخانه تیگه یشتم داده خانم سه یر تیمده روانی، به لام نه چووم بۆلای، وهک ئه وهی له ئاشنایه تیبیه کهی وه رهن ب. ماوه یه ک دوا ی ئه وه له کۆریکی عه سرانه دا چووم بۆلای و قسه م له گه له کرد. چاوی لینه کردم و به رقه وه لیوی خوی ده کروش. له دلی خۆما گوتم: «جاری راوهسته، بزانه چۆنت تۆله لیده که مه وه.» ئه و سه رده مه له زۆربه ی کاته کاندایه وهک مرۆفیکی خیشه سه ر و نابار هه لس و که وتم ده کرد و خۆشم ئه وه م ده زانی. ئه وهی خراپتری ده کرد ئه وه بوو، هه ستمده کرد کاترینا کچه قووتابییه کی چا و گوی ئاخرا و نییه، به لکو کچی که زانا و چا و کراوه و له خۆبایی، له هه مووشی گرینگتر خوینده وار و به ئاوه ز بوو. منیش له و شتانه بیبه ش بووم. پیتوایه ده مو یست بچه خوازینی؟ نا، ته نیا ده مو یست تۆله ی لیکه مه وه. چونکه من ببوومه بنیشته خۆشه کهی سه ر زاری خه لک و ئه ویش به هه یچی نه ده زانیم و به پیاویشی دانه ده نام.

ئه و عه ینه، کاتی خۆم به که یف و نه هه نگ را ده بوارد، تا ئه وهی جه نابی سه ره هه نگ دوو سی رۆژی کردم زیندان. هه ر له و کاته دا باو کم شه ش هه زار رۆبلی بۆ ناردم، تا کو سه نه دیک ی بۆ بنیرم و چاوپۆشی له هه موو داواکارییه کانم بکه م و حیساب و کیتابمان له به یندا نه میتی و ئیتر چاوه روانی هه یچم لی نه بی. ئه و کاته له شتیک هه ر نه گه یشتم. تا ئه وهی هاتم بۆ ئیره. ئالیووشا! هه تا چه ند رۆژ له مه وه به ر، په نکه هه ر ئیستاش، نه متوانیوه سه ر له کاروباری مال و دارایی باو کم ده رهنم. به لام کارت به سه ر ئه وه وه نه بی، له کاتی خۆیدا باسی ده که ین.

یه کیک بوو له نارېسه نترین و خراپکارترین مروقی دنیا. ههروهک گوتم ئەمجاره یان تریفونۆف هیچی له بازار نه هینایه وه. سه رهنگ به هه له داوان چوو بۆ لای. «هیچ پاره یه کم له تو وهرنه گرتوو و باوه پ ناکم قه تیشی وهرگرم.» ئەوه بوو وه لامه که ی. هه ربۆیه سه رهنگ دووی ئیمه له تاوانا نه خۆش کهوت و له جیوباندا تخیل بوو. خاوییه کی به نیوچاوانه وه بوو، دوو کچه که ی و ژنخوشکی سه هۆلیان به سه ر خاوییه که دا دهگیرا. له ناکاو پێشخزمه تیک وه ژوور کهوت، دهفته ریکی به بن هه نگله وه بوو. پسووله یه کی ده رهینا که فه رمانی له سه ر درابوو: «به ریز، تکایه هه تا ماوه ی دوو کاتزمیر پاره ی سه ندووقه که بینه وه.» سه رهنگ پسووله که ی ئیمزا کرد. (من دواتر چاوم به ئیمزاکه ی کهوت.) خیرا هه ستا سه ری و واینواند که ده یه وه ی جله سه ربازییه کانی له بهر بکا. پاشان به له ز خۆی کرد به وه تاغه که ی خۆیدا. تا پر ده دوو لووله که ی داگرت و دوو گولله ی تی هاویشت. لووله که ی نا به سینگییه وه و به قامکی لاقی به دوای ماشه ی تفه نگه که دا گه را. به لام ناگاتا، قسه کانی منی وه بییر دیته وه و ده که ویتته دلله راوکی. به دزییه وه سه ر ده کیشیتته ژووری خه وه که ی باوکی، زور به جیش فریا ده که وی. خۆی ده کا به ژووریدا و له پشته وه خۆی به سه ردا ده دا. توند باوه شی پیداده کا و تفه نگه که ده رده چی و له بن میچه که ده درئ. به لام زیان به هیچ که س ناگا. کاترینا و پووریشی به ره و وه تاغه که هه لدین. تفه نگه که ی له چنگ ده ردینن و هه ردوو دهستی ده به ستن. دواتر باسی رووداوه که یان به وردی بۆ گێرامه وه. له مالئ دانیشتبووم، خه ریک بوو هه وا تاریک ده بوو، ده مویست له مال وه ده رکه وم، جلوبه رگم له بهر کردبوو، سه رم دا هینابوو. عه ترم له ده سه سه رکه کم دابوو و کلاوه که مم به ده سته وه گرتبوو. له پر درگا که کرایه وه و کاترینا ئیوانا هاته ژووری و به رانه رم راوه ستا.

شیوه ی پیشهاته کان جاری وایه سهیره. هیچ که س له شه قام چاوی پێی نه که وتبوو، بۆیه که س له نیو شاریدا هه والئ لینی نه بوو. له گه ل دوو پیریژنی لاکه وته له مالئکدا ده ژیاين. که ئاگادارییان لی ده کردم و کاروباری ناومالیان

به ریوه ده برد. په کوو له و ژنانه، ده تگوت فریشته ن. هه ر کاریکم بوو بوایه به دل و گیان ئاماده بوون. پاشان له سه ر داوای من سه بارهت به و که ین و به ینه زمانیان نه گه را و له ئەلفه وه نه هاتنه بی. هه لبهت خیرا تیگه ی شتم و باروودوخه کم هه لسه نگاند. هاته ژووری و راست چاوی تیبریم. به و چاوه رهش و گه شان وه. نیگایه کی جیددی و ته نانهت شه راشۆ. به لام به لئو و زاریدا تیگه ی شتم متمانه ی پیم نییه.

هاته قسه و گوتی: «خوشکم پێی گوتم چوار هه زار روپلم پیده ده ی ئەگه ر بۆ وهرگرتنی خۆم بیم بۆلات. من ئەوه هاتووم... پاره کم پێ ده!»
ئیتر نه یده توانی دریزه به قسه کانی بدا. که وتبووه هه ناسه برکی و ترس دایگرتبوو. دهنگی ده رنه ده هات. لئوی ده له رزی. گویت لئیه یان خه وتووی؟
ئالیووشا به شله ژاوی گوتی: «میتیا، ده زانم ئەوه ی هه قیقه ته ده یلیتی و لئیی لاناده ی.»

- ئەگه ر ته واوی هه قیقه ته که مو به موو نه لیم، له خۆم نابورم. یه که م بیروکه م - بیروکه یه کی کارامازو فییانه بوو. براگیان جاریک کاکله می شانئیک پێوه ی دام و چه قوچۆیه کم گرت هه تا دوو سه وتوو له جیدا که وتم. له و کاته شدا وام هه سته کرد، کاکله می شانئیک خه ریکه به دلمه وه ده دا. ده عبایه کی مزیر، تیده گه ی؟ چاویکم له سه رتا پای کچه کرد. دیتوته؟ خودای جوانییه. به لام له و کاته دا به شیوه یه کی دیکه جوان بوو. له و کاته دا جوان بوو چونکه بالاده ست بوو، منیش خویری و به ره لالا. ئەوه سه رچاوه ی ده ستودلبازی و له خۆ بردووی بوو. سه بارهت به باوکی و من ده عبایه ک بووم! به لام له گه ل ئەوه شدا که ده عبایه کی هیچو پوچ بووم، ئەوه به ته واوی به رۆح و جه سته وه له بهر ده ستمدا بوو. که وتبووه داوم. به ئاشکرا پیت ده لیم ئەوه بیروکه یه، ئەوه بیروکه ژه هراوییه، وای دللم داگرت که ئارواقارای لی هه لگرتم. ده تگوت ئیتر خوراگری له هه مبه ریدا که لکی نییه.

راست وهک ده عبایه، وهک کاکله می شانئیک ژه هراوی جوولامه وه. دلره ق و بی به زه بییانه. وه هه ناسه برکی که وتبووم. تیده گه ی! ده بوو رۆژی دوایی

بچووبایه مه خوازبینی. بۆ ئهوهی ئه و رووداوه ئابروومه ندانه کۆتایی پئی بئی و هیچکس ئاگادار نه بئی. چونکه، ئه گهرچی مرۆفیکی شوال چه په ل و هه وه سبازم، به لام خاوه ن شه ره فم. هه ره له و کاته شدا ده تگوت دهنگیک له بن گویم سرتیه تی: «به لام کاتی سبهینی چووی بۆ خوازبینی، ئه و کچه هه رده ماری ناهیننی چاویشت لیک. فه رمان به فایتوونه وانه که ی دها و به شه پ وه ده رت نی. ده لی: «له ته واوی شاردا بیکه به قاو. من هیچ باکیکم له تو نییه.» چاویکم له خانمۆلی کرد، ده نگم فریوی نه دا بووم. هه روا ده بی. سبهینی به مرۆفیشم حیساب ناکا، شکی تیدا نییه. هه ر ئیستا له سیمایدا ده مدی که وه ده رم ده نی. رقم هه ستا. پیم خووش بوو چه په ل ترین فیل و ته له که ی بۆ وه کار خه م: به چه به زیه که وه چاوی لیکه م و خیرا هه ره له و شوینتی که به رانه رم راوه ستا بوو، به له بزیک که ته نیا کابرایه کی به قال پئی ده دوئی، له جیی خوئی وشکی بکه م.

«چوار هه زار! مه به ستت چیه؟ گالتهم ده کرد. به هیوای شین خوڕ کردنی. ئه گه ر پیتخووش بئی دووسه د رۆبلی له سه ر چاوم داده نیم. به لام چوار هه زار رۆبل بۆ ئه وه نابئ هه روا به فشه به ئاویدا ده ی. له خوړا زهحمه تت به رخۆت داوه.»

هه له به ت دهستم له هیچ گیر نه ده بوو. له وانه بوو بسله میته وه. به لام تۆله یه کی دیو ئاسایی ده بوو. بایی زهحمه ته که شی ده بوو. به وه کار خستنی ئه و ته له که یه هه تا ئاخری ته مه نم گویم به کلک ده شکاند. باوه ر ده که ی، تا ئیستا ده ره ق به هیچ ژنیک ئاوا نه بووم. به هیچ ژنیک، که هه تا ئه و رادیه به رقه وه تی ی بروانم. به لام سی چرکه، یان رهنگه پینچ چرکه به رقیکی ئه ستوره وه چاوم تیبیری. هه ره ئه و قینه ی که له گه ل ئه شق له گه ل شیتانه ترین ئه شق، موویه کی مه ودا هه یه!

چووم بۆلای په نجیره که، ناوچاوانم به شووشه سارد و سه ره که وه نا و له بیرمه سه هۆلی شووشه که وه ک پشکو ناوچاوانی سووتاندم. مه ترسه، زۆرم خانمۆله خان ماتل نه کرد گه رامه وه چووم بۆلای میزه که، خوانچه که م

کیشایه دواوه و چه کیکم به گوژمه ی پینچ هه زار رۆبل ده رهینا. (خستبوومه به ینی لاپه ره ی فه رهنگی فه ره نسبییه وه.) به بیدهنگی نیشانیم دا و دووقه دم کرد و دامه دهستی. ده رگای ریره وه که م کرده وه و له گه ل ئه وه ی بۆ دواوه کشامه وه دهستم به سینگمه وه گرت، کرئوشیکی پر له ریز و حورمه تم بۆ برد، بروام پئی بکه! سه رتا پای گیانی ده له رزی، ماوه یه ک چاوی تیبیریم. رهنگی سپی هه لگه رابوو. وه ک هومایی. له پر و نه رم و هیدی له به ر پیمدا چووه سوچه، له و شیوه ریزگرتانه ی تاییه تی قوتابخانه ی شه وانه رۆژی نه بوو، به لکو به شیوه ی رووسی، ناوچاوانی به چه قی وه تاغه که وه نابوو. هه ستا پئی و به هه لاتن ده رپه ری بۆ ده ری. خه ریکی له قه د به ستنی شمشیره که م بووم. هه لمکیشا و زوری نه مابوو خو م بکووژم. له به رچی، نازانم، هه له به ت ئه گه ر خو م بکوشتابیه، زور کاریکی گه وجانه ده بوو. پیموا له به ر خو شحالی بوو. تیده گه ی پیاو جاری وایه له به ر شادی و خو شحالی زۆر خو ی ده کوژی؟ به لام شمشیره که م له خو م رانه کرد. ماچمکرد و نامه وه کالانه که ی، ئه وه ش پیویست نه بوو، به تۆی بلیم. پیموایه بۆ درکاندی کیشه و ئاژاوه ی ده روونم لای تو دمه وی گه وره ی که مه وه بۆ ئه وه ی خو م مه زن و به ریز نیشاندم. به لام له وه گه ریین، خوا غه زه ب له هه موو ئه و که سانه بگری که ده یانه وی شه ی تانانه سه ر به ناخ و دلی ئه م و ئه ودا بکه ن! چاکه، سه باره ت به و رووداوه له گه ل کاترینا ئیوانا هه ره ئه وه نده به سه. ئیستا ته نیا تو و ئیوانی برام له و رووداوه ئاگادارن و هیچ که سی دیکه نازانی.

دیمیتری فیو دۆرۆویچ هه ستا سه ریچ، به شله ژاوی ده ستیکرد به گه ران به نیو ژووره که دا. ده سه ره که ی له گیرفانی ده رهینا و نیوچاوانی سه ری، دیسان دانیشته وه، نه ک له جیی خو ی، به لکو له پشت سه ری ئالیووشاوه. ئالیووشا ناچار بوو به ته واوی وه رسووری و رووی تیکا.

دان پانانی دلیکی سووتاو - «نامادەى رۆیشتن»

ئالیوشا گوتى: «ئىستا لە نيوەى ھەوەل گەيشتووم.»
 - لە نيوەى ھەوەل گەيشتووى. ئەو نيوەى ئەو شانۆيە بوو كە لەوئى بەرپۆە چوو. نيوەى دووھەم تراژىديايە و خەرىكە لىرە بەرپۆە دەچى.
 ئالیوشا گوتى: «بەلام من نيوەى ھەوەل نەمتوانى ھىچى لى ھەلكرپىم.»
 - پىتوایە من خۆشم توانىومە سەرى لىدەرکەم؟
 - دىمىترى، سەبركە. پرسىارىكى گرینگ. پىم بللى بزائم، ئيوە دەزگىران بوون، ئىستاش پىكەو ھە ماون؟
 - خىرا نەبووینە دەزگىران، سى مانگ دواى پارە پىدانەكە. رۆژى دواى لە دلى خوما گوتم پەراوى ئەو رۆدواو پىچرايەو، كۆتايى پىھات و ئاكامىكى ئەوتوى نىيە. خوازىنى كردنىش پىموابوو كارىكى سووك و رەزىلانەيە. نىكەى شەش ھەوتوو كە لەو شارە مايەو. چاوم پىي نەكەوت ھىچ ھەوالىكم لى نەبوو. تەنيا جارىك نەبى، رۆژى دواى دىدارەكە سەروسەكوتى كلفەتەكەى پەيدا بوو، كە نامەيەكى بۆ ھىتابووم. پاكەتەكەم ھەلچىرى، باقىي پارەكەى تىدابوو. تەنيا پىويستيان بە چوار ھەزار و پىنجسەد رۆبل بوو. بەلام كاتى نەغد كردنەوہى چەكەكە، دووسەد رۆبلىكى لى گل درابوو. نىكەى دووسەد و شەست رۆبلى بۆ ناردبوومەو، بەجوانى لەبىرم نىيە و ھىچ يادداشتىكىش لە نيو نامەكەدا نەبوو. تەنانەت يەك وشەش. سەروبنى پاكەتەكەم پشكنى - ھىچ - ھىچ شتىكم نەدۆزىيەو! باقىي پارەكەم لەرپى

كەيف و رابواردنىكدا خەرج كرد، كە سەرگوردى تازە ناچار بوو سەركۆنەم بكا.

جەناب سەرھەنگىش، لەگەل ئەوہى ھەموويانى تووشى سەرسامى كردبوو، پارەكەى گوردانى ھىتايەو. چونكە ھىچ كەس باوہرى نەدەكرد ھەروا پارەكە بىنئىتەوہ بى ئەوہى فلسىكى لى كەم بووبىتەوہ، چەند رۆژ دواى دانەوہى قەرزەكە نەخۆش كەوت و ئىتر نەيتوانى لە جىوبان بىتە دەرى. دواى سى ھەوتوو كەلەلايى، شەپلەى مېشك لىيدا و رۆژى دوايىيەكەى مرد. بە رپۆرەسمى نىزامى بە خاكىان سپارد. چونكە تەمەنى بۆ كاتى خانەنشىن بوون، مابووى! دە رۆژ دواى بە خاك سپاردنەكەى، كاترىنا ئىوانا لەگەل پوورى و خوشكى چوون بۆ مۆسكو. چونكە كاتى رۆيشتنەكەيان (نەمدىبوون و بەرپىم نەكردبوون) يادداشتىكى كورتىان بۆ ناردبووم، كوتە كاغەزىكى شىنى ناسك بوو، تەنيا دپرىكى لە سەر نووسرابوو: «نامەت بۆ دەنووسم، چاوەرپى بە. ك.» ھەر ئەوہ.

پاشماوہكەى بە كورتى باسدەكەم. لە مۆسكو چارەنووسيان زۆر بە خىرايى و چاوەروان نەكراو، وەك چىرۆكى ھەزار و يەك شەو ئالوگۆرى بەسەدا ھات. ئەویش خزمىكى بىوہژنىان بوو كە زۆر دەولەمەند بوو، دوو كچى برازاي بوو كە دەبوونە مىراتگرى، لەپەر ھەردووكىان بە نەخۆشى ھاوئەمردن. ئەو خاتونە پىرە چونكە لە ژىر بارى خەم و كەسەردا برستى لى برابوو، كاتىاي كردە كچى خۆى، وەك تەنيا ھىواى ژيان، دەستەوداوينى كاتيا بوو، وەسىەتنامەكەشى بەقازانجى ئەو گۆرى. بەلام ئەو بەكارى داھاتوو دەھات. بۆ ئىستاشى ھەشتا ھەزار رۆبلى بە ناوى جىازى پىدا، كە بە دلى خۆى خەرجى بكا. ژنىكى توورە و تۆسن بوو. دواتر لە مۆسكو بە خزمەتى گەيشتم.

لەناكاو رۆژىكىان چوار ھەزار و پىنجسەدرۆبلم بە رىگای پۆستەدا بە دەست گەيشت. لەبەر سەرسوورمان زمانم شكا. سى رۆژ دواتر نامەى بۆ ناردم. ھاودەمى ھەموو كاتەكانمە، ئەو نامەيە ھەتا كاتى مردن ھەر ھاودەمم

دەبىي. پىتخۇشە نىشانى بەدەم؟ دەبىي بىخوئىتەو. پىشنىارى كىرەوۋە كە شووم پىدەكا، دەبىيەوئى خۆيم بەسەردا بىرى، دەلى: «خولياي ئەشقى تۆم و خۆشم دەوئى، تەننەت ئەگەر تۆ خۆشيشت نەوئىم، گوئىم لى نىيە. بىبە مىردم، مەترسە. نابمە گوشتى گەردەمل، قەرەواشيت دەكەم. دەبمە خۆلى بەرپىت. دەمەهەوئى ھەتا كاتى مردن خۆشەوئىستىم بى و دەمەهەوئى تۆ لە چىنگ خۆت رىزگار بىكەم.» ئالىووشا، نامەوئى بە قسەى قوڭ و بىتام و لەبىزى ناخەزى خۆم، كە ساتىك رىزگارم نايە لە دەستى، نووسراوۋەكەى ئەو دووپات بىكەمەو. ئەو نامە تەننەت ھىشتاش وەك خەنجەر لە دىلم رادەچى. پىتوايە گرىنگى پىنادەم - ھىشتاش گرىنگى پىنادەم؟ ھەرلەرىوۋە وەلامى نامەكەم بۆ نووسىيەو. چۈنكە چۈنە مۇسكۇ بۆ من مەھال بوو. بە چاوى فرمىسكاوييەو نامەم بۆ نووسى. ھەتا كۆتايى تەمەنم لەبەر شتىك ھەست بە شەرمەزارى دەكەم. لە جوابى نامەكەيدا ئامازەم كىرەوۋە كە دەولەمەندى و جىيازىت ھەيە و من سولكەرىكى لەخۆبايىم! ناوى پارەم ھىتا! دەبوو ئەوۋەم بە بىدەنگى بەرىوۋە بىردايە، بەلام لە پتەم دەرچوو. ئەو كاتە خىرا نامەيەكم بۆ ئىوان نارد و لە شەش لاپەردە مووبەموو ھەموو شتىكم بۆ نووسى و ناردم بە دواى كاترىنادا. بۆ ئاوا تەماشام دەكەى؟ بۆ وا چاوت تى بىرىوم؟ بەلى ئىوان ئاشقى بوو. ئىشتاش ھەر دلى پىوۋەتەى. ئەو دەزانم. بە برىواى خەلك كارىكى زۆر دىو و گەوجانەم كىر؛ بەلام رەنگە ئەو تەنيا كارە گەوجانەيەم، ئىستا مایەى رىزگارم ھەمووان بى. ئاخ، نەتدەوۋە چۆن لەگەل ئىوان كۆكە و رىز و حورمەتى بۆ دادەنى؟ كاتى ئىمە بەيەكەوۋە ھەلدەسەنگىنى. پىتوايە بتوانى كەسىكى وەك منى خۆشبووئى، بەتايىبەت دواى ئەو كىشە و چەلەخانىيەى كە لىرە رووى دا؟

- بەلام من پىموايە كاترىنا پىوايىكى خۆشەوئى كە وەك تۆ وابى، نەك پىوايىكى وەك ئىوان.

«ئەو تەنيا گەورەيى خۆى خۆش دەوئى و خۆپەرستە. منى ھەر خۆش ناوئى.» ئەم وشانە، بىئىختىار و تارادەيەك لە رووى بەدزاتىيەوۋە لە زمانى

دىمىترى دەرپەرى. پىكەنى، بەلام دواى ساتىك چاوى بىرىقەى ھات، سوور ھەلگەرا و بە توندى مشتىكى كىشا بە مېزەكەدا.

بە رىقىكى ئەستورەوۋە دەرھەق بەخۆى، گوراندى: «ئالىووشا، سوئىد دەخۆم. رەنگە بروام پىنەكەى، بەلام بە زات و گەورەيى خودا، ئەگەرچى ھەر ئىستا پىكەنىم بە ھەستە بەرز و پىرۆزكەى ھات، بەلام ھەزاران چار گىانم گەندەل و پىستىرە لە گىانى ئەو، ھەرۋەھا ئەو ھەست و سۆزە مەزنى ئەو وەك ھەست و سۆزى فرىشتەيەكى ئاسمانى وايە. تراژىدىاش لىرەدايە - دلىنام. چى دەبى پىوا تۆزىكىش خۆى ھەلكىشى؟ مەگىن من خۆشم وا نىم؟ لەگەل ئەوۋەشدا من درۆ ناكەم، سادقم، بەلام تىدەگەم ئىوان ئىستا چۆن تووك و نزا لە سروشت دەكا - بە ئاۋەزىشى دەبىنى كە كى بە سەر كىندا ھەيە و چى بە باشتر دەزانى. ئەو دىۋەزمەى، كە ھەرچەندە دەزگىرانىشى ھەيە و ھەموو چاويان لىيەتى ناتوانى بەرگى لە بىبەند و بارىيەكانى بكا - ئەوئىش لەبەر چاوى دەزگىرانەكەى ديارە پىوايىكى وەك منىشى پىباشترە و دەست بە رووى ئەوۋە دەنى. ئەوئىش بۆچى؟ بۆ ئەوۋەى كچىك دەبىيەوئى بە ھۆى ھەقناسى و پىزانىيەوۋە زىان و چارەنووسى خۆى فىدا بكا. شتىكى قۇرە! ھەتا ئىستا لەوبارەوۋە يەك وشەشم بۆ ئىوان باسەنەكردوۋە. ھەلبەت ئىوانىش لەوبارەوۋە ھىچ ئامازەيەكى بە من نەكردوۋە. بەلام چارەنووس كارى خۆى دەكا و ھەق بە ھەقدار دەگا و مروقى ھەق خوراويش بۆ ھەمىشە لە كۆلانى پىر لە پىچەلاوپوۋچى خۆيدا ون دەبى - كۆلانى گەرما و كۆلانى خۆشەوئىستى. پىس و خاۋىن، ناخەز و جوان. ھەر ئەو جىگايەى كە ھەست بە ھەسانەوۋە دەكا و ھەر ئەو جىگايەى بە دلى خۆى و بەتامەزرۆيىيەوۋە لە چلك و پىسايىدا نوقم دەبى. گەوجانە قسەم كىرەوۋە. قسەم پىنەماۋە. ئەوانەم ھەروا كۆيزەركوت و ئەللاقۆيتاسى گوتوۋە. بەلام ھەروا دەبى كە كوتوۋمە. من لە كۆلانى تەنگەبەر و پىچەلاوپوۋچى خۆمدا ئەوق دەبم و ئەو لەگەل ئىوان زەماۋەند دەكا.

ئاليووشا به كەشتەنگى و دلەخورپەوھ پەريپە نيو قسەكانى: «سەبركە ديميتىرى. شتىك ھەيە ھىشتا روونت نەكردۆتەوھ: تۆ دەزگيرانت ھەيە يان نا؟ چۆن دەتوانى دەزگيرانىيەكەت تىكبدەي، ئەگەر دەزگيرانەكەت پىي خۆش نەبى، يەكلايەنە دەبى؟»

- ئەرى، بە شىوھەيەكى فەرمى و شەرعى دەزگيرانىن. كاتى چووم بۆ مۆسكۆ رېتورپەسى ديارىكردنمان بەرپوھ برد. زۆرىش بەشكۆ بوو. ژنەكەي ژينرال تەقدىسى كردىن و - بېروا دەكەي؟ - پېرۆزبايىي لە كاتيا كرد. «ھەلبۇزاردنەكەت زۆر چاك و ژيرانەيە، ناخى وجوودى دەبينم.» باوھرپىش دەكەي، ئىوانى وەبەر دل نەكەوت و بە ناقايلى وەلامى سلاوھەكەي دايەوھ؟ لە مۆسكۆ زۆرم قسە لەگەل كاتيا كرد. باسى خۆم بۆ كرد و زۆر سادقانه و بەشەرەفانە. زۆر چاك گوئى بۆ شل كردبووم.

دلەخورپەيەكى شيرىن لە نيوانماندا بوو

وشەي شيرىن و ناسك لە ليومان ھەلدەفېرى

وشەي غروروايش لە گورپىدا بوو. بەلئىنيەكى گەورەي لىدەر كىشام بۆ ئەوھى بمكاته گوئ لە مشتى خۆي. بەلئىنيەكم پى دا و لىرە...

- چى؟

- دەي، بانگم كردى و بۆ ئىرەم ھىناي ئەمرو - لەبىرت نەچى - تاكو بتنىرم

- ھەر ئەمروكە - بۆلاي كاترىنا ئىوانا و...

- بۆ؟

- بۆ ئەوھى پىي بلئى ئىتر قەت ناچم بۆ سەردانى. بلئى «ئەو پىزى زۆرى

بۆت ھەيە.»

- ئاخىر شتى وا چۆن دەبى؟

- بەو ھۆيەش تۆ دەنىرم بەجىي خۆم، چونكە خۆم مەحالە بتوانم، خۆم

چۆنى پىي بلئىم؟

- دەتەوئى بچى بۆ كوئى؟

- بۆ ئەو كۆلانەي پىشتەوھ.

ئاليووشا بە لەبىزىكى خەماوى گوئى: «كەوايە دەچى بۆلاي گرووشنكا!» پاشان دەستى ھەلگۆفى «يانى راکىتىن راستى دەكرد؟ پىم و ابوو تۆ تەنيا چووبوويە سەردانى و ھىچى تر.»

- مەگىن پىاوى دەزگيراندار دەتوانى بۆ ئەو جۆرە ديدارنە بچى؟ مەگىن شتى وا ھەردەبى، ئەويش بەو دەزگيرانەوھ و لەبەر چاوى تەواوى دنيا؟ بەزىاد نەبى، بەلاي ناخىرم ئابرووم ھەيە! لەگەل ئەوھى ھامووشوى گرووشنكام دەستپىكرد، دەزگيرانەتى و شەرەفم با بردى. ئەوھ تىدەگەم. بۆ وا تەماشام دەكەي؟ چاوى لىكە، سەرەتا بەو قەستە چووم بېرىكى بكوتم. بىستبووم و ئىستاش بۆم دەرکەوتووه، كە ئەو كابرا سەروانەي كاردارى باوكم، يەكئى لە قەبالەكانى قەرزەكەمى داوھ بە گرووشنكا، تاكو بۆ ساندنەوھى شكايەتم لىيكا و تالووم بە گەروودا بكا. دەيان ويست بمترسىتن. بۆيە بە قەستى لىدانى چووم. بەر لەوھ لە دوورەوھ دەمناسى. لە يەكەم ديداردا نايەتە بەرچاوى. سەبارەت بەو بازىرگانە پىرەش كە ئىستا نەخۆش و كەلەلا كەوتووه، ئاگادار بووم؛ بەلام ئەو برە پارەيەكى بۆ گرووشنكا لەپاش بەجى دەما. ھەروا ئاگادارىش بووم كە خرىنگەي پارە بىستى مىلى خۆي بۆ دەشكىنى و كۆي دەكاتەوھ و بە قەرز دەيدا بەموبەو و سوودىكى زۆريان لىدەستىنى، كەلەكوكولەكەشى لە رادە بەدەرە. بە قەستى لىدانى چووم و لەوئى مامەوھ، رەشەبا ھەلىكرد و وەك چاوقوولكە لە عەرزى دام. ئىستاش ھەروا چاوقوولكەمە و دەزانم ھەموو شتىك تەواو بووھ، منى تاعوون گرتووش ھىچم بۆ نەماوھتەوھ. لە نيو بازنى زەماندا دەخولىمەوھ و دەر باز بوونم مەحالە. ئەگەرچى چارەنووس كردوومى بە سوالكەر، بەلام ئەو كاتە سى ھەزار رۆبلم لە گىرفاندا بوو. لەگەل گرووشنكا بە سواری چووين بۆ «ماكروئە» پازدە كىلۆمەتر لىرەوھ دوورە. قەرچەكان ھاتن و شامپانىيان ھىنا، ھەموو لادىيەكانى ئەوئى و ھەموو ژنان و كچانم ناچار كردشامپانى بخۆنەوھ. سى ھەزار رۆبلمەكەم دا بە بادا. لە ماوھى سى رۆژدا دەست بەتال مامەوھ، بەلام بوومە پالەوان. پىتوايە پالەوان بە ئامانجى خۆي گەيشتبوو؟

له لايهن ئه وه وه هيج دياردهيه كه له وه نه بوو. ئه و گرووشنكا به ستوكه يه له شيكي نهرمونوئلى هه يه، سهر تا پاشى وايه. لاقى خرپنه و ته نانه ت قامكه تيتوله لاقيشى هه روا جوان و نهرم و سهرنجراكي شه. ديتم و ماچمكرد، هه ر ئه وه بوو سويندت بو دهخوم! گوتى: «ئه گه ر پيت خوش بى شووت پنده كه م. خو ده زانى سوالكهرى و هيجت نيبه. به لام به لىنم پى به ده لىمناده لى و ده هيللى به كه يفى خوم رايده م، شووت پنده كه م.» پىكه نى و هيشتاش هه ر پنده كه نى. ديمىترى فيودورويچ زور به رقه ستاوى راسته وه بوو، له وه ده چوو مه ست بى، له پر چاوى بوو به گومى خوين.

- هه ر به راستيش ده ته وئ زه ماوه ندى له گه ل بكه لى؟

«ئه گه ر پى خوش بى هه ر له ريوه. ئه گه ر پيشى خوش نه بى، هه روا ده مينمه وه و ده بمه نو كه ر و درگاوانى.» نه راندى: «ئاليووشا!» له هه مبه ريدا به بيدهنگى راوه ستا، شانى گرت و ده ستىكرد به راتله كاندى. «روله گيان، بر وا بكه ئه وان هه مووى ورينه يه، ورينه يه كى بى مانا. چونكه ليره تراژيديا له گورپدايه. با ئه وه شت پى بللم. رهنگه مروفيكى خويبرى بم، هه وه سباز و داوين پيس بم، به لام ديمىترى فيودورويچ ناتوانى تاقه ساتىك دز و گيرفان بر بى، كه وايه با پيت بللم دز و گيرفان برم. هه ر ئه و روزه سهر له به يانى، راست به ر له وه لى بچم بو ليدانى گرووشنكا، كاترينا ئيوانا ناردى به دوامدا، زوريش به نهينى (نازانم له به ر چيش بوو، پيموايه هو يه كى تايبه تى هه بوو). داوا لى كردم بچم بو ناوه ندى پاريزگا و سى هزار روبل به ريگه لى پوسته دا بو ئاگاتا ئيوانا بنيرم بو موسكو. جورىكيش كه هيج كه سى له م شاره ئاگادار نه بى. كه چووم بو سهردانى گرووشنكا، ئه و سى هزار روبل له گيرفاندا بوو، هه ر ئه و پارهيلى له ماكرويه خه رجمان كرد. دواتر وامنواد كه چووم بو پاريزگا، به لام ره سىدى پوسته كه م نيشاننه دا. گوتم پاره كه م ناردوو و ره سىده كه يت بو دينم. هيشتاش كه هيشتايه بوم نه بردوو و له بىر خوم بردوته وه. ئىستا پيتوايه ئه مرؤكه چووى بولا لى چى پى بللى باشه؟ «ئه و ده ست به سىنگه وه ده گرى و كرنوشت بو دينى،» پاشان لىت ده پرسى، «ئه و پارهيلى بوو

به چى؟» ده گرى پى بللى «ئه و هه وه سبازىكى خويبرى و هيجوپوچه و گرى هه وه سى دانامركى. پاره كه شتى نه نارد، بردى له ئاوى كرد. چونكه وهك بوونه و ريكي په ست و خويبرى خوى پى رانه گيرا.» به لام ده گرى بشلىلى: «هه رچيبه ك بى دز نيبه. ئه و سى هزار روبله ش، ده نيرىته وه. خوت بو ئاگاتا ئيوانى به رى بكه. به لام به منى گوتپيت بللم: ريزت ليده گرى و كرنوشت بو ده با.» به لام ئه و لىت ده پرسى: «ئه لى پاره كه كو؟»

- ميتيا ده زانم خه مبارى! به لام ئه وه نده ش خه ميار و ناشاد نيبى كه دنيا ت له خوت كر دوته چه رمه چوله كه. بو له خورا داخ و ديق ده كه يه دلى خوته وه؟ - چى، تو پيت وايه خوم به داروبه ردا ده دم چونكه ئه و سى هزار روبل لم بو نادرىته وه؟ راست وايه. خوم به ئاوريشدا ده دم. ئىستا له ده ستم نايه. به لام خو دنيا هه ر ئاوا نابى، نه مر م ده يده مه وه. به لام ئىستا ده مه وئ بچم بولا لى گرووشنكا. گوئشم لى نيبه، هه رچى ده بى با بى. - ئه لى ده ته وئ چيبه كى؟

- ده بمه مي ردى، ئه گه ر پى خوش بى ده بمه مي ردى. كاتىكيش ئاشقه كانى دين بو لاي ده چمه ژوورىكى ديكه. كه وشه كانيان بو جووت ده كه م و ده يانسرم. چايان بو ليده نيتم. خزمه تيان ده كه م.

ئاليووشا به دلنبايييه وه گوتى: «كاترينا له وه ده گا. ده زانى ئه و گرفتارييه چهن گه وره يه و ده تبه خشى. ئه و رويكى گه وره لى هه يه و ده زانى چهنده كورپكى ناشاد و ليقه وماوى. ئه و خوى ئه وه باش ده زانى.»

ميتيا به چه زبه يه كه وه گوتى: «خو له هه موو شتىكم نابوورى. براگيان شتىك هه يه كه هيج ژنىك ناتوانى لى ببوورى. ده زانى باشترين ريگه چاره چيبه؟»

- چيبه؟

- پيدانه وه لى ئه و سى هزار روبله.

- جا له کوی بیین؟ ئه ها وه بیرم هاته وه. من دوو هزار رۆبلم ههیه، ئیوانیش هزار رۆبلم دهادتی. ئه وه ده بیته سی هزار رۆبلمه که، بیبه پیی بده وه.

- ئه ی ئیوه. ئه و سی هزار رۆبلمی ئیوه چۆن و که ی بده مه وه؟ جگه له وه ش تۆ ته مه نیکی وات نییه. به لام ده بی ئه مرۆکه - حه تمه ن، حه تمه ن - سلاو و ریزی منی پییگه یه نی، جا به پاره که وه یان بیپاره. چونکه ئیتر تاقه تم نه ماوه. بارودۆخه که ناجۆره و به بن به ست گه یشتوو. سه به نی دره نگه. ده مه وئ بئنیرم بۆلای باو کم.

- بولای باو کم؟

- به لئ، له پیشدا بچۆ بۆلای باو کم. داوای سی هزار رۆبلی لیبکه.

- میتیا، ئاخو کوا ئه و پاره یه له چنگ ئه و دهردی؟ نایدا.

- وای دانی که دهیدا! ده زانم که نایدا. ئالکسی ده زانی هیوا برای چییه؟

- به لئ، ئه ی چۆن نازانم!

- گوئی بگره. به شیوه یه کی یاسایی هیچم پی قه رزدار نییه. هه تا رۆبلی ئاخرم لیوه رگرتوو. ئه وه ده زانم. به لام خو ئه خلاقه ن شتی کم پی قه رزداره، وانیه؟ خو ده زانی به بیست و هه شت هزار رۆبلی دایکم بوو ده ستی به کار کرد و سه د هه زاری پی دهره ئتا. با پیاوه تی بکا و تاقه سی هزار رۆبلی بدا به من. به و کاره گیانم له دۆزه خ رزگار ده کا. ده بیته کفاره ی زۆر به ی تاوانه کانی. ئه گه ر ئه و سی هزار رۆبلم بداتی - قه ولی شه ره ف به تۆ ده دم - کۆتایی به هه موو شتی ک بینم و ئیتر لئی نه به یه سکی نیو برین، وا دهرۆم و ئیتر به سه رو سو راحم نه زانی. بۆ دوایین جار ئه و دهرفه ته ی پی ده دم که باوک بی. پیی بلئ خودا خو ی ئه و هه ل و دهرفه ته ی بۆ ره خساندوو.

- میتیا، پیه وانیه باو کم به هیچ شیوه یه ک ئه و پاره یه ی لی هه لوه ری.

- ده زانم. زۆر چاک ده زانم. ئیستا، چه ند رۆژ له مه وه به ر، ره نگه هه ر دوینی یه که م جار «به شیوه یه کی جیدی» بۆم دهرکه وت که گرووشنکا له راستیدا گالته ناکا و ده یه وه ی شووم پی بکا. باو کم باش له خووخده ی گرووشنکا

ده گا، چاکیش ئه و پشیله منجره دهناسی. که وایه تۆ پیت وایه ئه و پاره یه م پی ده دا تا کو زه ماوه نده که سه ر بگری، ئه ویش له کاتی کدا که خو ی شیت و شهیدا بووه بۆی؟ دیسان خو هه ر ئه وه ش نییه. ده توانم زۆر له وه زیاتر بۆ باسبکه م. ده زانم هه ر پینج رۆژ له مه وه به ر سی هزار رۆبلی له بانک وه رگرتوو. کردوو یه ته گه لای هزار رۆبلی، خستوو یه ته پاکه تیکی گه وره وه و پینج دانه لاکومۆری لیداوه و به ته نزلی سوور به ستوو یه تی. دیتوو ته چۆنم ئاگا لیبه! له سه ر پاکه ته که نووسیویه: «بۆ فریشته که م، گرووشنگا، هه رکاتی که بی بۆلام.» به قه له می جندۆکان له بی ده نگی و خه لوه تا نووسیویه تی و که س له شوینی شار دنه وه که ی ئاگادار نییه. جگه له خزمه تکاره که ی ئیسمیر دیا کۆف که به قه د خو ی باوه ری پیی هه یه. ئیستا ئه وه سی چوار رۆژه چاوه روانی گرووشنکایه. به هیوایه له به ر پاره بچی بۆ لای. هه والی لی ناردوو، ئه ویش وه لامی بۆ ناردۆته وه که ره نگه بچی. ئه گه ر بشچی بۆ لای ئه و پیره، ده توانم پاشان زه ماوه ندی له گه ل بکه م؟ ئیستا تیگه یشتی بۆ لیزه خو م شار دۆته وه و کیشکی چی ده دیرم.

- بۆ ئه و؟

- به لئ، بۆ ئه و. تۆماس له مالی کلفه ته کانی ئیره وه تاغیکی هه یه. تۆماس له ناوچه ی خو مانه وه هاتوو و له گوردانه که ی ئیمه دا سه ر بازه. کار بۆ ئه وان ده کا. شه وانه کیشکچییه و به رۆژی شدا خه ریکی راوی بالندانه و له و ریگایه وه بژیوی خو ی دابین ده کا.

- که وایه ته نیا ئیسمیر دیا کۆف له وه ئاگاداره!

- به لئ ته نیا ئه و، ئه گه ر گرووشنکا بچی بۆ لای باو کم، زوو ئاگادارم ده کا.

- که وایه هه ر ئه ویش سه باره ت به پاره که ئاگاداری کردی؟

- به لئ، زۆر به نه ئنی. ته نانه ت ئیوانیش له پاره و شتی ئاگادار نییه. باو کم

ده یه وئ به سه فه ره یکی دوو سی رۆژه ئیوان بنیری بۆ «چرماشنیا».

کرپاریکی بۆ دارستانه که پهیدا کردوو و بریار وایه به هه شت هزار رۆبلی

لیی بکری. بۆیه به رده وام داوا له ئیوان ده کا بۆ ئه و سه فه ره ری داگری. ئه و

کارهش دوو سئ پوژی وهخت دهوی. فیؤدور پاولوویچیش هەر ئه وهی دهوی. بو ئه وهی له کولیان کهوی و گرووشنکا بتوانی بی بۆلای.

- که وایه ئه مپو چاوه پوانی گرووشنکایه؟

میتیا له پپ هواریکرد: «نا، گرووشنکا ئه مپو نایه. نیشانه گه لیک ههیه. به دلناییه وه ده لیم نایه. ئیسیمیر دیاکوفیش هەر له سهر ئه و بره وایهیه. باوکم ئیستا خهریکی باده نۆشینه. له گه ل ئیوانی برام له سهر سفره یه ک دانیشتون، بچو بۆ لایان و داوای ئه و سئ ههزار پۆبله ی لی بکه.» ئالیووشا له جیگای خوی راسته وه بوو. چاویکی له ئه دگاری شیتانه ی براکه ی کرد و گوراندی: «تو ده لئی چی؟» بۆ ساتیک وای به زهین گه یشت که دیمیتری فیؤدوروویچ شیت بووه.

دیمیتری فیؤدوروویچ به وردی چاویکی به سهرتاپای براکه یدا گیرا و گوتی: «چییه؟ من شیت نه بووم مه ترسه. تو ده نیرم بۆلای باوکم و ئه وهی ده شیلیم لی ئاگادارم. ئیمانم به مۆجزه ش ههیه.»

- مۆجزه؟

- به مۆجزه ی خودایی. خودا ئاگای له دل ههیه. دل شکاوه که م و هیوا بره وایه که م ده بینئ. یه قینم ههیه که نایه لی پووداوی تال و ناخوش بقه ومئ. ئالیووشا ئیمانم به مۆجزه ههیه. برۆ!

- ده چم. پیم بلئ بزنام، هەر لیره چاوه پوانم ده بی؟

- ئه ری، ده زانم ماوه یه ک ده خاینئ، ناتوانی به بی پیشه کی برۆیه پیشئ. ئه و ئیستا سه رخۆشه. سئ سهعات له سهرت مائل ده بم، چوار، پینچ، شه ش، ههوت سهعات. به لام له بیرت نه چی ئه مپو ده بی بچی بۆلای کاترینا ئیواناش. ئه گه ر نیوه شه ویش بی، به پاره وه، یان به بی پاره، پی بلی «ریزی بۆت ههیه و کرنۆشت بۆ ده با.» له تۆم ده وی ئه و شیعره ی هه تمه ن بۆ بخوینیته وه:»

«به گیان و به دل ریزت لی ده گری

کرنۆش ده با بۆت هه تاکو ده مرئ»

- میتیا! ئه گه رگرووشنکا ئه مپو که هات چی - ئه مپو، سه به نی، یان دوو سه به ی؟

- گرووشنکا؟ ده بینم. به هه لاتن ده چم پیشی پی ده گرم.

- ئه ی ئه گه ر...؟

- ئه گه ر، ئه گه ریکی تیدابی کوشتنه. حه یاتی لی ده برم، بۆم تامل ناکری.

- کئ ده کووژی؟

- باوکم. خو گرووشنکا ناکووژم.

- براکه م، ئه وه ده لئی چی؟

- ئاخ، نازانم... نازانم رهنگه نه شی کووژم، رهنگه بشی کووژم. مخابن ئه و له و کاته دا به و ئه دگار و قه لافه ته وه له بهر چاوم دزیو و قیزه ون ده بی، له به رمله گلاوه که ی و لووت و چاوه بی شه رمه که ی و چزه بزه حیزانه که ی بیزم هه لده ستئ. رشانه وه م دئ. هەر له وه ده ترسم. هەر بۆیه له تاقه تم به ده ره و بۆم تامل ناکری.

- میتیا، من ئه وه ده چم، هیوادارم خودای مه زن خیرم به ده سته وه بینئ و رووداوی تال نه قه ومئ.

- منیش چاوه پروان داده نیشم، به لکوو ئه و مۆجزه یه ببینم. ئه گه ر ئه و مۆجزه یه ش وه راست نه گه را...

ئالیووشا له گه ل کولیک فکر و خه یال به ره و مالی باوکی وه ری که وت.

(1)

نيسمير دياكوف

ئاليووشا كە گەيشتە مالى باوكى سفرەكە كۆنەكرابوۋە. وەتاغى نان خواردنيان لە مالىدا ھەبوو، بەلام سفرەكەيان لە وەتاغى نشيمەن راخستبوو. باوكى ھىشتا لە سەر سفرەكە بوو. وەتاغەكە گەورە و رازاۋە بوو. بە دابى كۆن داروديوارەكانيان نەخشاند بوو. كەلوپەلەكان سىپى و قەدىمى بوون و سەرپۆشى سوور و ھەوريشمىنيان پىدا دابوون. لە نيوان پەنجىرەكاندا ئاوينە ھەلۋاسرابوون، چوارچىۋەكەيان سىپى و زىركفت و بە شىۋازى قەدىم كەندەكارى كرابوون. ديوارەكانى كاغەز ديوارى لىدرايوو و لە زۆر جىگاۋە درابوو. دوو وىنەى گەورە بە ديوارەكەدا ھەلۋاسرابو. يەكيان وىنەى شازادەيەك بوو كە سى سال لەمەوبەر پارىزگارى ناۋچەكە بوو، ئەوى دىكەشيان وىنەى ئۆسقوفىك بوو، كە ئەوئىش چەند سال لەمەوبەر مردبوو. لە سووچى رووبەرووى دەرگاگە چەن پەيكەرەى لىيوو كە شەوانە چرايەكيان لەبەردا ھەلدەكرىن... ئەوئىش لەبەر رووناكابى مالەكە بوو، نەك لەبەر بارى ئايىنبىيەكەى. فيۆدۆر پاولوۋىچ دەرنگ دەخەوت، سەعات سى يان چواری نيۋەشەو، شەوانەش بە نىو وەتاغەكەدا دەگەرە، يان لە سەر كورسىلەيەكى لانكەيى دادەنىشت و بىرى دەكردەو. ئەوئىش بۆ بووبوۋە عادەت. ھەميشە بە تەنيا دەخەوت و خزمەتكارەكانى دەناردە وەتاغى خۆيان. بەلام ئىسمير دياكوف دەماوۋە و لە پىشخانەكە لە سەر قەرەۋىلەيەك پادەكشا.

كاتى كە ئاليووشا چوۋە ژوورى، شىۋيان خواردبوو، بەلام قاوۋە و شەۋچەلەيان تازە ھىنابوو. فيۆدۆر پاولوۋىچ پىي خۆش بوو دواى شام

شىرىنيات بە براندىيەوۋە خوا. ئىوان فيۆدۆروۋىچىش لە سەر سفرەكە بوو و قاۋەكەى قومەقومە دەخواردەو. خزمەتكارەكان، يانى گريگورى و ئىسمير دياكوف لە سووچىك راۋەستابوون. لەوۋە دەچوۋ خانەخۆى و خزمەتكارەكان لە سەر نەشە بن. فيۆدۆر پاولوۋىچ قاقاى دەكىشا. ئاليووشا بەرلەوۋەى بگاتە ژوورى گويى لە قاقايەك بوو كە زۆر چاكى دەناسى و دەيزانى باوكى سەرەتاي نەشەيەتى و ھىشتا زۆرى ماوۋە بە تەواۋى سەرخۆش بى. فيۆدۆر پاولوۋىچ، كە بە دىتنى ئاليووشا زۆر خۆشحال بوو، گوراندى: «ئەوۋەتا! ئەوۋەتا! ھاتە رىزى خۆمانەو. دانىشە. قاۋە خۆراكى پارىزگارنە، زۆر گەرم و خۆشە. خولكى براندىت ناكەم. چونكە بەرپۆژوۋى. بەلام قومىكت دەوى، نا؟ وا چاكە پىكىكمان لەگەل بخۆيەو، شەرابىكى كۆنە و چاكامان ھەيە. ئىسمير دياكوف برۆ سەر گەنجەكە لە سەر پەفحەكەى دووھەمى دەستە راستە. ئەوئىش كىلەكەى. لەبىرت نەچى كامە دەلىم!»

ئاليووشا نەخواردەوۋە و داۋاى لىبورنى كرد.

- قەيناكا. تۆ ناخۆى، مەخۆ؛ خۆمان دەخۆينەو. بەلام سەبركە شىۋوت خواردوۋە؟ ئاليووشا كە لە راستىدا پەنچكى نان و پىيالەيەك شەلى لە چىشتخانەكەى باۋە عابىد خواردبوو، وەلامى دايەو: «بەلى، بەلام پەرداخىك قاۋە دەخۆمەو.»

- ئافەرەم كورم! پەرداخىك قاۋە دەخواتەو. بەلام دەبى گەرمى بكنەو؟ نا، واديارە ھەر دەكولج. قاۋە زۆر خۆشە. بەتايبەت دەستاوئىسمير دياكوف. ئىسمير دياكوفى من بۆ لىناني قاۋە و ماسى، ھەرۋەھا شفتەى ماسى، زۆر شارەزايە. دەبى پۆژىك بىي شفتە ماسىيەكمان لەگەل بخۆى. بەر لە ھاتن ئاگادارم بكنە... بەلام راۋەستە، مەگىن ئەمروۋ بەياني پىمەنەكوتى سەرىن و دۆشەك و كەلوپەلەكانت ھەلگەرە و وەرەوۋە بۆ مالى؟ دۆشەكەت ھىناۋە؟ ھە، ھە، ھە!

ئاليووشا بە زەردە خەنەيەكەو گوتى: «نا، نەمھىناۋەتەو.»

- ئاخ، ئاخ ترساي، ئەمىرۆ بەياني ترساي، نا؟ ئاخەر لە دەورت گەرپىم بۆ ورووژاندنى تۆ چىيىدىكەم لە دەست دەهات. ئىوان، دەزاني كاتى چاۋ لە چاۋى پىاۋ دەبىرئ و بزەي دىتى، ناتوانم چاۋى لە سەر ھەلگرم؟ ۋەپىكەنىنم دەخا. ھۆگرىيەكى زۆرم پىيى ھەيە. ئالىووشا راۋەستە با تەقدىست بگەم، تەقدىسى باۋكىك.

ئالىووشا ھەستا سەرپى. بەلام فىۋدۆر پاولوۋىچ لە خواستەكەي خۆي پاشگەز بۆۋە. گوتى: «نا، نا. جارئ تەنيا خاچت دەكىشم. ئارام دانىشە: سەرگەرمىيان ھەيە بۆت. ئەويش بە شىۋەي خۆت. ۋەپىكەنىنم دەخا. كەري بەلەم^{۱۲} لىزە ۋەقسە ھات و لەگەلمان دووا - ۋەرە بىيىنە چۆنىش قسە دەكا!» دەركەوت كە كەري بەلەم مەبەستى ئىسمىر دىاكوفى نۆكەري بوو. ئەو ھىشتا لاۋىك بوو، تەمەنى نىزىكەي بىست و چوار سال دەبوو. زۆر كەم بلى و دوورە پەريز بوو. ۋا نەبوو كە مرقۇئىكى ھەيابەخۇ بى. بە پىچەۋانە، مرقۇئىكى لەخۇرازي بوو. لەۋەش دەچوو رقى لە ھەموو كەس بى. بەلام پىۋىستە لىرەدا پەلە نەكەين و ھىندىكى باس بگەين. گرىگورى و مارتا عاملاندىان. بەلام گرىگورى گوتەنى «بەبى ھىچ چاۋەرۋانىيەك بارمان ھىتاۋە. كورىكى دوورە پەريز و خانەكى و دوور لە خەلك و كۆمەل و تەرىك بار ھات، لەۋە دەچوو باۋەرى بە ھىچ شتىكى دنيا نەبى. بە مندالى پشيلەي دەگرت لە دارى دەدا و پاشان بە رىۋەرەسمىكى شىاۋ بە خاكى دەسپارد. پەروپەيەكى ۋەك عەبا بە شانيدا دەدا، خۆي ۋەك قەشە لى دەكرد و لە سەر گۆرى پشيلەكە دوعاى دەخويند. ھەموو ئەو كارانەشى لە خەلۋەتدا بە دزىيەۋە ئەنجامدەدا. گرىگورى جارىكيان لە سەر ئەو كارەي گرتى و چەخسىكى چاكى كوتا. ئەويش لە سوۋچىكىدا خۆي مەلاس كرد و ھەتا ھەتۋويەك نەھاتە دەرى. گرىگورى بە مارتاى گوت: «ئەو رىموزنە من و تۆ بە ھىچ نازانى. نەك ھەر من و تۆ ھىچ كەس.» ئەمسا راستەوخۇ بە كورەي

12- كىتئى پىرۆز، سىفىرى ژومارەكان، بەشى بىست و دووھەم. كەري بەلەم ۋەزمان دى، مەگىن فرىشتەي خۇدا لە خاۋەنەكەي بىۋورى.

گوت: «تۆ بىيادەمى؟ نا، تۆ بىيادەم نىي. تۆ لە چلكاۋى ھەمام دەرىپەريۋى. ئەرى لە چلكاۋى ھەمام.» دواتر مەعلوم بوو كە ئىسمىر دىاكوف ئەو قسانەي قەت لە دل دەرنەچوۋە و دلى لە گرىگورى ھىشاۋە. گرىگورى خويندەنەۋە و نووسىنى فىر كرد و كاتى تەمەنى گەشىتە دوازە سالان دەستىكرد بە فىر كردنى كىتئى پىرۆز، بەلام ئەم فىر كردنەي بە ھىچ كوى نەگەشىت و لە ۋانەي دووھەم يان سىئەمدا، كورە لەپەر دەستى كرد بە پىكەنىن.

گرىگورى كە لە ژىر چاۋىلكەكەيەۋە بە چاۋى ھەرەشە تەماشاي دەكرد، پىرسىي: «بەچى پىئەكەنى؟»

- بەھىچ، مىژۋوي پىرۆز دەلى، خۇدا پووناكىي رۆژى يەكەم خولقاند و خۆر و مانگ و ئەستىرانى رۆژى چوارەم. ئەي رۆژى يەكەم پووناكى لە كويۋە ھات؟

گرىگورى توشى سەرسوورمان بوو. كورە بە مامۆستاكەي پىكەنى، ۋەك ئەۋەي بەزەي پىئىدابى. گرىگورى خۆي پىرەنەگىرا. گوراندى: «پىت دەلىم لە كويۋە!» شەپلاخەيەكى خىۋاندە لاۋومەتى، كورە بى ئەۋەي ۋرتەي لىۋە بى شەپلاخەيەكى توشى گيان كرد، بەلام دىسان چەند رۆژ خۆي خزانە قوژبىك و مات بوو. دواي ھەتۋويەك يەكەم ھىرشى ئەو نەخۆشىيە روى تىكرد. يانى فى. كە ھەتا ئاخىرى تەمەنى ھەر لەگەلىدا بوو. چەن ۋەخت جارىك سەرودى لىدەھات. فىۋدۆر پاولوۋىچ كاتى لەۋە ئاگادار بوو، بە چاۋىكى دىكە تەماشاي كورەي دەكرد. تا ئەو كاتە ھىچ سەرنجىكى نەدابوۋىە، ئەگەرچى قەتىش سەركونەي نەدەكرد و ھەركاتى چاۋى پىي دەكەوت كوپكىكى پىئەدا. ھىندى جار كە كەيفى سازدەبوو، بىكى شىرىنى بۆ دەنارد. بەلام كاتىك لە نەخۆشىيەكەي ئاگادار بوو، ھۆگرىيەكى تەۋاۋى دەرهق بە ئەو لە خۆي نىشاندا و ھەستى بە بەرپىرسىارەتى دەكرد. بۆيە ناردى بە دواي پزىشكدا و ويستى مارىجەي بگا، بەلام نەخۆشىيەكەي مارىجەي نەھات، پزىشك لە چارەي نەخۆشىيەكەي دۆشدامان. بە شىۋەيەكى

مامناوهندی مانگی جاریک فی لیده هات. به لام له کاتی جوراوجوردا. سه رودل لیها تنه که هی همیشه وهک یهک نه بوو، جار ی وابو سووک بوو، جار ی وابو زور به سهختی لی ده هات. فیودور پاولوویچ ته مبی کردنی جهسته یی له گریگوری قه دهغه کرد و ماوه یهک بردی بولای خوی. ههروه ها نه یه یشت گریگوری دهرسی پی بلی. روثیکیان که کوره ته مهنی گه یشتبووه پازده سالان، فیودور پاولوویچ دیتی له لای کتیخانه که هی راوه ستاوه و له پشت جامخانه که وه ناوی کتیبه کان ده خوینته وه. فیودور پاولوویچ هیندیکی کتیب هه بوو. زیاتر له سه د بهرگ. به لام هیچکس نهیدیوو کتیب بخوینته وه. هه له ریوه کلیلی کتیخانه که هی دایه و گوتی: «ها، بیگره، به که یفی خوت بیخوینته وه. له ئیستاوه تو کتیداری خومی. خه ریکی خویندنه وه بی زور له وه چاکتره له هه وشه دا خه ریکی پیاسه و راویچکه کردن بی. ها، نه وه بیخوینته وه» فیودور پاولوویچ کتیبی (شهوانه له مه زرای نریک دیکانکا^{۱۳}) ی دایه دهستی.

خویندیییه وه، به لام پی خوش نه بوو. بو جاریکیش بزهی نه هاتی و به گرژ و مونی کتیبه که هی ته واو کرد.

فیودور پاولوویچ پرسیی: «چییه؟ پیکه نینی نییه؟»

ئیسمر دیاکوف هیچی نه گوت.

. گه مژه، جوابم بده وه!

کوره به چه بزهییه که وه، منجاندی: «هه مووی درو و ده له سه یه.»

. که وایه برؤ بو دوزخ، تو مروقیکی پهست و خویری. سه برکه، ها، نه وه «میژووی گشتی» ئیسماراگدوفه بیخوینته وه. هه مووی راسته.

به لام ئیسمر دیاکوف ده لاپه ره ی له کتیبه که هی ئیسماراگدوف نه خویندنه وه تا قه تی لی به سه ره چوو. هه بو یه دیسان کتیخانه که داخرایه وه.

زوری نه خایاند، مارتا و گریگوری به فیودور پاولوویچیان راگه یاند: ئیسمر دیاکوف ورده ورده خه ریکه به قیز و بیژ ده بی و خووخده یه کی

سهیر و سه مه ره ی لی پهیدا بووه. که چیشته که هی له بهر ده م داده نین، ده سته داته که وچکه که و چاو له چیشته که ده بری، سه ره تا چیشته که ده باته بیشی و که وچکه که پر ده کا و ده داته بهر روشنایی.

گریگوری لی ده پرسیی: «چییه، قالونچه یه؟»

مارتا ده لی: «رهنگه میشی تیدا بی.»

ئیسمر دیاکوفی لاو جواب ناداته وه، به لام هه چیشتیکی بو داده نیی، نه و کاره ده کا. جنچه گوشتیک به چنگاله که هی ده گری و ده داته بهر روشنایی، زور به وردی چاوی لیده کا و دواي دنیا بوون بریار ده دا بیخاته ده میه وه.

گریگوری چاویکی لیده کا و ده منجینی: «په کو، له و نه داو نه تواره ئاغاواتییانه یه!»

فیودور پاولوویچ که نه وه ی بیست خیرا بریاریدا بیکاته ئاشپه زی خوی و بو فیربوون ناردی بو موسکو. ئیسمر دیاکوف چه ن سال له وی مایه وه و به سه ر و پوتراک و قه لافه تیکی گوراوه وه هاته وه. له چاو ته مهنی زور پیری نیشانده دا. پوخساری زهره و پر له چرچ و لوچ بووبوو، کوسته ش بوو. گورانکاری به سه ر خووخده و ئاکاریدا نه هاتبوو. وهک پیشو پاریزی له خه لک ده کرد، پی خوش نه بوو له گه ل هیچ که س قسه بکا. له موسکوش هه ئاوا بیده نگ بوو. دلی به موسکو نه کرابوو و پی خوش نه بوو. زور که م بو دیتنی شاران و نه ملاوئه ولا ده چوو، به لام بیده نگ و دلته نگ هاته ده ری. له لایه کی تره وه، ته ریوش و پاک و خاوین، به جلوبه رگی تازه وه له موسکو هاته وه. روثی دوو جار زور به وازی وازییه وه جله کانی ده ته کاند و شه ی ده کیشان. زوری پی خوش بوو پوتینه چه رمینه کانی به بویاغی ئینگلیزی بریقه دار بکا و وهک ئاوینه بدره وشیتته وه. نه و بووبه ئاشپه زیکی که م وینه. فیودور پاولوویچ هه قده ستیکی بو برییه وه، که هه تا دوايين کوپکی ده دا به جل و بهرگ و خه میر و عه تر و نه و جوره شتانه. به لام له وه ده چوو به قه د پیوان رقی له ژنانیش بی؛ قهت لنینان نریک نه ده بووه. فیودور پاولوویچ به چاویکی دیکه ته ماشای ده کرد. فی لیها تنه که هی زیاتر بووبوو. نه و روثانه ی که

13- یه که مین کومه له چیروکی نیکولای گوگول، کومیدیا نووسی بلیمه تی روسی (۱۸۰۹ - ۱۸۵۲)

نەخۆش دەكەوت مارتا چىشتى لىدەنا بەلام فىۋدۆر پاولوۋىچ ئىشتىيى
نەيدەبرد.

فىۋدۆر پاولوۋىچ، بە لاچاۋىك تەماشى ئىسمىر دياكوفى ئاشپەزى كرد و
پرسىي: «بۇ نەخۆشىيەكەت قورستر بوو؟ پىت خۆشە ژن بىنى؟ دەتەوئ
ژنىكت بۇ پەيدا بگەم؟»

ئىسمىر دياكوف لە داخانا رەنگى ھەلبزركا و جوابى نەدايەو. فىۋدۆر
پاولوۋىچ ئىتر لەسەرى نەرۋىشت و وازى لەو شتە ھىنا. گرینگ ئەو بوو
باوهرىكى تەواوى بە راست و دروستى ئاشپەزەكەى بوو. خوداوپارستان
رۋژىك كە فىۋدۆر پاولوۋىچ مەست بوو، سى گەلای سەد رۋبلى كە تازە بە
دەستى گەيشتبوو، فرىيدا نىو خۆل و خاكى ھەوشەكەو. رۋژى دوایى
تىگەيشت كە پارەكەى لى ونبوو. بەپەلە پرووزى و ھەلەپرووكى خەرىكى
پشكىنى گىرفانى بوو، كەچى تەماشى كرد سى گەلاكە لە سەر مىزەكە
بوون. لە كۆيو ھاتبوون؟ ئىسمىر دياكوف رۋژى پىشوو دۆزىبونىيەو و
ھىنابووى لە سەر مىزەكە داینابوو.

فىۋدۆر پاولوۋىچ گوتى: «كۆرەكەم، كەسم وەك تۆ نەديو،» پاشان دە
رۋبلى پىدا. ئەو ھشمان لەبىر نەچى، نەك ھەر برۋاى بە راست و
درووستىيەكەى بوو، بەلكو لەبەر ھۆيەك خۆشيشى دەويست. ئەگەرچى ئەو
ھەروا بە گرژى و پروتالى چاوى لە فىۋدۆر پاولوۋىچ دەكرد و ھەروا
بىدەنگ بوو. بە دەگمەن قسەيەكى دەكرد. ئەگەر لەو كاتەدا ئەو پرسىارە بە
زەينى كەسىك بگەيشتايە كە ئەو پىاوە لاو ھۆگرى بە چىيە و چىي لە
دلدايە، مەحال بوو تىي بگەن. لەگەل ئەو ھشدا ھىندى جار لە مالى لە جىي
خۆى رادەووستا. يان تەنانت لە ھەوشە يان لە سەر شەقام، دە دەقىقەيەك
لە فكر و خەيالدا نوقم دەبوو و بە بىدەنگى لەجىي خۆى نەدەجوولا. قەلافەتى
لەگەل رۇخسارى، ھەركەسى لىكى بدايەتەو، بۆى دەردەكەوت كە ھىچ
بىرۋەكە و خەياللىكى تىدا نىيە، بەلكو جۆرىك كاس و ورىي تىدايە. تابلۋيەكى

سەرنج پاكىشە لە كرامسكو^{۱۴} وىنەگر بە ناوى «كاسوور» لىرەوارىكە لە
زستاندا و لە رىگى لىرەوارەكەدا و لەوپەرى تەنبايىدا، لادىيەكى سەرگەردان
بە كەپەنكى دىراو و كەوشى دارىنەو، جۆرىك راوہستاو دەلىي لە ئەندىشەدا
نوقم بوو. بەلام ئەو بىرناكاتەو، بەلكو «وروكاس» بوو. ئەگەر دەستيان
لىدايە وا دادەچلەكا و تەماشى دەكرد دەنگوت لە خەويكى قوول راپەنيو و
تووشى ھەپەسان بوو. راستە خىرا وەخۆ دەھاتەو. بەلام ئەگەر لىيان
بپرسىايە بىرت لەچى دەكردەو، ھىچى وەبىر نەدەھاتەو. لەگەل ئەو ھشدا
ئەو كارتىكەرىيەى كاتى كاسوور بوون سەرتاپاى دادەگرت و وىدەچوو لە
دەروونى خۆيدا بە نەينى مابىتەو، ئەو كارتىكەرىيانەى بەلاو شىرىن بى و
ئەوانە بىگومان و بە شىوہيەكى ھەست پىنەكراو و تەنانت بى ئىختىار لە
ناخى خۆيدا كۆ كاتەو. چۆن و بۆ، ئەو خۆشى نازانى. لەوانەيە كتوپر دواى
سالانىكى زۆر كۆ كۆردنەو ھى ئەو كارتىكەرىيانە، دەست لە ھەموو شتىك
ھەلگرى و بۆ دەرباز بوونى گىانى بچى بۆ زيارەتى ئورشەلىم. يان لەوانەيە
لە ناكاو شوينى لە دايكبوونى خۆى ئاور تىبەردا، يان لەوانەيە ھەردووكيان
بكا. لە نىو لادىيەكاندا زۆرن ئەو كەسانەى ئاوا كاس وورن. كەوايە ئىسمىر
دياكوفىش يەكىك لەوانە بوو، لەوانەيە خۆشى نەزانى بۆ ئەو كارتىكەرىيانەى
بە چنوكى و رەزىلى لە ناخىدا كۆ دەكردەو؟

14- ئاى . ئىن كرامسكو، وىنەگر و تەراخى روسى (۱۸۸۷-۱۸۲۷)

چەلەمانى

بەلام كەرى بەلەم كتوپر وەقسە ھات. باسەكەش شتىكى سەير و سەمەرە بوو. گريگورى ئەو پۇژە سەرلە بەياني چووبوۋە بازار، چيرۆكى سەربازىكى پووسىيى لە زمان لۇكيانوۋى بەقال بىستبوو، گوايە پۇژنامەكانى ئەو پۇژە نووسىبوۋىان سەربازىك لە ناۋچەيەكى دوورە دەستى ئاسيا كەوتوتە زىندانەو و پىي دەلەين دەبى حاشا لە دىنى مەسىح بەكى و موسلمان بى، دەنا مەرگىكى خىرا و پر ئازار و ئەشكەنجەت لە پىشە. بەلام سەربازەكە حاشا لە دىنەكەى خۆى ناك، ئەشكەنجەى دەكەن. بە زىندوۋىي پىستى لەشى دادەمالن و ئەو لەگەل مەتەح و دۇعا كردن و بەھەق زانىنى دىنى مەسىح گىانى دەردەچى. گريگورى لە سەر سفرەكە ئەو باسەى گىراۋە. فىۋدور پاولوۋىچ پىي خۇش بوو دواى شام و شەوچەلە قسە بكات و پىبەكەنى. تەنانەت ئەگەر لەگەل گريگورىش بوايە. ئەمپۇ ھەر لە دوانىۋەپۇۋە كەيفى ساز بوو. لەگەل ئەوۋەى قوم قوم براندى دەخواردوۋە گويى لە باسەكە گرتبوو. گوتى: «دەبى ئەو سەربازە بكرىتە قەدىس و پىستەكەى بەرن بۇ كلىسەيەك. ئەو كارەش دەبىتە ھۆى ئەوۋەى پۇل پۇل خەلك تىرژىن و پارە بىنن.

گريگورى كە دىتى فىۋدور پاولوۋىچ بەو چيرۆكە تىكەنچوۋە و ھەروا لە سەر بەزم و پىكەنىنى خۆيەتى، گرژ بوو زەردەيەكى گرت. ئىسمىر دياكوف زۇربەى كات دواى شام رادەوۋەستا و چاۋەپىي فەرمان دەبوو، لەو پۇژەوۋە ئىوان ھانتبۇۋە، بۇ شارەكەمان ئەوۋە كارى بوو.

فىۋدور پاولوۋىچ ئاگاي لە بزەكەى ئىسمىر دياكوف بوو و دەيزانى بە گريگورى پىكەنىۋە، پرسىي: «ئەوۋە بەچى پىدەكەنى؟»
ئىسمىر دياكوف بە دەنگىكى بەرز و چاۋەپوان نەكراۋ جوابى داۋە:
«قوربان بىرواى من ئەوۋەيە ئەگەر ئەو سەربازە كارەكەى پىرۇزە و جىگاي رىزبوو، بە بىرواى من قوربان، تاوان نەدەبوو ئەگەر لەو تەنگەژيەدا حاشا لە ناۋى مەسىح و مەسىحى بوۋنى خۆى بكا. چونكە دەيتوانى گىانى خۆى رزگار بكا و بە چاكەكارى لە پاشماۋەى تەمەنىدا كەفارەتى ئەو ترسەنۇكىيەى بداتەوۋە.»

فىۋدور پاولوۋىچ گوتى: «چۇن تاوان نەبوو؟ قسەى قۇر دەكەى، ھەر لەبەر ئەو قسەيەت راست دەتەنە دۇزەخ و ۋەك پەز دەتبرژىنن.»
ھەر لەو جىگايەدابوو كە بە ئالىۋوشاى گوت دانىشى و بە ھاتنەكەى كەيفى ساز بوو و گوتى: «خەرىكىن لە سەر ئەو باسە مشتومر دەكەين كە تۇ پىت خۇشە.»

ئىسمىر دياكوف بە لەبىزىكى قورس و قايم گوتى: «پەزى چى قوربان شتى وا ھەر نىيە، ئەۋى كوا جىگاي سوتاندن و برژاندنە؟ ھەر نابى واش بى، ئەگەر وايە قوربان لەگەل عەدالەت يەك ناگرىتەوۋە.»
فىۋدور پاولوۋىچ دەستىكى كىشا بە رانى ئالىۋوشادا و ھەر بە نەشەوۋە گوراندى: «مەبەستت لە "عەدالەت و..." چىيە؟»
گريگورى پەرىيە نىۋ قسەكانى: «ئەوۋە گەوج و نەفامە، خۇ تىناگا!» پاشان بە رەقەۋە چاۋىكى لە ئىسمىر دياكوف كرد.

ئىسمىر دياكوف، زۇر لەسەرەخۇ، جوابى داۋە: «گريگورى واسىليەۋىچ، زۇر پىي زىادى دامەكىشە و كارت بە سەر گەوج و نەفامىي مەنەۋە نەبى، چاكتر وايە سەرنج بەدەيە ئەو شتە، كاتىك دوژمانى نەژادى مەسىح بمخەنە بەندىخانە و داوام لىكەن دەست لە دىنەكەى خۇم (دىنى مەسىح) ھەلگرم، بە تەۋاۋى ھەقم ھەيە ئەقلى خۇم ۋەكارخەم، تاوانىش نىيە.»

فیوډور پاولوویچ نه‌راندی: «ئوهوت پیشتر گوت. له‌خوږا قسه‌ی زیادی مه‌که، بیسه‌لمینه.»

گریگوری به له‌بزیکی قیناوی و لیوه‌کورژئی گوتی: «به‌چکه ئاشپه‌زا!»
- به‌لام به‌چکه ئاشپه‌ز بوون، دیسان پی‌ی زیادی دامه‌کیشه، به‌بی ئه‌وه‌ی سووکایه‌تی به من بکه‌ی، سه‌رنج بده گریگوری واسیلیه‌ویچ! چونکه بیتوو من به‌و ئه‌شکه‌نجه‌گه‌رانه بلیم، «نا، من مه‌سیحی نیم و له دینی خو‌م وهرده‌گه‌ریم.» ئه‌و کاته خیرا به هوی عه‌دلی بالای خودا، به له دین وهرگه‌راوم دینه ئه‌ژمار و وهدر دهنریم. چونکه به کافرمان ده‌زانن. به‌جو‌ری که هر له‌وکاته‌دا، نه‌ک ئه‌و کاته‌ی به ده‌نگیکی به‌رز ده‌یلیم، به‌لکو کاتیک که له بیرری گوتته‌که‌شیدا بم، به‌ر له‌وه‌ی یه‌ک له چواری چرکه‌ش تی‌په‌ریبی، له کلیسه وهدر دهنریم. گریگوری واسیلیه‌ویچ وایه یان نا؟

به ئاشکرای گریگوری کرده به‌ر ده‌نگی خو‌ی، به‌لام له راستیدا وه‌لامی پرسیاره‌کانی فیوډور پاولوویچی ده‌دایه‌وه و له‌وه به جوانی ئاگادار بو، هر به‌قه‌ستی وای نواند که گریگوری ئه‌و پرسیارانه‌ی کردوو.

فیوډور پاولوویچ له ناکاو گوراندی: «ئیوان، داخوت دانه‌وینه و گو‌یچکه‌ت بیته پیشی شتیکت پی‌یلیم. ئه‌و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر تو هیناوه‌ته گوری. ده‌یه‌وی ئافه‌رینی پی‌یلیمی و سپاسی لی‌بکه‌ی. ئافه‌رینی پی‌یلی ده‌ی!»

ئیوان فیوډورویچ زور به جیددی گو‌یی بو سرتی باوکی راگرتبوو.
فیوډور پاولوویچ دیسان گوراندی: «سه‌برکه ئیسمیر دیاکوف، تاوی بیده‌نگ به. ئیوان دا دیسان گو‌یچکه‌ت بیته پیشی.»

ئیوان فیوډورویچ به ئه‌دگاریکی ته‌واو نه‌وه‌شه‌یه‌وه سه‌ری برده پیشی.
- به‌قه‌د ئالیووشام خو‌ش ده‌ویی، پی‌ت‌وانه‌بی خو‌شم ناویی. تو‌زیکت براندی بو تیکه‌م؟

ئیوان فیوډورویچ گوتی: «به‌لی» چاو‌یکی له باوکی کرد و له دلی خویدا گوتی: «به‌لام تو تا راده‌یه‌ک سه‌رخو‌شی.» زور به وردی چاوی له ئیسمیر دیاکوف بریبوو.

گریگوری هه‌لیدایه: «دیاره تو له دین وهرگه‌راوی. گلاوی هیچوپو‌چ. چون ده‌ویری دوا‌ی ئه‌وه ده‌لیل و به‌لگه دینییه‌وه، ئه‌گه‌ر...»

فیوډور پاولوویچ قسه‌که‌ی پی‌ی بری: «گریگوری، سه‌رزه‌نشتی مه‌که، سه‌رزه‌نشتی مه‌که.»

- گریگوری واسیلیه‌ویچ، باشتره تو‌زی سه‌بر بکه‌ی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌رده‌توانی ماوه‌یه‌کی زور کورت گو‌ی بگره. چونکه هیشتا قسه‌م ته‌واو نه‌بووه. چونکه، قوربان هر ئه‌و ساته‌ی له دین وهرده‌گه‌ریم، هر له‌و ساته‌شدا، قوربان، به ته‌واوی وه‌ک کافرمان لی‌دی و ناوی مه‌سیحیم له سه‌ر لاده‌چی و له‌و دینه ده‌شو‌ریمه‌وه، وانیه قوربان؟

فیوډور پاولوویچ که زورتر به تامه‌زرۆیه‌وه، قوم قوم له پی‌یکه‌که‌ی ده‌نو‌شی، گوتی: «کو‌ری چاک زو‌وکه قسه‌که‌ت ته‌واو بکه.»

- ئه‌گه‌ر ئیتر مه‌سیحی نه‌بم، ئه‌و کاته دو‌ژمنان لی‌یان ده‌پرسیم مه‌سیحیم یان نیم. درۆم نه‌کردوو، چونکه به هوی فکره‌که‌وه، به‌رله‌وه‌ی وشه‌یه‌ک به دو‌ژمنه‌کانم بلیم، خودا خو‌ی منی له مه‌سیحی بوون رزگار کردوو. ئه‌گه‌ر له‌دین دهرچوو‌بیتم، چون و به کام عه‌دالته‌ت، له‌به‌ر حاشا کردن له مه‌سیح، له‌و دنیا به تاوانبار ده‌ناسریم، کاتیک به هوی فکره‌وه. به‌رله‌وه‌ی حاشا له دینی مه‌سیح بکه‌م، له دینی مه‌سیح وهرگه‌راوم؟ ئه‌گه‌ر ئیتر مه‌سیحی نه‌بم، ئه‌و کاته ئیتر ده‌توانم ده‌ست له دینی مه‌سیح هه‌لگرم، چونکه ئه‌و کاته حاشا له‌چی بکه‌م. گریگوری واسیلیه‌ویچ، کی تاتاریکی کافری، ته‌نانه‌ت له به‌ه‌شت به تاوانبار زانیوه، چونکه کاتی له‌دایکبوون مه‌سیحی نه‌بووه؟ کی به‌و هویه سزای ده‌دا؟ خو مانگا دو‌وجار که‌ول ناکری! چونکه کاتی ئه‌و تاتاره ده‌مری، وای دانین خودای مه‌زن ئه‌و به به‌رپرسیش بزانی، پی‌وايه که‌مترین سزای بو له‌به‌ر چاو ده‌گری. (چونکه ده‌بی سزا بدری) چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و کافرکی گلاوه و له دایکیکی کافر بووه، تاوانیکی نییه و نابی سه‌رکونه بکری. دلنیام خودای گه‌وره ناتوانی ده‌ستی تاتاریک بگری و بلی ئه‌وه مه‌سیحیه‌ی؟ ئه‌گه‌ر

وابی مانای ئەو هیه خودا راست ناکا. مهگین دهکری خودای ئاسمان و زهوی، تهنانهت یهک وشه‌ی درۆی به‌زاردا بی؟

گریگۆری سه‌یر چه‌په‌سابوو، چاوی له ئیسمر دیاکۆف برپیوو و هه‌ردووک چاوی وهک که‌شکه فه‌ریکه ده‌رپه‌راندبوو. ئەگه‌رچی به‌ته‌واوی قسه‌کانی ئەوی بۆ نه‌ده‌چوووه سه‌ریه‌ک، به‌لام شتیکی له قسه‌ه‌لله‌ق مه‌لله‌قه‌کانی هه‌لک‌راند و له‌جیی خۆی راوه‌ستا. وا کاس بووبوو ده‌تگوت سه‌ری به‌دیواردا کیشاوه. فیۆدۆر پاولوویچ په‌رداخه‌ برانیدییه‌که‌ی هه‌لقوراند و دای له‌ قاقای پیکه‌نین.

- ئالیووشا! ئالیووشا! له‌ جوابی ئەو قسانه‌دا چیت بۆ گوتن پییه؟ ئە‌ی سه‌فسه‌ته‌چی! ئیوان، چه‌تمه‌ن ئەو له‌ جیگایه‌ک له‌گه‌ل یه‌سووعییان بووه. ئاخ، ئە‌ی یه‌سووعیی چه‌په‌ل، ک‌ئ ئە‌وه‌ی فیر کردووی؟ به‌لام تۆ سه‌فسه‌ته‌چی ده‌غه‌ل، قسه‌ی قۆر کاویژ ده‌که‌ی، قسه‌ی قۆر، قسه‌ی قۆر. گریگۆری تۆ خه‌مت نه‌بی و مه‌گری، هه‌ر ئیستا په‌روپۆی پیوه‌ ناهیلین. ئە‌ی که‌ره. بیلئ بزانه‌ له‌ هه‌مبه‌ر ئە‌شکه‌نجه‌گه‌رانتدا ره‌نگه‌ هه‌ق به‌تۆ بی. به‌لام له‌ دلئ خۆتدا حاشات له‌ ئیمانته‌ کردوو. خۆت ده‌لئئ هه‌ر ئە‌و کاته‌ له‌ دین وه‌رگه‌راوی. ئە‌گه‌ر له‌ دینیش وه‌رگه‌رئیی دۆزه‌خییه‌کان چه‌په‌له‌ت بۆ لئ‌ ناده‌ن. یه‌سووعییه‌ جوانکیله‌که‌م، له‌و باره‌وه‌ ده‌لئئ چی؟

- گومانی تیدا نییه‌ قوربان، که‌ له‌ دل‌وه‌ حاشام له‌ ئیمانته‌ کردوو، به‌لام قوربان، تاوانیکی تایبه‌تم ئە‌نجام نه‌داوه. ئە‌گه‌ر تاوانیش بی، تاوانیکی ئاساییه‌ و شتیکی وانییه‌ قوربان.

- چۆن شتیکی وانییه‌ و تاوانیکی ئاساییه‌ کاک‌ هیژا؟

گریگۆری وستیکی لئ‌ کرد: «ئە‌ی مه‌لعوونی نه‌گه‌ته‌، درۆ ده‌که‌ی!»

ئیسمر دیاکۆف، له‌سه‌رخۆ و چاو قایم، ده‌یزانی سه‌رکه‌وتوو بووه، به‌لام له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا دلفراوانانه‌ به‌ سه‌ر تووره‌یی خۆیدا زالبوو. له‌ دریزه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «چاو لیکه‌ گریگۆری واسیلیه‌ویچ. له‌ کتیبی پیرۆزدا هاتوووه: ئە‌گه‌ر ئیمانته‌ بی، تهنانه‌ت به‌قه‌د ده‌نکه‌ هه‌رزنیکیش، فه‌رمان به‌ چیا به‌دی

بروا بۆلای ده‌ریا، به‌بی هیچ بیانوو هینانه‌وه‌یه‌ک وه‌رئ ده‌که‌وی. ده‌ی باشه‌، گریگۆری واسیلیه‌ویچ، ئە‌گه‌ر من بی ئیمانته‌ و تۆش ئە‌وه‌نده‌ ئیمانته‌ی و له‌په‌ستا جنیوبارانم ده‌که‌ی، یاللا فه‌رمان به‌و کئوه‌ بده‌ نه‌ک بۆلای زه‌ریا، چونکه‌ دووره‌، با بی بۆلای ئە‌م چۆمه‌له‌ بۆگه‌نه‌ی نیو باخه‌که‌. گه‌وره‌م! ئە‌و کاته‌ تیده‌گه‌ی له‌ جیگای خۆی چورته‌ ناکا. ئیستا جه‌نابی هیژا هه‌رچه‌نده‌ به‌ سه‌ر ئە‌و کئوه‌دا بگورئینی، له‌جیی خۆی ناجمی و ده‌رده‌که‌وی که‌ تۆ جه‌نابی گریگۆری واسیلیه‌ویچ ئیمانته‌ی دروست و حیسابیت نییه‌ و ته‌نیا ده‌زانی جنیو به‌دی و بگورئینی. هه‌مووشمان ئە‌وه‌ ده‌زانین، نه‌ک هه‌رتۆ، به‌لکو هیچ که‌س له‌ دنیا، له‌ بالاترین که‌سه‌وه‌ بگه‌ره‌ هه‌تا خواروترین که‌س له‌م زه‌مانه‌دا ناتوانی چیا به‌ره‌و ده‌ریا رادا. جگه‌ له‌ که‌سیک، یان ره‌نگه‌ به‌لانی زۆره‌وه‌ دوو که‌س، که‌ ویده‌چی ئە‌وانیش له‌ شوینتیکی شاراوه‌ی بیابانی میسر مژوولاه‌ی رزگار کردنی رۆحی خۆیان بن، بۆیه‌ ناتوانی ئە‌وانیش وه‌دۆزی ئە‌گه‌ر واش بی و ئە‌گه‌ر ئە‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی دیکه‌ ئیمانته‌ نه‌بی، بلئئ خودا ئە‌و عالمه‌ سزا بدا و غه‌زه‌بیان لئ‌یگرئ؟ یانی ته‌واوی خه‌لکی سه‌رگۆی زه‌وی. جگه‌ له‌ دوو که‌سی چه‌لگه‌ر و گۆشه‌نشین له‌ بیابان، ناکه‌ونه‌ به‌ر ره‌حمه‌تی بی‌پایان؟ که‌وايه‌ هیوادار ده‌بم هه‌رچه‌ند جاریک وه‌ شک که‌وتییتم، به‌هه‌لوهراندنی فرمیسی که‌ په‌شیمانی ده‌به‌خشریم.»

فیۆدۆر پاولوویچ سه‌رخۆش و به‌ نه‌شه‌ گوراندی: «سه‌برکه‌! که‌وايه‌ تۆ پیت وایه‌ دوو که‌سن، که‌ ده‌توانن شاخ و کئو له‌ جیی خۆیان بگۆزنه‌وه‌؟ ئیوان یادداشتی که‌، بینووسه‌. به‌ بی که‌م و زیاد ئیمانته‌ی رووسییه‌کی ره‌سه‌نه‌!»

ئوان فیۆدۆر وویچ به‌ بزیه‌کی پر له‌ ره‌زایه‌ته‌وه‌ گوتی: «له‌وه‌ی که‌ تایبه‌تمه‌ندی ئیمانته‌ی خه‌لک وایه‌، هه‌ق به‌ تویه‌.»

- تۆ قه‌بوولته‌؟ ئە‌گه‌ر تۆ قه‌بوولت بی، که‌وايه‌ ده‌بی وابی. راسته‌، مه‌گین وانییه‌ ئالیووشا؟ به‌بی هیچ که‌م و زیادیک‌ خاوه‌ن ئیمانته‌ی رووسییه‌ ره‌سه‌نه‌، مه‌گین نا؟

ئاليووشا قورس و قايم گوتى: «نا، ئىسمير دياكوف پىزەيەكى ئىمانى پووسى نىيە.»

- كارم بە ئىمانى نىيە. مەبەستم ئەو دوو كەسەى بىبابانە. تەنيا ئەو. دىنىام ئەوان پووسىن، واىە يان نا؟

ئاليووشا بەبىزەكەو گوتى: «بەللى پووسىيەكى خالىس و ھەژدە عىار.»
- ئەى كەرە، قسەكانت لىرەيەكى ئالتون دەژى و ھەر ئەمپۆ پىتى دەدم.
بەلام لەمەر قسەكانى دىكەتەو، ھەمووى گەوجە بوو، گەوجە گەوج.
ھەقمەق گيان، پاوھستە با پىت بلىم كە ھەموومان لىرە ئىمانىكى لاوازمان ھەيە. تەنيا لەبەر ئەوئەى بىفكرىن، دەرەتمەن نىيە و كارى زورمان بەتووشەو بوو. ھەرەھا خوداى مەزن دەرەتتىكى زور كەمى پىداوين.
تەنيا بىست و چوار سەعات لە پۆژدا. جۆرىكە تەنانەت پىاو تىر خەوئىش نابى. چ بگا بەوئەى تۆبە لە تاوانەكانى بكا. تۆش ئەوا لە ھەمبەر ئەشكەنجەگەرانتدا حاشات لە ئىمانت كر دوو، ئەوئىش ئەو كاتەى ھىچ فكر و زكرىكت نەبوو جگە لەوئەى ئىمانى خۆت بنوئىنى! براكەم، بۆيە بەبرواى من لە تاوان دەچى.

- رەنگە لە تاوان بچى. بەلام گرىگۆرى واسىلىيەويچ، بپوانە ئەگەر لە تاوانىش بچى، بارى تاوانەكە سووك دەكا. ئەگەر لەو كاتەدا ئىمانم بە خودى ھەقىقەتەكە بوایە و ئىماندارىم بە ئەركى خۆم زانىبايە، ئەو كاتە ئەگەر لەبەر ئىمانم تووشى شكەنجەش نەبوایەم، دەچومە سەر دىنى كافر، ئەو كاتە لە راستىدا كر دەوئەيەكى پىر تاوانم دەبوو. ھەلبەت ئەو كاتە تووشى ئەشكەنجە نەدەبووم، چونكە لەو كاتەدا فەرمانم بە كىئۆيىك دەدا: «وەرە ئەو شكەنجەگەرەم بۆ پان و فلىچ كەو.» كىئۆكەش دەھات و شكەنجەگەرەكەى وەك قالونچە دەفلىقان دەو و منىش لەگەل مەتخ كرىنى خودا و دوعا كرىن لەوئى دوور دەكەوتمەو، ھەرەك نە باى ھاتبى و نە بۆران. بەلام واى دانى لەو كاتەدا ئەو كارەم لە دەست بەھاتبايە و فەرمانم بە كىئۆكە بەدايە: «ئەم ئەشكەنجەگەرەم بۆ پان و فلىچ كەو.» ئەوئىش نەى كر داىە دەى فەرموو لەو

كاتەدا و لەو شوئىنە پىر مەترسى و تۆقىنەرەدا چۆن دەمتوانى شك نەكەم؟ جگە لەوئەش، دەمزانى دەستم بە ئاسمانان راناگا. (چونكە لەوئى كىئۆ بەقسەى نەكر دبووم و لە جىئى خۆى نەجوولابوو، دانىشتوانى ئاسمانىش ئىمانەكەمىيان بە ھىچ نەدەزانى و لەو دىناش پاداىشكىم بۆ لەبەرچا و نەگىرابوو.) كەوايە بۆ بەئىلم پىستى لەشم دامالنى، ئەوئىش بەبى ھىچ ئامانجىك؟ چونكە ئەوان كاتىك نىوئەى پىستەكەشيان دابمالىبايەم، تەنانەت ئەو كاتەش كىئۆكە گوىى بە ھاوار و سكالام نەدەبزووت و لە جىگای خۆى نەدەجمى. لەو كاتانەشدا پىاو نەك ھەر وھشك دەكەوئى، بەلكو لە ترسانا بەجارى ئاوەزىشى دەدۆرپىنى و ناتوانى تەنانەت بىرىشى لى بكا تەو. كەوايە بۆ دەبى من بە تايبەت بىمە ئامانجى لۆمە و سەرکۆنە، ئەگەر لەوئى چاوم بە جەزا و پاداىشكىك ناكەوئى، لانىكەم با گىانى خۆم پزگار كەم. بۆيەشە بە تەماى وىستى خوداى گەرەم و ئەو ھىوايەم ھەيە كە بکەومە بەر رەحم و دلوقانىيەكەى، قوربان.

كۆپى خوار دىنەۋى براندى

چەلەھانى تەۋاۋ بوۋ. بەلام ئەۋە سەير بوۋ، فىۋدور پاولۋويچ، كە ئەۋ ھەموۋە سەرخۆش بوۋبوۋ، لەپەر نىۋچاۋانى تىكنا. بە مپومۋچى قومىكى لە پەرداخە براندىيەكە دا، پاشان شووشەكەى نا بەسەريەۋە و گلاسكىكى لە رادەى ئاسايى زياتر خوار دەۋە. گوراندى بە سەر خزمەتكارەكاندا: «ئىۋە ھەموۋتان يەسۋوعىن، ياللا لىرە ۋەدەر كەون! ئىسمىر دىاكوف تۆش برۆ. ئەۋ لىرە ئالتونەى ئەمرو قەولم پىدای، سبەينى بۆت دەنئىرم. ئىستا برۆ لىرە! گريگورى مەگرى. برۆ لای مارتا. جىگات بۆ رادەخا و ئەھۋەنت دەكاتەۋە.» ھەر بەۋ قسانەى، خزمەتكارەكان ھەموۋ رۆيشتن. بە شىۋاۋى گوتى: «بىشەرەفانە ناهىلن دۋاى شام پىاۋ وچانىك بدا و بە ئاسۋودەبى دانىشى.» پاشان رۋوى كرده ئىۋان فىۋدورۋويچ و گوتى: «ئىسمىر دىاكوف ھەمىشە دۋاى شىۋ دى بۆ ئىرەۋ ھۆگرييەكى زۆرى بە تۆ ھەيە. چىت كىردوۋە ۋا خولىاى تۆ بوۋە؟»

- ھىچم نەكردوۋە. پىخۆشە من بە چاۋىكى رىزدارانەۋە تەماشای بکەم. مروڤىكى سوۋك و خويىريە. لەگەل ئەۋەشدا راست لەكات و ۋادەى دىارى كراۋدا دەگاتى و ھەمىشە يەكەم كەسە.

- يەكەم كەسە؟

- مروڤى دىكە و لەئەۋ چاكتىش ھەيە. بەلام كەسىكى ۋەك ئەۋىش ھەيە و لە پىش ھەموۋياندا قوت دەبىتەۋە و چاكتەكانىان دواتر دىن.

- لەكات و ۋادەى دىارى كراۋدا دەگاتى؟

- ۋەك موۋت لى ھەلپروزاندى. تا ئىستا لادىيەكان نەيانۋىستوۋە گوى بەۋ ئاشپەز و پىشخزمەتەنە بەن.

- ئاخ، براكەم، بەلام كەرى بەلەمى چونكە ھەر بىر دەكاتەۋە و بىر دەكاتەۋە، شەيتانىش تىي ناگا.

ئىۋان بە بزەيەكەۋە گوتى: «ئەۋ دەيەۋى ھەموۋ فەكرەكانى بخاتە سەريەك.»

- خۆ دەزانم من يان كەسىكى دىكەى بۆ تامل ناكرى، تەنانەت تۆش، ئەگەرچى پىت ۋايە بە چاۋى رىزەۋە تەماشات دەكا. بەلام لەگەل ئالىۋوشا ۋا نىيە، زۆرى رىق لە ئالىۋوشايە. بەلام دىزى ناگا، شەيتانى و شوڤارىش ناگا. ئاگای لە زمانى خۆيەتى وزەنگەكەمان نازرىنى. لە ماسى لىنانىش زۆر شارەزايە. بەلام، بەلەنەت بى، كوا شىۋاۋى ئەۋەيە ئەۋەندەى باسبەكەين؟ جا ديارە شىۋاۋى باسكردن نىيە.

- بەلام سەبارەت بەۋ فەكرانەشى كە لەۋانەيە ۋەكارى بخا، گوندنشىنى رۋوسى بە تىكرایى پىۋىستىان بە قامچى لىدەنە. ئەۋەش برۋاى ھەمىشەى منە. لادىيەكانى ئىمە گەمژە و نەفامن و بۆ ئەۋە نابن بەزەبىت پىياندا بى، جى خۆشەيتى كە ھىشتا جاروبار داركارى دەكرىن. رۋوسىا لە دارى غاندا دەۋلەمەندە. ئەگەر ئەۋ لىرەۋارانە لە نىۋ بىرىن، رۋوسىاش كاول دەبى. من لايەنگرى مروڤى زانا و بەھۆشم. دەستمان لە لىدانى لادىيەكان ھەلگرتوۋە، زۆر وريا بوۋىنەتەۋە، بەلام ئەۋان خۆيان قامچى لە خۆيان دەدەن، كە ئەۋەش شتى چاكە. «چونكە ھەر بەۋ پىۋانەيەى خۆيان بۆ تۆشى دەپىۋن^{۱۰}» يان دەلین چى؟ بە ھەر حال، دەپىۋن. بەلام ھەموۋ شتىكى رۋوسىا بەراز ئاسايىيە. رۆلەگيان، خوزگە دەترانى چەندە لە رۋوسىا بىزارم... يانى نەك لە رۋوسىا، بەلكو لەۋ ھەموۋ توند و تىزىيە! بەلام لەۋانەيە مەبەستم ھەر

پووسیا نه بی. Tout celac est dela cochonnerie^{۱۶}.... ده زانی چیم
پیخۆشه؟ جوانی و نهرم و نیانی، ورده کاری و ناسکی.

- په رداختیکی دیکه شت خوارده وه، به سته.

- توزی سه برکه، په رداختیکی دیکه شت دهخۆمه وه و پاشان په رداختیکی دیکه
و نه وسه دهستی لی هله لده گرم. نا، سه برکه، په پریه نیو قسه کانه. له ماکرویه
له گه ل پیاوکی پیر قسه مده کرد، پیی گوتم: «هیچ شتیکمان له وه پی خۆشتر
نییه کچان مه حکومت به قامچی لیدان بکهین، هه میشه ش لی دانی قامچییه که
دهخهینه نه ستوی کوران. کورپکی لاو که نه مرۆ قامچی له کچیک داوه،
سبهینی دهچیته خوازینیی. هه ر بویه نه و کاره به قازانجی کچانیشه و
هه ست به هیژایی دهکن.» نه مه شت ده ورهیه که له ناسه واری مارکی
دووساده^{۱۷}! به لام هه رچونیک بی کاریکی زیره کانه یه. پیت خۆشه برۆینه پیتی
و چاویکی لی بکهین؟ ئالیووشکا بو خه ریکی سوور ده بییه وه؟ رۆله گیان،
نه وهنده شه رمیون مه به! به داخه وه بو فراوین نه مامه وه دنا به سه رهاتی
کچانی ماکرویه م بو راهیبه کان ده گتیرایه وه. ئالیووشا گیان قه لاس مه به له وهی
نه مرۆ به یانی سوو کایه تیم به باوه عابید کرد. ئیمان هه رده بووم، نه وه ندهم
رق هه ستابوو. نه گه ر خودایه ک بی، جیی خۆیه تی سزا بدریم و سه رزه نشتم
که ن و ده بی تاوانه که شتی بده مه وه. به لام نه گه ر خودایه ک نه بی، باوکانی ئیوه
شیاووی چین؟ ته نیا سه برپینان به س نییه، ده بی له وه خراپتریان به سه ر بینن،
چونکه به ر به پیشکه وتن ده گرن. ئیوان باوه ر ده که ی نه و کاره دلم پاراو
ده کا؟ نا، به چاوتدا دیاره باوه ر ناکه ی. تو باوه ر به و شتانه ده که ی که خه لک
سه باره ت به من ده لیین؟ ده لین هه نه کچیم، قه شمه ریم. ئالیووشا توچی، باوه ر
ده که ی من هه نه کچیه کم و هیچی تر؟
- نا باوه ر ناکه م.

16- «هه مووی به راز سه فه تییه.»

17- مارکی دووساد Desade نووسه ر و بیرباری فه ره نسی (۱۸۱۴-۱۷۴۰) که گوایه زور زالم بووه،
وشه ی «سادسیم» - نازاردانی دیتران - له ناوی مه باره کی نه و وه رگیراوه.

- باوه رت پیده که م و ده زانم به راسته. چونکه پیاوکی راستی و قسه کانیشت
سادقانه یه. به لام ئیوان وانیه. ئیوان له خۆباییه... له گه ل نه وه شدا کاری راهیبان
یه کلایی ده که مه وه. هه موو نه و قورپاته عیرفانییه ی پووسیای داگرتووه
به جاریک کۆده که مه وه و زه وتی ده که م. هه تا ته واوی نه و گه و جانه ئاقل ده که م.
نه و کاته بزانه چ زیر و زیویک ده رژیته زه رابخانه وه! ئیوان پرسیی: «ده ی
بوچی زه وتی ده که ی؟»

- بو نه وه ی هه قیقه ت دنیا داگرئ، له به ر نه وه.

- چاکه نه گه ر هه قیقه ت ده بی دنیا داگرئ، ده زانی تو یه که م که س ده بی که
ماله که ی تالان ده کری و پاشان... زه وتی ده که ن.

فیو دور پاولوویچ، به سووکی دهستی کیتشا به ته ویلی خۆیدا و گوتی:
«به ها به راسته، ها. نه گه ر وایه من که رم. که وایه ئالیووشا، نه گه ر ئاوا بی با
کلپسه که ی تو هه ر له جیی خۆی بی. ئیمه ش خه لکانی وریا له سووچیک
داده نیشین و براندی دهخۆینه وه و که یف ده کهین. ئیوان ده زانی، رهنگه له
لایه ن خودای بانی سه ره وه ئاوا بر درابینه وه. ئیوان بیلی بزانه، نه ری خودا هه یه
یان نییه؟ سه برکه، راست برۆ، بی پیچ و په نا، راست به راست. بو پیده که نی؟
- به وه پیده که نم هه ر ئیستا سه باره ت به بیرو باوه ری ئیسمر دیاکوف، که
دوو پیاو هه ن ده توانن شاخ و کتوان به فه رمان پیدانیک له جیی خۆی
بگوینه وه، قسه یه کی زیره کانه ت کرد.

- ده ی ئیستا ده فه رمووی شیوه ی نه و ده ده م؟

- زوریش.

- ده ی نه وه نیشاندهری نه وه یه پووسیم و تاییه ته ندیی پووسیم هه یه.
تۆش نه گه رچی ماشه للا فه یله سووفیکی، له وانیه هه ر به و شیوه غافلگیر بی.
له وه گه ریین، پیم بلین بزانه خودا هه یه یان نییه؟ به لام جیددی به جیددی،
داوات لیده که م لانیکه م ئیستا جیددی بی.

- نا، خودا نییه.

- ئالیووشکا، خودا هه یه؟

- به لئی ههیه.

- ئیوان ئەی زیندوو بوونه وه ههیه، ته نیا هیندیک، هه ریزهیه ک؟

- زیندوو بوونه وهش نییه.

- هه رنییه، نییه؟

- هه ر نییه، نییه.

- که وایه مردن و بهیه کجاری ته و او بوون و برانه وه. پهنگه شتیکی دیکهش

هه بی. ویناچی ئەم هاتن و چوونهش هه روا گۆتیه بی.

- مردن و برانه وه.

- ئالیووشکا، تۆ ده لئی چی، زیندوو بوونه وه ههیه؟

- به لئی ههیه.

- خوداش و زیندوو بوونه وهش؟ پۆحیش شتیکی هه تا هه تاییه؟

- به لئی خوداش و زیندوو بوونه وهش. هه رمانی پۆحیش به دهست خودایه.

- ئەها! زۆر ویده چی هه ق به ئیوان بی. خودایه گیان! تۆ بیرى لیبکه وه

مرۆف له بهر ههچ و خهون و خه یالیتی تاییهت چ ئیمان و وزهیه کی سهرف

کردوه. ئەویش چه ند هه زار سال. به لام کتیه تا ئەو پادهیه مرۆفی به شیت

زانیه؟ ئیوان! بۆ دوا بین جار، راست و رهوان پیمبلێ خودا ههیه یان نییه؟

- بۆ دوا بین جار ده یلمه وه، نییه.

- ئیوان، کئ ئاوا کلای له سه ر مرۆف ناوه و پیتی پیده که نی؟

- ئیوان فیۆدۆرۆویچ، به بزیه که وه گوتی: «پهنگه شهیتان!»

- شهیتانی چی؟ مه گین ئەویش ههیه؟

- نا، شهیتانیش هه ر نییه.

- جی داخه. به زیاد نه بی چ ژیانیکه. ئەگه ر ئەو مرۆقه م دهست بکه وئ که

بۆ یه که م جار خودای داهیتا، ده زانم چی لیده که م! ته نیا له سیداره دانیشی به س

نییه. ده بی دهردی بدریتت.

- ئەگه ر خودایان دانه هینتایه، ژیاریش نه ده بوو.

- ژیار نه ده بوو؟ به بی بوونی خودا ژیار نه ده بوو؟ به راستته؟

- به لئی، نه ژیار ده بوو، نه براندی. که وایه ده بی ئەو براندییه له بهر دهستت

لابه م.

- سه برکه، سه برکه، پۆله گیان، په رداختیکی دیکه، من ههستی ئالیووشام

پرووشاندوو. ئالکسی، دلّت لیم هیشاوه؟ ئالیووشا کوچه لانه که م، به ر خه که م!

- نا، نه رقم هه ستاوه و نه دلّم لیت دیشی. چونکه له بیر و باوه رت ئاگادارم،

دلّت چاکتره له میشتک.

- دلّم چاکتره له میشتکم، هه ر به راست؟ خودایه گیان! ئەویش تۆ پیم ده لئی.

- ئیوان، تۆ ئالیووشکات خۆش ده وئ؟

- به لئی.

- ده بی خۆشت بوئ. (فیۆدۆر پاولوویچ ئیتر ته و او سه ر خۆش بوو بوو.)

گوئ بگره، ئالیووشا، ئەمرۆ به یانی سووکایه تیم به پیره که ت کرد. به لام هینده م

رق هه ستابوو ئاگام له خۆم نه بوو. پیموایه ئەو پیره ی تۆ زۆر دلّیکی گه وه ی

ههیه و شلوئ نابئ، ئیوان وایه یان نا؟

- پهنگه واش بی.

- با وایه. «LLya du piron la dedans»¹⁸، ئەو یه سووعییه، مه به ستم

یه سووعی پووسییه. مرۆفیکی به شه په فه، به لام چونکه دهیه وئ به ناچاری

خۆی پیروژ نیشاندا، رقیکی شاراوه له ناخیدا قولیده دا.

- به لام به ته و او ی ئیمانی به خودا ههیه.

- وانیه... نه ترانیوه؟ خۆی به هه مو که سی گوتوه. یانی به هه مو که سیش

نا، به لکو به هه مو ئەو خه لکه وریا و چاوکراوانه ی ده چن بۆلای. هه روا

ماوهیه ک له مه وه بهر به سولتیزی حاکی گوتبوو: «ئیمان، به لام نا خۆشم نازانم

ئیمانم به چیه.»

- به راستته؟

18- «زۆر شیوه ی پیروژ ده دا» پیروژ شاعیر و شاتو نووسی ته نزویژی فه ره نسى (۱۷۷۳-۱۶۸۹)

- بەلئ، بەلام پىزى لىندەگرم. بىرئىكىش شىئوھى «مفىستافىلىس»^{۱۹} دەدا. يان «قارەمانى سەردەمى ئىمە»^{۲۰}... ئاربنىن، يان ناوى چىيە؟ خۇ دىتووتە چەندە ھەوھەسبازە. ئەوھندە تۇلازە پىياو كاتى كچەكەى يان ئنەكەى بۇ دان پىيانان دەچن بۇلاى تووشى خانەگومانى دەبى. خۇ دەزانى كاتى دەستدەكا بە گىرپانەوھى چىرۆك... پىنرارەكە ئىمەى بۇ چاىى خواردەنەوھە بانگەپىشت كىرد، چاىى و شەپاب. (ئنان شەپابى بۇ دەننن) دەستىكرد بە گىرپانەوھى سەربردە و نەقلى رابردو، ئەوھندە پىكەنەم لەوانەبوو ناوسكم بىچرئ... بەتايبەت كاتىك نەقلى ماریجە كىردنى ئنىكى نفوستانى بۇ گىرپانەوھە. «ئەگەر لاقوقولم ساخ بوايەن سەمايەكم بۇ دەكردى كەيف بەكى. تەواوى تەمەنم بە سەما و ھەلپەركى رابواردوھە.» دەگوت: «فیل و تەلەكەى زۆرى كىردوھە.» شەست ھەزار پۇبلى لە دۇمىدوفى بازىرگان خوارد.

- چىى لىى دى؟

- چونكە جىى متمانەى بوو، پارەكەى ھىناو پىئىدا، پاشان پىى گوت: «دۇستى خۇشەوئىست، ئەم پارەيە با وەك ئەمانەت لەلاى تۇبى. پۇلىس بىرپاروايە سبەئىنى مالاكەم بىشكنى.» ئەوئىش پارەكەى لىوھەرگرت و گوتى: «تۇ وازانە ئەو پارەيەت داوھ بە كلىسە.» پىمگوت: تۇ خوئىرى و ھەرزەى. «گوتى: «نا، من خوئىرى و ھەرزە نىم. دەست و دلپازم.»

بەلام ئەو كەسە ئەو نەبوو، كەسىكى دىكە بوو. لەگەل كەسىكى دىكە لىم شىوا بوو... بىئەوھى سەرنجى بدەمى. گلاسىكى دىكەم بۇ تىكە و ئىتر بەسە. ئىوان ئەو بىرىيە لابە، كۆى كەوھە. خەرىك بوو درۆم دەكرد. ئىوان، بۇ قسەكەت پىئەبىرىم و نەتگوت خەرىكم درۆ دەكەم؟

- دەمزانى دەست ھەلدەگرى.

- ئەمە درۆيە. لەبەر قىن، لەبەر بوغز لەزگى ئەو كارەت لەگەل من كىرد. تۇ قىنت لىمە. ھاتووى بۇلام و لە مالاكەى خۇمدا قەلسەم لىدەگىرى.

- باشە ئەوھ دەپۆم. زۆرت براندى خواردۇتەوھە و زىدەپەوئىت كىردوھە.

- بۇخاترى خودا، تكام لىكردووى يەك - دوو رۆژى بچى بۇ چىرماشنىا، كەچى ناچى.

- ئەگەر ئەوھندە بە پىئوىستى دەزانى و پىركىشى لە سەر دەكەى سبەئىنى دەچم.

- ناچى دەتەوئى من بخەيتە ژىر چاوەدئىرى. ئەى سەگى قىزەون، تۇ ھەر ئەوھت دەوئى، بۇيە ناچى.

پىرە پىياو لە سەر قسەكەى خۇى سوور بوو. تەواو سەرخۇش بووبوو. ئەگەرچى بە مەستىش قەتى قسەى سووك و جىئو بەدەمدا نەدەھات، واى لى ھاتىوو سەرى لە شەروكىشە دەخورا و دەئوىست خۇى بنوئىنى.

- بۇ چاوم لىناكەى؟ بۇچى ئاوا تىمدەروانى؟ چاوانت پىمدەلئىن: «ئەى مەستى دزىوا!» چاوت پىر لە گومان. پىر لە رقى. بە پلانكەوھە ھاتووى بۇ ئىرە. ئالىووشا تىم دەروانى و چاوى دەبرىقئتەوھە. ئالىووشا رقى لىم نىيە. ئالكسى، تۇ نابى ئىوانت خۇشبوئى.

ئالىووشا بە لەبىزىكى قايم و فەرمان پىدەرانەوھە گوتى: «تۇ نابى لەگەل كاكم ئەوھندە بەدخولقى بەكى، ئەوھندەى لەگەل تىوھمەچۆ.»

- ئاخ، باشە باش. ئاخ، چەندەم سەر دىشى. ئىوان، ئەو بوتلە براندىيە ھەلگرە، ئەوھ سىئەم جارە پىنت دەلئىم.

فىؤدۆر پاولووىچ كەوتە بىر كىردەوھە، لە ناكاو بزەيەكى ھاتى، زۆر نەرم و ھىدى گرژىيەوھە: «ئىوان، رقى لە پىرە پىياوىكى نەخۇش و لاواز ھەلمەگرە. دەزانم خۇشت ناوئىم، بەلام قەلس مەبە. ھىچىوام نىيە تاكو لەبەر ئەو خۇشت بوئىم. بچۆ بۇ چىرماشنىا. خۇم دىم بۇ ئەوئى بۇلات و دىارىيەكت بۇ دىنم. لەوئى كچىكىشت نىشاندەدەم. كە زۆر لەمىژە ھەلمناوھە و چاوەدئىرىم لىكردوھە.

19 - Mephistopheles، نوئىنەرى لوسىفىز (ئىبلىس) لە شانوى فاوستى گۆتەدا.

20 - ناوى پۇمانى بەناوبانگى «لىرماتوف» ھە و قارەمانى ئەو پۇمانەش «پچوورن» ھە «ئاربنىن» لە يەكى لە شانوكانى لىرمانتوفدا. بالماسكە - دەورى مروفىكى ھەرزە و خوئىرى دەگىرى.

هەروا بە پىخاوسى بەملاو ئەولادا هەلدى. لە كچانى پاپەتى مەترسە. رقت لىيان نەبى. گەوهەرن!»

چوار قامكى دەستى بە دەمىيەو نە و شەقەى ماچى لى هەستاند.

فيؤدۆر پاولوويچ زوو مەستىيەكەى رەوى و كاتى گەيشتە مەبەستى دلخۆزى خۆى، دەتگوت تەواو وريا بۆتەو: «بە برۆاى من.. بە برۆاى من... ھاوار لە دەست ئىو هەتوانە! پۆلەكانم، كوودەلە خرپنەكانم. بە برۆاى من... لە ماوہى ژياندا هيج ژنيكم پى ناشيرين نەبوو. ئەوہش خووخدەى منە، دەتوانن تيمبگەن؟ چبکەم بۆ ئەوہى تيمبگەن؟ دەمارتان شيرى تىدايە، نەك خوین. هيشتا سەرتان لە هيلكە نەجووقاوە، دەمتان بۆنى شيرى خاوى لىدى. من برۆام وايە كە پياو دەتوانى لە ھەر ژنيكدا شتيكى باش و سەرنجراكىش، بدۆزيتەوہ كە لە ژنيكى ديكەدا نيبە. تەنيا دەبى بزاني چۆنى پەيدا بکەى، خالى گرینگ ئەوہيە. ليزانيشى دەوى. بە برۆاى من ژنى ناشيرين نيبە. ھەر ئەوہى كە ژن بى نيوہى خواستەكە ديتە دى... بەلام چبکەم تاكو لەوہ تيبگەن. تەنانەت veilles filles [پيرە كچان] يش شتيكيان تىدايە كە لە دلى خۆياندا دەلین ئەو پياوانە چەندە گەوج و ناھير بوون ھەميەتيان پينەداون و هيشتوويانە پير بن. كچانى پاپەتى و ھەژار و ئەوانەى زۆر پووبازارى نين دەبى خافلگيريان كەى. ئەوہتان دەزاني؟ دەبى وايان تووشى سەرسورمان بکەى و شەيدا و ھەشەرى بن. ھەست بە شەرمەزايى بکەن كە پياويكى ئاوا گەورە ئاشقيان بوو. ئەوہش زۆر چاكە. ھەتا دنيا بوو ئەرباب و نوکەريش ھەر بوو، بۆيە ھەميشەش كلفەت و ئەرباب بەجۆرئ كەينوہينيان بوو، ئەوہش بزائن، كە باشترين شتە بۆ بەختەوہرى و چيژ وەرگرتن لە ژيان. سەبركە... گوئ بگرە، ئاليووشكا، ھەميشە داىكتم تووشى سەرسامى دەکرد، بەلام بەشيوہيەكى ديكە. قەت ئەوہندەم سەرنج نەدەدايە، بەلام كاتى بۆم دەردەكەوت ھەليەتى، بەقوربان و سەدەقەى دەبووم و بخ گاگولكى بۆلاى دەخوشيم و لاقيم ماچدەکرد. ھەميشە - ئەو ساتەم لەبیرە و قەتم لەبیر ناچيتەوہ و وادەزانم دوينى بوو - وە پيكەنينم دەخست، وردە قاقايەكى سەير بە نەختالى توورەبيەوہ، ئەو جۆرە پيكەنينەش

تايبەتى خۆى بوو. دەمزاني ھيرشەكەنى وادەستپيدەكا، پۆژى دوایى زۆر شيتانە دەقيژاند و ئەو وردە قاقايانە دياردەى شادى و رەزايەت نەبوون. بەلام نيشاندەرى جۆريك عەشق و خدەى سروشتى بوون. گرینگ ئەوہيە بزاني چۆن كەسينگ ھەلفريوينى. جاريكيان «بليانسكى» - لاويكى دەولەمەند و جوانچاك - دەھات بۆ ئيرە و خۆى تى ھەلدەقوتاند - لەبەر چاوى داىك يەك زللەى خيواندە لاړوومەتم. ئەويش - وەك مەرى پينغەمبەر وابوو - لە داخى ئەو شەپلاغەيە و ھيج نەگوتنى من، وەك شيت و ھارى ليھات و دەستكرد بە ليدانم. حوكمى لىكردم: «شەپلاغەت خواردووە، لىيان داوى. چۆن ئەو ھەتيوہ زللەى لە تۆ دا. ئەوہ دەتەوى منى پى بفرۆشى... چۆن دەويړئ لەبەرچاوى من لە تۆ بدا! ئيتىر تخوونم نەكەوى. نامەوى چاوم بە چاوت بکەوى، برۆ، ئيتىر نامەوى قەت قەتت ببينم، قەت قەت. ھەستە برۆ تۆلەى خۆتى لىبکەوہ، بانگى بکە بۆ دوئيئل!... ھەر ئەو كاتە بردم بۆ كليسە بەلكو بيتەوہ سەر ئەقل. قەشەكان زۆريان دوعا بەسەردا خویند و ئاراميان كردهوہ. بەلام ئاليووشا، بەو خودايەى لە ژوورى سەرە بەقەد سەرە دەرزيبەكم سووكايەتى بەو كچە ھەژار و شيتوولكەيە نەكرد! تەنيا جاريك، ئەويش پينموا يەكەم سال بوو، ئەوكات زۆرى ھۆگرى بە عيبادەت بوو. بەتايبەت جيژنى بۆ مريەمى پيرۆز دەگرت و لە وەتاغەكەى و دەدەر دەنام. لە دلى خۆمدا گوتم: «با ئەو عيرفانەى لە ميتشك دەرھاويژم!» گوتم: «چاو ليكە، ئەوہش پەيكەرە پيرۆزەكەت، خۆ ديتوتە. ئەوہتا. دەبيئەمە خوارى. بيتوايە پەرچۆ دەكا. بەلام چاو ليكە، تفى لىدەكەم و ھيج بەلايەكيشم بە سەر نايە!» كە ئەوہى دى، خودايە گيان! پيموابوو دەمكوژئ. بەلام تەنيا جينگليكى لەخۆى دا و دەستى خۆى ھەلگۆفى. پاشان بەھەر دوو دەستى دەموچاوى گرت، سەرتاپاى لەشى وەلەرزين كەوت و درا بە عەرزدا... گرمۆلە بوو. ئاليووشا، ئاليووشا. ئەوہ چيبە، بۆ رەنگت گۆراوہ؟

پيرە پياو لەترسانا لەجىي خۆى داچلەكى. لەو كاتەوہ دەستكردبوو بە باسكردنى داىكى، ئاليووشا رەنگ و پرووى گۆرابوو، سوور سوور بووبۆوہ. چاوى فرميسكى تيزابوو، لىوى دەلەرزى. پيرە مەست، بى ئەوہى گوئى بداتى

هه‌روا دريژهي به چهنه‌دريژي و هه‌له‌وه‌پري دهدا، تا ئه‌و ساته‌ي ئاليووشا حالي ليهاهات. راست ئه‌و جوړه‌ي كه‌باسي دايكي كرابوو. له ناكاو ئه‌و حاله‌ي به‌سه‌ردا هات و له‌جيني خو‌ي ده‌رپه‌ري. راست به‌و شيوه‌ي كه‌ دايكي ده‌رپه‌رپوو و جينگلي له‌خو‌ي دابوو ده‌ستي خو‌ي هه‌لگولفي و هه‌ردوو ده‌ستي به‌ دهموچاوييه‌وه گرت، ده‌ستيكرد به‌ گريان و له‌گه‌ل به‌رسينچكه و گريان هه‌موو گياني ده‌له‌رييه‌وه. ئه‌و شيوه حال ليهاهاتنه‌ي ئه‌وه‌نده له‌دايكي ده‌چوو، به‌جاري شويني له‌ سه‌ر فيودور پاولوويچ دانا.

ئيوان، ئيوان، زووكه ئاو بينه ئاو! راست وهك ئه‌وي ليهاهاتوو، ئه‌ويش ئه‌و كاته راست ئاو‌اي لي‌هاهات، مه‌به‌ستم دايكيه‌تي. ئاو بكه‌ دهمته‌وه و له‌ سه‌ر و چاوي بپرژينه. منيش هه‌ر ئه‌و كارهم كرد بؤ دايكي. «له‌بن ليوبييه‌وه به‌ ئيواني گوت: «له‌تاوي دايكي حالي تيكچوو، له‌به‌ر خاتري دايكي»

ئيوان رق و قين وهك خوين به‌رچاوي گرت و به‌ توورپه‌ي گوراندي: دايكي ئه‌و دايكي منيش بو، وانبييه؟» پيره‌ پياو له‌ ترسي رق و توورپه‌ي و چاوي ئيوان كه‌ ئاوريان لي‌ده‌بو، كشا دواوه. به‌لام شتيكي زور سه‌ير قه‌ومابوو، له‌ سانتيكيش زياتري نه‌خايانده‌بو، ده‌نگوت له‌ داغهي پيره‌ پياودا هه‌رنه‌ماوه كه‌ دايكي ئاليووشا، دايكي ئيوانيشه.

كتوپر له‌ بن ليوه‌وه منجاندي: «دايكي تو؟ مه‌به‌ستت چيه‌؟ باسي كام دايك ده‌كه‌ي؟ دايكي توش بوو؟... فكرم له‌ كوئيه‌! دياره‌ دايكي توش بوو! ئه‌وه‌ فكرم له‌ كوئيه‌! قه‌ت تا ئه‌و راده‌يه‌ داغهم نه‌شيووه. بمبووره، ئيوان، فكرم رو‌يشتبوو... ها، ها، ها!» له‌ قسه‌ كه‌وت. لئوي به‌ بزهيه‌كي مه‌ستانه و نيوه شيووانه‌ گرژبييه‌وه.

هه‌ر له‌و ساته‌دا قرموقال و هاواركي ترسناك له‌ سه‌رسه‌راوه هه‌ستا. گوږه و هه‌رايه‌كي تووره، ده‌رگاكه به‌ توندي كرايه‌وه و ديميتري فيودورويچ خو‌ي كرد به‌ ژووريدا. پيره‌ پياو له‌ ترسانا هه‌لات بولاي ئيوان. ده‌ستي به‌ شاني ئيوانه‌وه گرت و قيزاندي: «ده‌مكوژي! ده‌مكوژي! مه‌هيله‌ ده‌ستي پيم‌بگا! مه‌هيله‌!»

(۹)

هه‌وه‌سبازان

گريگوري و ئيسمير دياكوف به‌دواي ديميتري فيودورويچدا به‌ هه‌له‌داوان خو‌يان كرد به‌ وه‌تاغه‌كه‌دا. له‌ سه‌رسه‌را كيشمه‌كيشميان له‌گه‌ل كردبوو، به‌ پيي ئه‌و فه‌رمانه كه‌ چهن رۆژ له‌مه‌وبه‌ر فيودور پاولوويچ پيي دابوون، ئيزنيان نه‌دابوو بيته ژوورئ. ديميتري كاتي چاوي به‌وه كه‌وت تو‌زي راوه‌ستا و چاويكي به‌ ده‌وروبه‌ري خو‌يدا گي‌را. گريگوري ده‌وريكي سفه‌كه‌ي ليدا و به‌ره‌و ده‌رگايه‌كي دووتايي هه‌لات كه‌ له‌وبه‌ري وه‌تاغه‌وه هه‌لكه‌وتبوو، به‌ سه‌ر ژوره ناوينبييه‌كاندا ده‌كرايه‌وه. له‌به‌ر ده‌رگا پيوه‌دراوه‌كه‌دا هه‌ر ده‌ستي ليك‌بلاو كردو خو‌ي ئاماده‌ كرد، تاكو هه‌تا دواين دلوي خويني به‌رگري له‌ درگاكه‌ بكا و نه‌هيلي برواته ژوورئ. ديميتري كه‌ ئه‌وه‌ي دي، ئه‌وه‌نده‌ي ديكه رقي هه‌ستا. نه‌راندئ و هه‌راي‌كرده گريگوري.

كه‌وايه ليزه‌يه‌! ليزه‌ خو‌ي شارده‌ته‌وه! لاچو له‌به‌ر ئه‌و درگايه‌ خو‌يري! ري له‌ من ده‌گري؟

هه‌وليدا گريگوري بخاته ئه‌ولاوه و خو‌ بكا به‌ ژووريدا، به‌لام خزمه‌تكارى پير پالتيكي پيوه‌نا و رايدا بؤ دواوه. ديميتري چه‌قوت ليدايه‌ خويني نه‌ده‌هات، وهك شيت و هار هؤمه‌ني بؤ پيره‌پياو برد و مشتتيكي له‌ سه‌ر سينگي پيره‌ پياو راكيشا. گريگوري وهك باخه‌گيا له‌ سه‌ر زه‌وي گولوله‌ بوو. ديميتري به‌ سه‌ر له‌شي تخيل‌بووي پيره‌ پياودا بازي‌دا و خو‌ي كرد به‌ ژووريدا. ئيسمير دياكوف له‌وبه‌ري هؤده‌كه‌وه شاني داته‌پانده‌بو و له‌ نزيك فيودور پاولوويچ وهك ميژوكه‌ ده‌له‌رزي و په‌نگي هه‌لبزركابوو.

ديميتري فيودورويچ گوراندي: «ئه‌و ليزه‌يه‌ هه‌ر ئيستا ديم به‌ره‌و ئه‌و ماله‌ بايداوه، به‌لام پيي‌نه‌گه‌يشتمه‌وه. كوئي؟ له‌كوئيه‌؟ ئه‌و نه‌رپه‌يه‌ي «ئه‌و ليزه‌يه‌» سه‌ير شويني له‌ سه‌ر فيودور پاولوويچ دانا. ئه‌وي ترسي له‌ دلدا بوو پورژا.

هاواری کرد: «بیگرن! بیگرن! به شوین دیمیتریدا وەک تیسکە ی تەفەنگ دەرچوو و خۆی کرد بە وەتاغەکە ی دیکەدا. گریگۆری هەستا بۆ وە هیشتا کاس بوو. ئیوان و ئالیووشاش بەپەلە بەدوای باوکیاندا رۆیشتن. لە وەتاغی سێهەمدا خرمە ی شکانی شتیک هات. گۆلدانیکی شووشەیی گەرە بوو - زۆریش گرانبایی نەبوو - لە سەر پینچکە یەکی مەرەمەری، دیمیتری بە پەنایدا رۆیشتبوو، کەوتبوو بەعەرزدا.

پیرە پیاو هاواری کرد: بیگرن! کورە بگەن!

ئیوان فیۆدۆرۆویچ و ئالیووشا پیلی باوکیان گرت و گێرپایانەو. ئیوان بە توورەیی گۆراندی بە سەر باوکیان: «بۆ وەدوای کەوتووی؟ بتگرن لەرێو دەتکووژن.»

- وانچکا، ئالیۆشچکا! لیم روونە لیرە یە. گرووشنکا لیرە یە. خۆی گوتی دیویەتی بەرەو ئێرە هەلاتوو.

و هەناسە برکێ کەوتبوو. لەو کاتەدا چاوەروانی گرووشنکا نەبوو، ئەو هەوالە کتوپرەش کە لیرە یە، بەجاری وەدڵە خورپە ی خست. سەرتاپای دەلەرزى. وەک شیتی لێهاتبوو.

ئیوان نەراندی: «بەلام خۆت دەزانی نەهاتوو.»

- بەلام رەنگە لە دەرگایەکی دیکەو هاتیبیتە ژووری.

- ئەو دەرگایە ی دیکە داخراوە و کلێلەکە ی بەخۆتە.

دیمیتری دیسان هاتووە بۆ وەتاغی نشیمەن. دیتبوی درگاکە ی دیکە قوفل کراوە، کلێلەکەشی لە گیرفانی فیۆدۆر پاولوویچدا بوو. پەنجیرە ی هەموو وەتاغەکانیش پێوە درابوون. بۆیە گرووشنکا لە هیچ ریگایەکەو وینە دەچوو هاتیبیتە ژووری و خۆی شار دیتبیتەو.

فیۆدۆر پاولوویچ هەرکە چاوی بە دیمیتری کەوتەو قیژاندی: «بیگرن! لە وەتاغی خەو کە ی من دزیکردوو.» خۆی لە چنگی ئیوان راپسکاند و شالای برد بۆ دیمیتری. بەلام دیمیتری بە هەردوو دەستی چنگی لە تووکە سەری ئەملاوئەولای سەری فیۆدۆر پاولوویچ گیرکرد و دای بە زەویددا. دوو سی

پیتاقە ی کیشا بە سەر و سەکوئیدا. پیرە پیاو بە دەنگی گریانای هاواری لێ هەستا. ئیوان فیۆدۆرۆویچ ئەگەرچی قەوە ی بە قەوە ی دیمیتری نە دەشکا، بەلام لە دواوە توند باووشی پێداکرد و کیشایە دواوە. ئالیووشای بیتین و هیزیش چوو یاریدە ی و لە پینشەو بەراکە ی گرت.

ئیوان نەراندی: «شیت و ویت! کوشتت!»

دیمیتری بە هانکە هانک هاواری کرد: «هەقی خۆیەتی! ئەگەر نەشم کوشتن، جارێکی دیکە دیمەو و دیکوژم. ناتوانی ئاگاداریشی لێکە ی!»

ئالیووشا بە توورەیی گۆراندی بە سەریدا: «دیمیتری، زوو لێرە برۆ دەری!»

- ئالکسی! تۆ پیمبلێ، تەنیا باوەر بە تۆ دەکەم. ئەو ئیستا لێرە بوو یان نا؟ خۆم دیتم بەپەنا پەرژینەکاندا بەرەو ئەم لایە خوشی. هەرام لیکرد، هەلات.

- سویندت بۆ دەخۆم نەهاتوو بۆ ئێرە، هیچ کەسیش چاوەروانی نەبوو.

- بەلام دیتم... ئە ی ئەو دەبی... ئیستا دەیدۆزمەو لەکوئییە... خودا حافیز ئالکسی! ئیستا سەبارەت بە پارە لەگەل ئەو خویرپییە مەدوئ. خیرا بچۆ بۆلای کاترینا ئیوانا و «کرتۆشی بۆ بەرە!» پینشی بلێ ریز و سلوم هە یە بۆی، ریز و سلوو. خۆت هەموو شتیک ی بۆ بگیرەو!

ئیوان و گریگۆری خیرا فیۆدۆر پاولوویچیان هەستاندەو و لە سەر کورپسێلە یە ک دایان نیشاندا. چرو چاوی شەلالی خوین بوو... بەلام هۆشی بوو و بەو پەری رەزلی و رقەو گوی لە گورە و هەرای دیمیتری گرتبوو. ئەو هەروا بیرى لە گرووشنکا دەکردەو و پینووبو لە جینیەکی ماله کەدا خۆی شار دۆتەو. دیمیتری لەگەل رۆیشتنە دەری، چاویکی پر لە قینی لیکرد.

گۆراندی: «ئەگەر بتکوژم و خوینت بریزم پەشیمان نابمەو! دەست هەلگرە، پیرە پیاو، دەست هەلگرە. دەست لەو ئارەزووەت هەلگرە، چونکە منیش ئارەزووم هە یە. تووک و نزات لیدەکەم و حاشا لە باوکیتیت دەکەم.» ئەمسا لە وەتاغەکە چوو دەری.

پیرە پیاو بە نووزە نووزیکەو گوتی: «ئەو لیرە یە. حەتمەن لیرە یە.

ئىسمير دياكوف، ئىسمير دياكوف!» به قامكىشى ئاماژەى دەکرد.

ئىوان به رِقھەستاي نەراندى: «نا، ئەو لىرە نىيە، پىرى لەون لىگوروا! ئى، ئى، خۆ خەرىكە لە ھۆش خۆ دەچى! ئا، خاۋلى، زووكە ئىسمير دياكوف!» ئىسمير دياكوف ھەلات بۆ ئاۋ. جەلەكانيان لەبەر داكەند و برديانە سەر چىراي خەۋەكە و رايان كىتشا. خاۋلىيەكى تەريان لەسەرى پىچا. ھىندەى براندى خواردبۆۋە فل بوۋوبو، دلەخورپە و کوتان خواردنیش ئەۋەندەى دىكە شلىكردبو، بۆيە ھەركە سەرى كرده سەر بالنجەكە چاۋى قوچاند و خەۋى لىكەت. ئىوان فىۋدورپاولوۋىچ و ئالىووشا گەرانەۋە بۆ ۋەتاغى نشىمەن. ئىسمير دياكوف لەتوكوتى گولدانە شكاۋەكەى خىر كردهۋە. گرىگورىش لە پەنا خوانەكە راۋەستابوو، مات و خەمناك چاۋى لە چەقى ژوورەكە برىبوو.

ئالىووشا پىنگوت: «پىموا وا چاكە تۆش پەروۋيەكى تەر لە سەرت ھالىنى و بچىيە سەر پىخەفەكەت. ئىمە ئاگامان لىيەتى. دىمىترى زەبرىكى سەختى لەسەرت دا.»

گرىگورى بە لەبىزىكى خەمبارانەۋە گوتى: «سووكايەتتى پىكردم!» ئىوان فىۋدور پاولوۋىچ بە لەبىزىكى ناچارىيەۋە گوتى: «تۆ بەجىي خۆى، سووكايەتتى بە باوكىشى كرد.»

گرىگورى دووپاتى كردهۋە: «لەدايك و باوكى زياترم خزمەت پىكردوۋە، لە نىۋ تەشتدا شتوومە و خاۋىنم كردۆتەۋە، سووكايەتتى بە من كرد.»

ئىوان فىۋدورۋوۋىچ بە سرتە بە ئالىووشاى گوت: «غەزبە دەلەى بەرازە، نەمكىشايەتە دواۋە دەيكوشت. واديارە زور سانا دەكرى ئەو ئۆزۋپە لە كۆل خۆمان كەينەۋە، وانىيە؟»

ئالىووشا گوراندى: «خودا نەكا، شتى وا مەلئ!»

ئىوان بە بزەيەكى تالەۋە، ديسان سرتاندى: «بۆ خوا نەكا؟ حەزىايەك حەزىايكى دىكە ھەلدەلووشى و ھەردووكىشيان ھەقى خۆيانە بەۋ دەرە بچن.» ئالىووشا موچرىكىكى پىداھات.

- ھەلبەت ناھىلم بىكوژى، ھەروەك ئىستا نەمھىشت. ئالىووشا تۆ لىرە دانىشە، من سەرم دىشى، دەچم تۆزى لە حەۋشە پىياسە دەكەم.

ئالىووشا چوۋ بۆ ژوورى خەۋەكەى باوكى و نىزىك سەعاتىك لەژوور سەرى دانىشت. پىرە پىاۋ بە ھىورى چاۋى ھەلئىنا و ماۋەيەك لە ئالىووشا رامما، دياربوو خەرىكە فكر دەكاتەۋە و پروداۋەكەى ۋەبىر دىتەۋە. كىتوپر رەنگى تىكچوو. بە خەمبارى و دلەدوايى گوتى: «ئالىووشا، ئىوان لەكويىيە؟

- لە حەۋشەيە، سەرى دىشى، خەرىكە كىشك دەدىرى.

- دا ئەو ئاۋىنەيەم بدەيە، ھا ھا لەو سەريە. دابۆم بىنە. ئالىووشا ئاۋىنەيەكى گىردى چكۆلەى لە سەر دۆلابەكە ھەلگرت و بۆى ھىنا. پىرە پىاۋ چاۋىكى لەخۆى كرد، لووتى ماسىبوو، لاي چەپى نىوچاۋانىشى قرىنجا بوو، برىنەكەى سوورى دەكردهۋە.

- ئىوان دەلئى چى؟ ئالىووشا گىان. ھەر تۆ بەكارم دىيى كورم، لە ئىوانىش دەترسم. لە ئىوان زياتر دەترسم تا ئەۋەى دىكە. تەنيا لە تۆ ناترسم...

- لە ئىوانىش مەترسە. كەمى توورە و تۆسنە. بەلام لەسەرى كردييەۋە. - ئالىووشا، ئەى ئەو ھەتيۋەى دىكە؟ ھەلدئى بۆلاى گرووشنكا. فرىشتە نازەنىنەكەم، راستم پىلئى ئالىووشا، گرووشنكا ئىستا لىرە بوو يان نا؟ - ھىچ كەس نەيدىۋە. بەھەلە چوۋە دىمىترى. نەھاتوۋە بۆ ئىرە.

- دەزانى دىمىترى دەيھەۋى مارەى كا؟

- شوۋى پىناكا.

- شوۋى پىناكا، دەزانم شوۋى پىناكا. بەھىچ لەونىك شوۋى پىناكا! فىۋدور پاولوۋىچ لە خۆشيانا ۋەختەبوو بال بگرى، دياربوو ھىچ قسەيەك بەقەد ئەۋە ئۆخزنى پىن نابهخشى. بە شادىيەۋە دەستى ئالىووشاى گرت و لە سەر دلئى خۆى دانا و فرمىسك لە چاۋيدا قەتيس ما.

گوتى: ئەو پەيكەرەى داىكى پىروژ كە ھەر ئىستا بۆم باسكردى، ھەلى بگرە و بىيە بۆخۆت. ئىزنت دەدەم بچىتەۋە بۆ كلىسەش... ئەمرو بەيانى گالتەم

له گه ل کردی، به دلیه وه نه گری. سهرم دیشی ئالیووشا. توژی دلم خووش که. وهک پیاوان ئه و کاره م بۆ بکه و راستم پیلئ.

ئالیووشا خه مبارانه گوتی: «هیشتا هه ر ده ته وئ بزانی گرووشنکا لیره بووه یان نا؟»

نا، نا، نا. باوه ر به قسه ی تو ده که م. ئیستا پیتده لیم چبکه ی: خو ت برۆ بۆلای گرووشنکا، یان به شیوه یه ک بیینه. خیرا بچۆ و لئی پیرسه، خو ت بزانه دلئ به کاممانه وه یه. من یان ئه و؟ ده ی؟ ده توانی ئه و کاره بۆ باوکی خو ت بکه ی؟

ئالیووشا به حه په ساوی له بهر خو یه وه منجاندی: «ئه گه ر دیتم، لئی ده پرسم.»

پیره پیاو په ربیه نیو قسه کانی ئالیووشا: «نا، به تو نالی. زۆر حیه بازه، هه ر بتینی باوه شت پیتده کا و ده سته کا به ماچکردنت و پیتده لئ، له تو زیاتر که سی خو ش ناوی. سه لیته یه کی زۆر فیلزان و بی حه یایه، خونکه نابئ بچی بۆلای، نابئ.»

نا، باوه چوونی من جوان نییه، هه ر نه چم چاکتره.

ده یویست بۆ کویت بنیری؟ کاتی ده ره پری و هه لات، پئی ده گوت «بچۆ».

بۆلای کاترینا.

بۆ پاره، بچی داوای پاره ی لیبکه ی؟

نا، بۆ پاره نا.

ئه و تاقه کوپکیکیشی نییه. ئه مشه و سه رحیسا بیکی پاره کانم ده بم، دیسان بیرى لیده که مه وه، تۆش ده توانی برۆی. رهنگه گرووشنکاش بیینی... به لام به یانی حه تمه ن و ده وه بۆلام. ده مه وئ شتیکت پیلئیم. دیتته وه؟ به لئ.

کاتی دئی، واخۆت نیشانبده که هاتووی بۆ سه ردان و هه والپرسیم. به هه یچ

که س مه لئ من پیم گوتووی بیئ. له لای ئیوان دهنگی نه که ی.

به لئ باشه.

خوداحافیز فریشته که م. هه ر ئیستا له سه رت کردمه وه و لایه نگریت لیکردم، قه تم له بیر ناچئ. سبه ینی قسه ت له گه ل ده که م. به لام ده بی بیرى لیبکه مه وه.

له وه گه ربین حالت چۆنه؟

سبه ینی گورج و گۆل و به ده ماخ هه لده ستم و دیمه ده ری.

ئالیووشا، له حه وشه که تینه پری و دیتی ئیوانی برای له لای ده رگای حه وشه له سه ر سه کوکه دانیشتووه. خه ریکی نووسینی شتیکت بوو له ده فته ری یادداشته که یدا. ئالیووشا پئی گوت که باوکی له خه و هه ستاوه و وه هوش ها توته وه، ئیزنی پیتاوم بۆ خه وتن بچمه وه بۆ کلئسه.

ئیوان له گه ل ئه وه ی هه ستایه سه ری، به ریزه وه، پرسیی: «ئالیووشا، خو شحال ده بم ئه گه ر سبه ینی چاوم پیت بکه وئ.» ریز و حورمه تی ئیوان بووه هوی سه رسوورمانی ئالیووشا.

ئالیووشا وه لامی دایه وه: «سبه ینی ده چم بۆ مالی خو خلاکوف، یان رهنگه بچم بۆ مالی کاترینا ئیوانا، هه لبه ت ئه گه ر ئیستا نه بیینه وه.»

ئیوان، به زه رده خه نه یه که وه گوتی: «به لام ئیستا هه رچۆنیکه ده ته وئ بچی بۆلای کاترینا؟ بۆ گه یاندنی ئه و په یامه ی دیمیتری، "ریز و کرئوش" ها؟» ئالیووشا مات بوو.

پیموایه له گوره گوری ئیستای و به شیک له وه ی که له پیتدا رابردووه به

جوانی گه یشتووم. دیمیتری داوای لیکردووی بچی بۆلای کاترینا و پئی بلئ،

که به وه پری ریز و حورمه ته وه لیت جیا ده بیتته وه و واز له وه عه شقه دینئ؟

ئالیووشا گوتی: «کاکه، ئه م کئشه یه ی نیوان باوکم و دیمیتری بلئ چۆن ته واو بی؟»

هه یچ شتیکت روون نییه. رهنگه هه یچیش نه قه ومئ، گر په یه کی خیرا داگیرسی

و بکوژیته وه. ئه و ژنه ش ده عبایه کی مزیره. نابئ بیلین باوکم له مالی بچیتته

ده ری و دیمیتریش سه ر به و ماله دا بکا.

کاکه، با شتیکی دیکه ت لی پرسیم. که سیکت هه قی هه یه چاوه له خه لک بکات

و بریار بدا کامیان مافی ژیانی هه یه؟

- بۆ ئۇ پرسیارە دېئىيە گۆرۈ؟ ئۇ شتانه لە دلى مرقۇدا لە سەر
بەنەمايەكى زۆر سروشتتير بېياری بۆ دەدرى. بەلام سەبارەت بە ھەق كى
مافی ئاوات خواستنى نىيە؟

- بۆ مەرگى كەسىكى دىكەش نا؟

- تەنانهت ئەگەر بۆ مەرگى كەسىكى دىكەش بى؟ چونكە ھەموو مرقۇقەكان
بە فلان شىوہ دەژين و رەنگە جگە لەوہش چارەيەكيان نەبى، بۆ مرقۇق درۆ
لەگەل خۆى دەكا؟ خەرىكى راست ئاماژە بەو شتە دەكەى وا ئىستا باسمرىد.
كە «دوو حەزىيا يەكتىرى ھەلدەلووشن؟» كەوايە با لىت بېرسىم، نەكا منىش
وہك دىمىترى چاۋ لىكەى و پىت و ابى توانابى رشتنى خوينى ئوزۆپم ھەيە و
دەتوانم بىكووژم؟

- ئىوان ئۇوہ دەلىنى چى؟ من قەت شتى وام بە زەينىش نەگەيشتوۋە. پىم
وانىيە دىمىترىش ئۇوہى پىبىرى.

- ئىوان پىكەنى و گوتى: «لەبەر ئۇوہش بى سپاست دەكەم. دلنبايە ھەتا بىمىم
بەرگىرى لىدەكەم. بەلام لە ئارەزوۋەكانمدا سەبارەت بەو مەرگە بەھەقى خۆمى
دەزانم. خوداحافىز.» بە پىكەنىنىشەوہ گوتى: «مەحكومم مەكە و بە چاۋى
مرۆقىكى تاوانبار و دلرەش تەماشام مەكە.»

بە گەرمى دەستى يەكتريان گوشى، كارىك كە تاكو ئىستا قەتيان نەكردبوو.
ئالىووشا ھەستىكرد براكەى دەست پىشخەرىيى كرددوۋە و دەشىزانى بۆ ئۇوہ
كارە ئامانجىكى ديارىكراۋى ھەيە.

(۱۰)

ھەردوو پىكەوہ

ئالىووشا، تا رادەيەك ورەى بەردابوو، شىواوتر لەو كاتەى پىيىنايە مالى
باۋكى، لەوئى چوۋە دەرى.

زەينىشى ئالۆز و شلەژا بوو، ھەستىشى دەكرد، ئۇو زەينە ئالۆزەى بۆ
ناخرىتەوہ سەرىەك و ناتوانى بە سەرجەمى ئەزمونەكانى بىرۆكەيەكى
گشتى سازكا. بۆيە لەو ئەزمون و بىرەوہرىيە ژاناۋى و پىر لە دژوانىيەى
ئۇو رۆژە دەترسا. ھەستىكى بوو ھاوتەرىب لەگەل ھىوابراۋى، ھەستىك كە
تاكو ئۇو كاتە، بەلايەوہ نامۆ بوو. ئۇم پىرسىارە پىر لە گرىكوپىرە و مەرگاۋىيە
وہك كىۋ بە سەر شتەكانى دىكەوہ قورسايى دەكرد و بالايى كىشەى
نىوان باۋكى و دىمىترىيى براى لەگەل ئۇو ژنە سەلىتە و سامناكە چۆن
كۆتايىيى پىدەھات؟ ئىستا خۆى شايدەى رۋوداۋەكە بوو، ئامادە بوو لە
شۋىنەكە و ھەموو شتىكى بە چاۋى خۆى دىتبوو. لەو نىۋەشدا تەنيا
دىمىترىيى براى ناشاد دەبوو، ئۇویش ناشادىيەكى دژوار و پىر لە ئازار:
گىروگرفتىكى لەرپىدا بوو. ھەروہا دەركەوت دەستى تاقتىكى دىكەش
لەكاردايە. زۆر زياتر لەوہى ئالىووشا بىرى لىدەكردەوہ. شتىكى زۆر نەينى و
پىر لە پارىشى تىدا بوو. ئىوانى براى ھەنگاۋى يەكەمى بۆلاى ئۇو ھەلىنا
بۆۋە، شتىك كە ئالىووشا زۆر لەمىژ بوو ئاۋاتى بۆ دەخواست. لەگەل
ئۇوہشدا، ئىستا لەبەر ھۆيەك ترسى خستبوۋە دلپىيەوہ. بەلام ئۇو ژنانە؟ زۆر
سەيرە پىشتر بەو پەرى سەرسامىيەوہ دەيوىست بەرەو مالى كاترىنا ئىوانا
وہرى كەۋى؛ بەلام ئىستا ئۇو ھەستەى نەمابوو، ترسى شكابوو. بەپەلە

بهره و ئه‌وئ ملی رپی گرتبوو، ده‌تگوت چاوه‌روانی ئه‌وه‌یه رینوینی له‌و
وه‌رگری. به‌لام گه‌یاندنی ئه‌و په‌یامه‌ دیار بوو زۆر له‌ پیشوو دژوارتره. سئ
هه‌زار رۆبله‌که‌ش به‌ ته‌واوی بوو به‌ هیچ و دیمیتری که‌ خۆی به‌
ئابرووچوو ده‌زانی، به‌جاری هیوا‌براو بووبوو، له‌وانه‌بوو خۆی به‌ کونیکه‌وه
بنی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، پینگوتبوو باسی کیشه‌که‌ی ئه‌و و باوکی کاترینا ئیوانا
بگیریته‌وه.

سه‌عات هه‌وت بوو، کاتی که‌ ئالیووشا گه‌یشته‌ ماله‌ به‌رین و خۆشه‌که‌ی
کاترینا ئیوانا، که‌ له‌ سه‌ر شه‌قامی سه‌ره‌کی هه‌لکه‌وتبوو، هه‌وا ته‌واو تاریک
داهات. ئالیووشا ده‌یزانی که‌ کاترینا له‌گه‌ل دوو پووری له‌و ماله‌دا ده‌ژی.
یه‌کیان ژنیکی نه‌خوینده‌وار بوو، پووری ئاگاتا ئیوانای زپخوشکی بوو، که‌ له‌
مالی باوکی کاتی له‌ قوتابخانه‌ی شه‌وانه‌پوژی ده‌هاته‌وه، ئاگاداری لینه‌کرد.
پووره‌که‌ی دیکه‌ش، ئیستا نه‌بوونی و هه‌ژاری رووی تیکردوو، ده‌نا کاتی
خۆی یه‌کی له‌ سه‌ره‌ ژنانی به‌ناوبانگی مۆسکۆ بوو. ئه‌و دوو ژنه‌ وه‌ک
باسیان ده‌کرد له‌ هه‌موو باریکه‌وه‌ کاترینا ئیوانایان به‌ مه‌حره‌می خۆیان
ده‌زانی. ئه‌ویش ئه‌وانی ته‌نیا بۆ خزمه‌ت و قه‌ره‌واشی راگرتبوو. کاترینا ئیوانا
خۆی هیچ که‌سی به‌ مه‌حره‌می خۆی نه‌ده‌زانی، جگه‌ له‌ خاوبژیو، ژنی ژینرالی
کوچ کردوو، که‌ نه‌خۆشیی له‌ مۆسکۆ گیرساندبوویه‌وه و کاترینا ئیوانا وه‌ک
ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆی هه‌وتوو دوو جار به‌ وردی هه‌موو کاروباره‌کانی
خۆی بۆ ده‌نوسی.

کاتیک ئالیووشا گه‌یشته‌ به‌ر هه‌یوانه‌که‌ و داوای له‌و پینشخزمه‌ته‌ کرد که
درگا‌که‌ی لیکردبووه، بچئ و هه‌والی هاتتی ئه‌وی پیندا، دیار بوو که‌ له‌
هاتنه‌که‌شی ئاگادارن. له‌وانه‌یه‌ له‌ په‌نجیره‌که‌وه‌ چاویان لیبوو. لانیکه‌م
ئالیووشا گوپی له‌ ده‌نگیک بوو، ترپه‌ی به‌په‌له‌ی هه‌نگاو و خشه‌خشی ته‌شک
و داوینی بیستن. دوو سئ ژن له‌ وه‌تاغه‌که‌ ده‌رپه‌رپیوون.

ئالیووشا سه‌ری له‌وه‌ سوورما‌بوو که‌ هاتنه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تووشی
شله‌ژاوی کردوون. هه‌ر بۆیه‌ خیرا به‌ره‌و وه‌تاگی میوانداری رینوینیان کرد.

وه‌تاغیکی گه‌وره‌ بوو، پڕ له‌ که‌لوپه‌لی رازاوه، له‌گه‌ل نه‌ریت و شیوازی
ناوچه‌که‌ یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه. قه‌نه‌فه‌ و چوارپایه‌ و کورسیله‌ی لانکه‌یی و میزی
گه‌وره‌ و بچوکی تیدا بوو. دیواره‌کان ره‌سم و وینه‌ی پینو هه‌لواسرابوو،
گولدان و چرا له‌ سه‌ر میزه‌کان و چه‌ن چه‌پکه‌ گول و ته‌نانه‌ت ئاکواریۆم،
له‌به‌ر په‌نجیره‌کان داندرا‌بوون. ژووره‌که‌ زۆر رووناک نه‌بوو. ئالیووشا چاوی
به‌ بالته‌یه‌کی هه‌وریشمین که‌وت که‌ له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌ک داندرا‌بوو، دیاربوو
که‌سیک له‌وئ بوو. له‌ سه‌ر میزه‌که‌ی په‌نا‌ی قه‌نه‌فه‌که‌ دوو په‌رداخ قاوه‌ی
نیوه‌ خوراوه‌ و که‌یک داندرا‌بوون. ده‌فریکی بلوورینیش پڕ بوو له‌ کشمیشی
مالاگا و ده‌فریکی دیکه‌ش پڕ بوو له‌ شیرینی. ئالیووشا بۆی ده‌رکه‌وت که
ناوه‌خت هاتوو و میوانیه‌که‌ی لی تیکداون، بۆیه‌ گرژ بوو. به‌لام هه‌ر له‌و
کاته‌دا په‌رده‌که‌ لادرا و کاترینا ئیوانا به‌ په‌له‌ و هه‌له‌داوان هاته‌ ژووری و به‌
بزیه‌کی شیرین و پڕ له‌ شادییه‌وه، هه‌ردوو ده‌ستی بۆلای ئالیووشا دریز
کرد. هه‌ر له‌وکاته‌دا، پینشخزمه‌تیک دوو مۆمی داگیرساوی هینا و له‌ سه‌ر
میزه‌که‌ داینا.

- خودایه‌ زۆر شوکورا! ئاخیری تۆش هاتی! له‌ به‌یانیه‌وه‌ هه‌تا ئیستا
ده‌سته‌ودوعا بووم بۆ هاتنت! دانیشه.

جوانی کاترینا ئیوانا سئ هه‌وتوو له‌مه‌وبه‌ر ئالیووشای تاساندبوو. یا
هه‌ر ئه‌و کاته‌ی دیمیتری برای، بۆ یه‌که‌م‌جار، له‌ سه‌ر داوای تاییه‌تی کاترینا
ئیوانا له‌گه‌ل خۆی هینابووی بۆ ئه‌وه‌ی به‌ یه‌کتریان بناسین. به‌لام ئه‌و کاته‌
له‌گه‌ل یه‌کتەر نه‌دوابوون. کاترینا ئیوانا چونکه‌ پینی وابوو ئالیووشا شه‌رمیونه،
بۆ ئه‌وه‌ی تووشی شه‌رمه‌زاری نه‌بی، له‌گه‌ل دیمیتری فیودۆرۆویچ که‌وتبووه
قسه‌. ئالیووشا بیده‌نگ بوو. زۆر شتی بۆ روون بووبوو. لووت به‌رزی و
حوکم کردن و خۆبه‌زل زانینی کچه‌ ماتی کردبوو. له‌وباره‌شه‌وه‌ گومانی تیدا
نه‌بوو، که‌ ئالیووشا هه‌ستی ده‌کرد زیده‌رپه‌ویی تیدا نییه‌. چاوانی ره‌ش و
گه‌ش و گه‌وره‌ی کاترینای زۆر پینچوان بوو، به‌تاییه‌ت به‌و روخساره‌ ره‌نگ
په‌رپه‌یه‌وه، ته‌نانه‌ت تۆزی مه‌یله‌ و زه‌رده‌ و دریزۆکه‌. به‌لام له‌و چاوانه‌یدا و

لهو ليوه خونچه ئاسايى و بيوينه يهيدا شتيكى تىدابوو كه لهوانه يه هەر ئهوه دلى براكهى پفاندىن. زور دانه نيشتن، دواى ديداره كه، ديميتري له بهرى دهپارايه وه بيروپاي خوى سبارهت به دهزگيرانه كهى دهربرى. ئه وىش بيروپاي خوى به شيويه كهى ئاشكرا دركاند.

له گهل ئه ودا به خته وهر ده بى، به لام رهنكه به خته وه ريبه كهى ئاويته له گهل هيمنايه تى نه بى.

- براگيان ههروايه. ئه و جوره مروقانه هه ميشه ده مينن. خو ناده نه دست چاره نووس. كه وايه به برواي تو هه تا هه تا خوشم ناوى و لهوانه يه له بهر چاوم بكه وى؟

- نا، رهنكه هه تا هه تايه هه ر خوشت بوى. به لام، لهوانه يه بو هه ميشه له گهل ئيدا به خته ور نه بى.

ئاليوشا له شه رما سوور هه لگه رابوو، له و كاته دا بيروپاي خوى له و باره وه دهربرى بوو، له وهى كه ملي به خواستى براكهى داوه و ئه و بيروپا گه و جانه يهى دهربرى بوو، رقى له خوى هه ستا بوو. چونكه دواى بيروپا كهى هه ر خيرا بوى دهركه و تبوو گه و جانه يه. هه روه ها هه ستى به شه رمه زارى ده كرد كه بيروپايه كهى ئاوا پر له متمانهى سبارهت به ژنيك دهربرى بوو. بويه ئيستا له گهل يه كه م روانين بو كاترينا ئيوانا، به سه رسوپرمانه وه هه ستى كرد لهوانه يه بيروپا كهى به ته وارى هه له بى. ئه مجاره رووخسارى كاترينا له بهر دلوقانى و خولك خوشى و سه داقهت و خوين گه رمى ترووسكهى ده هات. «ئه و هه وا و ده مارهى» كه پيشتر سه رنجى ئاليوشاى پراكتيشابوو، ئيستا بوو بووه وزه يه كهى ئاشكرا و سه خى و ئيمانىكى به قه وهت دهره ق به خوى. ئاليوشا هه ر له يه كه م روانيندا، كه له گهل كه وه ته قسه، بوى دهركه وت كه تراژيدى بارودوخى ئه و له پيوهندي له گهل پياويكدا كه به گيان و دل خوشى ده وى، به روونى دياره و هه موو شتيك ده زانى. له گهل ئه وه شدا، به و مه به سه ته وا گه شابوو و ئيمانى به داها توو بوو كه هه ر باسى ناكري. ئاليوشا هه ر له رپوه بوى دهركه وت به هه له چوو. بويه خيرا به زى و

گيروده بوو. له گهل ئه وه شدا، كاتى كاترينا كه وه ته قسه، هه ستى كرد، دلى به پرتاو ليدهدا و دل خورپه و بى ئوقره يى وايلىكرد وه خه ريكه حالى ليدى.

- زور تامه زروى ديدارت بووم، چونكه ده توانم ئه وى هه قيقهت هه يه له تووه فيرېم. ته نانهت له تو نهك كه سىكى ديكه.

ئاليوشا، كاس و وپ، منجاندى: «من - ئه و ناردمى.»

كاترينا ئيوانا زه رده يه كهى گرت و گوراندى: «ئه ها! پيشينيم كردبوو. ئيستا هه موو شتيك ده زانم. هه موو شتيك. ئالكسى فيودورويچ، تو زى سه بركه، پيت ده ليم بوچى ئه وه نده تامه زروى ديدارت بووم. چاو ليكه، رهنكه له تو زياتر بزانم و پيوستيش ناكا هه موو شتيك به من بلئى. پيت ده ليم كه چيم له تو گه ركه. ده مه وى دوايين بيروپاي تو سبارهت به ديميتري فيودورويچ بزانم. له تو م ده وى راست و ره وان و ته نانهت به رقيه شه وه (هه رچونىكت پى خوش بوو)، به من بلئى برواي تو سبارهت به ئه و و بارودوخى ژيانى، دواى ديداره كهى ئه مپروكهت له گهل، چيبه. رهنكه ئه مه چاكر بى له وهى كه رووبه روو قسه ي له گهلدا بكه م. چونكه نايه وى بى بولام. حالى بووى چيم له تو ده وى؟ ئيستا زور به ساده يى پيم بلئى، په يامه كهى ديميتريم وشه به وشه پى بلئى. (ده مزانى تو ده نيرى.)»

پيگوتم، به ريزه وه كر نوشت بو به رم و - پيتبليم كه ئيتر نايهت بولات - به لام ريز و خوشه ويستى هه يه بو ت و كر نوشت بو ده با.

- كر نوش؟ هه ر ئه وهى گوت وتهى خويه تى؟

- به لئى.

- رهنكه به ريكه وت هه له يهك له و وشه يه دا هه بى، يان وشه كهى به دروستى دهرنه بريى؟

- نا؛ ئه و زور به وردى و به روونى گوتى ئه م وشه يه بو تو دووپات كه مه وه. دوو سى جار داواى ليكردم له بيرم نه چيته وه.

كاترينا ئيوانا سوور هه لگه را.

- ئالكسى فيؤدور پاولوويچ، ئىستا يارمه تيم بده. ئىستا به راستى پئويستيم به يارمه تيت هه يه. بيروواي خومت پئده ليم و داوات لئده كه م پئمبلي، دروسته يان نا. گوي بگره! ئه گهر هه روا به دميدا بهاتبايه كرنوش بو من دها، له سهر ئه وه پئداگري نه ده كرد كه ئه و وشه يه دووپات بكه يه وه، بويه دواي به هه موو شتيك ده هات! به لام ئه گهر به تايبه ت له سهر ئه و وشه يه پئداگري كردى و ئه گهر به تايبه ت پئنگوتيتي، دووپاتي «كرنوش» بو منت له بير نه چي، رهنگه شاگه شكه و دهسته پاچه بووي. برياري خوي داوه و تئيدا تووشي ترس بووه. به ههنگاوي پته وه وه له من دور نه كه وتوته وه، ته نيا سه رهنگرى بووه. پئداگري له سهر ئه و وشه يه ش رهنگه ته نيا شاتوشووت بووي و به س.

ئاليوشا به گهرمي گوراندى: «ئهرى، ئهرى! پئموايه راست ئه وه يه، چاكي بو چووي.»

- ئه گهر واش بى، به ته واوي له ده ست دهر نه چووه. ته نيا گرفتاري ئه و هيوابراوييه، به لام هه نوو كه ده توانم نه جاتي بدهم. سه بر كه! سه باره ت به پاره هيجي به تو نه گوت - سه باره ت به سى هزار رۇبل؟

ئاليوشا وه لامى دايه وه: «با، هه ر ئه و شته يه ئاوا ئارواقاراي لئ هه لگرتووم. گوتي به جاري ئابرووي چووه و ئىستا ئيتر هيج شتيك بو ئه و هه ميه تي نيه.» ئه وه شى به گهرمي كوت. له دلئدا ترووسكه ي هيوايه كي هه ست پئده كرد و له سهر ئه و باوه ره بوو كه له وان هه ده روويه كي رزگاري بو براكي له گورئدا بى. گوتيشى: «بو تو ئاگاداري پاره هه ي؟» له پريش بيدهنگ بوو.

- زور له ميژه له وه ئاگادارم. بو ئاگادار بوون برووسكه م لئدا بو مۆسكو. زور له مه وه بيري ش بيستم كه پاره كه نه گه يشتووه. پاره كه ي نه نار دبوو، به لام هيج نه گوت. هه وتووي پئشو وه و الم پئگه يشت كه پئويستى به پاره هه يه. تاقه ئاواتى منيش له و كاردا ئه وه بوو، ديميتري بزاني بگه رپته وه بولاي كى و دوستى راسته قينه شى كئيه. به لام، ئه و تيناگا دوستى راسته قينه شى هه ر منم.

به داخه وه نامناسى و ته نيا وه ك ژنيك چاوم لئده كا. ئه م هه وتووه عه جمانم لئ هه لگيرابوو، بيرم له وه ده كرد وه كاتي تووشى دهم چي كه م كه له به ر ئه و سى هزار رۇبله به خودا نه شكيتته وه و هه ست به شه رمه زاري نه كا. له خوي شه رمه زاره، با بى؛ له ئاگادار بووني كه ساني دي كه شه رمه زاره، بابي، به لام له ئاگادار بووني من نا. ده توانى به بى شه رم كردن و خه جاله تي كيشان هه موو شتيك به خودا بلئ. بو چي ئه و تيناگا من ئامده م له به ر خاتري ئه و زور شت تامل بكه م؟ بو چي، بو چي نامناسى؟ چون دلى دى دواي ئه و هه موو پئكه وه بوونه ده ستم لئ هه لگري؟ من ده مه وي بو هه ميشه نه جاتي بدهم. قه ينا كا با له بيري شى بچيته وه من ده زگيرانيم. ئه وه سه يره ده ترسى به بونه ي منه وه ئابرووي چووي. ئالكسى فيؤدور وويچ، ئه ي بو كاتي لاي تو راستى ئه و شتانه ي گوت، نه ترسا؟ ئه ي بو ده بى من مافى ئه وه م نه ي؟

دواي قسه كاني به گريانه وه دهر بري، فرميسك به چاويدا هاته خوارى. ئاليوشاش به ده نكيكي له رزوكه وه گوتي: «با پئتبليم تاويك له مه وه به ر چ كيشه يه ك له نيوان ئه و و باوكمدا ساز بوو.» هه موو روودا وه كه ي به وردى بو گيرايه وه و ته نانه ت ئه وه ش كه ديميتري ئه وي بو پاره نار دووه، به زور خوي كردووه به ژوورئدا، باوكي داوه به زهويدا و پاشان ئيسه ره مى كردووه كه ده ستي بو به سينگه وه بگري و به كرنوشه وه برواته دهرى. هه روه ها گوتيشى: «چو بولاي ئه و ژنه.»

«تو پئتوايه ناتوانم له گه ل ئه و ژنه پئكبئيم؟ ئه ويش پئى وايه ناتوانم؟» كاترينا له ناكاو قاقايه كي تووره ي كيشا و دريژه ي به قسه كاني دا: «به لام ناتوانى له گه ل ئه و ژنه زه ماوه ند بكا. ياني ئه و هه وه سه تاهه تايه له كارامازوفيكدا ده ميئى؟ هه وه سه، نه ك ئه وين. له گه ل ئه و ژنه زه ماوه ند ناكا، چونكه ئه و ژنه شووي پئناكا.» كاترينا ئيوانا ديسان قاقايه كي سه يري كيشا. ئاليوشا سه ري به ردايه وه و به له بزىكي خه مبارانه وه گوتي: «رهنگه زه ماوه ندى له گه ل بكا.»

کاترینا ئیوانا به تین و گورپیکى کتوپرپه وه گوتى: «ئهو قسه یه ی منت له بییر بى زه ماوه ندی له گه ل ناکا. ئهو ژنه فریشته یه. ئهو وه ده زانی؟ تیده گه ی؟ ژنیکی بی وینه یه. ده زانم زور حیله بازه، به لام ده زانم زوریش دلوقان و خورپاگر و به شه رفه. ئالکسی فیودورویچ بو ئاوام ته ماشا ده که ی؟ ره نگه سهرت له قسه کانم سوپ مابن، یان باوه ر ناکه ی؟» سهری بولای هوده که ی دیکه سوپراند و به دهنگیکى به رز گوتى: «ئاگرافنا ئه لکساندرفنا، فریشته که م! وهره ئه مدیو، دوستیک هاتووه. ئالیووشایه. ئاگاداری هه موو شتیکمانه. وهره ئه مدیو وهره.»

دهنگیکى نهرم و ژنانه، دهشکرئ بلین شیرین، گوتى: «له پشت په رده که چاوه روانی فه رمایشتی ئیوه بووم.»

په رده که لادرا و گرووشنکا، شاد و لیو به بزه هات بولای میزه که. ئالیووشا واقی ورمما. چاوی تیبری و نهیده توانی چاوی له سهر هه لگرئ. ئه مه ش ئهو، ئهو ژنه به سامه، ئهو «ده عبا» یه، ههر ئهو جورهی نیوسه عات له مه و به ر ئیوانی برای گوتبووی و ئهو ناوه ی پیوه لکاندبوو. گرووشنکا له هه مبه ریدا راوه ستابوو، ئالیووشا پیی وابوو له هه موو ژنیک ساده تر و ئاسایی تره. ژنیکی خده پاک و دلوقان و شوخ و شهنگ، به لام وهک ژنانی دیکه جوان و «ئاسایی!» ئهو کال و کرچی و جوانییه ی تاییه تی ژنانی پروسییه، ئه وی سه د هینده شوخ و دلرفینتر کردبوو، بویه پیاوان بوی شیت و شهیدا بووبوون. ژنیکی بالابه رز بوو، به لام تۆزی له کاترینا کورته بالاتر، چونکه کاترینا ئیوانا له راده به دهر که له گه ت بوو. توندوتول، هیدی و له سه ره خو، بیده نگ و کهم دوو، دهنگیشی وهک هه لسوکه وته که ی نهرم و نیان بوو. رهوت و پۆینی وهک کاترینا ئیوانا توند و به له ز و جه سوورانه نه بوو، به لکو زور نهرم و هیواش، وهک ئه وه ی پی له سهر په لکی گول دانئ. له گه ل ئه وه ی جل و به رگه هه وریشمین و ره شه که ی به نهرمی خشه شی لیده هات و گه رده سپی و سوول و شان و مله ریکوپیکه که ی، به شالیکی کشمیری گرانبایی داپوشیبوو، به ئارامی له سهر کورسیله یه ک دانیششت.

بیست و دوو سالی ته مه ن بوو، روخساریشی راست وای نیشانداده دا. سپی و سوول و کولمئال، دهموچاو پان و شه ویلکه ی خواروی گوشتن و پر و به رجه سته، دهتگوت ماسیوه. خهرمانی بسکه خورماییه که ی و بروی که وانی و چاوی شین، به برژولی دریز و هه لگه راوه وه، له نیو ئاپوره ی خه لکدا سه رنجی دلمردووترین پیای راده کیشا و له جیی خوی وشکی ده کرد. هه رکه سی دهیدی تا ماوه یه ک له بییری نه ده چوو. له روخساریدا ئه وه ی زیاتر له هه موو شتیک سه رنجی ئالیووشای راده کیشا، گه شاییه مندالانه که ی بوو. حاله تیکى مندالانه ی له چاودا بوو، گه شه و نه شه ی مندالانه. به روویه کی کراوه و پشکووتوو وه هات بولای میزه که، دهتگوت به کونچکاوویه کی مندالانه و بی سه بر و پر باوه رپه وه چاوه روانی شتیکه. ترووسکه ی چاوه گه شه کانی شادی له گیان ده گیرا. ئالیووشا هه سته به وه کردبوو. شتیکی دیکه شی تیدابوو که ئالیووشا سهری لی دهرنه ده هینا. یان نهیده توانی تاریفی بکا، به لام بی ئیختیار شوینی له سهر هه ست و روچی دانابوو. ئهو شته ش نهرموونولی و شلوملی و هه لسوکه وتی ئارامی بوو. وهک پشیله ی نهرم و خرپن. له گه ل ئه وه شدا له شتیکی به هیز و گوشتنی بوو. شان و مله نهرم و ناسکه که ی له ژیر شاله که وه دیاربوو. سینگ و به روکی کچانه و له ش ولاری ریکوپیکى دهتگوت وینووسه، له ویش قیتوقوز و له بارت، ئه وه ش پیاو به ئاشکرا تیده گه یشت. جوانی ناسانی پروسی به متمانه وه ده یان توانی پیشبینی بکن که ئه م جوانییه ته رو پاراوه، که هیشتا گه شاییه پیوه دیاره، له ته مه نی سی سالاندا تیک ده چی و ده سلوی؛ دهموچاوی هه لده زله پی و چرچولوچ ده که ویته ته ویل و ده وروبه ری چاویان، گرژومون ده بی و سوور هه لده گه ری. له راستیدا ئهو جوانییه کی کاتی بوو، جوانییه کی زوو تیپه ر که له زوربه ی ژنانی رووسیدا وه به رچاو ده که وئ. هه لبه ت ئالیووشا بییری بو ئه وه نه چوو. به لام به جارئ شله ژابوو، دهتگوت جادوو کراوه، هه ستیکی ناخوش دلی ده گوشی، دهشکرئ بلین، به داخ و که سه ره وه له خوی پرسى، بو وا دهنگی ده له رزی و زمانی ته ته له دهکا. دیاربوو ئهو جوره ئاخافتته ی له گه ل

ئەو ھەستە ئاۋىتتە بوۋە و كىنشان و دريژكردنەوھى ھىجاكانى خوشتر كىردوۋە. ئەو خووخدە خراپە، بەھۆى كەم زەوقىيەوھە بو، كە فەرھەنگى دواكەوتوو و پەنگە ھەلە لە ئەدەب و ئاداب و نەرىتى باش جىا دەكاتەوھ. ئەوھش بەجىئىخۆى، ئەم كرژ و خاوى و شىوھ ئاخافتتە بۆ كەسىكى وەك ئالىووشا، لەگەل خدەى مندالانە و ساكار و شادى و گەشاۋىيى پوخسارى و تاسەى ئارام و مندالانە لە چاۋىدا، بە شىوھىەكى دوور لە باوھر ئالۆز و ناتەكوز دىاربوو! كاترىنا ئىوانا لە رېوھ گرووشنكاى لە سەر كورسىلەىەكى پووبەرووى ئالىووشا دانىشانند و چەن جار بە تامەزروۋىيەوھ لىوھ پىر بزهكانى رامووسى. واى دەنواند كە بەجارى ئاشق و شەيداي بووھ.

كاترىنا ئىوانا وەك كەسىكى جەزمبوو گوتى: «ئالكسى فيؤدورۋىچ، يەكەم جارە كە يەكتر دەبىنن، دەمويست بىناسم، چاوم پىي بكەوى. دەمويست بچم بۆلاى، بەلام ھەرچى سەرم ھىناۋىرد، نەمزانى چۆنى پىيلىم و بانگى بكەم بۆلاى خۆم. دەمزانى ھەموو شتىك پىكەوھ ھەلوفەسل دەكەين. ھەموو شتىك! دلم خەبەرى دابوو. داوايان لىكردم كە پىشقەدەم نەبم، بەلام پىشبنىم دەكرد، كە ئەوھ رىگايەكە بۆ دەربازبوون لەو تەنگوچەلەمە و بە ھەلەش نەچووبووم. گرووشنكا ھەموو شتىكى بۆ باسكردووم، پىيگوتووم قەستى چ كارىكى ھەيە. ئەمرو وەك فرىشتەى خىروپىر بەرەو ئىرە بالى گرتوو ھىمنايەتى و شادىي ھىنا بۆمان.»

گرووشنكا بە دەنگىكى نىان و ئەو زەردەخەنە دلرپىنەىەوھ گوتى: «خاتونى نازەنن و بەرىز، خۆ رقت لى ھەلنەگرتووم، لىم توورەى؟»
- ھەى عىار. ھەى جادووباز، چۆن دەۋىرى ئاوا قسە لەگەل من بكەى؟
من و رق ھەلگرتن، ئەوئىش لە تو! راوھستە، دەبى جارىكى دىكە لىوى خوارووت ماچبەكەم. ئەو لىوھ گۆشتن و جوانەت، ھەر دەلىي خودا بۆ مژىن و ماچكردنى خولقاندوھ. ئالكسى فيؤدورۋىچ چاۋى لىكە چەندە جوانە پىدەكەنى! دىتنى ئەو فرىشتەى شىفاى دل و رۆحە.

ئالىووشا سوور ھەلگەرا، مۆچرىكىكى سىر بەنىو شانىدا ھات.

- خاتونى بەرىز و ھىژا، زىدەپرەوى دەكەى سەبارەت بە من، پەنگە من قەت شايانى ئەو ھەموو خۆشەويستى و دلۆقانىيە نەبم.

كاترىنا ئىوانا دىسان بە گور و تىنىكەوھ گوراندى: «شايانى نەبى! جا ئەوھ قسەىە، دەلى شايانى نىيە! دىوتە، ئالكسى فيؤدورۋىچ، ئىمە خەيال پىلاو دەكەين، سەرەروۋىن، بەلام لە نىو دلە چكۆلەكەماندا لە ھەموو بەدەمارىك بەدەمارتر و غوللوورترىن. ئالكسى فيؤدورۋىچ، با ئەوھشت پىبلىم، ئىمە بەشەرەفىن. ئىمە دەست و دلبازىن. بەلام ناۋچاۋەكەمان نەبىپناوھ. ئىمە بۆ مرقۆقىكى ھەرزە و نەشاز و بىرەبىرە ئەو ھەمووھ لەخۆ بوورىن. پىاۋىك لە نىواندا بوو. پىاۋىك، ئەوئىش ئەفسەرىك بوو كە خۆشم دەويست، لەبەر خاترى ئەو پىشتم لە ھەموو شتىك كرد. زۆر لەمەوبەر بوو، پىنج سال لەمەوبەر، ئەوئىش وازى لىھىتائىن و لەبىرى بردىنەوھ و ژنى ھىنا. ئىستا بۆتە بىوھپىاۋ، نووسىۋىەتى دىت بۆ ئىرە، دەشزانى جگە لەو كەسمان خۆش نەويستوۋە و لە ھەموو ماۋەى تەمەندا يەكە خۆشەويستمان بوو! ئەو دىت و گرووشنكا ھەمىسان بەختەوھ دەبىتەوھ. پىنج سالە لەگەل خەم و ئازار دەژى و جىنگلى داوھ. بەلام كى دەتوانى لۆمەى بكا، كى دەتوانى خۆى پىوھرانى؟ تەنيا ئەو بازىرگانە پىرە كە لەلايە، ئەوئىش زىاتر وەك باوك چاۋى لى دەكرى، وەك برا و سەرپەرشتى ئىمە وايە. ئەو لەو كاتەدا ئىمەى لەوپەرى ناھومىدى و لىقەوماۋىدا دى و زانىى ئەو پىاۋەى دلمان پىوھى بوو، دەستى لە گۆزەدا ھىشتونەتەوھ و بۆى دەرچوۋە. گرووشنكا دەويست خۆى بخنكىنى، بەلام بازىرگانى پىر نەجاتى دا. ئەرى ئەو نەجاتى دا!»

گرووشنكا دىسان بە دەنگىكى نىانەوھ گوتى: «خاتونى ھىژا و بەرىز، تو زۆر دلۆقانانە لايەنگرى لە من دەكەى. زۆر بەتالووكەى و لەخۆرا ھەلدەچى.»

- لايەنگرى لە تو دەكەم! من شىاۋى لايەنگرى لە تو؟ چون دەتوانم ئەو ورەيە بەرخۆم بنىم و لايەنگرى لە تو بكەم؟ گرووشنكاى ئازىز، فرىشتە

نازىشيوئاوۋەكەم، دەستت بىدەرە دەستىم. ئالكسى فيئودورۋويچ، تۇ چاۋ لەو دەستە خرىن و ناسك و جوانانە بكة! پروانە! ھەر ئەو دەستانە بەختە و ھەرىي بۇ من ھىناۋە و ھەلىستاندوومەتەۋە. دەمھەۋى پىشت و لەپى ماچبەكەم، ئالكسى فيئودورۋويچ!

پاشان سى جار لە سەر يەك دەستە ناسك و خرىنەكەى گرووشنكاي رامووسى و لەوانەبوو شاگەشكە بى. گرووشنكا بە نەرمە بزەيەك و توورە بوونىكى نەرم و نيانەۋە دەستى كىشايەۋە دواۋە، چاۋى لە «خاتوونى شوخ و نازدار» بىرى و دياربوو ماچكردى دەستى بە لاۋە خوش بوۋە.

ئاليووشا لە دلى خويدا گوتى: «رەنگە حال لىھاتتىكى لەرادەبەدەر لە گورپىدا بى.» سوور ھەلگەرا، ھەستى بە شلەژانىكى سەير دەكرىد.

خاتوونى ئازىز و ھىژا، لەبەر چاۋى ئالكسى فيئودورۋويچ بەو دەست ماچكردەنە بە خۇمدا مەشكىنەۋە.

كاترىنا ئىوانا، تا رادەيەك تووشى سەرسوورمان بوو، گوتى: «پىتۋايە قەستى ئەۋەم بوو تووشى بەخۇدا شكانەۋە و شەرمەزارىت بكەم؟ ئاخ چاۋەكەم، تۇ لە نيازى دلم ئاگادار نىيت!»

بەلى خاتوونى ھىژا و بەرىز، تۇش رەنگە بە تەۋاۋى لە مەبەستىم نەگەيشتىيى. لەوانەيە ئەو جۇرەى كە دەمىنى، وا نەبىم. من بەدزاتم! راست بەپىي رەۋەشتى خوشم ھەلسوكەوت دەكەم. ئەو رۇژە تەنيا بۇ رابواردن دىمىترى فيئودورۋويچى بىچارەم ھەلفرىواند.

بەلام ئىستا رىزگارى دەكەى، بەلىنت بە من داۋە. ھەموو شتىكى بۇ شى دەكەيتەۋە. ئاگادارى دەكەيتەۋە كە لەمىژە دلت بە پياۋىكەۋەيە و ئىستا ھاتۇتە خوازىنىت.

ئاخ، نا! بۇ ئەو كارە ھىچ بەلىنىكم بە تۇ نەداۋە. خۇت ئەۋەت دامەزىراند. من ھىچ بەلىنىكم بە تۇ نەداۋە.

كاترىنا ئىوانا تۇزى رەنگى ھەلبىزىكا و لەسەرەخۇ گوتى: «كەۋايە بە جوانى لە مەبەستت نەگەيشتم. پىمۋابوو بەلىنىت پىداۋم.»

گرووشنكا، ھەروا بە سادەيى و بزەيەكى نەرمونيانەۋە، پەرىيە نىو قسەكانى: «ئەيەرۇ، نا، خاتوونى بەرىز، من ھىچ بەلىنىكم نەداۋە. خاتوونى فرىشتەى ھىژا، خۇ دەزانى لە چاۋ تۇ چەندە سەررەپۇم. ئەگەر بمھەۋى كارىك بكەم دەيكەم. لەوانەيە ھەر ئىستا بەلىنىكم بە تۇ دابى. بەلام ئىستا خەرىكم بىر دەكەمەۋە. لەوانەيە ديسان دل بە مىتيا بدەمەۋە. جارىك زۇرم بەردل كەوت - ماۋەى سەعاتىك زۇرم بەدل بوو. لەوانەيە ھەر ئەمىرۇ بچم بۇلاى و پىي بلىم لە ئەمىرۇبەدواۋە لەگەلت دەمىنم و دىۋتە چۇن گۇراۋم.» كاترىنا ئىوانا بە شىۋاۋى گوتى: «ھەر ئىستا شتىك - شتىكى دىكەت گوت.»

چى، ھەر ئىستا! بەلام خۇت دەزانى من بوونەۋەرىكى بە بەزەيى و گەمژەم. بىرى لىكەۋە لەبەر خاترى من چەندەى ئازار چىشتوۋە! ئەگەر بچم بۇ مالەكەى و دلم پىي بسووتى، چبەكەم؟ قەتم ئەو چاۋەروانىيە لە تۇ نەبوو كە...

«ئاخ. خاتوونى ھىژا، تۇ لەچاۋ من چەندە چاك و دل فراۋانى! خۇ ئىستا لە خوۋخەدم گەيشتى، رەنگە بۇ بوونەۋەرىكى كەلخۇى ۋەك من بايەخ دانەنى.» پاشان زۇر لەسەرەخۇ گوتى: «خاتوونى پەرىشىۋە، دەستە ناسك و نازدارەكەت بدە دەستىم،» زۇر بەرىز و گەرموگورپىيەۋە، دەستى كاترىنا ئىواناى گرت.

خاتوونى بەرىز و ئازىز، دەستت دەگرم و ھەر ئەو جۇرەى تۇ دەستى منت ماچكرىد، منىش ئاۋا دەستى تۇ ماچدەكەم. تۇ سى جار دەستى منت ماچكرىد، بەلام من دەبى سى ھەزار جار دەستى تۇ ماچبەكەم، بۇ ئەۋەى ۋەك يەك بىينەۋە. لەۋەگەرپىن. ئەو كاتە ئەۋەى خۇدا بىھەۋى ھەر ئەو دەبى. رەنگە بىمە قەرەۋاشى ئىۋە، تەۋاۋى كاروبارەكانتان ۋەك كلفەتىك جىبەجى بكەم. لىگەرپى ھەرچى خۇدا دەيھەۋى با ھەر ئەو بى، بەبى قەراروبرىە. چ دەستىكى جوان و خشپىلانە، چ دەستى جوان و خشپىلانەت ھەيە! خاتوونى بەرىز و ھىژا، ئەى جوانى بىۋىنە!

دهستی کاترینا ئیوانای برد بۆلای لیوی، بهو قهستهی که له ماچکردندا، لهگه‌ل ئه‌و «به‌رانهر» بێته‌وه. کاترینا ئیوانا دهستی کیشا دواوه. به ترس و هیواوه گوئی له دوایین وشه‌کان گرت، ئه‌گه‌رچی گرووشنکا به‌لینی خوی بۆ کار و فه‌رمانی ئه‌و وه‌ک کلفه‌تیک به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر ده‌ربری. به وردی چاوی له چاوی بری، له چاوانیدا هیشتا ئه‌و حاله‌تی پاکی برۆیه، ئه‌و بزه شیرینه‌ی به ئاشکرا دیاربوو. کاترینا ئیوانا، به‌تین و تاویکی پره‌یواوه به‌خوی گوت: «رهنگه زۆر ساویلکه بی.» هه‌ر له‌و کاته‌دا، گرووشنکا تامه‌زرۆی ئه‌و «ده‌سته جوان و خشپیلانه» ی کاترینا بوو. به‌قه‌ستی بردی بۆلای لیوی. به‌لام چهن ساتیک له‌په‌نا لیوی رایگرت، له‌وه ده‌چوو سه‌باره‌ت به‌ شتیکی دوودل بی.

به‌ ده‌نگیکی نه‌رمتر و شیرینتر له‌ پیشوو گوتی: «ده‌زانی چی، خاتوونی په‌ری شیوه، پیموایه ده‌ستت ماچنه‌که‌م باشتره!» به‌ شادی دای له قاقای بیکه‌نین.

کاترینا ئیوانا واقی وپما و دوا‌ی تاوی گوتی: «هه‌ر چۆنی مه‌یلت لێیه. که‌س له‌ تو ناگا!»

«بۆ ئه‌وه‌ی له‌ بیرت بمینی که‌ تو ده‌ستت ماچکردم، به‌لام من ده‌ستی تو‌م ماچنه‌کرد.» زه‌رده‌یه‌کی گرت و به‌ وردی چاوی له‌ کاترینا ئیوانا بری.

کاترینا ئیوانا، وه‌ک ئه‌وه‌ی کتوپر له‌ شتیکی ئاگادار بووبی، گوران‌دی: «ئهی بی‌حه‌یا!» ئاله‌تی بوو و هه‌ستایه سه‌رپی. گرووشنکاش هه‌ستا، به‌لام زۆر به‌ ئارامی.

- بۆ ئه‌وه‌ی به‌ میتیا بلیم تو ده‌ستت ماچکرد، به‌لام من ده‌ستی تو‌م ماچنه‌کرد. پاشان جا وه‌ره و بیبینه چۆن قاقا ده‌کیشی!

- ئهی سه‌لیته‌ی بی‌شه‌رم، برۆ له‌به‌رچاوم ون به‌!

- حه‌یات بی، خاتوونی به‌رپیز! حه‌یات بی! خاتوونی به‌رپیز و ئازیز ئه‌و قسه‌یه له‌ که‌سیکی وه‌ک تو ناوه‌شیته‌وه.

کاترینا ئیوانا قیژان‌دی: «برۆ شه‌پی له‌ خۆت هه‌لده، بلحی له‌ش فرۆش!»

رهنگی سوور هه‌لگه‌ر‌ابوو و لیوی ده‌له‌رزی.

- راست ده‌که‌ی! تو خۆت سه‌رده‌می بۆ پاره ئیواران ره‌گه‌ل پیاوان ده‌که‌وتی. جوانیی خۆت بۆ فرۆشتن هیناوه، چاک ده‌زانم.

کاترینا ئیوانا دیسان قیژان‌دی و ئه‌گه‌ر ئالیووشا به‌هیز و قه‌وه‌تی خوی نه‌یگرتایه، هۆمه‌نی بۆ گرووشنکا ده‌برد.

- نه‌ هه‌نگاوێک ده‌چیته‌ پیشی و نه‌ قسه‌یه‌ک ده‌که‌ی! هه‌یج مه‌لی! جوابی مه‌ده‌وه. لێره ده‌روا - خیرا لێره ده‌روا.

له‌وکاته‌دا هه‌ردوو پوره‌که‌ی کاترینا ئیوانا گوئیان له‌ قیژه‌که‌ی بووبوو، به‌ هه‌له‌داوان خۆیان به‌ ژووریدا کرد و کلفه‌تیکیشیان له‌گه‌لدا بوو. هه‌موویان هه‌لاتن بۆلای.

گرووشنکا عه‌باکه‌ی له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ هه‌لگرت و گوتی: «ئه‌وه ده‌رۆم. ئالیووشا گیان هه‌تا مالی له‌گه‌لم وه‌ره!»

ئالیووشا ده‌ستی هه‌لپیکا و وه‌ک پارانه‌وه‌ گوران‌دی: «برۆ - برۆ، زووه‌ برۆ!»

- ئالیووشنکا وردیله‌ی ئازیز، هه‌تا مالی له‌گه‌لم وه‌ره. له‌رێگا قسه‌یه‌کی خۆشت بۆ ده‌گیرمه‌وه. ئالیووشنکا من له‌به‌ر خاتری تو و قازانجی تو ده‌ست له‌م کیشه‌یه هه‌لده‌گرم و ده‌رۆم. خۆشه‌ویسته‌که‌م، هه‌تا مالی له‌گه‌لم وه‌ره، زه‌ره‌د ناکه‌ی، زۆریش خۆشحال ده‌بی.

ئالیووشا، ده‌ستی هه‌لپیکا و رۆوی وه‌رگیرا. گرووشنکا وه‌ک که‌و ده‌ی قاسپاند، به‌ هه‌له‌داوان رۆیشته ده‌ری.

کاترینا ئیوانا وای رق هه‌ستابوو، ئازای ئه‌ندامی ده‌له‌رزی و دای له‌ پرهمی گریان.

پووره‌گه‌وره‌که‌ی گوتی: «به‌ گویمدا دای، هه‌ولمدا به‌ر به‌ ئه‌و کاره‌ت بگرم. خیرا رقت هه‌لده‌ستی و هه‌لده‌چی. ئه‌و کارانه له‌ تو ناوه‌شینه‌وه. تو ئه‌و

بوونه‌وه‌رانه‌ نانا‌سی، ده‌لین له‌وانه‌ی دیکه‌ش خراپتره. تو زۆر سه‌ره‌رۆی.»

كاترينا ئيوانا نەپراندى: «ئەو دەيلى بەورە! ئالكسى فيودورويچ بۇ نەتەشت ليدەم؟ ليدەدا، زۆر پيسم ليدەدا!»
 لە ھەنتەشى ئاليووشادا نەيدەتوانى دان بەخويا بگرئ؛ رەنگە لەپراستيشدا،
 ھيچ ھەمىيەتيكى پينەدا.

- دەبى لەبەر چاوى ئاپۆرەي خەلك بە قامچى ليدىرى و ئەتک كرى!
 ئاليووشا بەرەو درگاگە پاشەوپاش كىشايەو.

كاترينا ئيوانا ھەردو دەستى قووچاند و گوراندى: «بەلام، خودايە! يانى ئەو! ئەو ھەتە ئورادەيە ناكەس و بىئابروو! باسى ئەو پۆژە نەخس و نەگبەتەي بۇ گىراوئەو! «خاتوونى بەپىز و ھىژا، تۆ جوانى خۆت بۇ فرۆش ھىناو.» لەو ئەگادارە! ئالكسى فيودورويچ، براكەت زۆرھىچوپووچە.
 ئاليووشا ويستى شتىك بلى، بەلام نەيزانى بلى چى. دلى رىك گوشرابوو و ژانى دەگرد.

- ئالكسى فيودورويچ، لىزە برۆ، بۇ من شوورەيىيە، سامناكە! سبەينى،
 تكات ليدەكەم سبەينى وەرەو. لۆمەم مەكە، بمبورو. ئىستا سەرم لىشيواو
 و نازانم چبەم!

ئاليووشا، سەرى لەگىژەو دەھات، گەيشتە سەر شەقام. لەوانەبوو لە
 تاوى كاترينا و ھەلسوكەوتەكەي دەستبكا بە گريان. لە ناكاو كلفەتى مالى
 خۆي گەياندى.

- خاتوون ئەم نامەيەي مادام خۆخلاكوڤى لەبىر نەبوو بتداتى. وەختى
 شيوخواردن بوو ھىنايان.

ئاليووشا بىئىختيار پاكەتيكى چكۆلەي پەمەيىي وەرگرت و نايە گىرفانى.

(II)

ئابروويەكى دىكەش پوو

لە شارەو ھەتە كلىسە نيو كىلومەتر رى بوو. ئاليووشا بە قەراغ رىگاگەدا،
 كە ئەو كاتە چۆل وھۆل بوو، بەپەلە ھەنگاوى دەنا. زۆرى نەمابوو شەو
 بەسەردا بى. ھەوا وا تاريك داھاتبوو نەتەتوانى سى ھەنگاوى پىشى خۆت
 ببىنى. لە نيوەي رىگا دوورپىيانىكى لىبوو. لە ژىر تاقە دارە بىي پەنا
 دوورپىيانەكە تاپۆيەك وەدەر كەوت. ھەركە ئاليووشا گەيشتە دوورپىيانەكە،
 ئەو تارمايىيە لەبن دارەكە ھاتە دەرى، وەك شىت و ھار ھەپراي كرده
 ئاليووشا و نەپراندى:

- يان پارە يان گيانت!

ئاليووشا، بە سەرسورماوى و ھەراسانى، گوراندى: «مىتيا ئەو توى؟»
 - ھە، ھە، ھە! چاودەروانى ئەو ھەت نەدەگرد؟ بىرمكردەو لەكوئى چاودەروانت
 بم. لەلاي مالىكەي ئەو؟ مالىكەي ئەو سى رىگاي ھەيە و لەوانەيە نەتتىنم.
 پاشان بىرمكردەو لىرە لەسەرت پراوئەستم، چونكە ناچار بووى لىرەو
 بگەپىتەو و كلىسەش جگە لەو رىگايەكى دىكەي نىيە. ئىستا راستم پىبلى
 و وەك قالۆنچە جىقوفىقم دەرھىنە. چىم ليدەكەي بىكە، بەلام پىمبلى چى
 بوو؟

«ھىچ نەبوو، براكەم، زاورم چوو. ئاخ دىمىترى! خوئىنى باوكم، ھەر
 ئىستا.»

ئاليووشا داي لە پىمەي گريان. ماوئەيەكى زۆر بوو كولى ھەستابوو.
 ئىستا واديارە بوغزەكەي تەقىبوو. «ئەوندەي نەمابوو بىكوژى - تووك و

نرات لیکرد - ئیستاش - فرموو - ئیستاش خەریکی گالته دەکهی - یان پارە،
یان گیانت!

دەیی چی بووه؟ یانی کاریکی باشم نەکردوو - ها؟ یانی نەدەبوو ئەو کارە
بکەم و لە من نەدەوشایهوه؟
- نا. من تەنیا....

- سەبر کە. چاوی لە شەو بکە. دیوتە چ شەویکی خەمناکە. هەور و هەلایە،
دیوتە چ بایەک هەلیکردوو. لێرە لە ژێر ئەو دارە خۆم مەلاسکرد و
چاوەروانت مامەوه. خوداش لەوسەرە ئاگای لیبە، لە دلی خۆما گوتم:
«تاکەیی درێژە بەو ژیانە پڕ لە نەگبەت و چەرمەسەرییە بەدەم؟ ئیتر خۆ هیچ
هیوایەکم نەماوه. دارە بییەک و دەسەرەیک و کراسیکم لە ئیختیاردا، لە
دەقیقەیه کدا دەتوانم بیکەم بە پەت و هەروەها قایشی پانتۆله کەشم هەیه. بۆ
لەخۆرا سەرباری زەوی بم و بە بوونی خۆپرییانەیی خۆم سووکایەتی
پێیکەم. هەر لەو بیردا بووم گویم لە ترپەیی پیت بوو - خودایە، دەنگوت لەپەر
ژێر پیم خالی بوو بە عەرزیدا پۆچووم. کەسیک خەریکە دێ بۆ ئێرە کە
خۆشم دەوێ. ئەوەتا، ئەو کەسەش، براچکۆله خۆشەویستەکەم، کە لە دنیا
لە هەموو کەسم خۆشتر دەوێ. تەنیا کەسیکە کە لە دنیا خۆشم دەوێ. لەو
کاتەشدا خۆشەویستیم بۆ تۆ ئەوەندە لە زیادیدا، لە دلی خۆمدا گوتم:
«لەرپۆه دەست دەکەمە ملی.» بەلام کتوپر بیریکی گەوجانە بە میشکەدا هات،
کە گالته یەکت لەگەڵدا بکەم و بتترسینم. وەک کەسیکی گەمژە و نەزان
قوولاند: «یان پارە....» لەو گەوجیبەم ببوو - تەنیا وراوەیهک بوو، شتیکی
ناشایستیشم لە دڵدا نەبوو... خودا غەزەبیان لیگری، باسەکەم بۆ وەگێرە.
گوتی چی؟ تێمەلە. جیقم دەرھینە، چاوپۆشیم لیمە! خۆ توورە نەبوو، ها؟
- نا، شتیکی وانەبوو، شتیکی وانەبوو، میتیا. لەوێ - هەردووکیانم پیکەوه دی.
- هەردووکیان؟ کێ؟
- گرووشنکا لە مالی کاترینا ئیوانا بوو.

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ گێژوویژ بوو، هاواری کرد: «مەحاله، گالته دەکهی!
گرووشنکا و ئەو پیکەوه؟» ئالیووشا تەواوی بەسەرھاتەکهی مووبەموو بۆ
گێراییهوه. گێرانەوهی پووداوهکە دە دەقیقەیهکی خایاند. ناتوانین بلین
هەمووی رەوان و بی گریوگۆل گێراییهوه. بەلام وای دەنواند کە پوونی
دەکاتەوه و وتە و کردەوهیهکی شایانی هەمیەت لە قەلەم ناخا و
بووچوونەکانی خۆی زیاتر بە وشەیهک بەپوونی باسەدەکرد. دیمیتری برای
متەقی نەدەکرد و گوئی بۆ شلکردبوو و بە چاویکی پڕ لە ترسەوه
تیی رامابوو. بەلام ئالیووشا دەیزانی کە لە هەموو شتیکی دەگا و بەجوانی
حالی بوو. بەلام هەروا کە چیرۆکەکە دەچوو پێشی روخساری ئەویش
نەک خەمناک بەلکو سامناکیش دەبوو. نیوچاوانی تیکدەنا، و دانەوه چیرە
دەکەوت و چاوی وەک کەشکە فەریکە دەر دەپەراند. تا ئەوێ کتوپر ئەدگارە
رقتیزاو و وەحشییهکەیی گۆرا، لیوێ قووچاوهکانی کرایهوه و دەستی کرد بە
پیکەنینیکی توند و قاقای دەکیشا و هەموو گیانی لەگەلی دەلەرزییەوه و هەتا
ماوهیهک قسەیی بۆ نەهات.

لەپەستا دەیگوت: «کەوایه دەستی ماچنەکرد! ماچینەکرد! هەلات!» هیندە
شاد بوو شیتانە قسەیی دەپەراند. ئەو شادییهشی دەکرا وەک کردەوهیهکی
پووهلماڵدراوانە ناو بەرین. هەلبەت ئەگەر ئاوا بیئختیار نەبووايه.

«گوتت ئەوی دیکەیان بەوی گوت دیلەبەر! دیلەبەریش هەیه! کە دەبی
لەبەرچاوی ئاپۆرەیی خەلک قامچی لیدەن. براگیان، قەیناکا با ئەو سزا بدری،
بەلام سەرەتا دەبی من باشتر بم. ئاگاداری خووخدەیی ئەو مەلەکهی
سەربزیوی و پووهلماڵاوییهش هەم. راست و رەوان خۆیهتی! لە کاتی ئەو
دەست ماچکردنەدا، ئەو ژنە دۆزەخییەت بەجوانی دیو! شازنی تەواوی
ژنانی دۆزەخی کە لەم دنیایدا بیری لیبکەیتەوه! لە شیوێ تاییەت بەخۆیدا
بی وینەیه! هەلاتەوه بۆ مالی، ها؟ منیش دەرپۆم - ئاخ - منیش هەلدیم بۆلای
ئەو! ئالیووشا، لۆمەم مەکە، دەزانم لە داردانیش بۆ ئەو کەمە.»

ئالیووشا بە لەبزیکی خەمبارانەوه گوتی: «ئەیی کاترینا ئیوانا؟»

- ئەوئىش دەبىنم! تەننەت قوولايى گىيانى دەبىنم، كارىك كە تا ئىستا نەمكردووه! دۆزىنەوھى چوارقورنەى دنيا، يانى، پىنج قورنە، دەمىننەتەوھ. ئەوئىش چ كارىك؟ راست وھك كارى كاتنكا وايە، ھەر ئەو خاتونە نازەننەى دامەزراوھى دەولەتى كە لە ژىر كارتىكەرىببەكى كەرىمانەدا بۆ رزگار كرنى باوكى، لەو ئەفسەرە توورە و توسنە نەترسا و خۆى لەبەر سووكايەتیبە گىانپرووكىنەكەيدا راگرت! بەلام چ شەرىك، غەرەبوون و نەترسان، شەر لەگەل چارەنوس، شەرىكى لەرادە بەدەر پر مەترسى!

گوتت ئەو پلكەى دەبوىست دەستى بگرى و نەھىلى تووشى شەر بى؟ ئەو پورە خاتونەشى خۆى بە خەلوارىك شەكرەوھ ناخورى و تامل كرنى دژوارە. خوشكى ئەو ببوھژنەى كە مىردەكەى ژىنرالكى مۆسكوى بو، لەوئىش رەسەنترە. بەلام كاتى دزىنى پارەى دەولەت مەچەكىان گرت. ھەموو شتىكى لە دەست بوو، ملك و مال و ھتد... ژنە لەخوبايەكەشى ناچاربوو لەو فاكوفىكە بكەوى و لەو كاتەو ئىتر سەرى ھەلنەھىناوھ. دەى وىستى پىش بە كاتىا بگرى و ئەوئىش جوابى نەدايەوھ! پىئويە بە سەر ھەموو شتىكدا زالە و ھەموو كەس كەوى و دەستەمۆى ئەوھ. پىئوبووھ ئەگەر ببەھوى دەتوانى گرووشنكا فرىودا، خۆشى برىواى بەوھ كردووه. خەرىكى دەورگىرانە و ئەوھش خەتاي كىيە؟ پىئويە سەرەتا بەقەست و بە وىستىكەوھ دەستى گرووشنكاي ماچكردبى؟ نا، ئەو لەراستىدا، جادووكراوى دەستى گرووشنكايە، يانى گرووشنكا نا، خەون و خەيالى خۆى، لە دەست خۆى فرىوى خواردووه، چونكە خەون و خەيالى خۆى فرىودەرى خۆى بوو! ئالىووشاگىان، لەدەست ئەوان، ئەو ژنانە، چۆن دەرباز بووى؟ عەباكەت ھەلگرت و ھەلاتى؟ ھە، ھە، ھە!

- براگىان، ديارە تىگەبىشتوى كە بە گىرانەوھى رووداوى ئەو رۆژە چۆنت سووكايەتى بە كاترىنا ئىوانا كردووه. گرووشنكاش بەرەروو پىنگوت كە بەدزىبەوھ رەگەل پىاوان كەوتووھ كە جوانى خۆى بفرۆشى! يانى سووكايەتى لەوھ خراپتر دەبى؟

ئەوھى كە ئالىووشاى لە ھەموو شتىك زياتر شلەژاندبوو، ئەوھ بوو كە براكەى بە ئابرووتكانى كاترىنا ئىوانا گەشەى دەكرد و خۆشحال بوو. ئەگەرچى لەوانەى واش نەبى.

«پىھە!» دىمىترى فىودوروىچ گرژ بوو و كىشاي بە نىوچاوانى خۇيدا. تازە تىگەبىشتبوو، ئالىووشا باسى ئەو سووكايەتى و گوراننەى كاترىنا ئىوانا دەكا كە گوتبووى: «براكەت ھىچوپووچە.»

- ئەرى، سەبارەت بەو «رۆژە نەخسە» كاتىا گوتەنى، رەنگە باس بۆ گرووشنكا كرىبى. ئەرى بۆم گىرايەوھ، لەبىرمە! ھەر ئەو كاتە بوو كە چووبوون بۆ (ماكروىە) مەست بووم، قەرەجەكان گورانىيان دەگوت... بەلام من ھۆن ھۆن دەگىرام. چۆكم دادابوو و لە ھەمبەر وىنەكەى كاتىادا زوررەزوور دەگىرام، گرووشنكا تىگەبىشت. بە ھەموو شتىكى زانى. لەبىرمە دەستىكرد بە گىران... خودا بىانكوژى! بەلام ئىستا مقەدەر وايە كە ئەوھ بىى... ئەو كاتە گىرا، بەلام ئىستا «دركى لە دل چەقىوھ!» ژنان ھەروان ھىدى.

دىمىترى فىودوروىچ سەرى داخست و كەوتە بىركردنەوھ. لە ناكاو بە دەنگىكى خەماوى گوتى: «ئەرى، من ھىچوپووچم، شەشدانگ ھىچوپووچ! گرىنگ نىبە گىرام يان نەگىرام، من ھىچوپووچم! پىى بلى كە بەگىان و بە دل ئەو ناوھم قەبوولە. ھەلبەت ئەگەر مايەى ئوخژن و ئوقرە بى. چاكە ئىتر بەسە. خوداحافىز، قسەكردن بى فایدەى! بۆ سەرگەرمىش نابى، تۆ بە رىى خۆتا برۆ منىش بە رىى خۆمدا. ئىتر نامەوى چاوىشم پىت بكەوتتەوھ، مەگىن وھك دوابىن پەنا و دالەدە. خوداحافىز، ئالكسى!» دەستى ئالىووشاى بەگەرمى گوشى و ھەروا مى بە خوزدا گرتبوو، بى ئەوھى سەرى ھەلىنى، لەجىى خۆى بزوت، بە پرتاوا بەرەو شار وەرئ كەوت. ئالىووشا لە دواوھ چاوى تىپرى، برىواى نەدەكرد كە ئاوا لە ناكاو برىوا.

دىمىترى فىودوروىچ لەپر ئاورى دايەوھ و ھاوارى كرد: «سەبركە، ئالىووشا، راستى شتىكى دىكەش دەلىم، بەلام تەنبا لەلای تۆ دەى دركىنم! چاوملىكە، چاك برىوانە، چاوى لىرە بكە، ئىرە شورەبىبەكى تالى بۆ من

پئوهیه.» (دیمتری فیودورویچ به گوتنی «ئیره» شیتانه به مشت له سنگی خوی رادهکیشا، دهنگوت شوورهییه که راست له سینگیدا خوی شاردوتهوه. له جیگایهکدا، له گیرفانیدا، رهنکه به ملیشیدا هلیواسیبن.) ئیستا تو وهک مروفتیکی هیچوپوچ، هیچوپوچیکی سویندخواردوو من دهناسی، بهلام راهسته پیتبلیم که بهر له ئیستاش و دواتریش کاری وام نهکردوو، که له پهستی و خویپیهتیدا لهگهله و نهنگ و شوورهییه پیکی بگری و ئیستا هر لهم کاتهدا له دلماهی، ئیره، ئیره نهگه گهشه بکا، هرچهند له راگرتنی ئه ودا بهتهواوی ئازادم، دهتوانم بهری پیبگرم، یان ههتا کوتایی رایددم، جوان ئهوه تیبهکه. با ئهوهشت پیتبلیم، ئهوه ههتا کوتایی دهبهم. پیشی پیناگرم. هر ئیستا ههموو شتیکم پیگوتی، بهلام ئهوهم پی نهگوتی. چونکه تهنانهت ناتوانم بهتهواوی پرکیشیشی تیدا بکه. هیشتا دهتوانم پیشی پیبگرم؛ نهگه روابکه. دهتوانم نیوهی تهواوی ئابرووی لهکیس چووم بگرمهوه. بهلام واناکه. پیلانی خویپیهانی خوم دهبهمه پیشی. توش دهتوانی شایه دی بدهی که له پییشدا ئهوهم بو باس کردوو. تاریکی و له بهریهک چون! پیویست به گوتن ناکا. به وهختی خوی تییدهگهی. کولانی تهنهگه بهری گه مار و ژنی دوزهخی. خوداحافیز. دوام بو مه که. چونکه شیاوی نیم. پیویستیش نییه، قهت پیوست ناکا... نیازیشم پی نییه! دهروم!»

له ناکاو وهرسووراو ئه مجاره لای نه کردهوه. ئالیوشاش به رهو کلیسه کهوته ری. «چی؟ یانی ئیتر قهت نایینم! ئهوه دهلی چی؟ لیم پوونه که سبهینی دهبینم. ئهوهشی لی درده کیشم. مه بهستی چییه؟»

***

دهوریکی کلیسه که ی لیداو له دارستانه که تیپه ری و گه یشته حوجره که... ده رگیان لیکردهوه. نه گه رچی له وکاتهی شه ودا ئیزنی چونه ژووریان به کهس نه دها. له و ده مه دا که پیی نایه حوجره که ی باوه زووسیماره، دلی ده له رزی. «بو، بو چووبوو پیشی؟ بو ئهوی ناردبووه بو دنیا؟ ئیره هیمنایه تی لیبوو. ئیره پاکیی لیبوو. بهلام ئهوی پر له ئالوزی و خه م و

کوفان بوو. پیاو سه ری لیده شیوا و خیرا گومرا ده بوو و سه ره نده ری نه ده کرد...»

پورفیری تازه مرید و باوه پایسی له حوجره که بوون، ئه وان هه موو سه ری سه عاتییک ده هاتن و له حال وبالی باوه زووسیمایان ده پرسی. ئالیوشا تیگه یشت که حالی باوه زووسیمایا خراپه و رۆژ له گه ل رۆژ خراپتریش ده بی. تهنانهت ئه و رۆژه نه تیوانیبوو به شیوه یه کی ئاساییش له گه ل براده ران بدوی. وا باو بوو هه موو شه وی دوا ی به ریوه چوونی ری و په سمی عیشای ره بیانی هه موو راهیبه کان ده رژانه حوجره که ی باوه زووسیمایا و تیکرا به دهنگیکی به رز ده ستیان ده کرد به پارانه وه و توبه کردن. دانیان به هه موو کرده وه کانیاندا دهن، هر له ده مه قالی و کیشهی رۆژانه وه بگره هه تا بیروکه و وه سواسی پر له تاوان و خه یالی خراپ، هیچیان نه ده هیشته وه. تا قمیکیان چوکیان داده دا و ده پارانه وه. پیری کلیسه ده بیه خشین و ئاشتی ده کردنه وه. ئامۆژگاریی ده کردن و توبه یی داده دان و ته قدیسی ده کردن و پاشان مه ره خه سی ده کردن برۆن. هر ئه و ریوره سمی توبه دادان و دانپیانانه ئاساییه بوو که دژانی پیری کلیسه ی پی وهره ز بووبوو و ناره زایه تییان ده رده بری. ده یانگوت ئه و کاره ده بیته هوی سووک بوون و ناحه زبوونی فه رزه که و تا راده یه ک کفریشه، نه گه رچی ئه و کاره شتیکی جیاواز بوو. ئه وان تهنانهت به سه رانی کلیسه یان راده گه یاند که ئه و شیوه دانپیانان و توبه کردنه ئاکامیکی باشی نییه و به لکو له راستیدا تاراده یه کی زور ئاکامیکی پرتاوان و دردوونگی و ره شبینیشی به دواوه یه. زوربه ی برایان پییان خوش نه بوو له و کوره دا به شداریبکه ن و به بی مه یلی ده چوون و تاراده یه ک ناچار بوون. چونکه هه موو ده چوون و له وه ده ترسان وه ک که سیکی لووت به رز و به فیزو بیرچه وت و به دزات چاویان لیکه ن. خه لکی ده یانگوت تا قمییک له راهیبان له پییشدا له سه ر نه وه ریک که وتوون و ده شیانگوت: «من دانی پیاده نیم که نه مرۆ رقم لیت هه ستا و توش نه وه بسه لمینه.» تهنیا له بهر نه وه ی شتیکیان بو گوتن به ده سته وه بی. ئالیوشا

دەيزانى كە ھىندى جار ئەو مەسەلە دېتە گۆرۈپ. ھەروەھا دەيزانى لە نىو راھىياندا كەسانىك ھەن كە زۆريان رىق لەو كارەيە كە ئەو نامانەي لەلايەن خزم و كەسانەو دەگا، دەيانبەن بۆلاي پير و بەر لە خۆيان نامەكان ھەلدەپچرن و دەيانخويننەو.

ھەلبەت ئەو ھەش لەبەر ئەو ھەموو شتىك ئازادانە بەرپو ھەجى و بە نىيەتى خىرەو ھەن لە رىنگاي تەسلىم بوونى خۇويستانە و رېنوئىنى بەسوددەو ھەي. بەلام لەراستىدا ئەو كارە راستى و سەداقەتى تىدا نەبوو و پرىش بوو لە ناراستى و چەوتى. لەگەل ئەو ھەشدا راھىيانى پىرتەر و بەئەزمونتر بە پىر و باوهرى خۆيانەو نووسابوون و بەلگەيان دەھىتايەو كە: «بۆ ئەوانەي كە سادقانە و بە دلىكى پاكەو ھەدواي رىزگارى كەوتوون و ھاتونەتە نىو ئەم چوار دىوارىيەو. ئەو جۆرە فرمانبەرى و لەخۆبردوويىش بەروونى ديارە سوودىكى مەزنى دەي؛ لەلايەكى تىرشەو، ئەو كەسانەي كە ئەو كارە بە شتىكى خراپ و ناھەز و مايەي نىگەرانى دەزانن، راھىيى راستەقىنە نىن و بە ھەلە ھاتونەتە نىو كلىسەو. جىگاي باش و لەبار بۆ ئەوان ئاسمانانە. تەنانەت لە پەرسنگاشدا پياو ناتوانى لە دەست تاوان و شەيتان لە ئەماندا ھەي. ھەر بۆيە نەبوونى سەداقەت برى جار نابى ئەو ھەندەشى حىساب لە سەر بىرى.»

باو ھەپسى، ھەروا خەرىكى تەقدىس كەردنى ئالىووشا بوو، بە ورتەورت پىيگوت: «ھەزەرەتى پىر كز و لاوازتر بوو، ھەمىشە خەوالوو ھەخو ھەنووچكە دەبىتەو. لە خەو ھەستانىشى زۆر دژوارە. ناشكرى لە خەوى ھەستىنن. نىكەي پىنج دەقىقە خەبەرى بۆو، بە ئامازەي دەستى حازرىانى تەقدىس كەرد و داواي لىكەردن شەوانە دۆعاي بۆ كەن. دەيەوئى سبەينى بەيانىش فەرزى دانپىنان و تۆبەكەردن بەجى بىتى. ئالكسى، ناوى تۆشى ھىتا. پىرسىي رۆشىتووى يان نا، عەرزىان كەرد رۆشىتووى بۆ شار، گوتى: «بۆ ئەو كارە تەقدىسى دەكەم. جىگاي ئەو ئەويى، نەك ئىرە، بۆ ماوھەك.» قسەكانى ئەو سەبارەت بە تۆ ھەر ئەو بوو. زۆر بە سۆز و تامەز رۆيىيەو ھە ناوى تۆي

ھىتا؛ تىدەگەي چۆنى رىز بۆ داناي؟ بەلام چۆنە برىارىداو ھەمەيەك لە دنياي ئازاددا بىت؟ ھەتمەن چارەنووسى تۆي پىشىنى كەردو ھە! ئالكسى، تىدەگەي ئەگەر بگەپىتەو ھەن، بۆ ئەو ھەي ئەو ئەركەي پىت سىپىرداو ھە لەلايەن پىرەو ھەنجامى بەدى، نەك بۆ رابواردن و خۆشى و چىزى دنيايى.» باو ھەپسى رۆشىتە دەرى. ئالىووشا سوور دەيزانى باو ھەسووسىما خەرىكە دەمرى، لەوانەيە تەنبا دووسى رۆزى دىكە بىتى. ئالىووشا برىارىدا، وادە و بەلئىكەنى باوكى و بىنەمالەي خۇخلاكوڧ و كاترىنا ئىوانا، پىشت گوى بخا و رۆزى دوايى لە كلىسە نەرواتە دەرى و تاكوئايى لە ژوورسەرى پىر بىتى. دلى لە گرى عەشقدا دەسووتا، خۆشى سەركۆنە و لۆمە دەكەرد كە چۆن تىوانىيەتى بۆ ماوھەك پىرەكەي خۆي لەبىر بەرئەو، يانى ئەوى لە سەر جىوبانى مەرگ بە كەلەلايى بەجى ھىشتىبوو، ئەو كەسەي كە لە ھەموو كەسى زىاتر لە دنيادا رىزى بۆ دادەنا. چو بۆ ھەتاغى خەوھەكەي باو ھەسووسىما، لە ھەمبەر پىردا چۆكى دادا و - پاكشابوو چرتەي نەدەكەرد، بە دلەكوتە و پىشوسوورى و رۇخسارىكى ئارامەو ھە - كەنۆشى بۆ برد.

ئالىووشا گەرايەو ھۆدەكەي دىكە، ئەو شىنەي كە پىرى كلىسە بەيانى ئەو رۆزە زىارەتكەرانى لىكەردبۆو ھە قسەي بۆ كەردبوون. پۆستالەكەي داكەند و لە سەر كەتىكى رەق و بارىك پاكشا. كە ماوھەك بوو لەجىياتى چىپاي نوستن كەلكى لىو ھەدەگرت. تەنبا بالئىكى لەگەل خۆي ھىتابو. ئەو دۆشەكەي كە بەيانى ئەو رۆزە باوكى بە گورە گور باسى كەردبوو، ماوھەكەي زۆر بوو لەبىرى چووبۆو لە سەرىشى بىخەوئى. عەباكەي داكەند و ماوھەكەي زۆر دەستىكەرد بە دوعا و پارانەو. لە پارانەوھەكەيدا داواي لە خۇدا نەكەرد كەند و كۆسپى لە سەر رى لايا و لە بەلاي شەيتانى بىپارىزى، بەلكو تىنووى ھەستىكى شادانە بوو كە داوى شوكر و ستايش و پارانەو، كە ھەمىشە تاعەتى شەوانەي لەو پىكەھەت و بەردەوام خۆي لە رۆح و گىانى دەھالاند. ھەروا كە خەرىكى پارانەو بوو، لە ناكاو دەستى لە كاغەزىكى پەمەي كەوت لە گىرفانى كراسەكەيدا كە پىشخزمەتەكەي كاترىنا ئىوانا پىي

دابوو. دلّی کهوتە قرت و فرت بە لّام هەرچۆنئى بوو فەرزى تاعەت و پارانە و هەكەى بە جىئى هینا. پاشان دواى تۆزى دېدۆنگى، پاكەتى نامەكەى هەلپچرى، نامەكە بۆ ئەو نووسرابوو. بە ئىمزای لىز، كچى مادام خۆخلاكوف، كە بەيانى ئەو رۆژە لە بەر چاوى پىرى كلىسە پىئىكەنىبوو.

نووسىبووى: «ئالكسى فيودورويچ، ئەو نامەيەم بۆ نووسىوى بەبى ئەو هەى هىچ كەس بزائى، تەنانەت داكىشم. دەشزانم كارىكى باش نىيە، بە لّام بەبى دەربىرىنى ئەو هەستەى لە ناخمدايە و هەلدەچى، ناتوانم بژىم. هەتا ماوئەيەكيش نابى جگە لە من و تۆ هىچكەس لەو مەسەلە ئاگادار بى. بە لّام ئەو شتەى كە زۆر حەز دەكەم بەتۆى بلّىم، چۆنت پىئىلّىم؟ دەلّىن كاغەز خەجالەتى ناكىشى، بە لّام دلّىابە ئەو قەسەيە راست نىيە و ئەم كاغەزە هەر ئىستا وەك خۆم لە شەرمانا سوور هەلگەراو. ئالىووشاگان، خۆشم دەوئى لە مندالىيەو، لەو كاتەو كە لە مۆسكۆ بوو، تۆش وەك ئەو كاتە نەماوى و زۆر گۆراوى. بۆيە خۆشم وىستوى و هەتا ئاخىرى تەمەنىشم خۆشم دەوئى. دلّم تۆى هەلّباردووه تاكو ژيانمان پىكەو گرىبدرى و هەتا كۆتايى تەمەن پىكەو بژىين. هەلّبەت بەو مەرجەى واز لە كلىسە بىنى. بە لّام تەمەنمان ناگەيىنى و هىشتا مندالّىن. هەتا دەگەينە تەمەنى ياسايى سەبر دەكەين. هەتا ئەو كاتە دلّىام هيز و وزەمان دىتە بەر، بەرپىدا دەرۆين و سەما دەكەين. هىچ دېدۆنگى و دوودلىيەكيشى ناوئ.

دەزانى چى بىرم لە هەموو شتىك كردۆتەو. بە لّام شتىك هەيە كە نەمتوانيوه تەنانەت بىرىشى لىكەمەو: بە خويندەو هەى ئەم نامەيە سەبارەت بە من چۆن بىر دەكەيتەو؟ من هەميشە پىدەكەنم و بزۆزى دەكەم. ئەمرو كە بەيانى قەلّسم كردى، بە لّام دلّىابە بەر لە بە دەستەو گرتتى قەلّەم، لە هەمبەر پەيكەرهى داكى پىرۆزدا پارامەو، ئىستا خەرىكى دوعا و پارانەو و خەرىكە دەستدەكەم بە گريان.

رازى من لە دەستى تۆدایە. سبەينى ئەگەر بىئى بۆلام، نازانم چۆن چاو لە چاوت بكەم. ئاخ ئالكسى فيودورويچ، ئەگەر وەك مروقىكى گىل و گەمژە

نەتوانم ددان بەخۆدا بگرم و كاتى چاوم پىتدەكەوى دەستبەكەم بە پىكەنىن . ئەو كارەى كە ئەمرو كردم . چبەكەم؟ پىتوايە كچىكى خراپم و سەردەخەمە سەرت. بۆيە بپوا بە نامەكەشم ناكەى. كەوايە خۆشەويستەكەم تكات لىدەكەم سبەينى كاتى دىئى بۆ ئىرە، ئەگەر دلّت پىم دەسووتى راست چاو لە چاوم بپرە، چونكە ئەگەر چاوم بە چاوت بكەوى، لىم پوونە وەپىكەنىن دەكەوم. بەتايبەت ئەگەر ئەو عەبا شۆرەت لە بەردابى. كاتى بىر لەو دەكەمەو ئەزاي ئەندامم سڤ دەبى. كەوايە كاتىك دىئى، ماوئەيەك چاوم لىمەكە، يان چاو لە پەنجىرەكە بكە يان لە داىكم...

ئەم نامەيە، نامەيەكى ئەو وىندارانەيە كە بۆم نووسىوى. پەككو منى چارەپەش چم كردوو؟ ئالىووشا رقت لىمەلنەستى، ئەگەر كارىكى ناحەزىشم كردوو و هەستم پووشاندوو، بمبوورە. ئىستا رازى ئابرووى من، كە رەنگە بۆ هەميشە چووبى، لە دەستى تۆدایە.

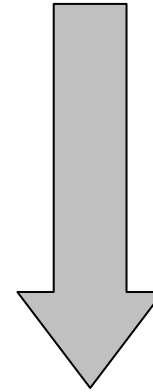
دلّىام ئەمرو دەگرىم. بەهيوای دىدار، دىدارى سامناك و پىر لە دلّەخورپەمان.»

- لىز.

«كۆتايى نووسىن. - ئالىووشا؟ تۆ دەبى حەتمەن بىئى بۆ لام! - لىز.»
ئالىووشا نامەكەى بە سەرسوورمانەو خويندەو، لە سەرەتاو هەتا كۆتايى دىسان خويندەيەو، تاوئى چووه فكرەو و دای لە قاقاي پىكەنىن. داچلەكى. ئەو پىكەنىنە تاوان بوو. بە لّام دواى تاوئىك دىسان بە نەرمى و ئارامى دەستىكردووه بە پىكەنىن. نامەكەى بە ئەسپايى نايەو نىو پاكەتەكە، دوعايەكى خويند و راکشا. ترس و دلّەخورپەكەى لەرپووه نىشتهو. «خودايە، بە سەر هەموو عالەمدا رەحمەت ببارىنە، هەموو گيانە ناشاد و ئالۆزەكان بدە ژىر بالى خۆت و بەرەو رىگاي راست هىدايەتيان بكە. هەموو رىگاكان لە دەستى تۆدایە. بە گەورەيى خۆت رزگارىان بكە. تۆ سەرچاوهى دلّوئانى و خۆشەويستى. شادى بۆ هەموو عالەم دەنىرى!» ئالىووشا ئەو هەى زۆر بە ئارامى گوتو خاچى خۆى كىشا و لە خەويكى قوول پۆچوو.

به ندى دووهم

**کتیبی چوارهم
زامی ته شه ناکردوو**

(۱)

باوہ خرابونت

بہیانی زو ئالیووشایان له خەو ھەستاند. باوہ زووسیماش خەبەری بوو، ئەگەرچی دەیویست له پێخەفەکەى بێتە دەرى و له سەر کورسیلەکە دانیشی، ھەستی بە بێھیزییەکی زۆر کرد. زەینی پووناک پووناک بوو؛ پووخساری شەکەت و ماندووی دەنواند، بەلام نوورانی و تا رادەیکە کراوہ بوو و دەتگوت بزەى تیزاوە. شادی و دلۆقانی و گەشاوہیی پێوہ دیاربوو. بە ئالیووشای گوت: «لەوانەى نەگەمە سبەینى.» ئەمجار ویستی بەبى ماتل بوون فەرزى تۆبە و دانپیانان و پارانەوہ بەجى بینى. بیسەرى ھەمیشەیی دانپیانانەکانیشى باوہ پایسى بوو. پێورەسى چەور کردنى کەشیش بەرۆنى پێرۆز دواى ئەو دوو فەرزە بەجى دەھات. راھیبان کۆ بوونەوہ و حوجرەکە، وردە وردە پێ بوو له مرید و راھیبى گۆشەنشین. ئیتر پۆژ بووبووە. خەلک پۆل پۆل لە کلیسەوہ بەرەو حوجرەکە دەھاتن. دواى تەواوبوونى پێورەسمەکە، پیرى کلیسە ویستی ھەموویان ماچبکا و مالئاوایى و گەردن ئازادیان لیبکا. چونکە حوجرەکە زۆر بچووک بوو، ملاقاچییانى پێشوو چوونە دواوہ بۆ ئەوہى تازەھاتووەکان جییان بێتەوہ. ئالیووشا لەپەنا پێردا، کە ھەروا لە سەر کورسیلەکەى دانیشتوو، پاوہستا. پیر بەپێى توانا قسەیکرد. ھەرچەندە دەنگى زۆر کز بوو، بە گالتەوہ گوتى: «سالانىكى زۆرە ئێوہ فیر دەکەم، بە دەنگى بەرز ھیندەم قسە کردوہ، کە ئاخافتنم بۆ بۆتە عادەت، بەجۆرى کە دەم لیکنام ھەتا رادەیکە پى دژوارترە لە مژولیايش. تەنانەت ئیستا، بەو بێھیزی و بێتاقەتییەوہ ھەروام باوکان و برايانى ئازىز.»

ئالیووشا دواى وتەکانى پیر ھیندى شتى وەبیر ھاتەوہ. بەلام لەگەل ئەوہى پیر زۆر بە ئاشکرا قسەیدەکرد و دەنگى تا رادەیکە پتەو و جیددى بوو، وتارەکەى پچرپچر دیاربوو. باسى زۆر شتى کرد، تامەزرو بوو بەر لە مەرگ ئەوى نەویژراو ماوہ بیویژى، ئەویش نەک بۆ فیرکاری، بەلکو لەوہ دەچوو تینووی ئەوہ بى ھەموو شادی و ھەزەکانى لەگەل مەرۆف و تەواوى مەخلوقات بەشکات و جاریکى دیکە لە تەمەنیدا دەرگای دلى ئاوەلا بکا.

تا ئەوجیئەى کە دواتر ئالیووشا لەبیری ماوو، باوہ زووسیمما گوتى: «باوکان، یەکتريان خۆش بووى، خواپەرستانتان خۆش بووى و ریزیان بۆ دانین، چونکە ئیمەش ھەر بەوہى ھاتووینە نىو ئەم چوار دیوارییەوہ و خۆمان بەند کردوہ، پیتان وانەبى لە خەلکانى دەرى پاکترین، بەلکو بەپێچەوانە، کە ھاتووینە ئیرە، ھەرکامەمان دانمان پیداناوہ کە لە خەلکى و لە تەواوى خەلکانى سەر زەوى خرابترین... راھیبیش ھەرچەندە زیاتر لەم حوجرەى دا بڑى، دەبى باشتر لەوہ بگا. ئەگەر وانەبى بۆ ھاتنە ئیرە ھىچ بەلگەىکیان بە دەستەوہ نییە. کاتى کە تیدەگا جگە لە خرابتربوون لە خەلک، لە ھەمبەر مەرۆقایەتیدا بەرپرسیشە. لەبەر خاترى ھەموو کەس و ھەموو شتىک و تاوانى خەلک بە خاس و عامەوہ. ئەو کاتەى کە بە ئامانجى گۆشەنشینی و تەرکە دنیایى دەگەین. چونکە، خۆشەویستەکانم، دەبى بزائن ھەرکام لە ئیمە بیگومان لەبەر خاترى ھەموو کەسىک و ھەموو شتىک لە سەر زەوى بەرپرسین. نەک ھەر لەبەر تاوانى گشتیى عالەمى وجود، بەلکو ھەرکەسىک لەبەر تیکرای خەلک و یەکبەىکى مەرۆقەکان. ئەو ماریفەتەش بۆ خودای راھیب و ھەموو کەسىکى دیکە تاجى ژیانە. چونکە راھیبان لە ئاو و گلێکى دیکە نین و وەک خەلکى وان. تەنیا بەھوى ئەو ماریفەتەشەوہى کە دلمان بە خۆشەویستى بى پایان و گشتى دەگەشیتەوہ. ئەو کاتەى کە ھەرکام لە ئێوہ دەتوانى بە خۆشەویستى تەواوى دنیا داگیر بکا و ھەموو تاوانەکانى دنیا بە فرمیسكى بشواتەوہ... ھەمووتان بەردەوام ئاگاتان لە دلى خۆتان بى و تاوانەکانتان وەبیر خۆتان بیننەوہ. ھەتا تۆبە لەگۆریدایە، ترستان لە تاوان

نەبى. تەننەت ئەو كاتەى تووشى تاوان دەبن. هېچ چەشەنە مەرجىك لەگەل
خودا دامەنن. ديسان دەيليمەو، باديهەوا مەبن. لە ھەمبەر چكۆلە و گەورەدا
لەخو دەرمەچن. ئەو كەسانەى سووكايەتتەن پىدەكەن، بوختانتان بۆ
ھەلدەبەستن، جنىوتان پىدەدەن، يان تەرەتان دەكەن لەخۆيان، ئىوہ رقيان
لى ھەلمەگرن. قىنتان لە كافر و بىدينان و شەرخوازان و مالپەرستان نەبى -
مەبەستىشم تەنيا چاكەكانى ئەو كۆمەلگايە نىيە - چونكە لە نىوانيانا، بەتايبەت
لەم سەردەمەى ئىمەدا، مروقى چاك زۆرە. تەننەت رقتان لە ھەرە
خراپەكانىشيان نەبى. لە دۇعا و پارانەوہ كانتاندا لەبىريان مەبەنەوہ و بەو
شىوہىە دۇعايان بۆ بكەن: خودايە! ھەموو ئەو كەسانەى كە بىكەسن و كەس
نىيە بۆيان بپاريتەوہ، بە كەرەمى خۆت ببەخشە. ھەموو ئەو كەسانەش كە
تارىكەسەلاتن و تاعەتت بەجى ناھىتن نەجات بەدە. ھەرۋەھا بلىن: خودايە!
لەبەر غرور ئەو كارە ناكەين، چونكە لە ھەموو كەس چرووكترين...
خەلكتان خۆشبوئى. مەھيلن بىگانان بە كەيفى خۆيان دەمبىنتان كەن و راتان
بەدەن. چونكە كەوتنە سالاوہ و كەلەلابوون و باديهەوا بوونى قىزەون و
لەوہش خراپتر بەخىلى و چاوچنوكى ھىزتان لىدەبىرئ و بىگانان ساناتر
دەتوانن سواری ملتان بن و راتان بەدەن. بەردەوام كتيبى پىرۆز (ئىنجىل) بۆ
خەلكى بخويئەوہ و راقەى بكەن... چاوبرسى و تەماحكار مەبن... دل بە
زىرۆزىو مەبەستن، رسق و رۆزى عەمبار مەكەن بۆ گرانى... ھىواتان بە
خودا بن. ئالاي ئيمان و ناشتى دەست بەدەنى و راي شەكىنن.»

بەلام پىر پچرپچرتر لەوہى كە دواتر ئالىووشا باسى دەکرد، دووابوو.
زۆر زوو ھەناسەى سوار دەبوو و قسەى بۆ نەدەھات. بۆ ئەوہى ھىزى
بىتەوہبەر تۆزىك رادەوہستا و وەك ئەوہى حالى لى ھاتى، درىژەى بە
مژوليايشەكەى دەدا. ھەموو بە ھەستەوہ گوئيان بۆ راگرتبوو. ئەگەرچى
زۆريان سەريان لە قسەكانى سوپ مابوو و تىي نەدەگەيشتن... دوا رۆژ
ھەموويان ئەو وشانەيان وەبىر دىتەوہ.

خوداواراستان بۆ ساتىك ئالىووشا لە حوجرەكە چووہ دەرى، لە نىو
راھىيانى دەوروبەرى حوجرەكەدا، ھەستى بە دلەخورپە و چاوہروانى كرد.
ئەو حالەتە چاوہروانىيەش لە ئەدگارى تاقمىكياندا وەك دلەورپىزە و مەترسى
خۆى دەنواند و لە تاقمىكيشياندا وەك ئۆخژن و ئۆقرە. ھەموو چاوہروانى
ئەوہ بوون، بەر لە مەرگى پىر شتىك بقمومى. چاوہروانىيەكەشيان
لەلایەكەوہ، ھەتا رادەيەك حەپۆلانەبوو. بەلام تەننەت چلەكىشتىر
راھىيانىش كەوتبوونە ژىر كارتىكەرىي ئەو ھەستەوہ. روخسارى باوہ پايىسى
لە ھەموويان جىددىتر ديار بوو. راھىيىك بە نەينى ئالىووشاى بانگكرد، تاكو
چاوى بە راكىتىن بكەوئى. راكىتىن تازە لە شارەوہ ھاتبووہ و نامەيەكى
لەلایەن مادام خۆخلاكۆفەوہ ھىنابوو بۆ ئالىووشا. مادام خۆخلاكۆف لە
نامەكەيدا باسى رووداويكى سەير و زۆر داخوازيكارانەى بۆ ئالىووشا
نووسىبوو. گوايە لە نىو ئەو ژنانەدا كە دوئى ھاتبوون بۆ زيارەتى باوہ
زووسىما، پىرئىنىكى شارستانى، ژنى گورووبانىكى كۆچى دوايى كردوو بە
ناوى پروخۆرنا، ھەبووہ. لە حەزەرەتى پىر دەپرسى ئايا دەتوانى بۆ شادىي
رۆحى واسنكاي كورپى كە چووہ بۆ ئىركوتىسك و ماوہى سالىك دەبى
نامەيەكىشى نەناردووہ، بپاريتەوہ؟ باوہ زووسىماش لە وەلامىدا بە
رووگرژى دەلئ: «كارى وا مەكە، دوعا كردن بۆ زىندوو بەو قەستە وەك
ئەوہ وايە مردبىت، ئەوہش جۆرىك جادووبازىيە. پاشان بەھوى
نەزانىيەكەيەوہ دەيبەخشى. بەجۆرىك كە دەتگوت كتيبى داھاتوو
دەخويئىتەوہ.» (راست وەك بۆچوونى مادام خۆخلاكۆف) ئەو وشە
دلخۆشكەرانەيە دەدركىنى كە: «واسىاي كورپى بە دلنبايىيەوہ زىندووہ و بەم
زووانە يان خۆى دەگەرپىتەوہ يان نامە دەنئىرئ. ژنەش واچاكە بپراتەوہ بۆ
مالئ و چاوہروان بئ...» مادام خۆخلاكۆف بە سەرسورمانەوہ نووسىبووى:
«باوہر دەكەن كە پىشويژىيەكەى وەرپاست گەراوہ و ئەوہش ھەموو
مەبەستەكە نىيە.» پىرئىن دەگاتە مالئ و ناگاتى، نامەيەكى دەدەنە دەست كە
لە سىبىرييەوہ ھاتبوو. ئەوہش تەواوى مەبەستەكە نىيە. واسيا لە نامەكەيدا بە

دایکی ږاگه یانډبوو که له گه ل خاوهن پله وپایه یه ک خه ریکه ده گه ږیته وه بۆ ږووسیا و سى حه وتوو دواى گه یشتنى نامه که هیواداره «بگه ږیته وه ئامیزى دایکی.»

مادام خوڅلاکوډف به گوږ و تینه وه داواى له ئالیووشا کړدبوو، ئه و په رجو و پيشوویژیه به باوکه عابید و راهیبانی دیکه ږاگه ینى. له کوټایدا نووسیویو: «هموو کهس، هموو کهس ده بى له وه ئاگادار کړین!» نامه که زور به په له نووسرابوو. دلخه خورپه ی نووسه ره که شی به هموو دپره کانیه وه دیاربوو. به لام ئالیووشا به پیویستی نه زانی به راهیبان بلنى، چونکه هموویان له وه ئاگادار بوون. ږاکیتین هه له راهیبه ی نامه که ی هینابوو، داواى کړدبوو به وپه ږی ږیزه وه عه رزی باوه پایسى بکا، که ږاکیتین دهیه هوى سه باره ت به مه به ستیک له گه لیان بدوى. مه به ستیکى هینده ش گرینگه که ناتوانى بۆ ساتیک وه درهنگى بخات. هه روه ها به هوى جه ساره ته وه، خاکه ږایانه داواى لیووردنى ده کړد.» ئه و راهیبه ش به رله گه یاندى نامه که بۆ ئالیووشا، هه واله که ی به باوه پایسى ږاگه یانډبوو، ئالیووشا دواى خویندنه وه ی نامه که به باشى زانى بۆ سه لماندى ئه و مه به سته نامه که بدا به باوکه پایسى. ته نانه ت به و کابرا چله کیش و ږاریزگاره ش ئه گه رچى کاتى خویندنه وه ی هه والى «په رجوکه» ناوچاوانى تیکنابوو. نه یتوانى به ته واوى دان به خویدا بگرى. چاوى زیته ی هات و بزیه کی جیددى و قورساغ نیشته سه ر لیوانى. هه لیدایه و گوتى: «شایه دى ږووداوگه لى زور گه وره تریش ده بین!»

ئو راهیبانه ی که له و ده وروپشته بوون دووپاتیان ده کړده وه: «شایه دى ږووداوگه لى زور گه وره تریش ده بین!»

به لام باوه پایسى، هه روا که نیوچاوانى تیکنابوو، داواى له هه موویان کړد ئه و مه به سته هه تا ماوه یه ک ږووشبه سه ر بکه ن. «هه تا زیاتر ږوون ده بیته وه و قه بوولده کړى. ئه گه رچى له نیو خه لگانی ئه م دنیا یه دا که سانیکى زور ساویلکه و خو شباوه ږ هه ن. له ږاستیشدا ئه و مه سه له یه له وانیه به

شینه یه کی سروشتى و ئاسایى ږووى دابى و به هه لکه وت بووبى.» ئه م و ته یه ی کوټایى زور به ږاریزه وه درکاند. گوايه بۆ ږازیکردنى ویژدانى، ئه گه رچى ږواوى به حاشاکردنى خو ی نه بوو. ږاسته قینه یه ک که گوږگه کانى به ئاشکرا تیگه یشتن.

هه لبت له ماوه ی سه عاتیکدا «مؤجزه که» به گوږى ته واوى که سانى نیو کلیسه که و ئه وانیه ی بۆ زیاره ت هاتبوون، گه یشت. هیچکه س له و راهیبه ی ږوژى پيشوو له سین سیلوستیر و له کلیسه ی چکوله ی ئابدوورسک له باکوورى دووره وه هاتبوو، نه که وتبووه ژیر کاریگه رى. هه ر ئه و بوو که ږوژى پيشوو له په نا مادام خوڅلاکوډف ږاوه ستا بوو و به ئماژه کړدن به شیفای کچى ئه و ژنه، له باوه زووسیمای ږرسیبوو: «چون ده ویرى خو له قه ره ی کاریکی ئاوا بده ی؟»

به لام نیستا ماقمابوو و نه یده زانى باور به قسه ی کى بکا. شه وى ږاږدوو چوو بۆلای باوکه ږراپونت، که حوچه که ی له پشت پلووره ی هه نگوینه کانه وه هه لکه وتبوو، ئه و دیداره ش زوری شوین له سه ر داناو بووه هوى سه رسام بوونى. ئه و باوکه ږراپونته هه ر ئه و راهیبه پیر و به ناوبانگه ی له نویژ و تاعه تدا بى هاوتا بوو، که به ر له نیستاش باسى ئه و هاته گوږى، ږه خنه ی له باوه زووسیمای و دامه زراوه ی پیران ده گرت و ئه وه ی به شتیکی زیانبار و گه وچانه ده زانى. ئه و ږه قیبیکى ته واو به ره له ستکاریان بوو. ئه گه رچى به هوى پله و پایه که یه وه به دگمه ن له گه ل ئه م و ئه و ده دوا. ئه وه ی بووبووه هوى دژایه تی کړدن و ئاوا له سه ر ئه و باوه ږه ی خو ی سوور بوو، تا قمیک له راهیبه کان له گه لى هاوده نگ بوون و زوربه ی زیاره تکه ران به چاوى ږیاوچاک و قه دبس لیان ده ږوانى، ئه گه رچى گومانیان له وه دا نه بوو که شیته. به لام هه ر ئه و شیتیه ی بوو سه رنجى هه مووانى ږاده کیشا.

باوه ږراپونت بۆ تاقه جاریکیش نه چووبووه دیده نیى پیرى کلیسه. ئه گه رچى هه ر له و چله خانه یه ده ژیا، قه تیان وادار نه ده کړد یاساورپساکان پيشیل نه کا. ئه وه ش له به ر ئه وه بوو ته واوى هه لسوکه و ته کانى شیتانه بوو.

تەمەنى ھەفتا و پىنج سال يان زياتریش دەبوو، لە سووچىكى ھەوشەكە لە حوجرەيەكى دارينەى كۇندا دەژيا، كە لەمىژ بوو بۆ زاهيدىكى گەورەى دىكە درووستكرابوو، بۆ باوھ ئىوانايان ساز كردبوو كە سەد و پىنج سالى عومر كورد و چىرۆكى زۆر سەير و سەمەرە لە كەرامات و پىشويژىيەكانى دەگىرنەوھ.

باوھ فراپۇنت توانىبووى لە ھەوت سال لەمەوبەرەوھ بخرىتە ئەو حوجرەيەوھ و لەویدا گووشەنشين بى. دىويكى ھەژارانە بوو، ئەگەرچى زياتر لە نوىژگە دەچوو، چونكە پىر بوو لە رەسم و پەيكەرەى قەدىس و پىاواچاكان و مۆم و چرا لە ھەمبەرياندا داگىرسابوو - ئەم مۆم و چرايانەى كە خەلكى بە شىوھى نەزرى دەيانھينا بۆ كلىسە. باوھ فراپۇنتيان كردبووھ بەرپرسى رۇشن راگرتنى ئەو چرايانە. دەيانگوت (راستيشيان دەكرد) بە سى رۇژ تەنيا سەد و پەنجا گرەمى نان دەخوارد. ھەنگەوان كە لە نزيك پلورەكان دەژيا، بە سى رۇژ جارېك نانى بۆ دەبرد. باوھ فراپۇنت تەنانەت لەگەل ئەو كابرە ھەنگەوانەش كە لە راستيدا خزمەتى پىدەكرد، بە دگمەن دەدوا. سى سەد گرەم نانى فەتيرى پىرۇز كە رۇژانى يەكشەممە دواى رىورەسمى ھەوتە باوھ عابىد بۆى دەنارد، جىرەى ھەوتوويەكى بوو. ئاوى گۇزەكەى ھەموو رۇژى دەگۆرى. بۆ رىورەسمەكان نەدەھات. ئەو زيارەتكەرەنەى دەچوونە دەيدەنيى، زۆر جار دەيانديت، رۇژ ھەتا ئىوارە بى ئەوھى چاوا لە دەوروبەرى خۆى بكا، چۆكى داداوھ و خەرىكى نوىژ و تاعەتە. ئەگەر ئەوانيش بووبووايەنە بەردەنگى و قسەى بۆ بكردايەن، وتارەكەى كورت و توند و غەريب بوو، ھەميشەش توورە و ئالەتى. زۆر بە دەگمەنیش ھەلدەكەوت لەگەل زيارەتكەرەنەى بدوى. بەلام زۆر جار قسەيەكى سەيرى دەكرد كە وەك نەزىلە وابوو. بە ھىچ داوا و پارانەوھىەكيش باسەكانى خۆى بۆ بىسەرەن شى نەدەكردەوھ. قەشە نەبوو، تەنيا راھىيىكى سادە بوو. بىروايەكى سەير لە نىو خەلكدا بابوو. زياتریش لە نىو خەلكانى گەلحۆ و ساويلەكدا: دەيانگوت باوھ فراپۇنت لەگەل رۇحە ئاسمانىيەكان لە پىوھندى دايە و تەنيا لەگەل ئەوان

دەدوى، بۆيە لەگەل مروّف قسە ناكە. راھىيى ئابدۇرسكى، دواى ئەوھى ھەنگەوان، كە ئەویش راھىيىكى زۆر بىدەنگ و مرومۆچ بوو، رىنوئىنى كرد بۆ لای پلورەى مىشەكان، لە سووچىك كە حوجرەكەى باوھ فراپۇنت ھەلگەوتبوو، ھەنگەوان وەك وريايى پىدان پىنگوتبوو: «چونكە لەوانەيە غەوارەيەك قسەت لەگەل بكا، لەوانەشە قسەت لەگەل ھەر نەكەن.» راھىب ھەرەك دواتر دەيگىرايەوھ، بەوپەرى نگرانى و دلگوشرانەوھ لە حوجرەكە نزيكبووھ. ئىوارەيەكى دەرنگ وەخت بوو. باوھ فراپۇنت لە سەر كورسەيەكى پىچكە كورتى لەق لە پەنا دەرگاگەوھ دانىشتبوو. نارەوھەنىكى ساقەتە ئەستور و پىرلق و پۆپ و پىر بە نەرمى لە ژوور سەرى خشوھۆرى بوو. شەويكى فىنك و خۇش بوو. راھىب لە ھەمبەر پىاوى خودادا چۆكى دادا و داواى تەقدىسى كرد.

باوھ فراپۇنت گوتى: «ئەى راھىب! دەتەوى لەبەر پىندا سەر بنىمە عەرزى و سووجدەت بۆبەرم؟ ھەستە، دەى ھەستە.»
راھىب ھەستا سەرى.

- ئىستاكە تەقدىست دەوى، فەرموو. وەرە لە پەنام دانىشە. لە كوئوھ ھاتووى؟

ئەوھى بووھ ھۆى سەرسوورمانى راھىيى چارەرەش، ئەوھبوو كە باوھ فراپۇنت ئەگەرچى زۆرى رۇژوو دەگرت و بەسالاچووش بوو، بەلام پىرەپىاويكى تىكسەمراو و پتەو بوو. كەلەگەت بوو، قىت و رەپ بەرپىدا دەرۇيشت. دەموچاويكى وردىلە و گەش و ساغى ھەبوو. گومانى تىدا نەبوو كە ھىشتا خاوەن تىن و گورە. توندوتول و بەھىز بوو. لە چاوا تەمەنى ھىشتا بە تەواوى سەرورىشى ماشوبرنجى نەبووبوو، خاوەنى سەر و رىشىكى پىر و تۆپ بوو كە سەردەمى خۆى رەش بوون. چاوى گەورە و شىن و گەش بوون، بەلام برىك زەق. بە زاراوھەكى رەسەن قسەى دەكرد. عەبايەكى شۆر و مەيلە و سوورى لەبەردا بوو كە قوماشەكەى لە مالىكى زىر و ئەستور بوو، گورىسيكى ئەستوريشى لە نىو قەدى دەبەست. سنگى و بەرۆكى ئاوالە

بوو، له ژیر عهباکهیدا کراسه که تانه که ی به جارچ چلکه سوو بوو بوو، چونکه چه ندین مانگ بوو نه ی گوریو. دهیانگوت له ژیر عهباکه یه وه نزیکه ی سی پوند ئاسنه و الله به خو یه وه دهبهستی. گورهوی له پئ نه ده کرد و که وشه کانی کونه و در ا بوون.

راهیب چاوه چکوله و زیته کانی که هه تا راده یه یک ترسی تیدا دیار بوو، له زاهید بریبوو، خاکه رایانه وه لامی دایه وه: «له کلنسه ی بچوکی ئابدورسک، له سین سیلوستیر.»

- له سین سیلوستیری ئیوه بووم. دانیشتوی ئه وی بووم. ئیستا سین سیلوستیر چونه؟

راهیب توزی مات بوو.

- ئیوه کومه لیک مروقی بی شعورن! ماوه ی رۆژووگرتن چۆن به رپوه ده بن؟

«رۆژووی ئیمه له سه ر بنه مای یاسا و نه ریتی پیشینانه. له ماوه ی ئه و چه ند رۆژه پاریزه دا، دووشه ممه و چوارشه ممه و هینی چیشته ناخوین. سی شه ممه نانی وشکی و میوه ی کولاو و ههنگوین و توودرک و که له رمی سویرکراو و جوی کولاو ده خوین. شه ممانه که له رمی سپی و هه رسته و له په و برویش، که هه موویان به رۆنی شادانه ساز ده که یین. له ماوه ی هه وتوودا ماسی و شک و برویش به سوپی که له رمه وه ده خوین. له دووشه ممه وه هه تا عه سری شه ممه، شه ش رۆژی ته واو له هه وتوودا پیرۆزه و هه یچ شتی که ناکولینین و ته نیا نان و ئاو ده خوین. ئه ویش به پاریزه وه ئه گه ر بۆمان بلوی هه موو رۆژی چیشته ناخوین. یانی هه ر ئه و جوړه ی که بۆ هه وتووی یه که می ماوه ی پاریز له به رچاو گیراوه. خاچه رۆژ¹ دم له هه یچ شتی که ناده یین. به م شیوه یه رۆژی شه ممه ده بی هه تا سه عات سی دوانیوه رۆ به رۆژوو بین، پاشانیش توزقالیک نان و ئاو ده خوین و پیکتی که شه رابی به سه ردا ده که یین. رۆژی سی شه ممه ی پیرۆز شه راب دنوشین و شتی که لیده نیین، ئه ویش به بی

1- به جی Good Friday دامناوه (وه رگی)

رۆن، یان جاری وایه هه ر هه یچ لینانین.» راهیب که زیاتر دلنیا بوو بوو، دریزه ی پیدا: «به لام ئه ی باوکی پیرۆز! له چاو ئیوه ی هیژا و مه زن ئه وه هه ر هه یچ نییه، چونکه له ماوه ی سالدا، ته نانه ت له جه ژنی پیرۆزدا، ئیوه له نان و ئاو زیاتر دم له هه یچ شتی که ناده ن و ئه وه ی ئیمه له دوو رۆژدا ده یخوین ئیوه به شی هه وتوویه کتان ده کا. به راستی کاریکی جوان و بیوینه یه، رۆژوو گرتی ئیوه.»

باوه فراپونت له ناکاو پرسیی: «قارچک چی؟»

راهیب به هه له شه یی گوتی: «قارچک؟»

- به لی. ده توانم چاوپووشی له نانه که یان بکه م و هه یچ نیازیکم پیان نه بی. خو بکه م به نیو لیره واردا و به قارچک و تووشیرین به ریبجم، به لام لیره ناتوانن واز له نان بینن، هه ر بویه دایمه دیلی شه ی تانن و له غاوی کردوون. له م رۆژانه دا ناپا که کان حاشا له و جوړه رۆژووگرتنه ده که ن. کاره که شیان ناپاک و شه ی تانییه.

راهیب هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «راست ده فه رموون.»

باوه فراپونت پرسیی: «له نیو ئه واندا شه ی تانت دیوه؟»

راهیب به ترس و له رزه وه گوتی: «له نیو ئه واندا؟ له نیو ئه وان خو...؟ پاره که رۆژی «یه که شه ممه ی سیانه» چووم بۆلای باوکه عابید و له و کاته وه ئیتر نه چووم. شه ی تانیکم دی له سه ر سینگی که سی که دانیشتبوو و له ژیر عه باکه یدا خو ی مه لاس دابوو، ته نیا شاخی به ده ره وه بوو؛ پیاویکی دیکه ش شه ی تانیک سه ری له گیرفانییه وه قوت کردبۆوه و چاوی زیته ی ده هات، له من ده ترسا؛ شه ی تانیک دیکه له زگی ناپاکی که سی کی دیکه دا خو ی هه شار دابوو، شه ی تانیک دیکه ش خو ی به ملی پیاویکدا هه لواسیوو و بی ئه وه ی بیینی به ملاوئه ولادا له گه ل خو ی ده ی گپرا.

راهیب پرسیی: «ئیوه - ده توانن ئه رواحیش بیین؟»

- به لی ده توانم بیینم، ده توانم هه تا قوولایی گیانیا ن بیینم. کاتی که له ژووری باوکه عابید هاتمه ده ری، شه ی تانیکم دی له پشت ده رگا که خو ی له

من مات دابوو، گه ورهش نه بوو، دوو مه تر يان زياتر دريژ بوو، به کلکيکي دريژ و نه ستوور و خو له مي تشييه وه، سه ري کلکي له که ليتي درگاکه دا بوو، به ته رده ستی درگاکه م پيوه دا و کلکي گيري کرد. ده ستی کرد به قيژه قيژ و هه له ز دابه ز، منيش سي جارم خاچ کيشا. هر له ريوه وهک جالجالو و که يه کی ژير پي که وي جيقی دهرهات و توپی. حه تمه ن له وي له چه قی دهرگاکه دا رزيوه و بوگه ن بووه، به لام نای بينن، بونه که شي هه ست پينا که ن. ساليک له مه و بهر بوو له وي بووم. وهک غه ري به يه که، نه وه لای تو دهرکينم.

راهيب که جار له گه ل جار زياتر غيره تي دهبزووت، گوتي: «قسه کانت زور تر سناکن! به لام نه ی باوکی پيرو ز و هيژا، نایا. نه و جو ره ی که حه دي سي ئيوه له چوار قور نه ی دنيا دهنگی داوه ته وه. راسته که ئيوه له گه ل (روح القدس) له پيوه ندی دان؟»

- جاروباريک نازل دهبی.

- چون نازل دهبی؟ به چ شي وه يه که؟

- وهک بالنده يه که.

- (روح القدس) وهک کو تريک؟

- (روح القدس) مان هه يه و روحي پيرو زيشمان هه يه. روحي پيرو ز وهک بالنده ی دیکه ش ده توانی خو ی بنويی. هيندي جار وهک چوله که، هيندي جار سيرو و بری جار يش وهک سيچره.

- نه ی چون له گه ل سيچره ی ناساي ليکی ده که نه وه؟

- قسه دهکا.

- چون قسه دهکا؟ به چ زمانیک؟

- به زمانی مرو ف.

- ده لی چی؟

- راستت ده وي نه مرو پيني گوتم، گه وجيک دي بو دیدارت و پرسيا ري زور

نابه جيت لينده کا، راهيب ده ته وي سهر له راز و نه ينيه کان دهره يني؟

راهيب سه ري له قاند و گوتي: «نه ی باوکی زور پيرو ز و هيژا، قسه کانت زور به سامه.» به لام له چاوه گچکه و ترس لينيشتو وه کاني دا در دونگی و گومان دهبيندرا.

باوه فراپونت توزی راوه ستا و پرسیی: «نه م داره ت ديوه؟»

- به لی قوربان.

- به بروای تو ناروه ونه، به لام من پيموايه شکليکی دیکه يه.

راهيب دوی تاويک بيده نگی، له پاش چاوه روانييه بی هووده که ی، پرسیی:

«چ شکليک؟»

- شه وانه ديتته پيشی. نه و دوو لقه ی دهبيني؟ که شه و دادی دهبی به مه سيح و باوه شم بو ده کاته وه و ده مکيشی بولای خو ی، به جوانی دهبينم و نازای نه ندامم ده له رزی. سامناکه، زور سامناکه!

- نه گه ر مه سيح خو ی بی، ئيتر بو سامناکه؟

- ئاخر له باوه شم ده کا و له گه ل خو ی ده مبا.

- به زيندويی؟

- له رو ح و جه لالی نه لياسدا، مه گين نه تبیستو وه؟ نه و له باوه شم ده کا و له گه ل خو ی ده مبا.

نه گه رچی راهيب به دا لغه يه کی نالوز و شيوا وه گه رايه وه بو نه و

حوجره يه ی که له گه ل براي که ی دیکه ی راهيب تييدا ده ژيان، له دلی خویدا

ريزيکی زور زياتر له باوه زووسيمای بو باوه فراپونت هه بوو. لايه نگری

سه رسه ختی روژوو گرتن بوو، سه يريشي نه بوو نه گه ر که سيکی

روژوو وه وانی وهک باوه فراپونت ئاور له غه ريبان بداته وه. وشه کانی به راستی

سه ير بوون، به لام ته نيا خودا ده زانی نه و وشانه چ نه ينيه کيان تي دا بوو،

نه وه نييه جاری وایه وته و کرده وه ی زور سه ير و سه مه ره به که سيکه وه

دهبينن، که ئاوه زی خو یان له بهر خاتری خودا فيدا کردو وه! تاسه بار و

ئاماده ی نه وه بوو باوه ر به وه بهر دهرگا که وتنی کلکی شه يتان بکا، نه ويش

نه که به مانا مه جازي به که ی. جگه له وهش بهر له زياره ت کردنی کليسه، له گه ل

دامه زراوهی «پیران» که هیندی دهمگوی له مه پیرانه وه بیستبوو، به شتیکی خراب و زیانباری دهزانی و سه رسه ختانه دژایه تیی له گه ل ده کرد. زور به سهر هاتنیا بۆ کلیسه تی نه په پیریوو، سرتوخورت له نیو هیندی له برایانی پوالت بیندا ساز بوو، که نه و دامه زراوه یان به دل نییه، نه وه به گویی نه ویش گه یشته وه. له گه ل نه وه شدا نه و پیاویکی زیته له و خو تیهه لقوتین بوو. دهویست سهر له هه موو شتیکی دهرهینتی. ههر به و هویه وه مؤجزه تازه که ی باوه زووسیمما به جارئ توشی سه رسوورمانی کردبوو. ئالیووشا دواتر وه بییری هاته وه که میوانه ئابدوروسکییه که یان زور کونچکاو و له په ستا له نیو گرووپ و تاقمی راهیباندا دههات و دهچوو له نیویاندا که له دهره وه و ژووره وه ی حوجره که ی باوه زووسیمادا کورپان ده به ست، گویی راده گرت و پرسیری ده کرد. به لام نه و کاته ئالیووشا زوری گوی نه ده دایه و زور دواتر نه وانیه و هبیر هاته وه. راستت دهوی دهره تیشی نه بوو له وشتانه ورد بیته وه. چونکه کاتیک باوه زووسیمما، که دیسان ههستی به شه که تی و بی هیزی ده کرد، چووبووه سهر چرپای خه وه که ی و خه ریک بوو خه وی لیده که وت، ناردی به شوین ئالیووشادا. ئالیووشا به هه له داوان گه رایه وه. له حوجره که دا ته نیا باوه پایسی و باوه یوسف و پورفیری تازه مرید مابوونه وه. پیر که چاوه ماندووه کانی هه لده هینا و به وردی له ئالیووشای دهروانی، پرسیی:

کورم، تو خزم و که سه کانت چاوه روانت نین؟

ئالیووشا مات بوو و هیچی نه گوت.

- مه گین دوینی به لئنت پی نه دان که چاوت پیمان بکه وی؟ مه گین نیازیان بیته نییه؟

- با، وادهم داوه به - باو کم - به براكانم - به که سانیکی دیکه ش.

- که وایه پیویسته بچی، خه م مه خو. دلنیا به هتا تو له ژوور سهرم نه بی و دوایین وته م لی نه بیستی، نامرم. کورم نه و که لامه به تو ده لیم، دوایین خه لاتی

منه بۆ تو. بۆ تو کورپی خوشه ویستم. چونکه توش منت خوش دهوی. به لام ئیستا له سهر به لئنه که ت سوور به و برو.

ئالیووشا به بی نه وه ی خوی بگنخینی و ماتل بی وه ریکه وت. نه گه رچی رۆیشتنه که ی زور دژوار بوو، به لام نه و وادهیه ی که نه و دوایین وته ی پیر له م دنیا به دا ده بیستی و دوایین خه لاتی نه وه بۆی، له خوشیانا ده تگوت حالی لی هاتووه و ههر ئیستانا ئیستا شاگه شکه ده بی. به په له وه ریکه وت تا کو کاروباره کانی نیو شار جیبه جی بکات و زوو بگه ریته وه. باوه پایسیش چهن وشه ی پر ئامۆژگاری پیگوت، که ئالیووشای راپله کاند و به جارئ سه رسامی کرد. یانی کاتیک له حوجره که هاتنه دهرئ، نه و قسانه ی کرد.

باوه پایسی به بی پیشه کی و هینان و بردن گوتی: «کورپی چاکا! تیبگه و وریا به، که زانستی نه م دنیا به، به تاییه ت له م سه ده یه دا بوته هیزیکی مه زن، پاکی و پیروزییه نه نییه کانی کتیبه ئاسمانیه که مان، که به ره له دوا ی به ره پیمان گه یشتووه، هه مووی راقه کردووه. دوا ی نه و راقه و شیکارییه زالمانه یه، بیرمه ندان و زانیارانی نه م دنیا به نه یان هیشتووه له سهر زهوی ئاسه واریک له نه ریتی پیروزی پینشینان بمینته وه. به لام، نه وان پاژیان راقه کردووه و چاوپوشیان له گشت کردووه و له راستیدا دیاره نه وان زور کویردلن. له گه ل نه وه شدا، گشت هه روا له بهر چاویان زهق بوته وه و راوه ستاوه و درگا کانی دۆزه خی به روودا ناکریته وه^۲. مه گین نۆزه سه ده دهوامی نه هیناوه؟ مه گین هه روا له نیو گیانی تاکه که س و له نیو ئاپوره ی خه لکدا هیزیکی زیندوو و کارا نییه؟ ته نانه ت له گیانی بی دینه کانیشدا، که باوه ریان به هیچ شتیکی نییه، به توانا و زیندوو! چونکه ته نانه ت نه وان هه ش که وازیان له دینی مه سیح هیناوه و هیزشی ده که نه سهر، له ناخی دلدا هه روا پیروهوی له ئایینی مه سیح ده که ن. چونکه تا ئیستا به وردینی یان تاسه ی پر له تینی دلایان نه یان توانیوه سه باره ت به مروف و مه زنایه تیی، شتیکی بالاتر و ته واوتر له مه سیح به دهسته وه بدن. نه گه ر ده ستیان به شتیکیش راگه یشتی، ئاکامه که ی هه له و

2- ئینجیلی مه تا، به شی سازده هه م.

نابەجى بۇو. كوپى چاكا! ئەو ەت قەت لەبىر نەچى، پىرەكەت لە سەرەمەرگدا دەپھەوى بىتئىرى بۇ دنيا. رەنگە ئەو رۆژە گەرەت لەبىر نەچى و وتەكەم لە دالغەى خۇتدا پارگى. وتەيەك كە بۇ رىنويىنى تۇ لە ناخى دلەو ەلدەقولى، چونكە تۇ لاوى و ەسوسەسى دنيايىش زۇرن و لەوانەيە پىت تامل نەكرى. چاكە ئىستا برۆكۆرە خۇشەويستەكەم.»

بەو وشانە، باوہ پايسى تەقديسى كرد. ئاليوشا كاتى چوونەدەرى لە كلېسە و بىركردەنەو لە وتەكانى باوہ پايسى، بوى دەرکەوت كە ئەو راھىيە چلەكىشە كە بەر لەوہ زۇر بە گرژى و ساردوسرى ەلسوكەوتى لەگەل دەكرد، لە ناكاو تيگەيشت لەگەل دۇستىكى تازە و چاوەرپوان نەكراو و مامۇستايەكى دلسۇز و بەرپىز ئاشنا بوو. بەجۇرىك كە دەتگوت باوہ پايسى مىراتىكە و باوہ زووسىما لە كاتى گيانكەنشتا بوى بەجى ەيشتووہ. ئاليوشا لە دللى خۇيدا گوتى: «رەنگە ەەر ئەو شتە بى كە لە نيوانياندا دەمەتەقىلى لە سەر كراوہ.» ئەو ئەندىشە فەلسەفەيانەى كە ئىستا بىستوى، ئەويش ئاوا چاوەرپوان نەكراو، نىشاندەرى سۇز و تىنى دللى باوہ پايسى بوو. باوہ پايسى دەيويست خىزا زەينى ئەو كۆرە لاوہ بۇ ئانگزا بوونەو لەگەل ەسوسەسى دنيايى ئامادە بكا وگەرەترىن بەرگرى لە گيانى لاويك بكا كە بە ئەمانەت پىي سىپىردراوہ.

(۲)

لەمالى باوكى

ئاليوشا بەر لە ەموو شتىك چوو بۇلاى باوكى. لە رىگا ەبىرى ەاتەوہ كە رۆژى پىشوو باوكى لە سەر ئەوہ پىنداگرىي كردبوو كە جۇرىك بچى نەھىلى ئىوان بزانى. ئاليوشا لە ناكاو لەخوى پرسى: «بۇ ئاوا؟ ئەگەر باوكم قسەيەكى تايبەتىشى لەگەل مندا ەبى، بۇ بەدزىيەوہ بچم؟» ئاخىر بەو ئاكامە گەيشت كە: «لەوانەيە دويىنى لەبەر شىواوى و ەيەجان ويستىبىتى باسى شتىك بكا.» ەلحاسل كاتىك مارتائىگناتىفنا دەرگاي باخەكەى بۇ كردهوہ (دياربوو گريگورى نەخۇشە و بە جىوبان كەوتووہ) لە ەلامى پرسىارەكەيدا گوتى ئىوان فىودوروىچ دوو سەعات لەمەوبەر چۆتە دەرى، زۇر خۇشحال بوو.

- ئەى باوكم؟

مارتا بە لەبىزىكى ساردوسر ەلامى دايەوہ: «لە سەرىيە. خەرىكە قاوہ دەخواتەوہ.»

ئاليوشا چووہ ژوورى. پىرە پىاو دەمپايى لەپى، بە ەبايەكى چكۆلە و كۆنەوہ لە سەر مىزى نانخورى بە تاقى تەنيا دانىشبوو. خەرىكى حىساب و كىتاب بوو خوى بەوكارەوہ سەرقال كردبوو. لە ماللى بە تاقى تەنيا بوو. چونكە ئىسمىر دياكوف بۇ كرینى كەلوپەل چووبووہ دەرى. ئەگەرچى بەيانى زوو ەستابوو و ەوللى دەدا خوى كامرەوا بنويىنى، بەلام شەكەت و بى ەيز دياربوو. نيوچاوانى لكەى خويىنى پىوہ وشك ەلاتىوو و بە دەسرەيەكى سوور پىچابووى. لووتىشى ماسىبوو و جى جى لكە خويىنى پىوہى قەتماغەى

بەستبوو، بەگشتى دەموچاويكى ناحەز و قىزەونى ھەبوو. پىرە پىاۋ لەو ھالەتە ئاگادار بوو. ھەركە ئاليوشا چوۋە ژوورئى بە چاويكى توورە و پقاويىيە ۋە تىي پوانى.

بە لەبزيكى تۆسنە ۋە گوراندى: «قاۋەكە ساردبۆتە ۋە. خولكت ناكەم. بۆ نيوەرۆ پىمگوتون شفتەى ماسى سازكەن، داۋا لە كەسىش ناكەم لەگەلم بخوا. بۆ ھاتوۋى؟»

ئاليوشا گوتى: «ھاتووم بزنام ھالەت چۆنە.»

- ئەرئى. دويىنى خۆم پىمگوتى بىيى. بەلام بى فايدەيە. رازى بە زەحمەت نەبووم. بەلام دەمزانى راناۋەستى و خىرا دىيى.

ئەۋەى بە ھەستىكى تىكەل بە رقەۋە دەربرى، ھەستا سەرپى و بە نىگەرانى لەبەر ئاۋىنەكە چاۋى لە لووتى خۆى كرد (رەنگە ئەو پۆژە چل جار زياتر چويىتە بەر ئەو ئاۋىنەيە). ھەروەھا دەسمالەكەى نىوچاۋانى كردهۋە و جوانتر بەستىيەۋە.

بە لەبزيكى ئامۆزگار يىيانەۋە گوتى: «سور چاكترە. دەستمالى سىي پىاۋ ۋەبىر نەخۇشخانە دەخاتەۋە. چاكە، ۋەعز و ھالى كليسە چۆنە؟ پىرەكەت چۆنە؟»

ئاليوشا ۋەلامى داىەۋە: «ھالى زۆر خراپە؛ لەوانەيە ئەمپۆكە بمرئى.» بەلام فيۆدور پاولوۋىچ گويى نەدايە و خىرا پىرسيارەكەى خۆى لەبىر بردهۋە. گوتىشى: «ئىۋان چۆتە دەرئى. دەيەھەۋى ئەۋپەرى ھەۋلى خۆى بدا كە دەزگىرانەكەى مېتيا ھەلفريۋىنى بۆخۆى.» پاشان بەدزاتانە دريژەى بە قسەكانى دا: «بۆيە لىزە ماۋەتەۋە.» لچىكى ھەلقوورتاند و چاۋى لە ئاليوشا كرد.

ئاليوشا پرسىيى: «دلنيام خۆى ئەۋەى بەتۆ نەگوتوۋە!»

با، با. زۆر لەمەۋبەر خۆى گوتى: باۋەر ناكەى، سى ھەوتوۋ لەمەۋبەر پىي گوتم؟ تۆ پىت وانىيە ئەۋىش بۆ كوشتنى من ھاتبوو؟ ھا؟ ھەتمەن بۆ ئەۋ ھاتنە مەبەستىكى بوۋە.

ئاليوشا بە شلەژاۋى گوتى: «مەبەستت چىيە؟ بۆ قسەى ۋادەكەى؟ راستە داۋاى پارە ناكە، بەلام ئەگەر داۋاش بكا كۆپكىكى پى نادەم.»

ھەر لەو كاتەدا كە بەنيۋ ۋەتاغەكەدا پىاسەى دەرکرد، دەستى خستە گىرفانى عەبا چلگنەكەيەۋە، كە قوماشەكەى لە كەتانى زەرد بوو و دريژەى بە قسەكانى دا: «ئالكسى فيۆدورۋويچى خۆشەۋىستىم! رەنگە بزانى كە دەمھەۋى زۆر عومر بكەم، بۆيە پىۋىستىم بە پارەيە و تەنانەت فلسىكىش بۆ من بايەخى خۆى ھەيە، ھەرچەندەش تەمەنم دريژتر بى پىۋىستىم بە پارە زياتر دەبى. ئىستاش لە تەمەنى پەنجا و پىنج سالىدا لە پىاۋەتى نەكەوتووم. دەمھەۋى ھەتا بىست سالى دىكەش لە پىاۋەتى نەكەوم. بەلام پىرتەر دەبم، قەلافتىشم ناحەز و دزيو دەبى و سەلىتەكان ئەمجارە بە مەيلى خۆيان نايەن بۆلام. بۆيە پىۋىستىم بە پارە دەبى. بۆيە ھەرچى زياتر پاشەكەۋتى بكەم، بۆخۆمى پاشەكەۋت دەكەم و پىۋىستىم پىيەتى ئالكسى فيۆدورۋويچى خۆشەۋىست. رەنگە ۋا چاكتر بى توش بزانى. با پىت بلېم دەخوام ھەتا كۆتايى تەمەنم دريژە بە تاۋان بدەم. چونكە تاۋان شىرىنە، ھەموو كەس پىيان خراپە، بەلام ھەموو مرقۇى دنيا لەگەلىدا دەژىن، بەلام ئەۋان بە نەپنى دەيكەن و من بە ئاشكرا. ھەر بۆيە تاۋانباران لەبەر ساۋىلكەيىم تىمپرادەخورن. ئالكسى! با ئەۋەشت پى بلېم، بەھەشتى تۆ لەگەل زەۋق و ھەستى من سازگار نىيە، ئەم بەھەشتەى تۆ ئەگەر بوۋنىشى ھەبى، شوپىنىكى بەجى نىيە بۆ مرقۇئىكى رىزدار. پىماۋايە خەۋم لىدەكەۋى و ئىتر خەبەرم نايىتەۋە. مەرگ يانى ئەۋە تەۋاۋ. ئەگەر پىتخۆش بى، دەتوانى بۆ شادىي رۆحم دوعا بكەى. ئەگەر پىشتخۆش نەبوو دوعا مەكە بە تۋون! فەلسەفەى من ئەمەيە، ئىۋان دويىنى قسەيەكى باشى كرد، ئەگەرچى ھەموومان سەرخۆش بوۋىن. ئىۋان مرقۇئىكى سەختىكىش و خۆنۋىنە. بەلام زانىارىيەكى ئەۋتۆى نىيە... بارھىنانىشى ھەروا. بىدەنگ دادەنىشى و بىئەۋەى مەتق بكا بە پىاۋ پىدەكەنى، ھەر ئەۋەش لە تەنگانە دەربازى دەكا.»

ئاليوشا بە بىدەنگى گويى بۆ راگرتبوو.

- بۇ قسە لەگەل من ناکا؟ ئەگەر بشیکا، بە پۆزیکەوہ خۆ ھەلدەماسیتئی. کورم، ئیوان زۆر ھیچو پوچە. «ئەگەر بمههوی، لە ماوہی دەقیقە یە کدا لەگەل گرووشنکا زەماوہند دەکەم. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، ئەگەر پارەت ھەبئی کافییە داوای شتیک بەکی زوو وە دەستت دەکەوی. ئیوان ھەر لەئەوہ دەترسی. چاویکی کردۆتە چوار چاو و دەیھەوی بەر بە ژنھینانی من بگری. بۆیە میتیا ھان دەدا لەگەل گرووشنکا زەماوہند بکا. دەیھەوی بەو کارە لە گرووشنکام دوور خاتەوہ. (پیتیاوہ ئەگەر پارەکەم خەرجنەکەم، دەیدەم بە ئەو!) جگە لەوہش ئەگەر میتیا لەگەل گرووشنکا زەماوہند بکا. ئیوان دەزگیرانە دەولەمەندەکەوی ئەو وەگەر دینئی و دلئیشی ھەر بەوہ خۆشە! کورم، ئیوان زۆر ھیچو پوچە!

ئالیووشا گوتی: «چەندە توو پەری تۆش. ھەر لەبەر دوینئییە؛ و اچاکە تۆزئی پراکشئی.

پیرە پیاو وەک ئەوہی تازە بە زەینی گەشتبئی، لە ناکا و گوتی: «فەرموو! بەلام قەیناکا تۆ ھەرچی بەک بلئی لئت توو پە نام. ئەگەر ئیوان بیکوتبایە، لئئی قەلس دەبووم. تەنیا لەلای تۆ دلم دەحەسیتەوہ و ھەست بە ھیمنایەتی دەکەم، دەنا سەرتاپام رق و قین دایگرتووہ و قیزەونیشم.»

ئالیووشا بە بزە یەکەوہ گوتی: «رقاوی و قیزەون نئیت، بەلکو لەرئی دەرچووی، ھەلەشە، ھەلەشە.»

- گوئی بگرە، ئەم پۆ بەیانی دەموست ئەو میتیا ناپەسەنە بە گرتن بەدەم، نازانم بپارەکەشم دەبئی بەچی. ھەلبەت لەم سەردەمەدا بە چاویکی دەمار گرژانەوہ چاو لە دایک و باوکان دەکەن، بەلام تەنانەت ئیستاش یاسا ئیزن نادا توو کەسەری باوکە پیرەکەت بگری و بەملاوئەولادا رایکئیشی، لە مالا کەوی خۆیدا وەبەر مست و پئلاقەوی دەوی و ھەرەشەوی کوشتنئیشی لئیکەوی. ئەویش لەبەر چاوی چەن شایەد. ئەگەر ئیشتیام لئبواہی، دەمتوانی لەبەر ئەو کارەوی دوینئئی تالاولی بە گەرودا کەم و بیخەمە بەندیخانەوہ.

- کەواہی ناتەوئی شکایەتی لئیکەوی؟

- ئیوان پەشیمانی کردەوہ. ئیوان سەگی کوئیە، شتئیکی دیکە لەگۆرئیداہی. پاشان ئالیووشا سەری داخست، فیۆدۆر پاولوویچ بە نیوہ سەرتە یەکی نھینئی لە درئژەوی قسەکانیدا گوتی:

- ئەگەر ئەو ھیچو پوچە بەگرتن بەدەم و بەکوئیتە بەندیخانەوہ، گرووشنکا دەییئیتەوہ و بئ مائل بوون دەچی بۆ ملاقاتی. بەلام ئەگەر بزانی منی پیرە پیاوی بئ ھیزی خوری شۆر کردووہ و بە قەستی کوشت لئئی دوام. لەوانە یە واز لە ئەو بیئئی و بئ بۆلای من... چونکە شیوہکەوی وایە و ھەموو شتئیک بە پیچەوانە یە. لە ناخی گەیشتووم! قومیک براندی ھەلنادەوی؟ چۆرئی قاوہی ساردەوہ بوو بەکی نئو پەرداخەکەوہ با براندیت بۆ بەکەم بە سەریدا، کورم قاوہ و براندی تیکەل بەکی زۆر خۆشە.

ئالیووشا گوتی: «سپاس. ئەگەر ویستم، ئەو کولئیرە یە ھەلدەگرم،» دەستی برد و کولئیرە فەرەنسییە کەوی ھەلگرت و نایە گیرفانی عەباکە یەوہ. پاشان چاوی لە باوکی برئی و بە نیگەرانییەوہ گوتی: «تۆش و اچاکە براندی نەخۆ یەوہ.»

«راست دەکەوی ھەق بەتویە. بەجئئی ئەوہی ئەعسابم ئارام کاتەوہ، زیاتری دەشلە ژئئئی. تەنیا پەرداخئیکی چکۆلەوی دیکە، لە دۆلابەکە دەردئینم.» قوفلی دۆلابەکەوی کردەوہ و پەرداخئیکی پەر کرد، پاشان دایخستەوہ و کلئیلە کەوی نایەوہ گیرفانی. «ئیتەر بەسە، خۆ پەرداخئیک نامکوژئی.»

ئالیووشا بە زەردەخەنەوہ گوتی: «دیوتە ئیستا ئەخلاق ت باشتر بووہ.» - ئم! تەنانەت بەبئی براندیش خۆشم دەوئی، بەلام لەگەل ئەو ھیچو پوچانە منئیش ھیچو پوچ دەبم. وانکا ناچی بۆ چئیرماشئینا. - بۆ ناچی؟ دەیھەوی سیخوپی بکا و بزانی کاتی گرووشنکا دئ چەندەوی پارە دەدەمی. ھەموویان ھیچو پوچن! بەلام سەر لە کاری ئیوان دەرناکەم. ھەر نایناسم، ھەرچی دەکەم تئئی ناگەم، لەباری رۆحئیشەوہ لە ئیمە ناچی. پئئی وایە میراتی بۆ بەجئ دەھئلم! تۆش و اچاکە بزانی، وەسییەتنامە لەپاش خۆم بەجئ ناھئلم. میتیاش وەک قالدۆنچە پان و فلئیچ دەکەمەوہ. قالدۆنچە بەرسوورەکەش وایە شەوانە بە

دەمپايى دەيانكۆزىم. كاتى پىيان لىدەنىم، كىچەيان دى لە ژىر پىمدا. مېتىيى خۆشەويستى تۇش بەو دەردە دەبەم. دەلىم مېتىيى خۆشەويستى تۆ، چونكە دەزانم خۆشت دەوى. ئەرى، تۆ خۆشت دەوى و مەيلى خۆتە خۆشت دەوى. ھىچ ترستىكم لەو ھەيىيە. بەلام ئىوان ھىچكەسى خۆشناوى. ئىوان لە ئىمە نىيە. ئالىووشاگان! ئەو جۆرە مەرقانە لە رەچەلەكى ئىمە نىن. ھەك تەپوتۇز وان، بايەك ھەلىيەك، تەفروتوونا دەبن... كاتىك پىمگوتى ھەرە بۆ ئىرە، بىرۆكەيەكى گەوجانەم لە مېشكدا بوو. دەمويست ھەموو سىرۆتېرى مېتكا لە تۆ دەركىشىم. بۆيىنە ئەگەر ھەزار يان دووھەزار رۆبلى پىبەدەم، بلىي ئەو خويىيەي لە برسە مردووە قەبوولى بكا و بۆ ماوھى پىنج يان باشتر بلىم، سى و پىنج سالى مىلى خۆى بشكىنى و گۆرى گومبكا و دەست لە كۆل گرووشنكا بكا تەو؟ ئالىووشا لە بنەوھە منجاندى: «لىي - لىي دەپرسىم. ئەگەر سى ھەزارى پىبدەي، رەنگە...»

«وړينە دەكەي! پىويست ناكالى پىرسى! رام گۆراوھ. لەخۆرا وړينەيەكم كرد.» ئەمجار پىرەپىاو، دەستى ھەلئەكاند و نەپاندى: «ھىچى نادەمى، تەنانەت كووپكىكىش، خۆم پىويستىم بە پارەيە. بەبى ئەوھش ھەك كەرەجنە جىقى دەردىنم. ھىچى پى مەلى، دەنا دلى خۆى خوش دەكا. تۆش لىرە كارت نىيە، پىويست ناكالى لىرە بىمىنئەتەو، بۆ. ئەو دەزگىرانەي، كاترىنا ئىوانا، كە ھەتا ئىستا لىي شاردوومەتەو، شووى پىدەكا يان نا؟ پىموايە دوينى چووبوى بۆ دىدەنى!»

- بە ھىچ شىوھەك دەستى لى ھەلناگرى.

- دىوتە ئەو چەتوھە بەناز و نووزانە چۆن ئاشقى ئەو ھەتوھە بەرەللا و سووك و چرووكە بوون. ئەوھە بزەنە ئەو خاتونە رەنگ بزرپكاوانە جىاوازيان زۆرە لەگەل... ئاخ، ئەگەر ھەك ئەو لاوھ دەبووم و ئەو قەلافەت و بەژن و بالايەي ئەو كاتەم دەبوو، (لە تەمەنى بىست و ھەشت سالىندا زۆر لەو قىتوقۇز و جوانچاكرت بووم) پالەوانىكى سەرکەوتوو دەبووم، راست

ھەك ئەو. مەرقىكى خويىيە! بەلام بە ھىچ شىوھەك نابىتە خاوەنى گرووشنكا، ناكورم، نابى! دەيتۆپىنم. جىقى دەردىنم! بەم وشانەي كوتايى، تەواو رەكەي گەرابووە و چەقۆت لىدايە خويىنى نەدەھات.

بە تورەيىيەوھە درىژەي پىدا: «دەتوانى بۆيى. ئەمرو لىرە ھىچ كارتىك نىيە بىكەي.»

ئالىووشا بۆ خوداھافىزى لىي چووە پىشى و شانى ماچكرد.

پىرە پىاو تۆزى بە سەرسوورمانەوھە پىرسى: «ئەوھە بۆچى بوو؟ دىسان يەكتر دەبىن، يان پىتوايە يەكتر نابىنئەوھە؟»
- ديارە يەكتر دەبىنئەوھە، مەبەستىكم نەبوو.

پىرەپىاو چاويكى لىكرد و گوتى: «منىش ھىچ مەبەستىكم نەبوو.» پاشان لەپشت سەريەوھە گوراندى: «گويىگرە گوى، دىسان ھەرەوھە پىيان دەلىم شىفتەي ماسىت بۆ ساز كەن، شىفتەي چاك، نەك ھەك ئەوھى ئەمرو. ھەتمەن ھەرەوھە! سەبەنى ھەرە، گويىت لىيە، سەبەنى!»

نىوھە پەرداخىكى دىكەي براندى تىكرد، سىنگى سافكرد و لەبن لىوھەوھە منجاندى: «ئىتر ناخۆمەوھە!» و دىسان دەرگاي دۆلابەكەي داخستەوھە و كلىلەكەي نايەوھە گىرفانى. پاشان رۆيى بۆ ھەتاغى خەوھەكەي. شەكەت و ماندوو لە سەر چىپاكە خۆي راکىشا و خىرا خەوى لىكەوت.

(۳)

دیدار له گه ل کورانی قوتابی

ئالیووشا، که له مالی باوکی هاته ده ری و به رهو مالی مادام خوڅلاکوف بایدایه وه، له دلی خویدا گوتی: «خودایه زور شوکور سه بارهت به گرووشنکا هیچی لی نه پرسیم، دنا نه مده توانی درو بکه م و ده بوو باسی دیداری دوینیی خو م له گه ل گرووشنکای مووبه موو بو بگیرمه وه.»

ئالیووشا به داخ و که سه ره وه هه ستیده کرد هه ردوو ره قیبه که که له دوینیوه رق ئه ستورتر بوون و دلایان به جار لی له یه کتر رهش بووه. «باوکم قین و رق دایگرتوو و پیلانیکی دارشتوو، دیمیتیش له وانه یه له دوینیوه دلره قتریش بووبی، حه تمه ن ئه ویش رق و توورپیی ناخی داگرتوو، بنگومان ئه ویش پیلانیکی دارشتوو، په ککو له و به لایه، هه چوینیکه ده بی ئه مرؤ په دای بکه م.»

به لام بیرکردنه وهی ئالیووشا زوری نه خایاند. له ریگا رووداو یک قه وما. ئه گه رچی رواله تن ساکار بوو، به لام شوینیکی قورسی له سه ر دانا. دوا ی ئه وهی له گو ره پانه که تیپه ری . به ره و کولانیکی بایدایه وه، که ده چوو ه سه ر شه قامی میخیلو فسکی و کهنده لانیکی چکوله له شه قامی سه ره کیی جیا ده کرده وه. (هه موو شه قامی شاره کهی ئیمه یان به قوولگه و کهنده لان لیکه له بریوه) له لای پردیک چاوی به پو لیک کو ری قوتابی که وت. که هه موویان ته مه نیان ده دوا زده سالان بوو. له قوتابخانه وه به ره و مالی ده رویشته وه. هیندیکیان جانتایان له کول نابوو، هیندیکیان به جانتای قایشی قهیتانداره وه، بریکیان کوله بالته یان له به ردا بوو. تا قمیکیشیان چاکه تی چکوله.

ته نانه ت هیندیکیان چه کمه ی مل دریژیان له پی دا بوو و حاندی قولاپه ی لاقیان چرچ ولوچ بوو، له و زمانه ی کورانی نازپه روه رده له پیی ده که ن و دلایان پیوه یه تی. هه موویان به تامه زرؤییه وه باسی شتیکیان ده کرد، دیار بوو پیکه وه ته گبیر و را ده که ن. ئالیووشا هه ر له و روژه وه که له مؤسکو نیشته جی بوو، نه ی توانیبوو کاتی تیپه رین به لای قوتابیاندا سه رنجیان نه داتی، به تاییه ت مندالانی سی چوار سالانه ی زور خو ش ده ویست. قوتابیانی ده دوا زده سالانه شی خو ش ده ویست. هه ر بویه له به ر دلته نگی و شیوا ییه که ی ئه مرؤی ده ویست خیرا بچی بو لای ئه و مندالانه و سه ری قسه یان له گه ل بکاته وه. چاوی له روخساری سوور هه لگه راو و قوشقییان بری و خیرا بو ی ده رکه وت هه موویان به ر دیان به ده سته وه یه. له ولای کهنده لانه که وه، نزیکه ی سی مه تر دوورتر، کوریکی قوتابی دیکه له په نا محه جه ره یه ک راوه ستابوو، ئه ویش جانتاییه کی قایشی له شاندا بوو. ده سالانه ده بوو. لاواز و ره نگ بزپکاو، چاوی رهش و گهش. شهش مندالی دیکهش که دیار بوو هاو پولی ئه ون و پیکه وه له قوتابخانه هاتوونه ده ری، به لام له گه ل ئه وان به کیشه هاتوو و دیاره رقی لینیان هه ستاوه. سرک و قوشقی راوه ستابوو. چاوی له منداله کان بریبوو. ئالیووشا لینیان چوو ه پیتی، کوریکیان توو که سه ری بو ر و لوول بوو. بالته یه کی ره شی له به ردا بوو، ئالیووشا پیگوت:

- کاتی هاوته مه نی ئیوه بووم و جانتای قایشدارم هه بوو، له شانی چه په م ده کرد بو ئه وهی ده سته راستم ئازاد بی، به لام تو جانتاکه ت له شانی راسته ت کردوو. ئاوا نابی، ناجوره.

ئالیووشا له گه ل فرتوفیلی ئه و جو ره قسانه ئاشنا نه بوو. به لام مروقی گه وره ئه گه ر بیهه وی له گه ل مندال یان تا قمیک مندال بکه ویته قسه ئیتر ناچاره و ده بی به شیوه یه کی جیدی سه ری قسه بکاته وه تا کو وه ک ئه وان بیته وه. ئالیووشا ئه وهی له رووی غه ریزه وه ده زانی.

کوریکی یازده سالانه ی جوانکیله و شادیک، خیرا وه لامی دایه وه: «ئاخه چه پله ره.» منداله کانی دیکهش هه موو چاویان له ئالیووشا بری.

کورپکی دیکه‌یان گوتی: «کاتی به‌ریش ده‌هاوی به‌دهستی چه‌په‌ی ده‌یهاوی.»

هر له‌و کاته‌دا به‌ردیک ویزه‌ی هات و به‌ره‌و کورپه‌که هات. ئە‌گه‌رچی ده‌قیق و به‌هیز له‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌وه به‌دهستی کورپه‌ی کزه‌لۆک هاویژرابوو، لاچاوی کورپه‌ی چه‌په‌ری توزیک فرینجان.

هه‌موویان گوراندیان: «ئیس‌مۆرۆف، زووکه‌ تۆله‌ی خۆت بکه‌وه.» به‌لام ئیس‌مۆرۆف، کورپه‌ی چه‌په‌ر، پیویست به‌گوتن ناکا، هه‌ر له‌رپوه‌ بۆ تۆله‌ی خۆی، به‌ردیکی هاویشت به‌لام له‌عه‌رزه‌که‌ درا. ئە‌و کورپه‌ی له‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌ راوه‌ستاوو، که‌ له‌سی مه‌تریبه‌وه‌ دیارووو گیرفانی پره‌ له‌به‌رد. به‌ردیکی دیکه‌ی هاویشت. ئە‌مجاره‌ راست له‌ئالیوشای هه‌لکرد و له‌شانی درا.

منداله‌کان به‌قاکیشان هاواریان کرد: «له‌توی هه‌لکرد، به‌قه‌ست ئە‌و کاره‌ی کرد. تۆ کارامازۆفی. کارامازۆف! ده‌تناسی زوو که‌ن به‌ردبارانی که‌ن!»

شه‌ش به‌ردیان له‌کورپه‌ هه‌لکرد، به‌ردیکیان راست له‌ته‌پلی سه‌ری درا و که‌وت به‌عه‌رزیدا. به‌لام خیرا هه‌ستایه‌وه‌ و زۆر ته‌رده‌ستانه‌ وه‌لامی دانه‌وه‌. هه‌ردوو له‌ده‌ستیانکرد به‌به‌رده‌فرکی. زۆربه‌ی منداله‌کان گیرفانیان پر بوو له‌به‌رد.

ئالیوشا نه‌راندی: «ئوه‌ چه‌که‌ن؟ رۆله‌گیان، پیتان عه‌یب نییه‌؟ شه‌ش که‌س له‌گه‌ل یه‌ک که‌س به‌شه‌ر دین! ئاخه‌ر ده‌یکوژن.»

هه‌لاته‌ پیتشی و بۆ ئە‌وه‌ی کورپه‌ی کزۆله‌ رزگار کا، بارانی به‌ردی به‌گیانی کرپ. بۆ ساتیک دوو سی که‌سیان ده‌ستیان له‌به‌رده‌فرکی راگرت.

کورپکی کراس سوور به‌ده‌نگیکی تووره‌ و مندالانه‌وه‌ هاواری کرد: «سه‌ره‌تا ئە‌و ده‌ستی پیکرد! هه‌چووچه‌. چه‌ن رۆژ له‌مه‌وبه‌ر له‌نیو پۆله‌که‌دا چه‌قۆیه‌کی له‌کراسووتکین دا. خوینی لیهاات. کراسووتکین شکایه‌تی لینا‌کا، به‌لام پیویسته‌ ته‌ممی کری.»

- ئاخه‌ر بۆ؟ چه‌تمه‌ن سه‌رده‌نینه‌ سه‌ری و ئازاری ده‌ده‌ن.

منداله‌کان تیکرا گوراندیان: «چاو لیکه، دیسان به‌ردیکی تیه‌له‌کردی. ده‌تناسی. ئیس‌تا ئیتر تۆ به‌دژی خۆی ده‌زانی. یاللا ده‌ی با هه‌موومان سیزه‌ی لینگین، ئیس‌مۆرۆف تۆله‌ی خۆت بکه‌وه!» دیسان بارانی به‌رد، ئە‌ویش زۆر توند و تیژتر له‌پیشوو ده‌ستپیکرده‌وه‌. به‌ردیک له‌سه‌ر سنگی کورپه‌ی ئە‌وبه‌ری که‌نده‌لانه‌که‌ درا؛ قیزه‌ی لی‌هه‌ستا و ده‌ستیکرد به‌گریان و به‌هه‌لاتن له‌سه‌ر گرده‌که‌وه‌ به‌ره‌و شه‌قامی میخایلۆفسکی داگه‌را. هه‌موو پیکه‌وه‌ گوراندیان: «به‌زی ترسه‌نۆک، قوله‌ی ریکه‌لۆک!»

کورپیک که‌کوئی له‌به‌ردا بوو و چاوی بریق‌ه‌ی ده‌هات، گوتی: «کارامازۆف نازانی چ بوونه‌وه‌ریکه‌. کوشتنیش بۆ ئە‌و که‌مه‌.» ویده‌چوو ئە‌و کورپه‌ له‌هه‌موویان گه‌وره‌تر بی.

ئالیوشا پرسیی: «مه‌گین چه‌که‌؟ قسه‌به‌ره‌؟»

کورپه‌کان هه‌موویان به‌شیوه‌یه‌کی گالته‌نامیز، چاویان له‌یه‌کتر کرد.

هه‌ر ئە‌و کورپه‌ی پیشوو گوتی: «رینگاکه‌ت به‌ره‌و میخایلۆفسکیه‌؟ خۆتی

پینگه‌نینه‌... چاو لیکه، دیسان راوه‌ستاوه‌، خه‌ریکه‌ چاومان لیده‌کا.»

کورپه‌کانی دیکه‌ تیکرا هاواریان کرد: «خه‌ریکه‌ چاومان لیده‌کا.»

- لیتی بپرسه‌ بزانه‌ له‌گه‌ل به‌سته‌یه‌ک گسکی حه‌مام چۆنه‌. گویت لیتی، لیتی بپرسه‌ ده‌ی!

ده‌نگی قاقای پیکه‌نینیان به‌رز بۆوه‌. ئالیوشا چاویکی لیکردن. ئە‌وانیش چاویان له‌ئە‌و کرد.

ئیس‌مۆرۆف به‌ده‌نگیکی تووره‌ و هه‌ره‌شه‌نامیزه‌وه‌ هاواریکرد: «لیتی نزیک مه‌به‌وه‌، بریندارت ده‌کا.»

- سه‌باره‌ت به‌به‌سته‌ی گسک هه‌چی لیناپرسم، چونکه‌ پیموایه‌ به‌ئە‌و پرسیاره‌ سه‌رده‌نینه‌ سه‌ری. به‌لام قسه‌ی لی‌ داده‌کیشم، بزانه‌ بۆ لیتی بیزارن. کورپه‌کان هه‌موو به‌پیکه‌نینه‌وه‌ گوتیان: «که‌وايه‌ زوو ئە‌و کاره‌مان بۆ بکه‌.»

ئالیوشا له پردهكه په پرییهوه و به گردهكه دا وهسه كهوت و راست
رؤیشت بولای كوره.

كورهكان تیکرا هاوریان کرد: «ئاگات له خۆت بی، له تو ناترسی. زمانت
بگهړی، چه قویهکت لیده، هه به وجوره ی له کراسووتکینی دا.»

كوره چاوه پروان راوه ستابوو و له جیی خوی نه ده بزوت. ئالیوشا به رهو
لای ئه و ده رپویش، كه نزیك بووه بوئی ده كهوت كوره نو سالی ته مه نه.

له گهل ئه وهی لاوازه و هه لینه داوه، نه خو شیشه. به دهموچاویکی زهرده ل و
رهقه له وه چاوه رهش و رقاوییه كهی تییریبوو. روپوشیکی كونه و رهنگ
بواردووی له بهردا بوو كه زور به بهری تهنگ بوو. قولله رووته كانی هه تا
پشت هه نیشکی به ده ره وه بوو. پینه یه کی گه و ره به سه ر چوکی راسته ی
پانتولله كه یه وه بوو. نووکی چه كه می لاقی راسته ی كون بوو بوو كه به وردی
به جه و هه ره شیان كرده بوو. هه ردوو گیرفانی چا كه ته كه ی پر بوون له به رد
و له بهر قورسی داچورا بوون.

ئالیوشا دوو هه نگاوی مابوو بگاته لای راوه ستا. هاورپی له گهل
چاكوخوشی چاوی تییری. كوره كه له پیوه له چاوانی ئالیوشا گه یشتبوو كه
لینادا، خاو بووه و ئاوی گوت به ئالیوشا!

. شهش كهس له گهل یه كهس، ئه گه ره ته نیا بین، هیچیان ده ره قه تم نایه ن!
ئالیوشا گوتی: «ده یانگوت من ده ناسی و به قهستی به رد م تئ
هه لده كه ی.»

كوره به تووره بییه وه گوراندى: «له كۆلم به وه.» به لام له جیی خوی
نه بزوت. ده تگوت چاوه پروانی شتیكه و دیسان بریقه یه کی پر له رق و قین له
چاویدا دیار بوو.

ئالیوشا گوتی: «زور چا كه، من ده روم. به لام ئه وه بزانه هه ر ناتناسم.
سه ریش نانیمه سه رت. پییان گوتم، گالته ت پیده كه ن، به لام من نامه وی
سه ربنیمه سه رت و گالته ت پیبكه م. خودا حافیز!»

كوره هه روا تووره و تۆسنانه به دواى ئالیوشادا وه ریکه وت و گوراندى:
«راهیبی پاتۆل هه وریشم!» هه ستیشی ده کرد كه ئالیوشا هیرشی بو ده با،
بویه خوی راست و چه پ کرد و ئاماده ی به رگریکردن له خوی بوو؛ به لام
ئالیوشا رووی وه رگیرا و چاوی لیکرد، پاشان ملی رپی گرت. سی هه نگاوی
نه نابوو، كوره گه و ره ترین به ردی له گیرفانی ده رهینا و زور به توندی له
پشتی ئالیوشای راکیشا.

ئالیوشا دیسان ئاوری دایه وه و گوتی: «ده ی كه وایه له پشته وه زه بر
ده وه شینی! قسه ی ئه وان راسته ده لین به دزییه وه شالاو ده به ی.» ئه مجاره،
كوره زور به تووره یی به ردیکی له دهموچاوی ئالیوشا هه لکرد؛ به لام
ئالیوشا فریا كهوت ده ستی بکاته قه لغان و به رده كه له باسکی درا! گوراندى:
شهرم ناکه ی؟ ئاخو خۆ من کارم پیت نییه. ویستم یارمه تیشته بده م!»

كوره هیدی و شه رانی راوه ستا، دلنیا بوو كه هه ر ئیستا شالاوی بو ده با.
هه ر بویه كاتیك تیگه یشت ئالیوشا كاری پیی نییه، وه ك بوونه وه ریکی
بچووكی وه حشی رقی هه ستا و وه ك شیت و هار هیرشی برد بو ئالیوشا
و به رله وه ی له جیی خوی چرته بكا، كوره ی رق له زگ ده ستی چه په ی
ئالیوشای به هه ردوو ده ستیگرت و به قامکی زه رنه قووته یدا نووسا.
ئالیوشا له بهر ژانی ده ستی نه راندی و به هه موو هیز و قه وه تی خوی
ده ستی راپسكاند و قامکی له گیرگه ی ددانی كوره ده رهینا. كوره ده ستی
به ردا و هه لاته ئه و لاوه. ددانی هه تا سه ر یه سقانی په نا نینۆخی چوو بووه
خواری و خوینی لی ده رپه راندبوو. ئالیوشا ده سره یه کی له گیرفانی ده رهینا
و توند به ستی. ده قیقه یه کی ته واو خه ریکی پیچانی قامکی بوو. كوره ش له و
ماوه یه دا راوه ستابوو و چاوی لیده کرد. پاشان ئالیوشا سه ری هه لینا و نیگا
دلۆقانه كه ی تییری و گوتی:

«باشه بو وات کرد؟ دیوته چه گازیکت لیگرتم؟ ئیتر به س نییه؟ پیمبلی من
چیم کردووه؟»

كوره عه به سرا بوو و چاوی نه ده ترووكاند.

ئاليوشا ھەر بەو لەسەرەخۆييەو ھە دريژەي بە قسەکانی دا: «ئەگەرچی ناتناسم و ئەو ھەيەكەم جارە چاوم پييت دەكەوي، رەنگە ئازاريكم پي گەيانديتي دەنا لەخۆرا ئوقاي من ناي. كەوايە پييمبلي چيمکردوو؟ چ ھەلەيەكم کردوو پييمبلي؟»

كۆرە لەجياتي ھەلام، زوورە زوور دەستي کرد بە گريان و تيي تەقاند. ئاليوشا ھيۆر ھيۆر بە دوايدا بەرەو شەقامي ميخاييلفسكي سەري پيۆھنا و ھەتا ماوھيەكي زۆر دوور بە دوور كۆرەي دەدي بە پرتا و ھەلدي و ئاور ناداتەو، بيگومان ھەروا دەشگريا. بپياريدا ھەر كاتي دەرەتي بۆ ھەلکەوي، بيدۆزيتەو و گري پوچكەي ئەو نھينيە بکاتەو. بەلام لەو كاتەدا دەرەتي ئەو ھەي نەبوو.

(٤)

لە مالى مادام خۆخلاكوف

ئاليوشا زوو خۆي گەياندە مالى مادام خۆخلاكوف، مالهەكەيان خانووبەرەيەكي بەردين و دوو نھۆم، يەكيكيش لە جوانترين خانووبەرەكاني ئەم شارەي ئيمە بوو. ئەگەرچی مادام خۆخلاكوف زۆر بەي كاتي ژيانى لە پاريزگايەكي ديکە تنيەر دەکرد، كە لەوي ملکيكي ھەبوو، يا لە مۆسكو دەبوو كە لەويش خانووبەرەيەكي تايبەتي ھەبوو. لە شارەكەي ئيمەش خانووبەرەيەكي بوو كە لە باب و باپيرانەو بە ميرات پيي گەيشتبوو. ئەو ملکەي لە شارەكەي ئيمە بوو لە دوو ملکەكەي ديکەي گەرەتر بوو، لەگەل ئەو ھەشدا، ماوھيەكي زۆر كەم لە شارەكەي ئيمە ماپۆو. لەبەر ھەيوانەكەو ئاليوشاي ديت و بە ھەلەوداوان ھات بەرەوپيري.

«نامەكەم سەبارەت بە مۆجزەي تازە بە دەستت گەيشت؟» زۆر توند و توورە قسەي دەکرد.

- بەلي.

- پيشان ھەموانت دا؟ پير كۆرەكەي بە داكي گەياندا!

ئاليوشا گوتي: «ئەمرۆ دەمري.»

- بيستوومە، دەزانم. ئاخ چەندم پيخۆشە لەو بارەو ھەلگەلت بدويم. تەنيا لەگەل تۆ نەك كەسي ديکە، تەنيا لەگەل تۆ! چەندەش بەداخەو ھەم ناتوانم چاوم بە ئەو بکەوي! تەواوي خەلکي شارەكە شلەژاون، ھەموو چاوەرپين. زانيوتە كاترينا ئيواناش ليژەيە؟

ئاليوشا گوراندي: «ناوچاوانەكەم ھيتاوييەتي. كەوايە ھەر ليژە چاوم پيي دەكەوي. دويني پيي گوتم ئەمرۆ حەتمەن بچم بۆ ديدەني.»

- دەزانم، لە ھەموو شتیک ئاگادارم، ڕووداوەکەى دۆینیشم مووبەموو بیستوو. ھەرۆھا کردەوێ شیتوشوورانەى . ئەو دەعبایەش. C'est tragique، ئەگەر بەجیى ئەو بوايەم، نازانم چمدەکرد. دەى بیروپات سەبارەت بە دیمیتیری برات چییە؟ - خودایە گیان! ئالکسی فیۆدورۆویچ! خەریکە لەبیرم دەچى، بیھینە بەرچاوى خۆت؛ براکەت لەگەڵ ئەو، ئەو برادەرەت نالیم، براکەى دیکەت ئیوان فیۆدورۆویچ دەلیم، پیکەو قسەیان کردوو. پیکەو بۆ مشتومرێ جیددى دانیشتون. خۆزگە بتهینایەتە بەرچاوى خۆت ئیستا لە نیوانیاندا چى دەگوزەرى . واوہیلايە واوہیلا، من پیموایە زۆر جەرگبەر، وەک چیرۆکیکی تراژیک و پڕ کارەسات دەچى. ڕوون نییە بۆ خەریک زانی خۆیان لە نیو دەبەن. ھەردووکیشیان لەو تیدەگەن و چیژی لى وەر دەگرن. چاوەرپیت بووم، بەراستی تاسەم دەکردى ئیتەر لە توانامدا نەماو و ئەوہش لە ھەموو شتیک خراپترە. ھەر ئیستا ھەموویت بۆ دەگێرمەو، بەلام ئیستا دەبى باسى شتیکى دیکەت بۆ بکەم، گرینگترین شت چییە. پیم بلینانم لیزا بۆ توورە بوو؟ ھەرکە بیستی لیزەى قەلس بوو! دەنگى لیزا لە کەلینى درگاکی تەنیشتیانەو ھات: «دایە، توى ئیستا ڕقت ھەستاو، نەک من.» دەنگى گر بوو، وەک ئەوہى بیھەوئ پیکەنى، بەلام ئەوپەرى ھەولئى خۆى دا بۆ ئەوہى دان بە خۆیدا بگرئ. لەرپوہ کەلینى درگاکی سەرنجى ڕاکیشا، لیزاش بیگومان لە کەلینەکەوہ چاوى لیدەکرد، بەلام ئیتەر ئەوہى نەدەدى.

- سەیریش نییە لیزا، سەیر نییە... بیری بیری بوونى تۆش منى لە دین دەرکردوو. بەلام ئالکسی فیۆدورۆویچ، لیزا حالئى باش نییە، شەوى ڕابردوو زۆر نەخۆش بوو، بەدەم چەقوچو و تاویاوەوہ نالاندوویە! زۆر بە زەحمەت توانیم چاوەروانى بەیان و ھاتنى ھیرتزنستیۆب بۆم. دەلئى سەرى لیدەرناکەم و دەبى جارئ سەبر بکەین. ھیرتزنستیۆب ھەمیشە دیت و دەلئى سەرم

لئى دەرناچى. کاتئ گەیشتیئە ئیرە لیزا قیژاندی و توورە بوو، ئیسەرەمى کرد کە بیبەمەوہ بۆ ھۆدەکەى خۆى. - دایە! نەمدەزانئ ئەو ھاتووہ. لەبەر ئەو نەبوو ویستم بۆ ئەم وەتاغەم بیئییەوہ.

- قسەى تیدا نییە لیزا، یولیا بە ھەلاتن ھات و پى گوتى ئالکسی فیۆدورۆویچ خەریکە دئ بۆ ئیرە. خەریک بوو بۆ توى کیشک دەدیرا. - دایکە گیان، قسەىکى ژیرانەت نەکرد. بەلام ئەگەر دەتھەوئ قەرەبووى بکەیتەوہ و قسەىکى ئاقلانە بکەى، وا چاکە بە میوانە بەرپزەکەمان ئالکسی فیۆدورۆویچ بلئى دواى ئەو ڕووداوەى دۆینئ و بوونە مەلحەکەى خەلگى، کاریکی ژیرانەى نەکردووہ ھاتووہ بۆلامان.

- لیزا! خەریکی پى زیادى دادەکیشئى. ناچارم دەکەى توورە بۆتە مەلحەکەى کئ؟ من زۆرم پىخۆشە ھاتووہ، پىویستم پىیەتى، بەبئ ئەو ناتوانم ھەلکەم. ئالکسی فیۆدورۆویچ بگە فریام زۆر خەمبارم! - دایە گیان، بۆ ئاوا دەکەى، چبووہ؟

- ئاخ لیزا! ئەو حالەتە کشمیشییە تۆ و نەخۆشى و بئ ئوقرەبیئ، ئەو شەوہ تالووتوونە و لە ھەمووى خراپتر حەزرەتى ئەجەلى ئەمجەدى ئەفخەم ھیرتزنستیۆب! ھەموو شتیک، لەراستیدا ھەموو شتیک... تەنانەت ئەو مۆجزەش! ئاخ ئەو مۆجزەى توشى دلەخورپە و شلەژانیاں کردم، وردیان کردم، ئەى ئالکسی فیۆدورۆویچى خۆشەویست! ئەو تراژیدیایەش لە وەتاغى میواندارى، با پیتبلیئم لە تاقتى من بەدەرە. بۆم تامل ناکرئ. ڕەنگە کۆمیدى بئ نەک تراژیدیش. پیمبلئ بزەنم، باوہ زووسیم بلئى ھەتا سبەینئ بمینئ، ھا؟ ئاخ خودایە گیان! من بۆ وام لىھاتووہ؟ ھەموو ساتیک چاوم دەقوچیتم و دەبینم ھەمووى وړینەى، وړینە.

ئالیووشا لە ناكاو پەرییە نیو قسەکانى: «زۆرى منەت ھەیە ئەگەر کونەپەرۆیەکی خاوینم بدەنى قامکى پىبەستم. کۆلەوار بووہ و زۆر دیشئ.»

ئاليووشا قامكه گه ستراره كهى كرده وه، دهره كه له خوينا شه لال بوو بوو. مادام خوځلاكوڤ قيزاندى و چاوى خوى گرت.

- خودايه گيان چ برينيك، ئه وه بو ويله هاتووه؟

به لام ليزا ههركه له كه ليتنى درگاكه وه قامكى ئاليووشاى دى، درگاكهى له سه ر چه قى پشت كرده وه و هاوارى كرد: «وه ره، وه ره بو ئيره. ئيتير ورينه و قسهى بى سه ره و بهر، به سه! خودايه گيان، بو تا ئيستا له وى راوه ستاوى و هيچ نالى؟ دايه، له وانه يه به هوى خوين له بهر رويشتنى بمرى! چوون وات ليهاه؟ ئاو، ئاو! له پيشدا ده بى خاوين بيشوى. بيخه نيو ئاوى سارده وه با ژانه كهى بشكى. هه ر ئاو راى گره، هه ر ئاو راى گره... دايه! زووكه، برى ئاو و ته شتوكه يه ك بينه. خيراكه.» زور به توور ه ي قسه كانى ته واو كرد. به ديتنى برينه كهى قامكى زراوى چو بو بوو.

مادام خوځلاكوڤ هاوارى كرد: «وا چاكه بنيرين به دواى «هيرتزنيسيتوب» دا!»

- دايه! ئاخرى ديقم پيده كهى. هيرتزنيسيتوبى خو شه ويستت ديت و ده لى سه رم لى دهرناچى! ئاو، ئاو! بوخاترى خودا خو ت بچو و به يوليا بللى په له بكا. ئه و ته وه زه لى ده سته و ستانه ش هه ميشه خوى ده گنخينى! دايه خيراكه، خيرا، ده نا ده مر م، دلم ده توقى.

ئاليووشا، ترسا كيشه و هه را سازبى له نيوان دايك و كچدا، هاوارى كرد: «هيچ نيبه، خو شتيكى وا نيبه. خو تان نارحه ت مه كه ن.»

يوليا به له ز به ئاو و تاسه وه هاته ژوورى و ئاليووشا قامكى له ئاوه كه نا. - دايه! بوخاترى خودا تو زى ته نزيل و تراوكهى كزانه وهى تايبه تى برينم بو بينه. چى پيده لى ن، هينديكمان هه يه، هينديكمان هه يه، هه مانه، دايه ده زانى بتريبه كه له كو ييه؛ له ژوورى خه وه كه ت له نيو دولابى ده سته راست دايه، بتريبه كى گه و ره و به سته ته نزيله كه له ويدا يه.

- ليزا! هه ر ئيستا هه موو شته كانت بو دينم، تو هه ر مه قيژينه و دلى خو ت نارحه ت مه كه. ديوته ئالكسى فيودورويچ نازايانه تاملى ده كا. ئالكسى فيودورويچ قامكت بو ئاوا كو له وار بووه؟

مادام خوځلاكوڤ به هه شتاو رويشت. ليزاش چاوه رى بوو. به بى مائل بوون له ئاليووشاى پرسى:

- بهر له هه موو شتيك ئه م وه لامه م بده ره وه، قامكت به چ ئاواى ليهاه؟ ئه وكات سه باره ت به شتيكى ديكه قسه ده كه ين. باشه؟

ئاليووشا هه ستى به وه كرد بوو كه ئه و چن ساته ي چوونه دهر وهى مادام خوځلاكوڤ بو ليزا چه نده به نرخه، باسى ديداره پر نه ينيه كهى له گه ل مندالانى قوتابى به چن وشه به يان كرد. ليزا به بيستنى ئه و رووداوه داي به رانى خويدا و وه ك ئه وهى مافى بهر گرى كردن له كاره كانى ئه وى ببى، به توور ه يى گوراندى:

- عه يب ناكه ي، به و جلوه بهر گه وه له گه ل مندالانى قوتابى ده كه وى! ئه گه ر ئه و كارانه بكه ي له منداليش مندالترى! به لام سه باره ت به و كور ه در و وه حشيبه ده بى هه رچونيكه په يداى بكه يت و ئاگادارم بكه يته وه، چونكه له وه ده چى رازيك له گو ريدا بى. ئيستا با بچينه سه ر مه به ستى دو وه م. به لام سه ره تا پرسياريك: ئالكسى فيودورويچ! پيت وايه ژان و ئازار ده بيته هوى ئه وهى سه باره ت به شتيكى زور بى هه ميه ت بتوانى بدويى، ئه ويش به شيويه كى ما قوولانه؟

- دياره ده بى، چونكه ئيستا ش هه ست به ژانيكى زور ده كه م.

- هى ئه وه يه قامكت له و ئاوه دايه. ده بى زو و ئاوه كه بگو رين، چونكه هه ر ئيستا گه رم ده بى. يوليا، خيرا له هه ماره كه كو تى سه هو ل و ته شتيكى ديكه بينه! ئيستا كه ئه ويش رويشت، ده توانم قسه بكه م. ئالكسى فيودورويچى نازين، ئه و نامه يه ي دو ينى بوم ناردى بده وه - زووكه ئيستا دايك ديتته وه و نامه وى...

- نامه كه م پى نيبه.

- درق مەكە، پىتە. دەمزانى وا دەلىي. لە گىرفانت دايە. شەوى ھەتا بەيانى لەبەر ئەو گالتەيە گرى پەشيمانى ھەلى چۆقاندووم، زووكە پىم بدەوہ.

- لە مالى بەجىم ھىشتووہ.

- بەلام لە پاش ئەو گالتەيە ناتوانى بە چاوى كچۆلەيەك، بە چاوى كچىكى كچۆلە لىم برونانى! سەبارەت بەو گەوجىيەتییەشم داواى لىبووردنت لىدەكەم. بەلام دەبى نامەكەم بۆ بەيىتەوہ. ئەگەر بەراستى پىت نىيە - دەبى ھەرچۆنىكە ئەمرو بۆم بەيىتەوہ.

- ئەمرو لەوانەيە نەتوانم، چونكە دەبى بۆمەوہ بۆ كلىسە و ھەتا دوو رۆژى دىكە - رەنگە سى چوار رۆژى تىرىش - نەتوانم بىم بۆلات - چونكە باوہ زووسىما....

- چوار رۆژ. قسەى قۇر! ئەرى زۆرم پى پىكەنىيت؟

- نا ھەر پىتەكەنىم.

- بۆ پىتەكەنىيت؟

- چونكە باوہرم بە قسەكانت كرد.

- دەتەوى سووكايەتىم پىكەى؟

- نا، بە ھىچ شىئەيەك. لەگەل ئەوہى خویندەمەوہ لە دلى خۇمدا گوتم: سەردەگرى، چونكە لە دواى مردنى باوہ زووسىما، دەبى واز لە كلىسە بىنم و بىمە دەرى. ئەو كاتە دەستدەكەمەوہ بە خویندن و تەواوى دەكەم، ھەتا ئەو كاتە تۆش دەگەيتە تەمەنى ياساى و زەماوەند دەكەين. زۆرم خۆش دەوىي. ھەمىشەش ھەروا خۆشەويستەم دەبى. ئەگەرچى دەرفەتى ئەوہم نەبوو سەبارەت بە ئەو مەسەلەيە بىر بکەمەوہ. بەلام پىموايە ژنى لە تۆ چاكتەرم دەستناكەوى، باوہ زووسىماش پىنگوتەم دەبى ژن بىنم.

ليزا سوور ھەلگەرا و بە پىكەنىنەوہ گوتى: «ئاخر من نەقوستانم و بە كورسىلەى تەگەردار بۆ ئەملاو ئەولام دەبەن.»

- خۆم دەنگىرپم و خزمەت دەكەم، بەلام ھەتا ئەو كاتە دلنىام چاك دەبىتەوہ.

ليزا بە تۆرەيىيەوہ گوتى: «تۆ شىت بووى بە كەوچكىك ئاو كەوتووئە مەلە و بۆ گالتەيەك ئەو ھەموو وريئە و قسە قۇرەت تىكەھەلكىشاوہ؟ ئەوہ دايكىشم ھاتەوہ. ھاتنەكەشى بەجىيە. دايە بۆ ئەوئەندەت پىچوو، ئەوہ يۇلياش بەسەھۆلەوہ ھاتەوہ.»

- لىزا، ئەوئەندە مەگورپىنە، چونكە ئەو گوراندنەت لە ھەموو شتىك زياتر تووشى... ئاخر چبەكەم تۆ تەنزىلەكەت لە جىيەكى دىكە داناوہ. ولاتم ھەمووى سەنگوسوورن دا - پىموايە بە قەستى ئەو كارەت كردووہ و شاردووئەوہ.

- من چووزانم بە قامكى برىندارەوہ دى، دەنا رەنگە بە قەستى ئەو كارەم بكردايە. دايەگيان، تۆش قسەت خۆش كردووہ و لە سەر بەزىمى خۆتى.

- كارت بە قسە و بەزىمى من نەبى. بەلام بۆ ئازار و ژانى ئالكسى فيؤدۆرۆويچ لە رادەبەدەر دللسۆزى دەكەى. ئاخ ئالكسى فيؤدۆرۆويچى خۆشەويست ئەوہى دەمكوژى شتىكى تايبەت نىيە. ھىرتىزنىستىويش نىيە، بەلكوو ھەموو شتىك پىكەوہ دەستيان داوئەتە دەستى يەك و گىرۆدەيان كردووم، بۆيە تاقەتم لىبراوہ.

ليزا بە پىكەنىنەوہ گوتى: «دايە گيان بەسىكە، سەبارەت بە ھىرتىزنىستىوب مەدوى. دايە زووكە ئەو تەنزىل و تراوكەيە بىنە. ئالكسى فيؤدۆرۆويچ، ئەو تراوكەيە ئاوى گۆلاردە. ئەوہ ناوہكەيم وەبىر ھاتەوہ. بەلام زۆر دەرمانى چاكە و يەكاويەكە. دايە بپروا دەكەى لە رىگاي ئىرە لەگەل مندالەوركە شەرى كردووہ و يەكئ لە مندالەكان گازى لە قامكى گرتووہ، يانى خۆشى مندالە! دواى ئەو پرووداوە ئىتر شىاوى ئەوہ نىيە شووى پىكەم. چونكە دايەگيان تۆ بىھىنە بەرچاوى خۆت، دەيھەوى ژن بىنى. لەبىرى ژيانى ھاوبەشى دايە، ئەوہش نەك ھەر پىكەنىنى، ئابروو چوونىشە! وا نىيە؟»

ليزا لەبەرخۆيەوہ رق ھەستاوانە پىدەكەنى و لە بنەوہ چاوى لە ئالىووشا دەكرد.

- مەسەلەكە چ پىئوھىندىيەكى بە زەماۋەندەۋە ھەيە؟ چى بۆتە ھۆى ئەۋەى باسى شتى وا بكەى كچم؟ ئەۋە ھەر بۆ قسەش نابى - رەنگە كورە ھار بوۋى.

- دايە ئەۋە تۆ دەلىى چى؟ يانى كورى ھاريش لەم زەمانەدا ھەيە؟! ئەى بۆ نىيە، رۆلە، پىتۋايە لەخۇرا قسەم پەرانىۋە؟ لەۋانەيە ئەۋ كورە سەگى ھار گرتىتى و ھار بوۋى. بۆيە ھەر كەسى لىى نزيك بىتەۋە ئاوقاي دەبى و دەيگەزى. ئالكسى فىۋدورۋويچ زۆر چاك برىنەكەت پىچاۋە، من نەمدەتۋانى ئاۋات بۆ بىچم. ژانى نەشكاۋە؟
- ئىستا زۆر نايەشى.

ليزا پرسىيى: «لە ئاۋ ناترسى؟»

- لىزا، ۋاز بىنە ئىتر، سەبارەت بە ھاربوۋنى ئەۋ كورە قسەيەكى كال و نەكولىوم بە دەمدا ھات، تۆش نايىرىيەۋە. ئالكسى فىۋدورۋويچ، كاترىنا ئىۋانابىستۋويەتى لىرەى، لەۋانەيە ھەر ئىستا بگاتە سەرمان، ۋەختە گىيانى دەرچى بۆ دىتنت!

- تۇخودا دايە لىيگەرئى، خۆت بچۆ بۇلايان. ئەۋ كوا دەتۋانى بىرۋا، خۆ لەبەر ژانى پەنجەى عەجمانى نىيە.

ئالىۋشا گوتى: «نا ۋانىيە، گويم لە ژان نىيە دەتۋانم بىرۆم.»

- چى! دەتەۋى بىرۆى؟ يانى بە راستتە؟

- ئەى چى، با جارى بچم بۆ دىدەنى ئەۋان، سەرم سووك بى دىمەۋە بۆ ئىرە و ھەرچەندەت پىخۆش بوو قسە دەكەين. بەلام پىۋىستە زۆر زوۋ چاۋم بە كاترىنا ئىۋانا بىكەۋى، چونكە زۆر تامەزىۋى ئەۋەم بگەرېمەۋە بۆ كلىسە.
- دايە، زوۋكە لىرەى بىبە دەرى. ئالكسى فىۋدورۋويچ، لەمەۋلا بۆ دىتتى من زەحمەت بەرخۆت مەدە و راست بگەرېۋە بۆ كلىسەكەت. خەۋم دى، دويىنىشەۋ تا بەيانى خەۋ نەچۆتە چاۋم.

مادام خۇخلاكوۋ گوراندى: «ئەيەرۆ لىزا، ئىشەللا بەراستت نىيە، رەنگە خەۋت بى، بچۆ بىخەۋە.»

ئالىۋشا لەسەرەخۆ گوتى: «نازانم چىمكردۋوۋە... ئەگەر پىت خۆش بى، سى خولەك يان پىنچ خولەكى دىكەش لىرە دەبم.»
- تۆ بلى تەننەت پىنچ چركەش! دايە زوۋكە بىيە دەرى، ئەۋە رىموزنە، رىموزن.

- لىزا، تۆ شىت بوۋى. ئالكسى فىۋدورۋويچ ۋەرە با بىرۆىن، ئەمىرۆ حالەتەكەى كشمىشىيە. دەترسم رىقم لىى ھەستى و بە گزىدا بچم. ئاخ لە دەست كچى شىتۋوكە، پىۋا تۋوشى چ چەرمەسەرىيەك دەكات! دۋاى دىتتى ئىۋە رەنگە بتۋانى بىخەۋى. زۆر زوۋ خەۋالۋوت كرى، زۆر كارىكى باشت كرى ھاتى بۆ ئىرە.

- ئەيەرۆ دايە، قسەكانت چەندە لەبەردلانە. دايەگىان دەبى لەبەر ئەۋ قسە شىرىنە ماچت بىكەم.

مادام خۇخلاكوۋ گوتى: «لىزا گىيان، منىش ماچتدەكەم.» پاشان بە حالەتتىكى رازاۋى و زۆر لەخۇراۋى، بە سرتەيەكى توند گوتى: «گوپىگرە، ئالكسى فىۋدورۋويچ، نامەۋى پىشنىيازى ھىچت پىبىكەم و نامەۋى بۆت لە بنى كۋولەكەكە بدەم، خۆت پاشان تىدەگەى چ دەبى. پىۋا كاسۋور دەبى. پىكەنىنىترىن شىۋەى مەلەكەيە، كاترىنا ئىۋانا، ئىۋان فىۋدورۋويچى براتى خۆش دەۋى. زۆرىش ھەۋلدەدا ۋا بنوئى كە دىمىترى فىۋدورۋويچى خۆش دەۋى. پىۋا كاسۋور دەبى! لەگەل تۆ دىم، ئەگەر دەرم نەكەن ھەتا كۆتايى دانىشتنەكەتان لەۋى دەبم.»

و به دل خویشی دهویست و ئەوی به هەموو ئاکار و خووخدەکانییەوه خویش دەویست.

بەلام لە دواى ئەو دیدارەى دوینى لەگەل گرووشنکا، بىر و خەيالێكى دیکە لەسەرىدا بوو. وشەى «جەرگبېر» کە چەن سات لەمەوبەر بە زارى مادام خۇخلاکۆفدا ھاتبوو، ھەتا رادەيەک تووشى راجلەکانى کردبوو. چونکە ئەو شەو لە کەرەى بەيانیدا بە دەم خەووە ھاوارى کردبوو: «جەرگبېر، جەرگبېر،» کە ویدەچوو لە خەونەکانیشیدا رەنگى دابیتەو. ئەو شەو ھەتا بەيانى رۆوداوى رۆژى پيشووى مالى کاترینا ئیوانا ھاتبوو خەونى و ئیستاش درکاندى راستەوخو و پیداکرانی مادام خۇخلاکۆف، کە کاترینا ئیوانا ئەویندارى ئیوانە، ئەویش وەکو خۇنوندن و تروتۆپ، لە روى دلسۆزییەوه خۆى گیل دەکات و سەبارەت بە ئەرکى ھەقناسى وا دەنوینى کە دیمیتىرى خۆشدەوئ، بەھۆى ئەووە لە ناخەوه خۆى دەخواتەو، ئەو قسانە شوینى لە سەر ئالیووشا دانا و لە دلى خۆیدا گوتى: «ئەرى، رەنگە ھەموو ھەقیقەتەکە لەو وشانەدا شاردرابیتەو.» بەلام لەو کاتەدا ئیوان چ حالێكى دەبوو؟ ئالیووشا لەرووى غەریزەو ھەستى بەو دەکرد کە مرۆفیکى وەک کاترینا ئیوانا خووخدەيەكى دەسەلاتخوازانی ھەیه و تەنیا دەتوانى کەسیكى وەک دیمیتىرى بىنیتە ژیر رکیفى خۆى، نەک کەسیكى وەک ئیوان. چونکە دوور نەبوو دیمیتىرى «بۆ بەختەو رەبون» ئاخىر تەسلىمى دەسەلاتخوازى ئەوئ، (ئالیووشاش لە دلەو ئەوئ پىخۆش بوو) بەلام ئیوان وانەبوو، ئەو قەت خۆى بە دەستەو نەدەدا، ئەو خۆبەدەستەو دانەش بۆ ئەو مایەى بەختەو ھەرى نەبوو. بىرورای ئالیووشا سەبارەت بە ئیوان ھەر ئەو بوو. ئیستاکە پىنایە ژوورى میواندارى، ھەموو ئەو گومان و ئەندیشانە لە پانتای زەینى دەرپەرىن. گومان و خەيالێكى دیکە خۆى بەسەردا سەپاند: «ئەگەر لەگەل ھىچکامیان - نە ئیوان و نە دیمیتىرى - زەماوئند نەکا چى؟» ئەو ھەشمان لەبىر نەچى ئالیووشا خۆى سەرکۆنە دەکرد و شەرمەزار بوو لەو ھەى کە لە ماو ھى مانگى رابردوودا ئاواى بىر کردبوو. دواى ئەو گومان و

(۵)

سۆزى دل لە ژوورى میواندارى

بەلام لە ژوورى میواندارى، مشتومر و چەلەحانى کوتایى پى ھاتبوو. کاترینا ئیوانا ئەگەرچى روالەتیکى جیددی پىو ھەىار بوو، بەجاری تووشى سەرسامى بووبوو. ھەر لەو کاتەدا کە ئالیووشا مادام خۇخلاکۆف وەژوور کەوتن، ئیوان فیوڈورۆویچ ھەستایە سەرپى بروت. رەنگى پەریبوو. ئالیووشا بە نینگەرانىیەو تىپروانى. لەو کاتەدا دەبوو شک و گومان وەلانى چونکە ئەو مەتەلە ئازارایىیەى ھەلینابوو کە لەمىژ بوو عەجمانى لى ھەلگرتبوو. لە ماو ھى مانگى رابردوودا چەن جارىان بە گوئى ھەل ھینابوو کە ئیوانى براى دلى بە کاتریناویە و دەبەوئ لە چنگى میتیای دەرھینى. ھەتا ئەم دوایىیانەش لەگەل ئەو ھى ئالیووشای لەرادەبەدەر ئازاردەدا، بەلام ھەرچى سەرى دینا و دەبرد نەیدەتوانى بروا بکا. ھەردوو براکەى خۆشدەویست و ئەو کەلەو کىشىیەى نیوانیان تووشى دلەخورپەى کردبوو. لەو سەرو بەندەدا، دیمیتىرى فیوڈورۆویچ رۆژى پيشوو گوتبووى زۆرم پىخۆشە ئیوانى براى بۆتە رەقىم. ئەو ھەش زۆرم یارمەتى دەدا. یارمەتییەکەشى چى بوو؟ تاكوو لەگەل گرووشنکا زەماوئند بکا. بەلام ئەو بۆ ئالیووشا زۆر تال و ناخۆش بوو، جگە لەو ھەش، ئالیووشا ھەتا دوینى شەو بە نەینى لەو بروایەدا بوو کە کاترینا ئیوانا رۆح و گیانى لەلای دیمیتىرى. ھەر و ھا پىوابوو کە کاترینا ئیوانا لەو ھەم جیکە لدانەترە بتوانى ئاشقى کورپىكى وەک ئیوان بى، لە راستیدا ئاشقى دیمیتىرى و ئەگەرچى خۆشەویستییەكى سەیر و سەمەرە بوو، بەلام بە گیان

دردونگيانه به لومهوه له دلی خویدا گوتی: «له ئهوين و ژنان تیناگه م و چون ده توانم سه بارهت به و پهرسقانه بریار بدهم؟» له گه ل ئه وه شدا نهیده توانی گوئی پینه دات و بیرى لینه کاته وه. هر به شیوه ی غه ریزی ههستیکردبوو که ئه و رقه به رایه تیه ی نیوان براکانی گرنگیه کی به رچاوه و پیوهندی به زور شتیانه وه ههیه.

نیوانی برای رۆژی پیشوو، به رقه وه باسی باوکی و دیمیتیری کردبوو، گوتبووی: «هه ژدیهایه ک، هه ژدیهایه کی دیکه هه لده لوشی.» له بهر ئه وه بوو نیوان، دیمیتیری برای وه ک هه ژدیها ده هاته به رچاو، رهنه گ زور له مه وه به ریش هه روای دیی. رهنه گ له کاتی ئاشنا بوون له گه ل کاترینا نیوانا وه ئه وه ی به خه یالدا هاتبی؟ ئه و قسه یه ش، هه لبهت، دوینی له دهمی نیوان دهر په ریبوو، هه ر ئه وه ش بوو بووه هوی ئه وه ی گرینگایه تی زیاتری پییدا. ئه گه ر ئه و ههسته شی بوو بووايه ئیتر ئارواقارای له هه لده گه ر و هیمنایه تیش له ماله که دا نه دما و له وانیه قین و دوژمنایه تی له بنه ماله که یاندا ریشه ی داکوتی. له و نیوانه دا ئالیووشا ده بوو لایه نگرى له کام لایان بکا؟ هه روه ها ده بوو بۆ هه رکامیان داوای چی له خودا بکا؟ هه ر دووکیانی خۆش ده ویست، به لام! له و نیوانه ئالۆز و پرکیشه یه دا چ ئاواتیکی له خودا بۆ ده خواستن؟ له وانه بوو له و ته نگزه و تاریکییه دا سه ری له بشیوی و ئالیووشا نهیده توانی بی باوه ری تامل بکا، چونکه مرۆفیکی دلۆقان و به ره حم بوو. نهیده توانی خوی له خۆشه ویستی ببویری. ئه گه ر که سیکى خۆش بویستبايه، به بی ماتل بوون و خاوه خاو کردن ده چوو بۆ یارمه تیدانی. بۆ به ریوه بردنی ئه و کاره ش ده بوو بزانی چ ئامانجیکی هه یه و ده بوو بۆی روون بووايه ته وه هه ق به کامیانه و کامیان له پیشتره، که وایه دواى ئه و دلنیا بوونه بۆ ئه و سروشتی بوو که یارمه تیه ی هه ر دووکیان بدا. به لام به جیه ی ئامانجیکی دیاریکراو له هه موو لایه که وه هه ستی به شیواوی و بی باوه ری ده کرد. هه روا که ساتی له مه وه بهر گوتبووی، «جه رگه ر بوو» خو ئه و «دلسۆزییه ش» وا نه بوو که بتوانی

سه رهنده ری لییکا. له و شیواوی و ئالۆزییه پر له سه رسامیه دا هه یج وشه یه کی بۆ نه ده چۆوه سه ریه ک.

کاترینا نیوانا، له گه ل ئه وه ی چاوی به ئالیووشا که وت، زور به تالوکه و رووخۆشییه وه رووی له نیوان فیۆدۆرۆویچ کرد که هه ستابوو برۆا، گوتی: «ده قیه یه ک، ده قیه یه کی دیکه را وهسته، جارئ مه رۆ! دهمه وه ی بیرو پای ئه و پیاهه م بۆ دهر که وئ، که زۆرم برۆا پییه تی.» پاشان رووی له مادام خۆخاکۆف کرد و گوتی: «تۆش مه رۆ.» ئالیووشای له پال خوی دانیشاند، مادام خۆخاکۆفیش له په نا نیوان فیۆدۆرۆویچ به ره رووی دانیشت.

کاترینا نیوانا، له کاتیکدا فرمیسک له چاویدا قه تیس مابوو و دهنگی ده لهرزی، به گوړ و تینیکه وه گوتی: «خۆشه ویسته کانم، له م دنیا یه دا له نیوه زیاتر که سم نییه، هه ر له و کاته دا ئالیووشا له دل وه به زه یی پییدا هات. «ئالکسی فیۆدۆرۆویچ! تۆ دوینی شایه دی ئه و دیمه نه پر شووریه یه بووی و دیتت چون تیکچووم. نیوان فیۆدۆرۆویچ تۆ نه تدی، ئه و دیتی. نازانم دوینی سه بارهت به من چۆنی بیر کرده وه، به لام شتیک ده زانم، ئه ویش ئه وه یه ئه گه ر ئه و دیمه نه ئه مرۆ دووپات بوووايه ته وه، دیسان ئه و هه ست و سۆزه ی دوینیم دهرده بری. ئه و هه ست و سۆزه، ئه و وشانه، ئه و هه لسوکه وه ته. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ کرده وه که مت له بیره؟ له بیرته پیشت به یه کیان گرت؟...» (له گه ل دهر برینی ئه و وشه یه سوور هه لگه را و چاوی پر بوو له ئاو). «ده بی پیت بلیم ناتوانم به سه ریدا زال بم. گوئ بگه ر ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، نازانم هه نووکه «ئه وم خۆشه وه ی یان نا. به زه ییم پییدا هات، ئه وه ش نیشانه ی سارد و سړی خۆشه ویستیه. ئه گه ر خۆشمویستبايه، ئه گه ر هیشتا خۆشمویستبايه، ره نگ بوو ئیستا بۆی به داخه وه نه بم، به لکو رقیشی له هه لگه رم.

دهنگی ده لهرزی و فرمیسک له چاویدا قه تیس مابوو. ئالیووشا له ناخه وه جینگلی ده دا و ده لهرزی. له دلی خویدا گوتی: «ئه و کچه راست ویژ و یه که رهنه گ و ئیتر دلی بۆ دیمیتیری له نادا و خۆشی ناوی.»

بە بزەيەكى شيرين و دلرفينه‌وه له ناکاو و ته‌که‌ی خۆی راستکرده‌وه: «ئاخ، بۆ من نابيته هۆی به‌خته‌وه‌ری له‌کيسدانى تۆ، دياره خۆ دۆستىكى وهک تۆ نابى و بير بکاته‌وه. به پيچه‌وانه زۆریش خه‌مبارم که تۆی خۆشه‌ويست ليم دوور ده‌که‌وييه‌وه.» بى‌ئىختيار پۆیى بۆلاى ئيوان فيؤدۆرۆويچ و هه‌ردوو ده‌ستی گرت و گوشيى. «به‌لام ئەوه بۆ من ده‌بیتته هۆی شادی و به‌خته‌وه‌ری که تۆ له مۆسکۆ ده‌توانى پوورى گيانم و ئاگاتای خوشکم ببینی و باسى ئەم بارودۆخه پر له خه‌م و دل‌خه‌ورپه‌يه‌ميان بۆ بگيرپه‌ته‌وه. ده‌توانى زۆر بيپه‌رده و به‌ دللى خۆت له‌گه‌ل ئاگاتا بدويى، به‌لام کارت به‌ سهر پوورمه‌وه نه‌بى. خۆ ده‌زانى چۆنیش ئەو کاره بکه‌ی. ناتوانى بيه‌نينيه به‌رچاوت که دوينى و ئەمرۆ به‌يانى چ ئازاريکم چيشتووه و له ناخه‌وه کوليوم، له دللى خۆمدا ده‌مگوت چۆن ئەو نامه ترسناکه‌ی بۆ بنوسم. چونکه پياو ناتوانى ئەو شتانه له نامه‌دا بينى... ئيستا نوسىنى نامه‌که‌م بۆ ئاسان ده‌بیتته‌وه، چونکه ده‌يانينى و هه‌موو شتيکيان بۆ باسه‌ده‌که‌ی. ئاخ چه‌نده دلشادم! هه‌ر له‌به‌ر ئەو مه‌به‌سته‌ش دلشادم، برۆام پى‌بکه. هه‌لبه‌ت، هيچکه‌س ناتوانى جيبى تۆم بۆ پرکاته‌وه...» له ناکاو و ته‌که‌ی ئاوا کۆتايى پيه‌ينا: «هه‌ر ئيستا ده‌چم نامه‌که ده‌نوسم، «هه‌نگاوى هه‌لينايه‌وه بۆ ئەوه‌ی له ژووره‌که برۆاته ده‌رى.»

مادام خۆخالاکۆف گوراندی: «ئەى ئاليوشا؟ ئالكسى فيؤدۆرۆويچ و بيروپاکه‌ی، که ئەو هه‌مووه تامه‌زرۆى بيستنى بووى؟» ده‌نگى جۆريک ته‌شه‌ر و توورپه‌يى پيوه دياربوو.

کاترينا ئيوانا له‌پر له‌جيبى خۆى پاره‌وستا و هاوارى کرد: «له‌بيرم چووبۆوه.» به‌ له‌بزيكى تال و پر توانجه‌وه دريژه‌ی پيدا: «کاترينا ئاسپينا، بۆ له‌م ساته وه‌خته‌دا ئەوه‌نده قه‌لس و جارزى؟ ئەوه‌ی گوتم دووپاتى ده‌که‌مه‌وه. ده‌بى بيروپاى بيستم. جگه له‌وه ده‌بى برياره‌که‌شيم بۆ پوون بيتته‌وه! هه‌رچى بللى، هه‌ر ئەوه ده‌بى. ئالكسى فيؤدۆرۆويچ، ديوته چه‌نده تامه‌زرۆى بيستنى و ته‌کانتهم... به‌لام چ بووه؟»

ئاليوشا له ناکاو به شله‌ژاوى گوراندی: «بروام نه‌ده‌کرد. سه‌رم لى‌ده‌رناچى!»

- چى؟ چى؟
- ئەو ده‌يه‌وى بچى بۆ مۆسکۆ، تۆش له خۆشيانا وهک که‌وه ده‌قاسپينى. ئەويش به ئانقه‌ست! واده‌نوينا که خۆشحالويه‌که‌ت له‌به‌ر ئەوه نييه و به‌داخه‌وه‌ی که - دۆستىکت له کيس ده‌چى. به‌لام ئەوه‌ش گه‌مه بوو - خه‌ريک بووى ده‌ورت ده‌گي‌را - وهک ئەوه‌ی له سهر شانۆ بى.

کاترينا ئيوانا، به سه‌رسوورپمانه‌وه، سوور بووبۆوه و ناوچاوانى تيک‌نابوو، به توورپه‌يى پرسى: «له‌سهر شانۆ؟ چى؟ مه‌به‌ستت چيه‌؟»
ئاليوشا به پشووسواری گوتى: «ئه‌گه‌رچى خاترجه‌مى ده‌که‌ی که بۆ له‌کيسدانى ئەو به‌داخه‌وه‌ی، له سهر ئەوه‌ش پيداگرى ده‌که‌ی که به‌ره‌و‌پوو پييللى رۆيشتنى ئەو ده‌بیتته هۆی به‌خته‌وه‌ريت.» له‌پال مي‌زه‌که‌دا راوه‌ستا بوو و دانه‌نيشت.

- باسى چى ده‌که‌ی؟ تى‌ناگه‌م.

ئاليوشا هه‌ر به‌وه ده‌نگه له‌رزۆک و پس‌پسه‌وه دريژه‌ی پيدا: «خۆشم تى‌ناگه‌م... کتوپر به‌زه‌ينمدا هات... ده‌زانم ئەوه به‌جوانى ده‌رناپرم، به‌لام هه‌رچۆنيک بى هه‌ر ده‌يليم. ئەوه‌ی به‌زه‌ينمدا دى ئەوه‌يه که تۆ ديميتريى برامت خۆش ناوى... هه‌ر له سه‌ره‌تاوه خۆشت نه‌ويستووه... ديميتريى په‌نگه قه‌تى تۆ خۆش نه‌ويستبى... هه‌ر ئەوه‌نده‌شت ريز بۆ داده‌نى... له‌راستيدا نازانم چۆن ئيزن به‌خۆم ده‌ده‌م که ئەو قسه‌يه بکه‌م، به‌لام ده‌بى که‌سيک ئەو راستيه‌ی ئاشکرا بکات... چونکه ليره‌ هيچکه‌س نييه دان به راستيه‌کاندا بنى.»

کاترينا ئيوانا که به ئاشکرا توورپه‌يى و شله‌ژان به‌دنگيه‌وه دياربوو، گوراندی: «کام راستى؟»

ئاليوشا به‌په‌له و له‌بزيكى هيوابراوانه‌وه، وهک ئەوه‌ی بيه‌ه‌وى له سه‌ربانيکه‌وه خۆى فريدات، دريژه‌ی پيدا: «پيتده‌لیم. خيرا ديميتريى بانگ بکه

بابی - خۆم دەیهینم - پێییلی بئ بۆ ئیره و دەستی تۆ و ئیوانی برام بگری،
 دەستتان بداتە دەستی یەکتەر. چونکە تۆ دەتەهوی ئیوان ئازار بدە، لەبەر
 ئەوەی لەپرووی رەحم و بەزەییەوه دیمیتريت خۆشدهوی. - بەعەشقیکی
 درۆیینەوه - هەر لەبەر ئەوەی بەخۆت سەلماندوو.»
 ئالیووشا ورتە ی لیبرا و بیدەنگ بوو.

کاترینا ئیوانا هەلیدایە: «تۆ... تۆ... تۆ ئیمانداریکی ئەقل سووکی و لە هیچ
 ناگەیی!»

رەنگی وەک هومایی سپی هەلگەر ابوو و لەداخانا لیوی دەلەرزى. ئیوان
 فیۆدۆرۆویچ لە ناكاو قاقای کیشا و هەستا سەرپی، کلاووەکەى بە دەستەوه
 گرتبوو.

جۆریک رەنگی تیکچوو کە ئالیووشا لە عومراتی خۆی وای نەدیتبوو -
 حالەتیک کە سەداقەت و گەنجییەتی و هەستیکی بەهیز و ئاشکرای پێوه
 دیاربوو - گوتی: «ئالیووشای خۆشەویست، تۆ بەهەلە چووی. کاترینا ئیوانا
 تۆزقالیکیشی خۆشەویستی من لە دلدا نەبوو! لەوێش گەیشتوو کە خۆشە
 دەوی - ئەگەرچی سەبارەت بە خۆشەویستیەکەى قەت لەلای خۆی زمانم
 نەگەرپاوه - ئەوەشی دەزانی بەلام قەت خۆشەویستی خۆی دەرەق بە من
 دەرنبەری. خۆ منیش قەتم ئەشقیتی لەگەل نەکردوو و دۆستی نەبووم، بۆ
 چرکەیهکیش ئاشقی نەبووم؛ چونکە هیندە لووتبەرز و لەخۆباییە پێویستی
 بە خۆشەویستی و ئەوین نییە. منی وەک کەرەسەى تۆلە کردنەوه، لەلای
 خۆی راگرتوو. تۆلەى تەواوی ئەو سووکایەتیانەى لەسەرەتاوه بەردەوام
 دیمیتري پێیکردوو، دەیههوی بە هۆی خۆمەوه لە خۆمی بکاتەوه. چونکە بە
 ئاشکرا دیارە تەنانەت هەر لە یەکەم کاتی ئاشنایەتیمانەوه دلکی ناپاکی
 هەبوو و دايم لەبیری سووکایەتی کردندا بوو - ئەرى ئەو دلکی ئاواى
 هەیه! لەگەل من جگە لە ئەشقی ئەو باسی هیچ شتیکی دیکەى نەکردوو. من
 ئەوه دەپۆم؛ بەلام کاترینا ئیوانا لیم رۆونه تۆ تەنیا ئەوت خۆش دەوی.
 هەرچەندەش زیاترت سووکایەتی پێیکا، تۆ زیاترت خۆشدهوی. - «سۆزی

دل» ی تۆش ئەوەیه. ئەوت ئەو جۆرەى کە هەیه بەلاوه شیرینە و دیارە ئەو
 ئاکارەشت پێ جوانە، بۆیه خۆشدهوی چونکە سووکایەتیت پێدەکا. ئەگەر
 ملکەچ و گۆیرایەلت بووایە، دلنیام خیرا لی جیا دەبوویەوه و خۆشەویستی
 ئەوت لە دلدا لە ریشەوه هەلدەکەند. بەلام پێویستیت پێتەتی. دەتەهوی بەهۆی
 ئەوەوه لە سەر وەفای خۆت پێداگری بکەى و ئەویش بەهۆی
 بئوفاييیەکەیهوه بەدیە بەر لۆمە و لەتەر. هەمووشی خەتای لەخۆبایی
 بووتە. ئەشقی تۆ پراوپرە لە سووک و چرووکی و هەمووشی لە غرورەوه
 سەرچاوه دەگری... من زۆر لاوم و لەپادەبەدەر خۆشەویستی خۆم
 دەرەق بە تۆ دەربرپوه. دەزانم نابى باسی ئەوه بکەم، پێموايه ئەگەر لیت
 جیا بيمەوه زۆر کاریکی شیاوم کردوو و جیگای ریزیشە و لەوانەیه تۆش
 زۆری پێ دلەند نەبى. بەلام بەرەو دوورە ولات مل پێوه دەنیم و ئیتز قەت
 ناگەرپیمەوه... هەتا هەتا. نامەوی هاوونشینی ئەم «سۆزی دل» بەم... بەلام
 ئیتزنازانم چۆن بدویم، هەموو شتیکم گوتوو... خوداحافیز، کاترینا ئیوانا؛
 نابى لیم قەلس بى، چونکە من لەبەر چا و لەچا و هاتنی تۆش بى دەپۆم.
 چونکە زۆر لە تۆ زیاتر تەمبى بووم و تالام بە گەرودا کراوه. خوداحافیز!
 تۆقەت لەگەل ناکەم. هیندەت بە ئانقەست ئازار داوم، لەم کاتەدا ناتوانم لیت
 ببووم. دواتر رەنگە لیت خۆش بى، بەلام ئیستا تۆقەت لەگەل ناکەم.» پاشان
 بە بزەیهکی بەزۆرییەوه گوتی: «begeh ich nicht, Dame. Den Danke»⁴
 و بە شیۆهیهکی سەخت و چاوه‌پوان نەکراو و اینواند کە ئەویش لەگەل
 بەرەمى شیلەر ئاشنایە و ئەو ئاشنایەتیەش بەپادەیهکە، کە لەبەر
 دەخوینیتەوه - بەلام ئالیووشا بە هیچ شیۆهیهک برۆای نەدەکرد. لە ژوورەکە
 چوو دەرى، بئ ئەوهی خوداحافیزی لە خانەخوێکەى واتە مادام خۆخلاقوف
 بکا. ئالیووشا دەستی لیک هەلپیکا و بەپەلە و هیواپراوانە هەرای لیکرد:
 «ئىوان! بگەرپۆه، ئىوان!» چونکە بۆی دەرکەوت ناگەرپیتەوه، هەناسەیهکی
 هەلکیشا و دیسان هاواری کرد: «نەخیر، کەس ناتوانى بیگەرپیتەوه! هەمووی

4- «خاتونى من پاداشىكى ئەوتۆم لە تۆ ناوى.» دیریک لە شیعری شیلەر، بە ناوی «دەستەوانە».

خه تاي منه، خه تاي من. من داممه زراندا! ئيوان به رقهوه قسه ي دهکرد. زور توور و بي ئيسافانه.» ئه و قسانه شي وهك شيت و هار درده بري.

كاترينا ئيوانا له ناکاو رويي بو وه تاغه که ي دیکه.

مادام خو خلاکوف شله ژاو و به تالوکه سرتاندي به گويي ئاليووشادا: «تو هيچ تاوانتکت نييه، کاره که شت زور به جي بوو، وهکو فريشته واي. من ئه وهنده ي له دستم بي هه ولده دم ئيوان فيودورويچ له و برياره پاشگه ز بکه مه وه و نه هيلم بروات.»

ئاليووشا ئه گه رچي به جاري شله ژا بوو، به لام به و قسانه گه شايه وه. کاترينا ئيوانا کتوپر گه رايه وه. دوو گه لاي سه د رويي به دهسته وه بوو.

رووي له ئاليووشا کردو به دهنگي ئارام و له سه ره خو، وهک ئه وه ي هيچ نه قه ومايي، گوتي: «ئالکسي فيودورويچ داوات لیده که م پياوه تيبه کم له گه ل بکه ي. حه وتوويه ک . ئه ري، پيموايه حه وتوويه ک له مه ويه ر بوو .

ديميتري فيودورويچ گوماني ئه وه ي له سه ر بوو که کرده وه يه کی سه ره پويانه و ناعادلانه ي ئه نجامدا وه . کرده وه يه کی زور دزيو. مه يخانه يه کی گلاو لي ره يه و له و شوينه تووشي ئه و ئه فسه ره ده رکراوه ده بي، ئه و ئه فسه ره ي وا باوکت کاري پيدا بوو. ديميتري فيودورويچ رقي له و ئه فسه ره هه لده ستی، ريشي ده گري و راي ده کيشي بوسه ر شه قام، له به ر چاوي خه لک ئه و سووکايه تيبه ي پي ده کا و هه تا مه ودايه کی زور هه روا رايده کيشي. بويان گير او مه ته وه کاتيک کورپه چکوله که ي له ريگاي قوتابخانه چاوي به و ديمه نه ده که وي، هه لدي بولاي ديميتري فيودورويچ و ده ستده کا به پارانه وه. ده لين

له و کاته دا که خه لکی ده وره يان دابوون و هه موو قاقا پیده که نين. ئه مجار له به ر خه لکه که ده پارپته وه يارمه تيبی بدن. ئالکسي فيودورويچ بمبووره، ناتوانم به بي رق و بي زاري بير له و کرده وه ناحه زه ي بکه مه وه ... ئه و کرده وه يه ش که ته نيا له ديميتري فيودورويچ ده وه شيته وه، کاتيک رقي هه لده ستی و خوین به رچاوي ده گري، له وتن نايه ... و نازانم به چ زمانتيک باسيبکه م. سه باره ت به و کابرا قوربه سه ره ش پرسيارم کرده وه، ده لين

پياويکی هه ژار و بيچاره يه و ناوي ئيسينگريفه. له ئه رته شدا تووشي هه له ده بي و له سه ر ئه وه ده ري ده که ن. ناتوانم بلیم له سه رچي بووه، ئيستاش خو ي و بنه ماله که ي زور له ته نگانه دان و ناني شه ويان نييه. بنه ماله يه کی ليقه وماون. شه ش سه رخيزانن، پيموايه ژنه که شي شيته. له ميژه لي ره ده ژين. له نووسينگيه ک کاري ده کرد و هه قده ستی که نه مرنه ژيان پیده دا، به لام ئيستاش هيچ داهاتيکی نييه. پيمو بوو ئه گه ر... ياني پيمو بوو... نازانم. ميتشکم به جاري شله قاوه، ده زاني چي! ده مويست داوا له تو بکه م، ئالکسي فيودورويچي خوشه ويست، بچي بولاي، بيانويه ک بدوزه وه و بچو . ده زاني مه به ستم ئه وه يه بچي بولاي ئه و سه روانه . په ککو خودايه منيش چه نده خراب ده دويم! خوشم نازانم ده ليم چي. ده بي زوريش وريا و لي زانانه بچي، ئه و کاره ش ته نيا له ده ست تو دي.» ئاليووشا سوور هه لگه را . «ئهم يارمه تيبه ي بو به ره، ئه و دووسه د رولبه. دلنيام وه ري ده گري... به لام هانبيده وه ري بگري... يان، مه به ستم چيبه؟ چاو ليکه، ناکري له ريگاي قه ره بوو کرده وه وه، له شکايه ت کردن پاشگه زي که يه وه (چونکه پيموايه ده ويست شکايه ت بکا)، وهکو دياريبه ک، وهکو يارمه تيبه کی مرؤف دؤستانه. يارمه تيبه ک له لايه ن منه وه، ده زگيراني ديميتري فيودورويچ، نه ک له لايه ن ئه وه وه... ده مويست خوم بچم، به لام تو چاکتر ده زاني ئه و کاره بکه ي. چاکتر له باره که ي ده زاني. ماله که يان له شه قامي ده رياچه يه، له مالي ژنيکدا ده ژين ناوي کالميکوفه... ئالکسي فيودورويچ بيکه به خاتري خودا ئه و کاره م بو بکه، ئيستاش زور ماندووم، ده چم پشوويه ک بده م، خودا حافيز.»

هينده به په له گه رايه وه و خو ي کرد به پشت په رده که دا، ئاليووشا فريانه که وت قسه بکات، ئه گه رچي ده ويست شتيک بل، چونکه زور دلپر بوو. بي ئه وه ش توانايي نه بوو برواته ده ري. به لام مادام خو خلاکوف ده ستی گرت و به دواي خويدا رايکيشا. له به ر هه يوانه که ديسان وهک پيشوو رايگرت.

به سرته گوتي: «ئه وه زور به تروتوپه، هينده ش له خو رازي و جينگزيه، له گه ل تري خو شي به شه ر دي؛ به لام دلوقان و شوخوشه نگ و دلاواشه. ئاخ

نازانی چه ندهم خوښ دهوئ. به تايبهت هيندي جار. له گهل نه وه شدا زور دلشادم! نالكسي فيودورويچي خوښه ويست، تو نه تده زاني، به لام دهبي پيتبلیم که هه موومان، هه موو - هه ردو پووره که ی، من و هه موومان، ته نانهت ليزاش - له مانگی رابردوودا له خودا دهپارايڼه وه و خودا خودامان بوو دهست له ديميتري گيانت هه لگرئ، که خوښی ناوی و به هيچي نازانی، به دل پيمان خوښ بوو شوو بکا به ئیوان فيودورويچ که لاویکی خوینده واره و زور کورپکی باشه و له دنيا دا له و خوښه ويستتري نييه. ئيمه خه ريکين پلانتيک داده پريژين که نه و کاره سر بگرئ و ئیوان و کاترينا پيکه وه زماوهند بکن. ته نانهت مانه وه ی منيش ليره رهنګه هر له بهر نه وه بي.»

ناليووشا دهنگی هه لينا: «به لام نه وه دهگريا - ديسان له وه دهچي دلی بريندار بووي.»

- نالكسي فيودورويچ، باوهر به فرميسکی ژن مه که. له و بارانه وه من لايه نگرئ له ژنان ناکه م. من هه ميشه لايه نگرئ پياوانم.

دهنگه ناسکه که ی ليزا له پشت درگا که وه هات: «دايه، تو خه ريکی زوری به دمه وه ده دهی. نه وهنده ی رو مه دهيه.»

ناليووشا، هه ردوو دهستی به دمه وچاوييه وه گرت و داخی په ژيوانی و که مته رخه می له ناخه وه هه لی دهچوقاند، هه ناسه يه کی هه لکيشا و گوتی: «نا، هه مووی خه تاي من بوو. من دهبي سرکونه بکریم. خه تاي من بوو.»
- نا وانييه، به پيچه وانه، تو وهک فريشته هه لسوکه وتت کرد، وهک فريشته. نامادم هه زارچار دان به ودها بنيم.

ليزا ديسان له پشت درگا که وه دهنگی هات: «دايه، کوا وهک فريشته هه لسوکه وتی کردووه؟»

ناليووشا وهک نه وه ی گويی له وته کانی ليزا نه بووي، دريژه ی به قسه کانی دا:

«هر له خورا پيمو بوو هه ز له ئیوان دهکا و نه وه ی خوښتر دهوئ، بويه نه وه قسه که وچانه يه م کرد... بلی ناکامی کاره که به کوی بگا؟»

ليزا گوراندي: «نه وه باسی کی دهکن؟ بو جوابی من ناده نه وه؟ دايه تو ناخري ديقم پيده که ی.»

هر له و کاته دا کله ته که يان به هه له داوان هات.
- کاترينا ئیوانا نه خوښه... دهگری، جينگل ددها، که وتوته باله پرژئ، وهک مه لی سه برراو، پيموای سه رودلی لی هاتووه.

ليزا به له بزیکي پر له دله خورپه وه هاواری کرد: «نه وه چی بووه؟ دايه، وهخته شيت بم، من خه ريکه له داخان سه رودلم ليدي نه که نه و!»

- ليزا بيکه به خاتري خودا مه قيژينه، جه رگت خوار دووم. کچیک له ته مه نی تو دا باش نييه هه موو شتيک بزانی. نه وهنده خوت له کاری گه وره کان هه لمه قوتينه. پاشان ديم و نه وه ی به پيويستی بزانه بوت دهگيرمه وه. ناخ خودايه، روحمان پی بکه ی؛ نه وه هاتم، نه وه هاتم... نالكسي فيودورويچ، سه رودل لی هاتن و تووشی هيرشی عه سه بي بوون ديارده يه کی باشه؛ زور باشه که تووشی نه و هيرشه عه سه بييه بووه. راست نه وه يه که دهبي بي، له و کاتانه دا من دزی ژنانم و دزی هه موو نه و فرميسک و هيرشه عه سه بيانه م. يوليا، هه لی پی بلی هه ر ئيستا دهگه می. به لام رویشتنی ئیوان فيودورويچيش به و شيوه يه من پيموایه خه تاي کاترينايه. ده زانم ئیوان ناروا. ليزا بيکه بوخاتري خودا نه وهنده مه قيژينه! نه ها به لی، ناقيژيني. منم دهقيژينم. بمبووره کچم. به لام من زور شادم زور زور شادم، زور شادا! نالكسي فيودورويچ، سه رنجت دا ئیوان فيودورويچ هه ر ئيستا چووه دهري، نه وه هه مووه ی دريژدادری کرد و چووه دهري، کاره که ی مندالانه بوو! پيمو بوو خوینده واره و لاویکی زانکوييه، که چی کتوپر زور ناله تی و به په له و هه رزه کارانه هه لسوکه وتی کرد؛ به و لاوی و بی نه زمونوييه ش، زور جوان بوو، وهک تو... کاتيکيش که نه و شيعره نالمانيه ی خوینده وه، راست له تو دهچوو! به لام دهبي هه ليم، دهبي هه ليم! نالكسي فيودورويچ زوکه و فرمانه که به جی بينه و خيرا بگرپوه. ليزا، چيته دهوئ؟ به خاتري خودا،

تەننەت دەقىقەيەكەش ئالكسى فيۇدۆرۈويچ ماتل مەكە خىرا دەگەپىتەوہ بۆلات.

مادام خۇخلاكوڧ بە ھەلەداوان رۆيشت. بەر لە رۆيشتن، ئاليوشا دەيويست بۇ ديتنى ليزا درگاكة بكاتەوہ.

ليزا قيزاندى: «ئابى، ئىستا بە ھىچ شىئوہيەك نابى. لە كەلئىنى درگاكةوہ قسە بكة. چۆنە بووى بە فرىشتە؟ دەمەھوئى لەوہ بگەم.»

- بەھۆى گەوجىيەتییەكى زۆرەوہ، ليزا! خوداحافىز!

- ناتوانى ھەرئاوا برۆى، پەلە مەكە.

- ليزا خەمىكى گەورەم لە دلدايە! زوو دەگەپىمەوہ، بەلام ئەو خەمە لە سەر دلەم بۆتە گرى.

ئەوہى گوت بەرەو دەرى پىي پىئوہنا.

(۱)

سۆزى دل لە مالۇپكەدا

بەپاستى خەمىكى ھىندە قورس خۆى لە دللى ئاليوشا وەرپىچا بوو، كە ھەتا ئەو كاتە لە ژيانيدا ھەستى بە خەمى وا نەكردبوو. چونكە وەك گەوجىك خۆى كرىبوو بە ژووریدا و خۆى لە كارىك ھەلقووتاندبوو، كە نەدەبوو بىكا. مەسەلەى ئەوین. بە روخسارىكى سوورھەلگەراوہوہ بۇ سەدەمىن جار بەخۆى گوت: «من كوا لەوہ دەگەم؟ شتىك كە تىيناگەم بۇ لەخۇرا خۆى تىھەلدەقوتىم لەخۇرا دەمەوہرى دەكەم؟ ئاخ، شەرمەزار بوونىش ھىچ دەردىك دەوا ناكا. شەرمەزارى تەنیا سزايەكە كە مستەھەقم بىچىژم. گرفتارى ئەوہیە كە بەپاستى لەوانەبوو بىمە ھۆى ناشادى و ناخۇشییەكى زياترىش... خۇ باوہ زووسىما ناردمى ئاشتیان بگەمەوہ، ئەوہیە رىگای ئاشت كرىنەوہ و یەكخستەوہ؟» ئەو كاتە لە ناكاو وەبىرى ھاتەوہ چۆن ھەوللى داوہ دەستیان بنىتە نىو دەستى یەكتر و دىسان ھەستى بە شەرمەزارى كرىد. بەلام كتوپر بەو ئاكامە گەيشت: «ئەگەرچى زۆر سادقانە ھەلسووكەوتم كرىد، لە داھاتوودا دەبى ژىرانەتر بچوولئیمەوہ، «بەو بىر كرىنەوہ و بە ئاكام گەيشتەش تەننەت بزەيەكى نەھاتى.

راسپاردەكەى كاترىنا ئىوانا گەياندىيە شەقامى دەرياچە، دىمىترى براشى مالەكەى ھەر لەو نزيكانە، لەولای شەقامى زەرياچەوہ ھەلكەوتبوو. ئاليوشا ھاتە سەر ئەوہى لە پىشدا بچى سەرىك لە دىمىترى براى بد، پاشان بچى بۇلای سەروان ئىسىنگرىف. ئەگەرچى لە دللى دابوو كە براكەى نابىنى.

ئالیووشا پنیو ابوو دیمیتری به قهستی خوی لی دوورده پهریز دهکا و نایههوی چاوی پیبیکهوی، به لأم به هر شیوهیهک بی دهبی بیدوزیتتهوه. زهمان تیده پهری: لهو کاتهوه له کلیسه هاتبووه دهی، بۆ ساتیکیش له بیرری پیر خافل نه بوو که به گیانه للاوه بوو.

خالیکی تابهت له راسپاردهکی کاترینا ئیوانادا بوو که به تابهتی ئهوه سهرنجی ئالیووشای راکیشا و به جارئ به خویوه سهرقال کردبووه. کاتیک که ناوی کوردهکی سهروانی هینابوو که مندالیکی قوتابییه و به گریانهوه هه لاتووه بۆلای باوکی و له بهر دیمیتری پاراوه توه، له پیره ئه مندالهی وه بیر هاتهوه که گازی له قامکی گرتبوو، ئالیووشا پیگوتبوو به چ تاوانیک دهیههوی ئازاری بدا. ئیستا ئالیووشا لی پوون بوو که خویتهتی، ئه گهرچی نهیده زانی بۆ بهو یه قینه گهیشتووه. بیرکردنهوه له مهسهلهیهکی دیکهش دهبووه هوی هیوربوونهوهی، بۆیه هاته سهر ئهوهی که ئیتر بیر لهو شهیتانی و بیره خراپه نه کاتهوه و خوی به گری په شیمانی هه لئه کزینتی و کاریک بکا که پی سپیردراوه، جا چش ههرچی دهبی با بی. ئهو بیرهش به تهواوی بووه هوی هیور بوونهوهی. به رهو شه قامهکی مالی دیمیتری بایدایهوه، ههستی به برسییهتی دهکرد، ئهو کولیرهی له مالی باوکی هه لیگرتبوو، ده ریهینا و خواردی، خواردنی کولیره که هیزیکی وه به ریهینایهوه.

دیمیتری له مالی نه بوو. خیزانی ماله که، دارتاشیکی پیر بوو له گهل کور و ژنه پیره کهی، زور به دپونگی چاویان له ئالیووشا کرد. پیره پیاو له وهلامی پرسیاره پهیتا پهیتاکانی ئالیووشادا گوتی: «سئ شهوه لیتره خهوتووه. له وانهیه رۆیشتی.» ئالیووشا تیگهیشت که پیره پیاو چونی پیکوتراوه ئاوا وهلام ده داتهوه. کاتیک پرسیی چوووه بۆ مالی گرووشنکا یان له مهیخانه کهی توماس خوی شار دوتتهوه (ئالیووشا به ئانقهست ئاوا به ئاشکرا قسهی دهکرد)، ههرسیکیان به ترس و گومانهوه چاویان تیبری. ئالیووشا له دلی خویدا گوتی: «وادیاره، خۆشیان دهوی، زور چاکیان ئاگا لیههتی و پیوهی ماندوون، ئهوهش زور چاکه.»

ههرچونیک بوو مالی خانمی کالمیکوفی له شهقامی زهریاچه دوزیههوه: مالیکی چکۆله و کۆن، لایهکی نشستی کردبوو، دیواره کهی درزی بردبوو. سئ پهنجیرهی به رهو شه قام و هه وشهیهکی پر له قور و چلپاوی هه بوو که له نیوه راسته کهیدا مانگایهک به سترابوووه. له هه وشه که تیپه ری و ده رگای ژووره که یانی دییهوه. له لای چه پی هه یوانه که پیژیژنی خاوهن مال و پیره که کهی ده ژیان. له وه دهچوو هه ردووکیان که ر بن. له وهلامی پرسیاره پهیتا پهیتاکانی ئالیووشادا، سه بارهت به سهروان، زور به زهحمهت یهکیان تیگهیشت که کاری به کرئ نشینه که یانه و ئاماژهی به ده رگایهک کرد که له وسهری هه یوانه که هه لکه وتبوو، ژووریکی چکۆله و ده رک و دیوار چه پرهک بوو و شوینی ژیانی سهروان ژووریکی ئاسایی بوو. ئالیووشا دهستی برد بۆ دهسکی درگاکه و ویستی بیکاتهوه، به لأم بیدهنگی نیو ژووره که سهرنجی راکیشا و به قسهکانی کاترینا ئیوانادا بوی ده رکه وتبوو که سهروان خاوهنی بنه ماله یه. «یان هه موویان خهوتوون، یان رهنگه گوئیان له دهنگم بووه و چاوه پروانن درگاکه م لیبکه نهوه. واچاکه له پیشدا له ده رگاکه بدهم،» له ده رگای دا. کهس جوابی نه دایهوه، به لأم نهک خیرا، به لکو دواي ده چرکه یهک، که سیک به دهنگی بهرز و زور تووره گوراندی: «کنیه؟»

ئالیووشا ده رگاکه ی کردهوه و له کهرکه رۆکی درگاکه پیی نایه ئه و دیو و چوووه ژووری. ژووریکی به رفراوان بوو، به لأم پر بوو له که لوپه ل و شتومه کی مالی و چه ند کهس له نیو ژووره که دا بوون. له لای چه په وه جاخیکی گهره ی رووسی داندرا بوو. له وه جاخه که وه تاکو پهنجیره کهی لای چه په ته نافیک رایه ل کرابوو و په روپالی پیدا درابوو. له بهری راست و چه پی ژووره که چرپای دریزۆکه داندرا بوو و لیفه یان به سهر دا دابوو. له سهر چرپایه کی لای راسته چوار بالنج له سهر یهک هه لچندرا بوون. بالنجه کان له ژیره وه بۆ سهری یهک له یهکی چکۆله تر بوون و وهک هه ره م دهچوو. له سهر قهره ویله کی دیکه یان ته نیا بالنجیکی زور چکۆله داندرا بوو. سووچی رووبه پرووشیان په رده کیشابوو. له پشت په رده که وه ته ختیک ده بیندرا که به

دار و تهخته ساز کرابوو، سنده لیبه کیش له په نای داندرا بوو. کورسییه دارین و زبره که، چوار گوشه بوو، له لای دهرگای وه تاغه که وه تاکو بهر پهنجیره که ی نیوه راست چو بوو. سی پهنجیره ی ژورره که که هه رکامیان چوار شووشه ی چکوله ی مه یله وسه وزی تیگیرابوو، پووناکیه کی که میان ددایه ژورره که، به ته وای پیوه درابوون و ژورره که خه فه و شپرزه دیار بوو. تاوه یه که له سهر میزه که داندرا بوو و پاشماوه ی هیلکه ورپونی تیدا مابوو، له تیگ نان و بتریه کی چکوله ی ودکاشی له پالدا بوو که قومیک له بنه که پیدا مابوو.

ژنیکی بهر و اللهت رازاوه، شه وچه پکه نیکی که تانی له بهردا، له سهر کورسیله ی په نا قهره ویله که ی لای چه په دانیشتبوو. دهموچاوه وردیله که ی و پوممه ته تیک قوپاوه که ی به ئاشکرا نه خوشنی پیوه دیار بوو. به لام ئه وه ی له هه موو شتیک زیاتر بووه هوی سهر سورمانی ئالیووشا، روانینی ئه و ژنه به سته زمانه بوو. روانینی کی پر له پرسیار و سهر سور هینهر، له گه ل ئه وه شدا پر له غرور. کاتیک ئالیووشا له گه ل میزده که ی ددوا، سهرنجه پر له بای بوون و پرسیاره که ی له سهر زاری هه ردوکیان له هاتوچودا بوو. له پال ژنه دا، له نزیک پهنجیره که کچیک عازهب راوه ستابوو. قژی ته نک و مه یله وسور بوو، بهرگیکی هه ژارانه، به لام زور خاویتی له بهردا بوو. هه ر له گه ل چونه ژورره وه ی ئالیووشا، به بیزاریه وه چاویکی لیکرد. له پال قهره ویله یه کی دیکه دا کچیک تر دانیشتبوو. پوخساری خه می لیده باری، نزیکه ی بیست سالی ته من بوو، به لام له ش به بار و پشت چه ماوه. دواتر به ئالیووشایان گوت، «لاقیشی سه قه ته» دارشه قه کانی له سووچی قهره ویله و دیواره که هه لپه سیردرابوو، دهستی دهیگه یشتی. چاوانی زور جوان و نه رم و دلوقانی ئه و کچه به سته زمانه، به ئارامی له ئالیووشایان دهروانی. پیاویکی چلوپینج سالانه له سهر میزه که دانیشتبوو و پاشماوه ی هیلکه ورپونه که ی دخوراد. لاواز و کورته بالا و پیوه له بوو. تووکه سهری مه یله وسور بوو و ریشیکی زهرد و ته نک ی هه بوو. زور له گه سک دهچوو. (ئه و ویچوونه ی

«گسکه کوله» له پیوه له بهر هویه که له داغهی ئالیووشا دهرپه ری؛ ئه وه ی پاشان وه بیر هاته وه. دیار بوو که ئه و پیاوه گوران دوویه تی «کینی»، چونکه پیاوی دیکه له ژورره که دا نه بوو. به لام کاتیک ئالیووشا چوه ژورری، له سهر ئه و کورسیله ی که له سهری دانیشتبوو هه ستاو به پرتاو هات بولای ئالیووشا و هه ر به پیوه به دسره یه کی کونه دهموپه لی سپی.

ئه و کچه ی که له سووچی لای چه پ راوه ستابوو، به دهنگیکی بهر ز گوتی: «راهیبیکه هاتوه سوال و سه ده قه بۆ کلیسه کو دکاته وه. به راستی جیبه کی چاکیشی هه لبراردوه!» کابرا هه ر له پیوه بولای کچه وره سوورا و به دهنگیکی شله ژاو و له رزوک وه لامی دایه وه.

«نا، باربارا نیکولافنا خان، وانیه، به هه له چووی خانم گیان.» دیسان رووی کرده وه ئالیووشا و لپی پرسی: «قوربان، ئیزن بفرموون لیتان بیرسم چی بوته هوی ئه وه ی ئیوه قوربان بین بو ئه م کاو لاشه ی ئیمه؟»

ئالیووشا به وردی چاوی تیبری. یه که م جار بوو دهیدی. تووره و شله ژاوی دهنواند. ئه گه رچی دیار بوو تازه عاره قی خوار دوته وه. سهرخوش نه بوو، وریایه کی زور به پوخسارییه وه دیار بوو، ههروه ها ترسیکی غه ربیش دایگرتبوو. وهک که سیک که ماوه یه کی دوور و دریز مل که چ و فه رمانبه ر بووی و ئیستا له پر ئازادیان کردی و بیه وه ی مل هه لینی و خوی بنوینی، یان چاکتر بلیم، وهک که سیک و ابوو که دهیبه وه ی زه بریکی کاری له که سیک دیکه بوه شینی، به لام دهرسی زه بری ویکه وه ی. دهنگ و قسه کردنه که ی ره وان و جوریک خوشیرین کردنی شیتانه ی پیوه دیار بوو، هیندی جار قیناوی و هیندی جاریش مه رای و زمان لووسی و هه رتاوی به جوریک له بز و زمانی ده گوری. پرسیار ی سه باره ت به «کاو لاشی ئیمه» ی که پرسیبوو، سهرتاپای ده له رزی و گلینه ی چاوی له هیلوونه که یدا وهک خولخوله هه لده سووران. هینده له ئالیووشا چوه پینشی که ئالیووشا ناچار بوو به شیوه یه کی غه ریزی هه نگاویک بکشیته وه دواوه. بالته یه کی کونی که تانی توخی، پینه پینه ی له بهردا، پانتولیکی دامه یی سپی واشیشی له پادا، که

دهمیک بوو له که لک و که رهم که وتبوون. پانتول که هی زور ته نک و ناسک بوو. هیندهش به بهری ته نگ بوو له وانه بوو بیچرئ.

ئالیووشا له وه لامدا گوتی: «من ئالکسی کارامازوفم.»

کابراش هر له ریوه هیلدایه: «زور چاک ده زانم قوربان، «بو ئه وهی دلنای بکا که ده زانی کتیه. «منیش قوربان سه روان ئیسنگیریفم، به لام چه زده کهم بزانه چی بوته هوئی ئه وهی بین بو ئیره، قوربان...»

. راستت دهوی بو شتیکی تایبهت نه هاتووم. عه رزیکی چکوله م بوو له خزمه تتاندا. هه لبت ته گهر ئیزن به رموون.

«که وایه به رموون دانیشن قوربان، تکاتان لیده کهم به رموون دانیشن، قوربان، له کومیدییه کانی قه دیمدا وایان ده گوت: «تکاتان لیده کهم به رموون دانیشن» خیرا که مهی کورسیله یه کی گرت و هینایه پیشی، (کورسیله یه کی دارینی قورس بوو، به رگی پیوه نه بوو) هینای له نیوه راستی ژووره که داینا، پاشان کورسیله یه کی دیکه ی وهک ئه وهی هینا بو خوی و به ره ورپووی ئالیووشا داینا و له سه ری دانیش، هیندهش نزیک که چوکیان به چوکی یه که وه بوو.

- نیکولای ئیلیچ ئیسنگیریف، قوربان، سه روانی پیشووی پیاده نیزامی پروس قوربان، خویری گه ری بووه هوئی ئابروو چوونی، به لام هه روا سه روانه. ته گه رچی چاکتر وایه بلیم سه روان «به لئ قوربانوف» چونکه نیوهی ته مه نم فیتر بووم بلیم «قوربان». ته مه ش وشه یه که له م دنیا یه دا کاتیک پیاو له عه رز ده دری، به کاری دینی.

ئالیووشا به بزده یه که وه گوتی: «راست ده که ی، به لام پیتوایه بی ئیختیار به زارتدا دی یان به ئانقه ست؟

. خودا له و سه ره ئاگای لیه بی ئیختیار به زارمدا دی و پیشتر قهت به زارمدا نه ده هات! به عومراتم ئه و وشه یه م به زاردا نه هاتووه، به لام له وهتا که وتومه ته چالی نه گه بت و نه هاتیه وه، ده ستمکردووه به کوتنی ته م قوربان هه دیزه یه. ده ستیکی به هیز و زالم له کاردایه. ده زانم چه ز به باسوخواسی تازه

ده که ی، به لام له شوینیکی وه کو ته م ماله ی من که بو میوانداری نابئ، چوون توانیومه سه رنجی ئیوه راکیشم؟

. هاتووم - سه بارهت به و مه سه له یه.

سه روان بی سه برانه په ریبه نیو قسه کانی ئالیووشا: «سه بارهت به کام مه سه له؟»

ئالیووشا زور له خوی نووسا هه تا گوتی: «سه بارهت به دیداری ئیوه له گه ل دیمتری برام.»

«کام دیدار، قوربان؟ نه کا مه به ستت ئه و دیداره بی، قوربان! ئه ها

تیگه یشتیم، سه بارهت به گسکه کوله ی من، گسکه کوله ی تایبه تی هه مام.»
خوی ئه وه نده له ئالیووشا برده پیشی چوکی به چوکییه وه نا، زور سه یر بوو، وهک ژبی که وان ویک هاتبوو.

ئالیووشا منجاندی: «کام گسکه کوله؟»

دهنگیکی ئاشنا له پشت په رده که وه هاته گوئ. دهنگی کورپی قوتابی -

گوتی: «باوه گیان، هاتووه شکایهت له من بکات، گازم له قامکی گرتووه.»
په رده که لادرا و ئالیووشا چاوی به کورپه که کهوت له سه ر ته ختیکی چکوله راکشابوو، ته خته که ش کورسیله و سه نده لئی درابوو ژیر و له سووچیکی ژووره که له ژیر په یکه ره کاندای ساز کرابوو. کورپه لینه کونیککی چرچ و لوچ و بالته یه کی به خویدا دابوو و تخیل بوو. دیاربوو ناساغه، به چاوه سوور هه لگه راوه کاندای دیاربوو تاویاو دایگرتووه. به بی ترس چاوی له ئالیووشا بریبوو، دیاربوو شوینه که ی خوی پی ئه منه و هیه که س ناتوانی دهستی بو به ری.

سه روان له سه ر سه نده لیه که ی هه ستا: «چی! گازی له قامکتان گرت؟

گازی له قامکی ئیوه گرت، قوربان؟

. به لئ. له گه ل قوتابییه کانی دیکه به رده فرکیان ده کرد. به شه ش مندا ل به ردیان له م کورپی تو هه لده کرد، چووم بولای، به ردیکی تیه له کردم و

بەردىكى لە سەرىشم دا. لىمپرسى چمكردووه. كەچى ئاوقام بوو و بە قامكدا نووسا، ئىتر نازانم بۇ ئاواى كرد.

سەروان ئالەتى بوو و گوراندى: «هەر ئىستا پىشتى لە زكى نەرمتر دەكەم . هەر ئىستا!»

- بەلام من بۇ شكايەت نەهاتووم، تەنيا بۇ تۆم گىرايه وه... نابى لىبىدهى. دياره نەخۆشه.

«پىتوايه دەيدەمه بەر زەبرى قامچى، قوربان؟ يانى من ئىليوشچكاي خۆم دەگرم و لەبەر دلى تۆ دەستدەكەم بە لىدانى؟» لە ناكاويش بەرهولاي ئاليوشا وەرسوورا و وەك ئەوهى بيههوى ئاوقاي بى، گوتى: «پىتخۆشه هەر ئىستا ئەو كارە بكەم، قوربان؟ زۆر بەداخه وهم سەبارەت بە قامكتان؛ بەلام بەجى لىدانى ئىليوشچكا، حەز دەكەى هەر ئىستا چوار قامكى خۆم لەبەر چاوت بەو چەقۇيه دەقرتىنم، با گرى رق و تۆلەتان دامركىتە وه، قوربان. خۆ ناتەوى پىنجه مین قامكىشم بپەرىنم؟»

بوغزىك گەرووى گرت و قسەى بۇ نەهات. لىوى خۆى دەكرۆشت و هيندە ئالەدىنى دنواند، پياو دەگوت شىت بووه و لەوانەيه بە گژ دار و بەرددا بچى.

ئاليوشا هەروا لە سەر جى خۆى دانىشتبوو، زۆر مات و لەسەرەخۆ گوتى: «پىموايه ئىستا تىگەيشتم، وادياره كورەكتان زۆر كورپكى باشە، باوكى خۆى خۆش دەوى، بۆيه ئاوقاي من بووه، زانىويه براى ئەو كەسەم وا سووكايتى بە ئىوه كىردووه...» خەمبارانە دووپاتى كىردەوه: «ئىستا تىگەيشتم. بەلام دىمىترى برام لە كارەكەى خۆى پەشىمانە و دەزانم، ئەگەر بۆى بلوى دى بۆلاتان، يان چاكتر وايه، ئىوه هەر لەو شوينه بىنى و لەبەر چاوى خەلك داواى لىبوردتان لىبكا. ئەگەر حەزتان لىيه؟»

- مەبەستتان ئەوهيه داواى كىشانى رىشم داواى لىبوردنم لىدەكا؟ پىشى وايه دلم پاك دەبىتە وه و هەموو شتىك كوتايى پىدى. ها، قوربان، - نا! بە پىچەوانە، ئىوه چۆنتان پىخۆشه و چۆن دەلین وادەكا.

- يانى ئەگەر داوا لە حەزرەتى ئەجەليان بكەم لە هەمبەر مندا هەر لەو مەخانىه . ناوى «مىروپوليس»ە يان لە نيو بازار چۆك دادا و داواى لىبوردنم لىبكا، دەيكا؟

- بەلى، لە هەمبەرتاندا بە چۆكىشدا دى.

- ئىوه دلتان هەلقىچاندم، قوربان. وەگريانت خستم و دلت هەلقىچاندم، قوربان، ! لەبەر دل فراوانى براكتان كولى دلم هەستاوه. ئىزن بەرموون با بنەمالەكتەم پى بناسىنم. دوو كچ و كورەكەم، قوربان! ئەگەر بىرم، كى بەخىويان دەكا و وەفرايان دى، هەتا ئەو كاتەى زىندووم كى جگە لەوان ئاگاي لە منى چارەرهش دەبى؟ ئەوهش شتىكە كە خودا بۇ مرۆڭگەلى وەك منى بپيوهتە وه پۆزى بەرى لە نيو چاوهكەمى نووسيوه، قوربان! چونكە كەسىك هەر هەيه مرۆڭىكى لىقەوماوى وەك منى خۆش بویت. قوربان.

ئاليوشا گوتى: «بەلى، بەراستى وايه!»

كچىك كە لە پال پەنجىرەكەدا راوهستابوو، لە ناكاو بۆلاى باوكى وەرسوورا و بە شىوهيهكى جارزانە و پىسووكايتى دەنگى هەلينا: «باوه گيان دەست لەو قورپاتە هەلگره ! گەمژەيهك لىمان پەيدا بووه و توى ساويلكەش دەتەهوى ئابروومان بەرى!»

باوكى بە لەبىزىكى توورە و روانىنىكى هەق پىدەرانە، گوراندى: «باربارا نىكولافنا، سەبركە! ئىزنم بدە دەسەلاتم بە سەر بىروراي خۆمدا هەبى.» پاشان روى لە ئاليوشا كىردەوه و گوتى: «بە دەست خۆى نىيه، خووخدهى هەروايه، قوربان.

تاچه شتىك نەبوو لە نيو سروشتا

كە ئارەزووى خىر و چاكەى بۇ نەكا°

بەلام، قوربان، ئىزن بەرموون با ئارىنا پىرۆفناى خىزانم پى بناسىنم. ژنىكى چل و سى سالانەى ئاسايىيه، دەتوانى لەجى خۆى هەستى، بەلام زۆر كەم. لە بنەمالەيهكى هەژار و بىبەشە. ئارىنا پىرۆفنا، ئەوهندە رووناخۆش

5- بەبىتىك لە شىعەرى (دىوى) پووشكىن

مەبە، ئەمە ئالكسى فيؤدورويچ كارامازوفە. ھەستە ئالكسى فيؤدورويچ. «دەستی ئالیووشای گرت، بە شیوہیەکی چاوەروان نەکراو، یەك تەکان ھەلیستاند. «بۇ ئاشناہتی لەگەل خاتوونیک دەبی ھەستیە سەرپی، قوربان. خاتوون ئەمە ئەو کارامازوفە نییە... کە... برایەتی، زۆر تیگەیشتوو و خاکەر او لەسەرەخویە. وەرە ئارینا پتروفنا، وەرە خاتوون، بەلام سەرەتا ئیزنم بە دەستت ماچبکەم.»

دەستی ژنەکە ی گرت و بەریز و خۆشەویستیەو ماچیکرد. کچەکە ی پال پەنجیرەکە بە ناقالییەو رووی وەرگیپا. ژنە روخسارە پر لە غروور و پرسیارەکە ی گەشایەو و گوتی:

- فەرموون دانیشن. ئاغا ی چرنومازوف^۱

«کارامازوف، خاتوون، کارامازوف». بە منجە منج گوتی: «ئیمە لە بنەمالە یەکی بی بەشین، قوربان.»

- چاکە کارامازوف، یان ھەرچیەکە، بەلام من چرنومازوفم پی باشترە... دانیشە. بۆ ھەلتساندە سەرپی؟ بە من دەلی قەشەل، بەلام من قەشەل نیم. بەلام لاقم وەك خیکە ماسیوہ و خۆشم وشکورەق بوومەتەوہ. کاتی خوی قەلەو بووم، بەلام ئیستا دەلی سیلدارم.

سەروان دیسان لە بنەوہ منجاندی: ئیمە بنەمالە یەکی ھەژار و بی بەشین، قوربان.»

کچە ی پشت چەماوہ کە تاکو ئەو کاتە متەقی نەکردبوو، کتوپر گوتی: «پەککو. باوہ پەککو! پاشان لەکچەکە ی بە بەر چاویدا ھەلدا.

کچە ی پال پەنجیرەکە گوتی: «حەنەکچی!»

ژنە ئاماژە ی بە کچەکانی کرد و گوتی: «خۆ بەسەرھاتی ئیمەت بیستووہ؟ ئەوہش مال و حالەکەمانە. شیرزە و شیرپو. زۆرجار میوانی ناوہختمان لی پەیدا دەبوو. ئەو کاتە ی میردەکەم لە ئەرتەشدا بوو، لەو جۆرە میوانانەمان

زۆر بۆ دەھات، وەك دلۆپە پەیدا دەبوون. نامەوی ھەلیان سەنگینم، ھەرکەس بە سەلیقە و مەرامی خوی. مەسەلە یەك ھە یە دەلی دوو کەس ئەگەر خووخدەیان لە یەك بچی، زۆر پیكەوہ دەگونجین و یەك دەکەون. ژنیکی راھییە دەھات بۆ مالمان، دەیگوت: «ئەلکساندر ئەلکساندر وویچ پیاوینیکی زۆر باش و لەبەر دلانە، بەلام ناستازیا پتروفنا دەلی شەیتانە» من دەمگوت: دە ی ئەوہ بیرورای خۆتە، تۆش ھەر لە داردەمووکانە دەچی.» گوتی: «وا چاکە تۆ پیی زیادی دانەکیشی.» گوتم: «تۆ دەلی کۆلەوہژی رەشی بە تۆ چی، کی پیی گوتوی بیی بۆ ئیرە و دەرسم دادە ی؟» گوتی: «بەلام، تۆی دەمگەنیگ بۆنی دەمت ناخۆشە و من دەمم بۆن خۆشە.» «لە ھەموو ئەفسەرەکانیش بپرسە بزانی بۆنی دەمی منیان پیناخۆشە؟» لەو کاتەوہ ھەر لە بیرمە و قەتم لەبیر ناچیتەوہ. چەند مانگ لەمەوبەر ھەر لەم جیگیە ی ئیستام دانیشتبووم. ئەو ژینرالی کە بۆ گەردن ئازایی جیژن دەھات بۆ مالمان، لە ناکاو وەژوور کەوت، لیمپرسی: «قوربان، وا ھە یە ژنیکی دەمی بۆگەن بی؟» وەلامی دایەوہ: «بەلی، دەبی پەنجیرەکە یان درگاکە بکەنەوہ، با ھەوای ژوورەکە بگۆردی.» ھەموویان ھەر وان! بۆنی دەمی من چییە؟ خۆ بەقەد بۆنی مردوو ناخۆش نییە، گوتم: «ھەواکە لەوہ زیاتر پیس ناکەم، رادەسپیرم جووتی پیلاوم بۆ بینن، سەری خۆم ھەلدەگرم و دەرۆم.» خۆشەویستەکانم دایکتان لۆمە مەکەن! نیکۆلای ئیلیچ، چبکەم ناتوانم رازی و بەختەوہرت کەم! دەزانم ھیچکامتان منتان خۆش ناوی. تەنیا ئیلۆشچکا کاتی لە قوتابخانە دیتەوہ ھەلدی بۆ باوہشم و خۆشی دەویم. دوینی سیویکی بۆ ھیتابوومەوہ. رۆلەکانم لە دایکتان ببورن - بوونەوہریکی چارەرەش و تەنیا یە، لی ببورن! بۆ ئەوہندەم لی وەرەزن؟ بیژ لە بۆنی دەمم دەکەن، دەزانم!»

ژنە ی چارەرەش و شیتۆکە دای لە پرمە ی گریان و فرمیسک بە روومەتیدا ھاتە خواری. سەروان ھەلات بۆلای.

«ھاوسەرە خۆشەویستەکەم، بەسە ئیتر، دلی خۆت نارەحەت مەکە! تۆ بیکەس نیت. ھەموو خۆشیان دەوی، خۆشمان دەوی برۆا بکە، ھەموو

6- «کارا» (Kara) بەشی یەکەمی وشە ی «کارامازوف» وشە یکی تورکییە و یانی «رەش» لیرەدا، ئارینا پتروفنا، «چرنوی رووسی لەجی «کارا» دانا کە بە مانای «رەش»

دەتپەرستىن.» دەستىكىرد بە ماچكىردنى ھەردوو دەستى. پاشان دەستى بە سەرىدا ھىنا و بە دەسرهىك فرمىسكەكانى بۆ سېرى. ئالىووشا ھەستىكىرد، سەروانىش فرمىسك لە چاوى زاوہ. سەروان زۆر بە گرژى و پروتالى چاوى لە ئالىووشا بېرى و لەگەل ئەوہى ئاماژەى بە ژنە شىت و ویتەكەى كرد، گوتى: «دیوتە قوربان، خۆ گوت لىبوو، قوربان؟»

ئالىووشا لە بن لىوہوہ منجاندی: «بەلى، دىتم و گوتىشم لىبوو.» كورپەكەيان لە سەر قەرەوئلەكەى ھەستا و دانىشت، چاوى لە باوكى بېرى و چاوى وا سوور بووبوو، دەتگوت ئاورى لىدەبىتەوہ، قىژاندی: «باوہ، باوہ، بۆ قسەى لەگەل دەكەى، وىلىكە!» باربارا نىكۆلافنا، لە كاتىكدا بە شلەژاوى لاقى لە عەرزى دەوہژاند، گوراندی: «دەست لەو قورپات و خۇناندن و فىل و تەلەكە ھەقمەقانىەت ھەلگەر، بە ھىچ كوئى ناگەى!»

- باربارانىكۆلافنا، توورپە بوونى ئەمجارەت بەجىيە. ھەولدەدەم ھەرچى زووتر دلت رازى بكەم. تۆ چۆنت پىخۆش بى وا دەكەم. وەرە ئالكسى فىئودورۆويچ كلاوہكەت لە سەر بنى، منىش كلاوى خۆم لە سەر دەكەم. پىكەوہ دەچىنە دەرى. ئەم كچەى كەوا لىرە دانىشتوہ، ناوى نىنا نىكۆلافنايە، قوربان. لەبىرم چۆوہ ئەويشت پىبناسىتم، قوربان. دەلىى فرىشتەيە و لە ئاسمانەوہ ھاتۆتە خوارى بۆ نىو ئىمەى مرۆقى خاكى... خۆزگە بمزانىبايە چى لە دلدايە! خۆ تىدەگەى؟

باربارانىكۆلافنا بە توورپەيى گوتى: «چاوى لىكە چۆن وەك مىوژۆكە دەلەرزى، دەلىى فى لىھاتوہ!»

- ئەو كچەش كە لاقى لە عەرزى دەوہژىنى و بە گەوجم دەزانى، بەراستى وەك فرىشتەى ئاسمانى وايە و ھەقىەتى ھەرشىتىكم پىبلى. فەرموو، ئالكسى فىئودورۆويچ، وا چاكە كۆتايى پىبىن قوربان.

دەستى ئالىووشاى گرت، لە وەتاغەكە چوونە دەرى و ھەتا سەر شەقام بەدواى خۇيدا رايكىشا.

(۷)

لە دەروہ

- ھەوايەكى خۆ و تازەيە قوربان، بەلام لە بالەخانەكەى مندا ئەم ھەوا پاكە دەستناكەوى! گەرەم، با تۆزى شىنەيى تر پىاسە بكەين. لەوہى كە دلۆفانانە گويم دەدەيتى سپاست دەكەم.

ئالكسى فىئودورۆويچ گوتى: «منىش دەمەھوى مەبەستىكى گرىنگتان عەرز بكەم، بەلام نازانم چۆنى دەستپىكەم.»

- دلنىام كاريكت بە من بوو، قوربان. دەنا لەخۆرا نەدەھاتى بۆ دىدەنىم. مەگىن بۆ سكالالا دەست كورپەكەم ھاتىتتى. كە ئەوہش مەھالە قوربان. سەبارەت بەو كورپەش قوربان، لەوى نەمدەتوانى بۆتى باسبەكەم، بەلام لىرە با رووداوەكەى ئەو رۆژەت بۆ بگىرمەوہ. گسكە كۆلەكەم ھەوتووى پىشوو پىرۆ بۆتر بوو - مەبەستم رىشمە، قوربان. ئەوہ ناويكە بە سەر رىشمدا براوہ، زياترىش لە نىو مندالانى قوتابىدا ئەم ناوہ دەنگى داوہتەوہ. دىمىترى فىئودورۆويچى براشت رىشى گرتم و رايكىشام، خۆ ھىچم نەكردبوو، ھىندە توورپە بوو خويىن بەرچاوى گرتبوو. بۆ بەدبەختى من كەوتمە داوى. ھەر لە مەيخانەكەوہ ھەتا نىو بازار رايكىشام. ھەر لەو كاتەدا مندالان لە قوتابخانە ھاتتە دەرى و ئىلۆشايان لەگەلدا بوو. ھەر كە چاوى بە من كەوت ئاوا بە دەست دىمىترىيەوہ پىوہبووم، بە ھەلاتن ھات بۆلام. قىژاندی: «باوہ، باوہ!» دەستىكىردە ملم، باوہشى پىداكردم. دەيوست رزگارم بكا لە چنگى دەقىژاند و دەپارايەوہ: «بەرىدە، لىبىبوورە.» بە دەستە چكۆلەكانى دەستى دىمىترىيە -

هەر ئەو دەستەى پيشمی گرتبوو - گرت و ماچیکرد، قوربان... لەو کاتەدا
پهنگی روخساریم دی... هەر له بیرمه، قوربان، قه تم له بیر ناچیتته وه.

ئالیووشا گوراندى: «سویند دهخۆم که دیمیتیری برام دیت بۆلات و به
شیوهیهکی سادقانه و به داخ و په شیمانیهیه وه داواى لیئوردنتان لیدهکا. تهنانهت
ئهگەر پیت خویشی هه روا له و بازاره دا له بهردهمتدا به چۆکدا دی... ناچاری
دهکهم ئەو کاره بکا، ئەگەر نهیکا برای من نییه!»

- ئەها، کهوايه پيشنیارکردنه! له لایه ن ئەوه وه نه هاتووی. دلّه پر به زه یی و
نهرمه که ی خۆت هانی داوی، قوربان. ده بوو ئەوه به فرمووی قوربان. کهوايه
ئیزنم بدهیه له مه ر دلّاوايی و جوامیری و فیداکاریی براهه ته وه بدویم، چونکه
له و کاتەدا ئەوه پەری لیئوردووی نواند و دهستی له راکیشانم هه لگرت و
به ریدام. گوتی: «تۆ ئەفسه رى، منیش ئەفسه رم، ئەگەر پیاویکی
دروست و حیسابیت ده سته کوئ شایه دیت بۆ بدا، بانگم بکه بۆ دوئیل. کاریک
دهکهم دلّت خویش بی. چش له وه ی خویری و هیچو پووچیشی.» ئەوه دهق و
دوگری و تهکانی بوو، قوربان. به راستی خاوه نی دلّیکی گه وره یه و ره وشتیکی
جوامیرانه ی هه یه! له گه ل ئیلوشا کشایه نه داوه. ئەو دیمه نه ش سه ره به وردیکی
بنه ماله ییه و تاهه تايه ئیلوشا له بیری ناچیتته وه. گه وره یی و شه ره ف له ئیمه
ناوه شیتته وه، خۆت قازیبه و قه زاوه ت بکه، قوربان. تاویک له مه وه به ر مال و
حاله که مت دی، قوربان. ئەوه ژیا نه من هه مه؟ سى ئافره ت، یه کیان نو قوستان
و نه خویش، ئەوی دیکه یان که له لاو پشت چه ماوه، سیهه میش ساغه و زۆر
زیره ک و وریایه. خویندکاری زانکویه. قوربان. به ئاواته وه یه بگه ریتته وه بۆ
پترزبۆرگ. تاکو بۆ رزگاریی ژنانی رووسی له رۆخی نه وا چالاکی بنوینی.
باسی ئیلوشاش ناکه م، قوربان. نو سالی ته مه نه. من له م دنیا یه دا زۆر بیکه س
و لیقه و ماوم. ئەگەر بمرم چییان به سه ر دی؟ له ئیوه ده پرسم قوربان. ئەگەر
دیمیتیری بانگ بکه م بۆ دوئیل و ده سته وه به جی بکه وژی، پاشان چی؟ ئەو
قوربه سه رانه لییان ده قه ومی. له وه ش خراپتر، ئەگەر نه مکه وژی، کۆله وار و
گرده نشینم بکا: ئیتر توانای کارکردنم نابى و خو ده میشم نادووردی، چۆن

زگی خوّم و ئەو خیزانه ره شوپووته تیرکه م. کى هه یه بگاته فریامان و
تیرمان کا؟ هیچ چاره یه که م نامینی جگه له وه ی ئیلوشا له قوتابخانه بگێرمه وه
و بینیرم بۆ سوال. ئاکامی بانگکردنی ئەویش بۆ دوئیل ئەوه ده بی، قوربان.
قسه یه کی قۆر و گه وجانه یه قوربان. وانیهه؟!»

ئالیووشا چاوی زیتکرده وه و دیسان دهنگی هه لینا: «ئەو دیت بۆ
عوزرمایی و له نیوه راستی بازار به سه ر که وشه کانتدا ده که وئ.»

سه روان له درێژه ی قسه کانی دا گوتی: «ده موست شکایه تی لیکه م. چاو له
یاساش بکه، ده متوانی به هوی ئەو سووکایه تییه وه که پیمکراوه،
خه ساره تیکی زۆری لیستینم. به لام ئاگرافنا ئەلکساندرفنا ناردی به دوامدا و
گوراندى به سه رمدا: «به خه ونیش بیر له وه نه که یته وه! ئەگەر شکایه تی
لیکە ی، له ته واوی ولات ده یکه م به قاو، له به ر بی شه ره فی لینی داوی و ئەو
کاته بانگ ده کرییتته وه بۆ دادگا.» خو خودا بوخوی ئاگای لییه، قوربان. ئەو
فیل و ته له که و بی شه ره فییا نه له کوپوه ئاو ده خواته وه و من به فرمانی کى
جوولایومه ته وه! خو من به بی فرمانی خو ی و فیو دۆرپاولوویچ قامک به ئاودا
ناکه م. داده خانم هه روه ها گوتی: «ئەوه ش بزانه، بۆ هه تاهه تايه له سه ر
کاره که ت ده رتده که م و ئیتر چاوت به فلسیک پاره ناکه وئ. له گه ل
تاجره که شم قسه ده که م» به و ناوه بانگ له پیره میرده که ی ده کا - «ئەوه یش
ده رتده کا!» ئەگەر ئەویش ده رمبکا، چۆن به ریده چم؟ چاوی له و دووکه سه یه،
چونکه فیو دۆرپاولوویچ، به هویه کی دیکه، له وانیه له سه ر کاره که م ده رم
بکا، هه روه ها ده یه وه ی به هوی ئەو سفتانه وه که ئیمزام کردوه له دادگا
شکایه تم لیکه م. بۆیه پاشگه ز بوومه وه و له سه ری نه رۆیشتم، قوربان. خو
کاوا لاشه که شممانت دی. ئیستا ئیزن به فرموون لیتان بپرسم ئیلوشا قامکتی
زۆر کۆله وار کردوه؟ پیمخۆش نه بوو له مالى و له لای خو ی باسی ئەو
مه سه له یه بکه م.»

- به لى، زۆریش، دیار بوو زۆری رق هه ستاوه. تۆله ی تۆی له من کردوه.
چونکه ده زانی منیش کارامازوفم. تازه تیگه یشتم. به لام ئەگەر ده تدی چۆن

بەرد لە ھاوپیۆلەکانی ھەلەدەکا! زۆر کاریکی پڕ مەترسییە. لەوانەبوو بیسی کوژن. مندالن و ھەفام. یان بەردەکە لە سەر و چاوی کەسیک دەدەن.

- ئەو ھەرووی داو، قوربان، بە بەرد لیاندو. ئەمڕۆ بریندار بوو. سەری نەشکاو، بەردەکە لە سینگی دراو، راست لە سەر دلی دراو. بە گریانەو ھاتو ھەو ھەو مائی و ئیستا نەخۆشە.

- ئەو زانیوتە لە پیندا ئەو دەستیپیکرد. لەبەر تۆیە وا رقی لیان ھەستاو. ئەوان دەیانگوت ماو ھەیک لەمەوبەر بە قەلەمبەر کورپکی بە ناوی کراسووتکین بریندار کردو.

- ئەو ھەشم بیستوو، زۆر مەترسیدار، قوربان. باوکی کراسووتکین لێرە کارمەندە، لەوانە ھەم مەسەلە ھە توشی گیرە و کیشەم بکا، قوربان.

ئالیووشا بە گەرموگورپی گوتی: «بە باشی دەزانم ماو ھەیک نەینیریتەو ھەو قوتابخانە، بەلکو تۆزێ ئارامییتەو و... رقەکە ی دامرکیتەو.»

سەروان دووپاتی کردو: «رق! خۆی سەرتاپا رقە، قوربان. رقەکە ی لە چا و چکۆلەییەکە ی نییە. زۆر رقتەستوو. تۆ نازانی، قوربان. ئیزن

بفەرموون با بەسەرھاتەکە تان بە تیروتەسەلی بۆ وەگیرم. لە داوی ئەو ڕووداوی نیو بازارەکە، ھەموو مندالانی قوتابخانە بە وشە ی گسکە کۆلە

رقیان ھەلدەستاند و دەیانبوغزانند. کورانی قوتابی وەچە یەکی بی بەزەیین، کاتیک بە تەنیان وەک فریشتە ی خودا وان. بەلام کە یەکدەکە ون بەدەفەر و

بی بەزەیی دەبن. بە تەشەر و ناوینتکە ھەستی ئیلووشا دەرووشینن و ئەویش وەک ئاور ھەلدەبی. ناھەقیشی نییە. کورپکی ئاساییە. لاواز، ھەست بە

سووکایەتی دەکا. بەھۆی باوکییەو توشی ئەو شەرمەزارییە دەبی، قوربان. ئەو بە تەنیایە، بەلام لە تاوی باوکی ناچارە لە ھەمبەریاندا پادەوہستی و

لەبەر باوکی و لەبەر حەقیقەت و عەدالەت ناچارە خۆی بە ئاو و ئاوردا بەدا، قوربان. ئەو وا نەبوو. ئەو ڕۆژە بە ھەلەداوان ھات و دەستی براکەتی ماچ

کرد و ھاواری کرد: «لە باوکم خۆش بە، بیبوورە،» توشی ڕووخانیکی سەیر بوو، تەنیا خودا دەزانی ئەو ساتە چ ئازاریکی کیشا. منیش قوربان،

ھەستم بەو ھە کرد. چونکە مندالی ئیمە، مندالی ئیوہنا، تەنیا مندالی ئیمە . مندالی فەقیر و ھەزار کە ھەمووکەس بە چاوی سووک تەماشایان دەکا .

دەزانن مانای عەدالەت چییە، قوربان. تەنانەت لە تەمەنی نو سالیدا. دەولەمەندان کوا لەو دەگەن؟ ئەوان بە عومراتی خۆیان لەو شتانە ناکۆلنەو ھە

و ھەستی پیناکەن. بەلام ھەر لەو کاتەدا کە ئیلووشای من لەو بازارە و لەبەر چاوی خەلکی دەستی براکەتی ماچکرد، ھەر لەو کاتەدا لە مانای عەدالەت

گەشت، قوربان.» سەروان دیسان وەک شیت و ماخولیا ھەلبوو و گوتی: «ئەو ھەقیقەتە لە ناخی ڕۆچوو و بۆ ھەتا ھەتایە وردیکرد، قوربان.» مشتی

راستە ی لە لەپی دەستی چەپە ی راکیشا، دەتگوت دەپھەوئ نیشانیدا «ئەو ھەقیقەتە» چۆنی ئیلووشا ورد کرد. «راست ئەو ڕۆژە، قوربان، نەخۆشکەوت

و تاویاو لە جیدا خستی و ئەو شەو ھەتا بەیانی بەدەم چەقوچوو ھاواندی. ئەو ڕۆژە قسە ی لەگەل نەکردم، قوربان، بەلام دەمزان ی بە سیلە ی چا و

لیمدەروانی، ئەگەرچی ڕووی لە پەنجیرەکە بوو و وایواند خەریکی خویندەو ھە کتیبە. بەلام تیگەیشتم ھۆشی لای دەرسەکە ی نییە. ڕۆژی

دوایی، منی تاوانبار بۆ لەبیر بردنەو ھە خەمەکانم ئارەقم خواردو ھە و مەستمکرد، قوربان. بۆیە شتیکی ئەوتۆم لەبیر نییە. خیزانیشم دا ی لە پرمە ی

گریان - زۆرم ھاوسەرەکەم خۆش دەوئ، قوربان. - چووم، ئەوی پارەم لە گیرفاندا بوو دام بە ئارەق و شەراب، بۆ ئەو ھە خەمەکانمی پئ تەفروتوونا

بکەم. لەبەر ئەو ھەش لیم دلمەند مەبە، قوربان، لە ڕووسیا پیاوانی ئارەقخۆر چاکترین پیاوانن. بەلای چاکترین پیاوان لە نیو ئیمەدا ئارەقخۆرە لە

زەبرەکانن. مەگین لە خەودا ئیلووشام لەبیر چوو بیتەو ھە. ئەو ڕۆژە مندالەورتکە زۆریان ئازاردابوو، گالتهیان پیکردبوو، قوربان. وەداوی کەوتبوون و قاویان

لێکردبوو: «گسکە کۆلە، گسکە کۆلە ی باوگیانیان گرتی و لە مەیخانەیان دەرکیشا. تۆش ھەلاتی و پاراپەو ھە، بەلام جوابیان نەدایەو ھە.»

«ڕۆژی سێھەم کە لە قوتابخانە ھاتو ھە، دیتم رەنگی ھەلبزکاو ھە و ماتە. لیمپرسی: «چیئە؟ چ بوو؟!» وەلامی نەدامەو ھە. لەو کاو لاشە ی ئیمەشدا ھیچ

قسهیهک به بی به شداری خیزانم و کچهکان ناکری. کچهکانیش هه رپوژی یه کهم به مهسه له که یان زانیوو. باربارانیکلوفنا لیوی خوئی ده کورۆشت و خوئی ده خواردهوه: «جاریک بووه ئیوهی گه مژه و قه شمه رکاریکی ژیرانه بکه ن؟» گوتم: «وايه، قهت بووه کاریکی ژیرانه ئه نجامبدهین؟» بۆ یه که مجار بهو شیوهیه گیرامهوه، قوربان. لای ئیواره بۆ پیاسه کردن کورهم برده ده ری، با ئه وهش بزانی هه موو رپوژیک ئیوارانه ده چین بۆ گه ران و پیاسه کردن، هه می شه ه له شوینیکه وه ده رۆین. هه ر ئه م ریگایه ی ئیستا پییدا ده رۆین. له بهر درگای مالیوه هه تا ده گاته ئه و گابه رده ی که به ته نیا له ریگای بهر په رژینه کان هه لکه وتوووه و نیشانه ی ده ستپیکردنی چیمه نی شاره و شوینیکی خو ش و خه لوه ته، قوربان. من و ئیلوشا وهک هه می شه ده ستی یه کترمان گر تبوو و ده رپویشتن. ده ستی چکۆله و قامکی باریک و سپ. له تاوی ژانی سینگى ئوقره ی نییه. گوتی: «باوه، باوه!» گوتم: «ده لیی چی رۆله گیان؟» ته ماشامکرد چاوی پر بوو له ئاو. «باوه ئه و ناپیاوه بۆ وای لی کردی؟» گوتم: «ئیلوشا گیان، بلیم چی، چیم له ده سته هات.» «باوه، مه ی به خشه، قهت مه یبه خشه! له قوتابخانه ده لین له بهر ئه و کاره ی ده رۆبلی پاره پیدای.» گوتم: «نا، ئیلوشا به هیچ شیوهیه ک پاره ی لیوه رناگرم. ئازای ئه ندامم که وته له رزین. به هه ردوو ده ستی ده ستمی گرت و دیسان ماچیکرد. گوتی: «باوه، باوه، بانگیکه بۆ دوئیل. له قوتابخانه ده لین، تۆ ترسه نوکی و ناویری بانگی بکه ی بۆ دوئیل و ده رۆبله که ی لیوه رده گری.» وه لامم داوه: «ئیلوشا، ناتوانم بانگی بکه م بۆ دوئیل.» به کورتی ئه وه ی ئیستا بۆ تۆم باسکرد، هه مووم پیگوت. گوئی بۆ شلکردم و گوتی: «باوه، هه رچۆنیکه مه یبه خشه. خو م گه وره بم بانگیده که م بۆ دوئیل و ده یکوژم.» چاوی زیت کرده وه و بریقه ی هات. هه لبه ته منیش باوکیم و ده بوو شتیکی بلیم. گوتم: «پیاو کوشتن گوناحه، ته نانه ت له دوئیلیشدا.» گوتی: «باوه، با گه وره بم، ده یده م به زه ویدا، شمشیره که ی لیده ستینم و نووکی شمشیره که له سه ر قورقورچا که ی راده گرم و ده لینم: ده توانم بتکوژم، به لام ده تبه خشم.» دیوته له ماهوی دوو

رۆژدا له و زهینه چکۆله یدا چه نده ی پیلان دارشتوووه؛ چه تمه ن له ماهوی رۆژدا پیلانی تۆله کردنه وه ی دارشتوووه و شه ویش هه تا به یانی پیوه ی جینگلی داوه و بیری لیکردۆته وه، قوربان.

به لام پیری بۆم ده رکه وت کاتیکی دیته وه بۆ مالی، له قوتابخانه زۆری لیده هه ن، راست ده فه رمووی قوربان. ئیتر ناینیرم بۆ ئه و قوتابخانه یه. بیستوو مه به تا قی ته نیا له هه مبه ر ته واوی منداله کاندرا ده وه سته ی و شه رپان له گه ل ده کا. دلی پره له رق و بیزاری. به گیانی ئه و تا قه کورهم زۆر ده ترسم. ده ترسم خوئی به کونیکه وه نی. جاریکی دیکه چووین بۆ پیاسه کردن. لیتی پرسیم: «باوه، ده وله مه نده کان له خه لکانی تر به هیز ترن؟» گوتم: «ئهری، ئیلوشا گیان، له سه ر زه وی هیچ که س به قه د ده وله مه ندان به هیز نییه، که س ده ره قه تیان نایه.» گوتی: «باوه، من ده وله مه ند ده بم و ده بمه ئه فسه ر و هه موو که س ده به زینم. تیزار خه لاتم ده کات و ده گه ری مه وه بۆ ئیره، ئیتر هیچ که س پیم ناویری.» ... پاشان بیده نگ بوو به لام هه روا لیوی ده له رزی. گوتی: «باوه، ئیره زۆر شاریکی ناخۆشه.» گوتم: «ئهری، کورم وایه، شاریکی باش نییه راست ده که ی.» گوتی: «باوه، با برۆین بۆ شاریکی دیکه. شاریکی خو ش، بچین بۆ شاریک، که خه لکه که ی نه مانناسن.» گوتم: «ئیلوشا، ده رۆین، چه تمه ن ده رۆین. به لام خو ده بی بری پاره پاشه که وت بکه یین، ده نا له شاریکی غه ریب لیمان ده قه ومی.» تۆزی دلم چه سایه وه که توانیم ئه و خه یاله تالانه ی له بیر به رمه وه و سه رنجی به ره و لایه کی دیکه راکیشم. له دنیا ی خه یالدا ده ستمانکرد به کوچکردن بۆ شاریکی دیکه و ئه سپ و داشقه کرین و.... «دایکت و خوشکه کانت سواری عاره بانه که ده که یین و به شتیکی دایان ده پۆشین و وه ری ده که وین. تۆ جار جاره سوار به و من له ته نیشه وه به پییان ده رۆم. چونکه ده بی ئاگامان له ئه سپه که مان بی، خو به سته زمانه هه موومان ناتوانی. ئیشه لالا ئاوا ده رۆین و خو مان له چنگ ئه و شاره رزگار ده که یین.» به و قسانه ده تگوت شاگه شکه بووه له خو شیانا، له هه موو شتیکی زیاتر که یفی به ئه سپ و عاره بانه که ساز بوو بوو. چونکه کوری پوو سی له

نیو رهوهی ئهسپدا له دایکدهبی و سواری پیخۆشه. ماوهیهکی زۆر پیکهوه دواين. له دلی خۆمدا گوتم: خودایه زۆر شوکور توانیم زهینی به شتیکی دیکهوه خهریک بکه م و دلی ئارام بیتهوه.

«ئه مه قسهی پیرییه، بهلام دویشه وه موو شتیکی گۆرا. بهیانی چووبوو بۆ قوتابخانه، مات و مهلوول هاتهوه بۆ مالی، زۆر مات بوو. لای عهسر دهستیم گرت و چووین بۆ گهپان و پیاسه. قسهی نهدهکرد. بای دههات و ههتاو بهدهروه نهبوو، ههر له ههواي پایز دهچوو، تاریک و روون بهسهردا هات ههروا پیاسهمان دهکرد. ههردوو کمان مات و بیدهنگ. گوتم: «دهی کوربهکم، سهبارهت به سهفه رهکه مان دهلیی چی؟» له دلی خۆمدا گوتم بهلکو باسوخواسه کهی رۆژی پیشووی وهبیر بینمهوه. وهلامی نه دامهوه. بهلام ههستمکرد قامکی له دهستدا دهله رزی. له دلی خۆمدا گوتم: پهککو، وادیاره خراب کهوتوو و شتیکی تازه له گۆریدایه. گهیشتبووینه لای گابه ردهکه، ههر ئه م شوینهی ئیستا من و تو لیلی راوهستاوین. له سه ر به ردهکه دانیشتم. پۆلیک کۆلاره به سهواوه دهجوولانهوه و تیکدههالان، نزیکه ی سى دانه دهبوون. ههلبهت ئیستا کاتی کۆلاره ههلدانه، قوربان. گوتم: «چاو لیکه، ئیلۆشا، کاتی ئهوهیه ئیمهش کۆلاره کهی خۆمان بینین و وهحهواي خهین، جا چاکي دهکهینهوه، ئه ری له کویت داناوه؟» وهلامی نه دامهوه، چاوی له دوور بری و رووی له من وهرگیرا. لهو کاته دا گژه بایهک ههلیکرد و تهپوتۆزی ساز کرد. له ناكاو خۆی خسته باوهشم و دهستی له ملم کرد، سه رمی به سنگی خۆیه وه گوشي، وهک ئه وهی بایه که بیبات و بیههوی خۆی به من بگریتهوه. دهزانی کاتی ک مندا ل بیدهنگ و غلوور دهبن و کاتی ک خه میکی گهوره دلایان دادهگرئ، ههولدهدن دان به خۆیاندا بگرن و نهگرین. بهلام له ناكاو تاقهتیا ن لیده بردری و فرمیسک به چاویاندا دیته خواری، قوربان. بهو سیلاوی فرمیسکه گه رمه، قوربان، دهموچاوی خووساندم. زووره زوور دهگریا و وهک شه قشهقه دهله رزی. دهتگوت گهشکهی لیهاتوو و ههروا که له سه ر به ردهکه دانیشتبوووم، دهیگوشیم بهخۆیهوه. له پهستاش هاواری

دهکرد: «باوه، باوه، باوه گیان، بۆ ئه و سووکایه تییهی پیده کردی؟» منیش هۆره هۆر دهگریام قوربان. له باوهشی یهکتريدا هه نیسکمان ده دا و دهگریاين قوربان. گوتی: «باوه، باوه.» گوتم: «ئیلۆشان گیان، کوربه جوانه که م.» لهو کاته دا هیچکس ئیمه ی نه دی، قوربان. خودا خۆی ئیمه ی دی، هیوادارم ئه وه له نامه ی کرده وه مدا بنووسی، قوربان. ئالکسی فیودۆروویچ، قوربان، ئیمه دهبی سپاس له برا کهت بکه یین. کهوايه قوربان، له بهر دلی ئیوه له ئیلۆشا نادم و ته میبی ناکه م، قوربان.»

به له بزیکي قیزه ون و حه نه کچیانه ده دا. له گه ل ئه وه شدا، ئالیووشا ههستی کرد که ته واو متمانهی پیکردوو، ئه گه ر که سیکی دیکه بووايه له جیاتی ئالیووشا، دهیزانی سهروان به روونی قسه ناکات و ئه وهی دهلیی له دله وه نییه. ههر ئه وهش هیواي خسته وه دلی ئالیووشا که دلی پرپوو بوو هه سیلی فرمیسکه کانی خهریک بوو که لاوی ده کرد.

دهنگی هه لیتا: «ناخ، چه نده م پیخۆشه له گه ل کوربه کهت بیمه برادر و هاوړی! خۆزگه ئه و کارهت بۆ جییه چی بکر دایه م...»

سهروان له بن لیوه وه منجاندی: «به سه رهچاو، قوربان.» ئالیووشا له دریژه ی قسه کانی دا گوتی: «به لام ئیستا با شتیکی ته واو جیاوازت پیلیم. په یامیکم بۆ هیناوی. ههر ئه و برایه ی من، دیمیتری، سووکایه تییه به ده زگیرانه که شی کردوو، کچیکی باش و دلاوايه و رهنگه تاریفیشت بیستی. ههقی ئه وه شم ههیه باسی ئه و خاتوونه به ریزهت بۆ بکه م که چه نده ی زولم لیکراوه، له راستیدا ناچارم باسی شی بکه م. چونکه کاتی ک بیستی ئه و سووکایه تییه به ئیوه کراوه، ده سزانی بارودۆخی ژیا نی ئیوه چۆنه، ههر له ریوه رایسپاردم، - که خیرا - ئه م یارمه تییه له لایه ن ئه وه وه بۆ ئیوه بینم - به لام ته نیا له لایه ن ئه وه وه، نهک دیمیتری برام که وازی لیهیناوه، ته نیا له لایه ن ئه وه وه! خۆزگه ی ده خواست و تکای لیده کردی ئه و یارمه تییه وه رگری... چونکه ههردووکتان له لایه ن که سیکه وه سووکایه تیتان پیکراوه. ئه و کاتی ک ئیوه ی وهبیر هاته وه که له لایه ن دیمیترییه وه ئه و سووکایه تییه ی

پیکرا. سووکایه تییه کی وهک ئه وهی به ئیوه کراوه، یانی ئاوا زالمانه. وهکو خوشکیک دهیهه وی یارمه تی یارمه تی بدات و دهستی بگری... پیگوتم تکاتان لیبه کم ئه م دووسه د رۆبله وهرگرن و وهک یارمه تییه کی خوشکانه قه بوولی بکن. هیچکه سیش له وه ئاگادار نییه، دلنیا به هیچکه سیش نازانی و قاوی بلاو نایته وه. ئه مهش دووسه د رۆبله که و سویندت ده دم که وه ریگری، ئه گهر ته وای خه لکانی سهر زه وی دوژمنی یه کتر بن، هیشتا چهن که سی باش ههر پهیدا ده بن... ئیوه دلکی گه وره تان هه یه... ده بی ئه وهش بزانی و تیگه ی.»

ئالیووشا دوو گه لای شهق و تازهی گول له پشتی بو راکرت. ههر دووکیان له په نا گابه ردی لای ته یمانه که راوه ستا بوون. هیچکه سیش له و نزیکانه دیار نه بوو. وا دیار بوو ئه و دوو گه لا پارهی شوینیکی سهیری له سهر سه روان داناوه. داچله کی، به لام سه ره تا له بهر سه رسوو پمان، به هیچ شیوه یه که بر وای نه ده کرد ده مه ته قیکه یان ئاکامیکی ئاوی هه بی. هیچ شتیکی به قه د وهرگرتنی ئه و یارمه تییه له خه ون و خولیاکانی دوور نه بوو. ئه ویش ئه و گوژمه یه! پاره که ی وهرگرت، و هه تا ماوه یه که تاسا، به شیوه یه کی تازه رهنگی پوخساری گوړا.

- ئه وه بو من؟ ئه و هه مووه پارهی - دووسه د رۆبل! خودایه گیان! له م چوار ساله ی رابردو دا ئه وه نده م پاره به خۆمه وه نه دیوه! خودای گه وره! ده شلی هی خوشکیکه... یانی خه ون نابینم، ئه وه راسته؟

ئالیووشا به بزهی که وه گوتی: «سویندت بو ده خۆم ئه وه ی گوتم هه مووی هه قیقه ته.» سه روان سوور هه لگه را.

«گوئی بگره، قوربان. تو گیانی من، گویم لیبگره قوربان، ئه گهر وهی بگرم، وهک که سیکی خوازه لۆک و هیچوپوچ چاو لیناکریم؟ ئالکسی فیودورویچ به بر وای ئیوه پیی سووک نابم؟ ئالکسی فیودورویچ، گوئی بگره قوربان گوئی بگره.» ئه وه ی گوت به هه ردوو دهستی ئالیووشای گرت. «هانم ده دی وهی بگرم و ده لپی خوشکیک بوئی نار دووم، به لام ئه گهر

وهی بگرم، له ناخه وه، له دلّه وه، سووک نابم له بهر چاوت و لیم وهره ز نابی؟ قوربان، ها؟»

- نا، نا، سویندت بو ده خۆم، به ئیمانم، خه مت نه بی، هیچکه سیش جگه له من له وه ئاگادار نییه و نابی - من و تو و ئه و و ژنیکی دیکه ش که دۆست و هاوړی گه وره ی ئه و خاتوونه یه.

«کارت به سهر ئه و خاتوونه وه نه بی! گوئیگره، ئالکسی فیودورویچ، له ساتیکی وهک ئیستادا ده بی گویم لیبگری، قوربان، چونکه تو نازانی ئه و دووسه د رۆبله بو من له کاتیکی وهک ئیستادا یانی چی وچ جییه که ده گری.» قسه ی ئه و کابرا بیچاره یه ورده ورده ده شیواو خه ریک بوو خولیا بوونیکی وه حشیانه ی به خۆیه وه ده گرت. تووشی شله ژانیکی سهیر بوو بوو و زور خیرا و به په له ده دا، ده تگوت ده ترسی نه هیلن هه موو قسه کانی ده ربړی.

«بیجگه له وه ده سه ته یانی شه رافه تمه ندانه ی ئه و پارهی له لایه ن «خوشک» یکه وه، خوشکیکی ئاوا به ریز و مه زن، ئیستا ده توانم له خیزانم و نینا و ئه و کچه فریشته پشت چه ماوه یه م، ئاگاداریبکه م. دوکتور هیرتیزنیستیوب دلای پیم سووتا و هات بو ماله که م، ماوه ی سه عاتیکی هه ردووکیانی معاینه کرد و گوتی: «تیناگه م.» به لام جوړیک ئاوی گراوی بو نووسین که له دووکانی عه تارییه کانی ئیره وه ده سته ده که وی. گوتی: ئه وه بو حالیان باشه. بری ده وا له نیو ئاوه که بکن و خویانی پی بشون. ئاوکانه که بایی سی کوپکه و نزیکه ی چل بتریان له و ئاوه پیویسته؛ منیش پسوله که م هه لگرت و له سهر ره فه که له ژیر په یکه ره کاندان شارده مه وه، و ئیستاش ههر له وییه. ده ستووری دا نینا به و ئاوه رۆژی دوو جار به یانی و ئیواره خوی بشوا. به لام کوا له و کاو لاشه بی جی ورپییه ماندا ده توانین ئه و کچۆله به سته زمانه تیمار بکه ین، قوربان. چونکه نه حه مامان هه یه، نه ئاومان هه یه و نه کلفه ت و یاریده ریشمان هه یه. نینای بیچاره ش ژان سه رتاپای ماسوولکه کانی له شی داگرتووه. هه تا ئیستاش پیمانییه ئه وه م بو باس کرد بیتی. شه وانه لای راسته ی به چریکه ده ویستی و به دم ئازاره وه جینگل

دهتگوت دهبههوی شتیک بلی. دهنگی دهرنهدههات، بهلام لیوی له پهستا دهجوولا، لهبهرخویهوه قسهیدهکرد. زور سهیر بوو.

ئالیووشا، به سهرسورمانهوه لئی پرسی: «چبووه؟»

سهروان دهتگوت زمانی لهگۆ چوو، به شیویهکی سهیر و سهمهره و وهحشی، چاوی زهق کردبووه و وهک ئهوهی لهو بریاره ناھومید بووبی له ئالیووشای دهروانی، لهبهرخویهوه گوتی: «ئالکسی فیودورویچ... من... ئیوه، «هر لهو کاتهدا بزیهکی ماناداری هاتی. «من، قوربان... ئیوه، قوربان... پیتخوشه فیلیکی چکۆله دهزانم، نیشانتیبهه، قوربان؟» ئهوهشی کتوپر به سرتیهکی توند و خیرا و به دهنگیکی پیاوانه دهربری.

- فیلی چی؟

سهروان گوتی: «فیلیکی جوان.» دهمی بۆلای چهپه خوار دهکردهوه، چاوی چهپهیی بۆ سهری زهق کردبووه و له ئالیووشای دهروانی.

ئالیووشا ترسی لینیشت، لهپر گورانندی: «ئوه چیه، شیت بووی، فیلی چی؟»

سهروان له ناکاو گورانندی: «جوان، تماشاکه.» ئه دووسه د پۆبله کی له ماوهی مشتومره که یاندا له نیوان قامکه که له و زهرنه قووتهیدا بوو، به توندی گرمۆله کی کرد و له قوله میچهی دهسته راستیدا گوشتی.

تووره و رهنگ بزراکاو گورانندی: «دیتوته قوربان، دیتوته؟» له ناکاو دهستی راوهشان و پاره گرمۆله بووه که ی فریدایه سهرخیزه که. دیسان ئاماژهی پیکردن و نه پرانندی: «دیتوته قوربان؟ چاوهوی بکه!»

وهک شیت و هار هلیکوتایه سهریان و وهبه پیلایه کی دان و بهدهم پیلایه پیدادان و ههناسه برکیوه گوتی:

- ئهوهش پاره که تان قوربان! ئهوهش پاره که تان، قوربان! ئهوهش

پاره که تان قوربان! ئهوهش پاره که تان قوربان!

له ناکاو وهک تیسکهی تفهنگ گه رایه وه و له بهر دهمی ئالیووشا چهقی و به قه لافه تیکی غروور ئامیزه وه دهستی بۆ حهوا هه لبری و هاواریکرد: «برۆ بهو

که سانهی تویان ناردووه بلی، گسکه کۆله ئابرووی خوی نافروشی.»

پاشان به توندی وهرسوورایه وه و ههلات؛ بهلام هیشتا پینج ههنگاو دور نه که وتبووه، ئاوری دایه وه و به دهستی ماچیکی بۆ ئالیووشا حهوادا. پینج ههنگاوی تر دور نه که وتبووه، دیسان بۆ دواچار ئاوری دایه وه. ئه مجاره روخساری زهرده خه نهی پیوه دیار نه بوو، روومه تی به فرمیسک خووسابوو. بهدهم پرهمی گریانه وه هاواریکرد: «ئه گهر ئه و پاره یه م بۆ ئابروو چوونمان له تو وهرگرتایه، چم جوابی کوره که م بدایه ته وه؟»

پاشانیش بی ئه وهی ئاور بداته وه پینی پیوه نا و ههلات. ئالیووشا به خه میکی قووله وه چاوی تیبری.

ئه وه شمان له بیر نه چی هه تا دوایین سات ئه و کابرایه نهی زانیوو پاره کان کرمۆله دهکات و تووری هه لده دا. ئاوری نه دایه وه. ئالیووشا دهیزانی تازه ئاور ناداته وه. ئه ویش وه دوا ی نه که وت و قاویشی لینه کرد، چونکه تیگه یشتبوو سهروان بۆ ئه و کاره کی کرد. کاتی له چا و ن بوو، ئالیووشا پاره کانی هه لگرته وه. زور چرچ و لۆچ و گرمۆله بوون. له خیز و خۆله که هه لچه قیبوون و رووشابوون، بهلام نه درابوون. ئالیووشا له سه ر له پی دهستی راسته و پاسته کی کردن و چرچ ولۆچه که یانی راستکرده وه. وهک پاره ی تازه خشه خشیان دههات. پاشان قه دیکرد، نایه گیرفانی و گه رایه وه بۆلای کاترینا ئیوانا، تاکو ئاکامی راسپارده که ی پیراگه یه نی.

کتیبی پینجہم

دژ و ہاورا

دیاری کردن

مادام خۇخلاکۆف دیسان بەر لە ھەمووکەس لووتی بە لووتی ئالیووشادا تەقی. ھەلەشە بوو، رووداویکی گرینگ قەومابوو. دلەخورپە و نیگەرانی کاترینا ئیوانا بووبوو ھۆی بوورانهووی و پاشان سەری لەگێژەو ھاتبوو، بە چاوانی بە مۆلەق ویستاوھە پراکشابوو و وپینە دەکرد. کەوتبوو چەقوچۆ، سەرتاپای وەک گری تەندوور داییسە. ناردبوویان بە دوای ھیرتیزنیستیۆب و پوورەکانیدا. پوورەکانی ھاتبوون، بەلام ھیرتیزنیستیۆب ھیشتا نەھاتبوو. ھەموویان چاوەرپی بوون و لە وەتاغەکە دانیشتبوون. ھەروا بیھۆش بوو، ئەگەر بییتە تاویاوی میشک چی!

مادام خۇخلاکۆف تەواو ترسی لینیشتبوو، لەپەستا دەگوت: «جیددیە، جیددی، «وہک ئەوہی ھەرچی لەمەوبەر روویداو جیددی نەبوو. ئالیووشا بە دلەخورپەوہ گوی پراگرتبوو، دەویست دەستبکا بە گێرانەوہی قسەکانی. مادام خۇخلاکۆف کتوپر ھەلیدایە. ئیتر دەرفەتی گوی پراگرتنی نەبوو. تکای لیکرد لەگەل لیزا دانیشی و ھەر لەوی چاوەرپی بی.

دەمی بردە بن گوی ئالیووشا و بە سرتە گوتی: «ئالکسی فیۆدۆرۆویچی خۇشەویست، ھەر ئیستا لیزا بەجاری تووشی واقورمانی کردم. کەوتوومە دلەوپیژە، ھەر ئەوہش بۆتە ھۆی ئەوہی لینی خۆش بم. بیھینە بەرچاوی خۆت، ھەرکە تو پویشتی، سەبارەت بەوہی ئەمرو و دوینی پیت پیکەنیوہ، لە دلەوہ پەشیمانە، ئەگەرچی پیت پینەکەنیوو، بەلکو سەری خستبووہ سەرت و ویستیووی سەری ئاشنایەتیت لەگەل داخا. بەلام سەبارەت بەوہ زۆر پەشیمانە و بەجاری دل پووبوو. ھەر بۆیە تووشی سەرسوورمان بووم.

ئەو کاتیک بە من پیدەکەنی پەشیمان نابیتەوہ، ھەر جاری نەقل و نەزیلەیکم بۆ ساز دەکا. زۆر جار پیم پیدەکەنی، بەلام ئەمجارەیان زۆر جیددی دەنواند. سەبارەت بە بیروپای تو بەردەوام خەریکی بیرکردنەوہیە. ئەگەر دەتوانی لینی دلەند مەبە و وەرۆوی خۆتی مەھینە. من بە گزیدا ناچم. چونکە کچیکی نازەنین و دل ناسکە، پروا بکە زۆریش بەھۆش و گۆشە. ھەرتاوی لەمەوبەر دەگوت ئالیووشا ھاوپی سەردەمی مندالیمە. «گەورەترین ھاوپی سەردەمی مندالی. «بیری لیکەوہ - «گەورەترین ھاوپی. «خاوەنی ھەست و ھۆشیکی زۆر بەھیزە و لەگەل ئەوہشدا ئەو قسانە، شتیکی چاوەروان نەکراوہ، کە کتوپر و بیئختیار لە زارت دەردەپەری. بۆ وینە ھەر لەم دواییانەدا باسی کاژیک دەکرد: ئەو کاتە لیزا مندال بوو دار کاژیک لە ھوشەکەماندا بوو، لەوانە یە ئیستاش ھەر ماب: بۆیە پیویست ناکا باسی رابردو بکەم. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، دارکاژ زۆر وەک مروٹ دەچی، ئەویش وەک مروٹ زو گۆرانی بەسەردا نایە. گوتی: «دایە، کاتی بیر لەو کاجە دەکەمەوہ، کاجدانم وەژان دەکەوی، «دەکرا ئەوہ بە شیوہیەکی دیکە دربری، چونکە ئەوہ وشەیکە گەوجانە. بەلام قسەیکە زۆر سەیری سەبارەت بە ئەو کرد کە ناتوانم دووپاتی بکەمەوہ. ئەوہ ھەر لینیگەرپی، من لە بیر خۆم بردۆتەوہ. دەی جاری خوداحافیزا! وا کەوتوومە دلەخورپە لەوانە یە شیت بم. ئاخ، ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، لە ماوہی تەمەندا دووجار تووشی ئەو شیتی و دلەخورپە بووم. برۆ بۆلای لیزا، دلشادی بکە، وەک ھەمیشە. «رۆی بۆلای دەرگای ژوورەکە لیزا و گورانیدی: «لیزا، وەرە ئالکسی فیۆدۆرۆویچم بۆ ھیناوی، ئەگەرچی ئەو ھەموو سووکایەتیەت پیکرد. بەلام لیت توورە نییە و دلنایە دلی گەردی نەگرتووہ. بە پیچەوانە زۆری پی سەیرە کە تو ئاوات بیر کردۆتەوہ.»

- سپاس دایەگیان، وەرە ژووری ئالکسی فیۆدۆرۆویچ.

ئالیووشا چووہ ژووری. لیزا تارادەیک شیبوو و دەست و لاقی تیکەل دەھات و دەموچاوی سوور ھەلگەرابوو. دیاربوو شتیکی تووشی

شهرمه زارایی کردوو و مروّف زوربه یان له و کاته دا تووشی ئه و حاله ته ده بن. خیرا دهستی کرد به قسه کردن. ده تگوت له و کاته دا ئه م شتانه گرینگییه کی زوریان هه یه بوی.

- ئالکسی فیودورویچ، دایکم باسی ئه و دووسه د رۆبله ی بۆ گێراومه ته وه. ئه وهشی پیگوتم که تۆ بردو ته بۆ ئه و کابرا ئه فسه ره چاره ره شه... باسی سووکایه تی پیکرانه که شی بۆ گێراومه ته وه... خو دهنانی دایکم ئه گه رچی ته و او هۆشی له سه ره خو نییه و جاری وایه له پهر هه لده بی و دۆ و دۆشاو تیگهل ده کا... کاتی ئه وه م بیست، ده ستمکرد به گریان. پیمبلی بزنام، پاره که ی لیوه رگرتی، حال وبالی ئه و چاره ره شه چۆن بوو؟

ئالیووشا وه لامی دایه وه: «پاستت ده وی پاره که م نه دایه، ئه وه ش باسیکی دوور و درێژه.» ئه وه شی جوریک ده ربپی که ئه ویش ناتوانی بیر له شتیکی دیکه بکاته وه، جگه له وه ی که به ئامانجه که ی نه گه یشتوو. له گه ل ئه وه شدا لیزا به جوانی بوی ده رکه وتبوو که ئه ویش خو ی گیل ده کا و هه ولده دا باسی شتیکی دیکه بکا. ئالیووشا به ره ورپی میزه که دانیشت. ده ستیکرد به گێرانه وه ی به سه ره اته که. به لام هه ر له سه ره تای قسه کانیه وه خو ی شلوی نه کرد و به ته وای سهرنجی لیزای بۆلای خو ی پاکیشا. له ته نگزه و ئابلوقه ی خه میکی قوولدا گیری خواردبوو، به لام به هه ستیکی به هیژ و زاله وه قسه ی ده کرد و توانی زور ورد و به ری و جی به سه ره اته که بگێرته وه. له پابردوودا، له مۆسکو پیخوشبوو سه ردانی لیزا بکا و کاروبار و پرودا وه کانی پۆژانه ی بۆ باسبکا، بیره وه ری سه رده می مندالی و باسی ئه و کتیبانه ی که خویندبوویه وه، هه مووی مووبه موو بۆ باسده کرد. هیندی جار ده ستیانده کرد به خه یال پلاو و نه قل و چیرۆکی پیکه نینی و گالته جاربیان بۆ یه کتر ده گێراوه. ئیستا هه ردووکیان له ناکاو هه ستیانکرد گه راونه ته وه بۆ پابردوو، بۆ دوو سال له مه وه به ره له مۆسکو. لیزا به جاری که وته ژیر کاریگه ری قسه کانی ئالیووشا. به تایبه ت کاتی که به ئیساسیکی گه رمه وه باسی ئیلیوشچکای بۆ کرد. کاتی که له کوتای قسه کانیدا گوتی ئه و کابرا

چاره ره شه پاره که ی فریداوه و پاشان وه به ر پیلایه ی داوه، لیزا بی ئیختیار ده ستی کیشا به رانی خویدا و هاواریکرد:

- پاره که ت پینه دا! بۆ هیشته هه لی؟ خو شه ویسته که م نه ده بوو به یلی هه لی! ئالیووشا، به خه مباری له سه ر کورسییه که ی هه ستا و به نیو ژووره که دا ده ستیکرد به راویچکه کردن و گوتی: «نا، لیزا، چاکتر که وه دوا ی نه که وتم.» - چۆن؟ بۆ باش بوو؟ ئیستا نانیان نییه بیخۆن و ده بی ده ستیان لی دابشۆین.

ئالیووشا، خه مبارانه به نیو ژووره که دا ده هات و ده چوو، گوتی: «نا وای نییه، هه رچۆنیک بی ئه و دووسه د رۆبله یان به ده سته گه یه نم. سه به نی به ده ستیان ده گا، دلنیا به سه به نی وه ری ده گرن.» له ناکاو له به ره ده می لیزا دا راوه ستا و درێژه ی به قسه کانی دا: «دیوته لیزا چ ده سته گولیکم به ئاودا دا، به لام ئه وه شم له به ره ره وه وندی و چاکه کاری بوو.» - کام ده سته گول، کام چاکه کاری؟

- پینده لیم، ئه و مروقیکی خو به که م زانه و خووخده یه کی لاوازی هه یه. زوری چه رمه سه ری و کویره وه ری دیتوو و له گه ل ئه وه شدا زور رۆح سووک و رووخۆشه. پیمسه یه بۆ واکتوپر دلی گه ردی گرت و گورانی به سه ردا هات، چونکه دلنیا م هه تا دوا یین سات خو شی نه یده زانی پاره کان تووره لده دا و وه به ر پیلایه یان ده دا، ئیستا بۆم ده رکه وتوو زور شت هه بوو که ئه وی تووشی ئه و حاله ته کرد... به و حال وباله شه وه جگه له وه هه یچی تری بۆ نه ده کرا... پیموایه بۆیه واکتیکچوو له به ره چاوی من سه به ره ت به و پاره یه گه شابوو و خو شحالی ده ربپیوو و نه یوانیبوو شادییه که ی بشاریته وه. ئه گه رخۆشحال نه بوایه، که زوریش نه بوو؛ ئه گه ره ده ی نه بریایه، ئه گه ره وازی وازی بوایه و بریوانوی به ینایه ته وه، هه ر ئه و کاره ی خه لکی دیکه له کاتی وه رگرتی پاره دا ده یکن، ده کرا رۆنی وه رگرتی ئه و پاره یه له له شی خو ی هه لساوی. به لام شادییه که زور سادقانه بوو و هه ر ئه وه ش بووه هوی ئه وه ی هه ست به شه رمه زاری و په شیمانی بکا. لیزا، نازانی چه نده

مروڤيڻكى سادە و سادقە . گرفتەكەش ھەر لەو ھەدايە . لە تەواوى ماوھى قسەكانيدا، بە دەنگيڻكى لاواز و لەرزۆك دەدوا. نازانى چەندە بەپەلە قسەيدەكرد و چۆن پيڤدەكەنى، پيڤموا دەشگريا . باسى كچەكانى خۆى دەكرد . باسى ژيان و بارودۆخى ژيانى لە شارىڻكى ديكە دەكرد... كاتى ھەموو كولوكۆى دەروونى خۆى ھەلرشت و لەوھى كە شاراوھترين چەمك و لايەنەكانى ژيانى خۆى ئاشكرا كرددبوو، ھەستى بە شەرمەزارى دەكرد. ھەربۆيە لەرپۆھ منى لەبەر چاوكەوت. ئەو كەسيڻكى ھەژار و دەستتەنگ و دلناسكە. ئەوھى زياترى تووشى شەرمەزارى كرددبوو، ئەوھبوو كە زۆر زوو تەسليم بوو و منى وھك دۆستى خۆى وەرگرت.

سەرھتا ھيندەھى نەمابوو ئاوقام بى و ھەولدا بمترسينى، بەلام ھەركە چاوى بە پارەكە كەوت. باوھشى پيڤداكردم و لە پەستا دەستى دەگوشيم. پيڤموا لەبەر ئەوھ بوو ھەستى بە سووك بوونى خۆى دەكرد و منيش لەو كاتەدا ئەو شەكرەم شكاند. لە ناكاو پيڤمگوت ئەگەر پارەى بە دەستەوھ نيبە، مالى بچيڤتە شارىڻكى ديكە، پارەى پيڤدەدەين و لەراستيدا پارەى خۆمى دەدەمى، ھەرچەنديڻكى پيڤويست بى. ھەر ئەوھش بووھ ھۆى سەرسوورمانى. بيري كرددوھ بۆ من دەمھەوي يارمەتیی بدەم؟ دەزانى، ليزا، بۆ كەسيڻك كە ئازار و كويزەوھريى دييى، زۆر دژوارە تىبگا خەلكى چۆنى چاوكەيدەكەن و لەوانەيە خۆيان بە خاوەن بژيوى بزنان... ئەوھم بيستووھ، باوھ زووسيما بۆى باس كرددووم. نازانم چۆنى دەربرم، بەلام خۆشم زۆرجار ئەوھم ديتووھ. خۆشم بە تەواوى ھەست بەو شتە دەكەم. لە ھەمووشى خراپتر ئەوھەيە، ئەگەرچى ھەتا دوايينسات نەيدەزانى پارەكان توور ھەلدەدا، بەلام لە دلى دابوو كە ئەو كارە دەكا، لەوھ دلنيام. ھەر ئەوھش ئەوھى ئاوا تووشى شادى كردد. دلى خەبەرى دابوو... لەگەل ئەو ھەموو خەم و ئازارەشدا تەنيا رڻگاي بەرژەوھندى ئەوھ بوو. لە راستيدا پيڤموايە ھەلى لەوھ چاكثر ھەلنەدەكەوت.

ليزا كە بە واق و پمانىڻكى لەرادەبەدەرەوھ چاوى لە ئاليووشا برپيوو دەنگى ھەلينا: «بۆ، بۆ ھەلى لەوھ چاكثر ھەلنەدەكەوت؟»

. چونكە ئەگەر پارەكەى وەرگرتايە، سەعاتيڻك دواى گەيشتنەوھ مالى لە شەرمانا دەكەوتە گريان، بەلى دلنيام وا دەبوو. بەيانى زوو خۆى دەگەياندە لاي من و رەنگە پارەكانى بۆ فرڻ بدايەم و وەبەر پيڤلاقەى بدايەن. ھەر ئەو كارەى ئەمرو كردد. بەلام ئيستا بە غروور و سەربەرزيبەوھ چۆتەوھ بۆ مالى، ئەگەرچى دەزانى «خۆى زايە كرددوھ». بۆيە ئيستا ھيچ شتيڻك لەوھ سانتر نيبە كە سبەينى ھانبيدەم ئەو دووسەد رۆبلە وەرگرى، چونكە ئيتر بەرگريى لە ئابرووى خۆى كرددوھ و پارەكەى توور ھەلداوھ و پيشيلى كرددوھ... كاتيڻك ئەو كارەى كردد، نەيدەزانى سبەينى ديسان بۆى دەبەمەوھ، چونكە دەزانم زۆرى ئەو پارەيە پيڤويستە. ئەگەرچى ئيستا بەخۆى دەنازى، تەنانەت ھەر ئەمرو لە دلى خويدا دەلى چۆن خۆم لەو يارمەتیبە گەورە بيەش كردد و لەكيس خۆم دا. شەوي زياتر لە ھەموو كاتى، بيري ليڤدەكاتەوھ و خەونى پيوھ دەبينى. ھەتا سبەينى لەوانەيە پەشيمانيتەوھ و بە ھەلداوان بى بۆلام و داواى ليبوردين بكا. راست لەو كاتەدا منيش ھەلدەدەمى و دەليم: «فەرموو، تۆ مروڤيڻكى لەخوبايييت. بۆم دەرکەوت. بەلام ئيستا ئەو پارەيە وەرگرە و لە ئيمەش بيوورە!» دەزانم ئەو كاتە وەريدەگرى!

ئاليووشا لەگەل وتنى ئەو قسانە، ھيندەھى ھەست بە شادى دەكرد دەتگوت رۆنى قازت ليڤداوھ. «دەزانم ئەو كاتە وەريدەگرى!» ليزا دەستى بەيەكدا دا. بەلى، راست دەكەى! ئيستا بە تەواوى تيگەيشتم. ناخ، ئاليووشا، تۆ چۆن ئەو ھەمووھ دەزانى؟ بەو گەنجيبە ئاوا لەگەل راز و نھينى ناخ و دل ئاشناى... من قەت سەرم لەو شتانە دەرناچى.

ئاليووشا بەوپەرى شاديبەوھ دريژەى بە قسەكانى دا: «ئيستا گرینگ ئەوھە پيى بسەلمينين ئەگەر ئەو پارەيەشمان لى وەرگرى، ھاوشانى ئيمەيە و زوريش لە ئيمە زيترە.»

- ئالكسى فيؤدورويچ «له ئيمه زيتر» دهسته واژه يه كى جوانه. دهى دريژه ي پييده، دريژه ي پييده!

- مهبه ستت ئه وه يه دهسته واژه ي «له ئيمه زيتر» له زماندا نبييه؛ به لام گرینگ نبييه چونكه....

«ئيه رۆ، نا، نا، ده زانم گرینگ نبييه. ئاليوشاي به ريز، بمبورده... ده زانى هه تا ئيستا چه ند م ريز بۆ داده ناي - يانى ريزم بۆ داده ناي - وهك هاوشان؛ به لام ئيستا به شيوه ي له خوم زيتر ريزت بۆ داده نييم.» به ههستيكي ئاگرينه وه گوتيشي: «له قسه بى سه روبه ره كانم دل مهنده مبه. من بوونه وه ريكي بى كه لك و گچكهم، به لام تو، تو! گوي بگره ئالكسى فيؤدورويچ. له هه موو بۆچونه كى ئيمه دا، مهبه ستم بۆچوونى تو... نا، چاتر وايه ئه وه به بۆچوونى ئيمه بزاني. ئيمه، ئه وه، يانى ئه وه كابرا چاره ره شه به سووك و چرووك نازاني. به بۆچوونى خومان ئه وه به كه سيكي رۆح زل و سه ربه رز ده زاني، وا نبييه؟ ته نانه ت له و كاته شدا كه لي مان پوونه پاره كه وه رده گري؟

ئاليوشا، وهك ئه وه ي خوي بۆ ئه وه پرسيا ره ئاماده كردي، وه لامى دايه وه: «نا ليزا، ئه وه به سووك و چرووك زاني نبييه. كاتي به ره و ئيره ده هاتم له ريگا بيرم له وه ده كرده وه. چۆن ده كرى ئه وه به سووك و چرووك زاني بى، له كاتي كدا هه موومان وهك ئه وه واين. راست وهك ئه وه واين. خو ده زانى ئيمه ش وهك ئه وه واين، له و شياوتر و چاكتر نين. ئه گهر چاكتر بين، ده بى راست خومان له جىي ئه وه دانين... تو نازانم، ليزا، به لام پيموايه من له زور لايه نه وه گيانكي شه كه ت و مه لوولم هه يه، به لام ئه وه وهك من دل مردوو نبييه و به پيچه وانه ده روونى پره له هه ست و سۆزى جوان... نا ليزا، ئه وه به سووك و چرووك نازانم. ده زانى ليزا، هه زره تى پير جاريكيان فه رموى ده بى وهك مندال ئاگات له زوربه ي خه لك بى و له تا قمىكيان وهك نه خو شى له جي دا كه وتوو ئاگادارى و په رستارى بكه ي.»

- ئاخ، ئالكسى فيؤدورويچى ئازين، كه وايه وه ره با وهك نه خو ش ئاگادارى له خه لك بكه ين!

- زور چاكه ليزا، من ئاماده م. ئه گهرچى سه رتا پاي له شم به ته واوى ئاماده نبييه. هيندى جار كاسه ي سه برم پر ده بى و برى له شته كان نابييم. تو له گه ل من جياوازى.

- ئه يه رۆ، ئالكسى فيؤدورويچ، ده نا من باوه ر ناكه م وابى. به لام زوريش خو شحالم.

- منيش زور شادم كه واده لىي ليزا.

«ئالكسى فيؤدورويچ تو زور پياوى چاكي. به لام هيندى جار خوت فه رمى ده نوينى، به لام له راستيدا ريزه يه ك فه رمى نيت.» ليزا به وي ره ويريكي به له ز و تو وره وه گوتى: «برۆ بۆ لاي ده رگا كه، به هيو اشى بيكه وه، بزانه دايكم خوى ليگرتووين، يان نا.»

ئاليوشا چو ده رگا كه ي كرده وه و گوتى: نا، كه س له پشت درگا كه نبييه. ليزا كه جار له گه ل جار پوخسارى سوور هه لده گه را، دريژه ي پيدا: «وه ره بۆ ئيره، ئالكسى فيؤدورويچ، ده ستت بده ده ستم - ئاوا. ده بى دان به شتيكى گه وره دا بنيم، دوينى ئه وه نامه يه م به گالته بۆ ناردى، ته واو، ته واو به جي ددى بۆم نووسييت.» پاشان هه ردوو ده ستى به به ر چاوييه وه گرت. دياربوو به و دان پي نانه زور شه رمه زاره.

له ناكاو ده ستى ئاليوشاي گرت و سى جار له سه ر يه ك ماچي كر د.

ئاليوشا به و په رى شادييه وه هاوارى كر د: «ئاخ ليزا، چ كاريكى باشت كر د! ده زانى به ته واوى خاتره م بووم كه نامه كه ت جي ديديه.»

«دلنيام؟ به شه ره قم!» ده ستى برده ئه ولاوه به لام به رى نه دا، به جارى سوور هه لگه را و به خو شحالييه وه زه رده يه كى گرت. «من ده ستى ماچده كه م ئه وه دلئى: «چ كاريكى باشت كر د.»

سه رزه نشته كه ي زور نابه جى نه بوو، به لام ئاليوشا زور سه ير خوى دوراندبوو.

به نهرمی گوتی: «لیزا، پیمخوشه همیشہ دلشادت کهم، به لام نازانم چؤن
ئەو کاره بکه م.»

- ئالیووشای خۆشه ویست، تو بی ههست و کهمته رخه می. چاو ئەو کابرایه،
منی بو هاوسه ری هه لېژاردوو و پینی وایه که له بابی خۆی به له په وه لیتاوه.
دلنیاشه که نووسراوه کهم جیددی بووه. ئەو قسه یه! ئەوهش ئەوپه ری
پوهه لمالدراوییه و نازانم چ ناویکی لیتنیم جگه له وه.

ئالیووشا به پیکه نینیکی کتوپره وه پرسیی: پیتوایه به هه له چووم ئەگه ر
ههست به متمانه بکه م و له وه دلنیا بم؟»

لیزا که به هه ز و شادییه وه چاوی تیرپیوو هاواریکرد: «ئیه ره،
ئالیووشا، وا نییه به سه ری تو، پیموایه کاریکی باشیشت کردوو.» ئالیووشا،
هه روا که دهستی لیزای گرتبوو، به ری نه دا و ئارام له جیی خۆی راوهستا. له
ناکاو دانه وییه وه و لیوی به لیوییه وه نا و ماچیکرد.

لیزا گورانندی: «ئیه ره، ئەوه بو واده که ی؟» ئالیووشا زور به خۆیدا
شکایه وه.

- لیزاگیان بمبووره نه ده بوو... وادیاره زور گه وجم... گوتت بیهه ستم، بۆیه
ماچمکردی... به لام وادیاره خۆم گه وچ کرد.

لیزا پیکه نی و دهستی به دهمووچاوییه وه گرت. «ئیه ویش به و
جلوبه رگه وه!» به پیکه نینه وه وهک ئەوهی دوعا بکا دهستی هه لېری. به لام له
ناکاو له پیکه نین کهوت و زور جیددی و تا راده یه ک خۆی پووتال کرد.

- ئالیووشا، ده بی ماچومووچ وه لانیین. هیشتا ئەو شته نیم و ده بی
ماوه یه کی دوور و دریژ چاوه ری بین. به لام پیمبلی، تو که ئەوهنده زیره ک و
خاوه ن فه ره نگ و تیگه یشتووی، بو گه وچیکی وردیله و گرده نشینی وهک
منت هه لېژاردوو؟ ئالیووشا، من زور دلخۆشم چونکه ته نانه ت توزقالتیکیش
شیاوی ئەوه نیم.

- من پیموایه هه ی و زوریش. هه ر له م پوژانه دا به یه کجاری کلیسه به جی
ده هیلم. خۆم له چنگ ته رکه دنیا یی ده رباز ده که م. کاتی ئەوه یه زه ماوه ند

بکەم. دەزانم، خۆی پێیگۆتم زەماوەند بکەم. لە تۆش چاکترم پێشک نایە زەماوەندی لەگەڵ بکەم. هیچکەسی دیکەش جگە لە تۆ شوو بە من ناکا. زۆرم بێر لیکردۆتەو. گرینگ ئەوێه تۆ لە منداڵییەو من دەناسی و تاییبەتمەندیبەکت هەیه کە من نیمە. تۆ لە من بەرەحم و دلۆقانتی. لە سەرۆو هەموو شتیکیەو، تۆ لە من بێتاوانتری. من خۆم لەقەرەوی زۆر شت داو.... ئاخ، تۆ نازانی، بەلام منیش کارامازۆفم. جیی خۆیەتی پیم پێیکەنی و گالتەم پێیکەنی. ناوینتکەم لێهەلەدی. هەرۆا پێیکەنە، زۆرم پێخۆشە ئاوا دەکەنی، وەک منداڵی چکۆلە دەترقییەو. بەلام وەک شەهید بێر دەکەیتەو.

- وەک شەهید؟ چۆن؟

- بەلێ لیزا، ئەو پرسیارە ئیستا کردت: (بە رووشاندنی هەستی ئەو کابرا بەستەزمانە، نەبووباینە هۆی سووکایەتی پیکردنی). ئەو پرسیارە پرسیارى مروڤیکی کویرەوهری و ئازارچیشتوو... برۆانە، نازانم چۆنی دەربریم، بەلام هەرکەسیک بێر لەو جۆرە پرسیارانە بکاتەو توانایی ئازارچیشتنی هەیه. تۆ بە دانیشتن لە سەر ئەو سەندەلییە تەگەردارە تاییبەتی شەل و گەردەنشیان، دیارە بێرت لە زۆر شت کردۆتەو.

لیزا بە دەنگیکی گەر و لەرزۆکەو، کە لە خۆشیانا دەنگی دەرندەهات، ورتاندی: «ئالیووشا دەستت بدە دەستم. بۆ دەستت دەکیشییە داو؟ گوی بگرە، با شتیکت پێبێم. کاتی لە کلیسا هاتییە دەرێ چی لەبەر دەکەنی؟ چ جلوبەرگی؟ پیمەکەنە، رقیشت هەلنەستی، ئەو بۆ من زۆر گرینگە.»

- سەبارەت بە جلوبەرگ بێرم لێنەکردۆتەو. لیزاگیان تۆ هەرچیت پێخۆش بێ ئەو لەبەر دەکەم.

- پێمخۆشە کۆتی مەخمەری شینی تۆخ و جلیسقهی سپیی رێرێ لەبەر کەنی. کلاوی چەرمینی خۆلەمیشینیش لە سەر نیی... دەنی ئالیووشا پیمبلی بزانی، کاتی گۆتم نووسراوەکەم بە گالتە بۆ نووسیوی، باوەرپت کرد و پیتووبو بەراستەم؟

- نا، برۆام نەدەکرد.

- ئاخ، ئالیووشا، تۆ قەت نایە سەررێ.

- دەزانی چی، لەو گەیشتبووم کە تۆ دلت بۆ من دەکورکیتی، بەلام وام دەنواند تۆ سەرساردی، دەمویست کارەکت بۆ ئاسان کەمەو.

- دەنی ئەو خراپتری کرد! خراپتر و چاکتر لە هەموو شتیکی! ئالیووشا، پەر بەدل خۆشمدەوی. بەر لەو دەنی ئەمرو بەیانی بێی بۆ ئێرە، بەختی خۆم تاقی کردەو. لە دلی خۆمدا گۆتم سۆراخی نامەکەم دەگرم، ئەگەر تۆ بە هیوری دەرپهینی و پیمبدهی. (کە ئەو چاوەروانییەشم لە تۆ هەبوو) بۆم دەرندەکەوت بێهەست و کەمتەرخەمی و ریزەیهک منت خۆش ناوی، کورپکی گەمژە و حەپۆلی و بەکاری هیچ شتیکی نایە و من دۆراو و بەهەلەچووم. بەلام تۆ نامەکت لە مالی لێ بەجیمابوو، هەر ئەو هەش دلخۆشی کردم. دەزانم بەقەستی بەجیت هیشت، لەبەر ئەو هەمی نەمدەیتەو، چونکە دەتزانم سۆراخی دەگرم! وانیه؟

- ئاخ لیزا، بە هیچ شیوەیهک وانیه. هەر ئیستا نامەکەم پیمە، ئەمرو بەیانی لە گیرفاندا بوو، هەر لەم گیرفانەمدایە، ئەو هەتا.

ئالیووشا بە پیکەنینهو نامەکەنی درهینا و لە دوورەو نیشانی دا.

- بەلام نامەوی پیتی بدەمەو. هەر لە دوورەو چاوی لێیکە.

- دەنی کەوایه درۆتکرد؟ بە جلوبەرگی راهیبانەو درۆتکرد!

ئالیووشا بە پیکەنینهو گوتی: «تۆ وایدانی، بۆیه درۆمکرد، لەبەر ئەو هەمی نامەکت نەدەمەو.» لە ناکاوە تین و تاویکەو گوتیشی: «رۆح و گیانم لەلای ئەو نامەیه.» دیسان سوور هەلگەرا. «هەتا بێم هەرۆا بەلامەو شیرینه و وەک رۆح و گیانم دەپارێزم نایدەمە دەست هیچکەسیک!»

لیزا گەشایهو و بە بزیهکی شیرینهو چاوی تێپیری. هەمیسان بە نەرمونیانی گوتی: «ئالیووشا، چاویک لە پشت دەرگاکی بکە بزانی دایکم خۆی لێ نەگرتوین.»

- باشە، بەچاوان لیزا گیان، چاوی لێدەکەم؛ بەلام وچاکترە چاوی لێنەکەم.

بۆ پیتوایە دایکت ئەو هەندە پەست و چرووکە؟»

لیزا وهک کینچ ههلبه زبیه وه و گوراندی: «پهست و چرووکی چی؟ ئه گهر بیهه وی ئاگای له کچه که ی بی، ههقی خویه تی، ئه وه ئیتر پهست و چرووکی نییه! با خه یالت ته ختکه م، ئالکسی فیودورویچ، ئه گهر رۆژیک ببه دایک و کچینکی وهک خۆم هه بی، به ههقی خۆمی ده زانم خۆی لیبگرم و ئاگام لیتی بی!»

- به راسته لیزا؟ خۆ ئه وه کاریکی جوان نییه.

- ئاخ خودایه! ئه وه چ پیوه ندییه کی به پهست و چرووکییه وه هه یه؟ ئه گهر گوپی له دمه ته قییه کی ئاسایی بگرتایه، ده کرا به کاریکی خراپی بزانی، به لام کاتیک کچه که ی له ژووریکی ده رگا داخراودا له گه ل پیاویکی جحیل به ته نیایه.... ئه وه ش تینگه ئالیووشا، ئه گهر شووت پینکه م، دلپیسیت لیده که م و با ئه وه شت پینلیم، نامه کانت ده خوینمه وه، گیرفانت ده پیشکنم، له ئیستاوه خۆت ئاماده بکه.

ئالیووشا له به رخویه وه گوئی: «به لئ، وایه، ئه گهر ئاوا... به لام ئه وه کاریکی باش نییه.»

- ئاخ ئالیووشا گیان، رهنگه خویریگه ری بی، هه ر له رۆژی یه که مه وه دهست ناکه ین به شه ره چه قه. واباشه راستییه که ت پینلیم. ده زانم، سیخوپی و خۆگرتن له خه لک کاریکی هه له و ناحه زه، به لام هه ق به من نییه و تو راست ده که ی، به لام من دلپیسیت لیده که م.

ئالیووشا به پینکه نینه وه گوئی: «ده ی چۆنت پی خۆشه وا بکه؛ ده زانم هیچت وه چنگ ناکه وی.»

- راستم پینلی ئالیووشا، ته سلیمی من ده بی؟ سه بارهت به وه ش ده بی بریار بده ین.

- زۆرم پی خۆشه ئه و کاره بکه م، لیزا، دلنیا به واده که م. به لام له کاروباری زۆر گرینگدا نا. ته نانهت ئه گهر له گه لیشم هاوړا نه بی، له کاروباری گرینگدا ئه رکی خۆم به جی دینم.

«وایه؛ به لام با ئه وه شت پینلیم ئاماده م نه ک هه ر له کاروباری گرینگدا، به لکو له هه موو شتیگدا ته سلیمی تو بم.» لیزا به گور و تینیکه وه دهنگی هه لیتا: «هه ر ئیستا ئاماده م سویند بخۆم - له هه موو شتیگدا و ته نانهت هه تا ئاخری ته مه نم. به ره زایه تی خۆمه وه ئه و کاره بکه م. زۆریشم پینخۆشه! جگه له وه، سویند ده خۆم که سیخوپی و دلپیسیت لینه که م. ته نانهت تا قه جاریکیش. هیچ کاتیک ته نانهت نامه یه کیشته ناخوینمه وه. چونکه هه ق به تویه و به من نییه. ئه گهر بو سیخوپی کردن وه سوه سه ش بم، ده زانم ئه و کاره ناکه م، چونکه تو به کاریکی دزیوی ده زانی. تو ئیستا ویزدانی منی... حالی بووی ئالکسی فیودورویچ، بو به یینیکه ئه وه نده خه مباری - دوینیش و ئه مرۆش؟ ده زانم دل خورپه و گرفتاریت زۆره، به لام تیگه یشتووم جگه له وانه په ژاره و خه میکی تاییه تیت هه یه، خه میکی نهینی، رهنگه!»

ئالیووشا به له بزیککی خه ماوییه وه وه لامی دایه وه: «وایه، لیزا خه میکی شاراهم هه یه. ده زانم خۆشته ویم، چونکه هه ستمپیکردوه.»

لیزا به ترس و له رز و دل کوته وه پرسیی: خه می چی؟ سه بارهت به چی؟ ده توانی پینبلتی؟»

ئالیووشا به حه په ساوی گوئی: «لیزا، دوایی پیت ده لیم - په له مه که. ئیستا رهنگه نه توانی له وه تینگه ی - رهنگه منیش نه توانم ئه وه ی له دلما دایه ده ربیبرم.»

- براكانت و باوکت بوونه هوی ئه و نیگه رانییهت!

ئالیووشا، خه مبارانه ورتاندی: «به لئ، براكانیشم.»

لیزا کتوپر دهنگی هه لیتا: «ئالیووشا، زۆرم رق له ئیوان فیودورویچی براته.»

ئالیووشا ئه و قسه یه ی پی سه یر بوو، به لام وه رووی خۆی نه هیتا و هیچ وه لامیکی نه دایه وه.

- براكانم خه ریکن یه کتری ده خون، هه ربینا خۆشیان و باوکیشمیان له نیو

برد و عالیه میکیشیان به خویانه وه به قوردا برده خواری. چه نرۆژ

لەمەوبەريش باوہ پايسی ئەوہی پيگوتم: «وزە و توانای کارامازۆفانەيە.»
وزەيەکی دنيايی و تۆسن و ھەوسار پساندوو. بليی رۆحی خودا بە سەر ئەو
توانايی و وزانەدا بگەرئ؟ تەنانەت لەوہش ناگەم. تەنيا ئەوہندە دەزانم منیش
کارامازۆفم... من و تەرکە دنيايی! يانی من راھييم، ليزا! ھەر ئیستا گوتت من
راھييم.
- بەلئ، گوتم.

- لەوانەيە ھەر ئيمانم بە خوداش نەبئ.

ليزا، نەرم و لەسەرەخۆ گوتی: «ئيمان تەنيە؟ مەبەستت چيە؟» بەلام
ئاليووشا وەلامی نەدایەوہ. ئەم وتانەي دوايی شتیکي زۆر نەينی و زەينی
تيدابوو، لەوہدەچوو بۆخۆشی سەری لینی دەرئەچئ، بەلام بەوھالەشەوہ
زۆری ئازار دەدا.

- بەلام لەسەرۆوی ھەموو ئەوانەوہ، پيرەكەم، باشتري مرۆقی دنيا
خەريکە دەرۆا، ئەم دنيايە بەجئ ديئئ. خۆزگە دەتزانئ ليزا، چۆنی رموودە
بووم و خووم پيگرتووہ. لەپاش ئەو تەنيا دەمئيمەوہ... ديم بۆلای تۆ، ليزا...
ژيانی داھاتوومان پيکەوہ رادەبوئرين.

- ئەرئ، پيکەوہ، پيکەوہ! لەمەبەدواوہ ھەميشە پيکەوہ دەبين، ھەتا کۆتايی
تەمەن دەست لەيەک بەرنادەين. گوئ بگرە ئاليووشا گيان، وەرە ماچمبکە،
ئيزنت پيدەدەم ماچمبکەي.

ئاليووشا ماچيکرد.

«باشە، ئەمجار برۆ، خودات لەگەل!» پاشان خاچی کيشا. «ھەتا زيندووہ،
خيراکە بچۆ بۆلای. واديارە دلرەقانە رامگرتووی. ئەمرو دوعا بۆ
ھەردووکتان دەکەم. ئاليووشا، ئيمە بەختەوہر دەبين! بە چاوی خۆت دەبينی
بەختەوہری ئاميزمان بۆ دەکاتەوہ. بليی وای؟»

- وایە ليزا منیش دلّم خەبەری داوہ، بەختەوہر دەبين.

ئاليووشا وای بە باش زانی نەچئ بۆلای مادام خۆخلاقۆف، بئ ئەوہی
خوداحافيزی ليپکا، خەريکبوو لە دەرگاکی دەچووہ دەرئ. بەلام کاتی

دەرگاکی کردەوہ، مادام خۆخلاقۆف لە ھەمبەريا چەقيبوو. لەگەل قسەي
کرد، ئاليووشا تيگەيشت بەقەستی چاوہروان راوہستاوہ.

مادام خۆخلاقۆف دەمی ھەلمالی و گوتی: «ئالکسی فيودورويچ، چاو و
دلّم روون، چاک دەي برن و دەشی دوورن. ئەو قسە قۆر و منداڵبازاريە
چيە وەرپتان خستووہ؟ دلنباين بە خەونيش نايينن... گەوجيەتيە،
گەوجيەتي... خەيالتان خاوہ!»

ئاليووشا گوتی: «بەلام ئەوہ بە ليزا مەلئ، ئیستا باش نيە ئەو قسەيەي
پيئي و دلئ بشکينئ.»

- ئامۆژگاريەکی ژيرانە لەلایەن پياويکی جيئل و ماقولەوہ. يانی
دەفەرمووی لەبەر دلسۆزی و بەزەيی لەگەلئ ريکەوتووی، چونکە
نەتدەويست ناپەزايەتي دەربرئ و رقی ھەستينئ؟

ئاليووشا پياوانە گوتی: «نانا، وانبيە، ئەوہی گوتم جيدي بوو.»

- شتی وا ئەستەمە و برۆا ناکەم. ناتوانم بيريشی ليپکەمەوہ، ئيتەر
لەمەبەولاوہ ناھيلم پيت بەو مالەدا بئ. دلنبايە لەگەل خۆم دەيبەم و ناھيلم
ليزە بئ.

ئاليووشا پرسیی: «جابۆ؟ ھيشتا خۆ زۆری ماوہ. رەنگە ناچار بين سال و
نيويکی ديکە دەست راگرين.»

- جوانە، ئالکسی فيودورويچ، راستدەکەي، بەلام ئيوہ لە ماوہی ئەو سال
و نيوہدا ھەزارجار شەپەچەقە وەرئ دەخەن و ليک جيا دەبنەوہ. بۆيە من
پيمخۆش نيە و دلّم لەو کارە ئاو ناخواتەوہ. رەنگە ئەو نيگەرانيەشم لەخۆرا
بيت، بەلام بۆ من زەبريکی کاریگەرە. ھەستيکی وەک فاميوسوؤف ھەيە، لە
دوايين ديمەنی «ئاخ لە ئاوہز» دا. تۆم وەک چاتسکی ديتە بەرچاو و ئەويش
وەک سوؤفيا، بيهينە بەرچاوی خۆت، منیش ھەلاتوومە خوارئ بۆ سەر
پليکانەکان بۆ ئەوہی چاوم پيت بکەوئ. لەو شانويەشدا ديمەنی پر کارەسات
لە سەر پليکانەکان خۆ دەنوئينئ. ھەموو شتيکم گوئ ليبوو؛ ئەژنۆم دەلەرزی

1- شانۆنامەيەکی بەناوبانگی ئا. ئيس. گريبايدوفە.

و خەریک بوو دەکەوتم بە عەرزیدا. کەوا یە باسی شەوانی پڕ لە خۆف و دلە خورپە و ئازارە پۆچییهکانی ئەم دواییانە ئێوە بووئەوه بۆ کچ بە مانای ئێویە و بۆ دایک بە مانای مەرگ. هەر لەوانە بوو دستەوبەجی بە عەرزیدا بچمە خوارێ. بەلام هیشتا مەسەلە ی گرینگم نەهیناوەتە گۆرێ، وادیارە ئاوتان لە ئاوەرۆ دەرکردوو. ئێوە نامە یە چییە نووسیویەتی؟ خیرا پیشانم بدە، دە ی زوو کە.

- نا، پێویست ناکا. پێمبێ کاترینا ئیوانا حالی چۆنە؟ دەبی بزنام.

- هیشتا خەریکی وریە و قسە ی هاتەران پاتەرانه. وەهۆش نەهاتۆتەوه. پلکەکانی لێرەن، بەلام دەستەوهستان بەلایەوه دانیشتون و هەناسە هەلدەکیشن. هیرتیزنتسیۆب هات، بەلام ئەویش ئەو نەدە ی ترس لێنیشت کە تێدا مابووم چبکەم. هیندە ی نەمابوو بنیرم بە شوین نۆشداریکدا بیت و پێی رابگا و ئاگای لیبی. بە کەژاوەکە ی من بردیانەوه بۆ مائی. تۆ و ئەو نامە یە ش ئەو بۆ من بوونەتە دەردی سەرباری دەردان! لەوانە یە بۆ سال و نیویک هیچ پروداویک نەقەومی. ئالکسی فیۆدۆرۆویچ، تۆ ئەو کەسە ی ئیمانێ پێیەتی، تۆ گیانی ئەو پیرەت کە لە حالی گیان کەنشت دایە، ئەو نامە یە م پیشانبدە. من دایکی ئەوم. ئەگەر برۆاشم پیناکە ی، هەر بە دەستی خۆتەوه رایگرە تا دەخوینمەوه.

- نا، کاترینا ئاسپینا، پیشانتان دەم. تەنانەت ئەگەر لیزاش ئیزن بدە، من کاری وانا کەم. سبەینی دیمەوه، ئەگەر پیت خۆش بی، دەتوانین سەبارەت بە زۆر شتان بدوین. بەلام ئیستا دەبی برۆم، خوداحافیز.

ئالیووشا ئەو ی گوتو بە هەلەداوان لە پلکانەکان چوو خوارێ و گەیشتە سەر شەقام.

(۲)

نيسمير دياکۆف به کيتارهوه

لە راستیدا ئالیووشا دەرفەتی ئەو ی نەبوو کات بەفیرۆ بدە. تەنانەت ئەو کاتەش کە مائاواویی لە لیزا کرد، ئەو بیرە ی بە زەیندا هات کە دەبی بۆ دۆزینەوه ی دیمیتیری برای چارە یە ک وەدۆزێ. درەنگ وەخت بوو، کاتریمیر لە سێ نزیک بوو بۆوه. ئالیووشا فکر و زکری لەلای کلیسە و پیرە کە لەلاکە ی بوو. بەلام دیتنی دیمیتیری لە هەموو شتیک بە گرینگتر دەزانی. وای هەست دەکرد کارەساتیکی گەرە و دلته زین خەریکە دەقەومی، ئەو هەستەش سات لەدوای سات زیاتر لە زەینی ئالیووشادا رەگاژۆی دەکرد. بەلام ئەو کارەساتە چی بوو؟ لەو کاتەدا چی بە براکە ی دەگوت؟ رەنگە نەشی توانیایە دەقودۆغر باسیبکا، «تەنانەت ئەگەر پۆزی دەرەکەشم بەبی من بمری، هەموو ماوه ی تەمەنم بەو بیرەوه خۆم لۆمە و سەرکۆنە ناکەم، کە بۆچی هیچم لەدەست نەهات و هەر وا دەستم لە سەر دەستم دانا و کاریکم نەکرد، زۆر بە پەلە و سەرساردانەش بە پەنایدا تێپەرم و چوومەوه بۆ مائی. ئەگەر ئەو جۆرە ی کە دللم دەبەهوی، کارەکەم بەدەستەوه بی، ئامۆژگارییە بەنرخەکە ی ئەوم لە گۆی گرتوو و بەرپۆم بردوو.»

پلانەکە ی ئەو بوو دیمیتیری برای خافلگیر بکا، بە سەر محەجەرەکاندا باز بدات و وەک پۆزی پێشوو، بچیتە نیو باخەکە و لە خانە باخەکەدا دانیشی. ئالیووشا لەبەر خۆیەوه گوتی: ئەگەر دیمیتیری لەوی نەبی، هەوالی چوونەکە ی بە تۆماس یان ژنانی مائەکە راناکەینێ و هەر وا لە نیو ئەو خانەباخەدا دەمینیتەوه، تەنانەت ئەگەر ناچار بی هەتا ئیوارەش لەوی دانیشی. ئەگەر وەک پێشوو دیمیتیری لە بۆسە ی گرووشنکادا بووی، زۆر ویدەچی

هاتی بۆ نیو ئەو خانەباخە. لەگەڵ ئەوەشدا ئالیووشا زۆری بیر لە چۆنیەتی پلانەکەى نەکردووە، بەلام هاتە سەر ئەوەى وەدواى کەوى، تەنانهت ئەگەر ناچارى ئەو پوژە نەگەریتەووە بۆ کلیسە.

هەموو شتیک بەبى راوەستان بەرپۆهچوو. هەر لەو شوینەى پوژى پیشوووە بە پەرژینەکەدا هەلگەرا و بە دزییەووە خۆى کرد بە نیو باخەکەدا. نەیدەویست هیچکەس پى بزانی. ژنانى مالهکە و توماسیش، ئەگەر لەوى بوایەن، لەوانەى دەرەق بە براکەى وەفادارییان بنواندایە و فەرمانیان بەجى بهینایە و ئیزنیان نەدایە ئالیووشا پى بنیتە نیو باخەکەو، یان لەوانەبوو بە دیمیتى راگەینن کەسێک بە دوایدا دەگەرێ.

خانەباخەکە چۆل بوو. ئالیووشا دانیشت و چاوەروان ما. چاویکی لە داروودیوارەکەى کرد و کۆنتر لە پیشووی هاتە بەرچاو. ئەگەرچى ئەمپووش هەواکەى وەک دوینى خووش نەبوو، بەلام ئەمجارە چکۆلە و نەوى هاتە بەرچاوى. گردیەکی چکۆلە بە سەر میزەکەو، بىگومان جىگای پەرداخى پر لە براندی بوو و لى پوژاوه. بىر و خەيالى گەوجانە میشکى داگرتبوو، بىر و خەيالىکی بىجى و خورایى. وەک ئەوەى پیاو لە چاوەروانییەکی پر لە خەم و پەژارەدا هەلبچۆقى. بۆ وینە، بە سەرسامى لەخۆى پرسى بۆ راست لە جىگاکەى دوینى دانیشتوووە و نەچۆتە شوینىکی دیکە. ئاخى هەستى بە شەکەتى و دلەدواییەکی زور کرد. - دلەدواى ئەو چاوەروانى و ئامانجە تەمومژاویە بوو کە نەیدەزانى بەکوى دەگا. بەلام نزیك چارەگىک دواى دانیشتنەکەى، گوێى لە دەنگى ژەنینى گىتار بوو لەو نزیکانەووە دەهات. بىست هەنگاویک لەولاترەو، خەلکى لە نیو دار و دەوونەکاندا دانیشتبوون. ئالیووشا لەپەر وەبىرى هاتەووە پوژى پیشوو کاتى هاتنە دەرى لە خانەباخەکە چاوى بە راخەریکی کۆن کەوتبوو لەلای چەپى دەوونەکان و پەنا تەیمانەکە راخراوو. لەو دەچوو ئیستا خەلکى لەسەرى دانیشتیتن، هەرواش بوو.

دەنگى گۆرانى چىرینى لاویک بەرز بوو، گىتارى دەژەنى و دەنگى هەلینابوو:

بە دلیکی پر هیواوه
لەگەل یارم دەستەملانم
ئەى خودایە رحمنی بکە
بە من و بە ئەو
بە من و بە ئەو
بە من و بە ئەو!

گۆرانى بیژەکە بیدەنگ بوو، لە دەنگى پیاویکی سووک و خوێرى دەچوو. دەنگى دیکەشى هاتە گوێ، دەنگى ژنیکی بەناز و نوون، دەنگى دلرفین و شەرمیونانە، پرسى:

- پاول فیودورویچ بۆ ماوہیەکە لیمان ناپرسى؟ چ بوو و لوتمان پىدا ناھینى؟

دەنگى پیاویکی ماقوول و بەئەدەب، بەلام بەویقارێکی پر هەببەتەووە وەلامى دایەووە: «نا بەهیچ شیوہیەک وا نییە، خاتوون.» دیاربوو ئەو پیاوہ خۆى قورس و قایم راگرتبوو، ژنە دەبویست خۆى لە دلیدا جىبکاتەووە، ئالیووشا لە دلای خۆیدا گوێ: «ئەو کابرایە بە دەنگیدا لە ئیسمیر دیاکوف دەچى. ئەو ژنەش رەنگە کچى ئەو ماله بى کە لە مۆسکۆوہ هاتوون، هەر ئەو کچەى کە جلوبەرگى کەلبەدوون و ریشکۆدار لەبەر دەکا و بۆ سووپ خواردن دەچى بۆ لای مارتا.»

دەنگى ژنە گوێ: «من زۆرم حەز لە شیعەرى سەروادارە، بۆ دەستت لە گۆرانى گوتن هەلگرت؟

پیاوہ دەستى پیکردەووە:
خۆش بى دلدارى نازیز
تاجى شاهیم بۆ چببە
خوایە تو رحمنی بکە
بە من و بە ئەو!
بە من و بە ئەو!

به من و به نه!

دهنگی ژنه که گوتی: «ئه و جاره ی دیکه خوشتتر بوو، که گوتت، خوشت بی دلداره که ی خوّم.»

«هه واکه شی نهرم و نیانتر بوو. پیموایه ئه مرۆ له بیرت چۆته وه.»

ئیسیمیر دیاکوف له سه رخۆ گوتی: «خانم، شیعره که قوره!»

- ئه یه رۆ وا مه لئ، من زۆرم حه ز له شیعره.

- خانم هه تا ئه و جیگایه ی من بزنام، شیعر شتیکی قوره. بره وانه کئ قسه ی سه روادار ده کا؟ ئه گه ر بریار بی هه موومان قسه ی سه روادار بکه ی، ته نانه ت ئه گه ر فه رمانی حکوومه تیشی له سه ر بی، ناچارین که متر قسه بکه ی، وانیه؟ ماریاکاندراتیفنا شیعر به کاری هیه چ نایه.

دهنگی ژنه به شیوه یه کی دلرفینانه تره وه گوتی: «تۆ چه نده وردبین و به هوشی! چۆن ده توانی ئاوا به ناخی شته کاندایه چیه خوارئ؟»

- خانم، ده متوانی زۆر له وهش باشتر بم، ده متوانی زۆر له وه زیاتریش بزنام و تیبگه م، ئه گه ر ناوچاوانه که م بیهینایه و له مندالییه وه چاره نووسم ئاوا ی لینه هاتایه. ئه گه ر ئاوا نه بوایه، هه رکه سیک له به ر دا که وتن له داوینئ شتیکی بۆگه ن گالته ی پیکردایه م و به زۆلی بزانیایه م، بانگمه ده کرد بۆ دوئیل و ده متواند. له مۆسکۆش زۆریان ئه وه به چاودا داومه ته وه. خانم له سایه ی گریگۆری واسیلییه وچه وه ئه و قسه یه له مۆسکۆش دهنگی دا بۆ وه. گریگۆری واسیلییه وچه هه میشه به هۆی ئه و له دایکبوونه پر تاوانه وه سه رکۆنه م ده کا. ده لئ: «مندالدانیت دراند، «به لام ئه گه ر به ر له له دایکبوونم بیان کوشتایه م ده ست خو شیم پی ده کوتن، با ئه و دنیا یه م هه ر نه دیتبایه. له بازار ده یانگوت، ته نانه ت دایکی تۆش وه دوام ده که وت و به وه پهری بیه سه رمیه وه ده یگوت توو که سه ری له گسکه کۆته ره ده چوو، «بسته بالا» و خریله بوو. به جیی ئه وه ی بلئ کورته بالا» بۆ ده یگوت «بسته بالا»؟ چونکه ده یویست وای بنوینئ که زۆری به زه یی پییدا دئ. واته فرمیسی که به درۆی بۆ هه لده وه رینئ. خۆی وه ک خه مخۆری ده نواند. وه کو هه سته مرو فیککی لادییی.

کوا لادییه کی رووسی له چاو مرو فیککی خوینده وار هه ست و فامی هه یه؟ به هۆی نه زانییه که وه یه وه به هیه شیوه یه ک ناتوانین بلین خاوه ن هه سته. له سه رده می مندالییه وه هه تا ئه مرۆ، هه رکاتی گویم له وشه ی «بسته بالا» ده بی، له وانه یه له داخانا شه ق به رم. ماریاکاندراتیفنا، له رووسی و هه رزم و به دل رقم لینه تی.

- ئه گه ر نیزامی بۆایه ی یا سه ربازی سواره نیزام، ئه و قسه یه ت نه ده کرد، دلنیام ئه و کاته بۆ به رگری و پاراستنی رووسی سینگی خۆت ده کرده قه لغان. - ماریا کاندراتیفنا، نامه ی بیه سه ربازی سواره نیزام، چونکه ئه و کاته ده خوازم نیزامی سه ربازی له به ریه ک هه لوه شینم.

- ئه ی ئه و کاته ئه گه ر دوژمن هیرشی هینا، کئ به رگریمان لیده کا؟

- پیویست به به رگری ناکا. سالی ۱۸۱۲ ناپلئونی یه که م ئیمپراتوری فه رهنسا، باوکی ئه م ئیمپراتوره ی^۲ ئیستا، که وته خۆ و به له شکه ریکی زۆره وه هیرشیکرده سه ر رووسی و ئه گه ر بیتوانیایه ده ست به سه ر ولاتدا بگری زۆر باش ده بوو. نه ته وه یه کی تیگه یشتوو به سه ر نه ته وه یه کی زۆر گه وچ و نه فامدا زال ده بوو خاکه که ی ئه و ی به خاکی خۆیه وه ده لکاند و ئه و کاته ئیمه دامه زراوه یه کی ته وای جیا وازمان ده بوو، خانم.

ماریاکاندراتیفنا، که زۆر به ناز و غه مزه وه قسه ی ده کرد، به مه کریکی تاییه ته وه گوتی: «یانی پیتوایه ئه وان له ولاته که ی خویان ژیانان زۆر له ئیمه چاکتره؟ پیتوایه له ئیمه پیتشکه وتوترن؟ ده نا من چلئ مووی بۆره پیاویکی قرتیی رووسی که ده یناسم، به سی لاوی ئینگلیزی ناده م.»

- هه رکه س بۆچوونیککی هه یه خانم.

- تۆ زیاتر وه ک پیاویکی بیانی ده چی - راست وه ک بیانییه کی لووت به رز و به ته شه خوس. ئه وه به تۆ ده لیم، ئه گه رچی به شه رمه زارییه وه ئه وه ده لیم. - ئه گه ر حه ز ده که ی بزانی و راستت ده وئ مرو فیککی ئه ویش و ئیره ش له شر و دریدا یه ک له یه ک خراپترن و که س ده سک له دوویان ناکا. هه موویان

2- ناپلئونی سیهه م، هه لبه ت برزای ناپلئونی یه که م بوو.

فيلاوى و گزيكارن، خانم. جياوازييه كه شى له وه دايه مروقى هه رچى و بهرچى ئه وى پيلاو و پوستانى بويانغراو له پييده كهن. به لام مروقى هه رچى و بهرچى ئيره له نيو زبلوزالدا ده تلينه وه و ميشيكي شيان ميوان نيه. رويسيه كان قامچى ليدانيان ده وى، خانم. ههروهك دويته فيودور پاولوويچ گوتى و خودا هه لئاگرى قسه كه شى به جيه. نه گه رچى شيته و كوربه كانيشى هه ر شين.

- تو خوت گوتت ريزيكي زورت بو فيودور پاولوويچ هه يه.

- به لام نه و من به خويريله يه كي بوگهن ده زانى و پيى وايه ناتوانم كه له شه قى بكم. به هه له ش چوه. نه گه ر پارهيه كم له ده ستدا بو وايه، زور له ميژبوو تيمده ته قاند. خانم، ديميتري فيودورويچ خووخده و ئاكارى له خويروش خويريه تيره. نه و سه رى له هيچ شتيك ده رناچى و له گه ل نه وه شدا هه موو كه س ريزى بو داده نى. من رهنگه قوله ئاشپه زيک بم، به لام نه گه ر نيوچاوانه كه م بيهيتايه ده متوانى ريستورانىك له پتروفكاي موسكو بكمه وه. چونكه ده ستاوى من بيوتينه يه و له موسكو هيچكس نيه جگه له بيانويه كان كه شاره زاييه كي باشى له ئاشپه زيده هه بى. ديميتري فيودورويچ سواله ريكي خويريه، به لام نه گه ر بريار بى له گه ل كورپى كينت مملانى بكا و بانگى بكا بو دوتيل. به بى راوه ستان ده چى. نازانم من چيم له نه و كه متره. خو نه و زور له من هه پوتيره. نه وه تا له خورا نه و هه موو پارهيه ي له ئاو كرد! ماريكاندرا تيفنا له پر گوتى: «رهنگه دوتيل شتيكى زور باش بى.»

- له چ لايه نيكه وه بيت باشه؟

- له وانه يه زوريش مه ترسيدار بى و زوريش ئازايانه. به تايهت كاتيک نه فسه رانى لاو، ده مانچه به ده سته وه ده گرن و له بهر خاترى ژنيك به يه كتريه وه ده نين. ديمه نيكي زور سه رنجراكيش ده بوو نه گه ر ئيزن بدرايه كچانيش له دوتيلدا به شداريبه كن، نه گه ر وابوايه من به شبه حالى خوم به سه ر ده چووم!

- كاتيک ته قه له كه سيك ده كه ي، زور خو شه. به لام كاتيک ره قيه كه ت راست سيده ي له ده مت گرتوه، گه وجيه تيه خوتت بو ده رده كه وى. ماريان كاندرا تيفنا، دوو لاقى ديكه ش قهرز ده كه ي و هه لدي.

- مه به ستت نه وه يه له كاتيكي وادا خوت هه لدي؟

به لام ئيسمير دياكوف گويي پينه دا. دواي تاويك بيده نكي، گيتاره كه ي ديسان كه وه ته وه كار و نه ويش هه ر به وه وايه ي پيشوو تيه چريكاند:

هه رچيت پي خو شه بيلي

سه رم هه لده گرم، ده روم

به ره و ژيانىكي خوش

به ره و مه لبه نديكى دوو

سه رم هه لده گرم، ده روم

با به س بى شين و گريان،

قه ت ناكم شين و گريان،

نامه وى شين و گريان.

به لام له و كاته دا رويداويكى چاوه روان نه كراو قه وما. ئاليووشا له ناكاو پشمى. هه ردووكيان بيده ننگ بوون. ئاليووشا هه ستا و پويشت بو لايان. ئيسمير دياكوف جلوه رگيكي خاويته له به ردا بوو. پوستانى بويانغراوى له پي كر دبوو. سه ر و فولكه ي چه ور كر دبوو و ده قى دابوو. گيتاره كه ي له سه ر كوشى دانا بوو. هاوده ننگه كه ي كچى بنه ماله كه بوو، كراسيكي شيني كالى له به ردا بوو به لفكه و سورانى دريژه وه. عازهب بوو، نه گه ر پوخسارى خر و شله نه بوايه، به ژن و بالايه كي ناله بارى نه بوو.

ئاليووشا زور له سه ره خو و سه بوورانه پرسى: «ديميتري برام به م زوانه ديته وه؟»

ئيسمير دياكوف به ئارامى هه ستا سه رپى؛ ماريكاندرا تيفناش هه ستا.

ئيسمير دياكوف، ئارام و به ده مارانه وه لامى دايه وه: «من چوو زانم! خو

من پاسه وانى نه و نيم.»

ئالیووشا له دريژدهی قسهکانیدا گوتی: «هروا پرسیم، گوتم پهنگه بزانی له کوئییه!»

- نهخیر نازانم و ناشمههوی بزنام، قوربان. - بهلام دیمیتری پییگوتم تو له رووداوهکانی بنهماله ئاگاداری و بهلینیششت داوه ههرکاتیک ئاگرافنا ئه لکساندر فنا بیت پنی راگهیینی.

ئیسیمیر دیاکوف بیئوهی خوی شلوی بکا چاوی تیبری و پرسیی:

- دروازه سهعاتیک دهبی داخواه. بفرمون له کوئیوه هاتنه ژووری؟

«بهسه شیشبه ندهکاندا بازمدا، له کولانی پشتوه، راست بهرهو خانه باخه که رویشتم.» پاشان رووی له ماریاکاندر تیفنا کرد و دريژدهی به قسهکانی دا: «هیوادارم بمبورن. زور به پهله بووم بؤ دوزینهوهی براکه م.»

ماریاکاندر تیفنا به شانازی زانی که ئالیووشا داوای لیووردنی لیدهکا و به دهنگیکی زایه له دارهوه گوتی: «ئهیه رو، پیتوانه بیئو کاره تانم پی ناههزه! چونکه دیمیتریش زورجار ههر له ویوه دیته نیو باخه که وه. ئیمه نازانین لیره یه یان نا، پهنگه له نیو خانه باخه که دا دانیشتی.»

- من زور تامه زروم ببیینمه وه، تکاتان لیده که م ئه گهر ده زانن شوینه کهیم پی بلین، بروا بکه ن کاریکی زور گرینگم پییه تی.

ماریاکاندر تیفنا گوتی: «خوقهت به ئیمه نالی.»

ئیسیمیر دیاکوف دیسان هله دایه: «ئه گهرچی وهک برادره ریک دههاتم بؤ ئیره، بهلام دیمیتری فیوودورویچ لییرهش به وپه ری بی ره حمیه وه له پهستا پرسیماری ئه ربام لیدهکا و ئازارم ده دا. ده پرسسی: «خه بهر چییه؟ ئیستا له وی چ خه بهر؟ کی دیت و کی ده روا؟» چونکه ناتوانم هه والی زیاتری پیراگه یینم، تا ئیستا دوو جار هه ره شهی کوشتنی لیکردووم.»

ئالیووشا به سه رسورمانه وه پرسیی: «هه ره شهی کوشتن؟»

- پیتوایه بهو خووخدهیه وه، که خوتان دوینی دیتتان، لهو کارانه سل دهکاته وه؟ ده لی ئه گهر ریگا به ئاگرافنا ئه لکساندر فنا بدهم شه وی لییره بمینتیه وه، یه که م که سم که سزا که ی ده بینم. قوربان زوری لیده ترسم، ئه گهر

ئهو ترسه م نه بوایه، پولیسم ئاگادار ده کرد. خودا ده زانی کاریکی به ده مه وه یه قوربان!

ماریاکاندر تیفنا گوتی: «جه نابی ئه رباب چه ند روژ له مه و بهر پییگوت: وهک ئه سپون ده تهارم!»

ئالیووشا گوتی: «هاه ئه گهر کوشتن و هارین له گو رییدا بی، گوئی مه ده یه، ههر قسه یه. ئه گهر ببینم، سه بارهت به وهش له گه لی ده دویم.»

ئیسیمیر دیاکوف وهک ئه وهی توزی گه شبین بووی گوتی: «چاکه، ته نیا شتی که ده توانم پیتبلیم ئه مه یه. من وهک دوست و هاوسنیه کی دیرین لیره م و ئه گهر نه هاتبا یه م سهیر ده بوو. له لایه کی تریشه وه، ئیوان فیوودورویچ ئه مرؤ سه ره له بیانی ناردمی بؤ شوینی نیشته جی بوونی براکه تان له شه قامی زه ریچه. به بی نامه، قوربان، منی راسپارد ئه و په یامه ی پیراگه یینم، که دیمیتری فیوودورویچ له م ریستورانیه نیو بازار ده یه وهی شیوی له گه ل بخوا، قوربان. چووم به لام ئه گهرچی سهعات هه شت بوو، دیمیتری له مالی نه بوو. ژنی خاوه ن ماله که یان گوتی: «لیره بوو، به لام له میژه رویشتووه.» قوربان. له وه ده چی کهین و بهینکیان هه بی. پهنگه ههر ئیستا له گه ل ئیوان فیوودورویچ له ریستورانه که بی. چونکه ئیوان بؤ شیو نه هاتوته وه بؤ مالی و فیوودور پاولوویچ سهعاتیک له مه و بهر به ته نیا شیوی کرد و رویشت بخه وی. به لام تکات لیده که م مه لی من ئه و قسانه م بؤ کردووی، چونکه وهک ئاو خوارده وه ده مکوژی و حه یاتم لیده بری قوربان.»

ئالیووشا به په له دووپاتی کرده وه: «ئیوانی برام ئه مرؤ دیمیتری بؤ ریستوران بانگه ییشت کرد؟»

- به لی قوربان.

- مه یخانه ی مترو پولیس له نیو بازار؟

- به لی بانگه ییشتی کردووه بؤ ئه وی قوربان.

ئالیووشا له خوشيانا خەریک بوو شاگەشکە بێ، هاواری کرد: «زۆر
وێدەچی لەو ئێ بێ. سپاس ئیسمر دیاکۆف. سپاس. هەواییکی گرینگت دامی.
هەر ئیستا دەچم بۆ ئەو ئێ.»

ئیسمر دیاکۆف قاوی لیکرد: «نەئیی من پیمگوتووی قوربان.»

- نانا، وا دەچم، پێیان وابی بە هەلکەوت ریم کەوتۆتە ئەو ئێ. خەمت نەبێ.
ماریاکاندرای تیفنا هەرای کرد: «راوەستە با درگاکەت بۆ بکەمەو.»
- نا بە سەر نەردەکاندا باز دەدەم، لەوێو نزیکتەر.

ئەو ئالیووشا بیستبووی، بەجاری ئاراقارای لی هەلگرتبوو. بە
هەلەداوان بەرەو مەخانە کە سەری پێوێنا. بەو جلوبەرگە راھیبانە یەو
چوونە مەخانە کە نەدەکرا. بەلام لە درگاکەو دەیتوانی سۆراخی براکانی
بگرێ و بانگیان بکاتە دەری. بەلام لەگەڵ گەیشتنەبەر مەخانە کە،
پەنجیرە یە کرایەو و ئیوان قاوی لیکرد.

- ئالیووشا دەتوانی ئیستا بێی بۆلام یان نا؟ ئەگەر بێی زۆرت سپاس
دەکەم.

- پیمخۆشە بێم، بەلام نازانم بەم جلوبەرگەو...

- من لە وەتاغییکی ئەلاحیدەم. لەو پلیکانانەو وەرەسەری. هەلی ئەو دەیم
بۆ لات.

دوای تاویک ئالیووشا لە پەنا براکە ی دانیشت. ئیوان بە تەنیا خەریکی
شیو خواردن بوو.

(۳)

برایان پیکەو ناشنا دەبن

بەلام ئیوان لە وەتاغییکی ئەلاحیدە نەبوو، لە جیگایە ک بوو بە پەردە لە
وەتاغە کە جیا کرابوو. شوینیک بوو کە هاتوچۆی بەسەرەو نەبوو و هیچ
کەس نەیدەدیتن. یە کەم وەتاغ بوو لەبەر دەرگای هاتنە ژوورەو، رڤحە یە ک
بە دیوارە کەو بوو. پێشخزمە تەکان وە ک خولخولە لەم ژوور بۆ ئەو ژوور
هەلەدەسووران. تەنیا مشتەرییە ک لە وەتاغە کە دا بوو، ئەویش نیشامییە کی پیری
خانە نشین کراو بوو لە قوژبنیک دانیشتبوو و چایی دەخواردەو. بەلام لە
وەتاغە کانی دیکە ی مەخانە کە وە ک هەمیشە بەزم و رەزم و ژاوە ژاوی
مشتەری و قاو کردنی پێشخزمە تەکان و دەنگی هەلچیرانی سەری بتل و
تەقوتوقی تۆپی بیلێارد و دەنگی ئۆرگ و پیانو ولاتی داگرتبوو. ئالیووشا
دەیزانی ئیوان کە موایە بێ بۆ ئەو مەخانە یە و لەسەر یە ک زۆر کەم
هاموشۆی مەخانە دەکا. لە دلی خۆیدا گوتی: کەوایە بۆیە هاتوو بۆ ئێرە
لەگەڵ دیمیتری قەراریان داناو لێرە یە کتری ببینن. بەلام دیمیتری لەو ئێ
نەبوو.

ئیوان دیاربوو زۆر شادە لەو ئالیووشای وەگیر خستوو. گوتی:
«پێیان بلیم شفتە ی ماسیت بۆ بینن یان شتیکی دیکە؟ پیموایە تەنیا لەگەڵ
چایی نیوانت هە یە.» شیوی کردبوو و خەریکی چایی خواردنەو بوو.
ئالیووشا بە بزە یە کەو گوتی: «واچاکە لە پێشدا شفتە ی ماسیم بۆ بینن،
برسیمە، پاشان چایی دەخۆم.»

ئە ی مرەبای باللووک؟ لێرە هە یانە. لەبیرتە بە مندالی لە مالی پالیۆف
چەندت مرەبای باللووک پێخۆش بوو؟
- لەبیرتە؟ کەوایە مرەباش دەخۆم. ئیستاش هەروا پیمخۆشە.

ئىۋان بانگى خزمەتكارەكەي كرد و داۋاي شفتهي ماسى و مرهبا و چايى كرد.

- ھەموو شتېكىم لەبېرە، ئاليووشا. تۆشم لەبېرە ئەو كاتەي يازدە سالت تەمەن بوو منيش پازدە سالان بووم. جياوازيبەكى وەھا لەنيوان پازدە و يازدەدايە كە لەو تەمەندە برا ھېچكات پېكەو ھەنابنە ھاورى. تەنانت نازانم تۆم خۆش دەويست يان نا. كە چووم بۆ مۆسكۆ، ھەتا چەن سالى ھەو ھەل تۆم ھەر لەبېرېش نەبوو. ئەو كاتە، كە تۆش ھاتى بۆ مۆسكۆ، پېموايە تەنيا جاريك چاومان بە يەكتەر كەوت. ئىستاش ئەو ھە بۆ سى مانگ دەچى لېرەم و ھەتا ئىستا قسەيە كمان لەگەل يەكتەر نەكردو ھە. سبەينى دەمھەوئى لېرە بۆم، ھەر ئىستا بېرم لەو ھە دەكردو ھە چۆن چاوم پېتېكەوئى و خوداھافىزىت لېكەم. بەو ھە چاك بوو خۆت لېرەو ھە تېپەرىيەت.

- يانى زۆر تامەز زۆرى ديدارم بووى؟

- زۆرىش، دەمھەوئى بەبى پېچوپەنا بتناسم و داوا لەتۆش دەكەم من بناسى. ئەو كاتە مالتاۋايى لە يەكتەر دەكەين. پېموايە بەر لەجياۋونەو ھە لە خەلكى، چاكتەر وايە بيانناسين. سەرنجم داۋى لەو چەند مانگەدا چۆنت چاۋ لە من دەكرد. نىگايەكى بەردەوام و پر لە داوام لە چاۋتدا دەدى. من خۆ لەبەر ئەو رۋانينە رەمزاۋىيانەتدا ناگرم. ھەر بۇيە لە تۆ دوورەپەريز كەوتووم. لە دلى خۆمدا دەمگوت ئەو پياۋە وردىلانەيە قورس و قايم راۋەستاۋە. ئەگەرچى پېدەكەنم، بەلام دلنبا بەراستەم. تۆ قورس و قايم راۋەستاۋى، وانىيە؟ زۆرم ئەو كەسانە خۆش دەوئى كە ئاۋا قورس و قايم راۋەوستەن. جا پالەپشتىيان ھەرچى ھەيە با بېئى. تەنانت ئەگەر كەسانىكى ھەك تۆ وردىلەش بن. چاۋانى پر لە داخاۋىيان ئىتر ئازارم نادەن. پاشان عاشقى ئەو چاۋانەت بووم. ئەو چاۋە پر داخاۋىيانەت ئاليووشا. واديارە لەبەر ھۆيەك خۆشت دەويم. وايە؟

- من بەراستى خۆشم دەويى، ئىۋان. دىمىترى برا م سەبارەت بە تۆ دەلى - ئىۋان گۆراۋە! من دەلېم ئىۋان مەتەلېكە بە كەس ھەلنايە. بەلام ئىستا شتېك سەبارەت بە تۆ دەزانم، كە ھەتا ئەمرو بەياني نەمدەزانى.

ئىۋان پېكەنى و گوتى: «چىيە؟»

ئاليووشا پېكەنى: «توورە نايى.»

- نا، فەرموو، توورە نابم.

- تۆش لاۋى، ھەكو ئەو لاۋانەتر كە بىست و سى سالىان تەمەنە، تۆش ھەكو ئەوان گەنج و تازە بالغ و خوين شىرىنى، لە راستىدا خاۋىلكەشى! ئىستا بلې بزەنم زۆر خراپم سووكايەتى پېكردووى؟

ئىۋان بە گەرموگورى و خۆش خولكى دەنگى ھەلينا: «بەپېچەوانە، ئەو ويكچوونە تووشى سەرسوورمانى كردووم. بېرا بەكە لەداۋى ديدارى ئەو رۆژە لەگەل كاترىنا ئىۋانا، جگە لە خاۋىلكەيى و خدەي مندالانەي خۆم بېرم لە ھېچى دىكە نەكردۆتەو ھە، ھەر ھەك لە دلى مندا بى وايە. زۆرجار لېرە بە تەنيا دانىشتووم و لە دلى خۆمدا گوتوومە: ئەگەر بېرام بە ژيان نەبى و ئەگەر متمانەم بە ئەو ژنە نەمىنى كە خۆشم دەوئى، ئىمانم بە رېك و پىكى شتەكان نامىنى و لە راستىدا دىمە سەر ئەو باۋەرەي كە ھەموو شتېك بىنەزم و قىزەونە و رەنگە دۆزەخىكى پر لە شەيتانىش بى. ئەگەر ھەموو ترسىكى سەركوئىر كەرى مروف بە سەر رۆمدا بىبارى و ژيانم لېكەتە ژەقنەموت - ھەروا دەمھەوئى بژىم و ئەگەر بۆ تاقە جاريك لە جامى ژيان بچىژم، ھەتا دوا قوم و خلتەكەشى ھەلنەقورېنم دەمى لى ناكەمەو ھە! ئەگەرچى دلنباشم لە تەمەنى سى سالىدا جامەكە ۋەلا دەنېم، تەنانت ئەگەر چۆرەشم لى نەبىيى، وازى لىدېنم - چدەكەم و رۋو لەكوئى دەكەم خۆشم نازانم، بەلام ھەتا دەگەمە تەمەنى سى سالى لىم رۋونە لاۋىيەتېم بە سەر ھەموو شتېكدا زال دەبى و دەيان بەزىنى - بە سەر ھەموو سەركوئىرى و بىزارىيەكدا. زۆرجار لە خۆم پرسىۋە بلېنى لە دنياۋا ناھومىدېيەك ھەبى بە سەر ئەم تىنويىيە شىتەنە و ناشياۋەي مندا زالېنى؟ بەو ئاكەمەش گەيشتووم بوونى نىيە، يانى

هەتا ئەو کاتەى دەبمە سى سالان و تارادەيەك كاملدەبم، ئەو تامەزرۆيەم لەكەيس دەچى. هيندى لە خەلکانى بىرکورت و خۆپەرست و دەغەزدار، بەتايبەت شاعيرانى بەرچاو تاريک ئەم تاسە و تىنويىتيە و ئەم ژيان خۆشەويستىيە بە شتىكى خراپ و ناحەز دەزانن. ئەو هەش راستە تامەزرۆ بوون بۆ ژيان و بايەخ نەدان بە شتەکانى دیکە يەكی لە تايبەتمەنديەکانى بنەمالەى کارامازوفە. بىگومان تۆش هەرواى، بەلام بۆ دەبى شتىكى سووک و چرووکانە بى؟ وزەى مايل بە ناوەند لەم هەسارەيەى ئيمەدا هەروا خاوەنى هينىكى ترسناکە، ئاليوشا، من حەزم لە ژيانە. بەو پيەش دريژە بە ژيان دەدم. تەنانەت ئەگەر برواشم بە نەزمى جيهان نەبى. حەزم لە پشکووتنى وردە چروى بەهارانەيە، ئاسمانى سامالم خۆش دەوى. هيندى مروقم خۆش دەوى. هيندى لەو کەسانەى کە جارى وايە بى ئەو هەى خۆشمان بزاني بۆ، خۆشمان دەوين. هيندى لە ئاکارە گەرەکانى مروقم پيەشە و حەزى پيەدەکەم. ئەگەرچى ماوەيەكى زۆرە ئيتەر بروام پيەيان نەماوە. لەگەل ئەو هەشدا بە پيى خووخەى دييرين پياو بە دل ريزيان بۆ دادەنى. ها ئەو هەش شفتەى ماسى، بخۆ، با تۆزى هيزت بيتەو بەر. لەو چاکتر هەر نيە، ليرە شيوەى سازکردنەکەى باش دەزانن. دەمەهوى بە فەرەنگدا بگەریم ئاليوشا، ليرەو وەرپيەدەکەوم. دەزانم رەنگە بەرەو گورستان بچم، بەلام گورستانىكى پيرۆز و خۆشەويستە لەلام، بەلى، مردووەکانيشى کە لەويدا خەوتوون خۆشەويستن. ئەو بەردەى لە سەر گورەکەيانە باسى ئەو ژيانە گەرموگورە دەکا کە لە رابردوودا رايان بواردووە. کرئوشيان بۆ دەبەم و کليلەکانيان رادەمووسم کە ئەو ئيمانە بەهيزەيان بەکارى خويان و هەقيقەت و شەر و تىگەيشتنى خويان بووە. بە سەر گورەکانياندا دەگریم، ئەگەرچى بەدل بروام بەو هەيە کە لە ميژە هيج شتىک جگە لە مەرگ و گورستان لە گورپيدا نەبووە. لەبەر هيوابراوى ناگریم، بەلکو لەبەر ئەو هەى لەگەل گريانەکەمدا نەبووە. لەبەر هيوابراوى ناگریم، بەلکو لەبەر ئەو هەى لەگەل گريانەکەمدا هەست بە شادى دەکەم و گيانم لە هەست و سۆزدا ئەووق دەکەم. وردە

چروى تازه پشگوتووى بەهارانم خۆش دەوى^۲، ئاسمانى سامال و هيجى تر. نامەوى باسى ئاوەز و مەنتق بکەم، مەبەستم خۆشەويستىيەكى راستەقينەيە لە ناخى دلەو. مروّف، يەكەم هيزى لاوىى خوى خۆش دەوى. ئەرى لەم وتە و زمان پاراويەى من هيجت هەلکراند ئاليوشا؟» ئيوان لەپەر بە پيەکەنينەو ه ئەو هەى پرسى.

«زۆر چاک تىگەيشتم ئيوان. مروّف دەخوازى لە ناخى دلەو، ئاشق بى. ئەو قسەيەشت زۆر جوان بوو، زۆر دلخۆشم کە بۆم دەرکەوت ئەو نەدەت ژيان خۆش دەوى و لەلات شيرينە. پيموايە چاکتر وايە هەموو کەسيک لە دنيادا ژيانى لە هەموو شتىک خۆشتر بوى.»

- يانى ژيانى زياتر لە ماناى خوى بەلاو شيرين بى؟

- بەلى، دەبى خۆشى بوى، بەلام جيا لە مەنتق - بە دەردى تۆ دەلىى - دەبى جيا لە مەنتق بى و تەنيا ئەو کاتەيە کە مروّف لە ماناى ئەو دەگا. زۆر لەميژە وا بىر دەکەمەو پيموايە نيوەى کارەکەت بە ئاکام گەيشتووە و بەرەمەکەيت و دەست کەوتووە. تۆ ژيانت خۆش دەوى، ئيستا دەبى هەولبەدى نيوەکەى دیکەى بە ئاکام بگەيەنى. ئەو کاتەيە رزگار دەبى.

- بۆ دتەهوى رزگارمبکەى! خۆ نەفەوتووم، ئيتەر ئەو نيوەى دیکە چ مانايەكى هەيە؟

- چاکە، پياو دەبى مردووەکەت راپلەکينى، ئەگەرچى رەنگە نەشمردبى. باشە ليمگەرئى با چايەکەم بخۆمەو. ئەو دەمەتەقيەمانم زۆر پيخۆش بوو ئيوان.

- دەزانم چاک گەشاويەتەو. زۆرم پيخۆشە کە ئاوا خاوەن ئيمانى. تۆ مروفيكى بەورە و خورپاگرى ئاليوشا. راستە دەلین دتەهوى واز لە کليسا بيتى؟

- بەلى، پيرەکەم فەرمووى دەست لە تەرکە دنيايى هەلگرم و بگەرپيمەو ه سەر ژيانى ئاسايى.

3- دييرىكى پووشکينە، لە شعرى «گزەباى سووتينەر هەروا هازەى دى».

- که‌وايه ده‌توانين زوو زوو يه‌کتر ببينين. بهر له‌وه‌ی بيمه سی سالان، يانی ئەو کاته‌ی که واز له جامه‌که بېنم، يه‌کتر ده‌بينين. باوکم نايه‌وئ هه‌تا ته‌مه‌نی هه‌فتا سالی^٤ واز له خوارده‌وه بېنئ. راستت ده‌وئ به هيوايه به هه‌شتا سالیښ بگا، خو‌ی وا ده‌لئ. ته‌واو به راستيشيه‌تی، ئە‌گه‌رچی پياوئیکی هه‌نه‌کچيه و به‌س. له سه‌ر ره‌وه‌زه به‌ردیک راوه‌ستاوه، له سه‌ر هه‌وه‌سبازیی خو‌ی - ئە‌گه‌رچی دواي گه‌يشته‌نه سی سالی، له راستيدا له‌وانه‌يه شتيکی دیکه‌ی وه‌گیر نه‌که‌وئ پياو له سه‌ری راوه‌ستی... به‌لام مانه‌وه هه‌تا هه‌فتا سالان شووره‌يه. چاکتر وايه پياو هه‌تا سی سالان له سه‌ری بيمينته‌وه. ده‌کرئ خو‌ت فريو ده‌ی و «سینه‌ری شکو و گه‌وره‌ی» به سه‌ر خو‌ته‌وه ببيني. ئە‌رئ ئە‌مرۆ ديميتريت نه‌ديوه؟

«نا، به‌لام ئيسمير دياکوفم دی، «ئاليووشا خيرا خيرا و به وردی چۆنيه‌تی دیداره‌که‌ی خو‌ی له‌گه‌ل ئيسمير دياکوف گيرايه‌وه. ئيوان زۆر به تامه‌زرۆیی گوئی راگرتبوو و له په‌ستا پرسياری لیده‌کرد.

ئاليووشا دريژه‌ی به قسه‌کانی دا: «به‌لام داواي لیکردم له‌م باره‌وه هيچ به ديميتري نه‌لیم.» ئيوان نيوچاوانی تیکنا و سه‌ری داخست.

ئاليووشا پرسیی: «له داخی ئيسمير دياکوف ئاوا تیکچووی؟» ئيوان وه‌ک به زۆر قسه‌ی پئ بکه‌ی، گوئی: «به‌لئ، تف له چاره‌ی. راستت ده‌وئ ده‌مويست چاوم به ديميتري بکه‌وئ، به‌لام ئیستا ئیتر پيويست ناکا.

- کاکه، به‌م زووانه ده‌ته‌وئ برۆی؟
- به‌لئ.

ئاليووشا به نيگه‌رانيه‌وه پرسیی: «ئە‌ی باوکم و ديميتري؟ کيشه‌ی ئه‌وان به کوئ ده‌گا؟»

ئيوان به تووره‌ی گوراندی: «تۆش ئە‌وه‌ت کردۆته بنيه‌شته خو‌شه‌که! به من چی. مه‌گين من پاسه‌وانی ديميتريم؟» به‌لام دواي ئە‌وه له‌پر بزه‌يه‌کی تال

و ماناداری گرت. «راستت ده‌وئ وه‌لامی قائین^٥ که سه‌باره‌ت به برا کوژراوه‌که‌ی به خودای دايه‌وه، وا نييه، پيموا هه‌ر له‌و کاته‌دا بيرت له‌وه ده‌رکرده‌وه! ده‌ی به قه‌ره‌مه‌قه‌ر، چاويان ده‌رئ، خودای ده‌کرد يه‌کتريان ده‌کوشت. خو من ناتوانم ليره بيمينه‌وه و کيشکيان بديرم. ده‌توانم؟ ئە‌وه‌ی ده‌بوو بيکه‌م، کردم و ده‌مه‌ه‌وئ برۆم. پيتوايه به‌غیلی به ديميتري ده‌به‌م و له‌م سئ مانگه‌ی رابردوودا هه‌ولمداوه کاترينای شوخ و شه‌نگی لئ هه‌لفريوئيم؟ نا، کاکي خو‌م، کاریکی تايه‌تم هه‌بوو. کاره‌که‌م ته‌واو کرد و له سه‌ر رويشتتم. هه‌ر ئیستا ته‌واومکرد، خو‌ت شايد بووی.»

- له مالی کاترينا ئيوانا؟

- به‌لئ خو‌شم به يه‌کجاری نه‌جاتدا. له کو‌تاييدا هه‌ر کاریکم به ديميتري هه‌بئ پيوه‌ندی به خو‌مه‌وه هه‌يه و به ديميتري مه‌رپووت نييه. کاری خو‌م بوو و ده‌بوو له‌گه‌ل کاترينا ئيوانا يه‌کلایي که‌مه‌وه. تۆش ده‌زانی خو، به پيچه‌وانه‌ی ديميتري جوړیک هه‌لسوکه‌وتی کرد، ده‌تگوت که‌ين و به‌ينيکیان هه‌يه. داوام لینه‌کرد ئە‌و کاره بکه‌م، به‌لام ئە‌و کاترينا ئيوانای به ريزه‌وه به من سپارد و دوعای به‌خیريشی بو کردین. زۆر دزيوه، ئاخ ئاليووشا، خو‌زگه ده‌تزانئ ئیستا دلم چه‌نده ئاسووده‌يه! برۆا ده‌که‌ی، بو خوارده‌وه ليره دانیشتم و زۆری نه‌مابوو داواي شامپانی بکه‌م، تاکو يه‌که‌م سه‌عاتی رزگاريم بکه‌م به جيژن. سه‌يره نزیکه‌ی شه‌ش مانگی خاياند و به يه‌کجاری توورم هه‌لدا و وازم لئ هینا. ريزه‌يه‌کيش بېرم بو ئە‌وه نه‌ده‌چوو، ته‌نانه‌ت دوئيش، ئە‌گه‌ر بمويستايه کو‌تایی پئ هينانی زۆر سانا بوو.

- باسی ئە‌شق ده‌که‌ی ئيوان؟

- ئە‌گه‌ر پیت خو‌شبی، به سه‌ر چاو. زۆر سه‌ير ئاشقی ئە‌و کچه بووبووم. ئە‌و کچه به جاری هوشی لئ بریووم. ئە‌وين و خو‌شه‌ويستيه‌که‌ی وای لئ کردبووم، خو‌م ئازار دها و ئە‌ویش زۆری ئازار دهام. وام ليه‌تات کيشکی

5- خودا به قائین (قابيل) ی گوت: هابیلی برات له کوئيه؟ گوئی: نازانم، بو من پاسه‌وانی براکه‌مم؟»
عه‌دی عه‌تیق، سیفیری دۆزینه‌وه، به‌شی چواره‌م.

4- له کتیبی پیرۆزدا هاتوه ته‌مه‌نی مرۆف هه‌فتا ساله.

بدیرم و چاوی له سەر هه‌لنه‌گرم... به‌لام له ناکاو هه‌موو شتیک شیوا و دەم له پووش مامه‌وه! ئەمڕۆ به‌یانی به‌ئەوین و سۆزیکێ زۆره‌وه دەدوام، به‌لام کاتی له‌وێ دوور که‌وتمه‌وه دام له‌ قاقای پیکه‌نین و برۆا ده‌که‌ی؟ هه‌قیقه‌ته‌که‌یم پێ گوتوو.

ئالیووشا چاوی له‌ ئەدگاری براکه‌ی کرد، گه‌شابه‌وه، گوتی: «وا دیاره زۆر زۆر دلخۆشی.»

- با ئەوه‌شت پێلیم، له‌ راستیدا هه‌یچ گرینگایه‌تییه‌کم پێ نه‌ده‌دا! ها! ها! ئاخری دهرده‌که‌وئ که‌ من گرینگایه‌تیم پێنه‌داوه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا کاتی له‌گه‌لی که‌وتمه‌ ده‌مه‌ته‌قی، زۆری سه‌رنجراکێشام. به‌جاری تووشی دله‌کوته‌ی کردبووم. برۆا بکه‌ هه‌ر ئیستا دلم بۆی ده‌گورکێنی. هه‌ر بۆیه‌ واز هه‌ینان له‌وه‌ عه‌شقه‌ زۆر دژوار بوو. پێتوايه‌ شاتوشوت ده‌که‌م؟
- نا، به‌لام ره‌نگه‌ ئەشقیکی راسته‌قینه‌ نه‌بووبی.

ئێوان ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین و کوتی: «ئالیووشکا، ئەوه‌نده‌ بیر له‌ عه‌شق مه‌که‌وه، ئەو کاره‌ له‌ تۆ ناوه‌شیته‌وه. کاریکی باشت کرد ئەمڕۆ به‌یانی په‌رپیتته‌ نیو قسه‌کان! له‌ بیرم نه‌بوو له‌به‌ر ئەو کاره‌ جوانه‌ ماچتبه‌کم... به‌لام زۆری ئازار دام! من ده‌مزانی خۆشی وه‌ک من له‌ ناخه‌وه‌ هه‌لده‌قرچی، ده‌زانی به‌ دل خۆشمه‌دوو. له‌ راستیدا ئەویش دلی به‌ منه‌وه‌یه‌ نه‌ک دیمیتری. به‌ پێچه‌وانه‌ دیمیتری بۆته‌ هۆی خه‌م و خه‌فه‌تیشی. ئەوه‌ی ئەو کاته‌ پیمگوت پێچ و په‌نای تیدا نه‌بوو. هه‌قیقه‌ت بوو. به‌لام ناخۆشییه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ ویده‌چی هه‌تا یازده‌ بیست سالی دیکه‌ بۆی دهرنه‌که‌وئ که‌ دلی به‌ دیمیترییه‌وه‌ نییه‌ و ئەگه‌رچی ئازارمه‌ده‌دا، به‌لام منی خۆشده‌وئ، ره‌نگه‌ قه‌تیش به‌و ئاکامه‌ نه‌گا، ئەگه‌رچی ئەمڕۆ ئەو په‌نده‌شی پێدرا. واشی به‌ باش ده‌زانم بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ لێره‌ برۆم. ئەری به‌ راستی حالی چۆنه‌، دواي پڕوشتنی من چی قه‌وما؟
ئالیووشا پێنگوت که‌ تووشی هێرشێ عه‌سه‌بی بووه‌ و بیهۆش که‌وتوو، ئیستاش هه‌ر وایه‌ ورپینه‌ ده‌کا.

- پیتوانییه‌ مادام خۆخلاقوف خۆی سازاندوو یه‌تی؟

- نا، پیتوانییه‌.

- ده‌بی له‌ بنج و بناوانی ئەو کاره‌ بگه‌م. هه‌یچ که‌سه‌یش به‌ هۆی هێرشێ عه‌سه‌بییه‌وه‌ نامری. گرینگ نییه‌. خودا بوورانه‌وه‌ی وه‌ک ده‌وای ئارام بوونه‌وه‌ به‌ ژنان به‌خشیوه‌. تازه‌ من پێم به‌ ویدا ناچیتته‌وه‌، بۆ دیسان له‌خۆرا خۆمیان تی هه‌لقوتینم؟

- به‌لام خۆ پێنگوت هه‌یچ کاتی گرینگایه‌تی به‌ تۆ نه‌داوه!

- به‌ قه‌ستی وامگوت. ئالیووشکا، ده‌هیلی داوای شامپانی بکه‌م؟ وه‌ره‌ با به‌ بۆنه‌ی رزگار بوونی منه‌وه‌ ده‌ستبه‌کێن به‌ خوارده‌نه‌وه‌. خۆزگه‌ ده‌زانی چه‌نده‌ دلخۆشم!

ئالیووشا له‌ ناکاو کوتی: «نا برا گیان، وا چاکه‌ نه‌خۆینه‌وه‌. چونکه‌ هه‌تا راده‌یه‌ک هه‌ست به‌ په‌ژاره‌ ده‌که‌م.»

- ئەری له‌ میژره‌ بۆم دهرکه‌وتوو ده‌لته‌نگ و خه‌مباری، وایه‌.

- که‌وایه‌ بریارت داوه‌ سه‌به‌ینی به‌یانی برۆی؟

- به‌یانی؟ کوا گوتم به‌یانی دهرۆم... به‌لام ره‌نگه‌ به‌یانی برۆم. برۆا ده‌که‌ی، بۆیه‌ بۆ نان خواردن هاتووم بۆ ئێره‌، تاکو له‌گه‌ل ئەو پیره‌ پیاوه‌ له‌ سه‌ر سه‌فره‌یه‌ک دانه‌نیشم، چونکه‌ پیمخۆشه‌ کویر بم و نه‌بیینم. هه‌تا ئەو جییه‌ی که‌ پێوه‌ندی به‌ ئەوه‌وه‌ هه‌یه‌، ده‌بوو زۆر به‌ر له‌ ئیستا برۆیشته‌بایه‌م. تۆ بۆ ئەوه‌نده‌ به‌ پڕوشتنی منه‌وه‌ هیلاکی؟ به‌ر له‌ پڕوشتن کاتیکی زۆرمان هه‌یه‌. کاتیکی به‌ بارته‌قای هه‌تا هه‌تایی!

- ئەگه‌ر سه‌به‌ینی دهرۆی، مه‌به‌ستت له‌ هه‌تا هه‌تا چیه‌؟

ئێوان به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ کوتی: «بۆ ئیمه‌ چ فه‌رقیکێ هه‌یه‌؟ بۆ ئاخافتن و بۆ مه‌به‌ستیک که‌ ئیمه‌ی کیشاوه‌ته‌ ئێره‌، دهرفه‌تیکێ زۆرمان هه‌یه‌. بۆ ئەوه‌نده‌ تووشی سه‌رسامی بووی؟ وه‌لامم بده‌وه‌: بۆ لێره‌ دیده‌نی یه‌کترمان کرد؟ تاکو باسی دلداریی من و کاترینا ئیوانا بکه‌ین؟ باسی باوکم و دیمیتری؟ سه‌فه‌ری هه‌نده‌ران؟ بارو دوخی ناله‌باری پووسیا؟ ئیمپراتۆر ناپلیون؟ ها؟»
- نا.

- که وایه ده زانی بۆچی. بۆ خه لکی دیکه مه سه له که جیاوازه؛ به لام ئیمه له تافی هه رزه کاریماندا سه رته تا ده بی به پرسیاره ئه به دییه کانمان بگهین. چاره ی ئیمه ش هه ر ئه وه یه. لاوانی رووسی ئیستا جگه له په رسفی ئه به دی باسی هیچ شتیکی دیکه ناکهن. ئه ویش راست له کاتیکدا که فکر و زکری پیران به په رسفی کار و کرده وه وه خه ریکه. له م سی مانگه ی رابردوودا بۆ به و چاوه پر له پرسیارانه وه تیم راده مای؟ ده تویت لیم بپرسی ئیمانم به چی هه یه، یان ئیمانم هه ر نییه؟ له و سی مانگه دا مه به ست هه ر ئه وه بوو ئاوا چاوت لیده کردم. وا نییه؟

ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «رهنگه وا بوو بی. ئیوان، خو ئیستا پیم پی ناکه نی؟»

- من و پیکه نین؟ من نامه وئ هه ستی برا چکۆله که م که ماوه ی سی مانگه به و چاوه پر له پرسیاره وه تیم راماره برووشینم. ئالیووشا، چاو له چاوم بره! خو منیش کورپکی وه ک تووم. به لام ته رکه دنیا نیم. کورانی رووسی تا ئیستا چیان کردووه؟ مه به ستم تا قمیکمانه. بۆ وینه له م مه یخانه بۆگه نه دا یه کتر ده بیینه وه و له قوربیک داده نیشن. به ر له وه به عومراتی خو یان یه کتریان نه دیوه و کاتیک له مه یخانه ده پۆنه ده ر، هه تا چل سالی دیکه یه کتر نابیننه وه. له و دانیشتنه زوو تیپه ره شدا باس له چی ده که ن؟ باسی پرسیاره ئه به دی، باسی بوونی خودا و هه رمان و زیندوو بوونه وه؟ ئه وانه ی که ئیمانیا ن به خودا نییه، باسی سو سیالیسم یان ئانارشیسم ده که ن، به شیوه یه کی نو ئی باس له بارودۆخی ژیا ن و مرۆقایه تی ده که ن، به جو ریک که هه موو مه به سته کانیان له ده وری ئه و پرسیارانه ده خولیته وه و کردوو یانه ته بنیشته خو شه که و هه روه ها کومه لئ له کورانی ره سه ن زاده ی رووسی جگه له مشتومر سه باره ت به و پرسیاره ئه به دیانه کاریکی دیکه نازانن! وا نییه؟

«به لئ، بۆ رووسییه راسته قینه کان پرسیار و لیکۆلینه وه سه باره ت به خودا و هه رمان، یان وه ک تو ده لئنی هه ر ئه و پرسیاره هه میشه بیانه ی بوونه ته بنیشته خو شه که ی سه ر زاران گرینگه. هه لبه ت ئه وه ش به ر له

هه موو شتیکی سه ر هه لده دا و بۆیه شه له و باره وه قسه و ده رده دل ده که ن.»
ئالیووشا ئه وه ی گوت و هه ر به و بزیه و سه رنجه دلۆقانا نه و پر له پرسیاره وه چاوی له ئیوانی بری.

- باشه ئالیووشا، تو ش هه ستت به وه کردووه جاری وایه زور زور گه و جانه یه پیاو رووسی بی، به لام هیچ شتیکی له وه گه و جانه تر نییه کورانی رووسی ئاوا کاتی خو یان به فیرو ده دن. به لام کورپکی رووسی هه یه ناوی ئالیووشایه که یه کجار زورم خو شده وئ.

ئالیووشا له ناکا و پیکه نی و گوتی: «چه نده جوانت به یان کرد!»
- ده ی بیژه بزانه له کو یوه ده ستپیکه م؟ فه رمان بده ده ی. باسی بوونی خودا، ها؟

«له کو یوه پیت خو شه ده ستپیکه، ته نانه ت له بی بایه خه کانییه وه. دوینی له مالی باوکم گوتت خودا نییه.» ئالیووشا به وردی له ئیوان راما.
دوینی کاتی شیو خواردن به قه ستی ئه و قسه یه م کرد، ویستم سه ر بخرمه سه رت، به لام زوو بۆم ده رکه وت زوری پی تیکچووی، به لام ئیستا به خراپی نازانم له و باره وه له گه لت بدویم، به راستیش ئه و باسه م به لاوه گرینگه. ده مه وه ئی زیاتر له یه ک نزیک بیینه وه. ئالیووشا، چونکه زورم خو شده وئ. دوست و هاو رپیم نییه و ده مه وه ئی ئه مجاره تا قی بکه مه وه و هاو رپیه کی دل سو زم هه بی. جوان بیری لیکه وه، ره نگه منیش ئیمانم به بوونی خودا هه بی.» ئیوان پیکه نی، «وا دیاره پیت سهیره، ها؟»
- جا دیاره، هه لبه ت ئه گه ر به گالته ت نه بی.

- گالته؟ دوینی له حوجره پیری کلیسه ش پینگوتم گالته ده که م. کاکو خۆم، بیستووته تاوانباریکی پیر له سه ده ی هه ژده هه مدا هه بوو، گوتی ئه گه ر خودا نه بوایه، پتویست بوو دایهینن. S'il n'existait Pas Dieu, il faudrait l'inventer⁶ له راستیدا مرۆف خودای دایهیناوه. ئه وه ی زوریش سهیر و سه ر سوور هینره ئه وه یه که له راستیدا خودا بوونی هه بی؛ شتیکی دیکه ش

6- «ئه گه ر خودا نه بوایه، دایان دهینا.» دیریک له ریساله یه کی وۆلتیر.

سەيرە كە ئەو شىئو ئەندىشە، يانى ئەندىشە پىۋىست بوونى و جوودى خودا بچىتە زەينى بوونە وەرئىكى در و وەحشى وەك مرۆقە وە. ئەو دەش ھىندە پىرۆز و ھەست بزوين و ھەكىمانە و مەزەنە و ئىحتىيارئىكى گەورە يە بۆ مرۆق ھەر باسى مەكە. بەلام با سەبارەت بە خۆشم بدوئىم. زۆر لە مېژە ھاتوومە سەر ئەو دەى بىر لە و مەسەلە يە نەكە مەو وە كە خودا مرۆقى خولقاند، يان مرۆق خوداى داھىنا. باسى ئەو مەسەلە نەكە مەو وە كە خودا مرۆقى خولقاند، سەبارەت بە و مەبەستە سازاندوويانە و ھەموويان لە گریمانەكانى فەرەنگ وەرگرتو وە. چونكە ئەو دەى لە فەرەنگ گریمانە يە، لە لای كورپانى رووسى مەسەلە يە و نەك ھەر بۆ كورپان بۆ مامۇستاكانيشيان. چونكە مامۇستايانى رووسى ئەغلەب ھەر ئەو كورپانەن.

ھەر بۆ يە ھىچكام لە گریمانەكان لە قەلەم ناخەم. چونكە ئىستا مەبەستى وتووئىژەكە مان شتىكى دىكە يە. من خەرىكم ھەولە دەم بەپەلە باسى خووخدە و سروشتى خۆم بكام، يانى بىدركىتم كە چ جورە مرۆقىكم. ئىمانم بەچى ھە يە و بەھىواى چىم. وا يە يان نا؟ كەوا يە دەبى راست و رەوان پىت بلېم ئىمانم بەخودا ھە يە. بەلام ئەو بزانە؛ ئەگەر خودا ھە يە و ئەگەر بەراستى ئەو دىناى خولقاندو وە، كەوا يە ھەر بەو جورە يە كە دەزانين دىناى لە سەر پىوانە يە ھەندسە ي ئەقلىدىس و زەينى مرۆق، بە شىئو دەى سى رەھندى بە ھەوا وە خولقاندو وە. لەگەل ئەو دەشدا، فەيلە سووفان و ئەندازيارانىكى زۆر بوون و ھەن لەو بەگومانن كە تەواوى جىھان، يان بە شىئو يەكى گشتىتر بلېن تەواوى ھەستى، بەپى ھەندسە ي ئەقلىدىس خولقا بى ئەوان تەنانەت غىرەتى ئەو خولياو خەونە يان وەبەر خويان ناوە كە بلېن دوو ھىلى تەرىب بە پىي ئەو ھەندسە يە لە سەر زەوى ھىچكات بە يەك ناگەن. لەوانە شە لە شوئىنىكى بىكۆتايى بە يەك بگەن. بەو ئاكامەش گەيشتووم چونكە سەرم لەو دەش دەرنەچى، نابى چاوەروانى ئەو دەشم بى سەرم لە بوونى خوا دەرچى. بە خاكە رايى دانى پىادەنىم كە بۆ لىكدانە وەى ئەو جورە پرسىارانە مېشكم كارناكا. من زەينىكى خولېنە و ئەقلىدىسىم ھە يە و چۆن دەتوانم

مەسەلە گەلېك شىكە مەو وە كە پىئو دەندى بەم دىنا يە وە نىيە؟ ئالىووشاگان ئەو ئامۇژگار يە شەم لەگوى بگرە، قەت بىر لە و شتە مەكە وە. بەتايبەت خوا و بوون و نەبوونە كەى. بۆ زەينىك كە بە ئەندىشە يەكە وە خولقا وە كە تەنيا سى رەھەندى ھە يە، ئەو چەشەنە پرسىارانە بە تەواوى بىھوودە و خوراپىن. لەبەر ئەو دە يە ئىمانم بەخودا ھە يە و لەوبابە تەو وە دلخۆش و ئەرخە يانم. دواى ئەو وە، ئىمانم بە ھىكەتى ئەو و ئامانجى ئەو ھە يە. بەگشتى لەوپەرى زەين و پروانگە ي ئىمە وە يە. ئىمانم بە نەزمى شارا وە و ماناى ژيان ھە يە. ئىمانم بە ھەماھەنگى و نەزمە ئەبەدىيە ھە يە، كە دەلېن رۆژىك ھەموومان ئاوتتە ي دەبىن. ھەروەھا ئىمانم بە و «وشە» يەش ھە يە كە جىھان بەرەولای ئەو دەروا. خودى ئەو يىش «لەگەل خودا» بوو و خوداشە.^۷ ھەتا ئاخىر و ھەتا بى برانە وە. ئەو دەش ھەموو چەشەنە ناو و مانا يەكى ھە يە. ھەر دەلېنى لە سەر راستە رىيەكى بىكۆتايىم! لەگەل ئەوانە شدا، بروام پى بكام لە ئاكامدا ئەم دىنا يە ي خودام قەبوولنا بى، ئەگەرچى دەشزانم بوونى ھە يە، بەلام بەھىچ شىئو يەك قەبوولم نىيە. وانىيە كە ئىمانم بە خودا نەبى، دەبى ئەو بزانى من دىناى بە دەستى ئەو خولقاوم قەبوول نىيە و ناتوانم قەبوولى بكام. با زىاترت بۆ روون بكامە وە. وەك سەردەمى مندالى ئىمانم بەو ھە يە كە رەنج و ئازار شىفاى ھە يە و قەرەبوو دەبىتە وە. ھەموو پروپو و چىيە پر لە پەستى و لىكدژەكانى مرۆق وەك تراويلكە يەكى چاوخەلە تىن، وەك سازكراوى قىزەونى زەينى ئەقلىدىسى بەبى توانا ئاوەزى بى برانە وەى مرۆق دەپو و كىتە وە. لە كۆتايى دىنادا، لە چركە ساتى ھەماھەنگى ئەبەدىدا شتىكى وا خۆشە وىست وەر راست دەگەر پى و دەبىتە ھاوسەنگىيەك بۆ دلې ھەمووان. بۆ ئارام كەردەنە وەى ھەموو دلە رەنجا وەكان. بۆ كەفارتى ھەموو سزاكانى مروقا يەتى و ئەو خويانە ي بە دەستى مرۆق رژاون، جگە لەو دەش ئەگەر بوارى ئەو بەدا ھەموو تاوانەكانى مرۆق بىبەخشرىن و ھەموو بە

7- «سەرەتا وشە ھەبوو وشە لەلای خودا بوو. وشەكە خودى خودا بوو.» ئىنجىلى يوحەننا، بەشى يەكەم.

سەرھاتەکانی مەرۆف موو بە موو لیکداتەووە - بەلام ئەگەر تەواوی ئەوانەش وەرپاست بگەرێ، هیشتا قەبوولم نایە. تەنانەت ئەگەر دوو هیلێ تەریبیش بە یەک بگەن و بە چاوی خۆم ببینم، ببینم و بلێم هیلەکان پێک گەشتوون، دیسان قەبوولم نایە. ئەوەی لەزاتی منداوە ئەمەیه. ئالیووشا ئەوە بێر و برپاوی منە. ئەوەشم بپەرە و لە ناخی دلەو درکاند. بە قەستیش ئاخافتنە کەم بە شێوەیەکی گەوجانە دامەزراند. بویە دانم بە هەموو شتیکدا نا، چونکە تۆش هەر ئەوەت دەوێست. تۆ نەتە دەوێست سەبارەت بە خۆدا هیچ بێستی، بەلکو دەتوێست بزانی برا خۆشەوێستە کەت ژبانی لە سەر چ ریبان و بنەمایە کە. منیش هەموویم پێگوتی. ئیوان ئاخافتنە رەوان و گەرموگورە کە بە هەستیکی ئاشکرا و چاوەروان نەکراوە کۆتایی پێهینا.

ئالیووشا لە ئیوانی برای پامای و لێی پرسی: «بۆ قسەکانت «گەوجانە» دەستپێکرد؟»

- یە کەم لە بەر ئەوەی پووسیم. وتوێژی پووسیەکانیش لە سەر ئەو جۆرە مەبەستانە هەمیشە گەوجانە دەستپێدەکا و تەواو دەبێ. هەر وەها، هەرچەندە گەوجانە تر بێ لە راستەقینە نزیکترە. هەرچەند گەوجانە تر بێ، روون و ئاشکراترە. گەوجییەتی بێ گریوگۆل و سادەیه. وریایی خۆی دەگنخێنی و شاراوێه. وریایی بێ سەرەو بەرە و هیچو پووچە.

بەلام هەقمەقی سادق و بێ پێچ و پەنایە. ئاخافتنە کەم بە هیوا برپاوی گەیانوو، هەرچەندەش هەقمەقانه تر دووایتم، بەلاموە باشترە.

ئالیووشا گوتی: «ئەوێم بۆ روون دەکەیهووە بۆچی دنیات قەبوول نایە؟»

«مەعلومە، خۆ شتیکی نەینێ نایە. ئامانجیشم هەرئەوێه کە پێبگەم. برا وردیلە خۆشەوێستە کەم، نامەوێ هەتڵەت بکەم یان لە قەلای میردانت دەرکێشم. رەنگە بمههوی بە دەستی تۆ شیفای بدریم.» ئیوان وەک مندالیکی ساوا و هیدی، لە ناکاو زەرەدیەکی گرت. ئالیووشا تا ئیستا زەرەدەخەنە ی وای بە سەر لێوی ئیوانەو نەدیتبوو.

(٤) ناخەرمانی

ئیوان ئاواي گوت: «دەبێ راستی شتیکت پێبێم. قەت بەو نەگەشتووم کە مەرۆف دەتوانی دراوسێکانی خۆی خوشبوو. بە برپاوی من، هەرئەو دەرواجیرانانەن پیاو ناتوانی خوشیبووین. لەوانەیه بکری لە دوورەوێ خۆشتبووین. جارێکیان لە شۆینیک سەربردە پیاویکی خۆدام خۆیندەو، ناوی «یوحەنناي خاوەن بەزەیی» بوو. پارسەکیکی برسی و لە سەرمانا کەسیرە بوو دەچی بۆ لای و داواي لێدەکا گەرمی کاتەو، ئەویش دەبیاتە نیو پێخەفە کە ی خۆیهو و لە باوەشی دەگری و دەم بە دەمییهو دەنی و هەناسە ی گەرمی خۆی دەگا بە دەمیدا. دەم بە دەمی کەسیکەو دەنی کە بەهۆی نەخۆشییهکی قورسەو بۆگەن و قیزەون بوو. من پێموایه ئەو کارە ی بۆ ریا کردوو. لەبەر خۆشەوێستی و رەحمیک کە ئەرک بەسەریدا سەپاندی، وەک تاعەت و چلەگرتنیک کە لە سەری فەرز بوو. چونکە خۆشەوێستی دەبێ شاراوێ بێ، ئەگەر ئاشکرا بێ خۆشەوێستییه کە لە نیو دەچی.»

ئالیووشا گوتی: «باوێ زووسیمایە کدوو جار ئەوێ کردوو. ئەویش دەیگوت ئەغلەب جار ئەدگاری هیندی کەسی کە ریبواری رینگای ئەوین نین، وایلێدەکا هەستی خۆشەوێستیم بۆی نەبێ. لەگەل ئەوێشدا کۆمەلگا پرە لە ئەوین، ئەویش عەشقی مەسیحییانە. خۆم لەوێ دەگەم ئیوان.»

«من تا ئیستا لەو نەگەشتووم و تووشیشی نەهاتووم. کۆمەلای بێژماری مەرۆفیش لەم بوارەو لەگەل من هاوران. پرسیم ئەوێه، بلێی ئەم شتە پێوێندی بە خووخدە ی خراپی مەرۆفەو هەبێ، یان لە هەوین و سروشتی مەرۆفدا یە. بە برپاوی من ئەشقی مەسیحییانە بۆ مەرۆف وەک

پەرچۆيەك وایه كه له سەر زهوی مه‌حاله. ئەو خودا بوو. بەلام من نيم. بۆ وینه، وایدانی من به سهختی ئازار ده‌كیشم. كه‌سیكى ديكه تیناگا من چ ژان و ئازاریك ده‌كیشم، چونكه ئەو كه‌سیكى ديكه‌یه و «من» نییه. بۆیه كه‌موایه كه‌سیك له ئازار و ژانی كه‌سیكى ديكه بگا. (ئوه‌ش مایه‌ی ته‌شه‌خوسه) به بروای تۆ بۆ تینی‌ناگا؟ چونكه بۆنیکى ناخۆشم لیدی. چونكه ئە‌دگاریکى هه‌پۆلانه‌م هه‌یه. چونكه جارێك پیناقه‌م به لاقیدا داوه. جگه له‌وه‌ش ئازاره‌كان جیاوازن؛ ئازاری سووكایه‌تى و رووشكینى له‌وجۆره ئازارانه‌ی كه پیاو سووك و چرووك ده‌كا - بۆ وینه، برسپیه‌تى - بژیوده‌ركه‌م په‌نگه تینگا؛ به‌لام كاتیک به ئازاریكى گه‌وره‌تر ده‌گه‌ین - بۆ وینه ئازارکیشان له‌به‌ر ئە‌ندیشه، ئیتر بژیوده‌ره‌كه‌م له‌وه ناگا. په‌نگه به‌وه‌پیه‌وه بچ كه ئە‌دگاری من له‌به‌ر گوشاری ئەو ئە‌ندیشه‌یه بزركاوه و به‌پروای ئەو له ئە‌دگاری مرو‌ف ناچى. بۆیه خیرا من له خیروبیری خۆی بیبه‌ش ده‌كا، كه به‌هیچ شێوه‌یه‌ك له‌به‌ر نینۆك وشكى و قرنیسى نییه. سووكا‌ه‌ره‌كان، به‌تایبه‌ت ئەو سووكا‌ه‌ره‌كانى نه‌جیم و شه‌رمیونن، نابى خۆیان ئاشكرا بکه‌ن، به‌لكو و‌اچا‌كه له ریگای رۆژنامه‌وه داواى سووال و سه‌ده‌قه بکه‌ن. پیاو ده‌توانى به شێوه‌یه‌كى شاراوه، یان دوور به‌دوور ده‌روجیرانى خۆی خۆش بووى، به‌لام له نزیکه‌وه هه‌تا راده‌یه‌ك مه‌حاله. ئە‌گه‌ر بریار بچ ئەو كار هه‌به‌ر چاوى خه‌لك، یان له سەر په‌رده‌ی شانۆ به‌رپۆه بچى، یان له شوینیک كه سووكا‌ه‌ره‌كان دینه سەر په‌رده و به‌جلوبه‌رگی هاوری‌شمین و پینه‌پینه‌وه و به‌كه‌وشى قه‌یتان پچراوه‌وه، ده‌سته‌ده‌كه‌ن به سه‌ما و به هه‌له‌په‌ركى و داواى سووال و سه‌ده‌قه ده‌كه‌ن، ئەو كاته له‌وانه‌یه پیاو پینخۆش بچ چاویان لیک. به‌لام ته‌نانه‌ت ئەو كاته‌ش خۆشمانناوین. با له‌وه زیاتری له سەر نه‌رۆم. هه‌ر ئە‌وه‌نده‌م ده‌ویست بیرورای خۆمت بۆباسبکه‌م. ده‌مویست به شێوه‌یه‌كى گشتی باس له ئازاره‌كانى مرو‌فایه‌تى بکه‌م. به‌لام و‌اچا‌كه خۆمان ته‌نیا به ئازاری مندالانه‌وه نه‌به‌ستینه‌وه. هه‌ر ئە‌مه‌ش پانتایی باسه‌كه‌م تا راده‌یه‌كى زۆر به‌رته‌سك ده‌كاته‌وه. له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا چا‌كتر وایه زۆر له دنیاى مندالان نه‌ترازین،

ئه‌گه‌رچی مه‌به‌ستی باسه‌كه‌م لى كه‌مبایه‌خ ده‌كا. به‌لام به‌رله هه‌موو شتیك پیاو ده‌توانى مندالی له نزیکه‌وه خۆش بووى، ته‌نانه‌ت كاتیك كه زۆر پیس و چه‌په‌لێش بن، ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر ناشیرین و دزیویش بن. (به‌لام پیموایه مندالان قه‌ت‌قه‌ت ناحه‌ز و دزیو نین.) هۆی دووه‌میش كه بۆ نامه‌وى باسى گه‌وره‌كان بکه‌م ئە‌وه‌یه جگه له دزیوی و قیزه‌هونى و موسته‌هه‌قى نه‌بوونی خۆشه‌ویستی، سزا ده‌درین - ئە‌وان سیویان خواردووه و خیر و شه‌ر ده‌ناسن. هه‌مووشیان «وه‌ك خودا»^٨یان لیهاتووه. به‌لام هه‌روا خه‌ریكى سیو خواردن، به‌لام مندالان هه‌چیان نه‌خواردووه و بیگوناه و پاكن. ئالیوشا تۆ مندالانت خۆشده‌وى. ده‌زانم كه زۆریشته خۆشده‌وین. ده‌شزانم له‌وه ده‌گه‌ی كه بۆ ده‌مه‌ه‌وى زیاتر باسى ئە‌وان بکه‌م. ئە‌گه‌ر ئە‌وانیش له سەر زهوی تووشی ئازاریكى تال و ترسناك بن، ده‌بچ به‌هۆی گه‌وره‌كانیا‌نه‌وه ئەو ئازاره بچێژن. ده‌بچ به‌هۆی گه‌وره‌كانیا‌نه‌وه كه سیویان خواردووه تووشی ئەو ئاكامه تاله بن. به‌لام ئە‌م به‌لگانه پیه‌ندیی به دنیا‌یه‌كى دیکه‌وه هه‌یه. ئە‌وه‌ش له ده‌ره‌وه‌ی چوارچیه‌وى فامی مرو‌فه له سەر ئە‌م دنیا‌یه. مرو‌فى بیتاوان نابى له‌به‌ر تاوانى كه‌سانیکى دیکه ئازار بکیشن، ئە‌ویش به‌تایبه‌ت ئەو منداله‌ پاك و به‌سته‌زمانانه! په‌نگه سه‌رت له من سوور مایى. به‌لام منیش زۆرم مندال خۆشده‌وى. دیوته ئالیوشا مرو‌فى زالم و توورپه و درنده‌ش، یانى مالباتى کارامازوفیش هیندی جار مندالیان خۆش ده‌وى. مندالان هه‌تا ئەو كاته‌ی چكۆله‌ن - بۆ وینه هه‌تا ته‌مه‌نى حه‌وت سالان - زۆر له گه‌وره‌كان دوورن. جیاوازیان زۆره، بوونه‌وه‌ریكى جیاوازن و هه‌ر ده‌لێی له په‌نگه‌زیکى جیاوازن. له به‌ندیخانه تاوانباریکم ده‌ناسی له سه‌رده‌مى چه‌ته‌یه‌كه‌یدا بنه‌ماله‌یه‌كى به تیکرایى كوشتبوو، كه حه‌وت كه‌سیان مندال بووبوون. به‌لام كاتى له زیندان بوو خۆشه‌ویستییه‌كى سه‌یری بۆ مندالان هه‌بوو. رۆژ تا ئیوارى له‌به‌ر ده‌لاقه‌ی به‌نده‌كه‌ی راده‌وستا و له‌و مندالانه‌ی ده‌روانى كه له حه‌وشه‌ی به‌ندیخانه‌كه‌دا یارییان ده‌کرد. له‌گه‌ل كورپیکى چكۆله‌سه‌رى

8- هه‌له‌سه‌نگیندرى له‌گه‌ل «سیفرى سه‌ره‌له‌دان» به‌شى سینه‌م

ئاشنايەتتىى داخستىبوو و دەھاتە بەر دەلاقەى بەندەكەى و سەير خويان بە يەك گرتىبوو... نازانى بۆ دەمەھوئى ئەوئەندەت قسە بۆ بکەم ئاليووشا؟ ژانەسەرم گرتووه و خەمبارم، وەختە دلم بتوقى.»

ئاليووشا بە سەرسامى گوتى: «ھىندە غەرىب و سۆزدارانە دەدوئى ھەر دەلئى گۇراوى.»

ئىوان وەك ئەوھى قسەى براكەى نەبىستى، لە درىژەى وتەكانىدا گوتى: «ماوھىك لەمەوبەر لە مۇسكۆ توشى كابرەيەكى بولغارىيى بووم باسى جىنايەتى توركان و چركسىيەكانى بۆ كردم كە لە سەرانسەرى بولغاريا لە ترسى شۆرشى يەكپارچەى ئىسلالوھەكان ئەنجاميان دابوو. ئەوان گوندەكانيان سووتاندبوو، دەستدرىژيان كردبوو سەر ژنان و مندالان. گويچكەى پياوانيان بە بزمار بە ديوارەوھە داکوتابوو ھەروا رايانگرتىبون و پۇژى دوایی لە داريان دابوون. جىنايەت و كردهوھى واين كردبوو كە پياو ناتوانى بىرىشى لىبكاتەوھە. خەلك ھىندى جار باسى دپەندەيى ئاژەل دەكەن، دەلئىن بۆتە ئاژەلى دپەندە، بەلام ئەوھە بىئىنساڧىيە و تۆمەتتىكى گەورەيە دەرھەق بە جپوجانەوھەر. چونكە ھىچ دپەندە و جانەوھرىك ناتوانى بەقەد مروڧ زالم و خويىنرېژ بى. چونكە زولم و زۆرەكەى زۆر فيلاوى و ھونەرمەندانەيە. شىر تەنيا نىچىرەكەى ھەلدەدپى و دەبخوا، ھەر ئەوھشى لەدەست دى. قەت بىر لەوھە ناكاتەوھە گويچكەى خەلك بە ديوارەوھە ميخكوت بكا، تەنانەت ئەگەر توانايى ئەو كارەشى بى، نايكات. ئەو توركانە چىژ لە ئەشكەنجە كردنى مندالانىش وەردەگرن. ورگى دايكان دەدپن و مندالەكەيان دەردىنن و فرپى دەدەن بۆ ھەوا و بە نووكى نىزەيانەوھە دەكەن. ئەو كارەشيان لەبەر چاوى ژنان و دايكان وەك رابواردن و گەمەيەكى خۆش چاوى لىدەكرد. ئەوھەش دىمەنىكى دىكە كە پىموايە زۆر جىي سەرنجە. دايكىكى ترساو بىتە بەرچاوى خۆت كە وەك ميوژۆكە دەلەرزى. مندالىكى بە باوھشەوھە، كورپىك تورك گەماروئى دەدەن. واديارە ھەزىيان لە گەمەيەكى سەرنج راکىشە. مندالەكە بە باوھشى دايكىيەوھە دەلاوئىننەوھە و ختىلكەى دەدەن تاكو وەپىكەنن دەكەوئى.

مندال دەستدەكا بە پىكەنن. ھەر لەو كاتەدا يەكئى لەو توركانە لوولەى چەكەكەى لە مەودايەكى نزيكەوھە بەرەو دەموچاوى مندالەكە دەگرى. مندالەكە لەبەر شادى دەترىقتەوھە. دەستە وردىلەكانى بۆ تەنگەكە درىژ دەكا و توركەش لەو كاتەدا قامك بە پەلەپىتكەدا دەنى و مېشكى مندالە لەبەريەك بلاو دەبى. ھونەرمەندانە بوو، نا؟ راستت دەوئى توركان زۆريان دل بە گەمە و يارىي بەتام و چىژەوھە ھەيە.»

ئاليووشا پرسى: «كاكە مەبەستت چىيە؟»

«پىموايە ئەگەر شەيتان وجودى نەبى و مروڧ خولقاندبىتى، ئەوى بە شكىل و شىوھى خۆى خولقاندوھە.»

ئاليووشا گوتى: «يانى ھەر ئەو جۆرەى كە خوداى داھىتا؟»

ئىوان بە پىكەننەوھە گوتى: «زۆر خۆشە دەتوانى وشەكان دووپات بکەيەوھە. ھەر بەوجۆرەى كە پۇلۇنىوئس لە «ھاملىت» دا دەلى؛ (وشەكانم بۆخۆم دەگىرپتەوھە.) زۆر دلخۆشم. خوداى تۆ واديارە زۆر خوداى چاكە. ھەلبەت ئەگەر مروڧ ئەوى لە سەر شكىل و شىوھى خۆى خولقاندبى. ھەر ئىستا پرسىت مەبەستم چىيە. دەزانى چى، من زۆرم ھەز لە كۆ كردنەوھى رپووداوه چكۆلەكانە و باوھرت بى تەنانەت ھەقايەت و چىرۆكى زۆرم لە رپوژنامە و گۇڧارەكان برپوھە و ئىستا كۆمەلە چىرۆكىكى باشم ھەيە. ھەلبەت توركەكانىش جىي خويان لەو كۆمەلە چىرۆكەدا كرىتەوھە، بەلام تاچىك و غەوارەن. نمونە گەلىكىشم لە ولاتەكەى خۆمان ھەيە كە زۆر لە ھى توركان باشترە. زانىوتە ئىمە قامچى خواردنمان بەلاوھ شىرىنە و ئەوھەش لە زاتى نەتەوايەتتى ئىمەدايە. ميخكوت كردنى گويچكە بە ديوارەوھە لە زەينى ئىمەدا ناگونجى. چونكە ھەرشتىك بى، ئىمە فەرەنگىن بۆيە ھەمىشە دار و قامچىمان بە سەرەوھىيە و ناتوانىن دەستىشى لى ھەلگرىن. ئىستا لە ھەندەران قامچى لە ھىچكەس نادرى. رەنگە شىوھى سزادانەكانيان مروڧانەتر بى، يان ياسا و رپسايەكيان داناوھە كە ئىتر ناوئىرن قامچى لە ھىچكەس بەدەن. بەلام لە سەرىكى دىكەوھە قەرەبووى دەكەنەوھە، كە وەك ئەو شىوھىيە ئىمە

نه ته وایه تییه. هیندهش نه ته وایه تییه که له نیو ئیمه دا به کرده وه ئهسته مه. ئه گهرچی خه ریکه به سه رمانیدا دهسه پینن، چونکه بزوتنه وهی مهزه بی له نیو چینی بالادا دهستی پیکردوه. ریساله یه کی چاکم هیه له زمانی فه رهنسییه وه وه رگێردراوه. شیوهی سه ربړینی قاتلیکی تیدا هاتوه، که ناوی رپچارده و له م دواییانه دا، پینج سال له مه و بهر پیموایه لایکی بیست و پینج سالن بووه و له کاتی سزا دانه کهیدا تۆبه دهکات و دینه سه ر دینی مه سیح. ئه م رپچارده گوايه زۆل بووه و دایکی له ته مه نی شهش سالاندا دهیدا به شوانیک له چیاکانی سویسرا. ئه و شوانه گه وره ی کرد و باری هینا تا کو کاریان بۆ بکا. له نیو ئه واندا وه ک بیچوهه ئازهلکی وه حشی بارهات. شوانه کان هیچیان پینه ده دا. جلوه رگ و خوراکیشیان نه ده دایه. له ته مه نی ههوت سالی دا، له کاتی باران و سه رمادا دهیاننارده بهر میگهل و زۆر بی به زه بییانه له گه لی ده جوولانه وه و پینان وابوو هه رچۆنیکي راده ن هه قیانه. چونکه رپچارديان وه ک کۆيله وه رگرتبوو و ئه وانیش به پیوستیان نه ده زانی ته نانهت خوراکیشی بده نی. رپچارده خۆی ده گێرته وه که له و سالانه دا وه ک «کورپکی خوشگوزهران» له ئینجیلا، به ئاواته وه بوو له و شلقاوه بخوا که دهیاندا به به رازه دابه ستراره کان بۆ ئه وهی قه له و بن. به لام ته نانهت نه یانده هیشته له وهش بخوا. هه رکاتیکیش له و خوراکه ی به رازه کانی ده دزی، قامچیان بۆ ده خسته کار. سه رده می مندالی و گه نجی به و جوړه رابوارد. تا ئه و کاته ی گه وره بوو و به راده یه ک به هین بوو که نه یانتوانی به رگری لیکن، هه ر بۆیه له وئ رۆیشته و بوو به چه ته. ئه و کوربه وه حشییه بوو به کریکار و به شیوه ی رۆژانه له ژنیو کاری ده کرد. ئه وهی په یدا ی ده کرد، ده سته بجی ده یخوارد و له زۆر جیگاش به نانه زگی کاریده کرد، وه لاسل ژیانیکي گۆلی راده بوارد. له ئاکامدا پیره پیاوکی کوشته و مال و سامانه که ی تالان کرد، هه ر بۆیه قۆلبه ستیان کرد و دوا ی دادگایی کران به مه رگ مه حکوم بوو. خه لکی ئه وئ زوو هه لناچن و به که وچکه ئاوئ ناکه ونه

9- ئینجیلی لوقا، به شی پازده هم.

مه له. له به نديخانه دا زۆر زوو قه شه کان و ئه ندامانی کۆری براهه تی مه سیح و ژنانی مرۆفدوست و... یارمه تییان دا. له زینداندا فیری خویندنه وه و نووسینان کرد و ئینجیلیان بۆ شیکرده وه. ئامۆژگاریان کرد و ئه وه نده یان به گویدا هه لخویند هه تا دانی به تاوانه کهیدا نا. ئیمانی به دینی مه سیح هینا. بۆ دادگای نووسی من رمووزنم، دیوه زمه یه کی کویرم. به لام خودای مه زن بینایی پیه خشیم و به هانامه وه هات. ته واوی خه لکی ژنیوی توشی سه رسوورمان کردبوو. - هه موو خه لکانی مرۆفدوست و ئایینی ژنیو. هه موو عیلى ئه شرافى و نه جیمزادان رژانه نیو به نديخانه و رپچارديان له ئامیز گرت و ماچیانکرد: "تۆ براهی ئیمه ی. خودا به هاناته وه هاتوه." رپچارديش له ناخی دلله وه ده کولا و فرمیسکی هه لده رشت: «به لی! خودای دلۆقان به هانامه وه هاتوه! له ته واوی ماوه ی مندالیما ته نیا دلخوشیم ئه وه بوو ژه میکم خوراکى به راز ده سته که وئ. به لام ئیستا ته نانهت لوتف و به زه بیی خودام به نسیب بووه و من له باوه شی خودادا ده رم!» به لی بمره، رپچارده له باوه شی خودادا بمره! چونکه تۆ خوینت رشتوه و ده بی سزا بدری. ئه گهرچی سه رده میک ته ماحت له خوراکى به راز ده کرد و له سه ر دزینی چۆرئ شلقاو دار و قامچیت نۆش ده کرد. هه قی خوشته بوو لیت بده ن. (چونکه ئه و کاره هه له یه و دزیکردن هه رانه.) به لام ئیستا پیاوته کوشتوه و ده بی بمری. «رۆژی ئاخه ر رپچارده به و په ری بی هیزیه وه، له گریان زیاتر هیچی له ده سته نه ده هات. سات له دوا ی سات دووپاتی ده کرده وه: "خۆشترین رۆژی ته مه نم ئه مرۆیه. خه ریکم ده رۆم بۆلای خودا." قه شه کان و داوه ران و ژنانی مرۆفدوست هاواریان ده کرد: "به لی، ئه مرۆ خۆشترین رۆژی ته مه نته، چونکه خه ریکى ده رۆی بۆ لای خودا!" تاقمیکي زۆر به پینان و سواره به شیوه یه کی ریکو پیک به دوا ی عاره بانه ی هه لگری رپچاردا ده رۆیشته ن که به ره و گۆره پانی سزا ده چوو. له گۆره پانه که رپچارديان دابه زاند و پینانگوت: "بمره براکه م، له باوه شی خودادا بمره، چونکه ته نانهت تۆش وه بهر لوتفی خودا که وتی!" به وشیه یه رپچارده که

له لایه ن خه لکه وه ماچباران دهکرا، بردیانه سهر سهکۆی سزا و به ره ولای گیووتینه که بیان برد. ئیمانداران به شیوهیه کی برایانه ملیان په راند، چونکه که وتبووه بهر لوتقی یه زدان. به لئی ئه وه دیاردهیه کی شان و هه لئباردهیه. ئه و ریساله یه ش تا قمیگ له مرؤف دۆستانی رووسی له چینی ئه شرافزادان و مزگینی ده رانی رزگاری له ژیر تیشکی ئیمانی مه سیحدا، به زمانی رووسی وه ریانگیا وه ته وه. ههر به خوراپیش له نیو خه لکدا دابه شیان کردوو تاکو چاو و دلیان پیی روون بیته وه. به سه رهاتی ریچارد زور سه رنجراکی شه. چونکه رووداوئیکی نه ته وایه تییه. ئه گه رچی به بروای ئیمه په راندنی سه ری که سیگ بی بایه خ و هیچه. چونکه ئه و بوته برامان و وه بهر لوتف و به زه بیی خودا که وتوو. له گه ل ئه وه شدا ئیمه شیوهی تایبه تی خومان هیه، که زور له وه خراپتره. گه مه ی میژوو بیی ئیمه ش ئه وه یه به خواستی خومان و به شیوهیه کی راسته وخو ده بینه هو ی ئازاری ئه م و ئه و. نیکراسوف له نووسراوه یه کدا باسی کابرایه کی لادیی ده کا که به خه ره زهنگ له چاوی ئه سپیک ده دا. «له چاوه سه بووره که» ی هه موو که سیگ رهنگه چاوی به و شیوه دیمه نه که وتبی¹.

رهنگ و موری رووسی پیوهیه. نیکراسوف ده لئ ئه و ئه سپه، ئه سپیکی پیر و چکۆله بوو. باریکی قورسی لی نرابوو و توانای نه بوو به ریدا بروا. ئه و لادییه دهیداته بهر زهبری خه ره زهنگ، درندانه لیدده دا، ئه وه دنده ی لیدده دا که له ئاکامدا به باده ی رق و سته م مه ست ده بی و خو شی نازانی چده کا. بی به زه بییانه و شه لم کویرم ناپاریزم تی به رده بی. "ئه گه رچی پیر و بیهیزی، به لام ده بی ئه و باره هه لگری، ده نا ده بی بتوی." ئه سپی چاره ره ش هه رچه ند له خو دهنووسی و هیز وه بهر خو ی دهنی ناتوانی، ئه ویش ده ست ده کا به لیدانی چاوه پر ئاوه کانی، «چاوه سه بووره که ی» ئه و ئاژه له به سته زمانه. ئه و ئه سپه چاره ره شه توقیوانه هه ولده دا باره که به ری، که وتوته هانکه هانک و ئازای ئه ندامانی ده له رزی. له په سته سه رسم ده دا و خه ریکه بکه وئ. به لام ئه وه ئه سپیکه و بهس، خوداش ئه سپی بو لیدان و خه ره زهنگ خواردن داوه به

10- «تا شه فقه» دۆستویۆفسکی ئه م دیمه نه ی له «تاوان و سزا شدا هیناوه»

مرؤف. ئه وه ش تاتاره کان فیریان کردین و قامچیان به یادگاری بو به جی هیشتین. به لام ده کری قامچی له مرؤفیش بده ی! ئاغایه کی خوینده وار و خاوه ن فره ههنگ، له گه ل ژنه که ی به شوولکه ته ر له کچه که ی خو یان ده دن که هه وت سالی ته مه ن بووه. ده قی ئه وه شم له لایه. کابرا به وه دلخۆشه که شوولکه ته ری به ده سه ته وه یه. گوتوو یه: "چاکی هه لده ته زینی" هه ر بو یه ده سته ده کا به هه لته زاندنی کچه که ی. بو م ده رکه وتوو مرؤفی وا هه یه هه ر زه بریک ده وشینی مه یل و تاسه ی قولپده دا و هه رچه ند زیاتر بوه شینی هه وه س و تاسه ی زیاتر ده بی. ده قیه یه که ده وه شینن، پینج ده قیه ده وه شینن. ده ده قیه ده وه شینن. هه رچه ند زیا تریش بوه شینن درنده بییه که یان زیاتر په ره ده ستینی. مندا له هه تا ده توانی ده قی زینی، ده زیرینی، له ئاکامدا توانای قیژاندنی شی نامینی. به هه ناسه برکیوه ده لی: "باوه! باوه!" وایلیدی کابرای دیوه زمه به ره و دادگا راکیش ده کری. وه کیل ده گیری. رووسییه کان زور له میژوه و هکیلیان ناو ناوه «ویژدانیکی به کری گیراو» ئه و وه کیله بو پاریزگاری له کابرای تاوانبار ده لی: "دوسییه یه کی زور ساده یه. رووداوئیکی رۆژانه ی بنه ماله یه. باوکیک مندا له که ی ده عاملینی. بو یه زور کاریکی ناحه ز و شووره بییه بو ئیمه ئه و گرفته چکۆله مان کیشا وه ته دادگا." ئه ندامانی کو ری داد، که به و قسه یه قانع بوون، حوکی ره زایه تیان ده رکرد. خه لکیش به دیتنی ئه و دیمه نه و ئازادبوونی کابرای درنده ده ستیان کرد به چه پله ریزانی شادی. مخابن له وئ نه بووم! ئه گه ر له وئ بو وایه م، پیشنیارم ده کرد یارمه تییه کی شی بو کو بکه نه وه و خه لاتی بکه ن!... دیمه نیکی سیحراوی بوو، وانیه؟

«به لام هیشتا سه باره ت به مندا لان چیرۆکی چاکترم له لایه. سه باره ت به مندا لانی رووسی زورم مه تلّه ب کو کردۆته وه ئالیووشا. کچیکی پینج سالانه دایکی و باوکی "که سانیکی زور به ریز و هیژا و خوینده وار و نه جیمزاده" لیی به رقد ده چن. ده بی ئه وه ش دوویات بکه مه وه که ئه م مه به سته زور به ی مرؤفه کان ده گریته وه، مه به سته ئه م مگیزی مندا ل ئازاردانه یه. ته نیا مندا لانی ش. ئه م ئه شکه نه جه گه رانه ده ره ق به خه لکانی تر و گه وره کان

کردوهه یان زۆر به نەرمونیان و خێرخوازانەیه، راست وەک فەرەنگییە خاوەن فەرەنگ و مەرووف دۆستەکان؛ بەلام سەیر حەز بە ئازاردانی مندالان دەکەن. لەلایەکەوە زۆریشیان مندال خۆش دەوێ. تەنیا بێدەسەلاتی و بێهیزی مندالانە ئەو ئەشکەنجەگەرە هان دەدا. راست بڕوا و متمانە ی فریشتەئاسای مندالی بەستەزمان و بێپەنایە، خوینی پیس و گەماری ئەو ئەشکەنجەگەرە وەکۆل دینێ. هەلبەت لە ناخی هەموو مەرووفێکدا دێدەیهک وەرکەوتوووە. دێدە ی رقی، دێدە ی ئاگری هەوس کە بە قیژە ی قوربانی ئەشکەنجەکراو پادەچەنی. دێدە یهکی هەوسار پساندووی بێ یاسا، دێدە ی نەخۆشییەک کە لە دوای شەردی و باداری و نەخۆشی گورچیلە سەر هەلەدا.

«ئەو کچە بەستەزمانە پینچ سالانەیه، دایک و باوکە خاوەن فەرەنگەکی بە هەموو شێوەیهک ئازاری دەدەن. لێدەدەن، بە قامچی هەلیدەتەزینن، بەبێ هیچ بنۆسیک هیندە ی لێرەبا دەدەن و سیخورمە ی تێدەکوتن و بە شەپ تێی هەلەدەدەن هەموو گیانی وەک کەوکه مانە شین و رەش هەلەدەگیرن. پاشان لەوەش زیاتر شووی لێ هەلەدەکیشن و لە کاتی سەرما و بەستەلەکدا دەیکەنە نیو مەبال و دەرگای لە سەر دادەخەن. چونکە داوای لێنەدەکردن شەوانەش لەو ئاودەستە ی بیننە دەری، (پینان وایە مندالیکی پینچ سالان کە وەک فریشتە خەو دەبیاتەو، دەرکری فیر بیت و لەخەو راپەرێ و داخواییهکی هەبێ) میز و پیسی بە سەر وچاویدا دەکەن و ناچاری دەکەن بیخوا. دایکیشی، ئەری دایکیشی ئەو کارە ی لەگەل کردوووە. جا بیهینە بەرچاوی خۆت دایکیشی ئاوا زورە زووری مندالە زیندانی و بەستەزمانەکی لە نیو ئاودەستەو بەگاتە گوێی و خەوی لێبکەوێ! سەرت لەو دەردەچی کە بوونەوهریکی چکۆلە، کە تەنانەت لەو ناگا چ بەلایەکیان بە سەر هیناوە، لەو شوینە پیسەدا، لەو ئاودەستە سارد و تاریکەدا بە دەستە چکۆلەکانی لە سینگە پر ژانەکی خۆی دەدا و فرمیسکە زولال و بێرەقەکی پیشکەش بە خودای خۆشەویست و دلۆقان دەکا تاکو ئاگای لیبی؟ براکەم، هاوریکەم، مریدە ئیماندار و خاکەراکەم، تۆ دەتوانی لەو کارە دزیو و پر لە شوورەییە بگە ی؟ لەو دەگە ی

کە بۆ دەبێ ئەو جۆرە دلرەقی و باوەرە قۆرە لە کۆمەلدا هەبێ و ئازادیش بێ؟ دەلین بەبێ ئەو مەرووف نەیدەتوانی لە سەر زەوی بژی. چونکە نەیدەزانی چۆن لە خێر و شەر ئاگادار بێ. بۆ دەبێ لەو خێر و شەر نەگبەتی و دزیو بەگ، کە ئەو هەموو گرانی بۆ تەواو دەبێ؟ ئاخەر ئەگەر تەواوی دنیا پر لە ماریفەت و ئیمان و خواپەرستی بێ، بەقەد دوعای ئەو مندالە ی بایەخ نییە کە لەبەر «خودای خۆشەویست و دلۆقان» دەپارێتەو! باسی ئازاری گەرەکان ناکەم ئەوان سیوێهەکیان خواردوووە. لەعەتیان لیبی. گلینەیان دەری! بەلام ئەو مندالانە! ئالیووشکا خەریکم دەبمە هۆی ئازارت، بۆ ئاوا تیکچووی؟ ئەگەر پینت خۆش بێ لەوە زیاتری لە سەر نارۆم.»

ئالیووشا لەبەر خۆیهووە گوتی: «گوێی مەدەیه. منیش دەمەوێ ئازار بکیشم. «دیمەنیککی دیکە. تەنیا دیمەنیککی دیکە. چونکە زۆر سەرنجراکیش و بەرچاوە. لەم بەینانەدا لە کۆمەلە کتیبیککی دەسنووسی رووسیدا خویندەووە کە لە «ئەرشیف» دا راگیرابوو. ناوەکەیم لەبیر نەماوە. دەبێ دیسان بیخوینمەووە. ناوەکەیم لەبیر نەماوە. دەبێ دیسان چاوی لیبیکەمەووە. لە رۆژانی رەشی کۆیلەداریدا کە لە سەرەتای ئەم سەدەیهدا روویداوە. کەوایه بژین رزگارکەرانی خەلک! لەو سەردەمەدا ژینرالیک بوو لەگەل دەستوپێوێندە ئەشرافی و خاوەن مەلکە گەرەکان، یهکی لەو کەسانە. کە پیموایە ئەو وەختەش دانووی لەگەل کەس نەکولاووە. دوای خانەنشین کران لە کاری دەولەتی و حەسانەووە و لاق راکیشان پینوادی بێ ژیان و مەرگی رەعیەتەکان لە دەستی خۆی دایە و هەرچۆنی پینخۆشبی دەتوانی پایدا. ئەو کاتانە مەرووفی ئاواش هەبوو. ئەو ژینرالیکەش کە باسمانکرد دەچی لە سەر مەلکەکی خۆی دادەنیشی و دوو هەزار رەعیەتی دەبێ و بە شێوەیهکی زۆر زالمەنە کاریان لیدەکیشی و ژیان لەو خەلکە ریشووروت و هەژارانە دەکاتە زەقنەموت. کولانە سەگی وای بوو جیگای سەد تانجی و تولە ی تیدا بۆتەووە. نزیکە ی سەد کەسیشی سەگەوان گرتبوو کە هەموویان سوارە بوون و یونیفورمیان لەبەردا بوو. رۆژیک کوری یهکیک لەو رەعیەتە هەژارانە، کە تەمەنی هەشت

سالان بووه، بهر دېك ده او وې و له لاقې تولې خوښه ويستی ژينرال ددرې و برينداری دهكا. "ئو توله خوښه ويستم بۇ ده شەلې؟" پيې ده لېن ئو كورپه بهردی هاويشتوو و لاقې توله كەي بريندار كردوو. "دهی كه وايه تو ئو كارهت كردوو؟" ژينرال چاويك له سهرتاپای كورپه دهكا. "بيگرن." ده يگرن و له كاتيكا دهستی به داوینی دايكيه وه گرتبوو به راکيش راکيش ده يبه و ئو شه وه هه تا به يانی زيندانی دهكەن. به يانی زوو ژينرال به پوز و هه وايه كي شاهانه وه ديته ددرې. ره وه يهك تاژي و سه گه وان و راوچي هه موو به سواری له دوری كو دهبه وه. ژينرال سواری ئه سپه كەي ده بی. ته واوی ره عيه ته كان به ژن و منداله وه دين بۇ چاوترسین كردن له وئ رايانده گرن. دايكي كورپه له ريزی پيشه وه راده وه ستی. كورپه له بهنده كەي ديننه ددرې. پوزيكي سارد و خه مناك و ته مومژاويي پايژ بوو. كزه ي زريان چزه ي له لووت و دهست و پلی خه لكی رووته له هه لده ستاند و تفت هه لاويشتبايه ده يبه ست، پوزي واش خودا دايانوه بو راو. به فه رماني ژينرال كورپه يان رووت كرده وه. كورپه له سه رمانا وهك شه قشه قه ده له رزي. ئه گه رچي له ترسانا ئه ژنوي شكاهه، به لام ناويزي بشگري... فه رمانده ر فه رمان دهرده كا. "هه لېبرن با هه لي." سه گه وان هه كان ده گورپين: "هه لي ده ي! هه لي!" كورپه هه لې... ژينرال دهنه رپيني: "ئو تانجي و توله يانه ي تيبه رده ن!" ته واوی تاژي و توله كان وه سه ر كورپه ده كه ون. هه لده كوتنه سه ري و له به ر چاوي دايكي له توپه تي ده كەن!.. وهك ده گيرنه وه دواي ماوه يه ك ژينرال له سه ر كاره كەي لاده به ن چونكه توانايي به رپوه به رايه تبي نابي. باشه له سه ر چي؟ يانی گولله بارانی ده كەن؟ ته نيا له به ر پازي كردنی دلي ئيمه؟ ئاليووشكا، بۇ قسه ناكه ي؟ ده شتي بلې!»

ئاليووشا به بزیه كي خه ماوی و روخساری بزركاوه وه سه ري هه لينا و له به رخويه وه گو تي: «گولله باران!»

ئيوان به وپه ري شادييه وه گوراندي: «ئافه ره م! ئه گه ر ئه وه ش بلې مانای ئه وه يه كه... راهيبيكي باشي! ئاليووشا كارامازوف دياره شه يتانيكي چكوله له نيو دلتا هه لكورماوه.»

- ئه وه ي گوتم هيچ نه بوو، به لام...

ئيوان گوراندي: «ئه وه ي جي سهرنجه هه ر ئه وه يه، ئه م «به لام». ئه ي خاوه ن ئيمان، با پيتبليم كاري هيچوپوچ له سه ر زه وي زور پيوسته. دنيا له سه ر هيچوپوچ دامه زراوه و به بي ئه وه ش ره نگه هيچ شتيك سه رنه گري. چونكه ئه وه ي ده يزاني هه ر ده يزاني!»

- تو چي ده زاني؟

ئيوان وهك ورينه بكا دريژه ي به قسه كانی دا: «من سه رم له هيچ شتيك دهرناچي. ئيستاش نامه وي له و شتانه بگه م. ده مه وي راسته قينه كان بگرم و به رينه ده م. زور له ميژه بريارمداوه نه زانم. ئه گه ر بمه وي له شتيك بگه م، خه يانه تم به هه قيقه ت و راستي كردوو. هه ر بويه بريارمداوه راستي و هه قيقه ت بگرم و ده ستي لي به رنه ده م.

ئاليووشا به له بزیکي تاله وه هاواريكرد: «بۇ نازارم ده ده ي؟ پيمده ليی مه به ستت چيه يان نا؟»

- ئه ي چون پيتنالم، مه به ستم هه ر ئه وه بووه. تو زور خوښه ويستی له لام. ناشمه وي هه روا ليتگه ريم بروي. به زووسيماشت ناسپيرم.

ئيوان ماوه يه ك بيده نگ بوو. له ناکاو ره نگی هه لېزركا و خه ميكي قورس دايگرت.

«ده زانی چي! بويه باسی مندالانم هينا گورچي، تاكو مه سه له كه روونتر كه مه وه. باسی ئه و فرميسكانه ي مروفيش ناكه م كه رووكار و ناخي زه ويی خووساندوو. به قه ستي له سه ر ئه و مه سه له يه ي خوم پيداگري ده كه م. من گه نه كه وله يه كم و هيچي تر، به وپه ري خاكه راييشه وه ده زانم كه ناتوانم له وه بگه م بوجي دنيا به و شكله ي كه هه يه دامه زراوه. پيموايه مروف خوي شياوي لومه يه. به هه شتيان پيدان. نازادييان ويست و ناگريان له ناسمان پفاند،

ئەگەرچى دەيانزانى خىرى لىنايىنن. بۇيە پىويست ناکا دىسۆزىيان بۇ بکەم. بە فامى ئەقلىدىسى و خۆلىنەى خۆم سەروبنى تىگەيشتوويىم ئەوھىە كە ئازار ھەيە و ھىچ كەسش تاونبار نىيە. مەعلول بەدوای عىللەتدا دى، راست و رەوان ھەموو شتىك وەگەر دەكەوئ و بوارى خۆى دەدۆزىتەو، بەلام ئەوھ قورپياتىكى ئەقلىدىسىيە، ئەوھش دەزانم، بەلام ناتوانم بەخۆمى بسەلمىنم كە لەگەلدا بژىم! ئەوھ كوا مایەى ھىمنايەتى و ھەسانەوھم كە ھىچكەس تاونبار نىيە و مەعلول راست و رەوان و سانا بەدوای عىللەتدا دى و دەزانم دەبى تۆلە و سزايەك لە گورپىدا بى دەنا خۆم لە نىو دەبم. ئەوئش تۆلە و سزايەك نەك لە كات و شوئىتىكى بى برانەوھ، بەلكو ھەر لىزە لە سەر ئەم زەويیە، بە مەرچىك بە چاوى خۆم بىيىنم. باوھرم بەوھش ھەيە. دەمھەوئ بىيىنم، ئەگەر تا ئەو كاتە مەردبىتم، چاكتر وایە ديسان كفن بدېم و گورھكەم ھەلتەكىنم، چونكە ئەگەر بەبى من ئەو پروداوھ بقەومى، ئەوپەرى بى ئىنسافىيە. ئاشكراشە كە ئازارم نەچىشتووھ. لەوانەيە تەنيا بوونى من و تاون و ئازارەكانم بىتتە ھۆى ھەماھەنگى و مایەى ژيانى داھاتوو بۇ كەسىكى تر. دەمھەوئ بەچاوى خۆم بىيىنم گورگ و مەر پىكەوھ ئا و دەخۆنەوھ و قوربانى ھەلدەستىتەوھ و بكوژەكەى خۆى لە ئامىز دەگرئ. دەمھەوئ ئەو كاتەى كە ھەمووان لە ناکا و تىدەگەن كە ئەم ھەموو گىرەوگىشەيە بۆچى بووھ، لەوئ بىم. تەوای مەزھەبەكانى دنيا لە سەر ئەو ئارەزووھ رۆنراون و من ئىمانم بەوھ ھەيە. بە كاتىك كە مەسەلەى مندال دىتە گورئ، سەبارەت بە ئەوان دەبى چبەكەم؟ ئەوھش پرسىيارىكە و سەرم لە وەلامەكەى دەرنەچئ. بۆجارى سەدەم پاتەى دەكەمەوھ كە پرسىيارگەلىكى زۆر ھەيە، بەلام تەنيا مندالانم ھەلبۇزاردووھ. چونكە سەبارەت بە ئەوان ئەوئ دەلىلم، بەبى ھىچ وەلامىك وەك رۆژى رۆون ئاشكرایە. گوئ بگرە! ئەگەر بپارە ھەمووان ئازار بكىشن تاكو ئەركى خۆيان دەرھەق بە ھەماھەنگى ئەبەدى بەجىيىنن، مندالان كارىان بە سەريانەوھ چىيە؟ تكات لىدەكەم ئەوھم پىيلى! پىاو لەوھ ناگا لەبەرچى ئەوانە ئازار دەكىشن و بۆچى دەبى ئەركى سەرشانى خۆيان دەرھەق بە

ھەماھەنگى ئەبەدى بەجىيىنن! بۇ دەبى ئەوانىش مادەيەك ساز بکەن بۇ پىتاندى خاك لەبەر ھەماھەنگى داھاتوو. سەرم لە بەشدارى تاون لە نىوان مرقۇھەكاندا دەرنەچئ. ھەروھە سەرم لە تۆلە و كوشتنەوھش دەرنەچئ. بەلام ئەو تاونە ھاوبەشە ناتوانى لە نىوان مندالاندا ھەبى. ئەگەر لە راستىشدا وابى و ئەوان بەرپرسى تاونى گەرھەكانىان بىن، ھەقىقەتىكى وا پىنەندى بەم دنيايەوھ نىيە و من تىيىناگەم. رەنگە قسە نەقالىك بلى ئەو مندالە گەرھە دەبى و تاون دەكا. بەلام خۆ دىتت گەرھە نەبوو و لە تەمەنى ھەشت سالاندا سەگەل لەتوپەتەيان كەرد. ئاخ، ئالىووشا كفر ناکەم! دەشزانم چ قىامەتىك ھەلدەستى، كاتىك ئەوھى لە عەرز و ئاسمانە لە سرودىكى ئايىنىدا تىكەھالىن و ئەوھى ژياوھ و دەژى بە دەنگى بەرز ھاواردەكا: "خودايە، تۆ عادلى؛ چونكە رىگاكانت رۆون و ئاشكران." كاتىك ئەو دايكە، ئەو روموزنە دلرەقە لە باوھش دەگرئ كە مندالەكەى كەردۆتە چىشتەى سەگەل و ھەرسىكىان وىكرا بە چاوى فرمىسكاويیەوھ ھاوار دەكەن: "خودايە، تۆ عادلى!" ھەلبەت ئەو كاتە مرقۇف تاجى ماریفەت لە سەر دەنى و ھەموو شتىك ئاشكرا دەبى. بەلام شتىك كە ئازارم دەدا ئەوھىە كە ناتوانم ئەو ھاوسەنگىيە قەبوولبەكەم. ھەتا لە سەر ئەو دنيايەش بژىم، پەلەى ئەوھمە توانايى و تاقەتى خۆم ھەلسەنگىنم. چا و لىكە ئالىووشا رەنگە لە راستىدا ئەو شتە رۆوبدا بەلام لەوانەيە تا ئەو كاتە من نەمىنم، تاكو گورھكەم ھەلتەكىنم و چاوم پىيىكەوئ. منىش رەنگە بە دىتنى ئەو دايكەى كە ئەشكەنجەگەرى كورھەكەى لەئامىز دەگرئ، لەگەل ھەمووان ھاوار بکەم: "خودايە، تۆ عادلى!" بەلام لەو كاتەدا نامەوئ دەنگ ھەلبېرم. ھەتا دەرھەتم ماوھ. پەلەى ئەوھم دەبى خۆم بپارىزم و بەگشتى چاوپۆشى لە ھاوسەنگى گەرھەتر بکەم. تەوای ئەو ھاوارانە بە فرمىسكى ئەو مندالە ئازار چىشتووھ نابى، كە بە مشتە چكۆلەكانى لە سىنگى خۆى دەدا و لەو مەبالە بۆگەنەدا بە فرمىسكە رۆونەكانى لە خودا دەپارايەوھ "خوداى خۆشەويست و دلۇقان!" چونكە ئەو فرمىسكانە بە ھىچ شتىك قەرەبوو ناكرىتەوھ. دەبى ئەو فرمىسكانە قەرەبوو

بکرینه وه، دهنه عه دالهت و هاوسهنگی ناتوانی له کاردا بی. به لام چۆن؟
چۆنمان ئەو فرمیسکانه بۆ قهره بوو دهکرینه وه؟ بیژی ئەو کاره مان بۆ بلوئ؟
به تۆله ساندنی ئەو فرمیسکانه؟ به لام من چکارم به تۆله کردنه وهی ئەو
فرمیسکانهیه؟ من کارم به سهر دۆزهخی زالمانه وه چیه؟ دۆزهخ به کاری
چی دی، له بهر ئەوهی ئەو مندالانه ئازاری خویان چیشتوو؟ ئەی ئەگەر
دۆزهخیک له ئارادا نه بی، عه دالهت و هاوسهنگی ده بی به چی؟ دهمه وهی
لیبور دوو بم. دهمه وهی ئامیزم ئاواله کهم بۆ له باوهش گرتن. نامه وهی ئازاری
زیاتر بچیزم. ئەگەر ئازاری مندالان نرخه ئەو ئەشکه نجانە زیاد بکا که
قهره بوو کردنه وه یان پیویسته، ئەو کاته نارەزیه تی دهرده برم و ده لیم
ههقیقهت بایه خی ئەو تاوانه ی نییه. ناشمه وهی ئەو دایکه لهو زالمه ببووری
که منداله که ی به زیندوو یی کرده خۆراکی سه گهل! ههقی نییه لی بیووری!
لییگه ری ئەگەر پییخۆشه له بهر دلای خوی لییخۆشبی. لییگه ری با له بهر
ئازاری بیسنوو و سووتانی جه رگی دایکانه ی خوی لهو زالمه
ئەشکه نجه گره خۆش بی. به لام ههقی ئەوهی نییه ئازاری منداله
ئەشکه نجه کراوه که ی ببه خشی، ته نانهت ئەگەر منداله که ش له
ئەشکه نجه گره که ببووری، دایکی ههقی نییه لییبوو ری! ئەگەر واشبی، ئەگەر
ئەوان نه ویرن لهو زولمانه خۆشبن، عه دالهت و هاوسهنگی چی به سهر دی؟
بیژی له سه رانسهری جیهاندا که سیک هه بی ههقی لیبور دنی هه بی و بتوانی
له تاوانبار خۆشبی؟ من عه داله تم ناوی، ئەو هاوسهنگیه م بۆچییه؟ له بهر
دلسۆزی بۆ مرۆقایه تی ئەوه م ناوی. پیم باشتره به ئازاری سزا نه دانه وه
سهر بنیمه وه. ته نانهت ئەگەر تاوانباریش بوو پیتم. جگه له وهش بۆ هاوسهنگی
سزایه کی زۆر قورس داوا ده کری و له تاقه تی ئیمه شدا نییه، بۆ ئەو کاره ئەو
هه موو ئازاره بچیزین. که وایه په له ی ئەوه مه بلیتی چونه ژوو ره وه یان
پینده مه وه و نه مه وهی. ئەگەر مرۆقیکی راستبوو پیتم ئەرکی سه رشانمه له
زوترین کاتدا بیان ده مه وه. هه ر ئەو کاره شم هیه بیکه م. ئالیووشا وانیه که
خودام قه بوولنه بی، به لام به و په ری ریزه وه بلیته که یان پینده مه وه.

ئالیووشا که سهری داخستبوو له بن لیوه وه منجاندی: «ئەوه نافه رمانیه.»
ئیان به گرژی گوتی: «نافه رمانی؟ به داخه وه م که ئەوه به نافه رمانی
ده زانی. مرۆق ناتوانی له نافه رمانیدا بژی. منیش دهمه وهی زیندوو بمینم.
خۆت پیملی، زووکه جوابم ده وه. وایدانی خه ریکی دانانی بناغه ی
چاره نووسی مرۆقی، بهو ئامانجه وه که له کۆتاییدا مرۆقه کان به خته وه
ده که ی و سه فا و شادی و هیمنایه تییان ده ده یه وه. به لام پیویست بی
بوونه وه ریکی وردیله . وای دانی ئەو منداله چکوله ی به مست له سینگی
خوی ده دا . هه تا سنووری مه رگ ئەشکه نجه بده ی و ئەو بینایه له سهر هیی
فرمیسی تۆله نه کراوه ی ئەو هه لچنی. ئایا قه بوولته ئەو بینایه بنچینه که ی له
سهر ئەو مه رجه دارپیژی؟ زووکه پیملی، راستیه که یم پیملی.»

ئالیووشا به هیمنی گوتی: «نا، قه بوولم نییه.»
. ئەی ده توانی ئەو ئەندیشه یه ت پیباش بی که ئەو مرۆقانه ی بینا که یان بۆ
ساز ده کردی، رازی بن که به خته وه ری و چاره نووسیان له سهر بناغه ی
خوینی قیساس نه کراوی مندالیک دامه رزی؟ بهو ره زایه ته ش هه تا هه تایه
به خته وه ر بمیننه وه؟

ئالیووشا له کاتیکدا چاوی زینه ی ده هات گوتی: «نا، پیم باش نییه برا که م.
هه ر ئیستا گوتت بیژی له ته واوی دنیا دا مرۆقیک هه بی ههقی لیبور دنی
هه بی و بتوانی له تاوانبار خۆشبی؟ به لام که سیک هه یه، ئەو ده توانی له
هه موو شتی خۆشبی. له بهر هه رکه سیک و هه ر شتیکی، چونکه ئەو گیانی
پاکی خوی له بهر خاتری هه موو که س و هه موو شتیکی کرده قوربانی. ئەوت
له بیر چۆته وه، له سهر ئەو بینا ساز ده کری و ئەوانیش هاوار له ئەو ده که ن:
خودایه تۆ عادلای، چونکه ریگاکانت روون و ئاشکرا کراوه!»

. ئاخ مه به ستت ئەو وجوده بیتاوانه و خوینه که یه تی! نا، ئەوم له بیر
نه چۆته وه. به پیچه وانه، تا ئیستا له خۆم پرسیه چۆن له پیتشدا ناوی ئەوت
نه هیئا گو ری. چونکه تۆ له باسه کانتدا زۆربه ی کات سه ره تا باسی ئەو
ده که ی. ده زانی چی ئالیووشا، . پینه که نی ها! نزیکه ی سالیکی له مه وه بهر

شيعريكم ھۆنيوۋتەوہ. ئەگەر بتوانى پېنج خولەكى دىكە كاتى خۇت لەگەل من بەفېرۇ بدەى، دەيخوئىنمەوہ بۇت.

- تۇ شيعرت ھۆنيوۋتەوہ؟

ئىوان بە پىكەننەوہ گوتى: «نانا، نەمھۆنيوۋتەوہ. بە عومراتى خۇم دېرە شيعريكيشم نەھۆنيوۋتەوہ. بەلام ئەو شيعرەم بە پەخشان نووسى و لەبەرم كرد. كاتى نووسىنى شيعرەكە لەوانە بوو دلم بىخود بى. تۇ يەكەم خوئىنەرى شيعرەكەمى - مەبەستم ئەو يەكەم بيسەرى.» ئىوان بزه يەكى هاتى: «بۇ نووسەر چاوپوشى لە بيسەرىك بكا؟ پىتخوشە بۇتى بخوئىنمەوہ؟»

ئالىووشا گوتى: «زۇرىشم پىخوشە.»

- ناوى شيعرەكەم «پشكىنەرى مەزن»ە؛ زۇر بيتام بوو، بەلام دەمھەوى بۇتى وەخوئىنم.

(۵)

پشكىنەرى مەزن

ئىوان بە پىكەننەوہ گوتى: «ئەوہش دەبى پىشەككىيەكى ھەبى - يانى پىشەككىيەكى ئەدەبى، ھە، ھە، منىش سەرم لە دارشتنى پىشەككىيەكى ئەدەبى درناچى. با ئەوہشت پىبلىم، چىرۆكەكەى من لە سەدەى شازدەھەمدا دەقەومى. لەو سەردەمدا ئەو جۆرەى كە شىاو بوو لە قوتابخانە فىرى بى، ئەوہ بوو كە لە شيعردا ھىزى ئاسمانى بۇ سەر زەوى بىنن. جگە لە دانتە، لە فەرەنسا نووسەران و ھەروہا راھىيانى كلىسە، شانۆيەكيان ھەبوو، لە لەودا «مادۇنا»^{۱۱} پياوانى خودا و فرىشتەكانى مەسىح و خودا خۇى دەھانتە سەر پەردە و دەورىان دەگىپرا. لەو سەردەمدا، ئەو كارە بە شىوہيەكى سانا بەرپوہ دەچوو. لەسەردەمى دەسەلاتى لووى يازدەھەمدا بۇ شادىانەى دۇلفىن^{۱۲} لە تالارى گشتى شارى پارس شانۆيەكى ئەخلاقى و بەلاشيان بۇ خەلك برده سەر پەردە، چىرۆكەكەشى پشتكوورى نۇتردام بوو. ناوى شانۆكەيان نابوو:

"Le bon jugement de latres sainte et gracieuse viergemarie"¹³

كە مەريەمى پىرۇز خۇشى دىتە سەر شانۆ و «bon jugement» خۇى رادەگەيەنى. لە مۇسكۇش ھەتا سەردەمى پىترى مەزن ھىندى جار شانۆى لەو شىوہيە، تايبەت بە سەردەمى دىرىن بەرپوہ دەبرا. بەلام جگە لەو شانۆيانە ھەموو جۆرە ئەوسانە و «ھۆنراوہ» يەك لەسەرانسەرى جىهان بلاو بووبوۋە و لەواندا بەپىي پىويست، گەورەكان و فرىشتەكان و ھەموو

11- Madonna وشەيەكى ئىتالىيەيە بە ماناى «خاتونەكەم» كە بە مريەمى پىرۇزيان گوتوۋە.

12- نازناوى كورە گورەى پادشاي فەرەنسا.

13- داۋەرىي دلسۇزانەى مريەمى پىرۇز و پاك و دلاوا.

هیزه ئاسمانییهکان له ودا به شدارییان دهکرد. له کلیسهکانی ئیمهش راهیبیان دهستیان کردبوو به وهرگێران و نووسینهوه و هۆنینهوهی ئه و چهشنه شیعرانه. - جا بیرى لیبکهوه له چ سهردهمیگدا - سهردهمی تاتارهکان، بۆ وینه، ئه و شیعره ههیه، (بهلام به زمانى یونانى) بهناوى "گهشت و گهپانى خاتوونى ئیمه له دۆزهخ"، که وهسفهکانى لهلانى جهسارهتهوه شان له شانى وهسفهکانى دانتته ددا. خاتوونى ئیمه سهردانى دۆزهخ دهکا و چهزهرتهى میکائیل به نیو دۆزهخدا دهیگێرێ و ئهشکهنجه جوراوجورهکانى نیشانددها. ئه و تاوانباران و سزاکانیان دهبین. تاخمیکى زۆر له تاوانباران دهبین له نیو دهريچهى گپ و کلپهدها دهسووتین. هیندیکیان به قوولایى زهريچهکهدا رۆدهچن، به شیوهیهک که ناتوانن بینهوه دهري و "ئهوانهش ئه و کهسانه که خودا لهبیریان دهباتهوه." که ئهوهش توانایى و دهسهلاتى خودا نیشانددها. خاتوونى ئیمه مهلول و خه مبار، به چاوى فرمیسک ههلهوه رینهوه سوچه دهبا بۆ بارهگای بهرزى خودا و بۆ تهواوى «دۆزهخیهکان» داواى لیخۆشبوون دهکا - بۆ تهواوى ئه و کهسانهى لهوئى چاوى پێیان کهوتوو. بهبئى ههچ جیاوازییهک. وتووێژهکهى لهگهڵ خودا زۆر سهرنجراکیشه. له خودا دهپارێتهوه و دهست له پارانهوه و رجا ههلهناگرێ. کاتیك خودا ئاماژه به دهست و لاقى چوار میخه کیشراوى کورهکهى دهکا به سه ر خاچهکهیهوه و لێی دهپرسێ: «چۆن له ئهشکهنهجهگه رانى ئه و خۆش بم؟» مریه م داوا له تهواوى پیاو چاک و شههید و فریشته و مهلائیکه تهکان دهکا لهگهلى بپارێتهوه و سوچه بهرن، تاكو خودا له هه موو تاوانباران بهبئى جیاوازی خۆشبی. دواى بهلێن وهرگرتن له خودا که هه موو سالی له رۆژى "ههینى پیرۆزهوه ههتا یهکشه ممه ی دواى جیژنى پاک، دهست له ئهشکهنجهى تاوانباران راگرێ. تاوانباران هه ر له و کاتهدا له نیو دۆزهخهوه هاوار دهکهن و ئه و سروده دهلێنهوه: "خودایه، له و داوه ریبه دا دهسهلاتیکى بهئینسافانهت ههیه." ئهگه ر شیعره کهى منیش له و کاتهدا بنوسرابایه، شتیکی وهک ئه وه دردههات. له شیعره کهى مندا خودا دیتته سه ر شانۆ بهلام ههچ نالی، ته نیا

وه دیار دهکهوى و تیده په پێ. له و زه مانه وه که بهلێنیدا به فه ر و شکۆه بیت، پازده سه ده ی به سه ردا هاتوو. پازده سه ده له و کاته تپه ریه که نێردراوه که ی نووسی: "ئێستا، له زووترین کاتدا دیم،" له و رۆژه و له و کاتهدا، ههروهک خۆی له م دنیا یه دا پێشوویژێی کردوو، ههچکهس ته نانهت «کوړ» یش ئاگادار نییه، ته نیا «باوک» ئاگاداره¹⁴. بهلام مرۆفایه تی هه روا به و ئه شق و ئیمان ه وه چاوه پروانه، به ئیمانیکى قایم تریشه وه. چونکه پازده سه ده یه مرۆف له دیتنى ئایه تی ئاسمانى بیه شه:

ئیمان تان هه بی به ئیلهامی دل

چون ئاسمانه کان ناده ن بهلێنى¹⁵

ههچ شتیك نامینى جگه له وه ی دل ئیلهامه که ی دینى. راسته له و سه رده مه دا مۆجزاتیکی زۆر هه بووه. پیاو چاکانى وا هه بوون مۆجزه ی سه رسو ر هینه ریان نواندوو. نه خۆش و مجرۆیان چاک کردۆته وه. به وته ی ژینامه نووسان «مه له که ی ئاسمان» له چه ند کهس له گه ل مرۆفانى پیرۆز چاوپێکه وتنى هه بووه. بهلام شهیتان له وه خافل نه بوو و سه بارهت به و مۆجزانه خه لکی تووشى شک و دردۆنگی کرد. هه ر ئه و کاته له باکوورى ئالمانىا رافزییه کی به سام و نوئ سه ر هه لده دا. ئه ستیره یه کی مه زن، «وهکو چرا پرشنگدار» - یانى کلیسه - که وته نیو سه رچاوه ی ئاوه کانه وه و هه موو ده ریاکان تالبوون¹⁶. ئه و رافزییانه مۆجزه کانیان به درۆ ده خسته وه و کاره که یان کافرانه بوو. بهلام ئه وان ه ی که ئیماندار مانه وه له سه ر دین و خودا په رستی خویان سوورتر بوون. وهک رابردوو، فرمیسکی مرۆفایه تی به ره و ده رگانه ی خودا هه لفری. چاوه پروانى هاتنى مه سیح بوون و خۆشیان ویست و هیوادار مانه وه و خۆزگه یان خواست وهک رابردوو له ریگه ی ئه شقی ئه ودا ئازار بکیشن و گیانیان فیدا بکهن. سه رده مانیکى زۆر، مرۆف به

14- بروانه ئینجیلی مهرقوس، به شی سیزدههه م.

15- دیره شیعیکی شیله به ناوى «تاسه بارى».

16- شروقه ی یوحه ننا، به شی هه شته م.

ئیمان و گوڭ و تینه‌وه تاعەت و خوداپەرستیی کردوو و پاراوەتەوه: "ئەهێ خولقینەر، خودای مەزن، زوو دەرکەوه چاوەروانین" سەردەمانیکی زۆر بۆ هاتنی پاراوەتەوه. تا وایلیهات کەرەمی کرد و بۆسەر بەندەکانی خۆی نازلێبوو. بەر لە ئەو پۆژەش نازل بۆبوو. بەلام لەگەڵ چەند کەس لە پیاوانی پیرۆز و شەهیدان و چلەگرتووکان هەرۆک لە ژینامەیی ئەواندا هاتوو، چاوپیکەوتنی هەبوو. لە نێو ئیمەدا تیۆچۆف، کە برۆای تەواو بە وتەکانی دەکەین، شایەدی دا کە:

لەژێر باری قورسی خاچدا

پاشای ئاسمان وەکو کۆیلە

پێی بە خاکی پاکتدا نا ئەهێ نیشتمان

سەرانسەری تەبەرۆک کرد.^{۱۷}

دانیابە هەرۆش بوو. ئیستاش ئەو رازی بوو تاوئ خۆی پیشان خەلکی بدات و هیوا بخاتە دلی چەرەسەری دیتووان و ئازار چیشتووانەوه. بەلام وەک ئەو مندالانەهێ «ئەو»یان خۆش دەوئ. ناوەرۆکی شیعەرەکەهێ من لە شاری سویلی ئیسپانیا، لە ترسناکترین سەردەمی زەبرۆزەنگ و سەرکوتی بیروپادا رۆو دەدا. لە کاتیکدا کە هەموو پۆژیک، لەبەرخاتری خودا، ئاگر دەکەنەوه و لە ¹⁸ autode بەشکۆدا رافزییە خراپکارەکانیان دەسووتاند.

هەلبەت دەرکەوتنەکەشی ئەو دەرکەوتنە نەبوو کە بەلیننی دابوو لە ئاخر زەماندا، بەشکۆیەکی ئاسمانییەوه بئ و هاتنەکەشی ئەوندە لە ناکاو دەبی "وەک برووسکەیهک لە پۆژەهلاتەوه بئ تاکو رۆژئاوا." ئەو تەنیا ساتیک لەگەڵ رۆلەکانی خۆی چاوپیکەوتنی کرد، ئەویش لە شوینیک کە گر و بلیسە دەوراندەوری رافزییەکانی گرتبوو و قرچەقرچ دەسووتان. لە کۆتایی کەرەمی خۆیدا، جاریکی دیکە لە قەلافەتی مروڤدا دەرەکەوئ و دیتە نێو خەلکەوه. هەر بەو شکل و شیوەیهوه کە پازدە سەدە لەمەوبەر بۆ ماوهی

سێ سال لە نێو خەلکدا گەرا. کە هاتە خوارئ پێی نایە سەر «سەنگفەرشی سورەوه‌بووی» شاریکی باشوور، کە رۆژی پێشووی لەوئ نزیکەهێ سەد رافزی ad majorem gloriam Dei له auto dete به‌وپەری شکۆوه به‌ دەستی کاردینال، پشکینەری مەزن، لە بەرچاوی شا و هەموو دەستوپێوهند و پاریزەر و ئوسقۆف و ژنانی شوخوشەنگ و دلرفیننی شار و ئاپۆرەهێ خەلک سوتیندرا بوون.

«لەسەرەخۆ و بەبئ سەرنجراکیشانی خەلک هات، ئەوه سەیرە هەموو ناسییانەوه. ئەو‌هش دەرکئ بە یەکی لە چاکترین بەشی شیعەرەکە بزانی. مەبەستم ئەوهیه بۆ ناسییانەوه؟ خەلکی بێدەسەلات و رەشوروت چوون بەرەوپیری و لە دەوری ئاپۆرەیان دا و بوونە سەر لە پیناوی. ئەویش بە نێویاندا دەگەرا و بزەیه‌کی نەرم و دلۆفانانەهێ لە سەر لێو بوو. هەتاوی ئەوین لە دلیدا هەلاتبوو و تیشک و بینایی و وزه لە چاوی دادەرژا و ژیانی خەلکی رۆوناک دەرکەوه و دلایانی لێورپژ دەرکەد لە خۆشەویستی دوولایەنه. دەستی بە سەریاندا دەهینا و تەقدیسی دەرکردن و هەرکەس دەستی وئی کەوتبایه، تەنانەت لە جلۆبەرگەکەشی، دەبوو مایه‌ی شیفا و سەلامەتی. پیرە پیاویک کە لە مندالییەوه کویژ بوو، لە نێو ئاپۆرەهێ خەلکەوه هاواریکرد: "خودایه، بیناییم پێدەوه با بتوانم بتبینم!" هەر لەرپۆه تانەهێ سەر چاوی لاچوو و بینایی وەدەستەهینایهوه. خەلکەکە تیکرا دەستیانکرد بە گریان و چوونە سوچدە و خاکی بەرپینان ماچکرد. مندالان گولبارانیان کرد و دەستیانکرد بە هاوار: "رژگار و بەختەوه‌رمان کە". تیکرا پیکەوه دووپاتیان دەرکەوه: "ئەوه - ئەوه! حەتمەن خۆیه‌تی، جگە لە ئەو کەسی دیکە نییه و نابئ!" هەر لەو کاتەدا ئازیه‌تباران، دارەتەرمیکی چکۆله‌ی سپی و سەرئاو‌ه‌لا دیننە دەری، ئەویش لەبەر پلیکانی کلیسەهێ سویل رادەوه‌ستئ. لە نێو دارە مەیتەکەدا، مندالیکی حەوسالان، کچە تاقانەهێ شارۆمەندیکی بەناوبانگ راکشاوه. مندالەکە مردوو و سەرتاپایان لە گول گرتوو. ئاپۆرەهێ خەلک رۆو لە دایکە چاوه‌ گریانەکەهێ دەکەن. دەلین: "ئەو

17- کۆپله شیعریکی ئیف.نای.تیۆچۆف (۱۸۰۳.۱۸۷۳) بەناوی «ئەم گوندە هەژارانە».

18- «رپۆرەسم»

مندالەكەت زیندوو دەكاتەوہ. "قەشەیەك كە بۆ رېپورەسمی كفن و دفن هاتووہ، گرژ و مات نیوچاوانی تیکدەنی، بەلام دایکی جەرگسووتاو بە گریانەوہ خۆی دەدا بە سەر كەوشەكانیدا و هاوار دەكا: "ئەگەر خۆتی، مندالەكەم بۆ زیندوو بكەوہ!" كۆرپى ئازىەتباران بە تابووتەكەوہ رادەوہستن. لەبەر پليكانەكان دارەتەرمەكە لەبەر پىی دادەنن. ئەویش بە دلۆفانى تىیدەروانى و لەبن لىوہوہ بە ئارامى دەلى: "كىژۆلە، ھەستە!" كچەش لەرپوہ ھەلدەستى و لە نیو تابووتەكەدا دادەنیشى و چاوی بە دەورى خۆیدا دەگىرئى: بە چاوی زیت و پىر لە سەرسامىیەوہ زەردە دەگرئى و ئەو چەپكە گولە سپىیەى لە نیو مشتیان نابوو، بە ئارامى دەگوشى.

«هاوار و ھۆرژنى گریان و ژاوەژاوى خەلك ولاتى داگرت، ھەر لەو كاتەشدا جەنابى كاردینال، پشكىنەرى مەزن، بە پال كلیسەكەدا تىدەپەرى. پىرە پیاویكە نزیكەى نەود سالى تەمەنە، كەلەگەت و رىك و پىكە. روخسارى چرچولۆچە و چاوی بە قولدا چووہ، بەلام وەك دوو كوانووى ئاگر ھەروا دەدرەوشىتەوہ. بە پىچەوانەى رۆژى پىشوو كە نەيارانى كلیسەيان دەسووتاند، جلوبەرگى زرىقە و برىقەدارى لەبەردا بوو. لەم كاتەدا عەبا زبەر و كۆنەكەى بە شانیدا دابوو كە لە كلیسا لەبەرى دەکرد. لە پشت سەرىیەوہ، دەستەو دایەرە و كۆیلەى خەمبار و نىگابانى پىرۆز رىزبان بەستبوو. لەگەل دىتنى ئاپۆرەى خەلك رادەوہستى و لە دوورەوہ دەیانخاتە ژىر چاوەدىرى. چاوی لە ھەموو شتىكە و تابووتەكەى لىدىارە لەبەر پىی ئەودا دایانناوہ. كە مندالەكە دەبىنى ھەلدەستى، روخسارى شىن ھەلدەگەرى و گرژ دەبى. برو پىر و خۆلەمىشىنىیەكەى تىكدەنى و چاوی لە گرى رقادا دەترووسكىتەوہ. قامكى ھەلدىنى و فەرمان بە نىگابانەكان دەدا قولبەستى بكەن. دەسلاتى ھەيە و خەلكىش ھەموو گوئى لە مست و سەر لە پىناوین بۆیە خىرا رىگا بۆ نىگابانەكان دەكەنەوہ و نىگابانەكان لەگەل بىدەنگىيەكى مەرگاوى «ئەو» دەگرن و دەبىن. خەلكەكەش تىكرا و هاوكات لە ھەمبەر پشكىنەرى پىردا دەچنە سوچدە و نیوچاوانیان لە خاك دەسوون. ئەویش لەو بىدەنگىيەدا

خەلكەكە تەقدیس دەكا و تىدەپەرى، نىگابانەكان دىلەكە دەبەنە بەندىخانەى تەنگ و تارىكى كۆشكە قەدىمىيەكەى پشكىنەرى پىرۆز و درگای لە سەر دادەخەن. رۆژئاوا دەبى و شەوى تارىك و گەرم و پشووبى سويل بەسەردا دى. ھەوا «بۆن و بەرامەى دارى زەیتوون و لىمۆى پىوہیە.»^{۱۹} لە تارىكى ئەنگوستە چاودا دەرگای ئاسنىنى بەندىخانە لە ناكاو كرايەوہ و جەنابى پشكىنەرى مەزن دەست بە چرا وەژوور كەوت. بەتاقى تەنيايە. دەرگاكە زرمەى دى و پىوہەدرىتەوہ. لەبەر دەرگاكەدا رادەوہستى و ھەتا ماوہیەك، دەقیقەكەيان دوو دەقیقە، چاوی لە چاوى دەبىرى. ئاخىر لەسەرەخۆ دەرواتە پىشى. چراكە لە سەر مېزىك دادەنى و قسە دەكا:

"ئەوہ خۆتى؟ يانى راست خۆتى؟" بەلام كاتى ھىچ وەلامىك نایىستى، درىژە بە قسەكانى دەدا: "وہلامم مەدەوہ، متەق مەكە. بەراستى دەتوانى بلېى چى؟ چاكە دەزانم دەلى چى. ھەقىقتى نىيە يەك وشە بەو قسانەى پىشووت زىاد بكەى. بۆچى ھاتووى و بوویەتە لەمپەرى سەر رىمان؟ چونكە ھاتووى ببىتە كۆسپى سەر رىمان و خۆشت دەزانى. بەلام دەزانى سبەىنى چى روودەدا؟ نازانم كى، گرىنگىش نىيە خۆتى يان كەسىكى شىوہى خۆتى، بەلام سبەىنى مەحكومت دەكەم و وەك خراپترىن لە دىن وەرگەرپاو بە سەر دارەوہ ئاورت تىبەردەدەم. ھەر ئەو خەلكەش كە ئەمرو خاكى بەر پىيان ماچدەكردى، سبەىنى بە ئاماژەيەكى من تىكرا سووتەمەنى و ئاوردوو دىنن بۆ سووتاندن. جوان حالىبە!" ھەر لەو كاتەدا كە چاوى لە بەندىيەكەى نەدەترووكاند، قورساخ و بىرمەندانە گوتىشى: "بەلى رەنگە بشزانى."

ئالیووشا كە مات و واق ورمائو گوىى راگرتبوو، بە بزەيەكەوہ گوتى: «ئىوان باش تىناگەم. يانى چى؟ ئەوہ چىروكىكى خەيالىبە يان، ھەلەيەكە لەلایەن پىرە پىاوەوہ؟»

ئىوان بە پىكەنىنەوہ گوتى: «ئەگەر رىئالىسى نوئى وای مېشكت خراپ كەردوہ خەيال ھەستت ناجوولئىنى، بەلام ئەوہى ئاخىر قەبوولبەكە. ئەگەر

19- لە شانۆى «مىوانى بەردىن» (دۆن ژوان)، بەرھەمى پووشكىن.

پیت خوښه نموننه یه که له *qui pro quo*^{۲۰} هه بی، با وا بی. «هه روا به پیکه نینه وه دریزه ی پيدا: «راسته پیره پیاو نه وه د سالی ته من بوو و زوریش تامه زرووی بیروکه ی داتاشراوی خووی بوو. رهنگه رواله تی به ندییه که ش تووشی سه رسوورمانی کرد بی. یان له وانیه له راستیدا و ته هاتهران پاته رانه کانی بوو بیته هووی نه وه ی پیره پیاوی نه وه د سالانه تووشی گومان بی، که روژی پیشوو له ریورهمی رافزی سووتاندندا له راده به دهر تووشی دل خورپه بوو بوو. له لایه کی تره وه چ گرنگایه تییه کی هه یه که *qui pro quo* بووی یان خه یالیکی سه ره روپانه؟ نه وه ی گرینگه نه وه یه قسه ی ده کرد و له وه ی که نه وه د سال مهقی نه کردبوو به ناشکرا ددوا.

- به ندییه که شی هه روا بیده نگه و چاوی تیبریوه و هیچ نالی؟

ئیوان دیسان به پیکه نینه وه گوتی: «وه لحاسل ناچاره. پیره پیاو پیگوتوو ه که هه قی نییه له سه ر قسه کانی پیشووی برهوا. ده کروی بلین نه وه ش بنه ره تیرین لایه نی ئایینی کاتولیکی رومییه. لایکه م بیرو پای من وایه. ده لین: «هه موو شتیک له لایه ن تووه به پایه به خشراوه و که وایه هه موو شتیک به ده ست پایه و پیویست به هاتنی توو ناکا. لایکه م نابی هه تا ماوه یه که خوله کاریان هه لقوتینی.» هه رچونیک بی یه سوو عییان وا ده لین و ته نانه ت نووسیویشیانه. من له به ره می عالمه کانیاندا خویندوومه ته وه. پیره پیاو لئی ده پرسنی: «نایا هه قت هه یه یه کی که له و رازه دنیا بییانه ی که لیوه ی هاتووی بوو ئیمه ناشکرا بکه ی؟» هه ر خووشی وه لامه که ی دداته وه: «نا، هه قت نییه. توو نابی یه که وشه به و قسانه ی پیشووت زیاد بکه ی و ئیزنت نییه نه وه نازادییه ی که له کاتی ژیانندا له م دنیا تاریفده کرد له خه لکی بستینییه وه. هه ر شتیک تازه ناشکرا بکه ی زیان له نازادیی مرؤف دده ی. چونکه وه که مرؤف ده ده یه که دهنوینی و نازادیی بیرو پای مرؤف، نه وه سه رده مه، یانی هه زار و پینجسه د سال له مه و بهر له لای توو بایه خدارتر له هه موو شتیک بوو. مه گین نه وه زمانه به رده وام نه تده گوت: «نازادتان ده که م؟» پیره پیاو له نا کاو به بزیه کی

20- «که سیک به جی که سیک تر»

خه ماوییه وه دریزه ی به قسه کانی دا: «به لام ئیستا نه م پیاوه «نازاد» انه ت دیوه.» پیره پیاو به گرزی چاوی تیبری و له دریزه ی قسه کانیاندا گوتی: «به لام له ناکامدا کاره کانمان به ناوی تووه به نه نجامگه یاندا. پازده سه ده له گه ل نازادیی توو ناره قمان رشت، به لام ئیستا ده فته ره که ی پیوه دراوه و وه لانراوه. یانی باوه ره ده که ی؟ وه که په ز چاوم لیده که ی و واش دهنوینی له ده ست قه لس نیت. به لام با پیبتلیم، خه لکی نه مرؤ پینانویه زیاتر له هه موو وه ختی نازادییان هه یه، له گه ل نه وه شدا نازادیی خو یان بوو ئیمه هیناوه و خاکه رایانه له بهر پیی ئیمه دا دایانناوه. به لام نه م کاره کاری ئیمه بووه. نه مه بوو نه وه ی توو کردت؟ نه مه بوو نازادیی توو؟»

نالیووشا هه لیدایه: «دیسان تیناگه م. کاتی تانه و ته شه ری لیده دا، گالته ده کا؟»

«نا، بوخووی و بو کلیسا که ی نه وه به شانازی ده زانی، که ئاخری شکستیان به نازادی داوه و کاریکیان کردوه خه لک به خته وهر بی. «چونکه ئیستا» (هه لبه ت خه ریکه باسی دادگای بیرو پا پشکنی ده کا) بوو یه که م جار، بیرکردنه وه له به خته وهری مرؤقایه تی مسوگر بووه. مرؤفیک یخی خولقاوه و یخی چون ده توانی به خته وهر بی؟ «پیده لی»: به ته واوی وریایان پیدای، به لام توو گویت نه دانی، ته نیا ریگایه که که ده کرا له و یوه مرؤف به به خته وهری بگا توو ره تکرده وه. به لام به خته وهرانه کاتی رویشتن کاره که ت به ئیمه سپارد. توو به لئینیت داوه، که لامی خوت کرده بناغه، مافی پیوه ندی و وازه یانانت به ئیمه^{۲۱} دا. هه لبه ت ئیستا ناتوانی له بییری ساندنه وهیدا بی. که وایه بوو هاتووی بی به کوسپی سه ر ریمان؟»

نالیووشا پرسنی: «مانای «به ته واوی وریایان پیدای» ئیتر چییه؟»

- چاکه نه مه پوخته ی نه و شته یه که پیره پیاو ده بی بلی. گوئی بگره.

21- به راورد بکری له گه ل وتاری عیسا بوو پترس، ئینجیلی مه تی، به شی شازده هه م. «منیش کلیه کانی ئاسمان به توو ده سپرم: نه وه ی توو له سه ر زهوی پیوه ندی ده ی له ئاسمان پیوه ند ده ری: نه وه ی له سه ر زهوی له یه کتر جیا بیته وه له ئاسمانیش لیک جیا ده بیته وه.»

«پیره پیاو له دريژهي قسهکانيدا دهلي: «رځي زانا و ترسينه رځي خو فهوتين و دژه بوون، رځي مه زن، له بيابان له گهلت دووا. له کتبيشدا به نيمه يان گوتووه توي تووشي «بیره بیر» کرد، وايه؟ مه گين نه وهی نه وهی له سي پرسياردا بو توي ناشکرا کرد و له وهی وا تو په تکرده وه، نه وهی له کتبياندا ناويان ناوه «بیره بیر»، شتيکی راستريش پهيدا دهبي؟ له گه ل نه وانه شدا نه گه ر له سهر زهوی مؤجزه يه کی سهر سوورپهينه ر بووي، له و روزه دا روويداوه، گه لاله ی نه وهی سي پرسياره خو ی بنه ماي مؤجزه بوو. نه گه ر بلوايه له گه ل باسه که دا بيهينته به رچاوی خو ت که نه وهی سي پرسياره ی رځي ترسينه ر له کتبه کاندا بسپردريته وه و ناچار بين نه وانه بگيرينه وه و سهر له نوې داينهينينه وه، بو نه و کارهش هه موو زاناياني سهر زهويمان کو ده کرده وه. دهسه لاتداران قه شه ی پايه به رز و بيرمه ندان و فهيله سووفان و شاعيرانمان بو کاری داهيناني نه وه سي پرسياره راده سپارد، به شيوه يه ک که نه ک هه ر بو بارودوخه که باش و له بار بي، به لکو له سي وشه دا و له سي شروقه ی مروقانه دا ته واوی ميژووی داهاتووی جيهان و مروقايه تي به يان که ن. به بروای تو هه موو زاناياني سهر زهوی ده يانتواني له باری قوولي کاکل و شوين دانه رييه وه، هاوتای نه وه سي په رسقه داهينن که رځي زانا و دهسه لاتدار له بيابان له گه ل تودا هينايه گوري؟ هه ر له و پرسيارانه و له په رجو ی نه و به يانانه وه، ده توانين تيگه ين که لير ه سهر و کارمان نه ک له گه ل هو شي بزوزی مروق، به لکو له گه ل مو تله ق و هه تا هه تاييه. چونکه له و سي پرسياره دا هه موو ميژووی داهاتووی مروقايه تي، به گشتی بوته يه که يه کی جي گرتوو و پيشويژي کراو و کوی دژوازيه ميژووييه کان، که سروشتی داخراوی مروق له وانه دا تاقانه يه. له و سهرده مه دا زور پوون و ناشکرا نه بوو، چونکه داهاتوو نه ناسراو بوو، به لام ئيستاکه هه زار و پينج سه د سال تي په رپوه، ده بينم که هه موو شتيک له و سي پرسياره دا، به جوړيک که تيگه ی پيشويژي کراوه و وه ها جيگير بووه که ناتواني هيچي پي زياد بکه ی يان ليی که مکه يته وه.

«ويژدانی خو ت بکه قازی هه ق به کي بوو. به تو بوو يان به و که سه ی پرسياری له تو کرد؟ يه که م پرسيار وه بير خو ت بينه وه، مانای نه وان. نه ک دهقاوده قی وشه کان. ناوا بوو: «تو دهچی بو دنيا، به لام به دهستی به تال دهچی، به واده و به لينی نازاديه وه دهچی، به لام نه وه خه لکش له به ر فه قيرحالی و زاته ياخييه که يان ناتوانن له وه بگن. ليی ده ترسن و زراويان توقيوه. چونکه تا ئيستا بو مروق و کومه لگای مروقايه تي هيچ شتيک تال و پشوپرتر له نازادی نه بووه. به لام نه وه به ردا نه له و بيابانه دا له توکوت و بيکه لک دينه به رچاوت. نه وه به ردا نه بکه به نان و خه لکيش وه ک ميگه ل گوي له مست و سهر له پيناوت ده بن. نه گه رچی هه تا هه تايه له رزی نه وه يان له دلدا ده بي نه کا ده ستت بکيشيته دواوه و نه و نانه يان پيره وا نه بينی. «به لام تو رازی نه بووی مروق له و نازاديه بينه شکه ی و پيشنياره که ت ر هت کرده وه. له دلی خو شدا گوتت نه گه ر گوي له مستی به نان بکردري، نازادی چه نده ده ژي؟ وه لامتدایه وه مروق ته نيا به نان به ريده چی. به لام نه وه ش بزانه هه ر له به ر نه و «نانه زه وينيه» رځي به گرتدا دي، له گه لت به شه ر دي و ده تبه زيني، هه موو خه لکيش لايه نگری له و ده که ن و هاوارده که ن: «کی ده توانی شان له شانی نه و درنده يه بدا؟ نه و ئاگری له ئاسمانه وه به نيمه داوه!» نه وه ش بزانه سالانيکی زور تيده په رن و مروقايه تي به زاری زاناکانی خو ی هاوار ده کا هيچ جنايه تيک نه بووه، که وايه تاوانيش له گوړيدا نيه و ته نيا برسويه تي له نارادايه، نه و جينايه تانه ش له برسويه تيه وه سهرچاوه ده گرن. «خه لکی تير بکه و پاشان گه وره ييت لينان بوي!» نه مه ش هه ر نه و شته يه که له هه مبه ر تودا به رزی ده که نه وه و هه ر به وه ش په رستگاکه ی تو تيک ده رمينن. له و جيگايه ی که په رستگاکه ی توي لييوو، بينايه کی نوې ساز ده که ن، قه لای به سامی بابل ديسان ساز ده کريته وه، نه گه رچی وه ک قه لاکه ی پيشوو ته واو نه ده بوو، له وانه شه تو بوو بووايه تيه کوسي نه و کاره و ده تتواني تا کو هه زار سال خه لک له ده ست نه و رهنج و نازاره رزگار بکه ی. چونکه نه وان دواي هه زار سال نازارکيشان، به قه لاکه ی خو يانه وه

دەگەر پانەو بە بۆلامان. دەگەر پان بە دوای ئیمەدا، ئیمەش خۆمان لە بوودر و ئەشکەوتاندا دەشاردووە، چونکە دیسان دەستیان دەکردووە بە ئەشکەنجە و قەلاچۆمان. ئیمە دەدۆزنووە و بەسەرماندا دەنەرینن: «تیرمان کەن، چونکە ئەوان کە بەلینی ئاگری ئاسمانیان پیدابوون، بەلینەکیان نەبردە سەر!» ئەو کاتە ئیمەش بینای قەلاکەیان بۆ تەواو دەکەین، چونکە کەسیک دەتوانی بیناکەیان بۆ تەواو بکا، کە زگیان تیربکا. تەنیا ئیمەشین بە ناوی تۆو تیریان دەکەین. بە درۆش وادەنوینن بە ناوی تۆو. ئەو، قەتقەت ناتوانن بەبی ئیمە خۆیان تیربکەن! هەتا ئەو کاتە ئازاد بژین هیچ زانستیک نانیان نادا، لە کۆتاییدا ئازادی خۆیان فریدەدەن بەرپیی ئیمە و پیمان دەلین: «بمانکەنە کۆیلە خۆتان بەلام تیرمان کەن. «لە ئاکامدا خۆیان تیدەگەن کە ئازادی و نانی زۆر و زەوهند بۆ هەمووان دابین ناکرێ و ناتوانی بیریشی لێکەیتەووە. چونکە هەرگیز هەرگیز ناتوانن لە نیوان خۆیاندا بەشییکەن. بەو ئاکامەش دەگەن کە هیچکات ناتوانن ئازاد بن، چونکە بیهیز و شەرانی و بیبایەخ و خێشەسەرن. بەلینی نانی ئاسمانیت پیدان، بەلام دیسان دەیلیمەو، ئایا لە روانگە مرقۆفی بیهیز و هەمیشە تاوانبار و یاخی و خویڕیبیەو، مرقۆف دەتوانی لەگەڵ نانی زەوینی بەر بەرەکانی بکا؟ ئەگەر لەبەر خاتری نانی ئاسمانی هەزاران و دەیان هەزار مرقۆف پیرەویت لێکەن، ئەو ملوینان ملوین مەخلووقاتە کە ناتوانن لەبەر نانی ئاسمانی چاوپۆشی لە نانی زەوینی بکەن چییان بە سەر دێ؟ یان تۆ تەنیا دەتوانی بژیوی هەزار کەسی گەرە و بەهیز دابین بکە، هەزاران کەسیش، بە بارتهقای گەلای داران، هەژار و بیهیزن و خۆشیان دەویی و تەنیا بە هیوای گەوران و خاوەن هیزان دەژین؟ نا ئیمە بژیوی بیهیزەکانیشمان هەیه. ئەوان تاوانبار و یاخین، بەلام ئەوانیش ئاخری دەبنە گوێڕایەل و سەرلەپینا. سەریان لە ئیمە سوور دەمینی و وەک خودا چاومان لێدەکەن. چونکە ئیمە ئامادەین. ئەو ئازادییە کە ئەوەندە لەبەر چاوی ئەوان بەسام و بقیە، تاملبکەین و بە سەریدا زالیش بین. ئازاد بوون بۆ ئەوان هەتا ئەو رادەیه سامناکە. بەلام پێیان دەلین کە ئیمە خزمەتکاری

ئێوەین و بە ناوی تۆو فرمانیان پێ دەدەین. دیسانهه لێان دەفریوینن. چونکە ئیزن بە تۆ نادەین جارێکی تر بگەرێتەو بە بۆلامان. ئەو هەولخە لە تاندنە هۆی ئازارمانە، چونکە ناچارین درۆ بکەین، ئەمەیه بەلگە یە کەم رۆژی بیابان و ئەو شە ئەو شتە کە لەبەر ئازادی بە هەموو شتیکی ئەم ولاتە دراو و تۆ لەگەڵ ئەو شتدا رەتی دەکەیتەو و رازی گەوهری جیهانیش لەم پرسیارەدا شاردراو تەو. بە هەلێژاردنی «نان» حەز و ئارەزووی جیهانی و تا هەتایی مرقۆقیەتیت، بەگشتی و تاکەکەسی بە شیوەیهکی یە کپارچە. بۆ دۆزینەوهری کەسیک کە بیپەرستن. بەجی هیناوه. هەتا ئەو کاتە مرقۆف ئازاد بژی؛ ئاوا بیپسانەو و خەمبارانە بۆ هەموو شتیکی، وەک گەر پان بە دوای کەسیکدا بۆ پەرستن هەولنادا. بەلام مرقۆف دەگەرێ بە دوای شتیکی کە لەو پەری چۆن و بۆچی دامەزراوە تاکو هەموو خەلکان لەرێو بە پەرستنی ئەو رازین. چونکە ئەو خەلکە بەستەزمانە دەربەستی ئەو بەزانن ئەم لەگەڵ ئەو دەتوانی چی پەرستی، کە هەر ئەو شتە بی کە هەمووان ئیمانیا پێیەتی و دەپەرستن. ئەوهری کە گرینگ و بنەرەتییه ئەوهری کە هەموو «پێکەوه» لەویدا بن. ئەم تەمایەش بۆ بەشداری کردنی هەمووان لە پەرستندا، هەر لە رۆژی بەرێوهر لێقەومانی سەرەکی هەموو مرقۆقیکی بە تەنیا، بە بارتهقای هەموو مرقۆقییه. لەبەر بەشداریکردن لە پەرستندا یەکتریان داوهرتە بەر شیر و تیر. خوداگەلێکیان قوت کردۆتەو و لەگەڵ یەکتەر کەوتوونە ملامانی و رقه بەرایەتی: «خوداگانی خۆتان وەلانین و دەستبکەن بە پەرستنی خوداگانی ئیمە، دەنا خۆتان و خوداکانتان دەکوژین!» هەتا رۆژی پەسلانیش هەر وەر دەبی، تەنانەت کاتیکیش خوداگانیان لە سەر زەوی بەرپیوار بووینن، راست بەو چەشنە لە هەمبەر بتاندا سوچدە دەبن. لەو رازە بنەرەتی و سروشتیهی مرقۆف حەتمەن ئاگاداری، بەلام ئەو ئالا سەرەونخوون کراوهرت پەرکردووە کە درابووهر دەستت تاکو هەموو مرقۆقییهتی هاندا سوچدەت بۆ بەرن کە ئەویش ئالای نانی زەوینی بوو. کەچی تۆ لەبەر خاتری ئازادی و نانی ئاسمانی نەتووست. بروانە بەر لەوهر چترد دیسان بە ناوی ئازادی! با

پیتبلیم هیچ دلە خورپەیهک بۆ مرۆف لەو بە ئازارتر نییە کە بتوانی بە تالووکە کە سێک پەیدا بکا تاکو ئازادیی پێبەخشی، ئازادییەک کە ئەم خەڵکە چارە رەشە لەگەڵی لەدایکبوون. بەلام تەنیا کە سێک دەتوانی ئازادییەکیان لە ئەستو بگرێ کە بتوانی وێژدانیان ئارامبکاتەو. لە ناندا ئالایەکی لەشکان نەهاتووت پێشکەش کرا؛ نان بەدە با خەڵکی بپەرستن، چونکە هیچ شتیک بەقەد نان بۆ مرۆف گرینگ نییە. بەلام هەرکاتیک کە سێک جگە لە تۆ دەست بە سەر وێژدانیاندا بگرێ و هەلیان فریوینی، لەرپووە واز لە تۆ دینن و دەدوای ئەو کەسە دەکەون کە وێژدانیان خستۆتە ژێر رکیفی خۆی. لەم بارەو هەق بە تۆیە چونکە جەوھەری ژێانی مرۆف تەنیا زیندوو بوون نییە، بەلکو ئەو ئاواتیە کە بۆی دەژین. هەر کاتیک مرۆف نەزانی بۆ زیندوو هەرگیز حەزی لە ژیان نابێ و مەرگ بەئاوات دەخوای، ئەگەر تەنانەت سەرتاپاشی لە نان بگرن. ئەو هەش راستە بەلام دەتوانین چ ئاکامیکی لێ وەرگرین؟ تۆ بەجیئە ئەو دەست بە سەر ئازادیی مرۆفدا بگرێ، گەرەترت کردووە لەبەر چاویان. بۆ نازانی مرۆف مەرگی زۆر پێخۆشترە لەو هی چاک و خراپە لیکبکاتەو؟ هیچشتیک لەبەر چاوی مرۆف شیرینتر لە ئازادی وێژدان نییە. لەگەڵ ئەوەشدا هیچ شتیک لەو ترسناکتر نییە تۆ بەجیئە ئەو دەست بە سەر وێژدانی مرۆف بەهۆی یاسای بنەرەتییەو ئارام کەیتەو، سەیر و سەمەرەترین و گومانناویترین و دژوارترین و پێوارترین ئەسلی جیهانت بۆ دەستەبەرکردن کە لە توانای مرۆفدا نەبوو. تۆ گوتت حەز و خۆشەویستیت بەرانبەر بە مرۆف نییە، بەلام ئیستا هاتووی و وادەنوینی کە گیانی خۆتیا بۆ فیدا دەکەیت. بەجیئە ئەو دەست بە سەر ئازادیی مرۆفدا بگرێ و هیمنایەتیان بە دیاری بۆ بینی، ژیانیت لیتالکردن و تووشی رەنج و ئازاری هەتا هەتاییت کردن. تۆ ئەشقی ئازادی مرۆفت دەویست تاکو ئازادانە پێرەویت لیبکەن و ئاشق و سەر لە پیناوت بن. بەجیئە یاسای وشک و کۆن، مرۆف دەبێ لەمەبەولاو بە دلێکی ئازادەو، تەنیا وینە و پەیکەرە تۆ لە هەمبەر خۆیدا دانی و بیکاتە رینما و لە نیوان خیر و شەردا کلاوی خۆی

بکاتە قازی. بەلام نەتەزانی ئەگەر لە ژێر باری بەسامی هەلبژاردندا لە پێ بکەوێ، تەنانەت حاشا لە پەیکەرەکەشت و لە خۆشت دەکا؟ ئاخەر دەنەرینن و دەلێن راستەقینە و تۆ دوو شتی لیکجیاوازن. چونکە ناکۆکی و رەنجیکی زۆرت تووشی خەڵک کردوو و هیندەت پرساری بێوەلام بۆ دروستکردوون تووشی قارەسەری بوون.

«کەوا یە دەتوانم بلێم لە راستیدا تۆ خۆت بوویە هۆی کاول بوونی مەزناپەتی خۆت، هەر بۆیە لە هەموو کەس زیاتر شیاری لۆمە و سەرکۆنەیت. لەگەڵ ئەو شدا چیت پێبڕا؟ سێ دەسەلات هەیه، تەنیا ئەو سێ دەسەلاتە دەتوانی بە سەر وێژدانی ئەم سەرەرپۆ بێهیزانەدا زالبی و بۆ بەختەوهری خۆیان هەتا هەتایە هیواداریان بکا و بیانخاتە ژێر رکیفی خۆی - ئەو هیزانەش بریتین لە پەرچۆ و راز و دەسەلات. تۆ دەستت بە پووی هەرسێکیانەو ناو و بناغەتی نمونەیهکت دارشتوو. کاتیک کە پووی زانا و ترسینەر، تۆی لە سەربانی پەرستگا دانا و پێگوتی: «ئەگەر دەتەوێ بزانی کورپی خودای یان نا، خۆت فرێدە خواری، چونکە لە کتیبی پیرۆزدا نووسراوە کە فریشتان دەنگرەو و ناهیلن بکەوێتە عەرزى و ئاسیوت پێبگا. دواى ئەو بۆت دەردەکەوێ کورپی خودای یان نا، دەشی سەلمینی کە ئیمانیکى قائم بە باوکت هەیه.» بەلام خۆت بوارد و نەتویرا خۆت فری بەدی. ئاخ، ئەو کارەت زۆریش لووت بەرزانە و باش بوو، وەک خودا، بەلام پەرچەلەکی سەرەرپۆ و بێهیزی مرۆف دەتوانی دەوری خودا بگێرێ؟ کەوا یە دەتوانی بە هەلیانەو هی هەنگاویک و خۆ فریدانە خواری لەو سەربانە خودات تووشی وەسوەسە دەکرد و ئیمانی خۆشت لەدەستەدا و ئیتر بپروات پێی نەدەما. لە سەر ئەو زەوییهی کە هاتبووی بۆ پرگار کردنی، لەتوکوت دەبووی و ئەو پوچە زانایەکی کە وەسوەسە دەکردی شاد دەبوو. بەلام دیسان لیتدەپرسم، ئایا لە شیوەی تۆ زۆر هەیه؟ دەشتتوانی بۆ ساتیک باوهر بکەیت کە مروقیش لەوانەیه تووشی بیرەبیرەیهکی وا ببێ؟ ئایا زاتی مرۆف واهیه بتوانی پەرچۆیهک رەت بکاتەو. لە ساتە مەترسیدارەکانی ژیاناندا،

ئەو ساتانەى قوولتەرىن و ئازارەوى تەرىن گەرتى رۇخى پەك دىنن، بتوانى ئازادانە راي خۇى دەربەرى؟ دەتزانى كەدەو دەكانت لە كەتتەدا تۆمار دەبى و بۇ دەور تەرىن زەمان و ەموو شەوئەنكى زەوى دەچى و ەيوادار بووى كە مرؤف پەزەوى لە تۆ بکەن و ئيمان بەخودا بىنن و داواى پەرجۆ نەكەن. بەلام نەتەدەزانى كاتەك مرؤف مۆجەزە رەتەدەكاتەو، خوداش رەتەدەكاتەو، چونكە مرؤف ئەوئەندەى بە دواى مۆجەزەو، ئەوئەندە بەدواى خوداوە نىيە. چونكە مرؤف ناتوانى بەبى پەرجۆ تاقەت بىنى و دەستەدەكا بە خولقاندنى مۆجەزە و پەرجۆى تازە و بۆلاى پەرسەتى خورافات و جادوو دەخوشى، ئەگەر سەد ەئەندەش كافر و ياخى و لە دىن وەرگەرەو بى. كاتەك كە بە جنىو و ناوئەتەو ەخەلك بەسەرياندا گوراندى: «لە خاچەكەت وەرەخوارى و ئەوسا ئيمانەت پەندىنن كە تۆ «ئەو»ى، لە خاچەكەت نەهاتىيە خوارى. لە خاچەكەت دانەبەزىت، چونكە نەتەدەويست ديسان مرؤف پەلكەش بەكى بۆلاى مۆجەزە و كۆيلەيى، خواستەشت ئيمانەكى ئازادانە بوو كە لە سەر بنەماى مۆجەزە نەبى. تاسەبارى عەشق و ئازادى بووى، نەك سوجدە و كرنوشى كۆيلە لە ەمبەر دەسەلاتەكدا كە ئەوى تەوشى نەگەتى و چارەرەشى كەدووە. بەلام لەو بارەو بەيەخت بە مرؤفدا، بەلام دەبى ئەو بەزانى ئەو خەلكە ئەگەرچى لەزاتى خۇياندا سەرەزەن، بەلام لە راستەدا كۆيلەن. چاوە لە دەورەبەر بەكە و كۆلوى خۆت بەكە قازى، پازدە سەدە تەپەريو و ئەوان ەروەك خۇيانن. كوا تەوانىوتە كى بە پە و پاىەى خۆت بەگەنەنى؟ سەندەت بۇ دەخۆم كە مرؤف لە زاتى خۇيدا زەبوونە و زۆر لەو خەوئەيتە كە تۆ بىرى لىدەكەيەو و باوەرەت پەتەتى! پەتەو پەتەتى! ئەوئەى تۆ دەيكەى ئەوئەى بىكا. ئەو ەموو رەزەت بۇ مرؤف دانا، بەلام ئەوان ەيچيان لە چاودا نىيە و پەيان واپە لەبىرت بەدوونەو، ئەوئەش ەوى ئەو بوو تۆ لەرادە بەدەر چاوەرەوانىت بوو. ئەى ئەو كەسەى ئەوانت لە خۆت خۆشتەر وىستەو! ئەگەر رەزەكى كەمترت بۇ دانايەن، ديارە چاوەرەوانىشت لىيان كەمتر دەبوو. ئەوئەش زياتر لە ئەشق دەچوو، چونكە بارى ئەوئەش سووكتەر دەبوو. مرؤف زەبوون

و سەرکەزە، ئەگەر ئىستا لە دەسەلاتى ئىمە ياخى بوو ەيچ باكىكمان نىيە، چونكە بەهوى سەرەزەوى و ياخى بوونەو لە خۇى دەرچوو. ئەوئەش وەك لەخۇبايى بوونى مندالى قوتابى واپە. ئەوان مندالانىكەن لە قوتابخانە ئازاوە ساز دەكەن و ناھىلن مامۇستا بەچتە ژوورى. بەلام شادىي مندالانەيان زوو كۆتايى پەندى و گرانىشان بۇ تەواو دەبى. ەموو پەرسەتەكان خاپوور دەكەن و زەوى بە خۇينى خۇيان پاراوەكەن. بەلام ئاخى ئەمانە، ئەم مندالە ناھىرانە، تەدەگەن ەرچەندەش سەرەزەو بن، سەرەزەو گەلەكىي بىدەسەلاتن و تەنانتە ناتوانن ئاگانان لە ياخىگەريەكەى خۇشان بى. لە فرمىسكى گەجانەى خۇياندا نوقم دەبن و لە ئاكامدا تەدەگەن كە «ئەو» سەرەزەوى خولقاندوون و رەنگە وىستەيتى سەر بەخاتە سەريان. بە ەيوابراوى ئەو دەلەين و تەكانىشان بۆنى كفرى لىدى؛ ديسان تەوشى خەفەتيان دەكا، چونكە زاتى مرؤف لەگەل كفر سازگار نىيە و ئاخى ئەو تۆلەيە لە خۇى دەكاتەو. كەوايە پەزارە و ناارامى و ئازاوە چارەنووسيان دەبى، دواى ئەو ەموو رەنج و ئازارەى بۇ ئازادىيان كەشتات! نىردراوى مەزنى تۆ لە شەوئەكانىدا دەلى تەواوى ئەو كەسانەى لە يەكەم پەسلاندا بەشدارىيانكرد، چاوم پەيان كەوت ولە ەەر ەوزىك دوازە ەزار كەس لەوى حوزوورىان^{۲۲} ەبوو. بەلام ئەگەر ژمارەيان ئاوا زۆر بووبى لەوانەيە مرؤف نەبووبەتن و لە تاقمى خودايان بووبن. خاچەكەى تۆيان بە كۆلدا دابوو، سالانىكى زۆر لە دەشت و بىبانى قاقەر، بە كۆللە و رەگە گيا بەرە چوون. بەراستى ەقتە بە شانازىيەو ئامازە بەكى بەو مندالە ئازادانەى، مندالانى ئەشقى ئازادىن، مندالانى فەداكارىي و خاوەن شەكۆن و بە ناوى تۆو ئازادان. بەلام لەبىرت نەچى ئەوان تەنيا چەن ەزار كەس بوون و خودايانىشان لەنئودا بوو، ئەى ئەوانى دىكە كى بوون؟ چۆنىش دەتوانىن مرؤفە زەبوونەكانى دىكە لۆمە بەكىن، چونكە نەيانتوانى لە ەمبەر دەسەلاتەراندا رەوستن؟ چۆن دەتوانى ئەو گيانە زەبوونە سەرکۆنە بەكى، كە نافامى چ

22- شەوئەى بوخەننا، بەشى ەشتەم.

ديارييهكى ترسناكى بۇ ھاتوۋە؟ نەكا تۆش بۇلاى «ھەلبۇزاردان» ھاتىبىتى و لەبەر خاترى ئەوان بە پىغەمبەرى گەيشتىبىتى؟ ئەگەر واش بى، رازىك لە گورپىدايە و ئىمە تىيىناگەين. ئەگەر رازىش بى، ئىمە مافى ئەۋەمان ھەيە باسى رازىك بەكىن و خەلكى تىبگەيەنين كە بىروراي ئازادى دلىان و ئەشق و خۇشەۋىستىيان ھىچ نەقلىكى نىيە و بەلكو رازىكە دەبى كويىرانە و تەنانەت بە پىچەۋانەى وىژدانى خويان پىرەۋىي لىبكەن. ھەرواشمان كىردوۋە. ئىمە كارى تۆمان ئاسان كىردۆتەۋە و بنەماكەيمان لە سەر «پەرچۆ» و «رازو» و «خۇراگرى» دارشتوۋە. خەلكى زوريش دلخوشن كە ديسان ۋەك مەر و بزىن خويان ھەيە و ئەۋ دىارييه ترسناكە كە تووشى رەنجىكى ۋەھاي كىردوۋن، لە كۆليان كەوتوۋە. ئايا لە فىركردنى ئەۋ مەبەستەدا سەر كەوتوۋ بوۋىن؟ پىمبلى! ئايا ئىمە مرقۇمان خۇشەۋىست كە ئاۋا سەبوورانە بۇ بىھىزى ھانمان دان و لە رىگاي خۇشەۋىستىيەۋە بارى سەر شانمان سووك كىردن و تەنانەت بەفتوۋى خۇمان وامان لىكردن ئەۋ بىھىزىيە بە شتىكى باش بزىن؟ بۇچى ئىستا ھاتوۋى و بوۋىتە لەمپەرى سەر رىمان؟ بۇ ئاۋا چاۋى دلۇقانى خۇت تىپرىوم و بە نىگا پرسىياربارانم دەكەى؟ توورە بە. من خۇشەۋىستى تۆم ناۋى، چونكە خۇشم ناۋىيى. چ قازانچىكىشى ھەيە كە شتىكت لى بشارمەۋە؟ پىتۋايە نازانم لەگەل كى دەدوۋىم. لە سەرۋبەرى قسەكانم دەگەى و لە چاۋتدا دەخوۋىنمەۋە. پىتۋايە دەتوانم رازى خۇمانت لىۋەشارم؟ ئەمەش خواستى خۇتە و دەتھەۋى لە زمانى منى بىبىستى. كەۋايە گوتىگرە. ئىمە لەگەل ئەۋ كار دەكەين، نەك لەگەل تۆ. رازى ئىمەش ئەۋەيە لەمىژە. ھەشت سەدە دەبى، بەرەۋلاى «ئەۋ» بامان داۋەتەۋە و ئىتر كارمان بە تۆ نىيە. راست ھەشت سەدە لەمەۋبەر، ئەۋ شتەى تۆ بە توانج و لۆمەۋە شانت لى ھەلتەكاند و نەتوۋىست، ئىمە لە «ئەۋ» مان ۋەرگرت. مەبەستم ھەر ئەۋ دوايىن دىارييه كە پىشكەشى كىردى و سەر لەبەرى ئەرز و ئاسمانى نىشانداى. ئىمە رىمب و شمشىرى قەيسەرمان لە «ئەۋ» ۋەرگرت و خۇمان كىردە دەسەلتدارى زال بە سەر زەۋىدا. بەلام تا ئىستا نەماتتوانىۋە

كارەكانمان كاملىكەين. بەلام ئوبالەكەشى لە ئەستۋى كىيە؟ ئاخ، كارەكە تازە خەرىكە دەسپىدەكا، بەلام دەستىپىكردوۋە. دەبى ماۋەيەكى زور چاۋەرۋان بىن، زەۋىش ناچارە ھەر ئاۋا رەنجىكىشى، بەلام ئىمە سەردەكەۋىن و تاجى قەيسەرى لە سەر دەكەين، پاشان پلانى بەختەۋەرىي جىھانى مرقۇقايەتى دادەرىژىن. بەلام تۆ ئەۋ كاتە دەتتوانى تەنانەت شمشىرى قەيسەرىش ۋەرگىرى، بۇ ئەم دىارييهى دوايىت رەتكىردەۋە؟ ئەگەر دوايىن تەگىبرى رۇخى زانات لە گوى بگرتايە، دەتتوانى سەرلەبەرى ئەۋ شتەى مرقۇف سەر زەۋىي بۇ سەنگوسوژن دەدا بە ئاكام بگەيەنى. يانى كەسىك بۇ پەرسىن، كەسىك بۇ ئاگادارىي وىژدانى ئەۋ و شىۋەيەك بۇ يەكگرتن و يەكلى لە كۆمەلگايەكى ھاۋرا و يەكساندا. چونكە يەكسانى دوايىن دلراۋكى و ئاۋاتى مرقۇقى جىھانى سىپەمە. مرقۇف بە گشتى بەردەۋام ھەۋلىداۋە حكومەتىكى جىھانى دامەزىنى. زور نەتەۋەى گەۋرە بە مىژۋى گەۋرەۋە ھەبوۋن، بەلام ھەرچەندىان بەرژەۋەندى پىكەينابى، زىاتر تووشى ناشادى بوۋن. چونكە پىۋىستى يەكسانى جىھانىان قولتر ھەست پىكردوۋە. داگىركەرانى گەۋرە، تەيموۋرە شەل و چەنگىزخان، ۋەك رەشەبا بە سەر ۋوبەرى زەۋىدا گەران و ھەۋلىاندا بە سەر تىكرى دانىشتوانى زەۋىدا زال بن. ئەۋان ھىچ نەبوۋن جگە لە بەيانى بى ئىختىارانەى تاسەى يەكسانى جىھانى. ئەگەر تۆش دنيا و گەۋرەيى و شكۆى قەيسەرت ۋەرگرتايە، حكومەتىكى جىھانىت دادەمەزىراند و ئاشتىي جىھانىت مسۆگەر دەكرد. چونكە كى دەتوانى بە سەر خەلكدا دەسەلتدارى بكا، ئەگەر نان و وىژدانىانى بە دەستەۋە نەبى؟ ئىمە شمشىرى قەيسەرمان ۋەرگرت و ھەلبەت بە ۋەرگرتتى ئەۋ شمشىرە، حاشامان لە تۆ كىرد و پىرەۋىمان لە «ئەۋ» كىرد. ئىتر سەردەمى فىل و تەلەكە و مرقۇخورى بە سەر چوۋە. بەلام لەمە بەدواۋە، ئەۋ دەعبايە بەرەۋلاى ئىمە دەخوشى و لاقوقولمان دەلىسىتەۋە و بە فرمىسكى خويىناۋى شەلالى دەكا. ئىمەش لە سەر پىشتى ئەۋ دەعبايە دادەنىشىن و ئاۋىنەكە بەرز دەكەينەۋە، ئەۋ ئاۋىنەى لەسەرى نووسراۋە: «راز» بەلام ئەۋ كاتە، تەنيا ئەۋ كاتە،

حکومەتی ئاشتی و بەختەوهری بۆ مرۆف پیکدی. تۆ بە هەلبژاردەکان ت دەنازی، بەلام لەو هەلبژاردانە زیاتر کەست نییە و ئیمە هیمنايەتی و خوشی بە هەمووان دەدەین. ئەو کاتە زۆر لە هەلبژاردەکان، کە پەنگە مرۆفگیکی خاوەن هیزیش بن، کە دەیانتوانی سەر تۆپی هەلبژاردەکانیش بن، ئیتر لە چاوەروانی تۆ بێ هیوا دەبن و وزە ی رۆح و تین و تاوی دلای بۆ هەواریکی دیکە پادەگوێزن. لە ئاکامیشدا ئالای ئازادیی خۆیان لە هەمبەر تۆدا پادەشەکیئن. تۆ خۆت ئەو ئالایەت هەلدا. بەلام هەمووان بە هۆی ئیمەو بەختەوهر دەبن. ئیتر نە سەرەرۆپی دەکەن، نە یەکتیش لە نیو دەبن. هەر وەک لە ژیر ئالای تۆدا بن. دنەیان دەدەین کە ئازادیی خۆیان بە ئیمە بسپێرن، چونکە کاتیک بە ئازادی دەگەن کە تەسلیمی ئیمە بن. بەلام ئەوێ کە راست دەرۆین یان درۆ دەکەین، ئەوان بەو ئاکامە دەگەن کە راست دەکەین، چونکە مەترسیی کۆیلەیی و ئاژاوەیەک کە ئازادیی تۆ وەدی هیناوه، قەتیان لەبیر ناچن. ئازادی، ئازادیی بێر و زانست، ئەوان دەخاتە ئەو تەنگژیهو و لەگەڵ ئەو جۆرە سەرسامی و نەینییە بەرەرپوویان دەکا. تاقمی لەوان سەرەرۆ و توندە تەبیعەت، خۆیان لە نیو دەبن. دیترانیش، کە یاخی و خویریلەن، یەکتەر لە نیو دەبن. ئەو خەلکە ی دیکەش، بێ هیز و ناشاد، تیکرا بە مەراییی کردنەو بە سەر کەوشەکاندا دەکەون و بە نووزە و نالە دەلێن: «بەلێ هەق بە ئیوێهە. تەنیا ئیوێهە رازی «ئەو» تان لە دەستدایە و ئیمەش گەراوینەتەو بۆلای ئیوێهە. ئیمە لە دەست خۆمان رزگار بکەن!» نانمان لێ وەرگرن، بەلام بەچاوی خۆیان دەبینن نانیک کە بە دەستی خۆیان کردوویانە، لێیان دەستینین، تاکو بەبێ هیچ مۆجزەیهک پێیان بدەینەو، بە چاوی خۆیان دەبینن کە بەرد ناکەین بە نان، بەلام لە راستیدا بۆ وەرگرتنی ئەو نانە لە دەستی ئیمە بەر لە خۆیان نانە کە شوکرانە بژیری دەکا! چونکە بە جوانی وەبیریان دیتەو کە لە پۆرگارانێ زوودا، بەبێ یارمەتی ئیمە تەنانەت ئەو نانەش کە دیانکرد، لە دەستیاندا دەبوو بە بەرد. بەلام لەو کاتەو گەراونەتەو بۆلای ئیمە، بەرد لە دەستیاندا دەبێ بە نان. زۆر چاک لە

بایەخی گوێرایەلی دەگەن! هەتا ئەو کاتەش کە مرۆف بۆی دەرەدەکەوێ، هەر ناشاد و هیوابراو دەبن. پیمبلی بزانی بۆ نەزانیان کێ لە هەموو کەس زیاتر شیایوی لۆمەیه؟ کێ میگە لەکە ی لە سەر مۆلگە پادا و لەو دەشتە کاکی بەکاکییدا چەواشە ی کردن؟ بەلام میگەل هەمیسان یەک دەرگرنەو و جارێکی دیکە گوێ لە مست دەبەنەو و ئەو کەوی و گوێ لە مستییەش هەتاهەتایی دەبێ و پاشان ئیمە بەختەوهری و هیمنايەتی ئەو خەلکە بیهیز و خاکەرایە، کە لە زاتی خۆیاندا هەروان بەخۆیان پێشکەش دەکەین. لە ئاکامیشدا هانیان دەدەین لەخۆبایی بن. چونکە تۆ بەرزت کردنەو و فیتری بادیهه وایی و لووت بەرزیت کردن. نیشانیان دەدەین کە بیهیزن و مندالانیکی بەستەزمان و جیی بەزین. بەلام لەو شادییە مندالانەش خۆشتر هەر نییە. لە ترسانا دەلەرزن و بە چاوی پێزەو لە ئیمە دەرپوانن و دەخزینە ژیر بالی ئیمە و خۆیان مات دەکەن. سەریان لە ئیمە سوڕ دەمیئێ و لە هەمبەرماندا ترساو و قوشقی دۆش دادەمیئن. ئەو هەموو توانایی و زانایییە ئیمە تووشی واق و ورمانیان دەکات کە توانیومانە ئەو رانە ئالۆز و ملوئینییە کەوی بکەین، هەر بۆیە لە خوشیانا پێیان وەعەرز ناکەوێ. لەبەر دامای لە هەمبەر توورپهیی ئیمەدا وەلەرزین دەکەون و ترس سەرتاپایان دادەگرێ. وەک مندالان و ژنان سەردەکەنە سەر باسک و ئەژنۆی خۆیان و فرمیسک هەلەوهرینن. هەر لەو کاتەدا بە ئاماژەیهکی ئیمە دەستدەکەن بە پیکەنین و سەما و شادی و وەک مندال دەکەونە قریشک و هۆر و هەلبەزین. بەلێ، کاریان بۆ دەدۆزینەو، بەلام لە کاتی پشووداندا ژانیان وەک کایە ی مندالان لیدەکەین. تەنانەت ئیزنیان پێدەدەین تاوان بکەن، پێیان دەلێن ئەگەر تاوان بەپیتی فتوای ئیمە ئەنجامدراي، کە فارەتەکە ی دەدەین. بۆیەش ئیزنی تاوانیان پێدەدەین چونکە خۆشمان دەوین، سزای تاوانەکانیشیان خۆمان وەئەستۆ دەگرین. هەرواش دەکەین، ئەوانیش ئیمە بە دلۆسۆز و رزگاریدەری خۆیان دەزانن کە لە بارهگای خودا کفارە ی تاوانەکانیانمان وەئەستۆ گرتووه، هەر بۆیە دبنە گوێ لە مستی خۆمان و بە موو لە قسەمان لاندەن و هیچ رازیکمان لێناشارنەو.

گراو و ژن و مندالیان - به پنی ئه وهی گوپرایه ل بوون یان سه ره پو - لی
 حه رام یان حه لال ده که یین. ئه وانیش له خویشیانا ده بنه فه رمانبه رمان و موو
 ناپسینن. دژوارترین و به ژانترین راز و نهینیی ویژدانیان موو به موو به ئیمه
 ده لئین و ئیمه ش بو هه موویان وه لام ده دۆزینه وه. ئه وانیش چونکه بر وای
 قایمان به وه لامه که ی ئیمه یه ده که شینه وه، چونکه ئه وانمان له چنگ ده خورپه
 و ئازاریکی ترسناک رزگار کردوه، که له ناخه وه عه جمانی لی هه لگرتوون.
 هه ر بویه ملوینان ملوین خه لک به خته وه ر ده بن، بیجگه له و سه د هه زار
 که سه ی که ده سه لاتدارن. چونکه ته نیا ئیمه، ئیمه که هه لگری راز و نهینیین،
 ناشاد ده بین. ملوینان ملوین مندالی به خته وه ر له کومه لدا ده بن و سه د هه زار
 ئازارکیشی خه موکیش که ئوبالی ئه وه هه موو خیر و شه رهیان وه ئه ستو
 گرتوه. له وه پهری هیمنا یه تیدا ده مرن، له هیمنا یه تیدا به ناوی تۆوه ده که ونه
 گیانکه نشت و دوا ی مه رگیش له نیو گو ره که یاندا له رزین و پووکانه وه زیاتر
 هیچ نابیین. به لام ئیمه ئه وه رازه راده گرین و بو به خته وه رییان، بو پاداشی
 به هه شت و هه رمان وه سه ر ته ما حیان ده خه یین. ئه وه ش بزانه ئه گه ر له و دنیا
 شتیکی ببی، دلنیام بو که سانیکی وه ک ئه وان نابی. پینشو پژی کراوه له گه ل
 سه رکه وتن ده که پینته وه، له گه ل هه لبژاردان و خاوه ن هیزان و غوللووران
 دینته وه. به لام ئیمه ده لئین ئه وان ته نیا خو یان رزگار کرد و ئیمه ش هه مو انمان
 رزگار کرد. به ئیمه یان گوتوه ئه وه به ستۆکه ی سواری ده عبایه کی وه حشی
 بووه و «راز» ی به ده سه ته وه یه، پوو ره شه. هه ر بویه خه لکی ره شو پووت
 راده پهن و به رگه هه وریشمین و شاهانه که ی له به ردا شر ده که ن و له شی
 «قیزه ونی» رووت و قووت ده که نه وه^{۲۳}. به لام ئه وه کاته من هه لده ستم و
 ملوینان ملوین مندالی به خته وه رت پيشانده دم که هیچ خه به ریکیان له تاوان
 نییه. ئیمه ش له به ر به خته وه ری تاوانمان وه ئه ستو گرتوه، له هه مبه ر تودا
 راسته وه ده بین و به راشکاوی ده لئین: «ئه گه ر ده توانی و له خوت راده بین
 فه رمانمان پینده.» ئه وه ش بزانه که هیچ باکیکمان له تو نییه. بشزانه من له

23- شروقه ی یوحه ننا، به شی حه فده هم.

بیابان بوم و به ره گی گیا و کولله به ری چووم. منیش به و ئازادییه مدا
 هه لکه وتوه که تو خه لکت پی ته قدیس کردوه. منیش هه لم ده دا بیمه ریزی
 هه لبژیردراوانته وه. له ریزی به هیزان و ده سه لاتداراندا، به و تاسه یه وه که
 «ژماره که کامل بکه م.» به لام وه خو هاتمه وه و خو شیتته کرد. گه رامه وه و
 چوومه ریزی ئه و که سانه وه که به شوین به رژه وه ندیی کاری تۆوه بوون.
 له خو باییه کانم به جی هیشت و له به ر خاتری به خته وه ری خاکه رایان
 گه رامه وه بۆلای ئه وان. ئه وه ی به تو ده لیم وه راست ده گه ری و بنه مای
 ده سه لاتداریمان داده مه زری. دووپاتی ده که مه وه، سه به یی به چاوی خوت
 ده بینیی ئه و ره وه فه رمانبه ره چوون به ئاماژه یه کی من وه خو ده که ون به کو ل
 و باوه ش ئیزنگ و ئاوردوو دینن بو سووتاندت، تاکو له وه زیاتر نه بیته
 کو سپی سه ر ریمان. چونکه ئه گه ر که سیک هه بی و شیایوی ئه و ئاوره ی ئیمه
 بی، ئه و که سه تو ی. سه به یی ده تسووتینم.»

ئیوان ئیتر بیده نگ بوو. کاتیک قسه یده کرد هوشی لای خو ی نه بوو به
 هه له پووکی قسه ی ده کرد. دوا ی ته واو کردنی وتاره که ی، له ناکاو
 زه رده یه کی گرت.

ئالیووشا به بیده نگی گو یی راگرتبوو. له ئاخو و ئوخو ی قسه کاندایه جار ی
 شله ژا بوو و چه ند جار ویستی بیه ریته نیو قسه کانی و پیی بیری، به لام دانی
 به خویدا گرت. ئیستا ته واو هه لچوو بوو.

به توورپه یی و رهنگی سووره له گه رپاوه وه گوتی: «خو ئه و قسانه ت... زور
 بیتام و چه واشه کارانه بوو! شیعه رکه ت تاریفی مه سیح بوو نه ک زه می ئه و -
 ئه و چه شنه ی که مه به سست بوو. کی سه باره ت به ئازادی باوه ر به و قسانه ت
 ده کا؟ کوا ئه وه شیوه ی تیگه یشتنه تی؟ له کلێسه ی ئورتودوکس سه باره ت به
 ئه وه بیرو رایان وانیه... - بیرو رای کلێسای روم وایه و ته نانه ت بیرو رای
 خراپترین کاتولیک، ته نانه ت پشکینه ران و یه سووعیان وایه!... بوونه وه ریکی
 خه یالی وه ک پشکینه ری مه زنی تو هه ر نییه. ئه و تاوانانه ی مرو قایه تی که
 وه ئه ستویان گرتوه چییه؟ ئه و رازیارانه که له به ر به خته وه ری مرو قایه تی

له‌عنه‌تيان بۆ خۆيان كړيوه، كين؟ كى ديتوونى؟ يه‌سووعيه‌كان دهناسين، ناويان به خراب زړاوه، به‌لام له راستيدا وانين، هه‌رگيز وانين. ئەوانن ئه‌رتەشى رۆم كه به سەر جيهاندا زالده‌بن. له‌گه‌ل ئوسقوفى مه‌زنى رۆمى كه خوى ئيمپراتوره... هه‌موويان ئامانجيان ئه‌وه‌يه. به‌لام هيچ چه‌شنه رازيك يان خه‌ميكى گه‌وره كاريان تيناكا... ته‌واوى هه‌وه‌س و ئاره‌زوويان بۆ ده‌سه‌لاته. بۆ گيفه‌ى دنيايى، بۆ سه‌له‌نه‌ته - شتيكى وه‌ك كويله‌داريى جيهانى و بوونه ئه‌ربابه - ئه‌وه‌ى خوى بۆ ده‌كوتن. ره‌نگه ئيمانيان به خوداش نه‌بى. ئه‌و پشكينه‌ره زووره‌نه‌ى توش ته‌نيا خه‌يالئكه و هيچى ديكه.»

ئيوان به پئكه‌نينه‌وه گوتى: «سه‌بركه، سه‌بركه! بۆ ئاوا هه‌لبووى! ده‌لئى خه‌يال، باشه با قسه‌ى توبى! ره‌نگه خه‌يالئش بى. به‌لام با پيتبليم، يانى به‌راستى پيتوايه كليساى كاتولىك له سه‌ده‌كانى رابردوودا ته‌نيا هه‌وه‌س و تاسه‌ى ده‌سه‌لات و گيفه‌ى دنيايى بووه؟ ئاموژگاريه‌كانى باوكه پايستش هه‌ر ئه‌وه بوو؟»

ئاليووشا به‌له‌ز قسه‌كه‌ى خوى راستكرده‌وه: «نا، نا، به‌پيچه‌وانه، جاريكيان باوه پايستى شتيكى گوت، كه تاراده‌يه‌ك له‌و قسه‌ى تو ده‌چوو... به‌لام راست ئه‌و قسه‌يه نيبه، به‌هيچ شيوه‌يه‌ك وه‌ك ئه‌و نيبه.»

«ئو قسه‌يه‌ى «به‌هيچ شيوه‌يه‌ك وه‌ك ئه‌و نيبه»ى تو هه‌والئكى به‌نرخه. له‌ تو ده‌پرسم، بۆ يه‌سووعيان و ئه‌و پشكينه‌رانه‌ى مه‌به‌ستى تويه بۆ گيفه‌ى مادى يه‌ك ناگرن؟ بۆ له‌ نيوياندا شه‌هيدئك نيبه كه به‌ ده‌ست خه‌فه‌تئكى گه‌وره و ئه‌شقى مرؤفانه‌وه ئازار بكئشى؟ واى دانئ له‌ نيو ئه‌وانه‌دا كه تامه‌زروى شتيكن جيا له‌ گيفه‌ى دنيايى، مرؤفيكى وا هه‌بى - ئه‌گه‌ر ته‌نيا كه‌سيك وه‌ك پشكينه‌رى پيرى شيعره‌كه‌ى من هه‌بى كه خوى له‌ بيابان كوله و ره‌گه گياى خواردبى و شيتانه هه‌ولئى دابى به‌ سەر جه‌سته‌ى خويدا زالئى، بۆ ئه‌وه‌ى خوى رزگار و كامل بكات. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو ماوه‌ى ته‌مه‌نى ئاشقى مرؤفاه‌تى ده‌بى و له‌ ناكاو چاوى هه‌لدئنى و ده‌بينئ گه‌يشتن به‌كه‌مال و ئازادى به‌خته‌وه‌ريه‌كى گه‌وره نيبه، ئه‌گه‌ر له‌و حاله‌دا مرؤف به‌و

بروايه بگا كه ملوئنان خه‌لك هه‌يه كه خودا بۆ مه‌خسه‌ره و له‌خوڤرا خولقاندوونى و قه‌ت ناتوانن كه‌لك له‌ ئازادى خويان وه‌رگرن. ئه‌م ياخييه لئ‌قه‌وماو و هه‌ژارانه‌ش هيچكائيك ناتوانن ببنه ئه‌و ديوه‌ى كه بيناى ئه‌و قه‌لايه ته‌واو بكن. له‌به‌ر ئه‌و گه‌وجانه‌ش نه‌بوو كه كه‌مال‌خوازى مه‌زن خه‌ونى يه‌كسانى خوى دى. به‌ ديتنى هه‌موو ئه‌وانه ئه‌و ده‌گه‌رپته‌وه و له‌گه‌ل خه‌لكى وريا و چاوكر اواه يه‌ك ده‌كه‌وى. به‌راستئش ئه‌و شته رپويداوه.»

ئاليووشا زۆر به‌ توورپه‌ى نه‌راندئ: «له‌گه‌ل كى يه‌ك بكه‌وى، كام خه‌لكى وريا و زيره‌ك؟ ئه‌وان ئه‌و هه‌موو زيره‌كى و راز و نه‌ينيه‌يان نيبه... ره‌نگه هيچ شتيك جگه له‌ لادينى له‌ گورپدا نه‌بى و رازيشيان هه‌ر ئه‌وه‌يه. پشكينه‌رى تو ئيمانى به‌ خودا نيبه، رازى ئه‌ويش هه‌ر ئه‌وه‌يه!»

«ده‌ى جا چييه ئه‌گه‌ر واش‌بى! ئاكامه‌كه‌ى بينه به‌رچاوت. راست وايه و سه‌رله‌به‌رى رازه‌كه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌يه. مه‌گين هه‌ر ئه‌وه‌ش ئازار نيبه؟ لانيكه‌م بۆ مرؤفيكى وه‌ك ئه‌و، كه‌سيك كه هه‌موو ماوه‌ى ته‌مه‌نى له‌ بيابان به‌ هه‌ده‌ر داوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ناتوانئ له‌ چنگ نه‌خوشى بى‌چاره‌سەرى ئه‌وين و خوشه‌ويستى مرؤفاه‌تى رزگار بى. له‌ ته‌مه‌نى پيريدا به‌و باوه‌ره رۆشنه گه‌يشت كه هيچ شتيك به‌قه‌د ئاموژگاريى رۆحى مه‌زن و به‌سام ناتوانئ بۆ خه‌لكانى بيه‌يز و سه‌ره‌رۆ و ناقيس كه بۆ گونگه‌ل و چاره‌ره‌شى خولقاون بناغه‌ى ژيانئكى باش رۆنى. هه‌ر بويه دواى برواهينان به‌و خاله، بوى ده‌رده‌كه‌وى كه ده‌بى له‌ ئاموژگاريى رۆحى زانا، رۆحى به‌ سامى مه‌رگ و فه‌وتان، پيره‌وى بكا و له‌ ئاكامدا درۆ و فروفيل قه‌بوول بكا، وشيارانه‌ش خه‌لك بۆ مه‌رگ و فه‌وتان رينوينئ بكا. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا له‌ هه‌موو مه‌وداى رپگادا فريويان بدا تاكو تينه‌گه‌ن به‌ره‌و كوئيان په‌لكئش ده‌كن. تاكو خه‌لكانى كوئير و هه‌ژار لانيكه‌م له‌و رپگايه‌دا خويان به‌ به‌خته‌وه‌ر بزانن. سه‌رنجى ئه‌وه‌ش بده. فريوه‌كه به‌ ناوى «ئو» ده‌ويه. هه‌ر ئه‌وه‌ى كه پيره‌پياو له ته‌واوى ژيانئدا ئاوا به‌ گور و تينه‌وه باوه‌رى به‌ ئامانجى «ئو» بوو. ئايا پر ئازار نيبه؟ ئه‌گه‌ر ته‌نيا كه‌سيكى ئاوا پيشه‌نگى له‌شكريكى تينووى ده‌سه‌لات و

ته نیا له بهر گیځه ی دنیا یی بو وایه، ئایا مرؤځیکې ئاوا بؤ خولقانی تراژیدیا بهس نه بوو؟ له گه ل ئه وه شدا ئه م پيشه ننگه بؤ ئافراندى ئه نديشه ی قوځزى کليساى روم به ته و او ی له شکر و يه سووعی و بالاترين ئه نديشه يانه وه سه روزياده. به راشکاوی پیتبلیم من ئیمانیکې پته وم به وه هه یه که له نیو ئه واندا وا پيشه نگی بزوتنه وه که بوون، که سیکی ئه وتو نه بووه. ده زانی؟ رهنګه له نیو پاپه کانی رومیشدا که سیکی وا هه بووی. ده زانی، رهنګه رۆحی ئه و پیره پیاوه تووک لیکراوه که مرؤځایه تی ئاوا خیشه سه رانه و به شیوه ی خوی خوش دهوئ، ته نانه ت ئیستاش له نیو گرووی ئه و چه شنه پیره پیاواندا، هه بی. بوونه که شی نه ک به هه لکه وتبی به لکو به پیی قه راردا ده. به شیوه ی گریبه ستیکی نه پنی که ماوه یه کی زور له مه و بهر بؤ پاراستنی راز به ستراوه، تاکو له مه ترسی هه ژاران و خه فه تباران بیپاریزی، تاکو به و هویه وه به به خته وه ریپان بگه یه نی. بیگومان واشه و به راستیش هه ر ده بی وای. پیموایه ته نانه ت له نیو فه راماسونه کانیشدا رازیکی ئاوا له گوریدا بووه و هه ر به و هویه وه یه کاتولیکه کان وه ک ره قییک چاو له فه راماسونه کان ده کن که دژی یه کیه تی ئه نديشه يانن و رقیان لیانه. بویه ئیستا زور پیویسته ره وه یه ک و شوانیک هه بن. به لام به و شیوه یه که خه ریکم به رگری له ئه نديشه ی خوم ده کم. له وانیه نوسه ریکیش بم که تا قه تی ره خنه ی توم نه بی. با له وه زیاتری له سه ر نه روم.

ئالیووشا هه لیدایه: «ره نګه توش فه راماسون بی!» به له بزیکې زور خه مبارانه ش دریزه ی به قسه کانی دا: «ئیمان ت به خودا نییه.» له گه ل ئه وه شدا هه ستیکرد براکه ی به سووکایه تی و تیروتوانجه وه له گه لی دهوئ و چاوی لیده کا. له نا کاو سه ری داخست و پرسیی: «شیعره که ت چون ته واو ده بی؟ یان هه ر ئه مه کو تاییه که ی بوو؟

«ده مویست ئاوا ی ته واو بکه م. کاتیک که پشکینه ر دهستی له قسه هه لگرت، ماوه یه ک چاوه روان ما تاکو به ندییه که وه لامی بداته وه. بیده نگی ئه و له سه ر شانی قورسای ده کا. تیگه یشت که به ندییه که به وردی سه رنجی

داوه ته قسه کانی. به نه رمی چاوی له چاوی بریوه و له وه ناچی وه لامی بداته وه. پیره پیاو به ئاواته وه بوو «ئه و» شتیک بلئ، ئه گه ر وه لامه که ی تال و پر مه ترسیش بی. به لام ئه و له نا کاو نه رم و بیده نګ له پیره پیاو نزیک ده بیته وه و لیوه چرچ و سپی هه لگه راوه کانی راده مووسی. هه موو وه لامه که شی هه ر ئه وه یه. پیره پیاو له رز دایده گری، لیوی ده له ری. ده چی بؤ لای ده رگا که ده ی کاته وه و پییده لی: «برؤ و ئیتر مه گه ریوه... قه ت قه ت روو لیره مه که وه!» به ره و شه قام و گوره پانی تاریکی شاره که ره وانیه کرد. به ندییه که ش ملی ری گرت و رۆیشت.

- ئه ی پیره پیاوه که؟

- ماچه که له دلیدا ده دره وشیته وه، به لام ده ست له بیروکه ی خوی هه ل نا گری.

ئالیووشا خه مبارانه گوراندى: «توش له گه ل ئه و، هاو بیر و رای؟ ئیوان ده ستیکرد به پیکه نین.

- ده ی هه مووی ورینه یه ئالیووشا. شیعیکی بی مانایه و لاویکی بی می شکی زانکوی نووسیویه تی، که به عومراتی خوی نه ی توانیوه دیره شیعیک بنووسی. بؤ وا زوو باوه رت کرد؟ یانی پیتوایه راست ده چم بؤ لای ژیزوئیته کان و ده چمه ریزی که سانیکه وه که کاره کانی «ئه و» راسته و پاس ته ده کن؟ خودای دلؤقان هیچ پیوه ندییه کی به منه وه نییه. پیمگوتی، ته واوی ویستی من ژیا نه هه تا ته مه نی سی سالان، دوا ی ئه ویش... په رداخی ته مه ن به عه رزیدا ده کی شم و وردوخاشی ده که م!

ئالیووشا خه مبارانه ده نگی هه لینا: «به لام گه لا و په لکی ناسک و شلک و گلکوی جوان و ئاسمانی شین و ژنیک که دلت پیوه یه تی، چی لیده که ی؟ چون ده ژیی؟ چون ت خوش ده وین؟ به و دۆزه خه وه که می شکی داگرتووی چون هه لده که ی؟ وایه، راست له بهر ئه وه هه لدی تاکو پیوه ندی به وانیه وه بکه ی و بچیته ریزیانه وه... ئه گه ر له بهر ئه وه نه بوایه خوتت ده کوشت، چونکه ناتوانی تا قه ت بینئ!

ئىوان بە بزەھىەكى سارد و سېرەو گوتى: «وزەھىەك ھەيە كە دەتوانى ھەموو شتىك تامل بكا.»

- چ وزەھىەك؟

- وزەھى بئەمالەھى كارامازوف - وزەھى خويىبىيانەھى مالباتى كارامازوف.

- نوقم بوون لە نيو كارى پيس و ناحەزدا، خنكاندى گيانى خوت لە نيو گەندەلیدا، ھا؟

- رەنگە واش بى... بەلام رەنگە ھەتا كاتىك كە دەبمە سى سالان لە دەست ئەو ھەراكەم، پاشان...

- چۆن لە دەستى رادەكەھى؟ بە كام ورەو ھەرباز دەبى؟ بە بىرۆكە جوانەكەت؟ ئەو ئەستەمە.

- ديسان بە شىوھى بئەمالەھى كارامازوف.

- مەبەستت ئەوھىە كە «ئىزنى ھەموو شتىك ھەيە؟» ھەموو كارىك ھا؟

ئىوان نيوچاوانى تىكنا و كتوپر رەنگى ھەلبىركا.

«يانى تۆ ئەو قسەھىەت قەبوولە كە ميوستوف كىرەبووھى بئىشتە خۆشەكە و ديميتريش ئاوا سايلۇحانە كاوتىزى كىرەوھە؟» ئىوان چىزەبزەھىەكى ھاتى. «بەلى ئەگەر پىتخوش بى دەتوانى ئىزنى ھەموو شتىك بە خوت بەھى، چونكە ھەقسە ھاتووھ و منىش قسەكەھى رەت ناكەمەوھ و پىموايە شىكارىيەكەھى مىتىنكاش خراپ نىيە.»

ئالىووشا بە بئەھىنگى چاوى تىپرى.

ئىوان لە ناكاو بە ھەستىكى چاوەروان نەكراوھە گوتى: «براكەم، پىموابوو ئەگەر لىرە برۆم، لانىكەم تۆم ھەيە، بەلام ئىستا بۆم ھەركەوت تەنانەت لە دللى تۆى خۆشەويستىشدا جىگام نىيە. بۆيە چاوپوشى لە «ئىزنى ھەموو شتىك ھەيە.» ناكەم. تۆش لەبەر خاترى ئەو چاوپوشى لە من ناكەھى، ھا؟

ئالىووشا ھەستا، چو بۆلاى و بە نەرمى لىوانى رامووسى.

ئىوان سەرخۆشانە ھاوارىكرد: «ئەوھ لاسايى كىرەنەوھىەكى ئەدەبى بوو. تۆ ئەوھت لە شىعەرەكەھى من دىزوھ، بەلام سپاست دەكەم. ھەستە ئالىووشا، كاتى رۆيشتنە، دەبى ھەردووكمان برۆين.»

لە مەيخانەكە چوونە ھەرى. بەلام كاتىك گەيشتنە بەردرگاي ھەرى بە جووت راوھستان. ئىوان بە لەبىزىكى جىددى گوتى: «گوئىگرە ئالىووشا، ئەگەر لە راستىدا بتوانم خەمخورى ئەو چىرۆ ناسك و وردانە بم، لەگەل ھەبىر ھىنانەوھى تۆ خۆشەويستى ئەوانىش لە دلندا دەپشكوى. ھەر بۆيە دلنىام كە تۆ لەم دەوروبەرانەھى و لىم نىزىكى، ھەر بۆيە زىاتر ھەز بە زىان دەكەم. دەھى قسەكانم قانعى كىردى؟ ئەگەر پىتخوشە، بە دانپىنانى ئاشقانەھى بزائە. ئىستا تۆ بە رى راستىدا ھەرى منىش بەرپى چەپدا. ھەر ئەوھش بەسە. گوئىت لىيە؟ ھەر ئەوھش بەسە. مەبەستم ئەوھىە تەنانەت ئەگەر سبەينىش نەرۆم (كە پىموايە ھەر ھەرىم) ديسان چاومان بە يەكتر دەكەھى. ئىتر لە سەر ئەو باسە مەرۆ. تكات لىدەكەم.» لەپەر بە لەبىزىكى توورەوھ درىزەھى پىندا: «بەتايبەت نامەھى سەبارەت بە دىمىترى قسەم لەگەل بگەھى، تكات لىدەكەم ھەر باسى مەكە. ئىتر لە تام ھەرچووھ، ھىندەمان باسكردووھ، وانىيە؟ لەباتى ئەوھش بەلنىيەكت دەدەھى. كاتى لە تەمەنى سى سالىدا ويستم «پەرداخەكە بە ھەرزىدا بكىشم»، لە ھەركوئىيەك بم دەگەرپىمەوھ بۆلاى تۆ تاكو جارىكى تر پىكەوھ قسە بگەھى، ئەگەر تەنانەت لە ئەمرىكاش بم، دلنىا بە. بە ئانقەست دىمەوھ. دىتنى تۆ زور خۆشە بەلامەوھ، بەتايبەت لەو كاتەدا دەبى چ ئالوگورپىكت بەسەردا ھاتبى. شەرتبى بە شەرتى پىاوان، دىمەوھ بۆلات. رەنگە ھەشت تۆ دە سال لە يەكتر دوور بىن. ئىستا ھەرە و برۆ بۆلاى «پاتىرسىرافىكۆس» ھى خوت، لە سەرمەرگدايە، ئەگەر بمرى و تۆ لە زور سەرى نەبى، دللى من دىشى كە بوومەتە ھوى ماتل بوونت. خوداحافىز. جارىكى دىكە ماچمبەكە. زور چاكە، ئىستا برۆ.»

ئىوان لە ناكاو ھەرسوورا و بەبى ئەوھى سەر ھەلنى و ئاور بەداتەوھ مى رى گرت. راست بەوجۆرە رۆيشت كە رۆزى پىشوو دىمىترى رۆيشتبوو و

ئاليووشاي به جي هيشتبوو. ئەگەرچى مائاوايىبەكە زور جياواز بوو. ويكچوونى سەيرى دلەخورپە و خەفەتى ئەو كاتە وەك تير بە زەينى ئاليووشادا تىپەرى. ماوەيەك واق ما و چاوى لە پويشتى براكەى برى. لەپەر تيگەيشت كە ئيوان خووى رادەوہشيني و دەروا و شانى راستەى لە چاوشانى چەپەى توزى داتەپيوە. بەر لەوہ قەتى سەرنج نەدابوو. ئاليووشاش خيرا وەرسوورا و بە ھەلەداوان بەرەو كلتسە وەرپى كەوت. ھەوا تاريك داھاتبوو و ئاليووشا تارادەيەك ترسى لينيشتبوو. لە ناخيدا شتيكى تازە خەريك بوو رەگاژوى دەكرد، بەلام ئەو ھويەكەى نەدەزانى. وەك دوى شەو ديسان باى دەھات. كاتيگ گەيشتە نيو دارستانەكەى نزيك حوجرە، كاجە پيرەكان لە دەوروبەرى خەمبارانە دەشنينەوہ و ھاژەى با بەنيو لكوپۆپەكانياندا ویرەویرەى دەكرد. ھەلدەھات. بە سەرسورمانەوہ لە خووى پرسى: «پاتير سيراڤيكووس»^۲. ئەو ناوہى لە جيپەك وەرگرتبوو. لەكوئ؟ ئيوان، ئيوانى بيچارە، كەنگى دەتبيينمەوہ؟... ئەوہش حوجرەكە. بەلى، بەلى، ئەو «پاتير سيراڤيكووس»ە و رزگارم دەكا. - بۆ ھەتا ھەتايە رزگارم دەكا!« دواتر چەند جار سەرى لەوہ سوورما كە چوون توانيبووى كاتى جيابوونەوہ لە ئيوان، ديميتريى براى ئاوا بە تەواوى لەبیر بچيتەوہ، ئەگەرچى ئەو رۆژە بەيانى تەنيا چەند سەعات لەمەوبەر، بريارى دابوو ديميتريى بدۆزيتەوہ و دەست لە گەران ھەلنەگرئ، تەنانەت ئەگەر نەتوانئ ئەو شەوہ بگەرپيتەوہ بۆ كلتسەش.

(1)

تا ماوەيەك مروشتىكى زور نهيىكار

ئيوان فيودورويچ، كە لە ئاليووشا ھەلبرا، رويشتەوہ بۆ مالى، بۆ مالى فيودورپاولوويچ. بەلام پەژارەيەكى تاقەتير حەجمانى لى ھەلگرتبوو. ئەو خەمەش لەگەل ھەر ھەنگاويك كە بەرەو مالى ھەلدنيايەوہ زياتر دەبوو. خەفەتەكەشى شتيكى سەير نەبوو؛ ئەوہى سەير بوو ئەوہ بوو كە ئيوان فيودورويچ لە ھويەكەى نەدەگەيشت. بەر لەوہش زورجار تووشى خەم و دلەخورپە بووبوو، لەو كاتەشدا شتيكى غەريب ھەستى ريك دەكوشى. ئەوہش لەكاتيگدا بوو كە لە ھەموو ئەو شتانە دابرابوو كە ھينابوويانە ئيرە و ھەر ئەو رۆژە ئامادە دەبوو ريگايەكى ديگە ھەلبژيرئ و بەرەو داھاتوويەكى نوئ و نەناسراو وەرپكەوئ. ديسان وەك ھەميشە تاق و تەنيا بوو. ئەگەرچى چاوەروانييەكى زور و ھيوايەكى لەرادەبەدەرى بە ژيان ھەبوو، بەلام نەيدەتوانى بە راشكاوى راقەى ھيوا و چاوەروانييەكانى يان تەنانەت ئاواتەكانى بدا بە دەستەوہ.

لەگەل ئەوہشدا ئەو كاتە، ئەگەرچى خەمى داھاتوويەكى نوئ و نەناسراو لە دليدا دەگەرپا، ئەوہى نيگەرانى دەكرد شتيكى تەواو جياواز بوو. لەخووى دەپرسى: «بلىنى لەبەر ئەوہ بى رقم لە مالى باوكمە؟ زور ويدەچى. بە تەواوى لى بيزار بوويتم؛ ھەر دەليى دوايىن جاريشە لە دەرگا قيزەوئەكەيەوہ دەچمە ژوورئ. زورى ليوەرەزم... نا ئەمەش نيبە. بۆئەوہيە ئەو قسانەم لەگەل ئاليووشا كردووە و ليشى جودا بوومەتەوہ؟ سالانيكى زورە لەگەل تەواوى دنيا قروقەپم كردووە و دەليى مەلامەلايان ليكردووم. جارى واشە ھەر لەخووە ئەم وەرپاوە و قسە ھەلەقەمەللەقانە پيكەوہ دەنيم.»

24- قەشەيەك بوو لە شانۆنامەى «فاوئىست»دا بەشى دووھەم، بەرھەمى گوتە.

لەرپاستیدا ویدەچوو بەھۆی خەم و دلەخورپەیی لاوییەو بەھۆی دمارگرییەکی کال و لاوانەو. یان خەم و ناکام بوون و هیوابران لە ناخەو. بەتایبەت ھەلبەران لە کەسیکی وەک ئالیووشا کە بەراستی لە دلەو خۆشی دەویست. بئێگومان ئەو خەمە لەوێوە سەرچاوەی دەگرت. ئەو خەمە حەتمەن ھەر ئەو بوو. بەلام نا، بنووسەکە ئەو نەبوو، ئەویش نەبوو. «لە دەست خەفت وەزالە ھاتووم، بەلام خۆشم نازانم چم دەوی و بۆ ئاوام لێھاتوو. ڕەنگە ھەر بیرى لێنەکەمەو بەشتر بى.»

ئێوان فیۆدۆرۆویچ ھەولیدا «بیر نەکاتەو»، بەلام ئەو ھەش کەلکی نەبوو. ئەو ھەمەکە ئاوا قورس و تاقەت پڕووکی نەبوو، ئەو بوو کە تاییەتمەندییەکی بىبايەخ و دەرەکی ھەبوو. ھەستی بەو دەکرد. دەتگوت کە سێک یان شتیک لە دەرەو ھە پۆحی پراوەستاو و ھیندی جار خۆی بەسەردا دەسەپینی و ناچارە چاوی لێکا. ڕەنگە مەرۆف بەھۆی کار و سەرقال بوون و مشتومرەو ھیندی جار بۆ ماوہیەکی زۆر ھەستی پینەکا، بەلام ھیندە مەرۆف تووشی ئازار و ئەشکەنجە دەکا، ئاخى ناچارە ھەستی پینکا و ئەو شتە ملۆزم و مزیرە ھەلگرى. زۆر جاریش شتیکی قور و بیکەلکە - شتیکی لە سەر جیی خۆی دانەندراو، پەرۆیەکی فریدراو لە چەقى ژوورەکەدا، کتیبیک کە نەخراپیتەو سەر جیگاکی خۆی، و ھتد... ئاخى ئێوان فیۆدۆرۆویچ، زۆر توورە و نیوچاوان ترش، گەیشتەو مالى و لە ناكاو نزیکەى پازدە ھەنگاوى مابوو بگاتە باخەکە، شکی کرد کە چییە بۆتە ھۆی خەم و دلەخورپەیی.

لەسەر خواجەنشینی بەر دەرگا کە دانیشت، ئیسیمیر دیاکوفی بەرەللا لەو دانیشتبوو و ھەوای فینکی بەرەبەیانى ھەلدەمژى. ئێوان فیۆدۆرۆویچ بە یەكەم روانین بۆی دەرکەوت ئەو ھەم لە داغەیدا بوو ئیسیمیر دیاکوفی بەرەللا بوو کەوا پۆحی ئازار دەدا و لە ناخەو ڕقی لێی بوو. لە ناكاو ئەو بە زەینیدا ھات و بۆی ڕوون بۆو. بەرلەو، کاتیک باسی دیدارەکی خۆی و ئالیووشای بۆکرد، ھەستی بە وەرەزی و دلگوشران کرد و ھەر لەرێو

رقتی ئەستور دلى داگرت. ئەو کاتەى قسەیان دەکرد بۆ ماوہیەك ئیسیمیر دیاکوفی لەبیر چووبوو، بەلام ھەروا لە داغەیدا مابوو. بەلام ھەر ئەو کاتەى لە ئالیووشا دا برا و بەرەو مالى مى رپى گرت، ئەو ھەستە لەبیر کراوہ دیسان لە زەینیدا قوت بۆو، بەرق ھەستاوى لەخۆى پرسى: «یانى دەبى بوونەو ھەریكى ھیچو پوچ و قیزەونى وەك ئەو ھاوا بىتە ھۆى ئازارم؟»

ئێوان فیۆدۆرۆویچ لەم دواییانەدا زۆر لە دەست ئەو پیاو و وەرەز بوو، بەتایبەت لەم چەن رۆژەى رابردودا. تەنانەت ھەستی بەو کرد رقتی گەورە سەبارەت بەو بوونەو ھەر ناپەسەنە لە ناخیدا ریشاژ دەکا. ئەو ڕقەش ئەم راستەقینەى لە کاتیکدا ژياندەو ھەم ئێوان فیۆدۆرۆویچ گەیشتە ئەو شوینەى ھەستی بە شتیکی تەواو جیاواز کرد. ئەو کاتە ھۆگرییەکی تاییەتی بە ئیسیمیر دیاکوف ھەبوو، تەنانەت پینشی و ابوو مەرۆقتی زۆر خاوەن فەرھەنگ و ڕەسەنە. ھانى دابوو قسەى لەگەلدا بکا، ئەگەرچی بەردەوام سەرى لە ئالۆزى و بىئوقرەبى زەینى خۆى سورمابوو. تینەدەگەیشت ئەمە چییە ئاوا بەردەوام پینداگری لەسەر زەینى دەکا. ئەوان سەبارەت بە پەرسقەلى فەلسەفى مشتومریان دەکرد و تەنانەت سەبارەت بە خور و مانگ و ئەستیرەکان کە رۆژى چوارەم خولقیندرا.

ڕووناکى لە رۆژى یەكەمدا چۆن بوو و دەبى چۆنى تیبگەى؟ بەلام ئێوان فیۆدۆرۆویچ زۆر زوو تىگەیشت، ئەگەرچی خور و مانگ و ئەستیرەکان دەتوانى مەبەستى سەرنجراکیش بى، بەلام بۆ ئیسیمیر دیاکوف گرینگ شتیکی دیکە بوو و تەواو لەو جیاواز بوو. بە ھەموو شتوہیەك دەستیکرد بە خۆنواندن و بافیش، ئەویش بادىھەوا بوونىكى بىبنەما. ئێوان فیۆدۆرۆویچیش زۆرى ئەو پیناخۆش بوو. یەكەم شت کە بوو ھۆى جارزبونى ھەر ئەو بوو. دواى ئەو گىروگرفتى دیکەش لە مالىدا ڕوویدا. گرووشناش ھاتبوو کایەو و سەبارەت بەو کارە قور و پڕ شوورەبىەى دیمیتری براشى دەدان. بەلام ھەركاتیک ئیسیمیر دیاکوف بە تین و تاوہو باسى ئەو مەبەستەى دەکرد، مەحال بوو کە سیک تىبگا مەبەستى لەو قسانە

چییە. راستییەكەشى ئەو بوو بئەنتقى و پسپس بوونی هیندی له ئاواتەکانی که به هه‌لگه‌وت دەریده‌برین و به‌رده‌وام به شیوه‌یه‌کی ته‌موم‌ژاوی قسه‌ی ده‌کرد، شتیکی سه‌رسو‌ره‌ینه‌ر بوو. ئیسمیر دیاکۆف به‌رده‌وام خه‌ریکی تاقیکاری بوو. پرسیا‌ری ناراسته‌وخۆی ده‌کرد که دیار‌بوو له پینشدا بیری لینه‌کردۆته‌وه، مه‌به‌ستی خو‌شی سه‌باره‌ت به‌وکاره‌ باس نه‌ده‌کرد و زۆر‌جار له هه‌ستیا‌رت‌رین ساتدا له قسه‌ ده‌که‌وت و مه‌قی نه‌ده‌کرد، یان قسه‌که‌ی ده‌گۆ‌ری. به‌لام ئەوه‌ی له هه‌موو شتی‌ک زیاتر ئیوان فیو‌دۆ‌رو‌ویچی قه‌لس کرد‌بوو و ئیسمیر دیاکۆفی زیاتر له‌به‌ر چاوی ره‌شده‌کرد، ئەو خو‌مانه‌ خو‌ نواندنی بوو. نه‌ک ئەوه‌ی بارودۆخه‌که له‌به‌ر چاوی نه‌گ‌ری و بئ‌ئه‌ده‌بی بکا؛ به‌پینچه‌وانه، به‌رده‌وام به‌وپه‌ری ریزه‌وه قسه‌یده‌کرد. به‌حواله‌شه‌وه له‌بیری ئەوه‌دا‌بوو که - خودا ده‌زانئ بۆ؟ - جو‌ری لیک‌ حالی بوون له‌ نیوان خو‌ی و ئیوان فیو‌دۆ‌رو‌ویچدا هه‌یه. به‌رده‌وام به‌له‌بزی قسه‌یده‌کرد که نیشانده‌ری ئەوه‌ بوو به‌لینییه‌کیان له‌ نیواندا هه‌یه، رازیکیان له‌ نیواندا‌یه که سه‌رده‌می‌ک هه‌ردو‌ولا دانیا‌ن پیا‌نا‌بوو، ته‌نیا ئەوان تیی‌ده‌گه‌ن و ده‌رو‌به‌ریه‌کان سه‌ریان لینی ده‌رنه‌ده‌چوو. به‌لام ئیوان فیو‌دۆ‌رو‌ویچ ماوه‌یه‌کی درێژ‌خایه‌ن ئاگاداری ئەو راستییە نه‌بوو که بۆچی ئاوا ر‌ق و بی‌زاری می‌شک و دلی ته‌نیوه، به‌لام له‌م داوا‌ییانه‌دا بۆی ده‌رکه‌وت‌بوو له‌ کو‌یوه ئاو ده‌خواته‌وه. به‌هه‌ستیکی پر له‌ ر‌ق و توور‌ه‌یی هه‌ولیدا، به‌ بئ‌ ئەوه‌ی له‌گه‌ل ئیسمیر دیاکۆف بدوئ یان سه‌رنجی پیندا، له‌ ده‌رگا‌که بر‌واته‌ ژوورئ. به‌لام ئیسمیر دیاکۆف له‌ سه‌ر خواجه‌نشینه‌که هه‌ستا، هه‌ر به‌وه‌دا ئیوان فیو‌دۆ‌رو‌ویچ له‌رپوه‌ تیگه‌یشت که ده‌یه‌ه‌وئ له‌گه‌لی بدوئ. ئیوان چاویکی لیک‌رد و راوه‌ستا، به‌لام چونکه به‌جیی تیپه‌رین، که چه‌ند سات له‌مه‌وبه‌ر بریاریدا‌بوو، راوه‌ستا، به‌جاری وه‌ک شتی لیه‌ات. به‌ ر‌ق و بی‌زارییه‌وه چاوی له‌ ئە‌دگارە کۆسه و زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌که‌ی ئیسمیر دیاکۆف و فۆکله لووله‌که‌ی سه‌ر ته‌ویلی بری. ئیسمیر دیاکۆف به‌ چاوی چه‌په‌ی چاویکی لی‌ق‌رتاند و

گرژییه‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی بلی: «ده‌چی بۆ‌کوئ؟ نابئ لیزه‌وه تیپه‌ری، من و تو‌ی وریا و پر هۆش قسه و باسیکمان له‌ نیواندا هه‌یه و ده‌بی پیکه‌وه بدوئین.» ئیوان فیو‌دۆ‌رو‌ویچ له‌رز دایگرت: «دوور‌ه‌که‌وه لیم، چه‌په‌ل، گه‌لحو من کارم به‌ تو‌ نییه.» له‌ سه‌ر زمانی بوو، به‌لام به‌وپه‌ری واق‌ورمانه‌وه ده‌نگی خو‌ی بیست که ده‌لی: «باوکم هیشتا هه‌ر خه‌وتووه یان له‌ خه‌و هه‌ستاوه؟» ئەم پرسیا‌ره‌ی له‌سه‌ره‌خۆ و سه‌بوورانه پرسی و خیرا، دیسان به‌وپه‌ری سه‌رسو‌رمانه‌وه له‌ سه‌ر خواجه‌نشینه‌که دانیش‌ت. بۆ تاویک خو‌رپه‌ که‌وته دلی؛ ئەوه‌شی دواتر وه‌بیر هاته‌وه. ئیسمیر دیاکۆف ده‌ستی نابووه پشتی و هه‌ر له‌و کاته‌دا به‌ متمانه و تارا‌ده‌یه‌ک توور‌ه‌یییه‌وه چاوی له‌ چاوی بری و له‌ هه‌مبه‌ریا راوه‌ستا.

به‌ ئانقه‌ست و ته‌شه‌ره‌وه گو‌تی: «حه‌زه‌رتیان هیشتا خه‌ریکی لاله‌خه‌وه.» (وه‌ک ئەوه‌ی بلی: «یه‌که‌م که‌س تو‌ بووی قسه‌ت‌کرد، نه‌ک من.») دوای تاویک، درێژه‌ی دایه: «قوربان، سه‌رم له‌ ئیوه سوور‌ماوه، «چاویشی به‌ ناز و ده‌ماره‌وه له‌ عه‌ززی بری و لاقی راسته‌ی هینایه‌ پیشی و نووکی جزمه بریقه‌داره‌که‌ی هیور هیور له‌ زه‌وی ده‌کو‌تا.

ئیوان به‌ ئە‌وپه‌ری تواناییه‌وه هه‌ولیده‌دا، دان به‌خویدا بگ‌ری، به‌ توور‌ه‌یی گو‌راندی: «بۆ سه‌رت له‌ من سوور‌ماوه؟» هه‌ر له‌ پریش، بی‌زارانه تیگه‌یشت هه‌ست به‌ کونچکاوییه‌کی سه‌یر ده‌کا و به‌بئ‌ ئەوه‌ی قانع بی، ناتوانئ له‌وئ بر‌وا. ئیسمیر دیاکۆف له‌ نا‌کاو سه‌ری هه‌لینا و به‌ بزیه‌کی خو‌مانه‌وه گو‌تی: «قوربان، بۆ ناچی بۆ چیرماشینیا؟» چاوی چه‌په‌ی هه‌لگیرا‌بووه و ده‌تگوت ده‌لی: «ئه‌گه‌ر مرۆ‌قیکی وریا بی ده‌زانئ بۆ پینده‌که‌نم.»

ئیوان به‌ سه‌رسو‌رمانه‌وه پرسیی: «بۆ بچم بۆ چیرماشینیا؟»

ئیس‌میر دیاکۆف دیسان بی‌ده‌نگ بوو.

پاشان به‌ ئارامی و پ‌واله‌ته‌ن به‌ گرینگ نه‌زانینی وه‌لامه‌که‌ گو‌تی: «قوربان، فیو‌دۆ‌ر پا‌ول‌و‌ویچ خو‌ی ئەو داوا‌کارییه‌ی له‌ ئیوه بوو.» ده‌تگوت به‌ ئاماژه‌ ده‌لی: «له‌به‌ر هۆیه‌کی دیکه ماتلت ده‌که‌م، بۆ ئەوه‌ی شتی‌کم کو‌تبئ.»

ئىوان فيئودورويچ، لەو ھەتتا زياتر خۆى پېرمانەگىرا و ھەلبوو، ئاخىرى بە توورەبىيە ھەوارىکرد: «نەگبەتى. پېمبلى بزانم چت دەوى؟!»

ئىوان فيئودورويچ لاقى راستى كىتايە دواو ھە و خۆى ئەمبارەوبار كرد، بەلام ھەر بەو لەسەرەخۆيى و نەرمە بزەيەو ھە چاوى تىبىرى.

- گرینگ نىيە قوربان - تەنيا لەبەر خاترى دەمەتەقى.

ھەر دووكيان بىدەنگ بوون. نزيكەى خولەكەك ھىچيان مەتەقيان نەكرد.

ئىوان فيئودورويچ دەيزانى دەبى ھەستى و خۆى توورە بكا. ئىسمير دياكوفىش لە ھەمبەريا راوہستابوو و دەتگوت چاوەروانە بزانى توورە دەبى يان نا. لانيكەم ئىوان فيئودورويچ واى ھەستدەكرد. ئاخىرى بەقەستى ھەستان تەكانىكى لە خۆى دا.

ئىسمير دياكوف بە دەرفەتى زانى و بە راشكاوى گوتى: «ئىوان فيئودورويچ كەوتومە بارودۆخىكى دژوارەو. نازانم چبەم.» لەگەل دوايىن قەسى ھەناسەيەكى ھەلكىشا، ئىوان فيئودورويچ ديسان دانىشتەو.

ئىسمير دياكوف لە درىژەى قەسەكانىدا گوتى: «ھەردووكيان دلوكارن قوربان. لە مندال خراپترن. مەبەستم باوكت و ديمىترى فيئودورويچى براتە. فيئودورپاولوويچ ھەر لە خەو ھەلدەستى دەستدەكا بە پرتەوبۆلە و كونەجەرگى كردووم. لە پەستا لىم دەپرسى: «گرووشنكا ھاتووە؟ ئەى بۆ نايەت؟» ھەروا ھەتتا نيوەشەو و دواى نيوەشەويش ئەو ھەتتا كارىتەتى. ئەگەر ئاگرافنا ئەلكساندر فنا نەيەت (كە زۆر ويدەچى قەستى ھاتنى نەبى)، سبەينى بەيانى ديسان دەستدەكاتو ھە بەبۆلەبۆل: «بۆ نەھات؟ كەنگى دى؟» - ھەر دەلىي خەتاي مەنە. لەو ھەتتا خراپتر قوربان، لەگەل ھەوا تاريك بوون، تەنانەت زووترىش ديمىترى برات بە تەنگەو ھەتتا لىمان پەيدا دەبى: «جوان گوى بگرە بۆرە پياوى خويىرى، گەمژەى چلپەخۆر. ئەگەر وريا نەبى و پىمەنەلىي ھاتووە، بەر لە ھەموو كەسەك تۆ دەكوژم.» كاتىك پوژ دەبىتەو ھەويش ھەك باوكت كونەجەرگم دەكا. «بۆ نەھاتووە؟ بەم زووانە دى؟» ئەويش پىنوايە خەتاي مەنە خاتوونەكەى نەھاتووە، پوژ لەگەل پوژىش قەلس و ئالەتتير

دەبى. كارىكى كردووە لەوانەيە لە ترسانا پوژىك خۆم بكوژم، قوربان. متمانەم بە ھىچيان نىيە قوربان.»

ئىوان فيئودورويچ بە رەقەستوى گوتى: «ئاخر تۆ بۆ خۆتى تىھەلدەقوتىنى؟ خەرىكى سىخورى بۆ ديمىترى دەكەى، خويىرى؟»

- ھىچ رىيەكى دىكەم نىيە قوربان. ئەگەرچى لە راستىدا خۆشيان تىھەلناقوتىم. بىروام پىنكە. سەرەتا لەبزم نەدەگەرا و نەمدەويىرا وەلام بەدەمەو؛ بەلام بە زۆرى لىمى دەوى نۆكەرىكى ھەك لىچاردا^۲ بىم بۆى. لەو كاتەشەو بەردەوام ھەرەشە و گورەشەم لىدەكا: «گەمژەى ھىچوپوچ، وريا نەبى و ھەوالى ھاتنەكەيم پىنەدەى، دەكوژم.» قوربان لىم روونە سبەينى تووشى گەشكەيەكى دوور و درىژ دەبم.

- مەبەستت لە «گەشكەى دوور و درىژ» چىيە؟

- گەشكەى دوور و درىژ، ماوہيەكى زۆر دەخايەنى قوربان - چەند سەعات، يان رەنگە يەك دوو پوژ قوربان. جارىكيان سى پوژى خاياند. ئەو كاتە لە وەتاغى ژىر ھەورەبانەكە كەوتە خوارى، بۆ چەند چركەيەك چاك دەبووم و ديسان واملىدەھاتەو. ھەتا سى پوژ نەمتوانى بە تەواوى وەھوش بىمەو. فيئودورپاولوويچ ناردى بە شوين ھىرتىز نىستىو، كە پزىشكى ئەم ناوچەيە. ئەويش سەھۆلى لە سەر سەرم دانا و دەرمانىكى دىكەشى بۆ نووسىم.... ھەموو پىيان وا بوو دەمرم.

ئىوان فيئودورويچ گوتى: «بەلام دەلىن ھىچكەس نازانى كەنگى سەرودىلى لىدى.» پاشان بە كونچكاويەكى تايبەت و توورەبىيە ھە پرسى: «چى دەبىتە ھوى ئەو ھى سبەينى تووشى سەرودىل دەبى؟»

- خالى سەرەكى ئەو ھەيە. پىشپىنى ناكرى قوربان.

- جگە لەو ھەش، ئەو كاتە لە وەتاغى ژىر ھەورەبان كەوتىيە خوارى.

- ھەموو پوژى دەچم بۆ وەتاغى ژىر ھەورەبانەكە. لەوانەيە سبەينى ديسان لەويو ھەكەومە خوارى. ئەگەر لەويشەو نەكەومە خوارى، لە پلىكانى

25- ناوى نۆكەرىكە لە «چىروكى بووادا دەبىتە ھوى كوژرانى ئەربابەكەى

ئەمبارەكەو دەكەومە خوارى قوربان. چونكە ھەموو پوژىك دەبى بچمە ئەمبارەكەش قوربان.

ئىوان فىۋدورۋويچ چاۋى تىبىرى و بە مۇرەپەكەو گوتى: «دەزانم خەرىكى قسەى قۇر دەكەى و لەو ورتىنەشت تىناگەم. مەبەستت ئەو دەپتەھەوى لە سبەپنىوھ بۇ ماوھى سى پوژ خۆت نەخۆش بەخى، ھا؟»

ئىسمىر دىاكوف كە دىسان سەرى داخستبوو و پەنجەى لاقى راستەى لە زەوى دەكوتا. لاقى راستەى نووشتاندەوھ و لاقى چەپەى ھىناپە پىشى و بە چزەبزەپەكەو گوتى:

- ئەگەر بمتوانىبايە ئەو فىلە بگەم، يانى وا بنوئىم خەرىكە گەشكەم لى دى - ئەوھش بۇ كەسىك كە خووى بە فى و گەشگەو گرتوھ، دژوار نىبە - ھەقى تەواوئىشم بەدەستە كە بۇ پزگار كىرنى گىانم پەنا بۇ فىلىكى وا بەرم، قوربان. چونكە ئەگەر تەنانەت ئاگرافنا ئەلكساندرفناش، كاتىك كە نەخۆشم، بى بۇ ژوانى باوكتان، ئەو ھەزەر تە نەخۆشىك سەركونە ناك، چونكە ھەوالى پىنەداوھ. لەوانەپە ھەر لەپووشى ھەلنەپەت.

ئىوان فىۋدورۋويچ كە لەبەر توورەپى پەپەى لووتى دەلەرزى، گوراندى: «گىانت داوھشى، بۇ ئەوھندە دەترسى؟ تەواوى قسەكانى دىمىترى ھەپەشەپەكى عەجولانەپە و ئەو كارە ناك. دلنابە تۇ ناكوژى، ئەگەر كەسىكىش بكوژى، ئەو كەسە تۇ نىت!»

- لە پىش ھەموو كەسىكدا قوربان، ھەك مېشوو لە دەمكوژى. ئەوھش ھىچ، دەترسم پى زىاتر داكىشى و بەلەپەك بە سەر باوكت بىنى، منىش بە تاوانى ھاودەستى لەگەلى قۇلبەست بگەن.

- تۇ بۇ بەو تاوانە دەگرن؟

- پىيان وادەپى لەگەلى ھاودەستم. چونكە ھەك پازىكى گەورە لە عەلامەتەكان ئاگادارم كىردەوھ، قوربان.

- كام عەلامەت؟ بە كىت گوت؟ دىزەى خوئىرى پووتتر بىلى بزائم.

ئىسمىر دىاكوف بە قەلەپەتىكى دەمارگرانەوھ گوتى: «ناچارم دان بە راستىپەكدا بنىم كە لەم كارەدا لەگەل فىۋدورۋويچ پازىكمان لە نىواندەپە.

ھەر ھەك خۆشت دەزانى (ھەلەت ئەگەر بزانى) لە چەند پوژى رابردوودا لەگەل تارىك بوونى ھەوا درگاگە لە سەر خۆى دەداخا. تۇ بەپىنكە سەر لە ئىوارە دەچىپە وەتاغى نەمۇى سەرى و دوئى ھەر نەھاتىپە خوارى قوربان.

كەواپە پەنگە بزانى چۆن بە وردىبىنپەوھ دەرگاگە لە سەر خۆى دادەخا و تەنانەت ئەگەر گرىگورى واسىلپەوچىش بىتە بەر دەرگاگە، ھەتا دەنگى نەناسى درگاگە ناكاتەوھ. بەلام گرىگورى واسىلپەوچ بە دەنگىپەوھ ناپەت،

چونكە ئىستا تەنپا ھەر منم لە وەتاغەكەپدا خزمەتى پىدەكەم قوربان. لەو كاتەوھ قەرە و ھەراى لە سەر ئاگرافنا ئەلكساندرفنا ھەلايساندوھ ئەو ئەركەى پىسپاردووم. بەلام شەوانە، بە فەرمانى خۆى دەچم بۇ وەتاغى

خزمەتكاران و نابى بەخوم، بەلكو دەبى لە ھەوشە كىشك بدىرم و پىاسە بگەم و چاوپروانى ھاتنى ئاگرافنا ئەلكساندرفنا بم. لەم چەن پوژەى پىشووودا چاوپروانى بەجارى ئوقرەى لى برىبوو. ئەو پىنپاوپە ئەو خاتوونە لە دىمىترى

فىۋدورۋويچ (يان خۆى گوتەنى مىتكا)، دەترسى قوربان. «ھەر بۇپە» خۆى گوتەنى «شەودرەنگان لە دەرگاى پىشەوھ دى بۇلام.» دەلى: «ھەتا نىوھشەو و درەنگىرىش چاوپروان بە. ئەگەر ھات، بە ھەلاتن وەرە و ئاگادارم بگە. يان

لە نىو باخەكەوھ لە پەنجىرەكە بدە. سەرھەتا بە ئەسپاىى دوو جارى لىدە، ئاوا، يەك، دوو، پاشان سى جار توندتر، تەق، تەق، تەق، ئەو كاتە خىرا تىدەگەم كە ئەو ھاتووھ و خىرا درگاگە دەكەمەوھ.» شتىكى دىكەى فىرکردووم بۇ كاتى

قەومانى پووداوى چاوپرواننەكراو. سەرھەتا دوو زەبرى توند و خىرا يەك، دوو، پاشان زەبرىكى زور توند. ئەو كاتە تىدەگا كە پووداوىكى لە ناكاو قەوماوھ و دەبى چاوم پىبىكەوئى. درگاگەم بۇ دەكاتەوھ تاكو بچمە ژوورى و

لەگەلى بدوئىم. ئەوھش بۇ كاتىكە كە ئاگرافنا ئەلكساندرفنا خۆى ناتوانى بىت و ھەوالىكى ناردووھ. جگە لەوھش لەوانەپە دىمىترى فىۋدورۋويچ بىت، ھەر بۇپە دەبى ئاگادارى بگەم كە دىمىترى ھاتووھ. ئەو ھەزەر تە زور لە دىمىترى

فيؤدورويچ دترسى. به جورىك كه تهنانهت ئه گهر ئاگرافنا ئه لكساندرفناش له پاليدا بى و دهرگايان گاله دابى. كاتيك سهروكه اللهى ديميتري فيؤدورويچ پهيدا ده بى، له سهرمه خيرا ئاگادارى بكه م و سى جار له درگاكه بدهم. به م شيويه، يه كه م نيشانهى پينچ زهر بهى به ومانايه، كه ئاگرافنا ئه لكساندرفنا هاتوه. دووه مین نيشانهى سى زهر بهى به ممانايه كه: «هه والىكى گرینگ پنيه بوتان.» ئه و هه زهر ته چهندين جار ئه وهى پيشانداوم و بوى باس كر دووم. چونكه جگه له من و خوى هيچ عيبادلوبه شهريك ئه و رهمزه نازانى قوربان. ههر بويه به بيگومان و دوودلى درگاكه ده كاته وه (زور له بانگ كردنى به دهنگى بهرز دترسى). به لام ئىستا ديميتري فيؤدورويچيش ئه و رهمزه ده زانى.»

- چوزانى؟ تو پينگوتوه؟ چون توانيت پينبلى؟

- له ترسانا قوربان. بو دهموورا بيشارمه وه و پى نه ليم؟ ديميتري فيؤدورويچ هه موو رورئى پيداگرى ده كرد كه: «خه ريكى هه لمده فرىونى، ده ته وهى شتىكم لى بشاريته وه؟ چاوت دهر دىنم.» ههر بويه له ترسانا ئه و رهمزانه م پينگوت، بو ئه وهى وه فادارى نوكه ر ئاساييم ببينى و بزانى فيل و ته له كه له كارمدا نيبه و ئه وهى ده يزانه م پينگوتوه.

- ئه گهر پينوايه له و رهمزانه كه لك و هرده گرى و هه ولده دا بيته ژوورى پيشى پينگره.

- به لام ئه گهر سه رودلم لى بى، چون ده توانم به رگرى لى بكه م، قوربان. تهنانهت ئه گهر بزانه م تا چ راده يه ك هيوابراوه و عه جمانى لى هه لگيراوه، ناويزم به رگرى له هاتنه ژووره وهى بكه م.

- گيانت داوه شى، چون ئه وه نده دلناى كه سه رودلت لى دى؟ به شتىم ده زانى؟

- چون ده ويزم ئيوه به شيت بزانه م قوربان. من به و هه موو ترسه وه كه دلى داگرتووم تا قه تى هيچم نيبه. هه ست ده كه م فيم لى دى. له دل م چه قيوه. ههر ئه و ترسه ش وامليده كا.

- دهك دارزى! ئه گهر فيت لى بى، گرىگورى كيشك ده دىرى. له پيشدا گرىگورى له و روداوه ئاگادار بكه، دلنايه ئىزنى پينادا بيته ژوورى.

- به بى فه رمانى باوكت، ناويزم ئه و رهمزانه به گرىگورى واسيليه ويچ بليم. به لام ئه گهر پينتوايه گرىگورى واسيليه ويچ گو بى له ترپه ي پى ده بى و به رگرى له هاتنه ژووره وهى ده كا، ده بى پينبلىم گرىگورى له دوينيوه نه خوشكه وتوه و مارتا ئىگناتيفنا ده يه وهى سبه ينى ده وا و دهرمانى بو ساز كات و بيداتى. ئه وه ش شيويه يه كى ماريجه كردن بوو كه خويان به باشيان ده زانى. مارتا ئىگناتيفنا ئاويته يه كى له گول و ره گى گيا و گر هه يه، قوربان، كه زور باشه و يه كاويه كه. خوى له رازى ئه و دهرمانه ئاگاداره و سالى سى جارى دهرخواردى گرىگورى واسيليه ويچ ده دا قوربان، يانى له كاتيكدا كه پشت ئيشه كه هه جمانى لى ده برى و له پى ده خا. له و كاته دا مارتا ئىگناتيفنا خا لى بيه كه له و دهمكراوه دا ده خووسينى و بو ماوه ي نيو سه عات هينده ي له پشتى هه لده ساوى هه تا سوورى هه لده گيرى و ده ماسى. له كوتاييشدا پاشماوه كه ي دوعايه كى به سه ردا ده خوينى و دهرخواردى ده دا، قوربان. هه مووى نا، له و كاتانه دا برى كيشى بو خوى گل ده داته وه و ده خوا چونكه هيچ كاميان ئاره ق و شه راب ناخونه وه قوربان، ههر خيرا خويان لى ده كه وهى و هه تا ماويه كى زور وه خه به ر نايه ن. كاتيكيش گرىگورى واسيليه ويچ له خه و هه لده ستى، دهرد و عه له مى لى ده برى، به لام مارتا ئىگناتيفنا تووشى ژانه سه ر ده بى قوربان. ههر بويه ئه گهر مارتا ئىگناتيفنا سبه ينى ئه و تيماركارى به بكا، گو بى ان له هيچ نابى و به جووت خه ويان لى ده كه وهى و ناتوانن به رگرى له ديميتري فيؤدورويچ بكه ن، قوربان.

ئيوان فيؤدورويچ گوراندى: «ئه و قورپاته چيبه؟ وادياره هه موو شتىك به پى پيلان ده رواته پيشى، تو سه رودلت لى دى، و ئه وان بيهوش ده بن.» له ناكاو له ده مى دهرپه رى: «هه ولده ده ي ئاوا پلان كه ت جيبه جى بكه ي؟» به شيويه كى تووره و توقينه ر ناوچاوى تىكنا.

- چۆن دەتوانم قوربان؟... ئەویش لە شوپىنىك كە ھەموو شتىك پىوھندىيە بە پلانەكانى دىمىترى فيودورۋويچە ھەيە؟ بۇ كارى وابكەم؟... ئەگەر بىھەوى كارىك بكا، ھەر دەيكا؛ ئەگەر نەشى ھەوى بىكا، خۆ من نايبەم بىدەم بە سەر باوكيدا.

ئىوان فيودورۋويچ، ھىندەي رۇق ھەستابوو چەقوت لىدايە خويىنى نەدەھات، لە درىژەي قسەكانىدا گوتى: «جا بۇ بچى بۇلاي باوكم؟ ئەویش بە نەينى. ئەگەر خۆت گوتەنى، ئاگرافنا ئەلكساندرفنا ھەر نەيەت چى؟ خۆشت ئەو ھەزەنى و لەو رۆژە ھەتتومە ھە بۇ ئىرە، بۆم رۋون بۆتە ھە كە ھەمووى خەيال پلاوى پىرەپىا ھە و ئەو ژنە ھىچكەت نايەت بۇلاي. ئەگەر ئەو نەيەت ئىتر دىمىترى خۆ شىت نەبو ھە شالو بۇ باوكم بەرى و پىيدا ھەلپرژىتە ھە؟ پىمىلى بزانم راي تۆ چىيە!»

- خۆت باشتر ھەزەنى دىمىترى فيودورۋويچ بۇ دىت بۇ ئىرە قوربان. ئىتر راي منت بۇچىيە؟ ئەو كاكەي تۆ تەنيا لەبەر ئەو ھە دى، رقى ھەستا ھە و دەيھەوى داخى دلى خۆى برىژى. يان، رەنگە ئەو نەخۆشىيەى من تووشى دىرۋنگى كىردى و ھەك دويىنى بە ھەلەداوان بىت و ژوورەكان بگەرپ و بۆى رۋون بىتە ھە گرووشنكا بەدزىيە ھە دەرباز بو ھە يان نا. ئەو ھەش بە باشى ھەزەنى كە فيودورۋويچ پاكەتتىكى گەرەي ھەيە سى ھەزار رۇبلى پارە تىدايە و بە تىلماسكىكى پەمەي بەستويە، سى مۆرى لىدا ھە و بە خەتى خۆى نووسىويەتى: «بۇ فرىشتەكەم گرووشنكا، ئەگەر بىت.» سى رۆژ دواترىش ئەمەى پىزىاد كىرد: «بۇ مەلووچكە جوانەكەم.» ئەو كارى ئاوا دەكا قوربان.

ئىوان فيودورۋويچ تا رادەيەك ھەپەسا بوو: «قسەى قۇر دەكەى! خۆ دىمىترى نايە بۇ دزىنى پارە و لەبەر پارە باوكم ناكوژى. ئەو شىت و گەوج و ھەخشىيە رەنگبو دويىنى بەخاترى گرووشنكا بىكوژى، بەلام دزى ناكا.» ئىسمىر دىاكوف خويىن ساردانە و بەراشكاوى گوتى: «ئىستا بەجارى بۇ پارە پەكى كەوتوو ھە زۆرى پىويستە. تۆ نازانى چەندەى پارە پىويستە و

خۆى بۇ بە ئا و ئاوردادەدا. لە لايەكىشە ھە ئەو سى ھەزار رۇبلى بە پارەى خۆى ھەزەنى. خۆى ئەو ھەى بە من كوت: «باوكم ھىشتا سى ھەزار رۇبلى بە من قەرزدارە» جگە لەو ھەش، شتىكى دىكەش لە نىواندايە قوربان. يانى زۆر وىدەچى ئاگرافنا ئەلكساندرفنا مەيلى لىتى، ئەو ھاندا زەماوھندى لەگەل بكا - مەبەستم ئەرباب فيودورۋويچە قوربان - يانى بىتە خاتونى ئەم مالا قوربان. خۆم دەزانم سامسانوف، ئەو بازىرگانەى پارىزەرى، سەبارەت بەو مەبەستە بە دەمىيە ھە پىدەكەنى و بە راشكاوى پىدەگوت ئەو كارە زۆر كارىكى باشە و بە ھىچ شىو ھەك گەجانە نىيە. ھەر ژنىك تۆزىك ئەقلى ھەبى، نايىتە ژنى سىروسوالكەرىكى ھەك دىمىترى فيودورۋويچ. كەوايە بەپىيە، ئىوان فيودورۋويچ بىيەنە بەرچاوى خۆت ئەو كاتە نە دىمىترى فيودورۋويچ، نە ئىو ھە نە ئالكسى فيودورۋويچ، لەپاش مەرگى بابت تەنانەت رۇبلىكتان مىرات پىنابرى. چونكە ئاگرافنا ئەلكساندرفنا تەنيا لەبەر ئەو ھە شووى پىكردو ھە كە دەست بە سەر ھەموو مال و سامانەكەيدا بگرى. بەلام ئەگەر باوكتان ئىستا بمرى، ھەتمەن چل ھەزار رۇبلى لەپاش بەجى دەمىنى. تەنانەت مىرات بۇ دىمىترى فيودورۋويچىش بەجى دەھىلى، ئەگەرچى ئەو ھەموو ھە رقىلئەتى. چونكە ھەسىتەتنامەى نەنوسىو ھە... دىمىترى فيودورۋويچ بە باشى لەو ھە ئاگادارە.»

ئىوان فيودورۋويچ لىوى خۆى گەست و رەنگى بزىكا و پەپىيە نىو قسەكانى ئىسمىر دىاكوف: «كەوايە بۇ پىشنىارم پىدەكەى بچم بۇ چىرماشنىا؟ مەبەستت لەو ھە چىيە؟ ئەگەر لىرە برۆم ھەزەنى چى روو دەدا؟» ئىوان فيودورۋويچ ھەناسەيەكى توندى ھەلكىشا.

ئىسمىر دىاكوف ماقولانە و بە ھىمنى گوتى: «راست وايە قوربان.» بەلام بە وردى چاوى لە ئىوان فيودورۋويچ برى و خستىيە ژىر چاودىرى. ئىوان فيودورۋويچ خويىن بەرى چاوى گرتبوو، بەلام دانى بە خۆيدا گرت و ھەلامى دايە ھە: «مەبەستت لە راست وايە، چىيە؟»

ئىسمير دياكوف بە شىۋەيەكى زور سادقانه چاۋى لە چاۋە رقتىزاۋەكانى ئىۋان فىۋدورۋويچ برى و ۋەلامى دايەۋە: «بۆيە قسەمكرد چونكە بۆتان بەداخەۋەم. ئەگەر بەجىي ئىۋە بۋايەم دەستم لە ھەموو شتىك ھەلدەگرت... بۆ ئەۋەى توۋشى بارودۇخىكى ۋابم، قوربان.» ھەردووكيان بىدەنگ بوون.

«ديارە مروۋىكى زور گەمژەى و جگە لەۋەش... خوڧرى و ھىچۋوۋچى.» ئىۋان فىۋدورۋويچ لەپەر لە سەر خواجهنشېنەكە ھەستا. دەيوست راست لە ھەرگاي باخەكە برۋاتە ژوورى، بەلام لەپەر راۋەستا و بۆلاى ئىسمير دياكوف ۋەرسوۋرا. شتىكى سەير پوۋيدا. ئىۋان فىۋدورۋويچ سوور ھەلگەرا و لىۋى خۆى گەست و ھەردوۋ مستى قوۋچاند و ھىندەى نەمابوو بە مست لە ئىسمير دياكوف بەربى. بەلام ئىسمير دياكوف تىگەيشت، لەپەر داچلەكى و كشا دواۋە. بەلام ئەۋ ساتە بەبى ھىچ كوتان خواردينىك ئىسمير دياكوف نەجاتى بوو. ئىۋان فىۋدورۋويچىش بەبىدەنگى و شلەژاۋى بەرەو درگاكة مى پىۋەنا.

لەناكاۋ بە دەنگىكى بەرز و راشكاۋانە گوتى: «سبەينى دەمەھەى بچم بۆ مۆسكۆ، ئەگەر دەتەھەى بزانى - سبەينى زوو. تىگەيشتى!؟» خۆشى پاشان سەرى سوۋرما كە وتتى ئەۋ قسەيە بە ئىسمير دياكوف چ پىۋىستىيەكى دەكرد.

ئىسمير دياكوف، كە لەۋە دەچوو چاۋەروانى بىستنى ئەۋ قسەيە بى ۋەلامى دايەۋە: «زور كارى چاكە قوربان. چونكە ئەگەر لىرش شتىك بقەومى پىۋا دەتوانى برووسكەت بۆ بنىرى بۆ مۆسكۆ قوربان.»

ئىۋان ديسان لەجىي خۆى راۋەستا و بەپەلە بەرەۋلاى ئىسمير دياكوف ۋەرسوۋرا. بەلام گۆرانىكىشى بەسەردا ھاتبوو. ھىچ حالەتتىكى ئاشناىى و گۆى پىنەدان بە تەۋاۋى بە روخسارىيەۋە نەمابوو. سەرنج و چاۋەروانى بە ئەدگارىيەۋە دياربوو. بە وردى، بەلام بە شىۋەيەكى شاراۋە و پەر پارانەۋە.

دەكرا لەۋ چاۋانەيدا كە لە ئىۋان فىۋدورۋويچى برىۋو بخوئىيەۋە كە: «ناتەۋى ھىچى دىكە بلىي؟»

ئىۋان فىۋدورۋويچ، كە لەبەر ھۆيەكى ناديار دەنگى ھەلىنابوو، لە ناكاۋ نەراندى: «بۆ ناكرى برووسكەم بۆ بنىرن بۆ چىرماشنيا - ئەگەر رووداۋىك بقەومى؟»

ئىسمير دياكوف بە حالەتتىكى بىلايەنەۋە، بەلام راست چاۋى لە چاۋى ئىۋان فىۋدورۋويچ برىۋو. بە نەرمى ورتاندى: «با دەكرى بۆ چىرماشنىاشى بنىرن قوربان.»

- بەلام مۆسكۆ لە چىرماشنيا دوورتەرە. بۆ ئەۋەى خەرجى رىگام كەمتر بچى، يان ئەۋ رىگا دوورە نەگوتم، بۆيە پىداگرى لە سەر ئەۋە دەكەى بچم بۆ چىرماشنيا؟

ئىسمير دياكوف بە دەنگىكى لەرزۆك و لە ژىر لىۋىيەۋە منجاندى: «بەلى، راست مەبەستم ئەۋەيە قوربان...» پاشان بە بزەيەكى دىزانەۋە چاۋى لە ئىۋان فىۋدورۋويچ برى و ديسان ويستى پىشتاۋپىشت بکشىتەۋە. بەلام بەۋپەرى سەرسورمانەۋە ئىۋان فىۋدورۋويچ داي لە قاقاى پىكەنن. كاتىك لە ھەرگاگەشەۋە تىپەرى ھەروا پىدەكەنى. ھەركەس لەۋ كاتەدا چاۋى پىبەكەوتايە، تىدەگەيشت كە لە دلەۋە پىناكەنى. خۆشى نەيدەزانى لەۋ كاتەدا چ ھەستىكى ھەيە. دەتگوت بە رقىكى ئەستور و شىتانەۋە دەروات و ھەنگاۋ ھەلدىننەۋە.

«وتووېژ له كمال مروښي وريا هميشه به نرځه»

هر به و رځه شينتانه يه شه وه قسه ي ده كړد. هر كه ځو ي به ژووړيدا كړد و چاو ي به فيودورپاولوويچ كهوت له وه تاغ ي ميواندار ي، ده ست ي راوه شان د و گوراند ي: «ده چمه سه ر ي بؤ ژووړه كه ي ځوم، نايه م بؤ لاي تو. خودا حافيز!» تپه پ ي و هه وليدا چاو له باوك ي نه كا. ويده چوو له و كاته دا پيره پياو له بهر چاو ي زور تال و دزيو ب ي؛ به لام پيشاندان ي ټو چه شنه نه ياريه بؤ فيودورپاولوويچ ي ه ي سه رسوورمان بوو. دياربوو پيره پياو نايه ه و ي هيچ ي پي بل ي و به قه ست ي بؤ ديتن ي ټو هاتو ته وه تاغ ي ميواندار ي. له گه ل ټو ه و ي ټو چه شنه چاكو څوش يه ي زور پي څوش بوو، به بيده نكي له جي ي ځو ي چه ق ي. چاو يكي ته وساو ي له كور ه كه ي كړد كه به پليكانه كاندا وه سه ر ده كه وت. هينده ي چاو ليكړد هه تا له بهر چاو ي ون بوو.

خيرا له ئيسمير دياكوف ي پرس يي كه به دوا ي ئيو ان فيودور وويچ دا هاتبو وه ژووړ ي: «ټو ه بؤ ئاوا ده كا؟» ئيسمير دياكوف ځو ي له و باسه گيلكړد و له بنه وه ورتاند ي: «چوو زانم، په ننگه له بهر ه يه ك رقي هه ستاي قوربان!»

- هر دوو ك چاو ي ده ر ي! خودا ي ده كړد ده را. سه ماوهر كه بيته و خيرا برؤ. جوان سه رنج بده و وريا به! هيچ هه واليك نه بوو؟

ټو ه كاته، زنجيره پرس ياريك به دوا ي ټو ه به رسقه دا هاته گور ي، هر له و جوړه پرس ياران ه ي كه چن سات له مه و بهر ئيسمير دياكوف له مه ر ټو وان ه وه سكالاي كړد بوو، هه مووش ي سه باره ت به هاتن ي ميوان و ژوانه كه ي بوو. بؤ يه به سه ر ټو ه پرس يار و وه لامانه دا تي ده په رين. نيو سه عات دواتر ده رگاي ماله كه ي گاله دا و پيره پياو ي ده لوو، له سه ر هه ست چاو ه پروان دانيش ت بؤ بيستني پينج زه ربه ي په نجيره كه. هر تاونه تاويك هه لده ستا و له نيو

ژووړه كه دا ده ست ي ده كړد به پياسه كړدن. جارنا جاريش له په نجيره كه وه چاو ي له تاريكي ده بري و هيچي نه ده دي.

زور دره نگو هخت بوو. به لام ئيو ان فيودور وويچ هه روا بيدار بوو و بيري ده كړده وه. ټو ه شه وه هه تا دره نگان ي، هه تا سه عات دوو، څه و ي ليته كه وت. به لام ناچينه سه رباس ي بيرو كه كان ي. ليره شدا جي نييه له ناڅي ټو ورد بيينه وه - نؤبه ي ټو ه و ش دي. ته نانه ت ټو ه گه ر له و باره وه هه وليكيش بدرايه، شه رح ي بيرو كه كان ي زور دژوار ده بوو. چونكه بيرو كه يه كي ټو تو له زه نيدا نه بوو. به لكو شتيكي زور شاراوه و پر دل څور په زه ن ي داگرتبوو. ځو ي هه ستيده كړد ټو قره ي ليبر او ه. هه روه ها هه موو چه شنه تاسه و هه وه سيكي سه ير و تارا ده يه ك سه رسوور هينهر به سه ري دا زال بوو. بؤ وينه نيوه شه و، له پر هاته سه ر ټو ه و ي برواته څواري، ده رگا كه بكاته وه و بچي بؤ وه تاغ ي خزمه تكاران و ئيسمير دياكوف څو ري شو ر بكا. به لام ټو ه گه ر بنؤ سه كه يان لي پيرسيبايه، نه يده توان ي ده ليليكيان بؤ بيته وه؛ مه گين ټو ه به لگه يه بيته وه كه ټو هه تي وه به ره لايه وهك مروقيكي څو يري له هه موو كه س زياتر له م دنيا يه دا سووكايه تي پي كړد ووه و رقي ليته تي. له لايه كي تريشه وه، ټو ه شه وه چه ند جار ترسيكي سه ير و پرسووكايه تي به سه ري دا زال بوو و هه ستيده كړد به جاري مجرو ي كړد ووه. ژانه سه ري كړد بوو، سه ري له گيژ ه وه ده هات و چاو ي ري شكه و پيشكه ي ده كړد. گري قينيك له دليدا بليسه ي ده كيشا. ده نگو ت ده يه و ي ټوله له كه سيك بكاته وه. ته نانه ت له ئاليو وشاش. به وه بيري هينانه وه ي ټو ه و توويژه ي له گه لي كړد بوو، رقي له ټو ه و ي ش هه لده ستا. جاري و ابوو له څوش ي بزار ده بوو. تارا ده يه ك له بيري چوو بو وه بيري له كاترينا ئيو ان بكا ته وه، دواتر سه ريش ي له وه سوو ما، به تاييه ت كه وه بيري هاته وه به شاتوشو ته وه به كاترينا ئيو ان ي گوتبوو رؤژ ي دوا يي ده چم بؤ مؤسكو، له دلي څوشيدا گوتبوو ي: «قه سي قور ده كه ي، نارؤ ي، واز هينانيش ت، ټو جوړه ي فرو فيشالي بؤ ده كه ي، سانا نييه.»

ماوه يه ك دوا ي ټو ه، به وه بيري هينانه وه ي ټو ه شه وه، به شيوه يه كي قيزه ونانه وه بيري هاته وه كه بؤ ئاوا به نه يني هه ستا بوو، ده نگو ت ترسي

ئەوھى لە دلدایە چاویان لیبین. درگاگەى کردبوو و چووبوو سەر پلیکانەکان و گوئی لە ترپەى پىی فیۆدۆرپاولوویچ بوو کە لە خوارەوھ پیاوسەى دەکرد، ماوھىەكى درژیش - پینچ دەقیقەىەک - لەگەل جۆریک کونچکاویى سەیر و سەمەرە، بە دلەکوئەوھ ھەناسەى لە سینگیدا کۆ کردەوھ و ھەستى راگرت. بۆ واشى کردبوو؟ بۆ گوئی ھەلخستبوو؟ نەیدەزانى بلئى چى. دواى ئەوھ، ھەتا کۆتایی تەمەنى ئەو «کارە»ى بە «شورەى» دەزانى و لە دلەوھ بە خویرییانەترین کردەوھى ژيانى خۆى لەقەلەمدەدا. لەو کاتەدا ھەستى بە رِق و توورەى سەبارەت بە باوکیشى نەدەکرد. بەلام زۆر تامەزرۆ بوو بزانی لەو خوارەوھ چۆن پیاوسە دەکات و چى دەکات. پىی و ابو سەرى بە پەنجیرەکەوھ ناوھ و چاوى لە تاریكى بریوھ و گوئی ھەلخستووھ و لە سەر ھەست چاوەروانە کەسێک لە دەرگاگە بدا. ئیوان فیۆدۆرۆویچ دووجار چووھ سەر پلیکانەکان و ئاوا گوئی ھەلخست.

نزیکەى سەعات دوو کە ھەموو شتێک ئارام بۆوھ و تەنانەت فیۆدۆر پاولوویچیش لە پىخەفەکەى خزا، ئیوان فیۆدۆرۆویچیش چووھ نیو جیگاگەىەوھ و بەوخەيالەى کە خیرا خەوى لى دەکەوئ، چاوى قووچاند، چونکە زۆرى ھەست بە شەکەتى دەکرد. لەرپۆھ خەوى لیکەوت. چووھ خەویکی خۆش و بىخەونەوھ. بەلام بەیانى زوو سەرى سەعات ھەوت، کاتیک ھەوا تەواو رووناک بووبۆوھ لە خەو ھەستا. کە چاوى ھەلئینا، ھەستى بە نەشە و لەش سووکیەكى سەیر کرد و سەرسام بوو. خیرا لە پىخەوھکەى ھاتە دەرى و خۆى پۆشتە کردەوھ. پاشان جانتاکەى ھینا و دەستیکرد بە پىچانەوھى کەلووپەلەکانى. بەیانى رۆژى پىشوو ژنە جلشۆرەکە جلو بەرگەکانى بۆھینا بۆوھ. ئیوان فیۆدۆرۆویچ کە دەیدى ھەموو شتێک لەبار و تەیارە بۆ سەفەرکردنە کتوپرەکەى، بزەىەكى ھاتى. ھەر بەراستیش سەفەرەکەى لە ناكاو بوو. ئەگەرچى ئیوان فیۆدۆرۆویچ رۆژى پىشوو گوتبووى (بە کاترینا ئیوانا و ئالیووشا و ئیسمیر دیاکوف) سبەینى دەرۆم. وەبیرى ھاتەوھ کاتى خزا پىخەفەکەىەوھ لەبیرى سەفەردا نەبوو، یان لانیكەم؛ بە خەونیش نەیدیوو کە بەیانى یەكەم کارى پىچانەوھى جانتای سەفەر دەبى. ئاخى بارگەوبنەى

سەفەرى پىچاىەوھ. نزیک سەعات نۆ بوو کە مارتا ئیگنا تیفنا بە پرسىارى ھەمیشەىیەوھ وەژوور کەوت. کە: «لەکوئى چاى مەیل دەفەرموون، لە وەتاغەکەى خۆتان یا لە خوارى؟» ئیوان فیۆدۆرۆویچ ھەتا رادەبەک شاد و دلخۆشى دەنواند. بەلام قەلافەتى و قسە و ئاکارى جۆریک لەز و ھەلەپرووکیى پىوھ دیاربوو. سلأویكى گەرمى لە باوکى کرد و چاکوچۆنىشى لەگەل کرد، ئەگەرچى چاوەروانى وەلام نەبوو و گوئى ھەتا سەعاتیکى دیکە بۆ ھەمیشە دەگەرپیتەوھ بۆ مۆسکۆ و داواى لە باوکى کرد بنیرى بە دواى فایتووندا. باوکى ئەو ھەوالەى بیست بى ئەوھى سەرى سوور بىنئى، بە شیوھىەكى سارد و سىر و دوور لە ئەدەب، لەبیرى نەبوو بۆ رۆیشتنى کورەکەى خۆى وانیشاندا کە بەداخەوھىە. بەجیى ئەو کارە، یەكى لە مامەلەکانى خۆى وەبیر ھاتەوھ و لە خۆشيانا پىی وەعەرز نەدەکەوت.

- توچ بنیادەمیکى دوینى بە منت نەگوت! قەیناکا، پیکەوھ ریکدەکەوین. کورە خۆشەوئستەکەم، وەرە ئەو خزمەتە بە باوکى خۆت بکە. ئەگەر رۆیشتى لە رى سەریکیش لە چیرماشنىا بدە. زۆر دوور نییە. لە یەختەرەخانەى ولوفیاوھ بە دەستى چەپدا باى دەدەىەوھ و ھەشت کیلۆمەتر دەرۆى دەگەىە چیرماشنىا. - بەداخەوھ ناتوانم. ھەتا وئستگەى شەمەندەفەر پەنجا کیلۆمەترە و شەمەندەفەرى مۆسکۆ ئەمشەو سەعات ھەوت وەرپى دەکەوئ، ئەگەر بتوانم فریای بکەوم.

- سبەینى یان دووسبەى برۆ بۆ ئەوئ، بەلام پیاوھتى بکە و ئەمرو بچۆ بۆ چیرماشنىا. دلخۆشکردنى باوکت بەزایە ناچى! ئەگەر لەبەر کاریک لیرە گیرم نەکردایە زۆر لەمەوبەر خۆم دەچووم. چونکە مامەلەىەكى گرینگ و بەپەلەم لەوئ بەدەستەوھىە. بەلام لیرە من... ئیستا کاتى ئەوھم نییە و دەبى لیرە بم... چا و لیکە، لەوئ دوو پەلە دارستانم ھەىە، لە دوو شوین ھەلکەوتوون، یەکیان لە «بىگچۆف» و ئەوى دیکەیان لە «دیاچکینۆ»یە، ھەروا بەیار ماونەتەوھ. بنەمالەى ماسلوف، بازراگانیكى پیرە و کورەکەى، تەنیا ھەشت ھەزار رۆبلم دەدەنى و بۆ تەختە و کاریتەیان دەوئ. بەلام سالى پىشوو کرپاریکم بوو دوازە ھەزار رۆبلى دەدامى، بەلام لە دەستم دەرچوو. خراپییەکەى لەوھدایە

دارستانه‌کان له‌م نزیکانه نین و لیره‌ش پیاو که‌سی وه‌گیر ناکه‌وئ پئی بفرۆشی. بنه‌ماله‌ی ماسلۆف جوریک تاییه‌تمه‌ندیان هه‌یه. پیاو ده‌بی ئه‌وه‌ی ده‌یده‌نی قه‌بوولی بکا، چونکه لیره‌هیچکس ناویری شان له‌شانیان بدا و بپه‌رپته نیو مامه‌له‌که‌یانه‌وه. قه‌شه‌یه‌ک له‌ئیلیسنکۆیه، پینج شه‌مه‌ی رابردوو بۆی نووسیووم: کریاریک په‌یدا بووه و ناوی گۆرستکینه و بازرگانیکی ده‌وله‌مه‌نده و من ده‌یناسم. باشییه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ خه‌لکی ئه‌م ده‌ورویه‌ره نییه و خه‌لکی پاگریۆبۆفه. هه‌ر بۆیه هیچ باکیکی له‌بنه‌ماله‌ی ماسلۆف نییه. گوتویه بۆ کرینی ئه‌و دوو په‌له‌ دارستانه یازده هه‌زار رۆبلمان ده‌داتی. گویت لینییه؟ قه‌شه نووسیویه‌تی له‌حه‌وتویه‌ک زیاتر لیره‌ نابێ، هه‌ر بۆیه ده‌بی خیرا بچی مامه‌له‌که ته‌واو بکه‌ی.

ده‌ی، بۆ قه‌شه‌که بنووسه‌ خۆی مامه‌له‌که‌ت بۆ بکا.

- ناتوانی ئه‌و کاره بکا. سه‌ری له‌ مامه‌له‌ ده‌رناچی. زۆر پیاوی چاکه و ده‌کرئ سه‌ری پئی‌بسپیری، به‌لام له‌ مامه‌له‌ ناگات. هینده‌شم برۆا پئییه‌تی ده‌توانم بیست هه‌زار رۆبلی پئی‌بسپیرم بۆم هه‌لگری و ته‌نانه‌ت پسوله‌شی لیوه‌رنه‌گرم. به‌لام وه‌ک منداڵ وایه و قشقه‌ره‌یه‌کیش ده‌توانی هه‌لیفریوینی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر پیاویکی زانا و بیرمه‌نده، برۆا ده‌که‌ی؟ ئه‌و گۆرستکینه‌ش وه‌ک پیاویکی لادینی وایه و که‌په‌نکی شین له‌به‌ر ده‌کا. باسی خووخده‌شی مه‌که یه‌کیک له‌و پیاوه هیچوو‌پو‌چانه‌ی رۆژگار. له‌ ده‌ست درۆ و ده‌له‌سه‌کانی عاله‌م وه‌زاله‌ هاتوون و گرفته‌که‌ش ئالیره‌دایه. جاری وایه درۆی واده‌کا پیاو سه‌ری سوڤ ده‌مینی. پیراره‌که گوتی ژنه‌که‌م مردوووه و ژنیکی دیکه‌م هیناوه، به‌لام برۆا بکه یه‌ک وشه‌شی راست نه‌بوو. ژنه‌که‌ی نه‌مردوووه و ئیستاش هه‌ر ماوه، حه‌وتووی دوو جاریش می‌رده‌که‌ی خوری‌شۆر ده‌کا. بۆیه ئه‌گه‌ر گوتی دارستانه‌کان به‌ یازده هه‌زار رۆبلی ده‌کریم، ده‌بی وریا بی کلاوت له‌ سه‌ر نه‌نی.

- بۆ ئه‌و مامه‌له‌یه منیش به‌کار نایه‌م، منیش سه‌رم لئی ده‌رناچی.

- تاوئ سه‌برکه! له‌ ده‌ستت دی، پیتده‌لیم چۆن هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل گۆرستکین بکه‌ی. زورم سات و سه‌ودا له‌گه‌ل کردوووه. ده‌بی چاو له‌ ریشی بکه‌ی؛ ریشیکی پیس و باریک و سووری هه‌یه. وه‌ختی قسه‌کردن ئه‌گه‌ر ریشی

به‌رزی و تووره‌ بی، بارودۆخه‌که‌ی به‌ قازانجه و رازی ده‌بی مامه‌له‌که بکات. به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌ستی چه‌په‌ی به‌ ریشیدا بینی و چه‌زه‌زه‌ی بیتی - ئه‌وه ده‌یه‌ه‌وئ کلاوت له‌ سه‌ر بنی. چاو له‌ چاوی مه‌که، به‌ چاویدا هیچت بۆده‌ر ناکه‌وئ. ته‌له‌که‌بازیکی شه‌ش‌خه‌ته و هه‌رچه‌ ریشیکی شه‌یتانیکی له‌ بن‌دایه! یادداشتیکت ده‌ده‌می پيشانی بده‌ی. به‌ناوی گۆرستکین بانگی ده‌کن. به‌لام ناوی راسته‌قینه‌ی خۆی «لیاگافی»^{۲۶} یه؛ به‌لام به‌و ناوه بانگی مه‌که چونکه قه‌لس ده‌بی و پینناخۆشه. ئه‌گه‌ر له‌گه‌لی ریککه‌وتی و زانیت مامه‌له‌که به‌ قازانجه، خیرا نامه‌م بۆ بنیره. هه‌ر ئه‌وه‌نده بنووسی: «درۆ ناکات» ته‌واوه. مامه‌له‌که‌ی له‌ سه‌ر یازده هه‌زار له‌گه‌ل دامه‌زرینه، ده‌توانی هه‌زاریشی بۆ داشکینی، به‌لام له‌وه زیاتر مه‌یه خوارئ. بی‌ری لیکه‌وه جیاوازی نیوان هه‌شت هه‌زار و یازده هه‌زار چه‌نده‌یه. وه‌ک ئه‌وه وایه پیاو سه‌ه‌زار رۆبلی له‌خۆرا بۆ داببارئ. دۆزینه‌وه‌ی کریار هه‌روا گۆتره و سانا نییه، منیش پئی‌ستییه‌کی زۆرم به‌ پاره‌یه. هه‌ر ئه‌وه‌نده ئاگادارم بکه‌ی مامه‌له‌که سه‌ریگرتوووه، به‌ پرتاو خۆم ده‌گه‌یه‌نمی و جییه‌جی ده‌که‌م. هه‌رچۆنیک بی وه‌ختی بۆ ته‌رخانده‌که‌م. به‌لام ئه‌گه‌ر قسه‌ی ئه‌و قه‌شه‌یه راست نه‌بی، بۆ له‌خۆرا ئه‌و ریکایه بکوتم؟ ده‌ی کورم‌گیان ده‌چی؟

- نا، پینناکری. له‌ سه‌ر من حیساب مه‌که.

- وه‌ره پیاوه‌تی بکه و ئه‌م کاره بۆ باوکی خۆت جییه‌جی بکه. قه‌تم له‌بیر ناچی. ئیوه دلتان نییه، هیچکامتان - عه‌بییه‌که‌تان هه‌ر ئه‌وه‌یه! ئاخ‌ کورم رۆژیک و دوو رۆژ بۆ توو چ گرینگایه‌تییه‌کی هه‌یه؟ ده‌ته‌ه‌وئ بچی بۆکوئ، - بۆ وینیز؟ ئه‌گه‌ر بچی بۆ وینیزیش ده‌توانی دوو رۆژی دیکه سه‌بر بکه‌ی. ئالیوشام ده‌نارد، به‌لام ئه‌و به‌کاری ئه‌و شتانه نایه. توو ده‌نیرم چونکه زیره‌کتری و ئه‌و کاره‌ت له‌ده‌ست دی، پیتوایه تیناگه‌م؟ توو له‌ ته‌خته و کاریته ناگه‌ی، به‌لام سه‌رت له‌ مامه‌له‌ ده‌رده‌چی. هه‌ر ئه‌وه‌نده تیناگه‌ی ئه‌و کابرایه درۆ ده‌کا یان نا، ته‌واوه. پیمگوتی، چاو له‌ ریشی بکه - ئه‌گه‌ر ریشی بزواند، بزانه راسته‌ده‌کا.

ئىوان فيودورويچ بە پىكەننىكى تالەۋە گوراندى: «كەۋايە ناچارم دەكەى بچم بۇ ئەۋ چىرماشنىيا بەقورگىراۋە؟»

فيودورپاولويچ بەۋ پىكەننە تالەيدا لە مەبەستەكەى نەگەيشت.

كەۋايە دەچى، ھا؟ ھەر ئىستا يادداشتەكەت بۇ دەنوسم.

نازانم دەچم يان نا. لە رىگا بىرى لىدەكەمەۋە و بىرپارەدەم.

قسەى قۇر مەكە! ھەر ئىستا بىرپارەكەت بەدە. پۇلە گيان ھەر ئىستا دلنىام بەكە. ئەگەر مامەلەكەش سەرىگرت، تەنيا دىرېكەم بۇ بنوسە: بىدە دەست قەشەكە، خىرا دەينىرى بۇم. ئىتر لەۋە زياتر ماتلتناكەم. دەتوانى برۇى بۇ وئىز. بۇ گەرەنەۋەشت ھەتا يەختەرمەخانەى ولۇفيا قەشە عارەبانەت بۇ دەگرى.

پىرە پىاۋ لە خۇشياندا پىيى ۋەعەرز نەدەكەوت. يادداشتەكەى نووسى و ناردى بەدۋاي عارەبانەدا. خۇراكىكى سادەيان لەگەل بترىيەك براندى ھىنا. فيودور پاولويچ كاتى دلخۇشەدەبو، دەستىدەكرد بە چەنەۋەرى، بەلام ئەمىرۇ وىدەچۈۋ دان بەخۇيدا بگرى. بۇ وىنە باسى دىمىترى نەكرد و خۇى لەۋ دارەتە ھەر نەدا. گوپى بەۋ جودايىيە ھەر نەدەبزۋا و لەراستىدا، دەتگوت وشەيەكى بۇ گوتن دەستناكەۋى. ئىوان فيودورويچ زۇرچاك لەۋە گەيشتىبو. لەبەر خۇيەۋە گوتى: «رەنگە لەدەست من ۋەزالە ھاتى.» تەنيا ئەۋ كاتەى كورەكەى ھەتا سەر پلىكانەكان بەرىكرد، ۋاى نىشاندا نىگەرەن و بىئۇقرەيە. ويستى ماچىيكا. بەلام ئىوان فيودورويچ خىرا سەرى بۇ دۋاۋە كىشايەۋە و دياربوۋ نايەھۋى باۋكى ماچىيكا. فيودور پاولويچ خىرا تىگەيشت و رەق راۋەستا.

لەسەر پلىكانەكان لە پەستا دەيگوت: «چاكە خودات لەگەل، خودات لەگەل! ئەگەر رىت كەۋتەۋە ئەملايە، ھەتمەن ۋەرە بۇلام. ھەمىشە بە دىتنت دەگەشىمەۋە. چاكە خودات لەگەل!»

ئىوان فيودورويچ سواری عارەبانەكە بو.

باۋكى بۇ دۋايىن جار ھەراى كرد: «خودات لەگەل، ئىوان! لىم دلگىر مەبە!»

ھەموو خىزانى مالاكە بۇ بەرى كردنى ھاتنە دەرى. ئىسمىر دياكوف و مارتا و گرېگورى. ئىوان ھەريەكى دە رۇبلى پىدان. كاتىك لە نىۋ كەژاۋەى عارەبانەكەدا دانىشت، ئىسمىر دياكوف پەرىيە سەرى و روپۇش و پەردەكەى رىكويپىك كرد.

لەناكاو ئىوان فيودورويچ لە دەمى دەرىپەرى: «دىوتە... خەرىكم دەرۇم بۇ چىرماشنىيا.» دىسان ۋەك رۇزى پىشۋو، دەتگوت وشەكان بەبى ئىختىار لە زارى دەردەپەرن. ئەۋىش پىكەنى، پىكەننىكى تايبەت و قەلسانە. ھەتا ماۋەيەكى زۇرىش ئەۋ پىكەننەى ھەر لەبىر بو.

ئىسمىر دياكوف، چاۋكى مانادارى لىكرد و راشكاۋانە ۋەلامى دايەۋە: «كەۋايە راستە دەلین: «وتوۋىژ لەگەل مرۇقى وريا ھەمىشە بەنرخە.»»

عارەبانەكە ۋەرىكەوت. ئىوان ھىچ ھىۋا و تاسەيەك لە دلدا نەبو. بەلام بە تامەزۋى چاۋى لە دەۋر و پىشتى خۇى دەكرد، چاۋى لە مەزرا و تەپك و يال و دارستان و رەۋە قورىنگى ژور سەرى دەكرد كە بە ئاسمانى سامالەۋە باليان لىدەدا. لەپردا ھەستى بە شادىيەكى زور كرد. ويستى لەگەل عارەبانەچىيەكە بەۋىتە قسە و سەبارەت بە ۋەلامى ئەۋ گەلخۇيە ھەستى بە ھۇگرىيەكى زور دەكرد؛ بەلام ماۋەيەك دۋاتر تىگەيشت تاقە وشەيەكىش ھالى نەبوۋە و لە راستىدا ۋەلامى ئەۋ گەۋجە پىاۋەشى نەبىستۋە. بىدەنگ بو، ئەۋ بارەشى ھەر پىخۇش بو. ھەۋاى تازە و نەرم و فىنك و ئاسمانى سامال و پىشنگدار. وىنەى ئالىۋوشا و كاترىنا ئىۋانا لە زەينىدا دەشنايەۋە. بە نەرمى بزەيەكى ھاتى، فۋويەكى لەۋ تاپۇ ئاشنايانە كرد و لە دلغەى خۇى دەرهاۋىشتن. لە دللى خۇيدا گوتى: «بۇ ئەۋان كاتىكى زور ھەيە.» بە پرتاۋ گەيشتنە يەختەرمەخانەكە و ئەسپەكانيان گۇرى و بە ھەشتاۋ بەرەۋ ولۇفيا ۋەرى كەۋتن. «بۇ وتوۋىژ لەگەل مرۇقى وريا ھەمىشە بەنرخە؟ مەبەستى لەۋ قسەيە چى بو؟» ئەم بىرۇكەيە دەتگوت چنگى لە گەروۋى گىر كردۋە و پشۋوى سۋار بوۋبو. «ئەى بۇ پىمگوت دەچم بۇ چىرماشنىيا؟» گەيشتنە يەختەرمەخانەى ولۇفيا. ئىوان فيودورويچ لە عارەبانەكە دابەزى و عارەبانەچىيەكان دەورىان دا و بۇ كرىي ھەشت كىلۇمەتر رىگاي چىرماشنىيا

کهوتنه چنه لیدان. پییگوتن ئهسپهکان تیمار بکن. چوو ههوشه یهختهرمهخانهکه و چاوی له دهووربهری کرد. چاوی به ژنی خاوهنی یهختهرمهخانهکه کهوت و له پر گه رایه وه بهر دهرگاکه.

- ناچم بۆ چیرماشنیا. کاکینه، بلی بۆ گه یشتن به شهمندهفهری سهعات کهوت درهنگ نه بووبی؟

- هه ئیستا جیهه جیهه دهکهن. عاره بانه که ساز بکهین؟

- خیرا. سبهینی ناچن بۆ شار هیچکامتان؟

- بۆچی. ئه م میتریه دهچی.

- میتری گیان کاریکم بۆ دهکهی؟ بچۆ بۆلای باوکم، فیوډورپاولوویچ کارامازوف، پیبلی ئیوان نه چوو بۆ چیرماشنیا. دهتوانی بچی؟

- ئهی چۆن ناتوانم. من له زوووه ریزیکی زۆرم بۆ فیوډورپاولوویچ ههیه.

- ئیوان فیوډوروویچ به پیکه نینه وه گوتی: «ها ئه وهش بگره چونکه دهزانم ئه وه هیچی له دهست درنایه.»

- میتریش به پیکه نینه وه گوتی: «خاترجه مبه هیچم ناداتی. سپاست دهکهم قوربان. حه تمن ئه وه په یامه ی پیده گه بیتم.»

سههری سهعات کهوت ئیوان فیوډوروویچ سواری شهمندهفهر بوو و به رهو مۆسکو وه ریکه وت. «مالئاوا ئه ی رابردوو. ئیتر بۆ هه میشه له دنیا ی قه دیم دابراوم و هیوادارم ئیتر هه وال و زایه له یه کی به رگویم نه که وئ. ژیا نی نوئ بگره و هاتم. تیکه ل شوین و ژیا نی نوئ ده بم و ئیتر ئاو ر بۆ رابردوو ناده مه وه!»

به لام به جیهی شادی، خه فه تیکه گه وره گیانی داگرت و تووشی دلّه خورپه یه ک بوو، که وینه ی ئه وه ی به عومراتی خو ی نه دیتبوو. ئه وه شه وه هه ر له ده ریای بیردا نو قمبوو. شهمندهفهر ده فری. ده مه وه به یانیش که له مۆسکو نزیک بووه، له نا کاو خه م و خه فه ت به روکی به ردا.

له بهر خو یه وه ورتاندى: «مرۆفیکه هیچو پووچم!»

هه ر له وه کاته دا فیوډورپاولوویچ شادی له دل ی گه رابوو که کو رده که ی ره زامه ندانه تر به ریکردبوو. دوو سهعات دو اتریش هه روا هه سته به شادی

ده کرد و خه ریکه خوار دنه وه ی براندى بوو. به لام له پر شتیک قه وما که بۆ هه موو خیزانی مال ه که ناخۆش و پر ئازار بوو. «هیمنا یه تیهی فیوډورپاولوویچیشی» به ته واوی شیواند. ئیسمیر دیا کو ف بۆ هینانی شتیک رویش بۆ ئه نباره که وله پلیکانه کان که وته خوارئ. به خته وه رانه مارتا ئیگناتیفنا له هه وشه بوو و زرمه که ی بیست. کهوتنه که ی نه دی به لام گو یی له رمه و ناله که ی بوو. ناله یه کی غه ریب و تاییه ت که له میژبوو به گو یی ئاشنا بوو. ناله ی مرۆفیکه سه رو دل له گه ل که به هۆی گه شکه وه ده که وئ. ئه وان نه یانده زانی راست له وه کاته دا گه شکه ی لیدی که له پلیکانه کان ده چیته خوارئ و به هۆی ئه وه وه بیهۆش ده که وئ. یان هه ناسه برکی و زه بری ویکه وتوو بوو بووه هۆی ئه وه سه رو دل لیها تنه ی ئیسمیر دیا کو ف. ئه ویان له بهر پلیکانی ئه نباره که دا دی که وه ک مار جینگلی ده دا، که ف به لا ده میدا ده هاته ده ری، سه ره تا بییان وابوو جیهه کی شکا وه . ده سته یان لاقی . به لام به وته ی مارتا ئیگناتیفنا، «خودا روحمی پی کردبوو.» هیچ کو یی نه شکابوو، به لام هینانه ده ره وه ی له وه ئه نباره تاریکه زۆر دژوار بوو. یارمه تییان له ده رو جیرانان وه رگرت و هه رچۆنیک بوو هینایانه ده ری. فیوډورپاولوویچ له وه ما وه یه دا هه روا به سه ریانه وه ویستا بوو. ئه وه زۆر تر ساو و شله ژاوی ده نواند و یاری ده شی ده دان. ئیسمیر دیا کو ف وه هۆش نه هاته وه. تاو یک جینگلدانه که ی را وه سته. به لام دیسان ده سته یی کرده وه و هه موو بۆیان ده رکه وت که رو و دا وه که ی پار ه که قه و ما وه ته وه که له ژووری ژیر هه وره بانه که وه که وته خوارئ. وه بیران هاته وه که له وه کاته دا سه هۆلیان له سه ر سه ری دانابوو. ئه نباره که هه نو که سه هۆلی لی بوو و مارتا ئیگناتیفنا چوو له تیکه هینا. به وه ئیواره درهنگه خته فیوډورپاولوویچ ناردی به شوین دوکتور هیرتیز نستیویدا و ئه ویش به هه له دا وان خو ی گه یاندى. دوکتور پیره پیاویکی به ریز بوو، له وه پاریز گایه دا له وه ی راست و دروستتر و به ویزدانتر تیدانه بوو. دوا ی فه حس کردن، گوتی هیرشه که زۆر دژوار بووه و له وان هیه ئاکامی تالی به دوا وه بی. ئیستاش به ته واوی سه ری لی ده رناچی. به لام ئه گه ر هه تا سبه ینی به یانی ئه م ماریجه و ده وا و ده رمانه چاره سه ری نه کا، ده بی ده وا و ده رمانی دیکه ی

بدهمی. نهخوشه که یان برده ژووری خزمه تکاران، بردیانه وه تاغیک له په نا وه تاغه که ی گریگوری و مارتا ئیگناتیفنا.

دوای ئه وه، فیؤدۆر پاولوویچ ئه و رۆژه نه هاتی دوای نه هاتی به سهر شانیدا ده هات. شیوه که یان مارتا ئیگناتیفنا لیئا و سووپه که له چاو سوویی ئیسمیر دیاکۆف «ده تگوت چلکاوه» گوشتی مریشکه که شی هیئده وشک و بیتام بوو نه ده جاورا و قووت نه ده چوو. مارتا ئیگناتیفنا، له جوابی لومه ی تالی ئه ربابه که یدا که هه قیشی بوو، گوتی: «مریشکه که زۆر پیر بوو، و منیش ده وره ی فیربوونی ئاشپه زیم نه دیوه.» شهوی دیسان گرفتیکی دیکه بو فیؤدۆر پاولوویچ هاته پیشی. بۆی ده رکه وت که گریگوری سی رۆژ له مه و بهر نه خۆش که وتبوو، له بهر ژانی پشتی که له لا که وتوو. فیؤردۆر پاولوویچ خیرا چایه که ی هه لقوراند و ده رگای له سهر خۆی پیوه دا. دلّه خورپه و چاوه پروانی ئۆقره ی لی هه لگرتبوو. ئه و شه وه، به دلنیا یی هیوای به هانتی گرووشنکا بوو. ئه و رۆژه سهر له به یانی ئیسمیر دیاکۆف خاترجه می کردبوو که گرووشنکا «به لینی ژوانی داوه و دی بۆلای.» دلی پیره پیاو که وتبووه خورپه و کوته کوت. به وه تاغه چۆله کاندای ده گه را و گوئی هه لده خست. ده بوو گوئی قولاغ بی. له وانه بوو دیمیتی فیؤدۆر وویچ له جیگایه ک بو گرووشنکا چووبیتته بۆسه وه و کاتیک گرووشنکا له پهنجیره که ده دا، (ئیسمیر دیاکۆف دوو رۆژ له مه و بهر پیگوتبوو که گرووشنکا له کوئی و چۆن له پهنجیره که ده دا) خیرا درگا که ی بۆ بکاته وه. نابی تاقه ساتیکیش له راره وه که راره ستی. نه کا خودای نه خواسته دلی گه رد بگری و هه لی. فیؤدۆر پاولوویچ که وتبووه گیتاویکی تاقه تیره وه، ئه گه رچی دلی به و هیوا و ئاواته شیرینانه هه رگیز که لاو ریژ نه بوو. به لام ئه مجاره یان تا راده یه کی زۆر هیوادار بوو بیتته ژوانی.

کتیبی شه شه م

راهیبی رووسی

هه موویان سالانئیکى زور بوو سهر له پیناوی بوون. ئه وان چوار کهس بوون؛ باوه یوسف و باوه پایسی و باوه میخاییل نیگابانی حوجره کهى، که پیاویکی په نجا سالان بوو و زوریشی خوینده واری نه بوو. ئه و له مالباتیکى هه ژار و بیتهش بوو، خاوه نى ئیمان و ئیرادهیه کی پته و به هیز بوو. قه لافه تیکى چله کیشانه ی هه بوو که نیشاندهرى تیگه یشتووی بوو. ئه گهرچی دهویست و خوی نیشان نه دا و هه تا رادهیه که شهرمى له و ئاکاره و قه لافه تی خوی ده کرد. چواره مین که سیش باوه ئانفیم، راهیبیکى کورته بالای پیر و خاکه را بوو. له چینی ههره بجهشی لادی بوو. خوینده واری زور نه بوو، که م دوو بوو، به دهگمه ن قسه ی ده کرد و زور خاکه را بوو. چاوی جوریک بوو، دهگوت له دهست شتیکى گهره و زال هه راسانه و هوشی لیبریوه. باوه زووسیمای زوری ئه و که سایه تییه سام لینیشتووه خوش دهویست و به ریزیکی تاییه ته وه هه لسو و که وتی له گه ل ده کرد، ئه گهرچی که متر له و که سانه ی دیکه قسه ی له گه ل ده کرد، ئه گهرچی سالانئیکى زور پیکه وه له «پووسی پیروز» گه رابوون. ئه مه باسی زور له مه و به ره، چل سال له مه و به ر، ئه و کاته باوه زووسیمای ژيانی ته رکه دنیایی خوی له کلئسه یه کی چکوله و هه ژار دهست پى کردبوو. ئه و کلئسه یه له کاستروما بوو ماوه یه که دواى ئه وه، بۆ زیاره ت پینه پینی باوه ئانفیم گه رابوو و یارمه تییان بۆ کلئسه فه قیره که یان کۆ کردبووه. چوارکهس له وه تاغی خه وه که بوون، ئه و وه تاغی پیشتیش باسمانکرد، زور چکوله بوو و هینده ته نگه بهر بوو ئه و چوار کهسه (که پورفیری تازه مریدیش له وئى راوه ستا بوو) به حاله حال جییان بوو بووه و یه کی کورسیله یه کیان له وه تاغی نشیمه ن هینابوو که به دهوری باوه زووسیمایه دانیشن. هه وا خه ریک بوو تاریک داده هات. چرا و مؤمی بهر په یکه ره کان وه تاغه که ی رووناک کردبووه. باوه زووسیمای که چاوی به ئالیوشا که وت له بهر درگا که به چه په ساوی راوه ستاوه، شادانه بزهی هاتی و دهستی بۆ هه لینا.

(I)

باوه زووسیمای و زیاره تکه رانی

ئالیوشا کاتیک به دلی خه مین و به ژانه وه چوو بۆ حوجره ی پیره که ی، هه تا رادهیه که به سه رسورماوی له جیی خوی ویشک بوو. به جیی که سیکى نه خوش که به گیانه للاوه بی، یان له هوش خوی چوو بی، هه ر ئه و جورهی که ده ترسا وای بیینی، به لام دیتی له سه ر کورسیله که ی دانیشتووه و ئه گهرچی شه که ت و نه خوشه، به لام روخساری نوورانییه و بزهی تیزاوه. زیاره تکه ران ده وره یان داوه و به ئارامی خه ریکه قسه یان بۆ ده کا. نزیکه ی چاره گیک بهر له هاتی ئالیوشا له پیخه فه که ی هاتبوووه ده ری. زیاره تکه ران زووتر له کاتی خوی له حوجره که دا کۆ بوو بوونه وه و چاوه روانی له خه وه ستانی بوون. چونکه باوه پایسی دلنیای کردبوون که «چه زه تی پیر له خه وه هه لده ستی و هه ر ئه و جورهی به یانی به لینی داوه، جاریکى دیکه له گه ل خوشه ویسته کانی ده دوی.» باوه پایسی ئیمانیکى ته واوی به و به لینه و وشه به وشه ی قسه کانی پیر هه بوو. ئه گه ر ئه وى له سه ره مه رگدا بدیبایه و ئه گه ر بیدیبایه دوا یین هه ناسه ی هه لده کیشی، به لام به لینی داوه هه ستی و مالئاواییان لییکا. ته نانته برۆای به مردنیشی نه ده کرد و هه روا چاوه روان بوو ئه و خوالیخوشبووه زیندوو بیته وه و واده و به لینه که ی به ریته سه ر. به یانی که بۆ خه وتن پاکشابوو، باوه زووسیمای پیگوتبوو: «هه تا جاریکى دیکه له گه ل ئیوه خوشه ویستانم نه دویم، نامرم. ده بی جاریکى دیکه چاوم به روخساری نازه نیتان روون بیته وه و کولوکوی دلمتان بۆ هه لرئیزم.» ئه و راهیبانه ی بۆ ئه و دوا یین و توویژه ی باوه زووسیمای کۆ بوو بوونه وه،

- به خیر بئی، کورپه هیمنه کهم، به خیر بئی، کورپه خوشه ویسته کهم، توش هاتی. ده زمانی دئی.

ئالیوشا چوو بۆلای، له هه مبه ریا چۆکی دادا و دهستی کرد به گریان. له دلله وه دهکولا، سه رتاپای دهله رزی و دهیویست هۆره هۆر بگری.

باوه زووسیمما دهستی راسته ی به سه ریدا هینا و به زه رده خه نه وه گوتی: «مه گری، جارئ بۆم مه گری. خو دیتووته دانیشتووم و قسانده کهم. په نگه بیست سالی دیکه ش بمیتم. هه ر ئه و جوړه ی که ئه و ژنه دلۆقان و به ریزه ی خه لکی ویشگورییه، دویئ لیزاوتا گچکه که ی له باوه شدا بوو، ئه و ئاواته ی بۆ خواستم. خودا ئاگاداری ئه و دایک و کچۆله یه بی.» باوه زووسیمما خاچی خۆی کیشا. «پورفیری، ئه ری نه زرییه که یه ت برد بۆ ئه و جیگایه ی پیمگوتی؟»

مه به سستی ئه و شه ست کوپکه بوو که دویئ ئه و ژنه بۆنخۆشه هینابووی که بیده ی به «که سیکی له خۆی هه ژارتر». ئه و خیر و خیراتانه ی که فاره تیکه و که سینک به خواستی خۆی ده بیه خشی. باوه زووسیمما پورفیری راسپارد بوو ئه و پاره یه بدا به بیوه ژنیکی سه غیربار که شه ش مندالی هه تیوی هه بوو و به هۆی سووتمانی ماله که یه وه تووشی هه ژاری و دامای بوو بوو. پورفیری له وه لامدا گوتی به پئی فه رمان پاره که م گه یاند و «له لایه ن ژنیکی چاکه کار و نه ناسراوه وه» دامه ده ست ئه و ژنه لیکه و ماوه.

پیر له دریزه ی قسه کانیدا به ئالیوشای گوت: «هه سته، کورپه خۆشه ویسته کهم. داده ی چاوم لیکه. چوویه وه بۆ مالی و چاوت به براهه ت کهوت؟» ئالیوشا پینی سه یر بوو که پیر ئاوا به وردی و دلنیا ییه وه پرسیا ری لیده کرد، ئه ویش ته نیا سه باره ت به یه کییک له براهه تانی. به لام کامیان؟ که وایه په نگه ئه مپروش و دویئیش ئه و ی له به ر خاتری براهه ی ناردیته وه بۆ مالی.

ئالیوشا وه لامی دایه وه: «چاوم به براهه کیانم کهوت.»

- مه به ستم براهه که ته، ئه وه ی دویئ کړنۆشم بۆ برد.

ئالیوشا گوتی: «دویئ دیتم، به لام ئه مپرو نه مدیته وه.»

- بۆ دۆزینه وه ی په له بکه، سه به یئیش برۆ و لینی خافل مه به، ده ست له هه موو شتیک هه لگره و به له ز وه دوی که وه. په نگه هیشتا ده رفه ت مایی به رگری له کاره ساتیکی سامناک بکه ی. دویئ بۆیه کړنۆشم بۆ برد، ئازاریکی گه وره له بۆسه ی دایه.

له ناکاو بیده نگ بوو و له وه ده چوو بیر بکاته وه. قسه کانی سه یر بوو. باوه یوسف که شایه دی ئه و دیمه نه ی دویئ بوو، له گه ل باوه پایسی چاویکیان له یه کتر کرد. ئالیوشا نه ی توانی له و پرسیا ره خۆی بیویئ که: «گه وره م، جوان له قسه کانت ناگه م... ئه و ئازاره گه وره چیه له بۆسه ی کاکم دایه؟» ده نگی ده له رزی و دلله کوته ی پیکه وتبوو.

«هه ر مه پرسه. وادیاره دویئ چاوم به شتیک ترسناک کهوت... هه ر ده لئی هه موو داها توویم له چاوانیدا ده خوینده وه. سه رنجیک له چاویدا دیار بوو. ئه و جوړه سه رنجه ی که چاوی داگرتبوو به جارئ تووشی ترس و دلله راوکیی کردم. جاریک یان دوو جار له ماوه ی ته مه ندا سه رنجی ئاوام له چاوی پیاویکا دیوه... وه ک ئه وه ی وینه ی چاره نووسی داها تووی تیدا دیار بی، به داخه وه ئه و چاره نووسه ش وه راست گه را. ئالکسی توم نارده ده یدا، چونکه پیمو ابوو ئه دگاری براهه ت یارمه تی ده دا. به لام هه موو شتیک و هه موو چاره نووسیک به ده ست خودایه. ئه گه ر ده نکی گه نم بکه ویته عه رز و نه مرئ، به ته نیا ده میئیته وه: به لام ئه گه ر بمرئ، به ره می باشی ده بی. ئه مه ت له بیر بی.» پیر به بزیه کی ئارامه وه، گوتی: «ئالکسی توشم زۆر به ئارامی ته قدیس کرد، له بیرت نه چی.» ئه وه ی سه باره ت به تو بیری لیده که وه ئه مه یه. له م دیوارانه ده چیته ده ری، به لام وه ک راهییک له دنیا دا ده ژبی، زۆرت نه یار ده بی، به لام ته نانه ت دوژمنه کانیشت خۆشیان ده دویئ. ژیا نت پر ده بی له خه م و ناکامی. به لام له نیو ئه و ناکامیانه دا به خته وه ری ده دۆزیته وه. ژیا ن ته قدیس ده که یه ت و کاریک ده که ی خه لگیش ته قدیسی بکه ن. که ئه وه ش زۆر گرینگه. زات و خووخده ی تو ئه وه یه ئیتر.» پاشان رووی له راهییه کان کرد و به بزیه کی نه رموونیا نه وه گوتی: «باوکان و مامۆستایان، هه تا ئه مپرو

تهنانهت بهخوشيم نهگوتووہ بؤ روخساره جوان و جھیلہکھيم نهوہنده لهلا
 خوُشهويسته. ئيستا پيتان دهليتم. روخساري بؤ من ههوالدهر و
 بووژينهروهی یاد و بيرهوهرييه. له سهردهمی منداليمدا، برايہکی لهخؤم
 گهورهترم ههبوو، له تهمهني حهقده ساليدا لهبهر چاوم گيانيدا. دواتر له
 ماوهی تهمهنمدا ورده ورده بهو باوهره گهيشتم که نهو برايهم ريئوين و
 نيشانهيهک بووه له عالهمی بالا بؤ من. چونکه نهگهر نهو نههاتبايهته
 ژيانمهوه، رهنگه قهت نهبووبايهم به راهيب و پيم نهنايهته نهو م ريگا پيروزهوه،
 لانیکهم وا بير دهکهمهوه. نهو سهرهتا له کاتي منداليمدا خوُی پيشاندام و
 ئيستا له کوُتايی تهمهنمدا، وادياره جاريکی دیکه هاتوتهوه بؤلام. باوکان و
 مامؤستايان، سهرسوورهيئهره که ئالکسی، پوالهتهن توزئ شيوهی نهو دهدا،
 بهلام لهبارهی روُحيهوه ههر دهليی نهوه و زورجاران پيموآبوو نهو گهنجه
 راست براکهی خوُمه و له کوُتايی زيارهتمدا وهک بيرهيئهرهوهيهک و مايهی
 ئيلهاميک، به شيوهيهکی نهيني و رازاوی هاتوتهوه بؤلام. بهجوُريک که نهو
 خهون و خوليا غهرييه تووشي سهرسوورماني کردووم. «پووی کرده نهو
 مريدهی که دهستهونهوزهر له خزمهتيدا پارهوستابوو و گوتی: «گویت لينييه
 پورفيري؟ زورجاران ههستم بهوه کردووه که رهنگت تیکدهچوو و جوُريک
 بهخيلي دلّی دادهگرتی که ئالکسيم له تو خوشتر دهوی. ئيستا بؤت دهرکهوت
 هوی چی بوو، بهلام توُشم بهقهده نهو خوش دهوی و زور جارن خهمی تو
 خهفتهباری کردووم. دوُستانی خوُشهويست، دهمهوی باسی نهولاه، يانی
 براکهمتان بؤبکه، چونکه وجووديکی خوُشهويستتر و گرینگتر و
 شويندانهتر لهو له ژيانمدا نهبووه. دلّم ليورپيژ له خوُشهويستی و هيوايه و
 لهم ساتهدا ژيانی خوُم وا ديته بهرچاو که تازه دهستمپيکردهوتهوه.»

ليردها دهبي بليتم نهو داويين نهخافتنهی باوه زووسيم لهگهل هاورپيکاني
 که له سهرمههرگدا هاتبوون بؤ ديدهنيی، تا رادهيهک له نووسراوهدا
 ماوهتهوه. ئالکسی فيودورؤويچ کارامازوف ماوهيهک دواي مردنی پيرهکهی
 نهوانهی لهبهر نووسيوييهوه. بهلام ئايا نهوه تهنيا وتويژيک بوو که لهو

سهردهمهدا نهنجام درا، يان يادداشتگهليک بوو له وتويژهکاني پيشوو لهگهل
 مامؤستاکهی و خستيوويه سهريهک، بهتهواوی ليتم روون نييه. له
 نووسراوهکهيدا، وتاری باوه زووسيم بايپسانهوه دهپواته پيشی، وهک
 نهوهی سهربردهی خوُی وهک چيروکيک بؤ هاورپيکاني بگيرپيتهوه، نهگهرچی
 له رهوايهتهکاني دیکهی ژياننامهکهدا دهردهکوهی و شکی تيدا نييه وتوويژي
 نهو شهوهی گشتی بووه. نهگهرچی زيارهتکهران زور نهپهرينه نيو
 قسهکانيهوه، نهوانيش جارجار قسهيان دهکرد، چونکه باوه زووسيم
 نهيدهتوانی لهسهريهک نهوہنده قسه بکات، چونکه پيري پرستی ليبرييوو،
 زور جاريش ههناسهی سوار دهبوو و دهنگی دهرندههات و بؤ پشوودان له
 سهر جيگاکهی رادهکشا. نهگهرچی خهوی لينهدهکهوت و هاورپيکانيشی
 بهجتيان نهدههيشت. جاريک يان دووجار وتوويژهکه به ئينجيل خویندنهوهی
 باوه پايسی راگيرا. شياوی باسيشه هيچکس پيوانهبوو باوه زووسيم نهو
 شهوه دهمری. چونکه لهو ئيوارهيهی تهمهنيدا، دواي خهويکی قوولی روُژانه،
 دهتگوت لهپر هيژيکی تازهی هاتوتهوه بهر و له ماوهی نهو وتويژهدا توانی
 خوُی راگری. لهوه دهچوو تين و تاوی خوُشهويستی نهو وره و توانايهی
 پيدايبی؛ بهلام بؤ ماوهيهکی کهم چونکه دواي نهوه خوُری ژيانی ئاوا بوو...
 بهلام نهوه رادهگرين بؤ دوايی. ئيستا تهنيا وام به باش زانی بپهرژيمه سهر
 گيرانهوهکهی ئالکسی فيودورؤويچ کارامازوف و نامههوی خوُ له قهرهی
 باسه وردهکان بدهم. وا باشتره چونکه کورت و پوخت دهبی و نابيته هوی
 ماندوووونی خوینهر. نهگهرچی باشتره دووپاتی بکهمهوه، ئاليووشا زوربهی
 وتويژهکاني پيشووشي بي زياد کردووه.

(۲)

**سەربردە و وتارى قەشە و راھىبى كۆچكردوو، حەزرەتى
زوسىما، وەركىراو لە وتەكانى خۆى، بە قەلەمى نالكسى
نيۇدۇرۇويچ كارامازۇف**

ئەو يادداشتانەى پېۋەندىي بە سەربردەكەۋە ھەيە

(۱) براكەى باۋە زوسىما:

باۋكان و مامۇستايانى خۇشەويست، من لە پارىزگايەكى دوورە دەستى
باكوور، لە شارى و... لە دايكبووم. باۋكم لە تايەفەيەكى رەسەن بوو، بەلام
بەناۋبانگ و خاۋەن پلە و پايە نەبوو. دوو سالانە بووم مردوو و بە ھىچ
شېۋەيەك وەبىرم نايە. مالۇچكەيەكى دارىنەى بۇ دايكم بە ميرات جېھىشت،
لەگەل بړىك پارە و كەلوپەلى مالى، ئەويش ئەۋەندە زۇر نەبوو. ھەر ئەۋەندەى
كە دايكم و منداالەكانى پېيەپرى بچن. منداالەكان دوو دانە بوون. براكەم لە من
گەرەتر بوو. براكەم ناۋى ماركىل بوو منىش زىتۇفى. ئەو ھەشت سال لە من
گەرەتر بوو. زۇرىش ھار و بزىو بوو، بەلام دلۇقان و رۇحسووك. تانە و
تەشەرىشى لە ھىچكەس نەدەدا. لە مالېدا لەگەل من و دايكم و پېشخزمەتەكان
زۇر پووخۇش و لەسەرەخۇ بوو. بۇ خويندن ئازا و زىرەك بوو، بەلام لەگەل
ھاۋپۇلەكانى نەدەسازا. وا نەبوو شەرىيان لەگەل بكا، دايكم ئەوانەى بۇ
گىراۋمەتەۋە. شەش مانگ بەر لە مردنى، لە تەمەنى ھەقدە سالىدا، لەگەل
شاربەدەرىكى سىياسى ئاشنا بوو، ئەو پياۋەديان لە سەر ئازادىخۋازى لە
مۇسكۇۋە بۇ شارەكەى ئىمە تاراندبوو و بە تاقى تەنيا لەو رۇژگارەدا ژيانى بە
سەر دەبرد. ئەو شاربەدەرە بىرمەندىكى باش بوو و لە زانستگا پلەى ھەرە
بەرزى فەلسەفەى وەدەستھېتابوو. نازانم چۇن بوو ھۇگرىيەكى زۇرى بە
ماركىل ھەبوو و داۋاى لىدەكرد زوو زوو سەردانى بكا. كاكەم ھەموو پۇژى

عەسر دەچوو بۇلاى، سى مانگەى زستان بەو شىۋەيە پېۋەندىيان بوو. تا ئەۋەى
بانگيانكرد بۇ پترزبۇرگ، تاكو لە سەر داۋاى خۇى پلە و پايەكەى ديسان
ۋەدەستكەۋىتەۋە، چونكە لەۋى دۇست و ھاۋرپى دەستپۇشستوى ھەبوو.

سەرەتاي پۇژانى پارىز بوو. ماركىل پۇژۋوى نەدەگرت، قسەى خراپى
دەكرد و پىكەنىنى بە پۇژۋو دەھات. دەيگوت: «ھەموۋى قۇپىاتە و خوداش ھەر
نىيە، « من و دايكم و پېشخزمەتەكانى تۇقاندبوو. من ئەۋدەم نۇ سالان بووم،
بۇيە زۇر لەو قسانە دەترسام. چوار پېشخزمەتمان ھەبوو، ھەموۋيان كۇيلەى
زەرخرىد بوون و مالىكىكى ئاشنامان كرىبوونى. لەبىرمە دايكم يەكەى لەو چوار
كەسە كە ناۋى ئافىمىيائى ئاشپەن بوو، لەبەر پىرى بە شەست پۇبل فرۇشتى و
پېشخزمەتتىكى نازادى گرت بەجىي ئەو.

لە شەشەمىن ھەوتوۋى پۇژانى پارىزدا، براكەم كە زۇر لاۋاز و بى داروبار
بوو، چەن جار توشى دەردەبارىكە بووبوو، نەخۇش كەوت. كەلەگەت بوو
بەلام دالگۇشت و بارىكەلە بوو، بەژن و بالايەكى جوانىشى ھەبوو. پىموايە
سەرما لىدابوو و باپەرى كرىبوو، كاتى دوكتۇرمان ھىتا سەرى بە سرتە بە
دايكمى گوت سىلى گرتوۋە و بەحالە حال رەنگە بگاتە بەھارى. دايكم داى لە
پرمەى گريان و لەبەر كاكەم دەپارايەۋە و ھانىدەدا بچى بۇ كلىسە و تۇبە بكا و
فەرزى پىرۇز بەجى بىنى. چونكە ھىشتا دەيتوانى بەرپىدا بىروا. ئەو قسانەشى
جۇرىك بە گويى كاكەمدا دەدا كە شك نەكا ئەو نەخۇشىيە پىسەى گرتوۋە و
ترسى لىبىنىشى. بەلام ئەو قسانەى دايكم قەلسى كرد و زۇرى قسەى ناھەز و
كفرۋاى بە كلىسە گوت. بەۋحالەشەۋە چوو دەمالى فكرەۋە. خىراش تىگەيشت
نەخۇشىيەكەى سەختە و جىگاي مەترسىيە، بۇيە دايكم داۋاى لىدەكا بچى بۇ
دانپىنانان و تۇبە كردن و بەجىپىتەنى ئەو فەرزە پىرۇزە. لە راستىدا، لەمىژبوو
تىگەيشتبوو حالى باش نىيە و ھەستى بە بېھىزى خۇى دەكرد. سالىك بەر لە
دەركەۋتتى نەخۇشىيەكەى كاتى شىۋكردن بە من و دايكمى كوت: «زۇرتان
لەگەل نامىنم، رەنگە لە سالىك زياتر زىندوو نەمىنم.» كە دواتر دەركەۋت
قسەكەى پىشۋىژىيەك بوو ۋەراست گەرا.

سى پۇژ ئىپەرى و ھەوتووى پىرۇز بەسەردا ھات. بەيانی پۇژى سى شەممە كاکم سازبوو بچى بۇ كلىسە. گوتى: «دايە، ئەم كارە تەنيا لەبەر دلئى تۇ دەكەم، بۇ ئەوھى بېتتە ھۆى پەزايەت و ھىور بوونەوھى دلئى. «دايىم لەبەر شادى و خەفەت دەستىكرد بە گريان. لەبەر خۆيەوھى گوتى: «بۆيە گۇرانيكى ئاواى بەسەردا ھاتووه، پەنگە كۇتايىي ژيانى نزيك بوويىتەوھ. «بەلام نەيتوانى ماوھىەكى زۇر ھاتوچۆى كلىسە بكات و لە جىدا كەوت، بۆيە ناچار بوو لە مالى فەرزى توبە و دانپانان بەجى بىتى.

ئىوارەى يەككىك لە پۇژەكانى جىزنى پاك بوو، پۇژىكى خۇش و تاووساو بوو، ھەوا بۇن و بەرامەى دەپۇژاند. لەبىرمە ئەو شەوھەتتا بەيانی كۆخى و خەوى لىنەكەوت. ئىتر لەوھەبەدواوھ شەوانە كۆخە و پشوووسوارى ھەجمانى لى ھەلدەگرت. بەلام بەيانی خۆى پۇشتە دەكردەوھ و ھەولئى دەدا لە سەر كورسىلەيەكى لانكەيى دانىشى. ئىستاش لەبەر چاومە، دلۇقان و ھىدى دادەنىشت و بەوھالە پەرۇشەيەوھ زەردەى دەگرت و رۇخسارى شاد و گەشاوھ بوو. گۇرانيكى سەيرى بەسەردا ھات، پەرسىتارىكى پىر كە پىپىرادەگەشىت، چووه ژوورەكەى و گوتى: «خۇشەويستەكەم، ئىزن بدە چرايەك لە ھەمبەر پەيكەرەى پىرۇزدا ھەلكەم. «چونكە بەر لەوھە نەيدەھىشت و چراكەى دەكوژاندەوھ.

– ھەلىكە، باشە ھەلىكە، واديارە جاران ھەلەبووم بەرگىيى ئەو كارەم لى دەكردى. كاتى چراكە ھەلدەكەى، دوعا دەخويىنى و منىش لە خۇشى تۇ دەستدەكەم بە دوعا كردن.

ئەو قسانە بەلاى ئىمەوھ زۇر سەير بوو و دايىم دەچووه وەتاغەكەى خۆى و دەگرىا، بەلام كاتىك دەچوو بۇلاى كاکم فرمىسكەكانى دەسپى و خۆى شاد و بىخەم نىشانەدا. ئەو دەيگوت: «دايەگيان مەگرى، من ماوھىەكى زۇر دەژىم و ئەوئندە دەمىنم شادىتان لەگەل بەكەم و ژيانىش لەبەر چاوم خۇش و شىرىنە. « ئاخ كورە خۇشەويستەكەم، چۇن دەتوانى باسى شادى بەكى، لە شوئىتىك كە شەوانە بە پشوووسوارى و چەقوچۆوھ پادەكشىيى و كۆخە وا پىرانت پىدەكا. لەوانەيە سىنگت لەبەرىەك بچى.

كاکم وەلامى دايەوھ: «دايەگيان مەگرى، ژيان وەك بەھەشت وايە، ئىمەش ھەموومان بەھەشتىن، بەلام نايىبىن، ئەگەر بىبىن، پۇژى دوايى لە سەر زەوى بەھەشتمان دەبى. «

ھەموو سەريان لە قسەكانى سور مابوو، قسەكانى سەير بوو و راشكاوانە قسەيدەكرد. شوئىنى لە سەر ھەموومان دانابوو و دەگرىاين. دۇست و ئاشنا دەھاتن بۇ دىدەنىمان. پىدەگوتن: «خۇشەويستەكانم، من چىمكردووه ئىوھ ئەوئندەتان خۇشەويىم؟ چۇن دەتوانن مرۇقىكى وەك منتان خۇش بووى؟ بۇ ھەتا ئىستا نەمدەزانى و پىزى ئەو ھەموو خۇشەويستىيەم لەبەر نەبوو؟

كاتىك پىشخزمەتەكان دەچوون بۇلاى، لەپەستا دەيگوت: «ئازىزانى دلۇسۇز و دلۇقان، بۇ ئەوئندەم خزمەت پىدەكەن، كوا من شىاوى ئەوھم؟ ئەگەر خۇدا ئىرادەى لە سەر بى و بىنم، قەرەبووى خزمەتەكانتان دەكەمەوھ، چونكە ھەموو خەلك ئەركى سەر شانيانە خزمەت بە يەكتر بەكەن. «دايىم، ھەروا كە گويى راکرتبوو، سەرى دەلەقان. «خۇشەويستەكەم نەخۇشىن بۇتە ھۆى ئەوھى وا بلىى. «

ئەو دەيگوت: «دايەگيان، خۇشەويستەكەم، دەبى خزمەتكار و ئەرباب بم، بەلام ئەگەر وايە، من دەبمە خزمەتكارى خزمەتكارەكانم. راست ئەو جۇرەى ئەوان خزمەت بە من دەكەن. جگە لەوھش، دايەگيان، ھەركام لە ئىمە دەرھەق بە مرۇقەكانى دىكە تاوانمان كردووه و منىش لە ھەموو كەسىك زىاتر. «

دايىم بەراستى پىكەنىنى بەو قسەيە ھات، بەچاوى فرمىسكاويىيەوھ بزەى دەھاتى. «بۇ، بۇ دەرھەق بە ھەموو مرۇقەكان و لە ھەموو كەس زىاتر تاوانت ئەنجامداوھ؟ دزان و پىاوكوژان تاوانبارن، بەلام تۇ چىتكردووه كە خۇت لە ھەموو كەس بە تاوانبارتر دەزانى؟»

دەيگوت: «دايىكە خۇشەويستەكەم، ھىزى دلەكەم، «(لەو كاتەدا دەستى كردبوو بەو قسە و وشە ناسكانە) ھىزى دلەكەم، خۇشەويستەكەم، بىروا بەكە ھەر كەسەى بەخاترى كەسىكى دىكە و ھەموو شتىك، بەرپرسە. نازانم چۇنى دەرپرم، بەلام بە برواى من ئاوايە و بەراستىش ھەروايە. ئىمە گويىمان بەو شتانه

نابزوی و ههروا دهژیین و تووربه دهبین و خوشمان نازانین؟» بهم جوړه ئه و هه موو رۆژئ شادتر و سه روډل خوشتو ده بوو و به تاسه یه کی زیاتر له رۆژئ پیشووه وه هه لده ستا. کاتیگ دوکتور دهات، که پیاویکی پیری ئالمانی بوو، ناوی ئایزین ئیشمیت بوو، به گالته پییده گوت:

- دهی دوکتور رۆژئکی دیکه م له م دنیا به مولهت ماوه؟

دوکتور له وهلامدا دهیگوت: «زورت ماوه، سالانیکی زور هه ده مینی.»
به سه رسامی دهیگوت: «سالانیکی زور؟ بو رۆژان بیژیرین؟ بو مروف رۆژئیک سه روزیاده بو ئه وهی به خته وه ری بناسی. خو شه ویستانم، بو شه ر و ئازاوه ساز ده که یین و هه ولده ده یین یه کتری ببوغزینین و خو مان له که سانی دیکه پی زیاتر بی؟ ده بی راست برۆین بو سه یرانگا و پیاسه کردن و گه مه و یاری. یه کترمان خو شبوئ، قه دری یه کتر بزانیین و یه کتر ماچبکه یین و مه تحی ژیان بکه یین.»

دوکتور کاتی دایکم هه تا به رده رگای له گه ل چوو، پییگوت: «کوربه که ت زوری نه ماوه، نه خو شیی خه ریکه شوین له سه ر زه یینشی داده نی.»

په نجیره ی ژووره که ی به ره و باخ بوو. باخه که مان پر له دار و دره ختی پیر و نه مام و لاوین بوو، تازه خه ریک بوو چرویان دهرده کرد. مه ل و په رۆکی به هاری به نیو لق و پوپه کاندان ده فرین و له بهر په نجیره کاندان جریوه جریویان بوو. کاتی چاوی به و چوله کانه که وت، مه تحی کردن و داوای لیبورنی له ئه وانیش کرد، «په رۆکه ئازاده کان، فرنده به خته وه ره کان، لیم ببوورن، چونکه دهره ق به ئیوه ش تاوانم کردوه.» هیچکام له ئیمه ئه و کاته له و قسانه ی نه ده گه یشتین، به لام ئه و فرمیسی شادیی هه لده وه راند. دهیگوت: «به لئ وه ک شکو و گه وره یی خودا بالنده و دره خت و چیمه ن و ئاسمان له ده ور به رم بوون، به لام من به رووره شی و سپله یی ده ژیام و بی حورمه تیم ده کرد و چاوم به رایئ نه ده دا ئه و هه موو جوانی و شکویه ببینم.»

دایکم به گریانه وه دهیگوت: «تو بوخوت به تاوانبار ده زانی؟»

دایه گیان، خو شه ویستی دله که م، له خو شیاندا ده گریم، نه ک له بهر خه م. ئه گه رچی ناتوانم بو ت باسبکه م، پیمخو شه له هه مبه ر ئه وانده دا خو م چکۆله که مه وه، چونکه نازانم چون خو شه ویستی خو م دهر برم. من دهره ق به هه موو که س تووشی تاوان بووم، ئه وانیش لیم ده بوورن و به هه شتیش هه ر ئه وه یه. مه گین ئیستا له به هه شت نیم؟

زور شتی دیکه شی ده گوت که له بیرم نه ماوه. له بیرمه جاریکیان هیچکه س له ژووره که ی نه بوو، چووم بۆلای. عه سرئکی تاووساو بوو. خو ر به ره و رۆژئاوا ملی پیوه نابوو و پرشنگه خو اره که ی هه موو ژووره که ی رووناک داگیرابوو. بانگی کردم بۆلای خو ی. منیش چووم. دهستی نایه سه ر شانم و به خو شه ویستی و ریزه وه چاوی له چاوم بری: چهن ساتیک ماق ما و هه روا چاوی تیبریم. پاشان گوتی: «دهی بو ناچی یاری بکه ی؟ برۆ به جئ منیش چیژ له ژیان وه رگره.»

هاتمه ده ری و رویشتم بو یاریکردن. دواي ئه وه، زور جارن له ماوه ی ژیاندا له ناخه وه گریاوم کاتی وه بیرم ده هاته وه که پییگوتم به جئ منیش چیژ له ژیان وه رگره. زور قسه ی جوان و بی وینه ی تری ده کرد، که به داخه وه ئه و کاته لئ تینه ده گه یشتین. سی هه وتوو دواي جیژنی پاک بو هه میشه چاوی لیکننا و به جئ هیشتین. له سه ره مه رگدا هیچ ئالوگورئکی به سه ردا نه هات، ته واو هوشی له سه ر خو ی بوو، به لام نه یده توانی قسه بکا. شادی ده نواند، چاوی زیته ی ده هات و ته ماشای ده کردین. به ده ممانه وه ده گرژیبه وه و بانگی ده کردین بۆلای خو ی. ته نانته له نیو شاره که شدا باس باسی مه رگی ئه و بوو. ئه وانه کاریان تیکردم به لام نه ک زور، له رپوره سمی ناشتیندا زور گریام. ئه و وه خته هیشتا خو م نه ناسیبوو، مندا ل بووم. به لام شوین و هه سستیکی سه یر و شاراوه ی له ناخدا جئ هیشت و هه میشه ئاماده ی خو درخستن و وه لام دانه وه بووم له کاتی پیویستدا. له راستیدا هه رواشی لیته ات.

(۲) شوینتی کتیبی پیروژ له ژيانی باوه زووسیمادا:

من و دایکم به تهنیا ماینه وه. دۆستان وهک ئاموژگاری کردن دایان به گوی دایکمد، که ئه ویش وهک دایکان و باوکانی دیکه من بنیرئ بۆ پترزبۆرگ. گوتیان: «تۆ تهنیا ئه و کورپهت ههیه و دهسته نگیش نییت، ئه گهر لیره رایگری رهنگه داهاتوویهکی باشی نه بی.» پیشنیاریان کرد بمنیریتته فیرگه ی نیزامی له پترزبۆرگ، بۆ ئه وه ی دواتر بجمه ریزی گاردی سه لته نه تییه وه. دایکم ماوهیهکی زۆر دهستی له دلئ نه ده بووه و هه لبران له و تاقه کورپه ی بۆ تامل نه ده کرا. به لام ئاخری بریاریدا بمبا بۆ فیرگه ی نیزامی له پترزبۆرگ و به چاوی فرمیسکاو ی و دلئ ته نگه وه بردمی و بروای وابوو ئه و کاره بۆ به خته وه ری من ده کا. دوا ی ئه وه ئیتیر چاوم پنی نه که وته وه. چونکه ئه ویش سی سال دواتر کوچی دوا یی کرد. له تاوی من و برا که م ئه و سی ساله ی به خه مباری و عازیه تباری رابوارد بوو.

ئه وه ی له سه رده می مندالی وه بیرم دئ هه مووی شیرینه، چونکه هه یچ بیره وه رییه ک به قه د یه که م مالی سه رده می مندالی خو ش نییه. هه لبه ت ئه گهر خو شه ویستی و ته باوره بایی له بنه ماله که دا هه بی. له راستیدا، بیره وه ری شیرین له وانیه له مالی ناخو ش و خراپیشدا هه بی، به و شه رته ی دل به دوا ی شته جوان و شیرینه کاندای بگه ری. له گه ل وه بیر هینانه وه ی ماله که مان یاد و بیره وه ری کتیبی پیروژیش سه ره له ده دا. ئه گه رچی مندال بووم، به لام زۆر تامه زرو ی خویندنه وه ی کتیبیان بووم. ئه و کاته کتیبیکم هه بوو، له و زنجیره کتیبانه ی هه دیسی پیروژ. کتیبه که ناوی (چوارسه د هه دیسی سه رده می کو ن و سه رده می نو ئ) بوو. فیری خویندنه وه ی بووم. ئیستاش ماوه و له سه ر تاقه که یه. وه ک یادگاریکی خو شه ویستی رابردوو هه لمگرتوو ه. له بیرمه هه شت سالم ته مه ن بوو به ره و هه سته مه زه به بی راکیشرام. دایکم روژی دوو شه ممه به ر له جیژنی پاک بۆ عیشای ره بانی بردمی بۆ مالی خودا، (وه بیرم نایه ئه و کاته کاکم له کو ئ بوو). روژیکی خو ش بوو و وا ده زانم ئیستایه و له به ر چاومه. کوانوو یه ک هالووی لی هه لده سته و نه رم نه رم هه لمه که بلاو ده بووه،

له په نجیره یه کی چکوله وه تیشکی خو ر ده هاته ژووری و به ژیر تاقی گومبه زبیه که وه تیشک و هه لمه که ئاویتته ده بوون و شه پۆلی ده دا. ئه و دیمه نه تووشی هه یه جانی کردم، بویه تووی که لامی خودا له دلما چه که ره ی دا. لاویک هاته نیوه راستی کلیساکه، کتیبیکی گه وره ی به ده سته وه بوو. کتیبه که ئه وه ند ه گوره بوو و ئه و کاته پنم سه ییر بوو چونی ده توانی، کتیبه که ی له سه ر ره حلیکی گه وره دانا، کردییه وه و ده سته ی کرد به خویندنه وه ی. بۆ یه که م جار تیگه ی شتم له کلیسای خودادا شتیک ده خویننه وه. وه ک هه قایه ت ده یگه راپه وه: له ولاتی «عه وس» پیاویک ده ژیا، ئه و پیاوه دیندار و له خودا ترس بوو. مال و سامانیکی زۆری هه بوو، سه دان سه ری وشتر و مه ر و یه کسم هه بوو. منداله کانی به تیرو ته سه لی ده ژیان و به دیتتی ئه و هه موو مال و سامانه خه نی بوو بوون. باوکیان زۆری خو ش ده ویستن و دوعای بۆ ده کردن. «له وه ده ترسا کورپه کانی به و خو اردن و خو ش رابواردنه تووشی گوناح بوو بیتن.» وا ری که وت شه یتان له گه ل کورپه کانی خو ی چوونه باره گای یه زدان. به خودای گوت عه رز و ئاسمان و ژیر زه ویش گه راوم. خودا لی پرسی: چاوت به ئه یوب که وت، ئه و به نده ئیمانداره م؟» خودا که ئاماژه ی به و به نده پیروژ و مه زنه ی خو ی کرد لافی به سه ر شه یتاندا لیدا. شه یتانیش پیکه نینی به قسه که ی هات. «ئه و به نده یه ت به من بسپی ره، جا ئه وسا ده بیینی چۆنت لی یاخی ده بی و دژایه تیت له گه ل ده کا و جنیوت پیده دا.» خوداش ئه و پیاوه عادل ه ی، که ئه و هه مووه خو ش ده ویست، دایه ده ست شه یتان. شه یتانیش هه ر له ریوه وه ک برووسکه راسا، کورپه کانی و وشتر و مه ر و مالآت و سامانه که ی له نیو برد و هه یچی به ده ست نه هیشته. ئه یووب که ئه وه ی دی جلوبه رگی له به ر خو ی دامالی و سه ری نایه عه رزی و هاواری کرد: «به رووتی له دایک بووم و به رووتیش ده چمه ئامیزی خاک؛ خودا خو ی داویه تی و خو شی ساندوو یه ته وه. پیروژ و مه باره ک بی ناوی خودا هه تا دنیا به دنیا یه.»

باوكان و مامۆستايان، بمبوورن ئەگەر دەگریم، بە دەستی خۆم نییه. سەر لهبەری سەردەمی مندالیم ھاتۆتەو بەرچاوی و وەك ئەو كاتە بە سینگی مندالیکی ھەشت سالانە ھەناسە دەكێشتم. وەك ئەو سەردەمە ھەست بە ترس و شادی و سەرسوڕمان دەكەم. ئەو كاتە ڕەوھێ و شتر خەیاڵیان داگیر كردم. شەیتانیش كە ئاوا قسەى لەگەڵ خودا دەكرد و خوداش كە ئاوا بەندەكەى خۆى تووشى زیان و نابوودى كرد، بەندەكەشى كە ھاواری دەكرد: «پیرۆز و مەبارەك بى ناوى تۆ، شوكرانە بژیرم، ئەگەرچى ئەو سزا قورسەت پى ڕەوا دىم.» دواى ئەو ئاوازی نەرم و دل بەلاوینی كلیسە: «ئیزن بەرموو با دوعا و پارانەو ھەم بگاتە بارەگاكت.» ديسان ھالايو لە كوونوكە ھەستا و قەشە چۆكى دادا و دەستكرد بە پارانەو. لەو بەدواو. ھەر دوینی ديسان ئەو كتیبەم خویندەو. قەت نەمتوانیو ئەو چیرۆكە پیرۆزە بخوینمەو و فرمیسك ھەلنەو ھەریتم. ئەو چیرۆكە چ گەورەیی و رازیکى قوولى تىدايە. دواتر ھیندى وشەى سووك و لۆمە و لەقەم و وتەى گالته جارانەم بە گوئ گەيشتەو، تاقمیكى ھەرزە و لەخۆبايى دەیانگوت: «خودا خۆشەو ىستترين بەندەى خۆى بۆ رابواردن دايە دەست شەیتان، جگەرگۆشەكانى لىستاند، ئازاي ئەندامى بە كوون و دەمەل داړزاند و بیچارە بە تەلەزمە بەرد و لەتکە سوالات كیم و زووخى لەشى خۆى پاك دەكردەو. جەستەى ھەموو كرمەریز بوو. ئەو ھەشى تەنیا لەبەر ئەو ھەرد، تاكو لەبەر چاوى شەیتان خۆى رانى و بلئ: چاوی لیکە بەندەى من لەبەر ئەشقى من ئامادەى چ ئازار و ئەشكەنجەىەك تامل بكا!» بەلام گەورەیی ئەو لە راستیدا وەك رازیکى شاراو ھەوایە و لەو كتیبەدا ژيانى ھەرمان و ژيانى مرۆفى خاكى پیکەو ھەگریدراو ھەوایە و لە سەر ھەقیقەتى دنیایی ھەقیقەتى جاويدانى ڕۆنراو. خولقینەر راست وەك ڕۆژانى سەرەتای خولقان كە ھەموو ڕۆژیکى بەو مەتەح و پیاھەلدانە رادەبوارد: «ئەو ھەى خولقاندوومە بى ھیکمەت نییه، «چاوی لە ئەیووب دەکا و ديسان پەسنی دەسکاری خۆى دەکا. ئەیووبیش بە مەتھکردنى خودا و جگە لە ئەو خۆى بە بەندەى تەواوى ئافەریدەكانى خودا دەزانى ھەر لە ڕۆژى بەریو ھەتا دنیا بە دنیایە، چونکە

ھەر لەبەر ئەو كارە بۆتە پیغەمبەر و ئەو ئەركەى پى سپێردراو ھە. خودایەگیان چەندە كتیبىكى چاكە. (كتیبى ئەیووب) چەندەى پەند و ئامۆژگارى تىدايە! كتیبى پیرۆزیش خۆى زۆر كتیبى چاكە، چ مۆجزەىەكە و لەرپى ئەو ھەو ھەو چ تواناییەك بە مرۆف دراو ھە. وەك چوارچێو ھەك وایە دنیا و مرۆف و سروشت و زاتى مرۆفى تیگیراو ھە ھەموو شتیكى تىدايە، یاسایەكە بۆ ھەموو شتیك و ھەموو سەردەمىك. چەندەى راز و نەینى تىدايە و ئاشكرا كراو ھە. خودا سەر لەنووى ئەیووبى بووژاندەو ھە و ساریژى كرد. ديسان مال و سامانى پىداو ھە. سالانیكى زۆر رادەبرى و خودا مندالی دیکەى دەداتى و دلایان پىدەبەستى. بەلام چۆنى ئەو مندالە تازانە خۆش بوى، كە مندالەكانى پىشووى نەماون. داخى ئەوان جەرگی بەسێلەو ھاو؟ بە وەبیر ھینانەو ھەى ئەوان چۆن دل بەو مندالە تازانە بەستى، ئەگەرچى زۆریش خۆشەو ىست بن؟ بەلام دەیتوانى، دەیتوانى. ئەو ھەش رازى گەورەى ژيانى مرۆفە كە خەمى كۆنە وردە وردە لەبیر دەچیتەو ھە و شادی و خۆشى جیگای دەگریتەو ھە. ھیمنايەتى پىرى جیگای بزۆزى و كەفوكولى لاوى دەگریتەو ھە. من ھەموو ڕۆژیک خۆرى تازە ھەلاتوو تەقدیس دەكەم و وەك رابردوو دلەم بۆ دیدارى تامەزۆیە. بەلام ئىستا خۆرنشینم خۆشتر دەوى، پڕشنگە بەرز و خوار و خێچەكانى و ئەو یادە نەرموونیانەى لەگەل پڕشنگى خۆر دەژيیتەو ھە. وینەگەلیكى زۆر خۆشەو ىست كە سەرلەبەرى تەمەنى دريژ و پڕ بەختەو ھەرىم. لە سەر و ئەو ھەشەو ھە «ھەقیقەتى ئاسمانى» كە پڕشنگدار و بەخشنە و ئاشتییەنەرە. پىو ھەگریداو ھە. تەمەنم خەریكە دەگاتە كۆتایی، ئەو ھەم لىروونە، بەلام ھەر تاقە ڕۆژیک لە تەمەنم مابى، ھەستدەكەم ژيانى خاكى من لەگەل ژيانى تازەى ئازاد و نەناسراو. بەلام نزیك. لە پىو ھەندى دایە و نزیك بوونەو ھەكەى گیانم ھەلەرزین دەخا، زەینم ڕووناك دەكاتەو ھە و دلەم كە لاوړیژ دەكا لە فرمیسكى تاسە و شادی.

ھاوړییان و مامۆستايان، زۆر جارن بیستوومە لەم دوايیانەشدا زۆر جار بەگویم دەگاتەو ھە. قەشەكان و لە سەر و ئەوانیشەو ھە قەشەى گوندەكان، لە ھەموو لایەكەو ھە لە دەست داھاتى كەم و چارەنووسى لیلیان سكالایانە. بە

پاشکاوای ده‌لین و تهنانهت ده‌شینووسن - خۆم خویندووومه‌ته‌وه - به هۆی داهااتی که‌مه‌وه، دل ساردن و تاقه‌تیا نیه که‌لامی خودا فیری خه‌لک بکه‌ن. ئە‌گەر پیر‌ه‌وانی لووتیر و له‌دین وەر‌گه‌راوان بێن و به‌نده‌کانی خودا گومرا بکه‌ن، ئە‌وان کاریان به‌ سه‌ریان‌ه‌وه‌ نییه و به‌ریان لی‌به‌ره‌للا ده‌که‌ن، چونکه مووچه و به‌راته‌که‌یان که‌مه. خودا بکا داها‌ته‌که‌یان زۆر بی، چونکه زۆر به‌لایانه‌وه‌ گرینگ و خۆشه‌ویسته، سکا‌لاشیان به‌ جییه و هه‌قیانه. به‌لام راستان ده‌وی ئە‌گەر که‌سیک له‌و باره‌وه‌ گله‌یی و سکا‌لاشی هه‌بی، نیوه‌ی راستی خه‌تای ئیمه‌یه. چونکه له‌وانه‌یه‌ ئە‌و که‌سه‌ سه‌ری نه‌په‌رژئ و بلئ هه‌موو کاتی‌ک سه‌رقالی کار و باری ئایینییه. به‌لام هه‌موو کاتی‌ک وانیه، تهنانهت له‌ هه‌وتوودا سه‌عاتیکی وه‌خت هه‌یه‌ بۆ زکر و تاعه‌تی خودا. سه‌رتا سه‌ری سال کار ناکات و ده‌ستیش له‌ په‌ش و سپی نادا. وا چاکه‌ هه‌وتووی جاریک، سه‌عاتیک له‌ ئیواره، سه‌ره‌تا ئە‌گەر بۆی بلوئ مندالانی‌ش له‌ خۆی کۆ کاته‌وه - باوکی ئە‌و مندالانه‌ به‌ گوینیان ده‌گاته‌وه‌ و ئە‌وانیش دین بۆ لای. بۆ ئە‌و کاره‌ش پپووست ناکا ژووری گه‌وره‌ ساز بکه‌ن. چاکتر وایه‌ ئە‌و بیان بات بۆ ماله‌که‌ی خۆی. خۆ ماله‌که‌ی به‌ قورناگرن. ته‌نیا سه‌عاتیک له‌وی ده‌بن. وا باشه‌ ئە‌و کتیبه‌ بکاته‌وه‌ و ده‌ستبکات به‌ خویندنه‌وه‌ی، به‌ بی ئە‌وه‌ی قسه‌ی که‌له‌که‌له‌ و بی سه‌ره‌ و به‌ره‌ بکات. هیدی و دلۆقان و دوور له‌ ده‌مار و خۆن‌واندن. شاد بی له‌وه‌ی بۆیان ده‌خوینیته‌وه‌ و ئە‌وانیش به‌ تامه‌زرویی گوینیان راگرتووه. ئە‌و خۆی که‌لامی خودای خۆش ده‌وی و ته‌نیا جار و بار پاده‌وه‌ستی و هیندی وشه‌ و زاراهه‌یه‌ خه‌لکی ره‌شوکی تینی‌ناگه‌ن، بۆیان شیده‌کاته‌وه‌. خه‌متان نه‌بی، ئە‌وان له‌ هه‌موو شتیک ده‌گه‌ن. دلئ ئیماندار له‌ هه‌موو شتیک ده‌گا! وا باشه‌ به‌ سه‌ر هاتی ئیبراهیم و سارا‌یان بۆ بخوینیته‌وه‌، ئیسحاق و په‌بکا، چۆنییه‌تی چوونی یه‌عقوب بۆلای لابان و زۆران گرتن له‌گه‌ل خودا له‌ خه‌ونیدا و به‌ گوتنی «ئهم شوینه‌ پیرۆزه» شوین له‌ سه‌ر زه‌ینی ئیمان‌داری لادیی دانه‌ن. واباشه‌ بخوینیته‌وه‌، به‌تایبه‌ت بۆ مندالان، که‌ براکانی یوسف ئە‌و منداله‌ نازدار و دلناسکه‌، ئە‌و پیغه‌مبه‌ره‌یان خسته‌ نیو

بیره‌وه‌ و به‌ باوکیان گوت گورگ خوار‌دوو‌یه‌تی. کراسه‌ له‌ خوین شه‌لاله‌که‌شیان پیشان باوکیان دا. وا باشه‌ بۆیان بخوینیته‌وه‌ که‌ براکانی دواتر بۆ وده‌ست هینانی گه‌نم چوون بۆ میسر، یوسف له‌وی ده‌سه‌لاتداریکی گه‌وره‌ بوو و ئە‌وان نه‌یان ناسییه‌وه‌، نازاری دان و تۆمه‌تباری کردن و بنیامینی برای به‌ بارمه‌ته‌ لای خۆی گلدایه‌وه‌، هه‌مووشی له‌ به‌ر خۆشه‌ویستی: «خۆشم ده‌وین و له‌ به‌ر خۆشه‌ویستی نازارتان ده‌ده‌م.» چونکه‌ قه‌تی له‌ بیر ناچی له‌ گوی بیره‌که‌ و له‌ به‌ر قه‌رچه‌ قه‌رچ و کۆله‌کۆلی هه‌تاو فرۆشتیان به‌ بازرگانان. ئە‌ویش لاقی له‌ عه‌رزى وەر‌ژاندبوو و گریابوو، له‌ به‌ر براکانی پارابوو به‌ کویله‌تی نه‌ی فرۆشن به‌ که‌سیکی نه‌ناس و غه‌واره. به‌لام کاتی‌ک چاوی پیمان که‌وت. دواى ئە‌و هه‌موو ساله‌، له‌ پاده‌به‌ده‌ر ریزی لیگرتن، به‌لام له‌ به‌ر خۆشه‌ویستی زۆر نازاریدان. ئاخ‌ریش دلئ بروایی نه‌دا نازار چیشته‌که‌یان ببینی، رۆیشت له‌لایان و له‌ سه‌ر جیوبانه‌که‌ی راکشا و ده‌ستیکرد به‌ گریان. دواى گریانیکی زۆر، چاوی سه‌ری و شاد و لیو به‌ بزه‌ گه‌رایه‌وه‌ بۆ لایان و گوتی: «براکانم، من یوسفی براتانم!» چاکتر وایه‌ زیاتریان بۆ بخوینیته‌وه‌ که‌ یه‌عقوبی پیر کاتی‌ک بۆی ده‌رکه‌وت، کورپه‌ نازداره‌که‌ی زیندوو، شادی له‌ دلئ گه‌را. ولاته‌که‌ی خۆی به‌جی‌هیشته‌ و چوو بۆ مه‌سر و له‌ ولاتی غه‌ربیا‌یه‌تی کۆچی دوا‌یی کرد. پیشینی گه‌وره‌ی خۆی که‌ له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا وه‌ک رازیکی سه‌ر به‌ مۆر له‌ دلئ خه‌مبار و سه‌بووریدا شار‌دبوویه‌وه‌، به‌ میرات به‌جی‌هیشته‌ و ئە‌ویش ئە‌وه‌ بوو، له‌ رۆله‌کانی و له‌ یه‌هوودا و هیوای گه‌وره‌ی جیهان مه‌سیحای رزگاریده‌ردا سه‌ر هه‌لده‌دا.

باوکان و مامۆستایان، بمبوورن و قه‌لس مه‌بن، ئە‌گه‌ر وه‌ک مندال ده‌ستم کردوو به‌ گێرانه‌وه‌ی باسیک که‌ هه‌مووتان له‌ من باشتری ده‌زانن و سه‌د هینده‌ی من شاره‌زایانه‌تر ده‌توانن به‌یانی بکه‌ن و چه‌نه‌چه‌ن ناکه‌ن. وه‌ک جه‌زم بووبیتم وایه‌، گریان به‌ده‌ست خۆم نییه‌ و داواى لیبور‌دنتان لیده‌که‌م، چونکه‌ هینده‌ ئاشقی کتیبی پیرۆزم بۆیه‌ به‌ خویندنه‌وه‌ و باسکردنی ئە‌و کتیبه‌ حالم لیدی. لئ گه‌رین ئە‌ویش - قه‌شه‌ی خودا - بگری و دلنیا‌بی بیسه‌رانی تووشی

دلەكوتى دەبن. تەنیا تۆۋىكى زانست پىۋىستە . لە دلى خەلكى رەشۇكىدا دايچىنى و لە نىو تارىكايى گيانىدا، لە كاتى رمووده بوون بە تاواندا، وەك خالىكى پووناك، وەك بىرەينەرەويەكى گەورە، ھەر دەمىنى. پىۋىست بە فىرکردن و باسكردى زوريش ناك، بە ئاسانى لە ھەمووى تىدەگا. پىيان وايە خەلكى رەشۇكى تىناگەن؟ چىرۆكى پردلەخورپەى يەستىرى جوان و وەشتىى لەخۇبايىان بۇ بخوئىننەوہ. يان چىرۆكى پر مۆجزەى يونس لە زگى ماسىدا. ھەدىسەكانى پىغەمبەرىشتان لە بىر نەچى، ئەو ھەدىسانە بە تايبەت لە ئىنجىلى لوقا ھەلبىزىرن. (ئەو كارەى من كردم) پاشان كردهوہى پىغەمبەران و بەسەرھاتى ئىمان ھىنانى «پۆلس» پىغەمبەر، (ئەم بە سەرھاتەتان بە ھىچ شىوہىەك نابى لە بىر بچى) ژياننامەى پىاوچاكان و شەھىدانىان بۇ بخوئىننەوہ، بۆۋىنە، ژياننامەى ئالكسى ئەو پىاوہى خودا، ھەر وەھا لە سەروو ھەموويانەوہ، مريەمى مەسرى ئەو شەھىدە پاك و غەيب وىژەى خودا. دەتوانن بە ئەو چىرۆكە سادە و ساكارانە دلىان داگىرن بكنەن و بىنە خۆشەويستىان. گوئ بە دەستەنگى و ھەژارى مەدن، ھەوتووى سەعاتىك بۇ ئەو كارە تەرخان بكنەن، تەنیا سەعاتىكى ناقابىل. جا ئەو كاتە بۇتان دەرەكەوئ خەلكى ئىمە چەندە خىرخواز و ھەقناسن و سەد ھىندەى كارەكەتان ھەق و مزتان دەدەنى.

سەريان لە دلۇقانى قەشە سور دەمىنى و وشە ھاندەرەكانى لە گوئ دەگرن، بىرى لىدەكەنەوہ و بە دلخوازى خۇيان لە كاتى كارى مەزراو مالىدا يارمەتى دەدن و لە رادەبەدەر رىزى بۇ دادەنن - بەم شىوہىە گرفتى مالىنى پىاوى ئاينى چارە سەر دەكرى. ئەو مەسەلەيش ھىندە سانايە جارى وايە پىاو نازانى چۆنى بدركىنى و دەترسى پى پىكەنن و لە گەل ئەوہشدا زور راستە! ئەو كەسەى ئىمانى بە خودا نەبى، باوہرى بە خەلكى خوداش نابى. ئەو كەسەى برواى بە خەلكى خودا ھەبى، ئىمانى بە پاكى و گەورەى خوداش دەبى. ئەگەرچى تا ئەو كاتە برواشى پى نەبووبى، ئاخىرى بەو ئاكامە ھەردەگا.

تەنیا خەلك و توانايى رۆحى داھاتوويان دەبىتە ھۆى ئىمان ھىنانى بى دىنەكانى ئىمە، ئەو كەسانەى كە خۇيان لە زىدەكەيان نامۆ كرىوہ. كەلكى كەلامى مەسىحىش تەنیا ئەوہىە بىكەينە سەر مەشقى خۇمان. بەبى كەلامى خودا خەلك چەواشە دەبن، چونكە گيانىان تىنووى كەلام و ھەموو شتىكى چاك و پاقژە.

بەلاوى، نزيكەى چل سال لە مەو بەر بۇ كۆكردنەوہى يارمەتى بۇ كلىسەكەمان، من و باوہ ئانفيم سەر لە بەرى رپووسيامان لىكدا، شەويك لە قەراغ چۆمىكى گەورە لە لاي دەستەيەك ماسىگرى پاپورەوان ماينەوہ. لاويكى جوانچاكي لادىنى، ھات بۇ لامان، ھەژدە سالان بوو. ناچار بوو رۆژى دواى بەيانى زوو بە ھەلەداوان بگەرپتەوہ و بار و بەندىلى بازركانىك بەرى بۇ رۆخى رپووبارەكە. تىگەيشتم بە چاوى رپوون و نەرم لە ھەمبەرما وىستاوہ و چاوى لە چاوم برپوہ. شەويك لە شەوانى مانگەشەوى گەرم و ئارامى مانگى ژوئەن بوو، تەمىكى فىنك لە چۆمە بەرىنەكە ھەلدەستا. شلپە شلپى ماسىيەكمان بىست. پەلەوہر، چووبوونەوہ ھىلانەكەيان، ھەموو شتىك جوان و بىدەنگ مەتخى خودايان دەكرد. تەنیا من و ئەو كورپە لاوہ خەومان لىنەكەوتبوو و باسى جوانى ئەم دنيايەى خودا و رازە گەورەكەيمان دەكرد. لەم دنيايەدا چلە گىاو كوللە و مىروو و قالۇنچەى زىرپىن، ھەموويان بەشىوہىەكى سەر سورپھىنەر رى و شوئىنى خۇيان دەناسن. ئەگەر چى شعورىان نىيە، بەلام شاىەدى بۇ رازى خودا دەدەن و سات لە دواى سات بە ئەنجامى دەگەيەنن. دىتم ئەو لاوہ كەوتوتە دلەكوتى، پىنگوتم لىرەوارو بالندەكىويىبەكانم خوش دەوئ. بالندە باز بوو، دەنگى ھەموو فرندەكانى دەناسى و بانگى دەكردن. گوتى: «ھەموو شتىكى ئىرە باشە، ھىچ شتىكم لە جەنگەل باشتىر پىشك نايە.»

لە وەلامىدا گوتم: «بەراستى وايە، ھەموو شتىك باش و جوانە، چونكە ھەقىقەتە. بروانە ئەسپ، ئەو ئازلە زەلامەى زور لە مروؤف نزيكە، يان گاي فەقىر و بەستەزمان، بژيووى مروؤف دابىن دەكا، كارى بۇ دەكا، بروانە چەندە

دەرھەق بە مەرۆف وەفادار و سەر لە پینان. ئەگەرچی زۆر جار دلپەقانه لێیان دەدەن، چ دڵنیاوی و نەرمی و جوانییەک لە چاویاندا دیارە! زانیی ئەوەش کە تاوان تەخوونیان ناکەوێ، زۆر دلپەژینە، چونکە هەموویان بەگشتی - جگە لە مەرۆف - بێتاوانن و مەسیح بەر لە ئیمە لە گەل ئەوان بوو.»

پرسی: «بۆ مەسیح لە گەل ئەوانە؟»

گوتم: «جگە لەوە نابێ، چونکە وشە بۆ هەمووانە. تەواوی ئەوەی ئافرێنراوە و لە عەرز و ئاسمانانە، تەنانەت گەلا و چرۆش، هەولێ گەیشتن بە وشەیانە. مەتەنێ شکرێ خودا دەکەن و لە هەمبەر مەسیحدا فرمیسک هەلەدەوێن. ئەوەش بێ ئیختیار و بە هۆی رازی ژیانە بێ تاوانەکیانە و ئەنجامدەدەن.» گوتیشم: «لەو پەڕی لێرەوار، ورچی دێندە و بەسام دەگەرێ، لەگەل ئەوەشدا ترسناک و دێندە بەلام بێ تاوانە.» هەر و هەر گوتم: «پۆژیک ورچی پیر دەچی بۆ لای پیاویکی مەزن و ئیماندار، ئەو پیاوچاکە لە چارداخیک چکۆلە ی نیو دارستانیکدا دەژیا، پیاو زۆر دلۆقانانە و بێتەرس دەچی بۆ لای و لەتێ نانی پێدەدا و دەلی: «بڕۆ مەسیح پشت و پەنات بێ»، ورچەش زۆر بە هیوری بەقسە دەکات و بێ ئەوەی ئازاری پێبگەینێ، ملی رێ دەگرێ و دەروا. لاوەکە زۆر شادمان بوو کە ورچەکە ئازاری بەو پیاوچاکە نەگەیان و بۆ ئەوەش کە مەسیح پشت و پەنای ئەویش بوو، گوتی: «بەراستی خۆشە، ئەو کارانە خودا چەندە باش و جوان و بەرپۆجین!» ئارام و دلخۆش چوو مانی فکەرە. بۆم دەرکەوت کە ئەولاوە تێدەگا. پاشان وەک پەپوولەیکە بێ تاوان خەوی لیکەوت. جحیلی چەندە خۆشە لە خودا بەزیاد بێ! منیش هەتا خەوم لیکەوت هەر دوام بۆ کرد. خودایە هێمنایەتی و پوونای بە سەر بەندەکاندا ببارینە.

(٣) بیرهوهیری سهردهمی لاوی باوه

زوسیما، بهر له وهی بیته راهیب. دوئیل

ماوهی ههشت سال له فیڕگی نیزامی پترزبورگ بووم. بهو فیڕبونه نوئییهی ئەوئ زۆربهی بیرهوهرییهکانی مندالیم رهش داگهرا، ئەگەرچی له بیرم نەچوونەوه. بیر و بڕوا و خووخدهیهکی تازەم بە خۆوه گرت و بوومه بوونهوهریکی زالم و هیچووچ تا پادهیهک دێندە. تەپوشی و ریز و هەلسوکهوتی کومه لایهتی و زمانی فەرهنسی فیڕ بووم. بەلام هەموومان، کە خۆشم وابووم، بە چاوی میگه لیک لە سهربازەکانمان دەروانی. لەو بارهوه رهنگه من له ئەوانی دیکهش خراپتر بووم. چونکە لە هەموو هاوریکانم زیاتر کارتیکه ریم له سەر بوو. کاتیک بەجلوبه رگی ئەفسه ریهوه له فیڕگه کە چووینه دهری، ئاماده بووین له بهر خاتری شهرافه تی گوردانه که مان گیانی خۆمان فیدا بکهین، بەلام هیچکام له ئیمه له مانای راسته قینهی شهرافه ت نهده گهیشتن، ئەگەر کەسیکی تیکهیشتایه ده بوو به گالته جارێ هەمووان. شانازیمان به مەستی و بێبەندوبارییهوه ده کرد. نالیم زاتەن خراپ بووین، تەواوی ئەو لاوانه کەسیکی باش بوون، بەلام ئاکاریان خراپ بوو، ئاکاری منیش له هەمووان خراپتر. ئەوەی خراپتریشی ده کرد، گەیشتن بە پاره بوو. هەر بۆیه بهرە و عەیش و نۆش خوشیم و له نیو گۆمی سه ره رۆیی و خدهی لاوانه دا نوقم بووم و له هیچ کاریکی ناحهز نه ده پرینگامه وه. هۆگریم به متالا بوو، بەلام سهیره ئەو کاته کتیبی پیرۆزم لیکنه ده کردوه. ئەگەرچی هەمیشه له بهر دهستما بوو، قهتی لی هەلنه ده برام. له راستیدا ئەو کتیبه م «بۆ رۆژ و سهعات و بۆ مانگ و سال» هه لگرتیوو، ئەگەرچی تیه ده گهیشتم.

دوای چوار سال ژیان بهو شیوهیه، وا ریکهوت چووم بۆ شارۆچکهی... گوردانه که مان لهوئ جیگیر بووبوو. خه لکی ئەو شارۆچکهیه م به میوانگر و دهوله مند و خۆش گوزهران هاته بهرچاو. چونکە خاوهن خولقو خوویهکی دلته رو شادانه بووم و حهزم له خۆش رابواردن بوو، له هەموو لایهک ناوبانگم دهرکردبوو و هەر کوئ دهچووم بهرووی خۆشه وه پیشواز بیان

لئېدهکردم. پاشان بارودوڅخه که گور او درگايه کی دیکه له بهردهمدا کرایه وه. دل م که و ته داوی کچیکي جوان و چاوکراوه وه، کچه له بنه مالیه کی ریزدا بوو و خاوه نی خووخدهیه کی جوان و بهرز بوو. ئه وان دوله مند و خاوه ن پیگه و دهست رویشتوو بوون. به گهرموگوری و دلفراوانی و هریان دهگرتم و ههستم دهکرد کچه به ئه شق و خوښه ویستیه وه چاوم لیده کا و ئه و خه یاله ش ئه وهنده ی دیکه ئاوری له دل م بهردابوو. دواتر ههستم به وه کرد و به ته و اوی تیگه ی شتم که کولوکوئی عه شقی له ناخدا نه بووه، به لکو ته نیا له خووخده و بیروکه ی به رزی گه یشتووم، که له راستیدا چاره یه کم جگه له وه نه بوو. له گه ل ئه وه شدا ئه و سهردهمه له بهر بادیهه وایی و خو به زلانی نه متوانی پیشنیاری خوازیینی پیگه م، چونکه هه لبران له ژیانی ته نیایی و بزوزی سهردهمی لاوی و گیرفانی پر له پاره تووشی خه فته و په ژاره ی ده کردم. ههر بویه هاتمه سهر ئه وه ی هه تا ماوه یه ک خو له و داره ته نه دهم و خو م راگرم. ئه و کاته له ناکاو فه رمانمان پی درا بو ماوه ی دو مانگ بچین بو شوینیکی دیکه.

داوی دوو مانگ، کاتی گه راینه وه بو م ده رکه وت کچه له گه ل مالیکیکی دهوله مند ی جیرانیان زه ماوه ندی کردوه، پیاویکی زور باش و دلوقان بوو. هیشتا لاو بوو، به لام له من به ته منتر بوو. چاکترین زاوا بوو بو بنه مالیه ی بووک و من وهک ئه و نه ده هاتمه وه. خاوه نی خوینده واریی بالا بوو، که من ئه وه شم نه بوو. ئه و بارودوڅخه چاوه پروان نه کراوه و هه واله تاله وای تووشی دامای کردم، به جارئ زه نیم شله ژا و له وانه بوو شیت بم. له وه ش خراپتر ئه وه بوو. کاتیک بو م ده رکه وت ئه و مالیکه لاوه ماوه یه کی زور له گه ل کچه ده زگیران بوون و له راستیدا چهند جاریشم له مالی ئه وان دیتبوو. به لام فیزو هه و کویری کردبووم و به و پیوه ندیه م نه ده زانی. ئه وه ش زوری خه فته تبار کردم که هه موو که س به وه ی زانیوو به لام من نه مزانیوو. رقیکی کتوپر و ئاگراوی ناخی داگرتم. به رهنگیکی بزراکاو و نیوچاوانی گرژه وه هاته وه بیرم که چهند جار ویستبووم خوښه ویستی خو م ده ربړم، به لام چونکه خو ی شلوی نه ده کرد و وریاییشی پینه دده ام، به و ناکامه گه ی شتم که

رهنگه له و ماوه یه دا پیم پیگه نیی و به گه و جی زانییتم. هه لبه ت دواتر بیستم و وه بیرم هاته وه که قه ت له و کیژه زانایه ناوه شیته وه پیم پیگه نیی. به پیچه وانه ههر کاتیک من ده مویت هه سته خو م ده ربړم به فیلیک باسه که ی ده گوری و مه به ستیکی دیکه ی دینایه گوری. به لام ئه و کاته نه مده توانی بیر بکه مه وه و له ناخه وه تامه زروی توله بووم. ئیستا سهر م سورماوه که دیته وه بیرم ئه و کاته هه سته توله ساندنه وه م زور زالمانه بووه و له گه ل سرووشتی رو حی من سازگار نه بوو. چونکه خاوه نی خولق و خوویه کی نه رمونیانم، ناتوانم بو ماوه یه کی زور رقی که سیک له دلی خو مدا راگرم. ههر بویه ده بوو خو م تووره و تو سن بنوینم و له ناکامدا تووشی سهره روئی و قین و بوغزیکی ره ش هاتم.

چاوه رپی دهره تیک مامه وه و هه لکه وت له حوزووری تا قمیکی زور سووکایه تی به ره قیبه که م بکه م. له خورا به هانه یه کم دیه وه و سووکایه تیم پی کرد. کاتیک بیرو پای خو ی سه باره ت به رو داوه گرینگه که ی سالی ۶ دهربری، پی پیگه نیم و شکانده وه. به وه ی خه لک سووکایه تیبه که شم زور زیره کانه و شوین دانه ر بوو. ئه و کاته داوام لیکرد له و باره وه زیاتر بدوی و کاره که شم هینده بی ئه ده بانه بوو به جارئ پی تی کچوو. چونکه هاوشانی یه کتر نه بووین و من له ئه و که م ته منتر بووم، پله و پایه شم له کو مده لدا له و له خوارتر بوو. بویه کاسه ی سه بری پر بوو و ناماده بوو بو دوئیل له گه لمد. دواتر بو م ده رکه وت به هو ی رق و به خوداشکانه وه ی له و کو رده ا بریاری داوه سینگی خو ی به گولله وه بنی، هه تا راده یه ک به خیلیشی پی ده بردم، رهنگه بهر له زه ماوه نده که شی، سه باره ت به ژنه که ی ههر وای ئیره ی پی بردیتم. بویه پیواوو ئه گه ر له هه مبه ر ئه و سووکایه تیبه ی مندا بیده نگ بی و خو ی له دوئیل بیویری و به گوئی ژنه که ی بگاته وه، له وانه بوو له بهر چاوی سووک بی و خوښه ویستیه که ی دهره ق به ئه و ساردبیته وه. له زووترین کاتدا شایه دیکم په یدا کرد، ئه ویش پیشه نگی هیزه که مان بوو. له و

سەردەمەدا دوئیل سزای قورسى بە دواوہ بوو، بەلام لە نيو ئەفسەراندا باو بوو - دەمارگرژی دێندانە هیندی جار ئاوا بە هیز دەبی و ریشە دادەکوئی.

کوئیایی مانگی ژوئەن بوو. بپارماندا سەعات حەوتی رۆژی دوایی لە قەرەغ شار یەکتەر ببینیئەوہ - بەلام ئەو کاتە رۆدوایک بووہ هۆی گۆران و گەرانەوہم لە ژیاندا. شەوئی، کاتی گەرانەوہ بۆ مائی رقم لە - ئافانسی - خزمەتکارەکەم هەستا و بە هەموو هیزی خۆم دوو زللەم خێواندە لاپوومەتی و خوین بە دەمولوتیدا هاتە خوارێ. ئەو کورە فەقیرە زۆر لە ماوہی سەربازییەکەئێنە پەریبوو، پێشتریش لێمدابوو بەلام نەک ئاوا دێندانە. بپوام پێکەن ئەگەرچی ئەو کارە چل سال لەمەوبەر بوو بەلام بە شەرم و ژانەوہ دیتەوہ بیرم. چوومە سەر جیگاگەم و نزیکەئێ حەوت سەعات خەوتم. کاتیکی لە خەو راپەڕیم، رۆژ هەلاتبوو. هەستام - ئیتر نەمتوانی بخەوم - چوومە بەر پەنجیرەکە و کردمەوہ. بەرەوروی باخەکە راولەستام، خۆر بەرز ببووە، گەرم و جوان بوو، بالندە دەیان جریکاند. لە دلی خۆمدا گوتم: یانی چی، هەستیک لە دلمایە وەک پەستی و شوورەیی دەچی؟ رەنگە هۆی ئەوہ بی خوینی کەسینک دەریژم؟ لە بەر خۆمەوہ گوتم: نا، پیموانییە ئەوہ بی. هی ئەوہیە لە مردن، لە کوژران دەترسم؟ نا، نا ئەوہش نییە... لە پرتیگەیشتم چیە. هۆی ئەوہ بوو شەوئی رابردوو لە ئافانسیسم دابوو! ئەو دیمەنە لە بەر چاوم لاندەچوو، دەتگوت دیسان دوویات دەبیتەوہ؛ ئافانسی بەرەورویم راولەستا بوو و من بە زللە وەری گەرابووم و ئەو قیت راولەستا بوو، هەر دوو دەستی بەردابوو و سەری هەلینابوو و چاوی لە چاوم بپییوو و دەتگوت مەشق دەکا. لەگەڵ هەر زەبریکی لاتراسکەئێ دەبەست و تەنانەت نەیدەویرا دەستی هەلینیتەوہ و بە بەر چاویئەوہ بیگری. ئیستا مرقۆئیک کە تووشی ئەم رۆژە رەشە بوو، هەر وەها مرقۆئیک کە هاوڕەگەزی خۆی ئازاردەدا! چ جینایەتیک! دەتگوت خەنجەرێک هەموو جەستەم ونجر ونجر دەکا. لە کاتیکیدا کە خۆر هەلاتبوو و گەلای داران دەشینیئەوہ و دەردەوشانەوہ و پەلەوەر جریوہیان دەهات، راولەستا بووم، بەلام دەتگوت

زمانم لە گۆ چووہ... دەستم بە بەر چاومەوہ گرت و خۆم دا بە سەر جیویانەکەمدا و دەستمکرد بە فرمیسک هەلوەراندن. پاشان مارکیلی برامم وەبیر هاتەوہ کە لە سەرەمەرگدا بە خزمەتکارەکانی گوتبوو: «خۆشەویستەکانم، بۆ چی خزمەت بە من دەکەن، بۆ خۆشتان دەویم، کوا من شیاوی ئەوہم ئیوہ خزمەتم پێکەن؟» بە زەینمدا هات بلی شیاوی ئەوہ بم؟ ئاخەر کوا من بۆ ئەوہ دەبم کەسینکی دیکە، هاوڕەگەزیک، خولقاو لە سەر شیوہ و ئەدگاری خودا، خزمەت بە من بکا؟ بۆ یەکەم جار لە ژیانمدا ئەم پرسیارە خۆی بە سەردا سەپاندم. کاکم گوتبووی: «دایە گیان، خۆشەویستەکەم، لە راستیدا هەموومان لە هەمبەر یەکتەیدا بەرپرسیین، مخابن مرقۆئەکان لەوہ تیناگەن. ئەگەر لەو بگەیشتبایەن، دەستەوبەجی دنیا دەبووہ بەهەشت.»

هەروا کە دەگریام، لە دلی خۆمدا گوتم: «خودایە دەکرێ ئەمەش درۆ بی؟ لە راستیدا، رەنگە من لە خەلکی زیاتر ئەرکی بەرپرسیایەتیم لە سەر شان بی و لە هەموو خەلکی دنیا ش تاوانبارتر بێم» لە ناکاو، هەر چی هەقیقەتە بەرووناکی لە بەر چاوم زەق بوونەوہ: دەمویست چبکەم؟ دەمویست مرقۆئیکی باش و زیرەک و بە شەرەف بکوژم کە هیچ خراپەییەکی بۆ من نەبووہ. ژنەکەئێ هەتا ئاخری تەمەن لە بەختەوہری بی بەش بکەم و تووشی ئازار بیت و دیقبات. بەم جوړە لە سەر پێخەفەکەم راکشام و گویم بە تێپەڕینی کات نەدا. لە ناکاو شایەدەکەم - پێشەنگەکە - بە دەمانچەوہ هات بمبا.

گوئی: «زۆر چاک لە خەو هەستاوی، وەختی ئەوہیە برۆین، هەستە!» نەمدەزانی چبکەم. بەبی بریار بەملا و بەولادا هەلدەخولام. بەو حالەشەوہ بەرە و عارەبانەکە کەوتینەپری. پیمگوت: «تاویک لێرە راولەستا، خیرا دەگەریمەوہ. جزدانی پارەکەم لە بیر چووہ.» بە هەلەداوان گەرەمەوہ و راست رۆیشتم بۆ لای ژوورە چکۆلەکەئێ ئافانسی و گوتم: «ئافانسی، دوینی دوو زللەم لیدای، بمبوورە.»

داچله کی له وه دهچوو زور ترسایښ، چاوی تییریم؛ تیگه یستم که هم لیبورده بهس نییه و له ریوه به جلویه رگی نه فسه رییه وه که وتم به سهر که وشه کانیدا و سهرم له بهر پیی دانا و گوتم: «بمبوره».
نه مجار به جارئ تووشی سهر سوورمان بوو.

«قور... قوربان نه وه بؤ ئاوا ده که ی؟ کوا من حده ی نه وه م هه یه؟ دهستی کرد به گریان، ههر وهک پیشتیری من، ههر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرت؛ پرویکرده په نجیره که و دای له هورژنی گریان و نازای نه ندای وه له رزین که وت. به هله داوان گه پامه وه بؤ لای شاهیده که م و په ریمه سهر عاره بانه که. گوتم: «ناماده م.» لیمپرسی: «تائیستا مروقی سهر که وتووت دیوه؟ فهرموو نه وه له بهر دهمت راوه ستاوه. وا که وتبوومه نه شه، له مه ودای ریگادا ههر پیکه نیم و قسه مکرد، له بیریشم نییه ده مگوت چی. چاوی تییریم: «وايه کاکي خووم، دیاره پیاویکی ئازا و به جهرگی و شه رافه تی جلویه رگه که مان ده پاریزی.»

کاتیک گه یشتینه شوینی دیاری کراو، نه وان چاوه پروانمان بوون. یه کی دوازه ههنگاویان له یه کتر دوور خستینه وه. ده بوو نه و له پیشدا ته قه بکا. شاد و به نه شه راوه ستام و چاوم له چاوی بری؛ چاوم نه دترووکاند، به خو شه ویستییه وه چاوم لیده کرد، چونکه ده مزانی چی ده که م. گولله که ی ته نیا سهر چیخ لاجانگ و گوچکه می گرت. گوراندم: «خودایه زور شوکور هیچ که س نه کوژرا.» پاشان وهر سوورام و نه وه نده ی دهستم گرتی ده مانچه که م فریدا نیو دار و ده ونه کانه وه.

گوراندم: «جیی تو نه وییه.»
پرومکرده ره قبییه که م و گوتم: «قوربان هیوادارم منی گه مژه ببووری که سووکایه تیم پیکردی و هانمدای ته قه م لیکه ی. من زور له ئیوه خراپترم. نه وه ش به و که سه بلج که له دنیا دا له وت خو شه ویستتر نییه.»
ههر که نه وه م گوت، ههر سیکیان به سهر یاندا گوراندم.

ره قبییه که م به توورپه یی نه راندی: «پیاوی چاک، نه گهر نه تده ویست شه ر بکه ی، بؤ له کولم نه بووییه وه و نه و په نده ت پیدام؟»
به پیکه نییه وه وه لامم دایه وه: «دوینی گه وچ بووم، نه مرو نه قلم له سهر خو یه.

گوتی: «سه باره ت به دوینی باوه رت پیده که م، به لام نه و کاره ی نه مروت جیی سهر سوورمانه و بوم قه بوولناکری.»
دهستم به یه کادا و ده نگم هه لیتا: «بژی، له و باره شه وه له گه لتا هاورام، هه ق به تو یه!»

ده ی ئاخری ته قه ده که ی یان نا؟
گوتم: «نا، نایکه م. نه گهر پیته خو شه دیسان تیریکم پیوه نی، به لام چاکتر وایه نه و کاره نه که ی.»

شاهیده کانیش، به تایبه ت شاهیده که ی من، گورانندی: «به و کاره ت به ره و پروو بوون له گه ل دوژمنه که ت و داوای لیخوشبوون ده ته وئی ئابرووی گوردانه که مان به ری! جا نه وه کاره، نه گهر ده مزانی ئاوا ده که ی...
راوه ستا بووم به ره و پروویان و ئیتر پینه ده که نیم. گوتم: «به راستی له م سهر ده مه دا دوژینه وه ی که سیک که له گه وجییه تی خوی په ژویان بیته وه و به ئاشکرا و له بهر چاوی خه لک ئاوا دان به هه له ی خویدا بنی، جیی سهر سوورمانه؟»

شاهیده که م دیسان گورانندی: «به لام له دوئیلدا نا.»
گوتم: «نه وه ی جیی سهر سوورمانه ههر نه مه یه. چونکه له گه ل گه یشتنه ئیره ده بوو دان به هه له ی خو مدا بنیم، بهر له وه ی نه و گولله یه ک بته قینی. بهر له وه ی تووشی تاوانیکی گه وره ی بکه م، به لام ژیانی خو مان وا ناحه ز کردووه، که به و شیوه یه مه حال بوو داوای لیبورده ی لیکه م. ته نیا دوا ی نه وه ی له مه ودای دوازه ههنگاوه وه که وتمه بهر سییره ی ده مانچه ی ره قبییه که م، قسه کانم بایه خی ده بی بؤی. به لام نه گهر کاتی به ره و پروو بوون و بهر له ته قه کردن داوای لیبورده م بگردایه، حه تمه ن ده یانگوت: «ترسه نوکه، به

دیتنی دهمانچه زاوری چووه. گوئ به قسه‌کانی مه‌دهن.» کاکینه چاو له نیعمه‌ته‌کانی خودا بکه‌ن له ده‌ورویشتی خۆتان، ئاسمانی سامال و هه‌وای پاک و گژوگیای ته‌رچک و بالنده، سروشت رازاوه و بیتاوانه، ئیمه‌ش، ته‌نیا ئیمه، بیخودا و گه‌وج و هه‌پۆلین نازانین ژیان به هه‌شته، چونکه ده‌بی له‌وه بگه‌ین، هه‌رکات له‌وه گه‌یشتین ژیان به هه‌موو جوانیه‌کانیه‌وه ده‌بیته به‌هه‌شت، ئه‌وسا ده‌توانین یه‌کتر له باوه‌ش بگرین و ده‌ستبکه‌ین به‌گریان.»

ده‌کرا زۆر له‌وه زیاتری له سه‌ر برۆم، به‌لام نه‌متوانی. ده‌نگم له به‌ر نه‌شه‌و شادی زمانی وه‌ته‌ته‌له‌ خستم و قسه‌م بۆ نه‌هات. له دلمدا هه‌ستم به به‌خته‌وه‌رییه‌کی ئه‌وه‌نده گه‌وره ده‌کرد که به عومراتی خۆم نه‌مدییوو.

ره‌قیبه‌که‌م گوئی: «وته‌کانت هه‌مووی جوان و به‌ریوجین، وا دیاره مرو‌فیککی ره‌سه‌ن و تیگه‌یشتووی.»

گوتم: «پییکه‌نه» خۆشم پیکه‌نیم، «به‌لام دواتر باوه‌ر به قسه‌کانم ده‌که‌ی.»

گوئی: «به‌ئێ، هه‌رئێستا باوه‌ر به قسه‌کانت ده‌که‌م. تکات لێده‌که‌م ده‌ستت بخه‌ نیو ده‌ستم، چونکه ده‌زانم مرو‌فیککی راستویژی.»

گوتم: «نا، ئێستا نا، دواتر ئه‌گه‌ر به شایانت زانیم و شیایوی پله و پایه‌ی ئیوه بووم، ته‌وقه‌م له گه‌لدا بکه، وا باشتره.»

گه‌راینه‌وه بۆ مائی، له ته‌واوی ماوه‌ی ریگادا شاهیده‌که‌م لۆمه‌ی کردم و من ماچمکرد. هه‌موو هاوقه‌تاره‌کانم له مه‌سه‌له‌یه ئاگادار بوون و لیم کۆبوونه‌وه و ئه‌و پۆژه هه‌تا ئیواره سه‌رکۆنه‌یان کردم.

گوئی: «ئابرووی جلوه‌بهرگه‌که‌مانت بردوووه. ده‌بی ده‌ست له کاره‌که‌ت بکیشیته‌وه.»

تاقمیکیش لایه‌نگرییان لیکردم و گوئی: «له هه‌مه‌یه‌ر گولله‌دا راوه‌ستاوه.»
به‌ئێ راوه‌ستاوه، به‌لام له گولله‌ی دووه‌م ترساوه و داوای لێ خۆشبوونی کردوووه.

ئه‌گه‌ر له کوژران بترسایه، به‌ر له داوای لێخۆشبوون، سه‌ره‌تا به ده‌مانچه‌که‌ی ته‌قه‌ی ده‌کرد، به‌لام ئه‌ ده‌مانچه‌که‌ی فرییدا نیو داروده‌وه‌نه‌کان.

نا وادیاره شتیکی دیکه له گوپی دایه، شتیکی باش. جوړیک ره‌سه‌نایه‌تی.

چاوم لیده‌کردن و گویم بۆ قسه‌کانیان شلکردبوو و که‌یفم پیده‌کرد. گوتم: «دۆستان و هاوقه‌تارانی خۆشه‌ویستم، بۆ ده‌ست له کارکێشانه‌وه‌م خه‌متان نه‌بێ، چونکه ئه‌و کاره‌م کردوووه و ئه‌مرو ئیستیغفانامه‌که‌م راده‌ست کردوووه

و ئه‌گه‌ر لیم قه‌بوولیکه‌ن، له ئه‌رتشه‌ ده‌چمه ده‌ری و ده‌رۆم بۆ کلیسه.»

به‌بیستی ئه‌و قسه‌یه هه‌موو ده‌ستیانکرد به پیکه‌نین.

ده‌ی ئه‌وه‌ت زووتر بگوتبایه و خۆت رزگار بکردایه، ئیمه‌ خۆ ناتوانین راهیب محاکمه‌به‌که‌ین.

پیده‌که‌نین و خویان پیراگیر نه‌ده‌کرا، نه‌ک بۆ لۆمه و تانه، به‌لکو له به‌ر شادی و دل‌سۆزی. هه‌ر له ریوه هه‌ستی دۆستانه‌ی خویان ده‌ری، ته‌نانه‌ت

ئه‌وانه‌ش که وه‌به‌ر تیروتانه‌یان دابووم. مانگیکی ته‌واو، به‌ر له هاتنه‌وه‌ی حوکمه‌که‌م و واز هینانم له ئه‌رتشه‌، پینانده‌گوتم: «کاکێ قه‌شه.» هه‌موو به

زمانی شیرین و دۆستانه‌ له‌گه‌لم ده‌وان و ده‌یان ویست دل‌سۆزیم بۆ بکه‌ن و له‌و کاره‌ پاشگه‌زم بکه‌نه‌وه: «خۆت گه‌وج مه‌که، کوا ئه‌وه کاره؟»

ده‌یانگوت: «نا، مرو‌فیککی ئازا و به‌جه‌رگه، له هه‌مه‌یه‌ر گولله‌دا راوه‌ستا و ده‌یتوانی ئه‌ویش ته‌قه له ره‌قیبه‌که‌ی بکاته‌وه، به‌لام شه‌وی پیشوو خه‌ونی

دیوه ده‌بیته راهیب، بۆیه ئه‌و کاره مرو‌فانه‌یه‌ی کرد.»

خه‌لکی شاره‌که‌ش هه‌ر وایان هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل ده‌کردم، تا ئه‌و کاته زۆر دل‌سۆزانه وه‌ریان ده‌گرتم، به‌لام سه‌ره‌نجیککی وایان نه‌ده‌دامی. زۆری

پینه‌چوو له بیروبروام گه‌یشتن و بانگه‌یشتیان ده‌کردم بۆ مائی. پیتم پیده‌که‌نین، به‌لام له دله‌وه خۆشیانده‌ویستم. ئه‌وه‌شم له بیر نه‌چی ئه‌گه‌رچی

به‌پاشکاوی باسی دوئیه‌که‌ی ئیمه‌یان ده‌کرد، به‌لام فه‌رمانده‌ر و کاربه‌ده‌ستان گوئیان نه‌دایه، چونکه ره‌قیبه‌که‌ی من خزمی نزیککی ژینراله‌که‌مان بوو، چونکه کاره‌که‌ خوینرپیژی و ئاکامی ناخۆشی لینه‌که‌وته‌وه

و من ئىستيعفام دابوو، كارەكەيان بە گالته زانى. ھەر بۆيە ئەو كاتە بەبى ئەوھى گوى بدەمە پىكەننەكەيان، بە دەنگىكى بەرز و نەترسانە دەستمكرد بە قسەكردن، چونكە پىكەننەكەيان دلسۆزانە بوو و لە رووى قين و بوغزەوھ نەبوو. ئەو وتوويزانەش زياتر عەسرانە بەرپوھ دەچوو، بەتايبەت ژنان زوريان حەز بەقسەكانم دەكرد و داوايان لە پياوان دەكرد گوى رابگرن.

ھەر كەسە و بە پىكەننەكەيان دەيانگوت: «ئاخەر چۆن دەبى من بەرپرسی ھەموان بم؟ بۆ ويئە دەكرى من بەرپرسی تو بم؟»

وھلام دايەوھ: «رەنگە ئەوھ نەزانن، چونكە لە ميژە دنيا رىگايەكى جياوازي گرتۆتە بەرو گەورەترين درۆ بە راست دەزانين و چاوەروانيمان لە خەلكيشە درۆمان لە گەل بكەن. لىرەدا بۆ يەكەم جار لەژيانمدا سادقانە و باش دووام و ھەمووتان وەك شىتم چاوە لىدەكەن و پىم پىدەكەن، ئەگەر چى بە چاوى خۆشەويستىيەوھ لىم دەروانن.»

خانەخويكەم بە پىكەننەكەيان گوتى: «ئاخەر چۆن دەتوانين لە خۆشويستنى تو خۆ بپاريزين؟» ژوورەكە پر بوو لە خەلك. لە ناكاو ژنىكى جھيل كە ئەو دوئيەلە بەر ئەو بەرپوھ چوو و تەنيا لەم داويانەدا ويستبووم ببىتە ژنى داھاتووم، ھەستا سەرپىن. نەمزانيبوو كەنگى ھاتووه. ھات بۆ لام و دەستى ھىنا پىشى و گوتى:

- با پىتبلىم، من يەكەم كەسم كە پىتان پىناكەنم. بە پىچەوانە، بە چاوى فرمىسكاوييەوھ سپاستدەكەم و رىزم بۆ خۆت و كرددەوھكەت ھەيە. ميردەكەشى ھات بۆ لام، پاشان ھەموو ھاتنە پىشى و ئەوھندەى نەمابوو دەستبەكەن بە رامووسىنم. دلم لە شادى ليورىژ بووبوو. بەلام پياويكى گەراوھ سەرنجى راکيشام. بە ناو دەمناسى، بەلام ئاشنايەتيم لەگەلى نەبوو و ھەتا ئەو شەوھ لەبزم لە بەزى نەگەرآبوو.

(٤) ميوانى پرپىچوپەنا

ماوھيەكى زور بوو لەو شارە خاوەن پلە و پاىە بوو. ھەموو رىزيان بۆ دادەنا، چونكە دەولەمەند بوو و ناوبانگى بە چاكەكار دەرچوو بوو.

گوژمەيەكى زورى پارە دابوو بە ھەتيوخانە و نەخوشخانەى تايبەتى ليقەوماوان و ئەو خىر و خىراتەشى بە شيوھى نھيئى دەكرد، ئەو كارانەشى لە پاش مەرگى دەركەوت. پياويكى پەنجا سالانە بوو، تارادەيەك نەدوين و خولگ ناخۆش بوو. دەسالىك دەبوو ژنى ھىتابوو، ژنەكەى جوان و جھيل بوو و سى مندالى ھەبوو. رۆژيكيان لاي عەسر بە تاقى تەنيا دانىشتبووم، لە پر درگاي ژوورەكەم كرايەوھ و ئەو كابرايە وەژوور كەوت.

با ئەوھشم لە بىر نەچى، ئىتر لەو شوينەى پىشو نەمابووم. ھەر ئەو كاتەى وازم لە ئەرتەش ھىنا، ژوورىكم بە كرى گرت، ئەو پىريژنەى ژوورەكەم لى بەكرى گرتبوو كۆنە ژنى دەفتەردارىكى دەولەتى بوو. پىشخزمەتى ئەو ژنە كاروبارەكانى منىشى بەرپوھ دەبرد. بۆيەش مالىكەم گويستەوھ، دواى گەرانەوھ لە دوئيەل، لە رووم ھەلنەدەھات چاوە لە چاوى ئافانسى بكەم و ناردمەوھ بۆ گوردان. چونكە كاتىك پياو كاريكى ناحەز دەكا و تووشى شەرمەزاري دەبى، ھىندى جار دەست بۆ كاري گرینگريش دەبا.

ميوانەكەم گوتى: «لە چەند رۆژى رابردوودا لە زور مالان بە تامەزرۆيى گويم بۆ قسەكانت شلكردووه و ئاخىرى برىارم دا لە نزيكەوھ لە گەلت ئاشنايم، تاكو خۆمانەتر لە گەلتدا بدويم. كاكي بەرپىز دەتوانى ئەو لوتقە دەرھەق بە من بكەى؟»

«بە سەر چاوە، بە شانازىشى دەزانم خزمەتكم لە دەست بى.» ئەوھم گوت، بەلام ھەر لە يەكەم ساتەوھ قەلافەتى ئەو كابرايە سەير سەرنجى راکيشام و تارادەيەك لەقسەكەى خۆم پەشيمان بوومەوھ. چونكە خەلكى ئەگەرچى بە تامەزرۆيى گوئيان بۆ قسەكانم شلكردبوو، بەلام ھىچكەس ئاوا بە قەلافەتىكى جىددى و ناو چاوى گرژ و مۆنەوھ نەھاتبوو بۆ لام. ئەو ھاتبووه مالى بۆدەدەنيم و دواى ئەوھى دانىشت گوتى:

- ئيوھ مرۆفنىكى زور بە جەرگ و ئازان، چونكە ويئاتان بەبى پىچوپەنا قسەبكەن و مەترسىيە ئەوھش بوو ئەو قسانە ببنا ھوى ئەوھى لە بەر چاوى ھەموان رەشبن.

له وه لامیدا گوتم: «ئەو تاريفه‌ی ئیوه زیده‌وه‌سفه و من ئەوه‌نده‌ش تاريف هه‌لگر نیم.»

به‌رسقی دامه‌وه: «نا، زیده وه‌سف نییه، ب‌روام پی‌بکه ئەو کاره زۆر له‌وه دژوارتره که بیری لیده‌که‌یته‌وه. هه‌ر ئەوه‌ش شوینی له‌سه‌ر من دانا و هه‌ر ئەوه‌ش بووه هۆی ئەوه‌ی بێم بۆ لاتان. تکایه پیمبلین، هه‌لبه‌ت ئەگه‌ر ئەو کونچکاواییه‌ی من نا‌ره‌حه‌تت نا‌کا. له‌و ساته‌دا که بۆ دوئیل راوه‌ستای و داوای لی‌خۆشبوونت کرد، وه‌ک له‌بیرت بێ هه‌ستت چۆن بوو؟ پرسیاره‌که‌م به‌ پرسیاریکی گه‌وجانه مه‌زانه. به‌ پیچه‌وانه بۆ ئەو پرسیاره بنۆسیکی نه‌ینیم هه‌یه که ره‌نگه دواتر بۆت باسبکه‌م. هه‌لبه‌ت ئەگه‌ر ئیراده‌ی خودای له‌سه‌ر بێ و ناشنایه‌تییه‌که‌مان ره‌نگیکی خۆمانه‌تر به‌خۆه بگرێ.»

له‌ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا که قسه‌ی ده‌کرد، چاوم له‌چاوی بریبوو، «بۆیه له‌ناکا وه‌ستمکرد به‌ته‌واوی لێی دلنیام و متمانه‌ی پیده‌که‌م. منیش زۆر کونچکاو بووم، چونکه هه‌ستمکرد رازیکی سه‌یر له‌ناخیدا هه‌یه.

وه‌لاممدايه‌وه: «پرسیت له‌و کاته‌دا که داوای لی‌خۆشبوونم له‌ره‌قیبه‌که‌م کرد چ هه‌ستیکم هه‌بووه. به‌لام چاکتر وایه هه‌ر له‌سه‌ره‌تای رووداوه‌که‌وه باسی شتیکتان بۆ بکه‌م، که تا ئیستا هیچکه‌س لێی نه‌بیستووم.» ئەوه‌ی له‌نیوان من و ئافانسیدا رووی دابوو، چۆن خۆم دابوو به‌سه‌ر که‌وشه‌کانیدا، هه‌مووم بۆ گێرایه‌وه. له‌کۆتاییدا گوتم: «هه‌ر به‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا بۆت ده‌رده‌که‌وی که دوئيله‌که و ته‌نانه‌ت مردنیش بۆ من ئاسان بووبۆوه، چونکه هه‌نگاوی یه‌که‌مم له‌ماله‌وه هه‌لینابۆوه و به‌گرتنه‌ به‌ری ئەو ریگایه، بۆم ده‌رکه‌وت چوونه پی‌شه‌وه ساناتر له‌گه‌رانه‌وه‌یه و ته‌نانه‌ت ده‌بیته‌هۆی شادی و به‌خته‌وه‌ریش.»

کاتی گویی بۆ راگرتبووم، زۆر به‌تاسه‌شه‌وه چاوی تیبری‌بووم، گوتی: «ته‌واوی به‌سه‌ره‌ت و قسه‌کانت سه‌رنج‌راکیش بوو. من دیسان دیمه‌وه بۆ دیده‌نیت.» ئیتر دوا‌ی ئەو رۆژه هه‌موو ئیواره‌یه‌ک ده‌هات بۆ دیده‌نیم. ئەگه‌ر باسی خۆی بۆ بکر‌دایه‌م، پیکه‌وه ده‌بووینه دۆست و هاو‌پیی گیانی و گیانیک

ده‌بووین له‌دوو جه‌سته‌دا. به‌لام به‌هیچ شیوه‌یه‌ک باسی خۆی نه‌ده‌کرد و به‌رده‌وام سه‌باره‌ت به‌خۆم و ژیانم پرسیاره‌ی ده‌کرد. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، زۆری هۆگر بووبوووم و سه‌باره‌ت به‌هه‌ست و ژیانم به‌پاشکاوای بۆی ده‌وام. له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت پی‌ویست نا‌کا له‌راز و نه‌هینییه‌کانی ژیانم نا‌گادار بم. به‌بێ ئەوه‌ش ده‌توانم تیگه‌م پیاوی چاکه‌یان نا. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه ئەو مرو‌فیکی جیددییه و له‌من گه‌وره‌تریشه، که‌چی دێ بۆ دیده‌نی لایکی وه‌ک من و وه‌ک هاوشانی خۆی چاوم لیده‌کا. زۆر شتی‌شی لیوه‌ فی‌ربوووم و که‌لکم له‌ئەزمونه‌کانی وه‌رگرت، چونکه خاوه‌نی بیر و زه‌ینیکی به‌رز و پووناک بوو.

له‌ناکاو پی‌نگوتم: «سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ژیان به‌هه‌شته زۆرم بیرکردۆته‌وه.» هه‌ر وه‌ها له‌دریژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «له‌راستیدا جگه‌له‌وه‌بیر له‌هیچ شتیکی دیکه‌ناکه‌مه‌وه.» چاویکی لی‌کردم و بزهی هاتی. «له‌ئیوه زیاترم ب‌روا پی‌هه‌تی، دواتر پی‌تده‌لیم بۆ.»

گویم بۆ شلکرد و له‌دلی خۆمدا گوتم وا دیاره ده‌یه‌هوی شتی‌کم پی‌بلێ. له‌دریژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «به‌هه‌شت له‌ناخی هه‌مووماندايه و هه‌ر ئیستا ئالیره‌ی جه‌سته‌مدایه - ده‌ستی به‌سینگییه‌وه نا. و ئەگه‌ر بمه‌هوی سبه‌ینی بۆ هه‌تا هه‌تایه لیم ئاشکرا ده‌بی.»

چاوم لی‌کرد، زۆر به‌هه‌له‌پرووکی قسه‌یده‌کرد و به‌شیوه‌یه‌کی زۆر گومان‌اوی چاوی تی‌بری‌بووم و ده‌تگوت ده‌یه‌هوی وه‌قسه‌م بی‌نی.

- هه‌روه‌ها جگه‌له‌تاوانه‌کانی خۆمان، هه‌موومان له‌هه‌مبه‌ر یه‌کترا به‌پرسی‌ن و ئه‌رکی به‌پرسی‌یه‌تی یه‌کترمان له‌سه‌ر شانه، له‌م باره‌وه به‌راستی هه‌ق به‌تۆ بوو و ئەوه‌ش که توانیت له‌رێوه‌له‌هه‌موو گرنگایه‌تییه‌کانی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌بگه‌ی، زۆر باشه. له‌راستیشدا ئەم مرو‌فانه له‌وه‌ده‌گن، ژیانم ئەولا به‌خه‌ون نازانن و وه‌ک راسته‌قینه‌یه‌کی زیندوو چاوی لیده‌که‌ن.

به قه لسی گوراندم به سهریدا: «کهنگی، کهنگی وهراست دهگه ری؟ بلیی
ئهو بههشته و ژیانی ئهولا بوونی هه بی؟ بلیی ئه مه ته نیا خهون و خه یالی
ئی مه نه بی؟»

گوتی: «یانی بروات پیی نییه. مهوعیزه ی بۆ دهکەیت و خۆت باوه رت پیی
نییه؟ بروا بکه هه ر ئه م - خۆت گوته نی - خهون و خه یاله وهراست دهگه ری و
شکی تیدانییه. به لام نهک ئیستا، چونکه هه موو رهوشتیکی یاسای تایبهت به
خۆی هه یه و رهوشتیکی رۆچی و رهوانییه. بۆ گورپینی دنیا و سه ر له نوێ
خولقاندنه وهی، مرۆف ده بی له باره ی رهوانییه وه بکه ونه سه ر رییه کی تر.
هه تا ئه و کاته ی به شیوه یه کی راسته قینه نه بوو بیته به برای هه مووان، برایه تی
سه ر ناگری. هه یچ چه شنه فیرکاریه کی زانستی، هه یچ چه شنه قازانجیکی گشتی،
مرۆف وا پناهینی که ملک و سامان و به ره ژه وه ندییه کانی خۆی به
شیوه یه کی یه کسان به سه ر هه موواندا دابه شبکات. هه موو کهس به شی
خۆیان به که م ده زانن و هه میشه به خیلی و سکالا و شه ر و کیشه له ئارادا
ده بی. ده پرس ی کهنگی سه ر ده گری، به لام له پیشدا ده بی له گه ل سه ر ده می
"جودایی" تیکه ل بین.»

پرسیم: «مه به ستت له «جودایی» چیه؟»

- ئه م جوداییه له هه موو شوینیکی ره گا ژوی کردووه و له سه روو
هه مووشیانه وه له م سه ر ده مه ی ئی مه دا - به ته واوی بلا و نه بو ته وه، هه شتا به
حه ددی خۆی نه گه یشتووه. چونکه هه موو کهس هه ولده دا که سایه تی خۆی
به جیا راگری و ده یه وه ی له بارترین ژیان بۆ خۆی دابینبکات. به لام له هه مان
کاتدا هه موو هه وله کانی بۆ گه یشتن به ژیانیکی له بار به ناکامی ده گا و ده بیته
هۆی له نیو چوونی شی، چونکه له جیاتی خۆناسین له نیو جوداییه کی ته واودا
نوێ ده بیته وه. له م سه ر ده مه ی ئی مه دا سه ر له به ری مرۆفایه تی له به ر یه ک
هه لوه شاوه و دابه ش بووه و هه ر کهسه و ئه سپی خۆی تاوده دا و ئاره
سووره له خۆم دووره، خۆی له هه موو کاریک دووره په ری زه راده گری، خۆی
و مال و سامانه که ی له خه لکی ده شار یته وه و له ئاکامیشدا ئه و خه لکی له

خۆی ده تارینی و خه لکیش ئه و له خۆیان ته ره ده که ن. مال و سامان پیکه وه
ده نی و له به ر خۆیه وه ده لی: «ئیستا چه نده ده سه لاتدارم و چه نده ش له
ئه مان دام.» ته ماح وا کویری ده کا، تیناگا چه نده ی له سه ری هک هه لچنیوه و
زیاتر به زه لکاوی بی هیزی و فه وتاندا رۆ ده چی. چونکه عاده تی گرتووه ته نیا
پشت به خۆی به سه تی و له هه مووان دا بری. خۆی وا باره ی ناوه که ئی مانی به
خه لک و مرۆفایه تی و یارمه تی یان نه بی. ته نیا له وه زنده قی چووه و دلی
سواره، نه کا پاره و ده سه لات و سامانه که ی که به زحه مه ت په یدای کردووه.
له ده ستی بیته وه. له م سه ر ده مه دا و له هه موو شوینیکی مرۆفه کان تیناگه ن که
هه ی مانیه تی و دل حه سانه وه ی راسته قینه له یه کگرتن دایه، نه ک له هه ولی تاکه
که سی و جودایی خوازی دا. به لام ئه م لیک هه لبرانه پر مه ترسییه ده بی هه ر
چۆنیکه کۆتایی پی بی و خه لکی بزائن چۆن له خۆرا و به شیوه یه کی
ناسروشتی دل یان ره شبووه و له یه کتر دا براون. ئه م ده بیته رۆچی زه مان و
خه لکی سه رسام ده بن، چۆن ئه و ماوه دوور و دریزه له تاریکیدا دانیشتون
و رووناکیان نه دیوه. ئه و کاته یه که نیشانه ی «کورپی مرۆف» به ئاسمانه وه
ده بیند ری... به لام تا ئه و کاته، ده بی هه روا ئالا که شه کاوه را گرین. هه یندی جار
مرۆف ده بی بیته سه ر مه شق، ته نانه ت ئه گه ر ناچار بی ئه و کاره به تا قی
ته نیاش ئه نجامبدا و کرده وه که ی شیتانه بنوینی. به م شیوه یه گیانی مرۆف له
ته نیایی رزگار بکا و ئه وان به ره و ئه شقیکی برایانه هانبدا. ته نانه ت ئه گه ر به
شیتیشی بزائن، ته نیا له به ر ئه وه ی ئه و ئه ندیشه گه وره یه نه فه وتی.

هه موو عه سرانه مان به و ده مه ته قی و مشتمو مرانه راده بوارد. ده ستمان له
هاموشوی دهر و جیرانان هه لگرت و ئیتر بۆ کۆره کانیان نه ده چووین.
هه روها ئه و بازار گه رمییه ی پیشووشم نه ما بوو. ئه وه ش له به ر ئه وه نه بوو
له به ر چاویان که وتی بتم، چونکه هه روا خۆشیان ده ویستم و ری زیان بۆ
داده نام. به لام نا کرئ حاشا له وه ش بکه ی ن که ده سه لاتیکی گه وه ره له
کۆمه لگادا باو بوو. منیش به چاوی ری زه وه چاوم له میوانه پر پیچوپه ناکه م
ده کرد، چونکه جگه له وه ی به بیر و به هر مه ند بوو، تیگه ی شتم که پلانیکی له

باسکردم. پیموایبوو شیتبووه، بهلام ئاخری بهوپه‌ری سه‌رسورمانه‌وه تیگه‌یشتم، جینایه‌ته‌که‌ی جینایه‌تیکی گه‌وره و سامناک بووه.

چارده سال پیشتر، بیوه‌ی مالیکیکی کوشتبوو، ژنیکی جوان و جحیل و ده‌لهمه‌ند بوو و مالی له شاره‌که‌ی ئیمه‌ بوو. بۆی شیت و شه‌یدا ده‌بی و هه‌ستی خۆشه‌ویستی خۆی دهرده‌برئ و هه‌ولده‌دا دلئ نهرم بکات و شووی پی‌بکا. بهلام ئەو دلئ به‌که‌سیکی تره‌وه‌ بوو، ئەفسه‌ریکی خاوه‌ن پله و پایه و نه‌جیم و له‌بنه‌ماله‌یه‌کی ره‌سه‌ن. که ئەو کاته له‌گوره‌پانی شه‌ر بووه و چاوه‌پیی گه‌رانه‌وه‌ی چاوه‌روان نه‌کراوی بووه. هه‌ر بۆیه‌ جوابی ئەم ناداته‌وه و داوای لیده‌کا ئیتر نه‌چیت بۆ دیده‌ینی. داوی لیک هه‌لبران، چونکه له‌که‌لین و قوژبنی ماله‌که‌ شاره‌زا بوو، بریار ده‌دا ئەگه‌ر ئابروو چوونیشی به‌ داوه‌ بی، نیوه‌شه‌و له‌ نیو باخه‌که و قوونه‌بانه‌که‌وه بۆی بچیته‌ مالی. بهلام هه‌روه‌ک زۆر جارن بیستوومانه، جینایه‌ت کردن به‌ هۆی بی‌باکی و له‌خو‌رادینی زۆره‌وه، له‌ جینایه‌تی تر سه‌رکه‌وتوانه‌تر ده‌بی.

له‌ رۆچنه‌ی هه‌وره‌بانه‌که‌وه ده‌چیته‌ سه‌ربان و به‌ په‌یژه‌که‌دا ده‌چیته‌ خواری. چونکه ده‌یزانی ئەو دهرگایه‌ی پال قالد‌رمه‌که هیندی جار به‌ هۆی که‌مه‌رخه‌می پیشخزمه‌ته‌کانه‌وه داناخری. بۆیه هیوادار بوو ئەو شه‌وه دهرگاکه‌ دانه‌خرابی و هه‌رواش بووبوو. به‌ تاریکی خۆی ده‌گه‌یینیته‌ ژووری خه‌وه‌که‌ی که‌ شه‌وخه‌فیکی لی‌هه‌لکرا‌بوو. وه‌ک ئەوه‌ی به‌ ئانقه‌ست چووبیتن هه‌ر دوو هاوده‌مه‌که‌ی به‌بی وه‌رگرتنی مۆله‌ت چووبوون بۆ جیژنی له‌دایک بوونی ئاشنایه‌کیان هه‌ر له‌و شه‌قامه‌. پیشخزمه‌ته‌کانی دیکه‌ش له‌ وه‌تاغی خزمه‌تکاران یان له‌ چیشته‌خانه‌ی قاتی ژيروو خه‌وتبوون. هه‌رکه‌ چاوی به‌ ژووری خه‌وه‌که‌ی ده‌که‌وه‌ی، هه‌وه‌سی بلێسه‌ ده‌ستینی و پاشان رقیکی ده‌خه‌زدارانه و به‌خیلانه دلئ داده‌گری و وه‌ک مرؤقیکی مه‌ست و بی‌ئختیار خه‌نجه‌ریک له‌ سه‌ر سینیگه‌ ده‌دا و ته‌نانه‌ت ناهیلئ نووزه‌ی بیته‌ ده‌ری. پاشان به‌ فیئ و ته‌له‌که‌یه‌کی شه‌یتانانه و دل‌ره‌شانه‌ پیلانیک داده‌ریژئ که‌ تاوانه‌که‌ بکه‌ویته‌ ئەستوی خزمه‌تکاره‌کان. به‌و په‌ری خویری‌ه‌تییه‌وه‌ جزدانی پاره‌که‌ی

زه‌ینیدا دارشتوووه و په‌نگه‌ خه‌ریکی خۆ ئاماده‌ کردن بی بۆ کاریکی گه‌وره. په‌نگه‌ هه‌ر له‌ به‌ر ئەوه‌ش ئاوا هۆگری به‌ من هه‌بوو که‌ زۆرم خۆ له‌ راز و کاره‌که‌ی هه‌لنه‌ده‌قوتاند و به‌پرسیاری راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ نه‌مه‌ده‌ویست سه‌ر له‌ کاری دهره‌ینم. بهلام ئاخری تیگه‌یشتم که‌ ده‌یه‌وه‌ی شتیکم پی‌بلی. له‌ راستیدا ئەوه‌شم مانگیک داوی هاتته‌که‌ی بۆ دهرکه‌وتبوو.

جاریکیان پیگوتم: «ده‌زانی خه‌لک لیمان در‌دۆنگ بوون و له‌ خویان ده‌پرسن بۆ ئەوه‌نده‌ دیم بۆ دیده‌نیت. بهلام قه‌یناکا با هه‌روا به‌ گومان بن، چونکه زۆر زوو هه‌موو شتیکیان بۆ روون ده‌بیته‌وه.»

هیندی جار سه‌یر تووشی دلله‌ خورپه‌ و جو‌ریک حال لی‌هاتن ده‌بوو و خیرا هه‌لده‌ستا و ده‌رۆیشت. چاویکی پیشکینه‌رانه‌ی لیده‌کردم و له‌ دلئ خۆمدا ده‌مگوت هه‌ر ئیستا بی په‌رده و به‌پاشکاوی شتیکم پیده‌لی. «بهلام له‌ ناکاو ده‌ستیده‌کرد به‌ قسه‌ و باسی شتیکی ئاسایی ده‌کرد. زۆر له‌ ده‌ست ژانه‌سه‌ریش سکالای ده‌کرد. رۆژیکیان کتوپر داوی قسه‌ کردنیکی زۆر و پر‌دله‌خورپه‌، په‌نگی سپی هه‌لگه‌را و هه‌روا چاوی تیبری‌بووم، چاوی به‌ مۆله‌ق ویستا و که‌وت به‌ لادا. گوتم: «چییه‌» چبووه؟ ئەوه‌ بۆ وات لی‌هات؟ - ساتیک به‌ر له‌وه‌ باسی ژانه‌سه‌ره‌که‌ی کردبوو.

- من... ده‌زانی من... که‌سیکم کوشتوووه!

ئوه‌ی گوتو به‌ روخساری وه‌ک هومایی سپی هه‌لگه‌راوی زه‌ردیه‌کی گرت: «بۆچی زه‌رده‌ ده‌گری؟» ئەو فکره‌ به‌ر له‌وه‌ی شتیکی دیکه‌ سه‌رنجم پاکیشی، له‌زه‌ینم دهرپه‌ری. منیش په‌نگم سپی هه‌لگه‌را.

گو‌راند‌م: «ده‌لیی چی؟»

به‌بزه‌یه‌کی سارد و سه‌روه‌ گوتی: «دیوته‌ وتنی یه‌که‌م وشه‌ چه‌نده‌ دژواره. بهلام ئیستا که‌ دانم پیا‌ناوه، هه‌ستده‌که‌م یه‌که‌م هه‌نگاوم هه‌لیناوه‌ته‌وه و ده‌رۆمه‌ پیشی.»

تا ماوه‌یه‌کی زۆر نه‌مه‌ده‌توانی بروای پی‌بکه‌م. له‌و کاته‌دا برواشم پی‌نه‌کرد، تا وای لی‌هات سی رۆژ له‌ سه‌ر یه‌ک هات بۆ دیده‌نیم و هه‌موو شتیکی بۆ

هه‌لده‌گرێ، به‌کللی ژێر بالنجه‌که‌ی درگای دۆلابه‌که ده‌کاته‌وه و هیندی شتی تر هه‌لده‌گرێ. ئەو کاره‌ش جوړیک ده‌کات، که‌وا بنوینی پیشخزمه‌تیکی گه‌مژه کردوویه‌تی. ده‌ست له‌شته به‌ نرخه‌کان و قه‌باله و تاپۆکان نادات و ته‌نیا پاره هه‌لده‌گرێ. بریک له‌ زێر و زه‌مبه‌ره درشته‌کان هه‌لده‌گریت و ده‌ست بۆ خشل و ئالتوونه زه‌ریفه‌کان نابا که ده‌ هینده‌ی ئەوان گرانابیتر بوون. هیندیگ شتیش وه‌ک یادگاری هه‌لده‌گرێ بۆ خۆی. که‌ دواتر به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ده‌که‌ین. دوا‌ی ئەو کرده‌وه بی‌ به‌زه‌بیانه و چه‌په‌له، به‌ ئەسه‌پایی له‌ کوپه‌ هاتبوو هه‌ر به‌ویدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه.

چه‌ند رۆژ دواتر، که‌ هه‌والی قه‌تله‌که‌ بلاو ده‌بیته‌وه، هه‌چکەس به‌ خه‌ونیش بی‌ری له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه بکوژه‌که ئەو بی‌! چونکه هه‌چ که‌س ئاگاداری چه‌زلێکردوویی ئەو نه‌بوو. هه‌میشه ئارام و له‌سه‌رخۆ بوو، هاوڕییه‌کیشی نه‌بوو، سفره‌ی دلی له‌لا بکاته‌وه. ئەویان وه‌ک ئاشنای کوژراوه‌که چاو لیکرد. ئەویش نه‌ک ئاشنایه‌کی نزیک، چونکه له‌ دوو چه‌وتووی رابردوودا ته‌نانه‌ت نه‌چوو بوو بۆ سه‌ردانیشی. یه‌کێ له‌ به‌نده زه‌رخپه‌دکه‌کانی ئەو ژنه، که‌ ناوی پیووتیر بوو، خه‌را شکیان په‌رییه سه‌ری و هه‌موو بنۆس و به‌لگه‌کانیش ئەوه‌یان ده‌سه‌لماند. ئەو کوپه‌ ده‌یزانی خاتوونه‌که‌ی ئەو راستییه‌ی پووشبه‌سه‌ر نه‌کردایه . ئەگه‌ر یه‌کێ له‌ به‌نده زه‌رخپه‌دکه‌کانی بگه‌ریه‌ن به‌ سه‌ر بان، ده‌بوو ئەو به‌رن. چونکه خزم و که‌سی نه‌بوو و هه‌لسوکه‌وتیشی نه‌ده‌که‌وته به‌ر دلان. کاتیگ له‌ مه‌یخانه‌یه‌ک مه‌ستی ده‌کا، خه‌لک لێی ده‌بیستن که‌ هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی له‌ خاتوونی کردووه. دوو رۆژ به‌ر له‌ مه‌رگی ژنه، کوپه‌ هه‌لاتبوو و هه‌چکەس به‌ سه‌روسۆراخی نه‌ده‌زانی. رۆژیگ دوا‌ی کوژرانی خاتوون له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار ده‌بیینن مه‌ست و سه‌ر خۆش ملی پێی گرتووه و خوداواراستان ده‌ستی راسته‌شی خویناوی ده‌بی. ده‌لی خوینی لوتم به‌ربووه، به‌لام هه‌چکەس باوه‌ری پیناکا. هاوده‌مه‌کانی خاتوونیش ده‌لین ئیمه‌ چووین بۆ کوپه‌ جیژن و کاتێ گه‌راینه‌وه ده‌رگای چه‌وشه‌که‌رابوووه. هه‌روه‌ها هیندیگ ورده‌شتی دیکه‌ش ئاشکرا ده‌بی و

پیشخزمه‌تی به‌سته‌زمان تاوانبار ده‌که‌ن. قۆلبه‌ستی ده‌که‌ن و به‌تاوانی قه‌تل دادگایی ده‌کرێ. به‌لام چه‌وتوویه‌ک دوا‌ی گه‌رانه‌که‌ی له‌ به‌ندیخانه تاویاوویکی قورس دایده‌گرێ و تا ده‌یگه‌یه‌ننه نه‌خۆشخانه، بیهۆش ده‌که‌وی و ده‌مری. مه‌سه‌له‌که‌ش لێره‌دا ته‌واوده‌بی و ده‌دریته ده‌ست ئیراده‌ی خودا. قازی و پارێزه‌رانی دادگا و خه‌لکی شاره‌که تیکرا له‌ سه‌ر ئەوه کوک ده‌بن که بکوژ ئەو پیشخزمه‌ته بووه و له‌ نه‌خۆشخانه مردووه. که‌وايه په‌روه‌نده‌که ده‌به‌ستن و سزای تاوانه‌که ده‌که‌ویته ده‌ست خودا.

ئەو میوانه پڕپه‌چوپه‌نایه‌ی من که‌ئێستا هاوڕیم بوو، گوته‌ی سه‌ره‌تا ریزه‌یه‌ک تووشی عه‌زاوی ویژدان نه‌بووه. ماوه‌یه‌کی زۆر ژیا‌نی لێ‌تال ده‌بی، به‌لام نه‌ک به‌و هۆیه، به‌لکو به‌ هۆی په‌شیمان بوونه‌وه له‌و کرده‌وه‌یه و کوشتنی ژنیگ که ئەو هه‌مووه‌ی چه‌ز لیکردبوو. ئەو ژنه له‌ ژیا‌ندا نه‌ما‌بوو و پێیوابوو به‌ کوشتنی ئەو ئەشقی خۆی کوشتوو. هه‌روه‌ها ئاوری هه‌وه‌س هه‌روا له‌ نیو ده‌ماره‌کانیدا شه‌پۆلی ده‌دا. به‌لام بۆ کوشتن و رشتنی خوینی مرۆڤیک هه‌ر گویشی نه‌بزواوه. به‌لام فکری ئەوه‌ش که ده‌بیته‌ ژنی که‌سیکی دیکه، به‌ جارێ ئارا و قارای لێ‌هه‌لگرتوووه و خۆی به‌ به‌ره‌ق زانیوه. هه‌ر بۆیه ماوه‌یه‌کی زۆر وا به‌ خۆی ده‌سه‌لمینی که‌ جگه له‌وه چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه.

سه‌ره‌تا که ئەو پیشخزمه‌ته قۆلبه‌ستده‌که‌ن، ده‌که‌ویته ده‌ل‌ه‌ورپه‌زه، به‌لام نه‌خووشی و مه‌رگه‌ خه‌راکه‌ی ئەو کوپه‌ دلنایای ده‌کا و به‌وه دلی ده‌حه‌سیته‌وه که‌ مردنی ئەو پیشخزمه‌ته به‌ هۆی گه‌ران و ترسه‌وه نه‌بووه، به‌لکو رۆژی هه‌لاتنه‌که‌ی شه‌وی هه‌تا به‌یانی مه‌ست و که‌له‌لا له‌ سه‌ر زه‌ویی ته‌رپوتلیسک ده‌خه‌وی، سه‌رمای ده‌بی و ئەو له‌رز و تۆبه‌تی قوورسه دایده‌گرێ. دزینی پاره و شته‌کانی دیکه‌ زۆری ئازار نادا، چونکه وا به‌ خۆی ده‌سه‌لمینی که ئەو دزییه‌ی له‌ به‌ر ته‌ماح نه‌کردوووه و بۆ سه‌رینه‌وی گومان و شوینه‌ونکی ئەو کاره‌ی کردوووه. پاره‌که زۆر نه‌بووه و ماوه‌یه‌ک دوا‌ی رپووداوه‌که هه‌موو پاره‌که و بریکی دیکه‌ش ده‌بات و ده‌یدا به‌ هه‌تیوخانه‌یه‌ک له‌و شاره. ئەو

کاره دهکا بۆ ئەوهی سهبارهت به دزییهکه ویژدانی ئاسووده بی. راستیهکهشی ئەوهیه ههتا ماوهیهکی زۆر دلی ئارام دهبیتهوه. - خۆی ئەوهی پیگوتم. - پاشان پی دهنیته بواری چالاکییهکی گهوهترهوه و دریژه به خزمهتهکی دهدا. ئەرکیکی زۆر دژوار و پر زحمهت ههلهدهبژیری و دوو سالی وهختی خۆی بۆ دادهنی. چونکه خاوهنی ئیرادهیهکی پتهو بووه، ههتا رادهیهک رابردوو له بیر دهباتهوه. ههه کاتیکیش وهبیری دیتهوه، ههولهدها به هیچ شیوهیهک فکری لینهکاتهوه. له کاروباری چاکه و خیروخیراتدا چالاکی دهنوینی و بناغهی چهند ههتیوخانه و ناوهندهی چاکهکاری دادهمهزیننی، به تهواری تواناوه یارمهتییان دهدا. له ههه دوو پیتتهختهکه واته مۆسکۆ و پترزبوگ کاری چاک و شیواو ئەجامدهدا. له ههه دوو شارهکهش وهک ئەندامی ئەنجومهنی چاکهکاری ههلهدهبژیردری. له گهلهوهشدا رابردووی وهبیر دیتهوه و ئازارهکهی ئارا و قارای لی ههلهدهگری. پاشان ئاشقی کچیکی جوان و وریا دهبیته و زۆر زوو زهماوهندی له گهلهدهکا، بهو هیوایهی ژیاننی هاوبهشی له تهنیایی و ناهومیدی دهریهیننی و بهدهستپیکردنی ژیاننی تازه و بهجی هینانی ئەرکی بنهماله و ژن و مندال خۆی له چنگ بیرهوهرییه کۆنهکانی دهرباز بکا. بهلام راست پیچهوانهی چاوهروانییهکهی دهبی. تهناهت لهیهکهه مانگی زهماوهندهکهیدا بهردهوام ئەو خهیا له ئازاریدهدا، که: «ژنهکهه خۆشی دهویم. بهلام ئەگهه بزانی چی؟» کاتیک ژنهکهی پییدهلی بهه زوانه مندال دهبی، دهکهویته دلهخورپه. «ژیانیکم وهدی هیناوه، بهلام ژیانیکم ساندوتهوه.» دهبیته باوکی مندالان. «چۆن بویرم خۆشم بوین. بیان عاملینم و وهبهه خویندنیان بنیم، چۆن دهتوانم باسی مهزنایهتییان بۆ بکهه؟ من خوین پیژم.» مندالهکانی ههموویان وریا و زیرهک دهبن و پیخوشدهبی بیانلاوینیتهوه. «ناتوانم چاو له روخساره پاک و بیگهردهکهیان بکهه، شایانی ئەوهنیم.» ئاخری خوین، خوینی کوژراوهکه و ژیانیکی شیرین که ههلیپرووکاندبوو. خوینیکی رژاو که هاواری تۆلهی کردبوو، به جارنی ژیاننی لی تال دهکا و خهونی هاشهوپاشه دهبینی. بهلام چونکه خاوهنی ئیرادهیهکی

پتهو بووه، ماوهیهکی زۆر تاقت دیننی و دانبهخۆیدا دهگری. له دلی خۆشیدا دهلی: «بهه ئازار و عهزاوه شاراوهیه کهفارهتی ههموو تاوانهکان دهدهمهوه.» بهلام ئەو هیوایهشی دهملهپووش دهمینیتهوه و رۆژ له دواي رۆژ زیاتر ئازاری ویژدان تهنگی پی ههلهدهچنی و ئۆقرهی لی ههلهدهگری.

به هۆی چاکهکارییهکانیهوه خهلهکی زۆری ریز بۆ دادهنین، وهک ئەوهی ههموو به دیتنی ناوچاوه تال و عهبووسهکهی ترسیان لی نیشتی. بهلام ههه چی زیاتری ریز بۆ دادهنین، ئەو زیاتر ههست به ئازار دهکا و ئۆقرهی لی ههلهدهگری. لای من دانی بهوهدا نا که چهن جار ویستوویهتی خۆی بکوژی. بهلام بیروکهیهکی دیکه میشکی دادهگری. بیروکهیهک که سهههتا مهحال بوو و نهیدهتوانی بیری لیکاتهوه، ئەگههه چی ئاخری وا به سههه رۆحیدا زالبوو نهیدهتوانی خۆی له چنگ دهرباز بکا. له خهونیدا ههلهدهستی و دهرواته دههه و له ههه مبهه خهلهکیدا دان به تاوانهکهیدا دهنی. ماوهی سی سال ئەو خهونه دهستی له کۆل ناکاتهوه و به شیوهی جۆراوجۆر چنگ له میشکی گیر دهکا. ئاخری بهو ئاکامه دهگا ئەگهه دان به تاوان و جینایهتهکهیدا بنی، رۆحی شیفا دهههه و ههتا ههتا هینایهتی بالی به سهههرا دهکیشی و گیانی ئاسووده دهبی. بهلام ترس و دلهخورپه دایدهگری و نازانی چۆن ئەو کاره بکا. ههتا ئەو کاتهی که رووداوی دوئیهکهی من بهسههرا دی. «به دیتنی ئەو کارهی تۆ، منیش بریاری خوم داوه.» چاوم لیگرد، دهستم به راندا دا و گوتم:

- یانی رووداویکی ئاوا بی بایهه بووه هۆی ئەوهی تۆ ئەو بریاره گرینگه بدهی؟
وهلامیدایهوه: «بریارهکهی من سی سال بوو له میشکندا گورابوو و رووداوهکهی تۆ به یهکجاری رسکاندی. کاتیک بیرم لهو کاره جوانهی تۆ کردهوه خۆم لومه کرد و بهخیلیم پی بردی.» ئەوهشی به روویهکی ناخۆشهوه دهربری.

گوتم: «به لām برّوا به قسه کهت ناکهن. ئەو پروداوه چارده سال له مه بهر قه و ماوه.»

- به لگه م هه یه، به لگه ی گه وره و باوه پیکراو. ئەوانه دهنوینم. منیش هه ستامه سه ر پین و هاوارمکرد، له باوه شم گرت و رامووسی.

(وهک ئەوهی هه موو شتیک پیوه ندیی به منه وه بئ) گوئی: «شتیک، شتیکم پین بلی. ژنه کهم، منداله کانم! ژنه کهم له حه بیه تدا دیقه دکا. ئەگه ر چی منداله کانم ملک و سامانه که یان له ده ست نابیته وه، به لām تاهه تاهه وهک مندالی تاوانباریک چاویان لیده کهن! چ بیره وه ریبیه ک، چ بیره وه ریبیه ک له دل یاندا به جی دیلّم!»

هیچم نه گوت.

- هه لبران له ژن و منداله کهم و به جی هیشتیان بۆ هه میسه؟ ههتا ههتا، ده زانی ههتا ههتا!

به ئارامی دانیشتم و له بهر خۆمه وه دو عایه کم خویند. پاشان هه ستام، ههستم به مه ترسی ده کرد.

چاوی تیبریم و گوئی: «چیبه کم؟»

گوتم: «برۆ! له هه موو جیگایه ک بیه به قاو. هه موو شتیک ده روا و تیده په رین، ته نیا هه قیقه ت ده مینیتته وه. منداله کانت گه وره بن، له بریاره گه وره کهت ده گهن و شانازیت پیوه ده کهن.»

ئەو کاته وهک بلیی بریاری خۆی داوه، به جییه یشتیم. بهو حاله شه وه ماوهی دوو هه وتوو هه موو پوژیک عه سرانه دههات بۆ لām. هه ر وا خه ریکی خۆ ئاماده کردن بوو، بۆ ئەو کارهش هه روا دوو دل بوو و له سه ری ساغ نه ده بووه. دلّم پینی ده سووتا. پوژی وابوو دههات بریاری ئاخری ده دا و به تین و تاوه وه ده یگوت:

- ده زانم ئەو کاته ی دان به تاوانه که دا ده نیم، دنیا له بهر چاوم ده بیته به هه شت. چارده سال له دۆزه خدا بووم. ده مه هه وئ ئازار بکیشم. سزاکه ی ببینم و ده سته که مه وه به ژیانیکی ئاسایی. ده توانین به تاوانباری له دنیا ده رچین، به لām گه رانه وه له گوړیدا نابن. ئیستا ناویرم جیرانه کهم و ته نانه ت

منداله کانی خۆم خوش بوئ. خودایه گیان! منداله کانم رهنگه له وه بگهن که چ ئازاریکم چیشته وه و چ سزایه ک دراوم، هه ر بۆیه مه حکووم ناکهن! خودا له تواناییدا نییه، به لکو له هه قیقه تدایه.

پیمگوت: «هه موو له کرده وه جوان و مه زنه کهت ده گهن، ئەگه ر خیراش تینیه گهن، دواتر بۆیان ده رده که وئ. چونکه ریزت بۆ هه قیقه ت داناوه. هه قیقه تی ئاسمانی، نه ک هه قیقه تی زه وینی.»

به رواله تیکی هیمنانه وه، ده رۆیشت، به لām پوژی دوایی دیسان دههاته وه: خه موک و رهنگ بزپکاو و لۆمه کار.

- هه ر کاتیک دیم بۆ لات، هینده م ئەو چاوه پر پرسیارانه ت تیده بری، وهک ئەوهی بلیی: «هیشتا له قاوت نه داوه!» تۆزی سه برکه، دلّت له من نه هیشتی. ئەو جوړه ی بیری لیده که یته وه، وانیه. چونکه ئەوه کاریکی هه روا ساده نییه. رهنگه ئەو کاره هه ر نه کهم. تۆ خۆ ناچی راپوورتم لیده ی، ها؟

دوای ئەوهی به وردی چاویکم لیکرد و ده ترسام هه ر چاویشی لیکه م. به ده ست دلّه ورپزه وه ئازارم ده کیشا و خه م و خه فه ت دایده گرتم و شه وانه خه و نه ده چوو ه چاوم.

له دریزه ی قسه کانیدا ده یگوت: «هه ر ئیستا له لای هاوسه ره که مه وه هاتووم. ده زانی وشه ی «هاوسه ر» یانی چی؟ کاتی هاتمه ده رین، منداله کان ده یانگوت: «باوه گیان خودا حافین، زوو بگه ریوه و گوڤاری مندالانمان له گه ل بخوینه وه» نا، تۆ سه رت له وه ده رناچی، کهس له ده ردی کهس ناگا.»

چاوی بریقه ی دههات و لیوی ده له رزی. له ناکاو شتیک کیشا به میزه که دا و که لوپه لی سه رمیزه که هه موو هه لبه زینه وه. یه کهم جار بوو واید کرد، چونکه پیاویکی هیدی و له سه ره خۆ بوو.

گوئی: «ئاخر کوا پیویست به وه ده کا؟ بۆ ئەو کاره بکه م؟ هیچکهس مه حکووم نه کراوه و هیچکه سیش به جیی من بۆ سیبریا راپیچنه کراوه، ئەو کوره ش له رز و تۆبه تی کوشتی. ئەوهنده شم له و ماوه یه دا ئازار چیشته وه، تاوانی خوینی ژنه م داوه ته وه. جگه له وهش باوه رم پیناکهن و برّوا به

بەلگەكانىشىم ناكەن، پىئويست بە دان پىنان دەكا، ھا؟ ئامادم لە بەر خاترى
رشتنى ئەو خويىنە، ھەتا كوتايى تەمەنم ئازار بكىشىم. ھەر لە بەر ئەوھى ژن
و منداڵەكانم تىدانەچن. يانى پىت كارىكى عادلانەيە ئەوانىش بەھۆى منەوہ لە
نيو بچن؟ پىتوا نىيە كارىكى ھەلەيە؟ لەو بارەوہ چى بە باش دەزانى؟ پىتوايە
خەلك لەوہ بگەن و رىزى بۇ دانىن؟

لەبەر خۆمەوہ گوتم: «خودايەگيان! لە كاتىكى ئاوادا بىر لە رىزى خەلكى
دەكاتەوہ!» ئەوئەندەى بۇ بە داخەوہ بووم ئەگەر بووبوايەتە ھۆى ھىور
بوونەوہى، ھاوبەشىم لە چارەنووسىدا دەكرد. دىتم ھۆشى لە لانەماوہ و
خەرىكە دلى بىخود بى. واقم ورمما بوو و بە دل و ئاوەزم تىگەيشتم ماناي
ئەو بريارە چىيە.

دىسان گوتى: «سەبارەت بە چارەنووسم بريارىك بە!»

بەمنجەمنج گوتم: «برۆ قاو بلاو بگەوہ.» دەنگم دەرنەدەھات، بەلام ھەر
چۆنىك بوو دركاندم. وەرگىراوہ رووسىيەكەى «سەردەمى نوئ» لە سەر
مىزەكە بوو، دەستم دايە و ئىنجىلى يوحەننا، بەشى دواز دەھەم، ئايەتى بىست
و چوارم پيشاندا:

«ئامىن، ئامىن، پىتان دەلىم ئەگەر دەنكە گەنم بگەويتە عەرز و نەمرى،
بەتەنيا دەمىنئىتەوہ، بەلام ئەگەر بمرى داھاتى زور دەداتەوہ.»
ھەر ئەو كاتەى پىي نايە ژوورى، خەرىكى خويىندەوہى ئەو ئايەتە بووم.
خويىندىيەوہ.

گوتى: «راستە.» زەردەيەكى تالى گرت و دواى ئىستىك گوتى: «ئەوھى
لەو كىتابانەدا نووسراوہ، ترسناكە. ئاسانە بيانخەيتە ئەستوى كەسىكى دىكە.
كى ئەوانەى نووسىوہ؟ ديارە مروؤف نووسىويەتى و شكى تىدا نىيە؟»

گوتم: «خوداي گەورە نووسىويەتى.»

دىسان بەبزەيەكەوہ و ئەمجارە تارادەيەك بەرقەوہ گوتى: «زوربەيى بۇ
تو ئاسانە.» دىسان كىتەكەم ھەلگرت، لاپەرەكانىم ھەلدايەوہ و بەشى دەھەم
ئايەتى سى ويەكم پيشاندا، كە رىسالەيەك بوو بۇ عىبرانىيەكان. خويىندىيەوہ:

«كەوتنە دەست خوداي زىندوو زور سامناكە.»

ئەوھى خويىندەوہ و كىتەكەى دانا، سەرتا پاي دەلەرزى.

گوتى: «كىتەيىكى بەسامە. حاشاي لىتاكرى كە ئايەتىكى بەجى و تايبەتت
ھەلبژاردوہ» ھەستا سەرىپى. گوتى: «چاكە! خودا حافىز، رەنگە ئىتر چاوم
پىت نەكەويتەوہ... لە بەھەشت يەكتر دەبىننەوہ. كەوايە لەم چارەسالاھدا «لە
دەست خوداي زىندوو» دابووم، دەبى ئاوا بىر لەو چارە سالاھ بگەينەوہ.
سەبىنى لە بەر ئەو دەستە دەپارىمەوہ رزگارمبكات.»

دەمويست لە ئامىزى بگرم و ماچىبەكەم، بەلام نەمويرا. روخسارى شلەژا
و خەمبار بوو. روشت. لە دلى خۇمدا گوتم: «خودايەگيان، ئەو روشت و
دەبى چىكا و لە گەل چى بەرەوروو بى؟» لە ھەمبەر پەيكەرى پىروژدا چۆكم
دادا و لە بەردەمى دايكى دوو دنيا، پارىزەر و يارمەتيدەرى تىژ بالمان،
گريام و بوى پارامەوہ. نيو سەعات دوعام بو كرد و فرمىسكم ھەلوەراند
ئىوارەيەكى درنگ وەخت بوو، ولات تارىك داھاتبوو. لە پىر دەرگاكە كرايەوہ
و ھەمىسان خوى بە ژوورىدا كرد. پىم سەير بوو.

پرسىم: «چووى بۇ كوى؟»

گوتى: «پىموايە شتىكم لە بىر چووہ... دەستەسەرەكەم، پىموايە... دەى
ئەگەر ھىچىشىم لە بىر نەچووبى، لىمگەرى با تاويك لىرەبم.»
دانىشت. لە ژوور سەرى راوہستام. گوتى: «توش دانىشە.» دانىشتم.
نزيكەى دوو دەقىقە ھىچمان مەقمان نەكرد. بەوردى تىم رامما و لە ناكاو
زەردەيەكى گرت. ئەوہم ھەر لە بىرە. پاشان ھەستايە سەر پى، بەگەرمى لە
ئامىزى گرتم و دەستىكرد بە ماچكردنم.

گوتى: «لەبىرت بى ئەوہ دووھەمىن جارە دىم بۇ لات. گويت لىيە؟ لە
بىرت بى!»

يەكەم جار بوو ئاوا رووھەلماالدىراوانە دەى كردمە بەردەنگى خوى. پاشان
چووہ دەرى. لە بەر خۆمەوہ گوتم: «سەبىنى.»

ههرواش بوو. ئەو پوژە نەمدەزانی سبەینیکەى پوژى له دايك بوونیهتی. چەند پوژ بوو له مال نەچووبوومە دەرى، بۆیه له وه ئاگادار نەبووم. له و پوژەدا زور جارن كۆرپىكى گەورەى دەگرت و تەواوى خەلكى شار دەچوون. ئەمجارەش هەر بەو شیوەیه بوو. دواى شام دیتە نێو پراستی هۆلەكە، كاغەزىك بەدەستەوه، بە شیوەى فەرمى راپورتىك له هەمبەر خەلكەدا دەخوینیتەوه زیاتر پووى قسەى له سەرۆكى دایەرەكەى دەبى كە ئەویش له وى حوزوورى دەبى، بە دەنگىكى بەرز چۆنیهتى پووداوهكەى بۆ دانىشتوانى كۆرەكە باسەكا. له كۆتاییدا دەلى: «وهك پمووزن له نێو ئیوهى مروّف دەچمە دەرى. خودا خۆى نیشانداوم. دەمههوى له بەر ئەو تاوانە گەوره پاشماوهى ژيانم ئازار بكیشم!»

پاشان هەموو ئەو شتانهى كە ماوهى چارده سال بوو شارەدبوویه، دەرى هینا و له سەر میزەكەى دانان. ئەو شتانهى كە پێیوابوو دەبنە بەلگە بۆ تاوانەكەى: ئەو خشل و زمبەرانهى بۆ شوینەونكى له ژنەى دزیبوو. خاچ و میدالیایەك كە له ملی ژنەى دامالیبوو. وینەى له قەتەگیراوى میردى ژنە و دەفتەرى یاداشت و دوو نامە، یەکیان هی دەزگیرانەكەى بوو كە بۆى نووسیبوو بە زووترین كات دى بۆ لای، هەروها وهلامى ناتەواوى ژنەكە له سەر میزەكە بوو كە ویستبووى پوژى دواى بۆى بەرپىكا. ئەو دوو نامەیهى له گەل خۆى هینابوو - بۆ چى؟ «بۆ له جياتى له نێو بردنى ئەوانە وهك بەلگەى تاوان، چارده سال له لای خۆى راپگرتوون؟

ئەوهى پووى دا ئەمه بوو: هەموو تاسان و ترس دایان دەگرى، ئەگەر چى زور بە وردى گوێیان بۆ راپگرتبوو، بەلام باوهرى پیناكەن و پێیان وا دەبى شیت بووه. چەند پوژ دواتر له هەموو شاردا دەبیتە دەمگۆ كە ئەو كابرە فەقیرە شیت بووه. كاربه دەستانى دادگاش ناتوانن واز له پێداچوونەوهى پەروەندەكە بێنن، بەلام ئەوانیش زورى گوێ نادەن و دەستى لى هەلدەگرن. ئەگەر چى ئالتوون و نامە و شتەكان تووشى گومانیان دەكات، بەلام بەو ئاكامە دەگەن كە ئەو شتانه ئەگەر راستیش بن، نابنە هۆى سەلماندى

تاوانىك. چونكە لهوانەیه ژنە ئەو شتانهى له كاتى ژياندا وهك یادگارى پێدایى، یان داواى لىكردبى بۆى هەلگرى و بپارێزى. ئەگەر چى دواتر ئەو بەلگانە له لایان دۆستان و خزمانى ژنەوه بە راست دەزاندرى و هیچ شك و گومانىك له گۆریدا نامینى. بەلام لهگەل ئەوهشدا وایلیهات بە هۆى ئەوانەشەوه. نەیان توانى هیچ شتىك بسەلمینن. پینچ پوژ دواى ئەوه، له نێو شار دەنگى داوه كە كابرە نەخۆشه و ژيانى له مەترسى دایە. ناتوانم باسى چۆنیهتى نەخۆشییهكەى بكەم، گوتیان تووشى نەخۆشى دى بووه. بەلام دەركەوت كە هاوسەرەكەى داواى له پزىشكەكان كردووه بە هەموو شیوەیهك تاقىكارى له سەر بكەن، دوكتۆرەكان بەو ئاكامە دەگەن كە حالى گۆراوه و گوشارى پووى شیتى كردووه. خەلكى بۆ پرسىار دەهاتن بۆ لای من، بەلام هیچم ئاشكرا نەدەكرد. ئەگەر دەشمویست بچم بۆ ملاقاتى نەیاندهیشت. زیاتریش ژنەكەى بەرگرى لیدەكردم.

پێدەهگۆتم: «تۆ بوویهتە هۆى نەخۆشییهكەى. ئەو هەمیشە خەمبار و مات بوو. بەلام له سالى راپردوووه خەلكى بۆیان دەركەوت، زور سەیر تووشى شلەژان بووه و كارى سەیر و سەمەرە دەكا، ئیستاش تۆ بوویهتە هۆى له نێو چوونى. قسەكانى تۆ بەو دەردەى برد، چونكە له ماوهى ئەو مانگەى راپردوودا هەر لهگەل تۆ بووه.» له راستیدا نەك هەر ژنەكەى تەواوى خەلكى شار بەگژمدا دەهاتن و سەركۆنەیان دەكردم. دەیانگوت «كار كارى تۆیه.» من متهقم نەدەكرد و له راستیدا دلشادیش بووم، چونكە دەمدى رەحمەتى خودا دەرژى بە سەر كەسىكدا كە دژ بە خۆى راپەریوه و دەیههوى خۆى سزا بدا. بپوام بە شیت بوونەكەى نەدەكرد. ئاخىرى ئیزنیان دام چاوم پێى بكهوى، پێداگرى دەكرد كە بمبینى و مالىئاوايیم لىكا. هەر كە چاوم پێكهوت تیگەیشتم كە چەن سەعاتىكى دیکە دەژى. وشك و رەق بووبوو، دەستى دەلەرزى و كەوتبووه هەناسەبركى. بەلام پوخسارى رەزایەت و بەختیارى پێوه دیار بوو.

گوتی: «هه موو کاریکم ته واو کرد و دلنیا بووم. له میژه تامه زرۆی دیدارتم، بۆ نه دههاتی؟»

نه مگوت نه یانیهیشتوو چاوم پیی بکهوئ.

- خودا رهحمی پیکردم و بانگمدهکا بۆ لای خووی. دهزانم دهمرم، بهلام دواى ئه و چهند ساله، بۆیه کهم جاره ههست به شادی و ئاسوودهیی دهکهم. ئیستا دهویرم منداله کانم خووش بوئ و ماچیان بکهم. نه ژنه کهم و نه قازیبه کان و نه خه لکی شاره که، هیچکام باوهرم پیناکهن. منداله کانیشم قهت باوهر ناکهن. له م باره شهوه ههست به رهحمه تی خودا دهکهم و وهک له بههشت بم وایه، دلشادم که ئهرکی خووم به جی هیناوه.

نیده توانی بدوئ. وهه ناسه برکی که وتبوو، دهستمی به گهرمی دهگوشی و به تاسه وه چاوی تیبری بووم. زۆری قسه نه کرد. ژنه کهی له پهستا سهری دهکیشا. بهلام دهرفه تی هینا به سرته پیمبلئ:

- له بیرته ئه و شهوه دوو جار هاتم بۆلات؟ گوتم "له بیرت بی". دهزانی بۆ گه رامه وه؟ بۆیه گه رامه وه بتکوژم!

داچله کیم.

- کاتی له لای تو پویشتم، به و شهوه تاریکه به شه قامهکاندا پیاسه مکرد و له گه ل خوومدا که وتمه کیشه. له ناکاو وام رق له تو ههستا و لیت بیزار بووم، به جارئ ئوقره م لئ هه لگیرا و له دلئ خوومدا گوتم. ئیستا ئه و ته نیا که سیکه هالاوه ته دهست و لاقم و بوته قازیم. ناتوانم حاشا له به لینه کهم بکه م، چونکه ئه و ئاگاداری هه موو شتیکه. ترسی ئه وه شم نه بوو راستیم لئ بلئی (بیرم له وه هه ر نه ده کرده وه) به لام له دلئ خوومدا گوتم: «ئه گه ر دان به تاوانه که مده نه نیم، چۆن ده توانم چاو له چاوی بکه م؟» ئه گه ر له و سه ری دنیا ش بوایه ی توفیریکی نه بوو. ئه و بیرم بۆ تامل نه ده کرا که تو زیندوو بی و هه موو شتیکی بزانی و مه حکوومم بکه ی. هینده م رق لیت ههستا بوو، دهتگوت بنۆسی کاره که تو ی و شیایو لومه و سه رکونه ی. بۆیه گه رامه وه بۆ لات، وه بیرم هاته وه خه نجه ریکت له سه ر میزه که داناوه. دانیشتم و داوام

له توش کرد دانیشی. دهقیقه یه کی ته واو بیرم کرده وه. ئه گه ر بمکوشته بایه ی، به و قه تله ده بوومه هۆی فه وتانی خووم، واته دانم به قه تله که ی پی شووشدا نه دهنه. به لام بیرم له وه هه ر نه کرده وه له و کاته دا نه موسیت بیری لئیکه مه وه. ته نیا رقم له تو بوو و له و کاته دا ده موسیت توله ی هه موو شتیکی له تو بکه مه وه. خودا له دلما شهیتانی به زاند. به لام ئه وه ش بزانه به عومراتی خووت ئه وه نده له مه رگ نزیکی نه بووی ته وه.

حه وتوو یه ک دواتر بۆ هه میشه چاوی لئیکنا. ئاپوره ی خه لک له ریوره سمی ناشتیدا به شدار بیانکرد. قه شه ی مه زن مژولیا ییشیکی پر هه ست و سه رنج را کیشیکرد. تیکرای خه لک سه باره ت به و نه خوشییه ترسناکه ی ئاوا ته مه نی تاوانده وه، ده دوان و ده گریان. به لام دواى ناشتنه که ی ته واوی خه لک رقیان لئ هه لگرتم و چاویان به رایى نه ده دا بمبینن. تا قمیک، سه ره تا چه ند که س و پاشان زیاتر، دواى مردنه که ی به و باوه ره گه یشتن و هاتن بۆ لام و به تاسه مه ندیبه وه پرسیا ریان لیده کردم، چونکه مرؤف پیی خووشه سه ره نگرئ بوون و به دناو بوونی عادلان ببینئ. به لام زمانى خووم گریدا و دواى ماوه یه ک له و شاره پویشتم. پینچ مانگ دواتر به پشتیوانی خودا پیم نایه ئه م ریگا ئه من و پیروزه وه و سپاسی ئه و قامکه پیواره م کرد که به ئاماژه ئاسمانییه که ی به ره و ئه م ریگایه رینوینی کردم. به لام هه موو رۆژیک، هه تا ئه مرؤش، له دوعا و پارانه وه کانمدا ئه و به نده ی خودایه م - میخاییل - له بیره، چونکه ئه و بیچاره یه ئازاریکی زۆری کیشا.

ناخاستن و نامۆزكارىيەكانى باوہ زووسىما

(۵) پراھىبى پروسى و پلہ و پاىہى گریمانہيى ئەو

باوكان و مامۇستيان، پراھىب چكارەيە؟ لەم سەردەمەدا، لە دنيای خاوەن ژياری ئەمرودا، تاقمىك بە چاوى سووك لىدەپوانن وەك وشەيەكى ناحەز و جنيو كەلكى لىئودەدەگرن، رۆژ لە گەل رۆژيش پراھىب زياتر لە بەر چاوى خەلك سووك دەبى. بە داخوہ تاقمىكىش تەوہزل و زگھانك و ھەرزە و خوازەلۆكى بيشەرم و حەياش لە نيو پراھىبەكاندا ھەيە. كەسانى خویندەوار ئامازە بەوانە دەكەن: «ئىوہ لەش گران و تەوہزەلن، ئەندامىكى خویرپى كۆمەلگان، لە سەر بەرھەمى رەنجى خەلكى زگ بەردەدەنەوہ، ئىوہ تاقمىك سواكەرى بى ئابروون.» لەگەل ئەوشدا زۆرمان پراھىبى خاكەرا و سەبوور ھەيە كە ئاواتەخووزى خەلوہتخانە و چلەكيشان و پارانەوہى پرتين و تاون. ئەوانە كەمیان ئاور لىدەردریتەوہ و كەس ناويان ناھيتن. رەنگە خەلكى تووشى سەرسامى بن، ئەگەر بلیم ھەر ئەم قەشە سەبوورانە كە ئاواتە خواز و تامەزرۆى عىبادەت و پارانەوہن لە تەنيايىدا، دەبنە، ھۆى رزگارى پروسىا و دەيبووژيننەوہ. چونكە لە راستيدا ئەمان لە ھىمنايەتى و بىدەنيگدا «خويان بو رۆژان و سەعات و مانگ و سالان» ئامادە دەكەن. لە گەل ئەوہوشدا ھەولەدەن لە سووچى خەلوہتخانەكەياندا، دىنى مەسىح و پەيكەرەكەى وەك چۆن لە باوكانى دىرين و پىغەمبەران و شەھيدانيان وەرگرتوہ، وەك پاقژى ھەقىقەتى خودا خاوين و بىگەرد رايگرن. لەگەل گەيشتنى كاتى خووى، لە ھەمبەر دىنە بن بۆشەكانى دنيادا بەرزى دەكەنەوہ. ئەوہش بىرۆكەيەكى زۆر گەورەيە و وەك ئەستىرەيەك لە رۆژھەلاتەوہ ھەلدى.

بپروای من سەبارەت بە پراھىب ئەوہيە، پىتانوايە ھەلە بى؟ ئايا لەخۆبايىانەيە؟ چاو لە دنياپەرستان بکەن و ھەموو ئەوانەى خويان لە خەلكى خودا بە زياتر دەزانن، پىتان وانىيە نوورى خودا و ھەقىقەتى خودا لەواندا چەواشە بوو؟ ئەوان خاوەن زانيارين، بەلام زانست ھىچى تىدا نىيە جگە لە شتىك كە ھەستپىدەكړى. جىھانى مەعنەوى و پاژى بەرزترىشى واتە بوونى مروّف، بەجارى توور ھەلدراوہ و لەگەل چەشنىك سەركەوتن و تەنانەت لەگەل بىزارى، دوور فرىدەدرى. دنيای بە تايبەت لەم دوایىيانەدا و ایلپھاتوہ، حكومەت بانگى ئازادى دەدا، بەلام چى لە و ئازادىيەياندا دەبينن؟ ھىچ شتىك جگە لە كۆيلەيى و خۆكوژى! چونكە دنيای دەلى:

- تو ھەواو ھەوست ھەيە و دايدەمركىنيتەوہ، چونكە تۆش ئەو مافەت ھەيە كە دەولەمەندترين و بەھىزترين مروّفەكان ھەيانە. لەپازىكردنى نەفس و تەنانەت زياد كردنىشى مەترسە.» ئەوہش نەزمى نووى دنيایە. ئازادى لەوہدا دەبينن. چى بەدواى مافى زيادكردنى ھەواو ھەوسدا دى؟ دەولەمەندى، جودايى و خۆكوژى رۆحى پىوہيە و ھەژارى، بەخىلى و كوشتن؛ چونكە ھەقيان پىدراوہ، بەلام كەرەسەى پازىكردنى ويستەكانيان پيشاننەداون دەلین دنيای، بە سەركەوتن بە سەر مەوداكان و فرينى بىرۆكەكان بە ھەوا دا، زۆر خۆش و شىرینتر دەبى و لە كۆمەلگايەكى برايانەدا زياتر و زياتر لىك گرى دەدرين. مخابن ناكړى دل بەو جۆرە بەلینى يەكبوونە بىستين. لىكدانەوہى ئازادى بەشيوہى زىدەرپەوى لە ھەواو ھەوسدا سروشتى مروّف چەواشە دەكاتەوہ، چونكە زۆربەى مگىز و ھەوس و خووخدەكانيان بىمانا و گەوجانەيە و بىرۆكەى قور و بىتام لە نيوياندا گەشە دەكا. تەنيا بو ئەوہ دەژين بەخىلى بە يەكتر بەرن. زگەرپوى و بافیش و لووت ھەلپان، خواردن و سەردان و ھاموشوى يەكتر، بە پىويست زانينى عارەبانە و پلە و پاىہى كۆمەلايەتى و كۆيلەدارى، ئەمانە بوونەتە ھۆى ئەوہى ھەست و ئابروويان لە نيو بچى. مروّف ئەگەر نەتوانى بە ئەم حەز و ئاواتانەى بگا پەنا بو خۆكوژى دەبا. ئەم شتانە لە نيو خەلكى ھەژار و رەشوروتدا بەرچاوە، بەلام ئەو

جیاوازییه‌یان هه‌یه ئاواته وه‌دی نه‌هاتووهدکانیان و به‌خیلی و چاوبرسی بوونی خۆیان له مه‌ستیدا ده‌شارنه‌وه. به‌لام زۆر زوو به‌جیی شه‌راب خوین ده‌نۆشن، چونکه به‌ره‌و ئه‌و رینگایه ده‌کیشریین. له ئیوه ده‌پرسم ئایا مرۆفیککی ئاوا ئازاده؟ یه‌کی له‌و «لایه‌نگرانی ئازادی» یه‌م ده‌ناسی و خۆی پێیگوتم، کاتیک له‌ زیندان تووتنی وه‌ده‌ستناکه‌وئ، له‌ حه‌یه‌تانه‌هینده‌ی نامینی بۆ جگه‌ریه‌ک خه‌یانه‌ت به‌ رێبازه‌که‌ی خۆی بکا! هه‌ر مرۆفیککی ئاواشه‌ ده‌لی: «من بۆ مرۆفایه‌تی تیده‌کوشم» مرۆفیککی ئاوا چۆن ده‌توانی خه‌بات بکا، چیی له‌ ده‌ست دئ؟ ره‌نگه‌ کاریکی چوکه‌ی له‌ ده‌ست بی، به‌لام ناتوانی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ سه‌ر پنی خۆی راوه‌ستی. سه‌یریش نییه‌ به‌جیی وه‌ده‌ست هینانی ئازادی ببه‌ کویله و نوکه‌ر و به‌جیی خزمه‌ت کردن به‌ ئامانجی براهیه‌تی و یه‌کیه‌تی مرۆف بکه‌ونه‌ چالی جودایی و ته‌نیا ییه‌وه. هه‌روه‌ک له‌ سه‌ر ده‌می لاویمدا میوانه‌ پرپیچوپه‌ناکه‌م پێیگوتم. بۆیه‌ رۆژ له‌ گه‌ل رۆژ زیاتر بیروکه‌ی خزمه‌ت به‌ مرۆفایه‌تی و ئه‌شقی براهیه‌تی و یه‌کیه‌تی مرۆف له‌ دنیا دا له‌ نیو ده‌چن. له‌ راستیدا ئه‌و بیروکه‌یه‌ش هیندی جار به‌ شتیکی قوڕ و بیمانا ده‌زانن و وه‌ک گالته‌جاری لینی ده‌روانن. چونکه‌ کاتیک خووخده‌ی له‌ راده‌ به‌ ده‌ری ویست و هه‌وه‌س ده‌ست و پپی ده‌خاته‌ کوتو زنجیره‌وه، چۆن ده‌توانی واز له‌ عاده‌ته‌ چه‌ق به‌ستوانه‌ بینن؟ ئه‌و تاق که‌وتۆته‌وه و کاری به‌ سه‌ر مرۆفایه‌تییه‌وه نه‌ماوه! توانیویانه‌ مال و که‌لوپه‌لی زیاتر کو بکه‌نه‌وه، به‌لام شادی و هیوا له‌ دنیا دا به‌ جاری له‌ که‌می داوه.

رینگای ته‌رکه‌ دنیا یی جیاوازه، پیکه‌نینیان به‌ نوێژ و پۆژوو دئ، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا (رینگای گه‌یشتن به‌ ئازادی راسته‌قینه‌ له‌ واندایه‌). من ویسته‌ گه‌نده‌ل و ناپیویسته‌کان هه‌لده‌پاچم و هه‌ستی له‌خوبایی بوون و سه‌ره‌رپویی له‌غاو ده‌که‌م و ده‌یه‌نینه‌ ژیر رکیفی ئیتاعه‌ته‌وه. به‌ پشتیوانی خودا ده‌گه‌م به‌ ئازادی رۆح و له‌گه‌ل ئه‌ویشدا شادی مه‌عنه‌وی ده‌سته‌به‌ر ده‌بی. کئ ده‌توانی بیروکه‌یه‌کی گه‌وره‌ په‌روه‌رده‌ بکات و بیگه‌شینیته‌وه - ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده‌ی تاق که‌وتۆته‌وه، یان ئه‌و که‌سه‌ی خۆی له‌ چنگ مالی دنیا و خووخده‌کان پزگار

کردوو؟ راهیب لۆمه‌ ده‌که‌ن چونکه‌ خه‌لوه‌تنشینی ده‌کا: «خۆت له‌ نیو چوار دیواری کلیسه‌دا شارده‌وته‌وه و بۆ پزگاریی خۆت هه‌ول ده‌ده‌ی و خزمه‌ت کردنی براهینه‌شت هه‌ر له‌ بیر نییه‌، کۆمه‌لگا و مرۆفایه‌تیت خستۆته‌ پشت گوی!» به‌لام ده‌بینن له‌ بواری ئه‌شقی براهینه‌دا کامیان گیان فیداترن. چونکه‌ ئه‌وانن تاق که‌وتووته‌وه نه‌ک ئیمه‌، چاویشیان به‌رایی دیتنی ئیمه‌ نادا. له‌ رۆژگارانی دیریندا رێبه‌رانی خه‌لک له‌ نیو ئیمه‌دا هه‌لده‌که‌وتن. بۆ دیسان له‌ نیو ئیمه‌دا سه‌ر هه‌لنه‌ده‌ن؟ هه‌ر ئه‌و زاھیده‌ سه‌بوور و خاکه‌را یانه‌ راده‌په‌رن و خزمه‌ت به‌ رینگای ئه‌و ئامانجه‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌که‌ن. پزگاریی رووسیا به‌ ئیراده‌ی خه‌لکه‌وه‌یه و راهیبی رووسی به‌رده‌وام لایه‌نگری خه‌لک بووه. ئیمه‌ تاق ده‌که‌وین ئه‌گه‌ر خه‌لکی تاق بکه‌ون. خه‌لکی هه‌ر ئه‌و ئیمانیه‌یان هه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ش هه‌مانه‌. ئاشتی خوازی بی ئیمانیش هه‌رگیز له‌ رووسیا کاریک به‌رپوه‌ نابا. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر زۆر زۆریش راستوێژ و کارامه‌ بی. ئه‌وه‌تان له‌ بیر نه‌چن! خه‌لکی له‌ دین وه‌رگه‌راوان ده‌بینن و به‌ سه‌ریاندا زالدەبن، رووسیاش تاقانه‌ و ئورتو دوکس ده‌بی. ئاگاداری له‌ گوندنشینیان بکه‌ن و ئاگاتان له‌ دلیان بی. بۆ فیزکردن و باره‌ینانیان به‌ نه‌رمی و به‌ره‌ به‌ر په‌ن پشش. ئیوه‌ وه‌ک راهیبیک ئه‌و ئه‌رکه‌تان له‌ سه‌ر شانه‌، چونکه‌ لادیی خودا له‌ دلیان دایه‌.

(۱) سه‌بارت به‌ ئه‌ربابان و خزمه‌تکارن:

بلی ئه‌ربابان و فه‌رمانبه‌ران له‌ باری رۆحیه‌یه‌وه‌ بینه‌ برا؟ هه‌لبه‌ت ده‌بی و حاشا له‌وه‌ ناکه‌م گوندنشینه‌کانیش تاوانباریان تیدایه‌ و ئاگری گه‌نده‌لیش پۆژ له‌ گه‌ل پۆژ پتر په‌ره‌ ده‌ستینی و ولاتی داگرتوووه. رۆحی دووره‌په‌ریزی و تاق که‌وتنه‌وه‌ش خه‌لکی داگرتوووه. سووت و سه‌له‌م خۆرانی گۆمه‌لگا وه‌ک زه‌روو سه‌ریان هه‌لداوه. بازرگانان برسی و تامه‌زرۆی پله‌ و پایه‌ن، هه‌ولده‌دن خۆیان وه‌ک خاوه‌ن فه‌ره‌نگ و ژیار نیشانده‌ن. به‌لام ئه‌وه‌ی نه‌یانبی فه‌ره‌نگه‌ و له‌م رینگایه‌دا به‌وپه‌ری خوییه‌تییه‌وه‌ دابونه‌ریتی دیرینی خۆیان پی سووکه‌ و ته‌نانه‌ت ئیمانی باب

و باپیرانیان بهشتیکی سووک و بی‌بایه‌خ ده‌زنان. ده‌چنه دیداری سازاده و سلاوات له دیداری لیده‌دهن، ئەگەر چی نه‌گۆراون و هەر ئەو لادییه گه‌نده‌لن که بوون. لادییی خه‌ریکه له نیو مه‌ستی و بی هۆشیدا ده‌پزین و ناتوانن ده‌ست له‌و عاده‌ته‌یان هه‌لگرن. چ زولمیکه له هاوسهر و منداله‌کانیان! هه‌مووشی به هۆی مه‌ستییه‌وه! مندالی ده سالانم دیوه له کارگاکان کار ده‌کن، زه‌رده‌ل و ره‌قه‌ل، ریوه‌له و کۆم و خه‌مبار. کارگه‌ی ته‌نگوترش و هاروهۆری مه‌کینه، رۆژ تا ئیوارئ ئاره‌ق ده‌پزین. زمانی پیس و مه‌شرووب، مه‌شرووب - ئایا ئەوه‌ی دلی مندال ده‌یخوازی ئەوه‌یه؟ ئەو پیویستی به تیشکی خۆر و کایه‌ی مندالانه‌یه، سه‌رمه‌شقی باش و خۆشه‌ویستی ده‌وی. ئەی راهیبان، ئەم بارودۆخه ناله‌باره ده‌بی به‌رگری لیکری. ئەشکه‌نجه و ئازاری مندالان نابی بمینی، راپه‌رن و له‌و باره‌وه بۆ خه‌لک بدوین، په‌له‌ بکه‌ن له‌و کاره‌دا په‌له! خودا خۆی رووسیا رزگار ده‌کا. چونکه گوندنشینان هەر چه‌نده گه‌نده‌ل و تاوانباریش بن، ناتوانن چاوپۆشی له‌ تاوان بکه‌ن، ده‌شزانن وه‌به‌ر له‌عنه‌تی خودا ده‌که‌ون و ئەو تاوان و گه‌نده‌لکاریانه هه‌له‌یه. بۆیه خه‌لکی ئیمه هەر وا ئیمانیا به‌ عه‌داله‌تی خودا هه‌یه. هیوایان به‌ ره‌حم و به‌زه‌یی خودایه و فرمیسکی په‌شیمانی هه‌له‌وه‌رینن.

له نیو چینی ده‌وله‌مه‌ندا بارودۆخه‌که جیاوازه، ئەوان پیره‌وی له زانست ده‌کن و ده‌یان‌ه‌وی ته‌نیا له سه‌ر بناغه‌ی ئاوه‌ز ئەو عه‌داله‌ته دامه‌زرینن. وه‌ک پیشووش به سه‌ر مه‌سیحدا ناگورینن که تاوان بوونی نییه و تاوانباریش هه‌روا. ئەو وته‌یه‌ش دژوازییه‌کی تیدایه، چونکه ئەگەر خودایه‌ک له ئارادا نه‌بی، تاوان شتیکی بی مانایه! له فه‌رهنگ خه‌لک به‌ قینه‌وه دژ به‌ ده‌وله‌مه‌ندان راده‌په‌رن و رپیه‌رانی خه‌لکیش به‌رده‌وام خه‌لک فیزی خوین رشتن ده‌کن و پیا‌ده‌لین هەر کاریک بکه‌ن هه‌قیان به‌ده‌سته. به‌لام رقه‌که‌یان «ده‌بیته‌ بیزاری، چونکه کاریکی زالمانه‌یه.» به‌لام خودا خۆی رووسیا نه‌جات ده‌دا. نه‌جات به هۆی خه‌لکه‌وه‌یه، به هۆی ئیمان و سه‌بووریانه‌وه‌یه.

باوکان و مامۆستایان، ئاگاتان له ئیمانی خه‌لک بی، ئەوه‌ش به‌زایه ناچی. له ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌ندا و یقاری ئەم خه‌لکه مه‌زنه‌م دیوه، و یقاری راسته‌قینه و شیایان سه‌رنجی راکیشاوم. دیتوومه و ده‌توانم شایه‌دی بۆ بده‌م، دیتوومه و تووشی سه‌ر سوورپمانی کردووم. قه‌لافه‌تی هه‌ژاران‌ه‌ی خه‌لکی ره‌شۆکیم دیوه که تووشی تاوان و شووره‌یی بوون. ئەوان به‌نده‌ی سه‌رکز و ملکه‌چی که‌س نین و ته‌نانه‌ت دوا‌ی دوو سه‌ده کۆیله‌یی، له کرده‌وه و باوه‌ردا ئازادن و له‌گه‌ل ئەوانه‌شدا، سه‌ره‌پۆیی و تۆله و به‌خیلی له‌زاتیاندا نییه. «تۆ ده‌وله‌مه‌ند و ره‌سه‌ن و نه‌جیمزاده‌ی، وریا و لیزان و تیگه‌یشتووی، پیرۆزت بی و خودا مه‌باره‌کی بکا. ریزت بۆ داده‌نیم، به‌لام ده‌زانم منیش مرو‌فم. به‌بی ئیره‌یی بردن و مه‌رایی ریزت بۆ داده‌نیم، له‌پله و پایه‌ی مرو‌فدا و یقاری خۆم ده‌سه‌لمینم.»

به‌راستی ئەگەر ئەو قسانه‌ش ناکه‌ن (چونکه هیشتا نازانن ئەم قسانه چۆن ده‌ربرن) شیوه‌ی کرده‌وه‌یان ئاویه. خۆم دیتوومه، خۆم تیگه‌یشتووم، باوه‌ر ده‌کن گوندنشینانی رووسیا ئیمه هه‌رچه‌نده هه‌ژارتر بن، ئەم هه‌سته بی شاتوشووته سه‌رنج راکیشتره. چونکه ده‌وله‌مه‌ندان له زۆر لایه‌نه‌وه تووشی گه‌نده‌لی بوون. زۆربه‌ی ئەوانه‌ش پیوه‌ندی به سه‌ر ساردی و که‌تره‌خه‌می ئیمه‌وه هه‌یه. به‌لام خودا خه‌لکی خۆی رزگار ده‌کا، چونکه رووسیا له خاکه‌را پیدا گه‌وره‌یه. له خه‌وندا داها‌توو به‌ چاو ده‌بینم و هه‌رده‌لی به‌راستی دیتوومه. حه‌تمه‌ن وه‌راست ده‌گه‌رئ و مسۆگه‌ر ده‌بی. ته‌نانه‌ت گه‌نده‌لترین ده‌وله‌مه‌ندانیش له هه‌مبه‌ر هه‌ژاراندا خه‌جاله‌تی له مال و سامانی خۆیان ده‌کیشن. هه‌ژارانیش به‌ دیتی ئەو خاکه‌رای و خۆ به‌که‌م زانینه‌یان، تیده‌گه‌ن و له هه‌مبه‌ریانا راناوه‌ستن و به‌ دلشادی و دلۆقانی وه‌لامی شه‌رمه‌زارییه ئابروومه‌ندانه‌که‌یان ده‌ده‌نه‌وه. بروا بکه‌ن ئاخ‌ری کار به‌و جیه‌ ده‌گا و هه‌موو شتی‌ک به‌ره‌و ئەو ئالییه به‌پیه‌یه. یه‌کسانی، ته‌نیا له یقاری مه‌عنه‌ویی مرو‌فدا ده‌بی بدۆزریته‌وه. ئەوه‌ش ته‌نیا له نیو ئیمه‌دا به‌ر چاو ده‌که‌وی. ئەگه‌ر برا بوایه‌ین میرات و به‌شه‌مال ده‌هاته‌ گۆرئ، به‌لام به‌ر له‌وه هیچکات

سه بارهت به به شکردنی مال و سامان پیکنايهن. ئيمه ئاگاداری له په يکه ره ی مه سیح ده کهین و ده زانین وهک ئەلماسیکی گرانبايي و دره وشاوه هه موو دنیا پووناک ده کاته وه. هیوادارم وابی، هیوادارم!

باوکان و مامۆستایان، جارێکیان تووشی رووداوێکی دلتەزین بووم. له سه رده می ده ربه ده ریمدا، له شاری ک - چاوم به خزمه تکاره قه دیمیه که م، ئافانسی، کهوت. هه شت سال دواي ئەوه ی لیک هه لبراین، خودا وراستان له نیو بازار تووشم بوو، ناسیمیه وه و به هه له داوان هات بۆ لام و له خو شیاندا باوه شی پیدا کردم. «قوربان ئەوه ئیوه ن؟ هه ر به راستی خه ون نابینم؟» بر دمییه وه بۆ مالی خو یان. ئەویش له ئەرته ش هاتبووه ده ری، ژنی هیتابوو و دوو مندالی هه بوو. خو ی و ژنه که ی له نیو بازار ده سفرو ش بوون وهک دیوه ره هه رایان ده کرد و له و ریگایه وه بژیوی خو یان دا بین ده کرد. ماله که ی هه ژارانه، به لام خاوین و دلگر بوو. سه ماوه ره که ی داگیرساند و ناردی به دواي ژنه که یدا، ده تگوت هه نته شی من له وئ بۆ ئەوان وهک جیژن وایه. منداله کانی هیتا بۆ لام: «باوه ته قدیسیان بفرموو.»

گوتم: «من کوا هه دی ئەوه م هه یه ته قدیسان بکه م؟ ته نیا راهیبیکی خاکه رام و هیچی تر. دوعایان بۆ ده که م. ئافانسی پاولوویچ له و رۆژه به دواوه هه میشه دوعام بۆ توش کرووه. چونکه هۆی هه موو شتیک تۆ بووی.» هه تا ئەو جیهی توانیم به سه رهاته که م بۆ باسکرد. چون بیر ده که نه وه؟ ئەو هه ر وا چاوی تیبیریوم و بر وای نه ده کرد که من ئەر بابه که ی پیشووی بم، که ئەو کاته ئەفسه ر بووم و ئیستا به و قه لافهت و شکل و شیوه وه له هه مبه ریدا ویستاوم؛ ته نانهت ده ستیشی کرد به گریان.

گوتم: «بۆ ده گریی؟ دۆستی به ریز، قه تم له بیر ناچیته وه، چاکتر وایه شادیم بۆ بکه ی چونکه ریگای من ریگایه که نزیک به شادی و خو شی.» زۆری قسه نه ده کرد، به لام له په ستا هه ناسه ی هه لده کیشا و به روو خو شی سه ری بۆ ده له قاندم.

پرسیی: «ماله کهت چیی به سه ر هات؟»

له وه لامیدا گوتم: «پیشکه ش به کلێسه م کرد. له گه ل قه شه کانی دیکه بیکه وه ده ژیین.»

دواي خوار دنه وه ی چاییه ک خودا حافیزیم کرد، له نا کاو نیوه رۆبلی له گیر فانی ده رهینا و وهک دیاری پیندام بۆ کلێسه. نیوه رۆبلی دیکه ی به به په له خسته مستمه وه:

«ئوه ش بۆ خوت باوه گیان ره نگه به کارت بی.»

نیوه رۆبلم وهرگرت و کر نو شم بۆ خو ی و ژنه که ی برد و چوومه ده ری. له ریگا له دلی خو مدا ده مگوت: «هه مسیان پیگه یشتن، ئیستا ئەو له مالی خو یه تی و من به ریوه م، بیگومان هه ناسه هه لده کی شین و سه رمان را ده وه شینین. له گه ل ئەوه شدا به هۆی شادییه وه بزه مان دیتی وه بیرمان دیته وه که خودا چون ئەو دیداره ی بۆ ریک خستن.» دواي ئەوه ئیتر چاوم پی نه که وته وه. من ئەر بابی بووم و ئەو خزمه تکارم، به لام ئیستا که به دلکی پاک و بیگه رده وه یه کتر مان رامووسی، پیوه ندیه کی گه وره ی مر و قانه له نیوانماندا دامه زرا. زۆرم بیر لیکردۆته وه و ئەوه ی ئیستاش بیر ی لیده که مه وه: بلێی ئەم یه کگرتنه سادقانه یه له کاتی خویدا له نیو خه لکی رووسیادا جی بکه وئ؟ بروام وایه مسۆگه ر ده بی و کاتی ئەوه نزیک بۆته وه.

سه بارهت به خزمه تکاران با ئەوه ش بلیم، ئەو کاته ی گه نج بووم، زۆر جار رقم له خزمه تکاره کانم هه لده ستا؛ «ئاشپه ز چیشته که ی زۆر به گه رمی هینابوو هه سه ر سفره که. خزمه تکار ئوتووی له جلوبه رگه کان نه دا بوو.» به لام ئەوه ی له هه موو که س چاکتری فیرکردم. یه کیک له بیرو که کانی کاکم بوو که به مندالی پیگوتم: «ئایا من شیایو ئەوه م که سیکی دیکه خزمه تم پینکا و له بهر هه ژاری و نا هیری خو ی ملکه چ و گو ی پرایه لی من بی؟» ئەو کاته له خو م پرس ی: ئەو بیرو که ساکاره ئاوا دره نگ به زه یمنان ده گا؟ نه بوونی پیشخزهت له دنیا دا مه حاله. به لام کاریک بکه ن خزمه تکاره که تان له باری رو حیه ی وه ئازاد تر له و کاته بی که هیشتا نه بوو بووه خزمه تکار. بۆ ناتوانم خزمه تکاری خزمه تکاره کانم بم و کاریک بکه م له وه تیگات و بی هیچ

دهمارگيريبهک له لايهن منهوه، يان بروا پينهکردن له لايهن نهوهوه؟ بؤ دهبي بهزهيم به پيشخزمه ته که مدا نهيه ت؟ بؤ دهبي نهيه مه نيو بنه ماله که م و به و کاره دلې خوم شاد بکه م؟ ته نانه ت ئيستاش دتوانين ئه و کاره بکه ين. به لام له داهاتوودا دهبيته هوې گوره يي مروّف، ئه وهش کاتيک که به دواي گرتني پيشخزمه ته وه نه بين، يان وهک ئيستا نه مانه هوې هاوره گه زيکي خومان بکه ينه خزمه تکار و کاری لي بکيشين. به پيچه وانه له ناخي دلّه وه چه ز دهکا بيته خزمه تکاری هه مووان، ئه و جوړه ي که ئنجيل پيمان ده لي.

ئايا ئه مه خه ونه که مروّف شادي خوي ته نيا له کرده وه ي باش و پر له په حمه تدا بدوزيته وه و وهک ئيستا چيژ له زولم و زور و زگه رووي و داوين پيسي و ترزلي و رقه به رايه تي و به خيلي وهر نه گري؟ له سه ر ئه و باه ره م ئه مه خه ون نييه و کاته که ي نزيک بوته وه. خه لکي پنده که نن و ده پرسن: «کهنگي کاتي ئه وه دي، بليي به م زووانه بگاتي؟» بروا موايه به پشتيواني مه سيح ئه م کارانه به ئاکام ده گه يه نين. له ميژووي مروفايه تيدا گه ليک بيروکه هه بووه که ده سال بهر له سه ر هه لدانيان هيجکه س به بيرايشيدا نه هاتووه. به و حاله شه وه کاتيک که جهنگه ي ئه وه هات سه ر هه لدن، گه شه ده که ن و له سه رتاسه ري زه وي بلاو ده بنه وه. بويه ئيستاي ئيمه ش هه روايه و خه لکه که مان ده بنه سه رتويي جيهان و ددره وشينه وه، مروّفه کانين ده لين: «ئه و به رده ي که ميعاره کان وتيان به کار نايه، بوته به ردي چيني ديواري په رستگا.» جيي خو شيبه تي له لومه کاران بپرسين: ئه گه ر هيواي ئيمه خه ون و خه ياله بيناي خو يان و شته کاني ديکه کهنگي به شيوه يه کي عادلانه و ته نيا به ئه قلي خو يان و به بي يارمه تي مه سيح داده م زرينن؟ ئه گه ر بليي ئه وانه ن که به ره و دووره په ري زي ده رو نه پيشي، ته نيا ساويلکه ترينه که يان باوه ري بي ده که ن، ساويلکه ييه که شيان به راده يه که که پياو توشي سه رسوورمان ده کا. راستيبه که شي ئه وه يه خه ونه که يان گوماناو يتره له خه ونی ئيمه. عداله تيان کردو ته ئامانجي خو يان. به لام به حاشا کردن له مه سيح ئاخري له

1- ئنجيلي مه تي، به شي بيست و يه که م.

سه ر زه وي لافاوي خو ين وه ريده خه ن. چونکه خو ين، خو ين ده خوازي و هه ر که سي شمشير به ده سته وه بگري، شمشير له نيوي ده با. ئه گه ر له به ر خاتري په يمانی مه سيح نه بوايه، شه ره که هينده ي ده خاياند ته نيا دوو که س له سه ر زه وي ده مانه وه و ئه واني ديکه يه کتريان ده کوشت. ئه و دوو که سه ش له به ر هه و و غروور چاويان به رايي نه ده دا يه کتر بينن و يه کيان ئه وي ديکه ي ده کوشت و پاشان ئه و يش خوي له نيو ده برد. ئه گه ر له به ر واده و به لينه که ي مه سيح نه بوايه، که له به ر خاتري خا که رايان و سه بووران روژه کان کورت ده بنه وه، ئه م کاره ش مسوگر ده بوو.

دواي رووداوي دوئيله که م، ئه و کاته ي هيشتا جلوبه رگي ئه فسه ريم له به ردا بوو، له نيو کو ريک له خزمه تکاراندا قسه مکرد و له بيرمه وته کانم هه مووياني توشي سه رسوورمان کرد. ده يان پرسى: «چي! ياني خزمه تکاره کانمان له سه ر ميژ دانيشينين و چايان بؤ دانين؟ وه لامم دانه وه: «بؤ نا، لانيکه م جاروبار» هه موو دايان له قاقاي پيکه نين. پرسياره کانيان گه مژانه بوو، وه لامی منيش روون و ئاشکرا نه بوو، به لام بيروکه ناوه کيبه که ي هه تا راده يک دروست و به جي بوو.»

(۷) سه باره ت به دوعا و ئه وين و پيوه ندي له گه ل دنيا کاني ديکه:

پياوي جي لي، له عيباده ت خافل مه به. ئه و کاته ي عيباده ت ده که ي، ئه گه ر عيباده ته که ت دوور له رپا بي، هه ستيکي نو ي و مانايه کي نو ي به خو وه ده گري و ئازايه تيبه کي نو يت پنده به خشي و تيده گه ي که عيباد فيربوونه. له گه ل ئه وه شدا له بيرتبي، هه ر کاتيک توانيت به رده وام ئه م رسته يه بليوه: «خوايه، به سه ر هه موو ئه وانه دا که له هه مبه ر تو دا ديار ده که ون و ده تپه رستن، په حمه ت ببارينه.» چونکه له هه موو کات و ساتيکدا هه زاران که س ئه م دنيايه به جي دي لن و روحيان به ره و لاي خودا ده فری. زور که سانين هه ن نه ناسراو و خه مبار و هيوابراو له قوربنيکي چول و هو لدا

2- ئنجيلي مه تي، به شي بيست و شه شه م.

بەتەنیاىى سەر دەننەۋە ۋە ھىچكەس دىلۇپە فرمىسكىيان بۇ ھەلناۋەرىنى ۋە تەنەت نازانن كەسىكى ۋا ھەر بوۋشە لە سەر زەۋى. «بۇيە لەۋانەيە لەۋ سەرى دنيا دوعاى بە خىرى تۇ سەر كەۋى بۇ دەرگانەى خودا ۋە بىتتە ھۇى لى خۇشبوۋنن. ئەگەرچى نەتدەناسىن ۋە ئەۋانىش تۇيان نەدەناسى. بۇيە ئەۋ كەسەش چەندە بزۋىنەر ۋە دىلخۇشكەرە كە بە ترسەۋە لە ھەمبەر خودادا رادەستاۋە ۋە ھەستدەكا كەسىك دۇعا بۇ ئەۋىش دەكات ۋە مۇۋىك لە سەر زەۋى ھەيە ئەۋى خۇشدەۋى. خوداش بە دىلۇقانىيەكى زىاترەۋە چاۋ لە ھەردوۋكتان دەكا. چونكە ئەگەر تۇ ئەۋەندەى دىلسۇزى بۇ دەكەى، خودايەك كە لە رادەبەدەر لە تۇ دىلسۇزتر ۋە بە بەزەبىتەر، رەحم ۋە خۇشەۋىستىى زىاتر دەبى.

براىان، لە تاۋانى خەلكى مەترسن. مۇۋقتان بە تاۋانىشەۋە خۇش بوى، چونكە خۇشەۋىستىى ئىۋە ترووسكەيەك لە خۇشەۋىستىى خودايە ۋە بەرزترىن خۇشەۋىستىى سەر زەۋىيە. تەۋاۋى خۇلقاۋەكانى خوداتان خۇش بوى ۋە ھەموو دەنكە خىز ۋە پەلك ۋە گەلا ۋە تالە تىشكىكى رۋوناكى خوداتان بە لاۋە ئازىز بى. ھەموو بوۋنەۋەر ۋە ئازەل ۋە گۇگىايەكتان خۇشبوى، ھەموو شتىكتان خۇشبوى. ئەگەر ھەموو شتىكتان خۇش بوى، ھەست بە رازى ئاسمانى ناخىان دەكەن ۋە ھەر كاتىكىش ھەستىپىكەن، رۇژ لە گەل رۇژ زىاتر تىى دەگەن، لە كۇتايىشدا بە خۇشەۋىستىيەكى ھەمە لايەنەۋە تەۋاۋى دنياۋان خۇش دەۋى. جۇجانەۋەرتان خۇشبوى: خودا سەر چاۋەى ئەندىشە ۋە شادىى پىبەخىيون. مەيان وروۋىنن، ئازارىان پىمەگەيەنن، بىبەشيان مەكەن، بە پىچەۋانەى ۋىستى خودا مەجۋولنەۋە. ئەى مۇۋق، بە ھۇى گەۋرەىى خۇتەۋە فىز بە سەر ئازەل ۋە بوۋنەۋەراند لى مەدە؛ ئەۋان لە تاۋان بەدوورن. تۇش بەۋە گەۋرەى، بە ھاتنت زەۋىت رموۋدە كرد ۋە ئاسەۋارى ئەۋ رموۋدە كردنە لە پاش خۇت بەجىدىلى - مخابن ئەم مەسەلەيە ھەتا رادەيەك سەبارەت بە يەك بەيەكى ئىمە راستە! بەتايبەت مندالانتان خۇش بوى، چونكە ئەۋانىش ۋەك فرىشتە لە تاۋان بەدوورن، ئەۋان دەژىن

بۇ ئەۋەى دىلمان ساف ۋە بى غەۋر بەكەن، راست ۋەك ئەۋەى رىنۋىننيمان بەكەن. قوربە سەر ئەۋ كەسەى مندالىك ئازار دەدا! باۋە ئانفيم فىرىكردم مندالانم خۇشبوى. ئەم كەسايەتتە دىلۇقان ۋە بىدەنگە لە سەردەمى دەر بەدەرىماندا زۇر جار بەۋ قەرەپوۋلانەى پىياندەداىن شىرىنى ۋە چوكلىتى بۇ مندالان دەكرى. بەلاى ھەر مندالىكدا تىپەرىبىايە خۇشەۋىستىى خۇى بۇ دەر دەبىرى، زاتى ئەۋ كابرەيە ئاۋايە.

ھىندىك لە ئەندىشەكان مۇۋقى سەرسورماۋ ۋە دىدىنن، بە تايبەت بەدىتنى تاۋانى خەلكى، لە خۇشى دەپرسى ئايا چاكتەر ۋايە زۇرەملى بەكار بىتنى يان خۇشەۋىستىى خاكەرايانە؟ بەردەۋام برىاربدەن خۇشەۋىستىى خاكەرايانە بەكار بىنن. ئەگەر ھەموۋتان يەك دەنگ لە سەر ئەۋ خالە پىكبىن، دەتۋانن دەست بە سەر تەۋاۋى دنياۋا بگرن. خۇش ۋىستىى خاكەرايانە زۇر زۇر بەھىزە، بە ھىزتر لە ھەموو شتىكە، ۋەك ھىچ شتىكى دىكە ناچى.

ھەموو رۇژىك ۋە ھەموو سەعاتىك، ھەموو خولەكىك بەدەۋرى خۇتانا بگەرپىن ۋە ئاگادارى خۇتان بن ۋە سەرنجبدەن ۋە بزىانن ۋىنەكەتان ۋىنەيەكى جۋان ۋە رازاۋەيە؟ بە پەنا مندالىكدا تىدەپەرن، بە رەقەۋە تىدەپەرن، بە زمانى تال ۋە قسەى ناخۇش ۋە دلى رەقەۋە تىدەپەرن ۋە لەۋانەيە ئەۋ مندالە نەبىنن. بەلام ئەۋ ئىۋەى دىتۋە ۋە ۋىنە ناحەز ۋە دزىۋەكەتان دەكەۋىتە سەر پەردەى دلە پاك ۋە بىدەسەلاتەكەى. لەۋە ئاگادار نىن، بەلام لەۋانەيە تۋى شەرتان لە ناخىدا چاندبى ۋە تۋۋەكە شىن بىى. ھەموۋشى بەۋ ھۇيەۋەيە كە سەرنجتان بەۋ مندالە نەداۋە. چونكە خۇشەۋىستىيەكى راست ۋە خىرخۋازانەتان لە دىلتاندا پەروەردە نەكردوۋە. براىان، خۇشەۋىستىى مامۇستايە، بەلام مۇۋ دەبى بزىانى چۋنى ۋەدەستىتىن. چونكە ۋەدەستەپىنەكەى زۇر دژۋارە ۋە بە نرخیكى گران دەكردى. بە ھەۋلىكى بەردەۋام ۋە بى ۋچان ۋەدەست دى. چونكە نابى ئەۋ خۇشەۋىستىيە جاروبارە ۋە كاتى بى، بەلكو بۇ ھەتا ھەتا. ھەموو كەسىك دەتۋانى جاروبار خۇشەۋىستىى خۇى دەرېرى، تەنەت مۇۋقە شېۋدەرەكانىش.

براکه م داوای لیبور دنی له بالنده کان ده کرد. رهنگه بیمانا بنوینی، به لام دروسته. چونکه هه موو شتیک له ئه قیانوس ده چی، هه موو شتیک له گه ردايه و پیکه وه ئاویتته ده بن. په له پیتکه یه ک له شوینی، له و سه ری دنیاش بزووتنه وه و له ره وه دی دینی. له وانه یه داوای لیبور دن له بالندن بی مانا بی، به لام په له وران له په ناتان شادتر ده بن - لانیکه م توزیک شادتر - مندالان و هه موو ئاژه لانیس هه روا. به و مرجه ی ئیوه له ئیستا مه زن و به شه ره فتر بن. هه موو شتیک له ئه قیانوس ده چی، ئه م قسه ی منتان له بیر نه چی. ئه و کاته، خو شه ویستییه کی هه مه لایه نه له دلتاندا بلیسه ده ستینی و وه ک جه زم بوویه ک، بو په له وهران ده پارینه وه و دوعا ده کهن ئه وانیش له تاوانیان خو شبن. ئه و جو ره حال لیهانته تان له لا به ریز بی، هه ر چه نده ش به لای خه لکه وه بی ماناش بنوینی.

دۆستانی به ریزم، بو ئه وه ی شاد بن له بهر خودا بیارینه وه و دوعا بکه ن. مندالان و په له وهران شاد بکه ن و به هه شت بو خو تان مسوگه ر بکه ن. مه هیلن تاوانی خه لگی له کاره کانتاندا تووشی په رو شیتان بکا. له وه ش مه ترسن که کاره که تان سووک بی و له بره و بکه وی. مه لین: «تاوان به هیزه، خراپه به هیزه، شه ی تاناوا به هیزه، ئیمه ش ته نیا و بی پشتیوانین و شه ی تاناوا دامانده رزینی و ناهیلی کاره چاکه کانمان به ئاکام بگا.» رۆله کانم، له دست ئه و ناهومیدییه راکه ن و ته نیا یه ک ریگاش بو دهربازبون هه یه، که وایه خو تان به بنوسی تاوانی هه موو مرۆقه کان بزنان، دۆستانی خو شه ویست هه قیقه ت ئه مه یه. چونکه هه ر کاتیک خو تان به هوی تاوانی هه موو مرۆقه کانه وه به بهر پرس زانی، خیرا تیده گهن که له راستیدا وایه. له بهر خاتری هه موو کهس و هه موو شتیک ئیوه شیایوی سه رکۆنه ن. به لام به داسه پاندنی سه ره رۆیی و بیه یزی خو تان به سه ر خه لکدا، هاو به شی غرووری شه ی تان ده بن و ده که ونه دژایه تی کردن له گه ل خودا.

ئه ونده ی بیر له غرووری شه ی تان ده که مه وه به وه ده گم: له سه ر زه وی تیگه یشتنی بو ئیمه دژواره، که وایه هه له کردن و به شداربوون له و تاوانه دا

زور سانایه. ته نانه ت ئه گه ر پیمان وابی کاریکی باش و مه زنه. له راستیدا، ناتوانین له زور به ی هه سته به هیزه کان و بزووتنه وه ی زاتیمان تیگه یین. نه وه ک ئه وه بیته کو سپ و له مپه ری سه ر پیتان و پیتان وابی ناتوانی بو هه موو شتیک بیته هوی روون بوونه وه. چونکه خودای مه زن ئه و شته ی لیان ده ویتته وه که تیده گهن، نه ک ئه وه ی که ناتوانن. خو تان له مه به دواوه به و ئاکامه ده گهن و ئه و کاته هه موو شتیک به جوانی ده بینن و سه باره ت به وان بیانووتان به ده سته وه نابی. له راستیدا، له وه ده چی ئیمه له سه ر زه وی گومرا و چه واشه بین. ئه گه ر له بهر خاتری ئه و په یکه ره ی مه سیح نه بوایه که له هه مبه رماندایه، به جاری لیمان ده قه وما و له نیو ده چووین، هه ر به و جو ره ی دوا ی توفانی (نوح) ره گزی مرۆف تووشی فه وتان هات. زورشت له سه ر زه وی له بهر چاوی ئیمه ونه، به لام بو قه ره بووی ئه وه، هه ستیکی عارفانه و پر بایه ی پیداوین که بتوانین ژیانمان له گه ل دنیای دیکه و دنیای ئاسمانی پیوه ند به دین. پنج و ریشه ی ئه ندیشه و هه ستیشمان له م دنیا نییه، به لکو له دنیاکانی دیکه یه. هه ر بو یه فه یله سووفه کان ده لین له سه ر زه وی ناتوانین له هه قیقه تی شته کان بگه یین.

خودا له دنیاکانی دیکه تووی وه رگرت و له سه ر ئه م زه وییه چاندی. دارو باخه کانی هه لچوون و ئه و رووه که ی توانی بروی چه که ره ی دا و زه ویی قه له شته وه و هه لچوو. ئه وه ی له سه ر ئه م عه رزه بروی و گه شه بکا، ده ژی و ته نیا به هوی هه سته پیوه ندی به دنیاکانی دیکه وه که زیندوو. ئه گه ر ئه م هه سته له ئیوه دا کز بی یان بفه وتی، گه شه کردنی ئاسمانیش له ناختاندا ده مرئ. ئه و کاته ژیانتان له بهر چاو ده که وی و ته نانه ت ورده ورده لیشی بیزار ده بن. ئه وه ی بییری لیده که مه وه ئه مه یه.

ئیمانی کامل

به تابهت ئه وه تان له بیر نه چی که ناتوان سه بارهت به هیچکس حوکم دهرکن، چونکه هیچکس ناتوانی حوکم به سهر تاوانباریکدا بدا. چونکه ده بی بزانی خوئی به قهده ئه و که سه تاوانباره که له هه مبه ریدا راوه ستاوه، په رنگه له هه موو که سیش زیاتر به هوئی ئه و تاوانه وه شیاوی سه رکونه بی. ههر کاتیک له وه گه شست ده توانی حاکم بی و حوکم بدا. ئه گهر چی ئه و قسه یه بی مانا دهنوینی، به لام راسته. ئه گهر خووم دروستکار بوايه م، په رنگه تاوانباریکش نه بوايه به ره و پووم راوه ستی. ئه گهر ده توانی گوناحی تاوانباریک که له دل تاندا حوکمی به سهر دا دهن. وه ئه ستو بگرن، خیرا ئه و کاره بکن، خو تان به جیی ئه و ئازار بکیشن و لیگه ریڼ به بی هیچ لومه یه که به ریی خویدا بړوا. ته نانهت ئه گهر یاساش ئیوه ده کاته حاکمی ئه و، تا ئه و جییی بو تان دهلوی ههر ئه و جوړه هه لسوکه وتی له گه لدا بکن، چونکه ئه و دهروات و به شیوه یه کی زور له وه تالتر خوئی مه حکووم ده کا. ئه گهر دواى ماچه که ی ئیوه، بی ئه وه ی کارتیکه ری له سهر بی بړوات و گالته تان پی بکا، دیسان له کاره که تان په شیمان مهنه وه و مهیلن ئه و کرده وه یه ی کابرای تاوانبار بیته کوسپی سهر ری تان. دهرده که وی که هیشتا کاتی نه هاتوه، به لام کاتی خوئی ههر دی. ئه گهر نه ش یه ت گرنیک نییه، چونکه ئیتر که سیکی دیکه به جیی ئه و تیده گا و ئازار ده کیشی، حوکم بو خوئی دهرده کا و خوئی مه حکووم ده کات و حقیقهت ته واو ده بی. بړواى ته واوتان به وه بی، به بی هیچ شک و گومانیک بړواتان پی بی، چونکه ته واوی هیوا و ئیمانی پیاوانی خودا له وه دایه.

بیوچان هه ولبدن. ئه گهر شه وانه کاتیک ده خزینه نوینه وه بیته وه بیرتان که: «کاریک که ده بوو بیکه م و ئه رکی سهر شانم بوو، نه مکردووه.» ههستن و خیرا ئه و کاره جیبه جی بکن. ئه گهر ئه و که سانه ی له دهورر و به رتائن

دلره ق و رقله زگ و ده خه زدارن و گوئی به قسه کانتان نادهن، خو بدنه به سهر که وشه کانیا ندا و له بهریان بیارینه وه و داواى لیبور دن بکن. چونکه له بهر که لله ره قی و گوینه بیسی ئه وان، ئیوه ده بی لومه بکرین. ئه گهر به هوئی دوژمنایه تی و بوغزاوی بوونیه وه ناتوانن له گه لیان بدوین، له کاتی بیده نگى و ته نیاییدا، به خاکه پاییه وه بچنه خزمه تیان و ریزیان لی بگرن و هیچ کات هیوا بړاو مهن. ئه گهر ته واوی مرؤفه کان پووتان لیوه رگیڼ و ته نانهت به زور دهرتان بکن، خه متان نه بی و کاتیک به جیتان دهیلن و ته نیا ده که ون چوک دادهن و زهوی ماچ باران بکن. به فرمی سک پاراوی بکن، چونکه میوه ی شیرین به ره م دینی، ته نانهت ئه گهر هیچ که سیش چاوی پیتان نه که وت و گوئی له دهنگی گریان و هاواره که تان نه بوو. قهت ناهومید مهن و ئیمان تان لاواز نه بی، ته نانهت ئه گهر ته واوی خه لکی گومرا بوون و ته نیا ئیوه ئیمان دار مانه وه. ته نانهت ئه و کاته ش له قوربانى غافل مهن و له سووچی ته نیاییدا شوکرانه بژی ری خودا بکن. ئه گهر دوو که س له ئیوه پیکه وه دانیشن. ئه و کاته ته واوی دنیا دیته گوړی، دنیاى ئه وین «زیندوو». به خو شه ویستییه وه یه کتر له ئامیز بگرن و شوکری خودا بکن. چونکه ته نانهت ئه گهر ته نیا له ناخی ئه و دوو که سه شتاند بی، هه قیقه تی «ئه و» کاملده بی. ئه گهر خو تان تووشی تاوانیک بوون و هه تا کاتی مه رگ بو ئه و تاوانه تان، یان بو ئه و تاوانه له ناکاوه تان گریان، بو خه لکی شادی بکن، بو مرؤقی عادل و راست شادی بکن، شادی بکن ئه گهر ئیوه تاوانبارن، ئه و عادل ه و تاوانی ئه نجامنه داوه.

ئه گهر خراپه کاریی خه لک رقی هه ستاندن و تووشی په رووشی و خه می کردن، ته نانهت ئه گهر هه ستان به وه کرد که ئه و خراپکاره ده بی سزا بدری و توله ی لی بکریته وه، له پیش هه موو شتیکدا هه ولبدن ئه و هه سته له دل تان دهر باوین. ههر خیرا بړون خو تان ئازار دن و خه م بخون، وه ک ئه وه ی خو تان ئه و تاوان و هه له یه تان کرد بی. ئه و خه م و ئازاره قه بوول بکن و شانى وه بهر بدن، دل تان ئاسووده ده بی و تیده گهن که ئیوه ش خه تابارن، چونکه

دهتانتوانی تهنانهت وهک تهنیا مروفتیکی بی تاوان، بینه چرای ریگای خراپه کاران، به لام نه بوون. ئەگەر ئەو چرایه بووایه، ریگاتان بۆ خه لکانی دیکهش پروناک ده کردهوه و رهنگه خراپه کار به هوی ئەو پروناکییهی ئیوهوه تخوون تاوان نه کهوتایه. به لام ئەگەر ئەو پروناکییهشتان بلاو کردهوه و دیتتان نه بوته هوی رزگاری خه لکی، خوراگر بن و گومان له توانایی تیشکی ئاسمانی مه کهن. ئیمانتان به وه هه بی ئەگەر ئەوان رزگار نه بوون، دواي ئەوه رزگار هه ر ده بن. ئەگەر دواي ئەوهش دیتان نه هاتوونه ته سه ر ر، کورپه کانیان رزگار ده بن، چونکه پروناکییه کهی ئیوه نامرئ، تهنانهت کاتیک که خوشتان نه مینن. مروفتی عادل و پاک ده مرئ، به لام پروناکییه کهی هه ر ده مینئ. مروفت به ردهوام هه ر وابوو له دواي مه رگی رن نیشاندهره کهی دیته سه ر ر و رزگار ده بی. مروفت حاشا له پیغه مبه ره کانیان ده کهن، دهیانکوژن، به لام شه هیده کانیان خوشدهوی و ریز بۆ ئەو که سانه داده نین که دهیانکوژن. ئیوه کار بۆ هه مووان ده کهن، ئیوه بۆ داهاتوو تیده کوشن. به دواي پاداشه وه مه بن، چونکه پاداشتان له م دنیا به دا زور گه وره یه: شادیی خودایی که تهنیا به مروفتی عادلئ ده به خشن. ترستان له گه وران و له ده سه لاتداران نه بی، زانا و پاک و بی کرپژ بن. ئەندازه راگرن. زه مان به جوانی بناسن و متالای بکه ن. کاتیک تهنیا ده که ون، دوعا بکه ن. نیوچاوان له خاک هه لسوون و ماچکردنیتان به لاهه پیروژ بی. زهوی ماچبکه ن و به ئەشقیکی به ردهوام و گه رموگوره وه خوشتان بوئ. ته واوی ئینسانه کانتان خوش بوئ، خوشه ویستیان بۆ هه موو شتیک هه بی. به شوین ئەو شادی و نه شه یدا بگه رین. زهوی به فرمیسی شادی پاراو بکه ن و ئەو فرمیسکانه تان به لاهه خوشه ویست بی. ئەو حال لی هاتن و جه زم بوونه به شووره یی مه زانن، به لاتانه وه پیروژی بی، چونکه دیاریی خودایه و دیارییه کی مه زنه، ئەو دیارییه به هه موو کهس ندرئ، تهنیا به هه لباژاردانی ده دن.

( ) سه بارهت به دۆزهخ و ئاوری دۆزهخ و ئەندیشهی عارفانه:

باوکان و ماموستایان، له خوم ده پرسم «دۆزهخ چیه؟» به پروای من بۆ ئازاری ئەو که سه یه که خوشه ویستی نازانی. جارێکیان له و په ری ئاسمانه کان و له و جیگایه ی که زه مان و مه کان پیوانه ناکرئ، مه خلوقیکی پاک کاتی هاتن بۆ سه ر زهوی، توانایی گوتهی ئەو و ته یه ی پیدرا: «من هه م و خوشه ویستی ده زانم.» جارێک تهنیا جارێک، ساتیک له ئەشقی «زیندوو» ی پیدرا و له به ر خاتری ئەو ژیا نی زهوی نی خولقا و به زه مان و سال و وه رزکانییه وه پینان دا، به لام خولقاوی به خته وه ر ئەو دیارییه به نرخه ی رهت کرده وه و نه یویست، پی شتیکی سووک و چرووک بوو و گالته ی پیکرد، بۆیه دلره ق مایه وه. مروفتیکی ئاوا دواي به جی هیشتنی ئەم زهوییه، تووشی ئیبراهیم ده بی و له گه لی ده که ویته قسه، هه روه ک له به سه رهاتی پیای ده وله مند و ئیلعازاردا^۲ هاتوو، به هه شت به چاوی خوی ده بینئ و ده توانی بچی بۆ لای خودا. به لام راست ئەم عه زاوه ی ئەوه که به بی خوشه ویستی که سیک، به ره و ده رگانه ی خودا سه ر هه لده برئ، ده بی نه لای ئەو که سانه ی که خوشه ویستیان له دلدا بووه و ئەو خوشه ویستییه که یانی به سووک و چرووک زانیوه. چونکه ئەو به پرونی ده بینئ و به خوی ده لی: «ئینستا تیگه یشتم، ئەگه رچی تامه زرۆی خوشه ویستیم، به لام ئەوینی من مه زنا یه تی و فیداکاریی تیدا نابئ، چونکه ژیا نی زهوی نیی من کوتایی پیهاتوو و ئیبراهیم تهنانهت به دلۆپیک ئاوی «زیندوو» (یانی دیاریی ژیا نی خاکی و چالاک) شه وه نایهت ئەم تینویتی و سیوشکه هه لاتنه رۆحیه م دامرکینئ که له ناخمدایه ی سه ندوو. ئەگه ر چی له سه ر زهوی به چاوی سووک ته ماشامکرد؛ ژیا نیکی دیکه م نابئ و کاتیک دیکه ش له گو رپیدا نییه! ئیتر گه رانه وه ش نییه. تهنانهت ئەگه ر بمه وه ی ژیا نی خوم به تامه زرۆی فیدای خه لکی بکه م، تازه کار له کار ترازاوه، چونکه ئەو ژیا نه ی که ده کرا له به ر

3- بروانه ئینجیلی لوقا، به شی سازدههه م

4- مه به ست له «ئاوی زیندوو» ئاوی حه یاته. بروانه ئینجیلی یوحه ننا، به شی چاره دهه م.

خاترى خۇشەويستى فيدايى بىكەي تىپەريپوھ و ئىستا لە نيوان ئەو ژيانە و ئەم ھەستىيەدا گىژاويكى بەسام ھەلگەوتوھە.»

بە جۆرىك باسى ئاوري دۆزخ دەكەن كە وەك مادە بووني ھەيە. نامەوي خۆ لە قەرەي ئەو رازە بەدەم و لىنى تىدەپەرم. بەلام پىموايە ئەگەر ئاگر بە ماناي مادە لە گۆرپىدا بى، پىيان خۇش دەبى، چونكە بە برواي من ئازارى جەستە بە قەد ئازارى پۇجى و مەعنەوي دژوار نىيە و پەنگە زووتر لە بىر بچىتەوھ. لە گەل ئەوھشدا ئازارى پۇجانيان لە سەر ھەلناگىرى، چونكە ئەوھ ئازارىكى دەرەكى نىيە، بەلكو لە ناخياندايە. ئەگەر لە سەريشيان ھەلگىرى، پىموايە بۇ ئەو مەخلووقاتە بىچارەيە دژوار و تالتر دەبى. چونكە تەنانەت ئەگەر عادلان لە بەھەشت، بە دىتنى ئازارى ئەوان، لىيان خۇشېن و لەبەر خۇشەويستى لە رادەبەدەرى خۇيان بانگيان بىكەن بۇ بەھەشت، ئازارەكەيان زياتر دەكەن، چونكە سىوشكە ھەلانتىكى سىوتىنەرتەر لە ناخياندا ھەلدەگىرسىن، «بۇ ئەوھش خۇشەويستىيەكى دوولايەنە و ھەقناسانە پىويستە و ئىستا ئىتر بۇيان نالوي. لە گەل ئەوانەشدا لە دلەوھ ترسم لىنىشتوھ و پىموايە تىگەيشتن لەو ئەمرە مەھالە و ئاخىرى دەبىتە ھۇي ئۇخژن و ئاسوودەبىيان. چونكە دواي ئەوھى خۇشەويستى دروستكارانيان قەبوولكرد، بى ئەوھى وەلامىكى بۇ بدۆزنەوھ، ئاخىرى لەم سەرداخستن و رازى بوونەدا و لەم خۇبەكەم زانين و خاكەرايىيەدا وىنە و دىمەنى ئەو عەشقە گەرموگورە دەبىننەوھ كە لە سەر زەوى ھەمىيەتيان پىننەدا و بە چاوى سووك تەماشايان كىرد. دۇستان و برايانى خۇشەويست، بەداخەوھم كە ناتوانم ئەم مەسەلەيە بەروون و راشكاوى بەيانكەم.

بەلام قور بە سەرى ئەوانەي لەم دنيا خۇيان كوشتوھ و خۇيان بوونەتە خۇرەي خۇيان و شەق لە بەختەوھرىي خويان ھەلدەدەن. پىموايە لەم دنيايەدا لەوانە چارەپەشتەر نىيە. دەلېن دوعا كىردن و پارانەوھ بۇ ئەو كەسانە تاوانە و كلىسەش رواللەتەن چاوپۇشىي لەوانە دەكا و دەيانرەتېنى. بەلام لە دلەوھ بىرواموايە تەنانەت دەكرى بۇ ئەوانەش دوعا بىكەين. خۇشەويستى ھىچ كاتىك

نايىتە ھۇي ئازارى مەسىح. چونكە باوكان، مامۇستايان دان بەوھدا دەنىم كە لە ماوھى تەمەنمدا بۇ ئەو كەسانە پاراومەتەوھ و تەنانەت ئىستاھ ھەموو پۇژى دوعايان بۇ دەكەم.

بەداخەوھ تاقمىك ھەن كە تەنانەت لە دۆزەخىشدا، لە بەر بىرتەسكى سەر لە ھەقىقەت و بىركىردنەوھ دەرناكەن و پىيان وايە لە ھەموو شتىك دەگەن و ھەروا بادىھەوا و سەررەپۇ دەمىننەوھ. ھىندىك مرقۇقى ترسناك ھەن كە بە تەواوي خۇيان داوھتە دەست شەيتان و پۇجە لە خۇبايىيەكەي. ئەو جۆرە مرقۇقانە بۇ بە ئارەزووي خۇيان چوونەتە دۆزەخ و بەگيان و دل ئازارى سووتان تامل دەكەن؟ چونكە خۇيان نىرنيان لە خۇيان كىردوھ و بەو نىرنيان كىردنەي خۇيان نىرنيان لە خودا و ژيانىش كىردوھ و بەردەوام لە رىق و قىنى ئاويىتەي غىرووي خۇيان بۇيو وەردەگىرن، راست وەك برسىيەكى بىابان كە خويىنى خۇي دەمژى و دەردەكەي ھەروا بىدەرممانە. چونكە بەخشىن و لىبوردىنى رەتكىردەوھ و ئەو خودايەي بە نەھلەت كىرد كە ئەوانى بۇ لاي خۇي بانگىردوھ، بۇيە ناتوانن بەبى ھەستى رىق و دەخەزدارى خوداي زىندوھ بە چاوى خۇيان بىينن و دەخوازن خودا بووني نەبى و مەخلووقاتى خۇي لە نىو بەرى. ھەر بەو ھۇيەوھ بەردەوام لە ئاگرى رقى خۇياندا دەسووتىن و تىنووي مەرگ و نەمانن. بەلام قەت بە ئارەزووي خۇيان ناگەن و دەستيان بە مەرگ راناگا...

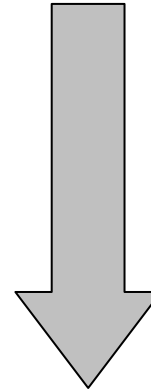
***

لىرەدا دەستىنوسەكەي ئالكسى فىودۇرۇيچ كارامازوف دەگاتە كۆتايى. ئەم نووسراوھ ناتەواو و پىر كەموكوورپىيە. بۇ وىنە ژياننامەي باوھ زووسىما تەنيا سەبارەت بە سەردەمى لاويىيەتى. لە بىرورا و فىر كارىيەكانىدا و تەگەلىك دەردەكەوي كە دىيارە لە سەردەمى جىاواز و لە وەلامى پرسىيارە جۇراوچۇرەكاندا بەيانى كىردوھ. و تەكانى ئەو لە دوايىن ساتەكانى ژيانىدا لە و تەكانى دىكە جىا نەكراوھتەوھ، بەلام تايىبەتمەندىي گىشتى ئەوان دەتوانىن لە دەستىنوسەكەي ئالكسى فىودۇرۇيچ ھەلگىرىنن.

مه‌رگی پیری کلیسه له کوتاییدا زۆر چاوه‌پروان نه‌کراو بوو. چونکه ئەوانه‌ی که له‌و ئیواره دره‌نگ وه‌خته‌دا له ده‌وری بوون، تیگه‌یشتن که مه‌رگی پیر نزیکه، به‌لام نه‌یانزانی ئاوا کتوپیره. به‌لام به‌پێچه‌وانه دۆسته‌کانی هه‌روا که باس‌مکرد به‌ دیتنی ئەو، که ئەو شه‌وه نه‌یانزانی ئاوا دلشاد و زمان پاراو بوو، پێیانابوو لانیکه‌م بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ش ساغیی وه‌ده‌ست هیناوه‌ته‌وه. دواتر به‌ سهر سوورپمانه‌وه گوتیان ته‌نانه‌ت پینج ده‌قیقه به‌ر له‌ مردنه‌که‌ی مه‌حال بوو پێشبینی بکری. له‌ ناکاو ژانیکی قورسی له‌ سهر سینگی هه‌ست پیکرد، په‌نگی په‌ری و ده‌ستی به‌ سهر دلپیه‌وه گرت. هه‌موو به‌ په‌له هه‌ستان و لێی چوونه‌ پێشی. به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه که دیار بوو ئازاریکی زۆر ده‌کێشی، هه‌روا چاوی پێدا ده‌گێران و زه‌رده‌ی ده‌گرت. هیور هیور له‌ سهر کورسیله‌که‌ خزی، که‌وته سهر چۆک و ناوچاوانی نایه سهر عه‌رزه‌که. باسکی بلاوکرد و وه‌ک ئەوه‌ی به‌ شادییه‌وه سوچه‌ به‌ری و له‌گه‌ل خویندنی دوعا عه‌رزی ماچیکا (هه‌ر ئەو جو‌ره‌ فی‌ری کردبوون)، ئارام و دلشاد ئەم‌ری خودای به‌جی هینا.

هه‌والی مه‌رگی خیرا خه‌لوه‌تگا‌که‌ی داگرت و گه‌یشته کلیسه‌ش. نزیکترین هاو‌پیکانی ئەو خوالیخۆشبووه و ئەو که‌سانه‌ی که به‌ ئەرکی خۆیان ده‌زانی، به‌پێی دابی ئایینی دیرین قۆلیان بۆ کفن و دفنی هه‌لمالی. هه‌موو راهیب و قه‌شه‌کان کۆبوونه‌وه و به‌ر له‌ کازیوه هه‌والیان به‌ خه‌لکی شار راگه‌یاندا. که‌ رۆژ بۆوه هه‌موو خه‌لکی شار باسی ئەو رووداوه‌یان ده‌کرد و ئاپۆره‌ی خه‌لکی له‌ شاره‌وه به‌ره و کلیسه شه‌پۆلی ده‌دا. له‌ کتیبی دوا‌ییدا به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ئەوه ده‌که‌م. به‌لام لی‌رده‌دا ئەوه ده‌لیم که به‌ر له‌ رۆژئاوا رووداویکی دیکه قه‌وما که هینده چاوه‌پروان نه‌کراو و غه‌ریب بوو، به‌ جارێ راهیبیان و خه‌لکی شاری تووشی سهر سوورمان کرد. که دوا‌ی ئەو هه‌موو ساله، خه‌لکی شار ئەو رۆژه‌یان هه‌روا له‌ بیر ماوه.

بەندى سىيەم

كتىبى جەوتەم

ئايووشا

(1)

بۆكەننىكى پشوپر

تەرمى باۋە زووسىما بە پىيى ئاينى باۋى جى كەوتوو بۇ ناشتن ئامادە كرا. ھەر ۋەك ھەمووان دەزانن، تەرمى قەشە و راھىيان وسل نادرى. بە پىيى «پىورەسىمى كلىسە»: «ئەگەر ھەركام لە راھىيان مردن، راھىيى بە پىو بەرى ئەو پىورەسىمە تەرمى مردوو ھەك بە ئاۋى گەرم دەشوا، پاشان بە لىكە يەك خاچى نىوچاۋان و سىنگ و دەست و لاقى دەكىشى. ھەر ئەۋەش تەۋارە.» ئەو كارانە لە ئەستۋى باۋە پايسى بوو، دواى شووردن و خاچ كىشانە كەى جلۇبەرگى لە بەر كرد و كفى تىۋە پىچا، بە پىيى دابى خۇيان دەبوو لە دوو لاۋە كفنەكە ھەلقىشابى بۇ ئەۋەى كاتىك تىۋەى دەچىن بە شىۋەى خاچ لە سەر سنگى گرى درى. كلاۋىكى قەشانەيان بە خاچى ھەشت گۆشەۋە لە سەر نا، دەموچاۋيان ئاۋەلا ھىشتەۋە و بە تۇرىكى رەش دايانپۇشى و پەيكەرىكى ھەزرىتى مەسىحيان خستە نىو مشتىيەۋە. بەيانى ھەر بەو شىۋەيە كە پىچاۋىيانەۋە، خستىانە نىو تابوتەۋە. (تابوتەكە لە مېژ بوو ئامادە كرابوو) تابوتەكەيان ئەو رۆژە لە حوجرەكە و ژوورى گەۋرەى پىر دانا كە مريدان و ھاۋرىكانى لەۋى كۆ دەبوونەۋە. چونكە مردوو ھەكە قەشەيەكى مەزن بوو، دەبوو راھىيان ئىنجىلى لە سەر بخوینن نەك كىتپى دوعا. ھەر بۆيە باۋە يوسف دەستىكرد بە ئىنجىل خویندن. باۋە پايسى دەيوست شەۋ و رۆژىك لە ژوور سەرى ھاۋرىكەى ئىنجىل بخوینى. بەلام لەو كاتەدا ئەۋىش ۋەك سەرپەرىستى حوجرەكە سەرقال بوو، مەبەستىكى زۆر دەگمەن و كەس نەبىستوو و شەژانىكى «نەشیاۋ» و چاۋەروانىيەكى

بى سەبرانە راھىيەكانى داگرت. ھەروەھا لە نىو زيارەتكەرانى ھوتىلەكەى كلىسە و ئاپۇرەى خەلكى شاردا ژاۋەژاۋ و ھەراۋھۇرىايەك دەستى پىكردبوو و جار لەگەل جارىش زياتر دەبوو. سەرپەرىستى كلىساكە و باۋە پايسى ھەوليان دەدا ھەر چۆنىكە خەلكەكە ئارام بەكەنەۋە.

كاتى كە خۆر ھەلات و تاووبان گەرم بوو، تاقمىكى زۆر لە خەلك نەخۆشەكانيان ھىنا، كە زياتريان مندال بوون. بۇ ئەۋ كارەش بە جارى ئاراۋقارايان لى ھەلگىرابوو و چاۋەروانى ئەۋ كاتە بوون، چونكە بروايان وابوو تەرمى پىرى كلىسە شىفای پىۋەيە و ئەۋ ۋدەمە دەستەۋبەجى كارى خۆى دەكا. لەو كاتەدا دەرکەوت كە خەلكى شارەكەمان چەندىان باۋە زووسىما لە ماۋەى ژيانىدا ۋەك پىاۋ چاكىكى مەزن قەبوۋلېوۋە. ئەۋانە ھاتبوون ھەموويان لە چىنى ھەژار و بىبەش نەبوون. ئەۋ چاۋەروانىيە لە لايەن ئيماندارانەۋە ئاۋا بە پەلە و راشكاۋانە و تەنانەت بىسەبرانە و ھەتا رادەيەك پىداگرانە، بوۋە ھۆى ئەۋەى باۋە پايسى ئەۋ كارانە بە ۋەسۋەسەيەكى شەيتانى بزانى. ئەگەرچى ئەۋ خۆى شتىكى واى زووتر پىشېينى كردبوو. دەرکەوتنى راستەقىنەى ئەۋ ھەستەش بۇ ئەۋ، ئەۋپەرى چاۋەروانى بوو. باۋە پايسى كاتىك لە گەل ھەر كام لەۋ راھىيانە بەرەۋرۋو دەبوو كە ئاۋا توشى شەژان بووبوون، لۆمەى دەكردن. دەيگوت: «چاۋەروانىيەكى ئاۋا بى سەبرانە بۇ شتىكى دەگمەن نىشانەى بىرتەسكىيە، بۇ خەلكى دىكە قەيناكا بەلام «بۇ ئىمەى تەركە دنيا شىاۋ نىيە.»

بەلام زۆريان گوى پىنەدا. ئەۋىش تىگەيشت و زۆرى پىناخۆش بوو. لەگەل ئەۋەشدا باۋە پايسى خۆشى (ئەگەرچى ئەۋ قسانەى بە راست بوو) لە ناخەۋە تا رادەيەك ئەۋ ھىوايانەى لە دلدا بوو، نەيدەتوانى خۆى لىبىۋىرى. ئەگەر چى لە دەست چاۋەروانى و بى سەبرىى زۆرى ئەۋ خەلكە رقى ھەستا بوو و ئەۋ كارەى بە غرور و كەم ئەقلى دەزانى. لەگەل ئەۋەشدا بە دىتنى ھىندى كەس بە جارى گيانى دادەگىرا، كەسانىك كە بە ھاتنىان توشى گومان و دىرۋونگىيان دەكرد. لە نىو ئەۋانەدا ۋا خزابوونە حوجرەكەى پىرى

خوالیخوشبوووه، رقیق دلی داگرت (که له پړیوهش خوی لومه کرد) که چاوی به راکیتین کهوت. هەر وهها ئه و راهیبه ئابدورسکییه، که هەر وا له کلیسه کهدا دایکوتابوو. باوه پایسی له بهر هویه کی کتوپر به هوی ههنته شی ئه و دوانه وه تووشی شک و گومان بوو، ئه گهرچی له راستیدا له وانه بوو دهره هق به هه مووان ئاوا بیر بکاته وه.

راهیبه ئابدورسکی له هه موو خه لکه که ی دیکه زیاتر هه راوه رویای ساز کردبوو. له هه موو شوینیک قوت ده بووه، گوئی هه لده خست و پرسایاری ده کرد. له هه موو لایه که وه به شیوه یه کی تایبته و گومانای خه ریکی خووته خوت بوو. قه لافه تی جوړیک بی ئوقره یی و رقی پیوه دیاربوو.

به لام راکیتین هه روه ک دواتر دهر که وت، له سه ر داخوازی تایبته تی مادام خو خلاکوف ئاوا زوو خوی گه یانده بووه حوجره که. به یانی کاتیک ئه و ژنه پوحو سوک و ساویلکه یه له خه وهستا، هه والی مه رگی باوه زووسیمایان پیدا، چونکه ریگیان پینه دا بچی بو حوجره که، جوړیک کونچکاوای دایگرت و له پړیوه راکیتینی نارد بو ئه وئ، تاکو هه موو شتیک بخاته ژیر چاوه دیری و هەر به نیو سه عات جاریک له پووداوه کان ئاگاداری بکاته وه. چونکه راکیتینی به ئیماندارترین و دروستکارترین پیاوی جحیل ده زانی. ئه وهش بو ری خووش کردن و خوړیکخستن له گه ل خه لکی زیره ک بوو، هەر کاریک بیزانیایه به قازانجیه تی لی پانه ده وهستا.

پوژیک تاسا و بوو. زوربه ی زیاره تکه ران له ده ور به ری گوړه کان گو میله که یان به ستبوو. که ژماره یان به تایبته له ده ور ی کلیسا که زورتر بوو و تاک و توو کیش له ده ور ی حوجره که گوړی لیووو. باوه پایسی هه روا که به ده ور ی حوجره که دا ده خولا یه وه، له ناکاو ئالیووشای وه بیر هاته وه. که له و شه وه به دواوه نه دیدیوو. هەر له و کاته دا که وه بیری هاته وه، چاوی پیی که وت له سووچیکی دووری باخه که له سه ر گوړی راهیبه کی دانیشتوو که سالانیکی زور به هوی پاک و پیاوچاکییه وه ناوبانگی دهر کردبوو. پشتی کردبووه حوجره که و پوو به دیواره که دانیشتبوو و ده تگوت له پشت کیله که

خوی شار دوته وه. باوه پایسی، چووه پشت سه ری، دیتی هەر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرتوووه و ده گری و له گه ل کولی گریان سه رتاپای ده له ریته وه. باوه پایسی تاوینک له پشت سه ری راوه ستا.

به دلپری گوتی: «مه گری، کوره خو شه ویسته که م، مه گری، بو ده گری؟ شادی بکه، مه گری. نازانی ئه مرؤ گه وره ترین پوژی ئه وه؟ بیهینه بهر چاوی خو ت، ئه و ئیستا له م ساته دا، له کوئییه!» ئالیووشا دهستی له چاوی کرده وه و له باوه پایسی روانی، چاوی وه ک چاوی مندالیک ماسیبوو. به لام خیرا، بی ئه وه ی زمانی بکه ری، پووی وه ریگرا و دیسان هەر دوو دهستی به بهر چاوییه وه گرته وه.

باوه پایسی، خه مبارانه گوتی: «رهنگه باشتر وابی بگری، که وایه بگری کورم. ئه و فرمیسکانه مه سیح بو ی ناردووی.»

له گه ل ئه وه ی له ئالیووشا دوور که وته وه، به خو شه ویستیه وه بیری لی کرده وه و له دلی خویدا گوتی: «فرمیسه که جه رگبره که ی ده بیته هوی ئارام بوونه وه ی پوحو و دلله خو شه ویسته که ی شاد ده کا.» به و حاله شه وه به پرتا و له وئ دوور که وته وه، چونکه هه ستیده کرد به دیتی ئه و له وانه یه خو شی کولی گریان هه ستی. زه مان تیده په ری و ریوره سمی کلیسه و پرسه ی پیری کلیسه، هەر کام له کاتی خویدا به پړیوه چوو. باوه پایسی دیسان له پال تابوته که دا به جی باوه یوسف دانیشته و ده ستیکرد به ئینجیل خویندن. به لام بهر له سه عات سیی دوانیوه پو ئه و پووداوه قه و ما که له کو تایی کتیبه پینشوودا ئاماژه م پیکرد. پووداویکی چاوه روان نه کرا و بوو بو هه موومان و به پینچه وانه ی هیوای گشتی. که دووپاتی ده که مه وه، هەر ئه و پووداوه ئاساییه هه تا ئه مرؤش له م شاره ی ئیمه و ناوچه که دا له بیر نه چوته وه. لیرده با ئه وهش بلیم که وه بیر هیئانه وه ی ئه و پووداوه هه تا راده یه که به قیزه ون ده زانم. پووداویک که بوو به هوی ئه و شله ژانه ساویلکانه یه و کو سپی خسته سه ر ریی تا قمیکی بی هه ژمار، ئه گه ر چی له راستیدا مه به ستیکی سروشتی و ئاسایی بوو. ئه گه ر بمزانیایه شوین له سه ر

رۆح و دلی قاره‌مانی سهره‌کی یان قاره‌مانی داهاتووی چیرۆکه‌که‌م دانانی و ئالوگۆر له رۆحی ناسکیدا پیک ناهینی و ریگای گه‌رانه‌وه‌ی ناخاته به‌ر پی و بیروه‌ستی نابزوینی و نابیتته به‌ره‌لێخیکی قایم له به‌ر دیواری بیریدا و ئامانجیکی دیاریکراوی بۆ ده‌ست نیشانناکات، قه‌تم نه‌ده‌نووسی.

با بگه‌رینه‌وه سهر چیرۆکه‌که. له‌گه‌ل کازیوه‌ی به‌یانی تهرمی باوه زووسیمایان خسته نیو تابووته‌وه و هینایانه وه‌تاغی دهره‌وه. ئه‌وانه‌ی له دهوری تابووته‌که ویستابوون پرسیری کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌یان هینایه‌ گۆری. به‌لام ئه‌و پیشنیاره بی وه‌لام مایه‌وه و گرنگایه‌تییه‌کی ئه‌وتویان پینه‌دا. ره‌نگه‌ تاقمیک له ئاماده‌ بووان له دلی خۆیاندا هه‌مییه‌تیان پیدایی، به‌لام به‌و ئاکامه‌ گه‌شتیبتن که پیشبینی گه‌نین و بۆگه‌نیو له جه‌سته‌ی پیاوچاکیکی وه‌ک ئه‌و ورینه‌یه‌کی شیتانه‌یه و ده‌بیتته هۆی ئه‌وه‌ی به‌بی ئیمان و نه‌فامی بزنان و ته‌نانه‌ت پی پیکه‌نن. چونکه‌ چاره‌روانی شتیکی ته‌واو جیاوازیان هه‌بوو.

به‌لام زۆر زوو و له دوانیوه‌رۆی ئه‌و رۆژدا هه‌ستیان به‌ شتیکی کرد. ئه‌وانه‌ی ده‌چونه ژووری و ده‌هاتنه‌وه دهری، هه‌ستیان پیده‌کرد، به‌لام هه‌چیان نه‌یانده‌ویزا بیدرکینن. سه‌ره‌تا بیده‌نگیان لێ هینا. به‌لام سه‌عات سی ئه‌و دیارده‌یه وا به‌ رۆونی ئاشکرا بوو، که هه‌واله‌که خیرا به‌ نیو ته‌واوی راهیبیان و زیاره‌تکه‌رانی حوجره‌که‌دا بلاو بووه. هه‌ر خیرا گه‌شته‌ کلێسه و هه‌موو قه‌شه و راهیبیه‌کانی سه‌رسامکرد. له ماوه‌یه‌کی که‌میشدا ئه‌و هه‌واله‌ به‌شاردا بلاو بووه و کافران و ئیماندارانی وه‌ک یه‌ک تووشی هه‌یه‌جان و سه‌رسورمان کرد. کافره‌کان ده‌ستیانکرد به‌ شادی کردن و تاقمیک له ئیماندارانیش له کافره‌کان زیاتر دل‌شاد بوون. چونکه «مرۆف‌ه‌ز به‌ به‌دناوی و گلانی پیاوچاکان ده‌کا»، هه‌ر ئه‌و جۆره‌ی پیری کلێسه له ئامۆژگاریه‌کانیدا گوتبووی.

له راستیدا هه‌ر له سه‌ره‌تاوه تابووته‌که بۆگه‌نیوی لیده‌هات، که ورده‌ورده زیاتریش بوو. سه‌عات سی ئیتر شک و گومانی بری. له سه‌رانسه‌ری میژووی رابردووی کلێسه‌ی ئیمه‌دا هه‌چکه‌س شووره‌یه‌کی ئاوی وه‌بیر نایه‌

و ئه‌و ئابرووچوونه که هه‌ر خیرا و دواي ئاشکرا بوونی، له نیو راهیباندا وه‌ک ده‌هۆل ده‌نگی دایه‌وه و جۆریک ئاژاوه‌ی نایه‌وه، که ئیتر هه‌چی له‌گه‌ل نه‌ده‌کرا. دواي ئه‌وه، ته‌نانه‌ت سالانیکی زۆر دواتریش تاقمیک له راهیبه‌ ماقووله‌کان به‌ وه‌بیر هینانه‌وه‌ی ئه‌و رۆژه و ده‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و ئابروو چوونه سه‌رسام بووبوون و به‌ جارێ زراویان چووبوو. چونکه له‌رابردوودا، گه‌لێک قه‌شه و ئوسقووف و راهیب به‌ ژیانیکی پاڤزه‌وه مردبوون. پیره‌ پیاوانیکی له خوداترس که پاکیه‌که‌یان قه‌بوولی هه‌مووان بوو. ئه‌گه‌رچی تابووتی ئه‌وانیش بۆ گه‌نیوی لێ هاتوووه و هه‌روا که هه‌موو تهرمه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی سروشتی بۆگه‌ن ده‌بن، به‌لام نه‌بووبوونه هۆی شووره‌یی و ته‌نانه‌ت تۆزی دل‌ه‌ خورپه‌ش.

هه‌لبه‌ت له رۆژگارانی دیریندا پیاوچاکانیک له کلێسه هه‌بوون که یادیان زیندوو راگیراوه و دیارده‌ی ته‌به‌روکی ئه‌وان به‌ پیی حه‌دیس ئاسه‌واری رزین و بۆگه‌ن بوونیان پیوه نه‌دیتراوه. راهیبان ئه‌م هه‌قیقه‌ته‌یان به‌ شتیکی پر گومان ده‌زانی و وه‌ک حه‌دیسکی پیروژ و مۆجزه نوین چاویان لیده‌کرد. هه‌روه‌ها، یارمه‌تی خودا به‌شیوه‌ی واده‌یه‌ک بۆ پرشکو بوونی گۆره‌کانیان له داهاتوودا.

پیاو چاکیکی ئاوا، که به‌ ریژیکی تایبه‌ته‌وه باسی ده‌که‌ن، راهیبیکی پیر بوو به‌ ناوی ئه‌ییوب. که حه‌فتا سال له‌مه‌وبه‌ر له ته‌مه‌نی سه‌د و پینج سالیدا کۆچی دوايي کردبوو. ئه‌و زاهیدیکی ناو به‌دهره‌وه بوو، زۆری هه‌ولده‌دا رۆژوو بگری و دووره‌په‌ریز بی. سالانیک له‌مه‌وبه‌ر له ده‌یه‌ی دووه‌می ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا مردبوو. گلکۆکه‌ی به‌ریز و حورمه‌تیکی تایبه‌ت و ئاماژه‌ی پر له راز، له‌گه‌ل هیوای گه‌وره، که پیوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌بوو پيشانی زه‌یاره‌تکه‌رانیان ده‌دا. (گلکۆکه‌ی هه‌ر ئه‌وه بوو که باوه پایسی به‌یانی ئالیووشای دیبوو له سه‌ری دانیشتوووه.) بیره‌وه‌ریه‌کی دیکه‌ی کلێسا که به‌ریزه‌وه باسیانده‌کرد، یادی باوه وارسۆنۆفی به‌ ناوبانگ بوو. که له شیخیه‌تیدا له باوه زووسیمایه‌ پيشتر بوو. له کاتی ژیانیدا ته‌واوی

زیاره تکه رانی کلیسه ئه ویان به پیاو چاکیکی ده لوکار ده زانی و ریزیان بۆ داده نا. به پیتی حه دیسیک هه ر دووکیان وهک ئه وهی زیندوو بن، له تابوته که یاندا خه وتوون و کاتی به خاک سپاردن هیچ دارزینیکیان پیوه نه دیون و نیوچاوانیان نووریکی خودایی پیوه دیار بووه. ته نانه تاقمیکیان سوور بوون له سه ر ئه وهی که بۆن و به رامه یه کی خووش له تهرمه که یان هه ستاوه.

له گه ل ئه وه شدا، جگه له یاده وه ریی پر ئاموژگاری، قسه و باسی گه و جانه و ورپنه و قسه ی تالیش له پال تابوته که ی باوه زووسیمادا ده که وته به رگویی. من پیموایه چهن هۆی سه ره کی له و کاته دا له کاردا بوو، یه کئی له وانه کۆنه رقیک بوو ده ره ق به دامه زراوه ی پیران که وهک دابیکی نهینی وابوو، رقیکی شاراوه بوو له دلی زۆربه ی راهیبه کاندایا. ته نانه ت له سه روو ئه وانه شه وه، به خیلیان به پاکی و گه وه ریی پیری خوا لیخووشبوو ده برد. پاکیه کی هینه به رده وام که له کاتی ژیانیدا گومان لیکردنی حه رام بوو. چونکه له گه ل ئه وه که پیری ره حمه تی جیی خووی له زۆربه ی دلاندا کردبووه، زیاتر له ریگای خووشه ویستییه وه کومه لیکه خه لک له دهوری خووی کۆ ده کرده وه، نهک مۆجزه. بۆیه بووبوو هۆی ئه وهی به خیلی پی به رن و نه یاری به ئاشکرا و نهینی، نهک هه ر له کلیسه که دا له دنیای ده ره وه شدا هه بوو. نه بووبوو هۆی ئازاری هیچکه س، به لام « بۆ ئه ویان ئه وه نده به پاک و مه زن ده زانی؟ » هه ر ئه و پرسیاره ش به دوویات بوونه وهی له په ستا و به رده وام بوو به رقیکی قورس و بی برانه وه. پیموایه هه ر به و هۆیه وه بوو که سانیکه زۆر به بیستی ئه و بۆه رنه هوته شادی له دلان گه را. هه ر له وه سه روبه نده دا، تاقمیک هه بوون که هه تا ئه مپرووش سه ر له پیناوی پیری کلیسه بوون و تا راده یه ک ئه و راستیه تووشی شه رمه زاری ده کردن و ئه ویان به سووکایه تییه ک ده زانی ده ره ق به خویمان. نه قله که شی ئه مه بوو. له گه ل ئه وهی دیارده ی بۆگه نیو و رزین ئاشکرا بوو، دیار بوو راهیبه کان رهنگیان تیکده چوو. کاتیک پینان ده نایه حوچه که وه زوو قیزیان هه لده شیوا و به په له

ده رده په رینه وه ده ری و راستیه که یان بۆ راهیانی ده ره وه ده گپرایه وه. له نیو ئه و ئاپوره یه دا تاقمیک ئازیه تیارانه سه ریان ده له قاند، به لام زۆربه یان ته نانه ت نه یانده توانی شادی خویمان بشارنه وه، که له چاوه پر قینه کانیاندا بریقه ی ده هات. ئیستا بۆ ئه و کاره هیچکه س لومه ی نه ده کردن و ناره زایه تییان ده رنه ده بری. ئه وه ش سه یر بوو، چونکه زۆربه ی ئه و راهیانه سه ر له پیناوی پیری کلیسه بوون. به لام له وه ده چوو چه ند رۆژیک خودا ئیزنی دابی که مینه ی راهیبه کان فریان سوار بی.

زیاره تکه رانی، به تایبه ت که سانی خوینده وار، بۆ سیخوری و شو قاری تیر ژابوون. چهن که س له خه لکی گوندیش چوونه حوچه که وه. تاقمیکه زۆریش له و گوندییانه له لای ده روازه ی حوچه که کۆزلیکه یان به ستبوو. دوا ی سه عاتی سی خه لکیکی زیاتر کۆبوونه وه و بیگومان پیوه ندی به ئه و هه واله وه هه بوو. که سانیک هاتبوون که جگه له و رۆژه هیچکه س نه یدی بوون پی بنینه ئه و حوچه یه وه، چه ند که سایه تی خاوه ن پله و پایه ش وه به ر چاو ده که وتن. به لام به رواله ت ئاسایی دیار بوون و باوه پایسی به نیو چاوانیکه گرژه وه به دهنگی به رز و جیبیدی ئینجیلی ده خوینده وه و دیار بوو گوی به رووداوه کانی ده روو پشتی نادا، ئه گه ر چی ماوه یه ک بوو هیندی کرده وهی نا ئاسایی سه رنجی راکیشا بوو. به لام ورده ورده سرتو خورته کان به رز بوونه وه و به ئاشکرا به گویی ئه ویش گه یشت. باوه پایسی له ناکاو بیستی که: « ئه مه نیشانده ری ئه وه یه که حوکمی خودا له حوکمی مرۆف ناچی. » یه که م که س که ئه و هه سته ی درکاند، پیاویکی ره شوکی بوو که به ئیماندار ناوبانگی ده رکردبوو. ئه فسه ریکه به سال لاچووی شارنشین بوو. به لام ئه و قسه ی راهیبه کانی به دهنگیکه به رز دوویات کرده وه، که ماوه یه ک بوو به سرته باسیانده کرد. ئه وان ماوه یه ک بوو به و ئاکامه نه گبه تییه گه یشتبوون و له وه ش خراپتر جوړیک خاترجه م بوونی سه رکه وتوانه سه باره ت به و ئاکامه سات له دوا ی سات زیاتر ئاشکرا ده بوو. زۆر زوو هاتنه سه ر ئه وهی ئه و

دۆزه‌خی ماده نه‌بوو. «هیندیك له به‌رچاوته‌نگانیش ده‌یانگوت: «زۆری پیداکری له سه‌ر رۆژوو نه‌ده‌کرد، شیرینی و چایی و مره‌بای بلالووکي ده‌خوارد و له ماوه‌ی پاریزدا ژنان بۆیان ده‌نارد. ئایا راهیبي خوداپه‌رست و تاعه‌ت پاک ده‌بی چایی بخواته‌وه؟» نه‌یارترینیان به‌ بوغز له‌زگی و قینه‌وه ده‌یانگوت: «ئو به‌ پۆز و ده‌ماره‌وه داده‌نیش و خۆی به‌ پیاوی خودا ده‌زانی، کړنۆش بردن و به‌چۆکا هاتنی خه‌لکی له‌ هه‌مبه‌ر خۆیدا به‌ پیویست ده‌زانی.» خیشه‌سه‌رترین دژانی دامه‌زراوه‌ی پیران به‌ سرتوخورتیکی شه‌یتانانه‌وه ده‌یانگوت: «ئو سووکایه‌تی به‌ فه‌رزی تۆبه و دانپیانانیش ده‌کرد.» له‌ نیو ئه‌وانه‌شدا تاقمیک راهیبي پیرو به‌ سالاجوو وه‌به‌ر چاو ده‌که‌وتن که دینداریکی راستویژ و له‌ فه‌رز و تاعه‌تدا زۆر پیداکر بوون. به‌لام له‌ کاتی ژبانی پیری په‌حمه‌تیدا ده‌میان نه‌ده‌جوولا و ئیستا له‌ نا‌کاو ده‌میان گرتبوو و ئه‌وه‌ش له‌ هه‌موو شتیگ خراپتر بوو. چونکه‌ وته‌کانیان شوینی له‌ سه‌ر ئه‌و راهیبه‌ لاوانه‌ داده‌نا که هیشتا له‌ سه‌ر بیروباوه‌ری خۆیان سوور نه‌بوون. راهیبي ئابدۆرسکی ئه‌وانه‌ی به‌ وردی گوئی لیبوو، هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا و په‌زنامه‌ندانه سه‌ری ده‌له‌قاند. «به‌لئ، دیاره باوه فراپۆنت دوینی به‌راستی حوکمی ده‌رده‌کرد.» هه‌ر له‌و کاته‌شدا باوه فراپۆنت په‌یدا بوو، ده‌تگوت به‌ ئانقه‌ست هاتوو «بۆ ئه‌وه‌ی ئالۆزیبه‌که زیاتر بکا. با ئه‌وه‌شمان له‌ بیر نه‌چی، حوجره دارینه‌که‌ی له‌ په‌نا پلوروه‌ی میشه‌نگوینه‌کان بوو و قه‌ت له‌وئ دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه. ته‌نانه‌ت نه‌ده‌هات بۆ کلیسه‌ش، چونکه‌ بریک ده‌لووکار بوو، چاوپۆشییان لیده‌کرد و ئه‌و ئه‌رک و یاسا و ریسیایه‌ی له‌ سه‌ر شانی ئه‌وانی دیکه‌ بوو، له‌ سه‌ر ئه‌و هه‌لگیرابوو. به‌لام ئه‌گه‌ر پیویست بوايه باسی هه‌موو هه‌قیقه‌ته‌کان بکری، ناچار ده‌بوون ئاوری لیبده‌نه‌وه. چونکه‌ زاهیدیکی خه‌لوتنشین و گه‌وره‌ی وه‌ک ئه‌و که شه‌و و رۆژ خه‌ریکی عیباده‌ت بوو (ته‌نانه‌ت جاری وابوو له‌ سوچه‌ دا خه‌وی لیده‌که‌وت) نه‌ده‌کرا هیچ فه‌رمانیکی به‌ سه‌ردا بده‌ن. ئه‌گه‌ر پیداکریشیان بکرایه، راهیبان ده‌یانگوت: «ئو له‌ هه‌موویان پیروتره‌ و له‌ ته‌ریقه‌تیکی زۆر سه‌ختر له‌و ته‌ریقه‌ته‌ی

ئیمه‌ پیروه‌ی ده‌کا. ئه‌گه‌ر ناشچی بۆ کلیسه، خۆی ده‌زانی کاتی چوونه‌که‌ی که‌نگییه و ئه‌و ره‌وشتی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه. «به‌ هۆی ئه‌و سرتوخورته‌ تاوانبارانه‌یه‌وه بوو که باوه فراپۆنتیان ئاوا ئازاد کردبوو و هیچ ئه‌رکیکی ئایینیان پی‌نه‌ده‌سپارد. هه‌ر وه‌ک هه‌مووان ئاگادار بوون، باوه فراپۆنت، باوه‌زوو‌سیمای خۆش نه‌ده‌ویست. ئیستاش له‌ حوجره‌که‌ی خۆیدا هه‌والیان پیدابوو که «حوکمی خودا وه‌ک حوکمی مرۆف ناچی» له‌ نیو ئه‌و که‌سانه‌دا که به‌و هه‌واله‌وه خۆیان گه‌یاند هه‌مبه‌ر که‌ی راهیبي ئابدۆرسکی له‌ پیش هه‌موویانه‌وه بوو. ئیواره‌ی رۆژی رابردوو چوو بوو بۆ دیده‌نی، به‌لام به‌په‌له و ترس لیتیشتبوو هاتبووه ده‌ری. پیشتر گوتم، ئه‌گه‌رچی باوه پایسی به‌ هیز و خۆراگر راوه‌ستابوو و ئینجیلی به‌ سه‌ر تابووته‌که‌دا ده‌خویند. رووداوه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی نه‌ده‌دی و نه‌شی ده‌بیست. زۆربه‌ی کرده‌وه و رووداوه‌کانی له‌ دلێ خۆیدا هه‌لده‌سه‌نگاند، چونکه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆی باش ده‌ناسی. به‌لام خوراگرانه له‌ جیی خۆی نه‌بزووت و به‌بی هیچ ترس و دل‌ه‌راوه‌که‌یه‌ک چاوه‌روانی رووداوی دیکه‌ بوو، وردبینانه‌ چاوی له‌ ئاکامی ئه‌و شله‌ژانه‌ گشتییه‌ بریبوو.

له‌ نا‌کاو گوئی له‌ نه‌ره و هه‌رایه‌ک بوو له‌ به‌ر هه‌یوانه‌که‌وه هات. ده‌رگای حوجره‌که‌ له‌ سه‌ر ره‌قی پشت کرایه‌وه و باوه‌فراپۆنت له‌ چوارچیوه‌ی ده‌رگا‌که‌دا چه‌قی. تاقمیک راهیب و پۆلیک خه‌لکی شاره‌که‌ی به‌دواوه بوو. به‌لام ئه‌وان نه‌هاتنه‌ ژووری. له‌ به‌ر پلیکان و سه‌رسه‌کۆکه‌ راوه‌ستان و چاوه‌روان مانه‌وه بزانیان باوه فراپۆنت ده‌لئ چی و یان چی ده‌کا، چونکه‌ ئه‌و له‌ پر خۆ به‌ ژووری‌دا کردنه‌ی له‌وه نه‌ده‌چوو بی‌هۆ بی و هه‌ستیان به‌ مه‌ترسیه‌ک ده‌کرد. باوه فراپۆنت له‌ به‌ر ده‌رگا‌که‌ راوه‌ستا و هه‌ر دوو ده‌ستی هه‌لئنا و چاوی مژمۆر و زیت و پر له‌ پرسپاری راهیبي ئابدۆرسکی له‌ بن باسکی راستیه‌وه له‌ ژووری‌ پوانی. ته‌نیا ئه‌و له‌ به‌ر کونچکاوپی زۆر نه‌یتوانیبوو له‌ به‌ر پلیکانه‌کان راوه‌ستی و به‌دوای باوه‌فراپۆنتدا هاتبووه سه‌ری. به‌لام ئه‌وانی دیکه، کاتیگ شه‌ققه‌ی ده‌رگا‌که‌ هات و کرایه‌وه به‌

ترسیکی کتوپرەوہ کشانہ دواوہ. باوہ فراپۆنت دەستی ھەلینا و لە ناکاوی نەراندى:

«رۆحە ناپاکەکان وەدەر دەنیم!» پاشان بە نیو ژوورەکەدا گەرا و دەستی کرد بە خاچ کیشانی ھەموو سووچ و دیوارەکانی حوجرە. ئەوانەى لە گەل باوہ فراپۆنت ھاتبوون، لە رێوہ تیگەیشتن چ دەکا. چونکە دەیانزانی بچیتە ھەر جیگایەک ئەو کارە دەکات، ھەر وەھا ھیچ نالی و ھیچ نایبستى ھەتا رۆحە ناپاکەکانى وەدەر نەنى.

لەگەل ھەر خاچ کیشانىک دووپاتى دەکردەوہ: «شەیتان، دوور کەوہ! شەیتان، دوور کەوہ!» دیسان دەینەراندى: «رۆحە ناپاکەکان وەدەر دەنیم.» عەبا زبەرەکەى خۆى لە بەر کردبوو و پەتیکى لە نیو قەدى بەستبوو. سینگە رپووتەکەى بە مووى خۆلەمیشین داپۆشرا بوو، لەبن ژیرکراسە کەتانەکەى ھەوہ دیار بوو. لاقى رپووت بوو. ھەروا کە خەریکی رپووشاندنى دەستى بوو، زپەى زنجیرە گرانەکانى لە بن عەباکەى ھەستا. باوہ پایسى دەستى لە ئینجیل خویندن ھەلگرت و چووە بەردەمى و چاوەرپوان رپووشتا.

ئاخرى ھاتە قسە و بە گرژ و مۆنى چاوى تیبىرى: «باوکى بەرپىز بۆ ھاتووى؟ بۆ ئەو ھیمنایەتیە دەشیوینى؟ بۆ ئەو میگەلە خاکەراو گوێرادىرە دەورووژینى؟»

باوہ فراپۆنت وەک شىت و ھار گوراندى: «بۆ ھاتووم؟ دەپرسى بۆ؟ مەبەستم لەو ھاتنە چىیە؟ ھاتووم ئەو میوانە ناپاکانەتان، ئەو شەیتانە بۆگەنیوانە بکەمە دەرى. ھاتووم بزنام بە دزیى منەوہ چەند دانەیان لىرە خۆیان مەلاسداوہ. دەمەھوئى بە گەسک رپان دەمە دەرى.»

باوہ پایسى بىباکانە لە درىژەى قسەکانیدا گوتى: «تۆ رۆحى ناپاک وەدەر دەنى بەلام رەنگە خزمەتیشى پىبکەى. کى دەتوانى بە خۆى بلى «من پاک و پىرۆزم.» دەتوانى وابلى باوہ؟»

باوہ فراپۆنت ھەلچوو: «من ناپاکم، نەک پاک و پىرۆز. من لە سەر کورسىلە دادەنیشم و ئەوان ناچار ناکەم وەک بت بمپەرسن و سوجدەم بۆ

بەرن. خەلکى ئەم دەورووژمانە تەریقەتى راستەقینە زایە دەکەن.» پاشان قامکى بۆلای تابووتەکە راداشت و رپووى لە ئاپۆرەى خەلکەکە کرد و گوتى: «ئەم پیاوچاکە رەحمەتیەى ئیوہ حاشای لە بوونى جندۆکە دەکرد و بۆ رزگارى لە دەستیان دەواى رەوانى بۆ خەلک دەنووسى. بۆیە وەک جالجالووکە لە سووچ و قوژبنى حوجرەکاندا خۆیان مات داوہ، بۆیە ئیستا خۆى بۆگەنى لىپەیدا بوو. لەو بارەوہ نیشانەى کى گەورە لە لایەن خوداوە دەبینم.» راستیەک کە ئاماژەى پىدەکرد، ئەمە بوو. رۆحە ناپاکەکان راپھىیک دەخەنە ژىر گوشارى خۆیان و بە سەرىدا زال دەبن. تاواى لىدى لە کاتى بەئاگاییدا و لە خەيالیشدا دەستى لىھەلناگرن. کاتیک بەوپەرى ترسەوہ ئەو مەبەستە لەگەل باوہ زووسىما باسدەکا، ئەویش فەرمانى عیبادەتى بەردەوام رۆژوو گرتنى سەختى پىدەدا. بەلام کاتیک عیبادەت و رۆژووش چارى ناکا، لەگەل عیبادەت و رۆژوو گرتن دەواىەکى تاییەتى دەداتى. لەو سەردەمەدا خەلکى زۆر تووشى سەر سوورمان دەبن و لەو بارەوہ دەکەونە مشتومر و سەریان دەلەقینن و لە پىش ھەموویانەوہ باوہ فراپۆنت لەو سەرسام بووبوو. تاقمیک لە لۆمەکاران دەچن بۆ لای باوہ فراپۆنت تاکو ھەوالى ئەو دەوا «سەروسەمەرە»ى پىبدەن کە لە لایەن پىرەوہ دراوہ بەو راپھىیە نەخۆشە.

باوہ پایسى بە دەنگى بەرز و وەک ئەوہى فەرمانى پىبدا گوتى: «باوہ لىرە برۆ! حوکم کردن بۆ مرۆف نەھاتووە و تاییەتى خودایە. رەنگە لىرە «نیشانە» یەک ببینن کە نە من و نە تۆ و نە ھیچکەس توانای تیگەیشتنى نەبى» بە توندى و پىداگرانە دووپاتیکردەوہ: «باوہ، برۆ و میگەلەکە مەئالۆزینە.»

باوہ فراپۆنت، تەمى دەمارگرژى بەرى چاوى تەنیوو و ھەداى نەدەدا. «ئەو بەپى حوکم و فەرز رۆژووى نەدەگرت. بۆیە نیشانەکە دەرکەوتووە. ئەویش ئاشکرایە و شاردنەوہى تاوانە. ئەو بە شیرینى فریوى دەخورا، ژنان شیرینیان لە گیرفانیان دەنا و بۆیان دەھینا. چایى دەخواردەوہ، زگەرۆ بوو،

گهدهی له شیرینی دهئاخنی و زهینیشی بهبیری خۆپه‌رستی... هه‌ر بۆیه تووشی ئەم ئابروو چوون و رووره‌شیه بووه...»

باوه پایسیش دهنگی هه‌لینا: «باوه، قسه‌ی سووک و هه‌رزه مه‌که. رۆژوو گرتن و پاریز و چله‌کیشانت جیگای ریزه، به‌لام قسه‌ی جوان ناکه‌ی، چونکه وه‌ک لایکی هه‌رزه و نه‌فام قسه‌ی بی‌سه‌ره و به‌ره و مندالانه ده‌که‌ی. باوه پایسی له کۆتاییدا گوراندی: «باوه لی‌ره برۆ ده‌ری، فه‌رمانت پێده‌ده‌م برۆ ده‌ری!»

باوه فراپۆنت له‌ گه‌ل ئەوه‌ی تا راده‌یه‌ک خۆی دۆراندبوو، هه‌روا به‌ زمانیکی تال گوتی: «ده‌رۆم ئیوه‌ عالم و بیرمه‌ندن و به‌ چاوی سووک له‌ منی خاکه‌را ده‌روان. به‌ زانستیکی که‌مه‌وه هاتووم بۆ ئیره و ئەوه‌ی ده‌زمانی له‌ بیرم چۆته‌وه. خودا خۆی منی بی‌ده‌سه‌لاتی له‌ کیشه‌ی بی‌روردی و زانستی ئیوه‌ پاراستوه.»

باوه پایسی له‌ ژووور سه‌ری راوه‌ستا بوو، چاوه‌ریی دژکرده‌وه‌ی ئەو بوو. باوه فراپۆنت تۆزی بیده‌نگ بوو، له‌ ناکاو روومه‌تی له‌ سه‌ر له‌پی ده‌ستی راسته‌ی دانا و چاوی له‌ تابووتی پیر بری و به‌ ده‌نگیکی خه‌ماوی گوتی:

«سه‌هینی له‌ ژووور سه‌ری ده‌خوینن ئەه‌ی پشتیوان و یارمه‌تیده‌رمان» که‌ سروودیکی خۆش و پر شانازییه. «به‌ سه‌سه‌ره‌وته‌وه گوتیشی: «کاتی‌ک که‌ من ده‌مرم ته‌نیا شتی‌ک که‌ له‌ ژووور سه‌رم ده‌خوینن ئەمه‌ ده‌بی «چ شادییه‌کی به‌خته‌وه‌رانه» که‌ سروودیکی که‌م بایه‌خه.» له‌ ناکاو وه‌ک شیت و هار هاواریکرد: «ئیه‌ به‌فیز و تپزلن، ئیره‌ش شوینی ده‌مار و له‌خۆبایی بوونه!» پاشان ده‌ستی هه‌لته‌کاند و وه‌ر سوورا، به‌ هه‌شتا و له‌ پلیکانه‌کان چووه‌ خواری. کۆمه‌لی‌ک خه‌لک که‌ له‌ خواره‌وه‌ چاوه‌روانی بوون، تیک قژقژان. تاقمیکیان وه‌دوای که‌وتن و تاقمیک له‌ جیی خویان مانه‌وه، چونکه‌ ده‌رگای حوجره‌که‌ هه‌ر وا کرابۆوه. باوه پایسی که‌ به‌ دوای باوه فراپۆنتدا هه‌تا سه‌ر پلیکانه‌کان هاتبوو، هه‌روا چاوی له‌ رۆیشه‌ته‌که‌ی بریبوو. به‌لام پیره‌ پیاوی تووره‌ و تۆسن هیشتا هیور نه‌بووبۆوه. بیست هه‌نگاو

دوو‌رنه‌که‌وتبۆوه، له‌ ناکاو سه‌ری بۆ لای خورنشین وه‌رسوو‌راند که‌ خۆر تازه‌ خه‌ریکی ئاوابوون بوو. هه‌ر دوو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و وه‌ک ئەوه‌ی که‌سی‌ک پالی پێوه‌نابی ده‌مه‌و‌روو که‌وت به‌ عه‌رزیدا. ده‌ستی بۆلای خۆر هه‌لب‌ری و به‌ حاله‌تیکی شیتانه‌وه نه‌راندی: «خودای من سه‌ر که‌وتووه، مه‌سیح به‌ سه‌ر خۆری ده‌مه‌و‌ئێواره‌دا زال‌بووه. روومه‌تی به‌ عه‌رزه‌که‌وه نووساندبوو و هه‌ر دوو ده‌ستی لیک بلاوکردبوو، وه‌ک مندال زوو‌ره‌ زوو‌ر ده‌گریا. سه‌رتاپای به‌و گریانه ده‌له‌رییه‌وه. پاشان هه‌موو هه‌لاتن بۆ لای. قسه‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره و پرمه‌ی گریانی هاودالانه هاته‌ گۆرئ... ده‌تگوت جۆریک لیوه‌یی هه‌وساری هه‌موویانی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتوه.»

تاقمیک به‌ سه‌ر ترسا زال‌بوون و هاواریانکرد. «ئمه‌یه ئەو که‌سه‌ی که‌ پیاوی خودایه‌! مرۆقی پاک و پیرۆز ئەمه‌یه‌!» خه‌لکه‌که‌ش گوتیان: «ئمه‌یه ئەو که‌سه‌ی که‌ ده‌بی بیته‌ پیری کلیسه.»

خه‌لکه‌که‌ش تیکرا گوراندیان: «ئهو نابیته‌ پیری کلیسه... قه‌بوولی ناکا... خۆی ناخاته‌ خزمه‌تی ئایینیکی نفرین کراوه‌وه... نابیته‌ دریزه‌ پیده‌ری ئەو که‌وجیه‌تییه.» کوتنی ئەوه‌ش که‌تا کوئ شوویان لی‌هه‌لگیشابوو، هه‌ر باسی ناکری. به‌لام له‌و کاته‌دا ده‌نگی که‌له‌زه‌نگی کلیسه‌ به‌رز بۆوه و بانگیکردن بۆ رێوره‌سمی ئاینی. هه‌موویان خاچی خۆیان کیشا. باوه فراپۆنتیش هه‌ستا و بی ئەوه‌ی چاو له‌ ده‌ور و به‌ری خۆی بکا، له‌ کاتی‌کدا قسه‌یده‌کرد و قسه‌کانی زیاتر وه‌ک ورینه‌ ده‌چوو، خاچی خۆی کیشا و گه‌رایه‌وه «بۆ حوجره‌ دارینه‌که‌ی. چه‌ند که‌س وه‌دوای که‌وتن و ئەوانی دیکه‌ بلاوه‌یان کرد و به‌په‌له‌ رۆیشتن بۆ رێوره‌سمه‌که‌. باوه پایسی خویندنی ئینجیلی به‌ باوه یوسف سپارد و چووه‌ خواری. هه‌راوه‌ریای شیتانه‌ی ده‌مارگه‌ژان نه‌یده‌توانی وره‌ی برووخینی، به‌لام به‌ هۆیه‌کی تایبه‌ته‌وه، له‌ ناکاو خه‌میکی قورس دل‌ی داگرت و له‌ ناخه‌وه هه‌ستییکرد. ئارام له‌ جیی خۆی راوه‌ستا و له‌ خۆی پرسی: «بۆ ئەونده‌ دلته‌نگم؟» هه‌ر له‌ پریش به‌ سه‌رسو‌رمانه‌وه بۆی ده‌رکه‌وت خه‌فه‌ته‌که‌ی پێوندی به‌ هۆیه‌کی چکۆله‌ و تایبه‌ته‌وه‌یه. له‌ نیو ئەو

كۆرەدا كە دەيانوئىست ھورووژم بىكەنە نئو حوجرەكەو، چاوى بە ئالىووشا كەوت، ھەر ئەوھش بوو ھۆى ئەوھى ئاوا تووشى خەم و دل گوشران بى. بە سەر سامى لە خۆى پرسى: «يانى ئەو كۆرە ئاوا جىيى خۆى لە دلدا كر دۆتەو؟» ھەر لەو كاتەدا ئالىووشا بە لايدا تىپەرى. بە ھەلەداوان دەروئىشت، بەلام نەك بۆ لای كلىساكەو. چاويان بەيەك كەوت. ئالىووشا خىرا سەرى وەرسووران و چاوى لە زەوى برى. باوہ پايسى ھەر بەو چاوى لىكرنەى كۆرەدا ھەستى كر دۆرانىكى گەورەى بە سەردا ھاتوہ.

باوہ پايسى گوراندى: «تۆش وەسوہسە بووى؟ يانى تۆش لەگەل ئەو ئيمان لاوازانەى؟»

ئالىووشا ئارام لە جىيى خۆى چەقى و چاويكى مانادارى لە باوہ پايسى كر. بەلام ديسان بەپەلە سەرى وەرسووران و ديسان چاوى لە عەرزەكە برى. لاتەنىشتى كر دبوو باوہ پايسى و چاوى لىنەدەكر، بەلام ئەو چاوى لە ئالىووشا برىبوو. باوہ پايسى ھەميسان لىي پرسى: «بۆ كوئى ئاوا بە ھەشتاؤ؟ گازەنگ ئەو بانگت دەكا بۆ رىورەسمى ئايىنى» بەلام ئالىووشا ديسان متەقى نەكر. حوجرە بەجى دىلى؟ ئەوئىش بەبى ئىجازە و بەبى داخوازىي متفەرەك؟ ئالىووشا چەبەزەيەكى ھاتى و سەرنجىكى سەير، سەرنجىكى زۆر سەيرى باوكىكى دا كە مرداى پىشوو و فەرمانرەوھى پىشوو دل و ئاوەزى بوو، پىرە خۆشەويستەكەى لە سەرە مەرگدا بە ئەوى سپاردبوو، لە ناكاو بە بى ئەوھى زمانى بگەرئ دەستى ھەلئەكاند، وەك ئەوھى گوئى پىنەدا و ھىچ رىزىكى بوئى نەبى. پاشان بە ھەنگاوى خىرا و بە پەلە بەرە و دەروازەكە سەرى پىوھنا و لە خەلوەتخانەكە چووہ دەرى.

باوہ پايسى كە بە سەرسوورمانەوھ چاوى تىبرىبوو، لە بەر خۆيەوھ گوتى: «دەزانم ديسان دەگەرئتەوھ»

(۲)

ساتىكى پرمەترسى

باوہ پايسى لە ئاكامى بىر كرنەوھى خۆيدا سەبارەت بە گەرانەوھى «كۆرە خۆشەويستەكەى» بە ھەلە نەچووبوو. لەو دەچوو تا رادەيەك لە بارودۆخى رۆحىي ئالىووشا گەيشتى. لەگەل ئەوانەشدا دەبى بەراشكاوى دان بەوھ دابنىم كە زۆر دژوارە ئىستا بە شىوہيەكى روناك و راشكاوانە چۆنىيەتى ئەم ساتە پر لە شلەژان و گرىبووچكەيەى ژيانى قارەمانى سەرەكىي چىرۆكەكەم شىيكەمەوھ كە ئەو ھەمووھم خۆش دەوى و ھىشتا بۆ كامليوون و پوختە بوون رىگايەكى زۆرى لە بەرە. سەبارەت بە پرسىارە دلەژىنەكەى باوہ پايسى «يانى تۆش وەسوہسە بووى؟ يانى تۆش لەگەل ئەو ئيمان لاوازانەى؟» دەتوانم بەجىي ئالىووشا وەلام بەدەمەوھ، نا. ئەو لەگەل ئيمان لاوازەكان نەبوو. تەواو بە پىچەوانە. لە راستىدا ھەموو گىرەو كىشەكانى بە ھۆى ئيمانە زۆرەكەيەوھ بوو. بەو حالەشەوھ گرفتارىيەكانى ھەروا لە جىيى خۆى بوو، ئەوندەش پر ئازار بوو كە تەنانت ماوہيەك دواتر ئالىووشا ئەو رۆژە خەماوييەى بە يەكئىك لە تالترىن و نەخستىرئ رۆژى تەمەنى خۆى دەزانى. ئەگەر پىرسن: «ئايا تەواوى كەسەر و شلەژانى ئەو تەنيا بە ھۆى ئەوھوھ بوو كە تەرمى پىرى كلىسە، بەجىي مۆجزە و پەرچۆ، ئاوا زوو بۆگەن بوو؟» دەبى راست و رەوان وەلام بەدەمەوھ كە «بەلئ، راست ئەوھ بوو.» بەلام داوا لە خويئەرانم دەكەم كە خىرا پىكەنىيان بە دلئاسافى و سايوئوھى قارەمانى لاوى چىرۆكەكەم نەيەت. جگە لەوھش من نامەوى داواى ئەوھ لە خويئەرم بىكەم چاوپۆشى لە عەييەكانى بكا، يان ئيمانە سادەكەى بە ھۆى گەنجىيەوھ، دەبى خويئەوارىيە كەمەكەى بىكەمە بىانوو بۆ

1- كاتىك تەرمى راھىبىك لە حوجرەوھ دەبەن بۆ كلىسە و لە كلىسەوھ دەيەن بۆ گورستان، سروودى «چ شادىيەكى بەختەوھرانە...» دەخوين. ئەگەر مردووكە راھىبىش بى و قەشەش بى، سروودى «ئەى پشنىوان و يارمەتيدەرمان» دەخوين "ياداداشتى دۆستوئۆفسكى"

پۆشینی عەیبەکانی. بە پێچەوانە، دەبی بلیم ریزیکی سادقانهەم بۆ تاییەتمەندییەکانی دل و رۆحی هەیه. بیگومان لاویک که به وریاییهوه دهکهوته ژیر کاریگەری و خۆشهویستییهکی کهمی هەبوو، زەینیشی له چاو تەمەنی زۆر پووناک بوو. هەر بۆیه کهم بایهخ دەبوو ئەگەر دان بهو راستییه دابنیم که هیچ لاویکی دیکه ناماده نییه شان بداته بهر ئەو ئەرک و زەحمەتهی قارەمانهکهی من. بەلام له هیندیک لایه نهوه، هه لچوون به ههستیکی (هەر چەند ناماقوولیش)، که له خۆشهویستییهکی گهوره وه هه لدهقولا، چاکتر و شیاوتره له وهی لاویک ساردوسر و لمردوو بی. بەلام ئەم خالە له تافی لاویدا بهر چاوه و پیاویکی جحیل که له ئەویندا به کهوچکه ئاویک دهکهوئته مهله، پیموایه تووشی دپدۆنگی دهبی و ئەوهش زۆر گرینگ نییه - رهنکه کهسانیکی عاقل و بهبیر لیم بپرسن: «ئاخر خۆ هه موو لاویک ناتوانی باوهری بهو خورافات و پڕوپوچه هه بی و قارهمانه کهی تو بۆ لاوانی دیکه نابیته سه رمه شق.» دیسان وه لامي ئەو پرسیاره ددهمه وه: «به لئ! قارهمانه کهی من خاوهن ئیمان بوو، ئیمانیکی پیرۆز و پتهو، به لام بهو حاله شه وه نامه وئ داوای لیبوودنی بۆ بکه م.»

ئەگەر چی له سه ره وه گوتم، (رهنکه زۆریش به هه له پرووکی) نامه وئ داوای لیبوردن بۆ قارهمانه کهم بکه م، بۆیه بۆ تیگه یشتن له پاشماوهی چیرۆکه کهم پبویسته هیدی بدویم. که وایه دهبی بلیم باسی مۆجزه له گۆریدا نه بوو. چه مه راییه کی ساویلکانه و بی ئوقره له زهینیدا نه بوو که پبی وایی مۆجزه بوی دینیته دی. به هوی سه رکه وئتی ئەندیشه یه که وه که ده یهینا بهر چاوی خوی - نانا، به هیچ شیوه یه ک - ئەوهی بهر له هه موو شتیکی ده هاته زهینیه وه، شیوه و ئەدگاریک بوو، ئەدگاری پیره خۆشه و یسته کهی. ئەدگاری ئەو پیاوه پیرۆزه ی که ریز و حورمه تیکی زۆری بوی هه بوو - له و کاته دا، ئالیوشا پبویستی به په رجۆ نه بوو. له راستیدا ته وای ئەو خۆشه و یستییه ی سه باره ت به «هه رکه س و هه رشتیکی» له دلله گه نج و بیگه رده کهیدا بوو، سالی رابردوو ته وای له سه ر که سیک کۆ کردبووه - رهنکه به هه له ش - له سه ر پیره خۆشه و یسته کهی. له راستیدا ئەو که سه ی وه ک زاتیکی کامل و بهری له عه یب قه بوول کردبوو، هه ر

بۆیه ته وای هیز و وزه ی لاوانه ی خوی له ریگای ئەوزاته کامل وبی عه یبه دا ده دی. ته نانه ت له و کاته دا جگه له ئەو بیری له «هیچکه س وه یچ شتیکی» نه ده کرده وه. دواتر وه بییری هاته وه که له و رۆژه تال و سامناکه دا وا سه ری لی شتیابوو، دیمیتیری برای له بیر چووبوووه که رۆژی پبیشوو ئەو هه مووه خه مبار و شله ژاو بوو. هه روه ها له بیری چووبوووه ئەو دووسه د رۆبله به ری بۆ باوکی ئیلیوشا، ئەگه رچی دوینی ئیواری و یستبووی ئەو کاره بکا. به لام ئەوهی به پبویستی ده زانی مۆجزه نه بوو، به لکو ته نیا «عه داله تی مه زن» بوو، چونکه له سه ر ئەو باوه ره بوو که ئەو زه بره کاریگه ر و کتوپره، به شیوه یه کی بی به زبیا نه دلی بریندار کردوووه و ریز و حورمه تی نه ماوه. بۆ ئەو «عه داله ت» هی ئالیوشا چاوه روانی بوو، هه ر ئەو پبیشه اته نه بوو که به شیوه یه کی دژوار وه ک مۆجزه ی لی هاته بوو، تا کو له ری وه به هوی خۆله می شتی مامۆستا خۆشه و یسته که یه وه وه راست بگه ری؟ ده ی خۆ هه موو دانیشتیوانی کلێسه ئەو بیروکه و هیوایه یان له می شکدا بوو، ته نانه ت ئەوانه ش که ئالیوشا ریزی بۆ بیر و باوه رپان داده نا. بۆ وینه خودی باوه پایسی. هه ر بۆیه ئالیوشا ش بی ئەوهی کچی گومان بکه ویته که ولی، وه ک ئەوان - راهیبه کانی دیکه - خه ونه کانی خوی لیک دایه وه. سالیکی ته مەنی له کلێسه تپه ری و هه ر ئەوه بووه هوی ئەوهی ئەو چاوه روانیه یه له دلیدا گه شه بکا. به لام ئەو تینووی عه داله ت بوو، به لی عه داله ت نه ک مۆجزه ی هه تال و به تال.

ئەوا ئیستاش ئەو مرۆقهی به بروای ئەو ده بوو سه ر به رزتر له ته وای خه لکی جیهان بی، هه ر ئەو مرۆقه، به جیی ئەوهی شکویه کی هیژا بۆ خوی دابین بکات، له نا کاو سووک و چرووک بووبوو! بۆچی؟ کی حوکی لی کردبوو؟ کی ئەو فتوایه ی دابوو؟ ئەوه ئەو پرسیارانه بوون که دلله ساوا و بی ئەزمونه کهی ئالیوشایان ریک ده گوشی. به بی شه رمه زاری و ته نانه ت به بی جارز بوون، بوی تامل نه ده کرا که پیرۆزترین پیرۆزان که وتۆته بهر تیرو تانه و تا قمیکی گه وج و نه فام سووکایه تی پنده که ن. که به پبی پله و پایه زۆر له ئەو له خوارتر بوون. ته نانه ت ئەگه ر مۆجزه یه کیش له گۆریدا نه بووایه و ئەگه ر شتیکی

سهير و گرینگیش له ئارادا نه بووایه که ببینته هۆی پروون کردنه وهی هیواکانی. ئیتر ئەم سووکوچرووکییه بۆ چی؟ که وایه ئەو زوو بۆگه ن بوونه، یان به وتە ی راهییه دهخه زداره کان، «به دەر له جه غزی سروشت»، بۆ چی؟ که واته ئەم «دیاردە ئاسمانییه» که له گەل باوه فراپۆنت به سه رکه وتوویی بانگه وازیان بۆ کرد، بۆچی بوو و بۆ پێیان وابوو که ههقی بانگه واز کردنیان ههیه؟ که وایه عه دالهت و دهستی خودا له کوئییه؟ بۆ چی خواستی خودا له «ساتیکی پر مه ترسیدا» (به بروای ئالیووشا) وه دەر نه که وت، وهک ئەوهی به خواستی خۆی یاسای کویر و کهر و بی به زهیی سروشتی قه بوولکردی؟ هەر به و هۆیه وه دلای ئالیووشا تواتوا بوو بوو. هه لبهت ههروهک گوتومه، له وهش دلته زینتر ئابروو چوون و سووکوچرووک بوونی خوشه و یستترین خوشه و یسته کانی گیانی هه لده چۆقاند! ئەم خه م و خۆ خوار دهنه وه یه ی قاره مانای رۆمانه که م رهنگه بینه ما و ناماقوولانه بی، به لām دیسان بۆ جاری سیهه م پاته ی ده که مه وه. ئاماده م دانی پیا بنیم که ئەمه ش له وانیه به هۆی ساویکه یی خۆمه وه بی. خۆشحالم که قاره مانای رۆمانه که م له و کاته دا خۆی زۆر ماقوول نیشاننه دا، چونکه مرۆقی ماقوول هه میشه له کاتی خۆیدا دینه سه ر ئەقل، به لām له کاتیکی تایبه تیدا ئەگه ر تاسه و ئەشق له دلای گه نجیکدا نه خو لقی ئە ی که نگی و له کو ی ده خو لقی؟ به و حاله شه وه چاوپۆشی له و خاله غه ریب و سه رسوور هینه ره ناکه م، که له م کاته نه خس و ته مومژاوییه دا خۆی به زه یینی ئالیووشادا کرد. ئەو خاله تازه یه ش کاریگه ریه کی پر ئازار بوو که له پاش ئاخافته که ی له گه ل ئیوانی برای به جی مابوو و ئیستا زه یینی ئالیووشای ئابلوقه دابوو. هه ر له و ساته شدا بۆی ده رکه وت. نه ک ئەوه ی دیواری ئیمان و بنه ما سه ره کییه که ی پۆحی رووخه ک بووبی. خودای خۆی خۆشه و یست و ئیمانکی قایمی پێی هه بوو. ئەگه رچی له ناکاو به دژی ئەو هه لو یستی گرتبوو، له گه ل ئەوانه شدا. کاریگه ریه کی پر ئاواز و شه یتانی که به هۆی ئاخافتنی دوینی له گه ل ئیوانی برای له دا لغه یدا مابوو، ئیستا له ناکاو له گیانیدا بوو ژایه وه و وا دیار بوو رووپه ری زه یینی داگرتوو.

هه وا خه ریک بوو تاریک دادههات که راکتین له کاژستانه که تی په ری و له نیوان خه لوتخانه و کلیسادا، له ناکاو چاوی به ئالیووشا که وت له ژیر داریک راکشاوه و نیو چاوانی به عه رزه که وه ناوه و چرته ناکا. له وه ده چوو خه وی لیکه وتبی. چوو بۆ لای و هه رای لیکرد.

به سه رسوورمانه وه گوتی: «ئالکسی، لیزه ی؟ یانی ده بی ئاوا...» قسه که ی ته واو نه کرد. ویستی بلای: «یانی ده بی ئاوا که وتییتی به عه رزیدا؟» ئالیووشا چاوی لینه کرد، به لām راکتین به و جووله ئەسته مه خیرا تیگه یشت که گو یی له دهنگی بووه و له مه به ستی گه یشتوو.

راکتین له درێژه ی قسه کانیدا گوتی: «چبووه؟» به لām روخساری که له بهر سه رسورمان گرژ بوو بوو، ورده ورده جیی خۆی دایه بزهیەک که تانه و توانجی لیدهباری.

گو ی بگره، دووسه عاته به دواتا ده گه ریم. له پریکا غه یب بووی. ئەوه لیزه چ ده که ی؟ ئەوه چ گه وجییه تییه که؟ دا هه سته چاوم لیکه...

ئالیووشا سه ری هه لینا، هه ستا دانیشت و پالی دا به داره که وه. نه ده گریا، به لām که سه ر و تووره یی به روخسارییه وه دیار بوو. به و حاله شه وه چاوی له راکتین نه ده کرد و له لای شانی ئەوه وه چاوی له دوور بریوو.

ده زانی به جاری رهنگت تیگچوو؟ شیواوی! ئیتر ئەو هیمنایه تییه ی جارانی پیوه دیار نییه. رقت له کئ هه ستاوه؟ کئ دلای ئیشاندوی؟ ئالیووشا که هه روا چاوی زیت کردبووه و له شوینیکی نادیارای دهروانی، دهستی هه لته کاند و گوتی: «له کۆلم به وه، برۆ.»

ئه ها، تیگه یشتم! هه موو سه رمان لیشینواوه. راست وهک که سانیکی حه پۆل و ساویکه ده ستمان کردوو به گورپه گور! تو وهک فریشته وای ئالیووشا. راستت ده وی سه رم لیته سوورماوه و ماوه یه کی زۆره تووشی سه رسامییه کی وا نه بووم. من وهک پیاویکی زانا و خوینده وار له تۆم دهروانی...

ئالیووشا ئاخری چاوی لیکرد، به لām به شیوه یه کی سارد و سر، وهک ئەوه ی گو یی له قسه کانیشی نه بی.

پراکتین دیسان واق و پرموانه گوتی: «یانی ورچه کهت هەر له بهر ئه وه تۆپوه، چونکه ئه و پیره پیاوه بۆگه ن بووه؟» خو توش له سه ر ئه و باوه ره نیت که پیر به مردوویی مۆجزه یه ک ده کات؟»

ئالیووشا به قه لسی گوراندی: «باوه ر ده که م و باوه رم کردووه و زور چاکیش، ئیتر چته ده وئ؟»

- هیچ گیانه که م. به قوربانی ئه و ئه قله ت بم، ئاخو ئه مرۆ کوره قوتایی سیزده سالانیش باوه ر به و قورپاته ناکه ن. ده ی که وایه ... تو ئیستا له خودا توورپه ی و خه ریکی به گزیدا ده چیه وه. چونکه خودا پیره که تی به شیوا نه زانیوه ئه و پله و پایه ی بداتی. په ککوو مرۆقی چۆن هه یه!

ئالیووشا ماوه یه ک نیو چاوانی تیک ناو کتوپر چاوی زه ق کرده وه ... به لام نه ک به رقه وه. پاشان بزیه کی به زوری نیشته سه ر لئوی و گوتی:

- له خودای خو م یاغی نابم. بۆیه واده که م، «دنیاکه یم قه بوول نییه.» پراکتین چه ند ساتیک بیرى له وه لامه که ی کرده وه: «مه به ستت چیه دنیاکه یت قه بوول نییه؟ ئه وه ئیتر چ گه وجیه تیه که؟»

ئالیووشا وه لامی نه دایه وه.

- ورینه و قسه ی قور به سه. بابچینه سه ر عه سلی مه تله ب. ئه مرۆ هیچت خواردووه؟

- له بیرم نییه ... پیموایه خواردوومه.

- په نگت زرد بووه، خه ریکی ده بوورنیته وه، پیاو به زه یی پیتدادی. بیستوومه دویشه و خه و نه چۆته چاوت، له وئ کۆبوونه وه تان بووه. شتیک بخوئ باشه. دواى ئه و قالمه قالم و ئازاره، پیموانیه له په نچکی نان زیاترت خواردی. بریک سووسیسیم له گیرفاندایه. له شاری کریم بۆ نیو ری، به لام پیموانیه تو سووسیسیم بخوی ...

- له تیکم بدهیه.

- سهیره، هه مووتان شیت بوون! یاغی بوونی هه میشه یی و شیرو تیر کیشان! کاکی خو م، نابى ئه و هه له مان له کیس بچى. بابچین بۆ مالى ئیمه، خو شم

ده مه وئ چۆر و دکا هه لده م. ماندوویه تی هیزی لئیریوم پیموایه و دکا بۆ تو حه رامه ... یان ده ته وئ قومیک بخۆیه وه؟

- چورپک و دکاشم دهیه.

پراکتین به واق و پرمای چاوی تیبری: «سهیره! کاکی خو م، سه رم له تو سوورپماوه. ده ی ئیستا و دکا بى یان سووسیسیم هه لئیکى باشه و نابى له کیسی بدهین. هه سته با برۆین.»

ئالیووشا به بیدهنگی هه سته و به دواى پراکتیندا ملی رپی گرت.

- ئه گه ر وانچیکای برات ئه وه ی بدیایه - سه ری سوور نه ده ما؟ ئه ری زانیوته ئیوان فیودرۆچی برات ئه مرۆ رۆیشت بۆ موسکو؟ ئالیووشا به ساردوسپی وه لامی دایه وه: «ئه ری» له نا کاو دیمیتیری برای وه بیر هاته وه، ئه ویش بۆ ساتیک. ئه گه ر چی ئه وى وه بیرى شتیک خسته وه که نه ده بوو ساتیک وه ده رنگ بکه وئ - ئه رکیکی گه وره به لام ئه و بیرکردنه وه زوو تیپه ری و شوینی له سه ر دانه نا و هه ر خیرا له بیرى چۆوه. به لام ماوه یه ک دواتر، وه بیرى هاته وه.

«جاریکیان وانچیکای برات گوتی» من لیبرالیکی گه مژه و ئاساییم» توش

جاریکیان وات به گویمدا دا که پیاویکی «بى ئابروو» ی. چاکه! ئیستا ده مه وئ بزانه ئه و هیژیایی و خاوه ن ئابرووییه تان چیه و به کاری چی دئ؟» پراکتین به منجه منج ئه و رسته ییه ی له به ر خو یه وه گوت. پاشان به ده نگیکی به رز گوتی:

«گوئ بگره! وه ره با له و ریگایه ی پشت کلێساوه راست برۆین بۆ شاری. له

بیرم نه بوو، ده بى سه ریکیش له مادام خو خلاکو ف هه لئیم. بیرى لئیکه وه، به سه ر هاته که ی ئه مرۆ م مووبه موو بۆ نووسیوه، بروام پینکه، هه ر له ریوه وه لامه که ی بۆ نووسیمه وه (ئه و سه یر شه یدای نووسینی نامه و بیره وه رییه) «قه تم چاوه روانی کرده وه یه کی ئاوا له مرۆفیکى خاوه ن که سایه تی وه ک باوه زووسیم نه بوو» راست ئه وه قسه که ی بوو. «کرده وه.» زوریش توورپه و که م جیکه لدانه. به راستی مرۆفیکى سه یرن! دیسان له نا کاو گوراندی: «سه برکه.»

راوه سته، شانى ئالیووشای گرت و ئه ویشی راگرت.

بیرۆکه‌یه‌کی نوێ و کتوپر به‌زه‌ینیدا هاتبوو، چاوی پر پرسیاری له ئالیووش بری: «دهزانی ئالیووشکا» ئەگەر چی به‌رواڵه‌ت پێده‌که‌نی، دیار بوو ناویرێ ئه‌و بیرۆکه‌ نوێیه‌ بدرکێتی. چونکه هیشتا باوه‌ری به‌و حالاته‌ سه‌یر و چاوه‌پوان نه‌کراوه‌ی ئالیووشا نه‌ده‌کرد. ئاخری شه‌رمه‌وانه و زیره‌کانه‌ گوتی: ئالیووشکا، دهزانی بۆ کوێ بچین باشه‌؟»

- بۆ من گرینگ نییه... هەر کویت پێخۆشه ده‌چین.

پراکتین که ته‌واو له ئالیووشا دلایا نه‌بوو، ئاخری به‌ ده‌له‌رزێ درکاندی:

«پیت چۆنه‌ بچین بۆ لای گرووشنکا؟ دێی بچین؟»

ئالیووشا هەر له‌رێوه به‌ ئارامی وه‌لامی دایه‌وه. «ده‌ی زۆر چاکه‌ با بچین بۆ لای گرووشنکا.» ئەو رازی بوونه‌ خیرا و هیمانه‌یه‌، پراکتینی وا تووشی سه‌ر سوورمان کرد، هینده‌ی نه‌مايوو خۆی بدۆرێتی.

به‌واق و پرمای گوراندی: «هەر به‌راست؟!» به‌لام قۆلی خسته‌ قۆلی ئالیووشا و ملی رێیان گرت، به‌لام له‌ ده‌وه‌ ده‌ترسا نه‌وه‌ک ئالیووشا په‌شیمان بێته‌وه. به‌ بێده‌نگی ده‌رۆیشتن. پراکتین نه‌یده‌وێرا قسه‌ بکا. له‌ بن لیوه‌وه‌ منجاندی: «گرووشنکا له‌ خۆشیانا بال ده‌گرێ» به‌لام دیسان بێده‌نگی به‌ سه‌ریاندا زال بۆوه. له‌راستیدا بۆ شاد کردنی دلی نه‌بوو که ئالیووشای ده‌برد بۆ دیده‌نیی. ئەو به‌رژه‌وند خواز بوو و هەر کاریک قازانجی بۆی نه‌بوایه‌، به‌ ئامان‌وزامان خۆی لێنه‌ده‌دا. له‌م باره‌وه‌ ئامانجیکی دوولایه‌نه‌ی هه‌بوو هه‌ستی تۆله‌ میشکی داگرت و له‌ خۆشیی ئه‌وه‌ی به‌ تیریکی دوو نیشانه‌ ده‌پێکی، شایی له‌ دلیدا ده‌گه‌را. سه‌ره‌تا ده‌یویست شه‌رمه‌زار بوونی عادلان ببینی و پوو‌خانی ئالیووشا و وه‌سه‌ر ته‌له‌ی تاوان په‌راندنی به‌ چاوی خۆی ببینی. دووه‌میش قازانجیکی مالیی بۆ خۆی له‌ به‌ر چاو گرتبوو، که دواتر به‌ تیروته‌سه‌لی باسی ده‌که‌م.

به‌ شادییه‌کی ئاوێته‌ی ره‌ق و بیزاریه‌وه‌ بیریکرده‌وه: «کاتی خۆیه‌تی. نابێ ئه‌و هه‌له‌ له‌کیس بده‌ین. چونکه‌ راست ئه‌و شته‌یه‌ که ده‌مانویست.»

(۳)

بیوازه‌ توورۆله

گرووشنکا له‌ قه‌ره‌بالغترین گه‌ره‌کی شار ده‌ژیا، نزیک گۆره‌پانی کلێسه‌ی گه‌وره‌ له‌ مالۆچکه‌یه‌کی داریندا کرینشین بوو. خاوه‌ن ماله‌که‌ی بیوه‌ژنیک بوو، میرده‌که‌ی ناوی مارازۆف بوو. ئەو ماله‌ بینایه‌کی به‌ردین و دوو نهۆم بوو. زۆر کۆن و ناحه‌زیش بوو. ئەو بیوه‌ژنه‌ش له‌گه‌ل دوو خوشکه‌زای که‌ ئه‌وانیش پیره‌کچ بوون له‌و ماله‌دا ده‌ژیان. پێویستی به‌ کرینشین نه‌بوو، به‌لام هه‌موو ده‌یانزانی چوار سه‌له‌ گرووشنکا کرینشینیه‌تی، ئه‌ویش ته‌نیا له‌ به‌ردلی سامسانۆفی بازرگان، که‌ خزمی خۆی بوو، ئەو پیره‌ پیاوه‌ تاجره‌ زۆری گرووشنکا خوشدویست و سه‌ر په‌رشتی لێ ده‌کرد. ده‌یانگوت بۆیه‌ ئه‌و پیره‌ پیاوه‌ قرنیسه‌ «گۆله‌ جه‌رگه‌» که‌ی بردۆته‌ مالیی ئه‌و بیوه‌ژنه‌، تاکو ئاگای لیبیی و چاوی له‌ سه‌ر هه‌لنه‌گرێ. به‌لام ئه‌و کیشک‌دی‌رانه‌ ته‌نیا ماوه‌یه‌کی خایاند و وایلیهات پیریژن به‌ ده‌گه‌ن چاوی به‌گرووشنکا ده‌که‌وت و زۆری خۆی ته‌ه‌له‌ده‌قورتاند. راستیه‌که‌ی چوار سه‌ل پیره‌ پیاو ئه‌و کچه‌ هه‌ژده‌ سه‌لانه‌ ناسک و قه‌د باریک و شه‌رمه‌ونه‌ی له‌ ناوه‌ندی پارێزگاوه‌ هینابوو. له‌و کاته‌شه‌وه‌ تا ئیستا زۆر پووداوی جو‌راوجۆر قه‌ومابوو. له‌ نیو شار که‌م که‌س ئاگاداری ژیان و به‌سه‌رهاتی کچه‌ بوون، ئه‌ویش زۆر نامه‌علووم. له‌ ماوه‌ی ئه‌و چوار سه‌له‌شدا ئاگادارییه‌کی دیکه‌یان وه‌ده‌ست نه‌که‌وتبوو. ته‌نانه‌ت له‌و ماوه‌یه‌دا که‌سانیکی زۆر عاشقی «جوانی بی وینه‌» یانی ئه‌و کچه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا بووبوو ئاگرافنا ئه‌لکلساندرفنا. بووبوو ده‌مگۆ که‌ له‌ ته‌مه‌نی حه‌قده‌ سه‌لیدا ده‌که‌وێته‌ داوی ئه‌فسه‌ریکه‌وه‌ و ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ش زۆر

زوو لئی جیا دەبیتەووە و دەپروا ژنیکی دیکە دینێ. گرووشنکاش بە هەژاری و بەدناوی، بیکەس دەکەوێ. ئەگەر چی دەیانگوت سامسانۆف گرووشنکای لە بیکەسی و بێ مالوحوالی نەجات داوە، بەلام گرووشنکا کچی بنەمالەیهکی ناو بەدەرەووە و بەئابروو بوو و بنەمالەکهەیان رەسەن بوون و باوکی کابرایەکی پاک و لە خوداترس بوو.

بەلام ئیستا دوای چوار سال، ئەو کچۆلە بەستەزمان و لێقەوماوە، ئەو ناسکۆلە قەد باریک و پەری شیوہیە، بووبوو شۆخەژنیکی نەرمونۆل و سوور و سپی، کالوکرچیکی پووسی. ژنیکی چاوکراوە و وریا و بادیهەوا و بیتاک. بۆ مامەلە خاوەن هۆش و سەردەرچوو. دەیانگوت لە رینگای حەرام یان حەلالەووە توانیویەتی بڕە سامانیک وەسەرێک نی. تەنیا یەک شت بوو کە هەموو لە سەری کۆک و هاوڕا بوون. دەست پێراگەیشتنی مەحال بوو. جگە لە پارێزەرەکە پیرەپیاوی بازرگان. -هیچکەس لەو چوار سالەدا نەیتوانیوو لێی نزیک بێتەو و ئەشقیینی لە گەل بکات. ئەوێش راستییەکی حاشا هەلنەگر بوو، چونکە پیاوانیکی زۆر، بەتایبەت لە دوو سالی رابردوودا، هەولیان داو سەرزیکەن و کاوی دلی لێوەرگرن، بەلام دەم لەپووش دەمیننەووە و دەستیان لە هیچ گیر نابی. چونکە ژنە زۆر ئازایانە خورپاگری دەکا و وایان بە گژدا دیتەووە و پووشکینیان دەکا، ناچار دەبن هەلین و ئاور نەدەنەووە. هەرۆهە دەلین ژنە لەم دوایانەدا دەستی داووتە کارێک کە «سفته بازی» پێدەلین. لەم رینگایەشدا لیزانییەکی شایان لە خۆی نیشاندا کە لە نیو خەلکدا بوو بە سرتوخورت کە ژنە دەستی جوولەکەکانیشی لە پشتهووە بەستوووە. مەبەستیش ئەووە نەبوو کە ژنە پارە بە ماوە دەدا، بەلام بۆ وینە هەموو دەیانزانی کە ماوەیەک لەمەوبەر بە هاوئەستیی کارامازۆفی پیر، سفتهکان بە نرخیکی کەم، واتە یەک لە دەی نرخێ ئەسلی، دەکرێ و دوای ماوەیەک دە هیندەئێ ئەو نرخە بەهرە وەرەگرت.

سامسانۆف پیرە پیاوی نەخۆش و کەلەلا و دەولەمەند، مرقۆئیکی رژد و چکووس و بێ بەزەیی بوو. تەنانەت رەحمی بە کورپەکانی خۆشی نەدەکرد.

لە سالی پێشووەووە کە لاقە پەنەمیووەکانی هینزی رۆیشتنیان لێ برابوو، کەوتبوو ژێر چاوەدییی گرووشنکا و ئاگاداریی لێدەکرد. ئەگەرچی سەرەتا دەیویست لەو بڕە بژیوہی بۆ هەلسوورانی ژینانی ئەو ژنە لە بەر چاوی گرتبوو کەم بکاتەووە و بە وتەئێ خەلکانی وردبین و قسە خۆش نانەکەئێ لەووە زیاتر بۆ چەور نەکا. بەلام ئاخیری ژنە کاری خۆی کرد و هەر چۆنیک بوو وەفاداریی خۆی پێسەلماند و خۆی لەو دیلییە رزگار کرد. ئەو پیرە پیاووە کە (ماوەیەکی زۆر بە سەر مەرگیدا تینەپەرپووە)؛ لە کاتی خۆیدا مامەلەئێ زۆر قورس و گەورەئێ دەکرد و مال و سامانیکی زۆری پیکەووە نابوو و لە قرنیسیشدا وینەئێ نەبوو. ئەگەرچی گرووشنکا وای شوین لە سەر دانابوو نەیدەتوانی بێ ئەو بژی. (بەتایبەت لەم دوو سالەئێ رابردوودا)، مەشت قووچاوتر بووبوو و هیچی لە چنگ دەرنەدەهات. کاتیک گرووشنکاش هەرەشەئێ تۆرانی لێکردبوو، سامسانۆف لەو بڕیارەئێ خۆی پاشگەز نەبوو. بەلام بڕیکی پارە بەگرووشنکا داو کە ئەوێش کاتیک مەعلوم بوو خەلکی تووشی سەرسوورمان کرد. کاتیک هەشت هەزار رۆبلی پێدا، گوتی: «تۆ ژنیکی تینگەیشتبووئێ و دەتوانی بەرەئێ خۆت لە قورپاوەرکیشی، بەلام ئاگات لە خۆت بێ. با پیتبلیم جگە لە مووچەئێ سالانە کە بۆم بڕیویەتەووە، هەتا رۆژی مەرگم لەووە زیاترت نادەمئێ و لە وەسیەتنامەکەشدا هیچت بۆ بەجی ناهیلیم و بە هیوای میرات مەبە.» قسەئێ خۆشی برە سەر، کاتیک چاوی لێکنا هەموو مال و سامانەکەئێ «بۆ کورپەکانی بەجی هینشت کە هەموو ماوەئێ ژینان بە ژن و مندالەووە وەک خزمەتکار لە مالەکەیدا بوون و دەردی سەگی پێدەدان. لە وەسیەتنامەکەیدا تەنانەت ناوی گرووشنکای هەر نەهینابوو. دواتر پوون بوو. کە بە ئامۆژگارییەکانی گرووشنکای هان داو دەست بکا بە مامەلەئێ کرین و فرۆشتن و مال و سامان پیکەووەئێ.

فیوئورپاؤلۆویچ یەکەم جار بە بۆنەئێ سفتهیەکەووە لەگەل گرووشنکا ئاشنا بوو و سامسانۆفی پیر بە واقورپاوی بۆی دەرکەوتبوو کە ئاشقی بوو و وەختە گیانی بۆی دەرچی. ئەگەر چی نەخۆشینێ هینزی لێبڕیبوو،

به لام پیکه نینی پنی هات. شایانی باسه له ته وای ماوهی ناشنایه تیاند، گرووشنکا هیچی له پیره پیاو نه ده شارده وه و دواتر دهرکهوت ته نیا له گه لئه و وا بووه. له و دوا بیانه دا، کاتیک دیمتری فیودورویچ قوت بووه و به ئالای ئه وینه وه هاته مهیدان، پیره پیاو پیکه نینی نه هات هیچ، به پیچه وانه ئاموژگارییه کی قورس و قایمی وه ک گوراه له گوئی گرووشنکا کرد.

- ئه گهر ناچار بووی له نیوان ئه و باوک و کورده دا یه کیان هه لبریری، چاکتر وایه باوکه که هه لبریری، به و شهرته ی دلیا بی ئه و پیره هیچوپوچه ده تخوازی و ماره بییه کی چاک لی هه لده وه ری. به لام واز له جه ناب سهروانی کوری بیته، چونکه له و کاره دا هیچ قازانجیکت پیناگا.

ئه وه سه ره له به ری قسه ی سامسانوفی پیر بوو، که ههستی کردبوو پنی له لیوی گوژه و له راستیدا پینج مانگ دوا ی ئه و قسانه مرد.

با خیرا ئاماژه یه کیش به وه بکه م، ئه گه رچی خه لکیکی زور له م شاره ی ئیمه ئاگاداری ئه و رقه به رایه تییه رموزنانه یه ی کارامازوف و کورپه که ی بوون، که ململانییه ک بوو له سه ر گرووشنکا. که سیش نهیده زانی له ژیر په رده ی هه لسوکه وتی گرووشنکا دا سه باره ت به و جووته چیی تیدایه. ته نانه ت دووکه س له خزمه تکارانی گرووشنکا (دوا ی ئه و کاره ساته ی دواتر باسی ده که یین) له دادگا شایه دییان دا که گرووشنکا ته نیا له ترسانا ری به دیمتری فیودورویچ ده دا بچیته مالن. چونکه «هه ره شه ی کوشتنی لیکردبوو.» یه کی له خزمه تکاره کانی ئاشپه زیکی پیرو بی هیز و گوئی گران بوو، که له ماله کونه که ی گرووشنکا وه ده ات. ئه وی دیکه شیان نه وه ی ئاشپه زه پیره بوو. کچیکی وریای بیست سالان بوو که ئه رکی پیشخزمه تی له ئه ستو بوو. گرووشنکا زور به دوا ی که لوپه ل و زریقه و بریقه ی ماله وه نه بوو، هه له خه رجیشی نه ده کرد. ماله که ی سی و هتاغی هه بوو، و هتاغی میواندارییه که ی که به ده ستیک قه نه فه ی کون رازابووه و به شیوازی دروست کرابوو و هی خاوه ن ماله که ی بوو.

پاکتین و ئالیوشا چونه ژووری، هه وا به ته وای تاریک بووبوو، به لام هیچکام له وه تاغه کان چرایان لی هه لئه کرابوو. گرووشنکا له ژووری میوانداری له سه ر چرپایه کی گه وره و قایم و ناقولا راکشابوو. روپوشیکی چه رمینی کون و کاله وه بووی به سه ردا کیشرابوو. دوو بالنجی نه رم و سپی نابووه ژیر سه ری. دهستی چه په ی نابووه ژیر سه ری و له سه ر پشت تخیل بووبوو. جله کانی جوریک بوو ده تگوت چاوه پروانی که سیکه. چه پکه نیکی هاوریشمینی ره شی له به ردا بوو، توپیکی جوانیشی دابوو به سه ریدا که زوری لی ده کالایه وه. شالیکی توپیشی به سه ر شانیدا دابوو و دهرزیه یه کی ئالتونیی گه وره شی لیدابوو. سوور سوور دیار بوو چاوه پروانی که سیکه. له وه ده چوو په روش و بی ئوقره بی. رهنگی بزپکا و چاو ولینویکی گه رم، نووکی قامکی دهسته راستی به ئارامی له شانی چرپاکه ده دا. وه ژوور که وتنی پاکتین و ئالیوشا توژی توشی شله ژانی کرد. له ژووری میواندارییه وه دهنگی راپله کین و هه ستانی گرووشنکا له سه ر چرپاکه و هاواری «کینی؟» که وته به ر گوینان. به لام پیشخزمه ت میوانه کانی دی و خیرا هه والی هینا بو خاتونه که ی:

- خاتون، ئه و نییه، هیچ نییه، که سانیکی دیکه ن هاتوون.

پاکتین ئالیوشای به ره و وه تاغی میوانداری رینوینی کرد و له ژیر لیوه وه منجاندی: «ئه وه لیزه چ خه به ره؟» گرووشنکا هیشتا نه هاتبووه سه ر خو و له په نا قه ره ویله که دا راوه ستا بوو. چه ند تاله مووی قاوه یی توخ له ژیر ده سماله توپیه که یه وه هاتبووه ده ری و که وتبووه سه ر شانی راسته ی. به لام نه یزانیوو و به ر له دیتنی میوانه کان و ناسینیان، سه روبسکی ریکوپیک نه کرد.

«ئه یه رۆ پاکتیکا، ئه وه توئی؟ خودارت کردم، کیت له گه ل خوت هیناوه؟» له گه ل ئه وه ی ئالیوشای ناسییه وه، به واق ورمای گوتی: «ئه یه رۆ خودایه گیان، ئه وت هیناوه!»

پراكتين، وهك دۆستىكى زۆر خۇمانه، كه ئىختىيارى فەرمانى بىي له ماله كەدا، گوتى: «پىيانبلې مۆم بىنن هەلبىكەن!»

«مۆم... بەلى، مۆم... فىنيا مۆمى بۆ بىنن...» پاشان سەرى بۆ لاي ئالىووشا وەرسووراند و ديسان به سەر سوورمانه وه گوتى: «چاكه، كاتىكى زۆر چاكىشت بۆ هىنانى ئەو هەلبىزاردووه!!» پاشان رۆيى بۆ بەر ئاوينه كه و دەستىكرد به رېكوپىك كردنى سەر وقژى. له وه دەچوو ناقايل بى.

پراكتين، كه هەتا رادەيهك دلەند بوو، پرسىي: «بۆ پىت خۆش نىيه هىناومه؟»

گرووشنكا گوتى: «پراكتىكا، زراوت بردم، ترسام.» پاشان به بزەيه كه وه، روى له ئالىووشا كرد. «ئالىووشاى خۆشه وىستم، لىم مەترسه، ناتوانى بىرىشى لىبكه يته وه به هاتنى تۆ چەندە دلخۆشم. به خىر بىي ميوانه خۆشه وىسته كه م. به لām پراكتىكا، خوودارت كردم. پىمابوو مېتايه دەيهه وئ به زۆر بىته ژوورى. لاي عەسر فريومدا، ناچارمكرد به لىنم پى بدا بروا به قسه كانم بكا. درۆم له گەل كرد؛ پىمگوت برىارمداوه لاي عەسر بچم بۆ دىدەنىي كۆزما كۆزۆويچ و تا درەنگانى بۆ ژماردنى پارەكانى له وئ بم. هەميشه هەوتووى جاريك عەسرانە دەچم بۆ لاي و به حىساب و كىتابەكانى رادەگەم. دەرگا له سەر خۇمان دادەخەين و ئەو به چۆرتە حىسابى دەكا و من له دەفتەردا دەينووسم. جگە له من متمانەى به هىچ كەسى دىكه نىيه. مېتيا باوهرى كرد له وئ دەبم، به لām گەرامه وه و له و كاتە وه دەرگا كه م له سەر خۆم گالە داوه و چاوهروانى هەوالم. چۆن بوو فىنيا ئىزنى پىدان بىننە ژوورى؟ فىنيا، فىنيا، هەلى بچۆ بۆ لاي دەرگاي هەوشه، بىكه وه و چاو به دەورو به ردا بگىره بزانه جهناب سەروان ديار نىيه! رەنگه خۆى داشاردىي و خەرىكى سىخورى بى. وهخته دلەم بتوقى.»

ئاگرافنا ئەلكساندرفنا، ئىره كەسى لىنىيه، هەر ئىستا چاوم لىكرد. زوو زوو دەچم و له كونی درگا كه وه چاو لىدە كه م، منىش وهك تۆ ترسم لىنىشتوو.

«پشتى دەرگا كهت خستوو، فىنيا؟» بىتو چاوى به پروناكايى بكه وئ، له ريوه دى. ئالىووشا، ئەمرو زۆر له براكهت دەترسم. دەبى پەردەكانىش دادەينه وه - ئاوا باشتره» خۆى پەردە قورسەكانى دادايه وه. گرووشنكا به دەنگى بەرز قسەيدە كرد و ئەگەرچى بى ئوقره ديار بوو، به لām دەتگوت شىت بووه.

پراكتين پرسىي: «بۆ ئەمرو ئەوهندە له مېتىنكا دەترسى؟ پىمابوو رىزه يه كىش شەرم و شكوى لىناكهى و به پەرويه كى پىس كلكى دەگرى و فرى دەدهى.»

- راستت دەوى چاوهروانى هەوالتىكم، هەوالتىكى زۆر گرینگ و پر بايه خ، له بەر ئەويه نامەوى چاوم به مېتىنكا بكه وئ. باوهرىشى نەكرد، پىمابوو باوهرى نەكرد، له مالى كۆزما كۆزۆويچ دەمىنمە وه. ئىستا حەتمەن له بۆسه دايه. له پشت مالى فىودور پاولوويچ، له نيو باخه كه دا بۆ دىتنى من چاوهرچاويه تى. ئەگەر له وىيى، نايهت بۆ ئىره، ئەویش چاكتر! به لām به راستى چووم بۆ مالى كۆزما كۆزۆويچ و مېتيا تا ئەوى له گەلم هات. پىمگوت هەتا نيوه شه و له وئ دەبم و داوام لىكرد نيوه شه و بىت و بمهينىته وه بۆ مالى. رۆيشت، منىش دەقىقه يه ك له لاي كۆزما كۆزۆويچ دانىشتم و به هەلە داوان گەرامه وه بۆ مالى. ئەك چەندە ترسام، بروام پىبكه ن هەتا مالى هەر هەلاتم.

- ئىستا بۆ ئاوا خۆت رازاندۆته وه؟ چ كلاًوئىكى جوانىشت له سەر ناوه!
- پراكتىكا، تۆش زۆر سەيرى! هەر ئىستا گوتم چاوهروانى هەوالتىكم. ئەگەر ئەو هەوالم پىنگا، وهك باى شەمال دەفرم، لىره دەروم و ئىتر چاوتان پىم ناكه وىته وه. هەر بۆيه خۆم رازاندۆته وه بۆ ئەوهى ئامادەبم و خىرا وەرپى بكه وم.

- بفرموو بۆ كوئ دەفرى؟
- ئەگەر زۆر بزانى، زوو پىر دەبى. كارت به سەر ئەوه وه نەبى.
- سەير شاد و دلخۆشى... قەتم ئاوا نەدىتووى. جۆرىك خۆت رازاندۆته وه دەلىي دەچى بۆ كۆرى سەما و هەلپەركى.

پراکیتین چاوی له سهرتا پای کرد.

- وا دیاره سه‌مای چاک ده‌زانی.

- تو خۆت چه‌نده‌ی لیده‌زانی؟

- کورپی سه‌مام دیتوو. پیراره‌که، کورپی کوزما کوزووچ ژنی هینا و من له سه‌ره‌وه ته‌ماشامده‌کرد. پراکیتکا، کاتیک شازاده‌یه‌کی وا لی‌ره پاره‌ستایی، پیت وایه ده‌توانم قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م، میوانیکی ئاوا! ئالیووشا گیان هه‌ر چه‌نده چاوت لیده‌که‌م باوهر ناکه‌م. خودایه گیان یانی ئه‌و بازه‌م له سه‌ر نیشتوو و هاتووی بۆ دیده‌ینم! راست ده‌وی بیریشم لینه‌ده‌کرده‌وه چاوم پیت بکه‌وی بیی بۆ دیده‌ینم. ئه‌گه‌رچی ئیستا کاتیکی باش نییه، به‌لام به‌ دیتنت زور دلشادم. هه‌تاوه‌که‌م، وهره له سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه دانیشه، ئا لی‌ره، ئه‌وه‌تا. راستت ده‌وی ئیستا بره‌وا به‌ چاوی خۆم ناکه‌م... پراکیتکا، بریا دوینی یان پیری بته‌ینایه! به‌لام ئاواش هه‌ر خۆش‌حالم! ره‌نگه هه‌ر ئیستاش که هاتوو چاکتر بی له دوینی و پیری.

گرووشنکا له پال ئالیووشادا له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیشت و به‌ تامه‌زرۆیی چاوی تیبری. له راستیدا زور شاد بوو، کاتیک گوتی خۆش‌حالم، درۆی نه‌ده‌کرد. چاوی ده‌بریا‌یه‌وه. زه‌رده‌ی ده‌گرت، زه‌ره‌خه‌نه‌یه‌کی شیرین و پر له شادی. ئالیووشا چاوه‌روانی ئه‌و هه‌موو خۆشه‌ویستی و پوو‌خۆشییه‌ی نه‌بوو. ئه‌و هه‌تا ئه‌و رۆژه گرووشنکای ئاوا به‌ جوانی نه‌دیوو، ئه‌وی وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی سامناک ده‌هاته به‌ر چاوا. دوو شه‌و له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و هه‌لسووکه‌وته ناحه‌زه‌ی ده‌ره‌ق به‌ کاترینا ئیوانا پیوه‌ دیوو و به‌ جارێ له به‌ر چاوی ره‌ش بووبوو، بۆیه ئیستا به‌ جارێ سه‌ری سوپمابوو که ئاوا دلۆقان و پوو‌خۆش و له‌ دل‌ه‌وه‌ نزیکه. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی ترس سه‌رتاپای داگرتبوو به‌ لام چاوانی بی‌ئختیار و به‌وردی تیبریوو. ده‌گوت ته‌واوی شیوه و کرده‌وه‌ی گرووشنکا له‌ چاوا دوو رۆژ له‌مه‌وبه‌ر تووشی ئالۆگور بووه و ئیتر ئه‌و ناز و ئه‌دا و خۆبادان و هه‌وه‌س بزوینییه‌ی نه‌ماوه. ئه‌وه‌ی

پیوه‌ی دیار بوو، ساکاری و خۆلک خۆشی بوو. هه‌لسووکه‌وتی خیرا و راست و پرمتمانه بوو، به‌لام زور شله‌ژاو و دل‌ه‌دوای ده‌نواند.

گرووشنکا گوتی: «ناخ ئه‌مرۆ هه‌مووشته‌کان پیکه‌وه دینه‌ پيشی. ئالیووشا، خۆشم نازانم بۆ ئه‌وه‌نده به‌ دینت خۆش‌حالم! ئه‌گه‌ر لیم پیرسی، هیچ وه‌لامیکم پی‌نییه.»

پراکیتین، چه‌زه‌بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی: «یانی نازانی بۆ خۆش‌حالی؟ ئه‌و هه‌موو پیداکریه‌ت بۆ هینانی وه‌ره‌زی کردبووم. پیموایه، قه‌ستیکت هه‌بوو.»

«جاریکیان قه‌ستیکی تایبه‌تم بوو، به‌لام نا، کاتی ئه‌وه نییه. خراپه‌ی ئیوه‌م ناوی، به‌لی! ئیستا زور خۆلک خۆش بووم. پراکیتکا تۆش دانیشه، بۆ به‌ پیوه پاره‌ستایی؟ ها، دانیشتوو؟ نابێ ترس له‌ دلتان بنیشی که پراکیتکا نه‌توانی ئاگای له‌ خۆی بی. چاوا لیکه ئالیووشا، دیوته به‌ره‌ووومان دانیشتوو و له‌وه‌ دل‌ه‌نده که له‌پیشدا خولکی تۆم کردوو دانیشی.» پاشان به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: «ئامان له‌ ده‌ست پراکیتکا ئه‌وه‌نده دل‌ ناسکه. پراکیتکا توورپه‌مه‌به. ئه‌مرۆ سه‌رووو خۆشم، ئالیووشچکا، تۆ بۆ ئاوا خه‌م داگرتوو؟» لیم ده‌ترسی؟» به‌ بزه‌یه‌کی شیرین و ماناداره‌وه چاوی له‌ چاوی بری. پراکیتین نه‌راندی: «ئه‌و بۆیه خه‌مبار، پله و پایه‌ی وه‌ده‌ست نه‌هیناوه.»

- کام پله و پایه‌ی؟

- پیره‌که‌ی بۆگه‌ن تی داوه.

«مه‌به‌ستت له‌ «بۆگه‌ن» چیه‌؟ قسه‌ی قۆر ده‌که‌ی ده‌ته‌وی قسه‌یه‌کی ناحه‌ز بکه‌ی. بیده‌نگ به، گه‌وجه پیاوا! ئالیووشا لیمگه‌ری با له سه‌ر رانت دانیشم. ئاوا.» له‌ نا‌کاوا چوو پيشی و به‌ پیکه‌نینه‌وه له سه‌ر رانی ئالیووشا دانیشت و وه‌ک به‌چکه پشیله جیی خۆشکرد و باسکی راسته‌ی له‌ ئه‌ستوی وه‌ره‌ینا. «کورپژگه پاریزگارکه‌م، ئیستا ده‌نگه‌شینمه‌وه و شادته‌که‌م. ئیزنم ده‌ده‌ی له سه‌ر کۆشت دانیشم، توورپه‌ نابێ؟ ئه‌گه‌ر پیت خۆش نییه، لاده‌چم.» ئالیووشا هیچی نه‌گوت له ترسانا وشک بووبوو. گویی له قسه‌ی ژنه بوو گوتی: «ئه‌گه‌ر پیت خۆش نییه، لاده‌چم.» به‌لام وه‌لامی نه‌دایه‌وه، سپی

هه‌لگه‌رابوو. به‌لام ئه‌و هه‌سته‌ی دلی ئالیووشای داگرتبوو و ئازای ئه‌ندامی وشک کردبوو، شتی‌ک نه‌بوو که پیاویکی وه‌ک راکیتین هه‌ستیییکا.

له‌ راستیدا راکیتین له‌ سه‌ر جیگای خویه‌وه به‌ قه‌لافه‌تیکی زالمانه و هه‌وه‌سبازانه‌وه چاوی لیده‌کردن. ئازاریکی گیان پرووکی‌ن دلی ئالیووشای ریک ده‌گوشی و له‌و کاته‌دا وه‌ک کۆلکه‌ داریک وشکبوو، هه‌ستی به‌ هیچ نه‌ده‌کرد و ده‌ترسا مه‌یلیکی نامۆ له‌ ناخیدا بلیسه‌ بستینی و هه‌لیووشی. ئه‌گه‌ر بیتوانیابه‌ له‌و کاته‌دا به‌ پرونی بیر بکاته‌وه، تیده‌گه‌یشت که ئیستا به‌ هیزترین و گه‌وره‌ترین قه‌لغانی هه‌یه‌ بۆ پاریزگاریکردن له‌ مه‌ترسی هه‌موو هه‌وه‌س و وه‌سوه‌سه‌کان. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا چونکه‌ خافل گیر کرابوو و خه‌میکی گه‌وره‌ش ناخی هه‌له‌ه‌چۆقاند، به‌وپه‌ری سه‌رسوورمانه‌وه هه‌ستیکی تازه و غه‌ریبی له‌ دل و ناخ هه‌له‌ده‌قولی! ئه‌و ژنه «ترسناکه» نه‌ک هه‌ر نه‌یده‌ترساند، ئه‌و ترسه‌شی نه‌ده‌خسته‌ دلێه‌وه که له‌ میژ بوو سه‌باره‌ت به‌ ژنان له‌ دلیدا کۆی کردبوو. به‌ پیچه‌وانه‌ ئه‌م ژنه که له‌ هه‌موو ژنان به‌سامتر بوو، ئیستا له‌ سه‌ر رانی دانیشتبوو و توند له‌ باوه‌شی گرتبوو، هه‌ستیکی ته‌واو چاوه‌روان نه‌کراو و جیاواز و سه‌یری له‌ ناخیدا هه‌له‌ده‌قولاند. هه‌ستیکی به‌هیز و بیگه‌رد و پر له‌ چیژ و خۆشی، به‌ بی هیچ دیارده‌یه‌ک له‌ ترس و مه‌ترسی که پیشتر ئالیووشا بیر لیده‌کرده‌وه. ئه‌وه‌ بوو ئه‌و هه‌سته‌ی که به‌ شیوه‌یه‌کی غه‌ریزی بوو بووه‌ هۆی سه‌رسام بوونی.

راکیتین گوران‌دی: «له‌ راده‌به‌ده‌ر هه‌له‌وه‌ریت کرد، وا چاکه‌ بریکمان شامپانی بۆ بینی. ئه‌وه‌م پێ‌قه‌رزدار، خۆت ده‌زانی!»

- ئه‌ری راست ده‌که‌ی. ده‌زانی ئالیووشا، به‌لینیم پیدابوو ئه‌گه‌ر تو بینی بۆ ئیره، له‌ پیش هه‌موو شتی‌کا شامپانی ده‌ده‌می؟ بریکیشم شامپانی هه‌یه‌! فینیا، فینیا، ئه‌و بتریه‌ی میتیا به‌جی‌ه‌یشت خیرا بیهینه‌! له‌ بیرت نه‌چی! ئه‌گه‌رچی زۆر پژد و مست قووچاوم، به‌لام چش له‌ بتریه‌ک شامپانی. نه‌ک بۆ تو، راکیتا، تو ته‌نیا چله‌خۆریکی و به‌س، به‌لام ئه‌و شازاده‌یه‌! ئه‌گه‌ر چی

دل‌م لیوپیژ له‌ شتیکی ته‌واو جیاوازه، به‌لام له‌ گه‌لتان ده‌خۆمه‌وه. پیم خوشه‌ توژی عه‌یش و نوش بکه‌م.

راکیتین پرسیی: «ئاخر پیمبلی ئه‌و هه‌ولیده‌دا وا بنوینی، که ئاگای له‌و تیرو توانجانه‌ نییه‌ که به‌رده‌وام بۆی ده‌هاوینژن.

گرووشنکا به‌ده‌نگیکی تامه‌زرۆیانه‌وه، له‌ پر سه‌ری بۆ لای راکیتین وه‌رسووړاند و توژی سینگ له‌ سینگ ئالیووشا کرده‌وه و - به‌لام هه‌روا له‌ سه‌ر کۆشی بوو و ده‌ستی له‌ ملی کردبوو - گوتی: «پاز نییه‌، نوش له‌وه ئاگاداری. ئه‌فسه‌ره‌که‌م خه‌ریکه‌ دئ، راکیتین، ئه‌فسه‌ره‌که‌م خه‌ریکه‌ دئ.»

- بستوومه‌ ده‌یه‌ه‌وی بیت، یانی ئاوا زوو؟

ئیستا له‌ ماکوویه‌یه. ئه‌مرۆ نامه‌یه‌کم به‌ ده‌ست گه‌یشت. نووسیوو ی له‌ویوه‌ پاسپارده‌یه‌کم بۆ ده‌نیرئ. بۆیه‌ سات له‌دوای سات چاوه‌روانی ئه‌و هه‌والده‌ره‌م.

- شتی وا نه‌لیی! له‌ ماکوویه‌ بۆ؟

- باسه‌که‌ی دوور و دریزه‌ و زۆرم بۆ گیراویه‌ته‌وه.

- جا ئه‌مجار چاو له‌ میتینکا بکه‌ چ هه‌للا و هه‌نگه‌مه‌یه‌ک وه‌رئ ده‌خا - له‌

سه‌ر چه‌نده‌؟ له‌و جه‌ره‌یانه‌ ئاگاداره‌یان نا؟

«ئو ئاگای له‌و جه‌ره‌یانه‌ بی! جا دیاره‌ ئاگادار نییه‌. ئه‌گه‌ر بزانی، خوین وه‌ریده‌خا. به‌لام ئیستا له‌وه‌ ناترسم، له‌ چه‌قۆکه‌ی ده‌ترسم. بیده‌نگ به‌، راکیتا، تکایه‌ دیمیتری فیو‌دۆرۆویچم وه‌بیر مه‌خه‌وه، داخی دنیای کردۆته‌ دل‌مه‌وه. له‌م کاته‌دا نامه‌وی بیر له‌وه‌ بکه‌مه‌وه. ده‌توانم بیر له‌م ئالیووشچکایه‌ بکه‌مه‌وه. ده‌توانم چاوله‌ ئالیووشچکا بکه‌م... خۆشه‌ویسته‌که‌م بۆم پیکه‌نه، توژی ئه‌م گرژی و مۆنییه‌ وه‌لانی. پیکه‌نه، به‌ گه‌وجیه‌تی من، به‌ دل‌شادیم... ئاخ، خه‌ریکه‌ زه‌رده‌ ده‌گرئ، خه‌ریکه‌ زه‌رده‌ ده‌گرئ! چه‌نده‌ دلۆقانه‌ تیم ده‌روانی! ئالیووشا، تا ئیستا پیمابوو لیم توورپی. له‌ به‌ر پیرئ، له‌ به‌ر ئه‌و خاتوونه‌ به‌ریزه. ئه‌و رۆژه‌ ئه‌قلم نه‌بوو، ئه‌ری... به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چاک بوو وایلینات.» گرووشنکا به‌ شیوه‌یه‌کی خه‌یالاوی و دل‌رفین زه‌رده‌ی گرت و

بزهكەى بۆنى دلرەقىي لىدەھات. «مىتيا بۆى گىرامەو، نەراندوويە دەبى قامچى لىدەن. سووكايەتتەكى گەورەم پى کرد. ناردى بەدوامدا، دەى ويست بە سەرمدا زالبى و بە چوكلىت دلّم وەدەستىنى... زۆرم پى خوش بوو كارەكە گەيشتە ئەو جىگايە.»

گرووشنكا ديسان بە پىكەننەو گوتى: «بەلام هىشتا دەترسم توورە بى.» پراكتىن بە سەر سوپمانىكى سادقانهو ھەلدايە: «بەلى، بەراستى راست دەكا. ئاليوشا، ئەو لە جووگەلەيەكى وەك تۆ دەترسى.»

- پراكتا بە برواى تۆ ئەو جووگەلە نىيە... چونكە ويژدانى نىيە، بەلى ويژدانى نىيە! بەلام من بە دل و بە گيان خوشم دەويى، بەلى ئاليوشا، بروا دەكەى لە ناخى دلّمەو خوشم دەويى؟

- ئامان لەدەست تۆ ژنى بىحەيا! ئالكسى دەيەھوئ لە دلندا جىنى خۆى بكاتەو!

- دەى، مەگىن ئاسمان دەرووخى؟ ئەگەر خوشمبوئ!

- ئەو ئەفسەرەت چدەكا؟ ئەو ھەوالە گرىنگ و پر بايەخەى ماكرۆيە.

- لەگەل ئەو جياوازى ھەيە.

- شىوھى تيگەيشتنى ژنانە رەنگە واپى!

گرووشنكا بە گوروتىنەو گوتى: «پراكتكا، توورەم مەكە. لە گەل ئەو جياوازە ئاليوشام بە شىوھەيەكى دىكە خوشدەوئ. ئاليوشا، راستت دەوى پىشتر پىلانى زۆر مزىرانەم بۆ دارشتبووى. چونكە بوونەوھرىكى ترسناك و رقتەستوورم. بەلام ماوھەيەكىشە تۆم وەكو ويژدانى خۆم لە بەر چاو گرتووه. بەر دەوام بە خۆم گوتووه «چۆن دەبى مروقىكى وەك ئەو قىزى لە بوونەوھرىكى گەمارى وەك من ھەستى.» پىرئى كە لە مالى ئەو خاتوونە دەگەرەمەو، لە بەر خۆمەو ئەو ھەم گوت ئاليوشا زۆر لە مېژە ئاوا سەبارەت بە تۆ بىرم نەکردۆتەو، مىتياش لەو ھاگادارە، لە لاي ئەويش باسى تۆم کردووه. مىتيا دەزانى، بروا دەكەى ھىندى جار كە تىتدەروانم ھەست بە شەرمەزارى دەكەم، شەرم لە خوشم دەكەم... جا چۆن و لە

كەنگىوھ ئاوام سەبارەت بە تۆ بىر كردۆتەو، ناتوانم پىتبلىم و وەبىرم نايە...»

فېنيا ھاتە ژوورئ و كەشەفەيكى بە بتلىكى سەر ھەلچىراو و سى پەرداخەو لە سەر مېزەكە دانا.

پراكتىن ھاوارىكرد: «ئەوھش شامپانى! ئاگرافنا ئەلكساندرفنا، شلەژاوى و

ئىتر خۆت نىي. پەرداخىك شامپانى ھەلەدى، ئامادە دەبى بۆ سەما كردن.»

پاشان چاوى لە بتلەكە برى و درىژەى پىدا: «ئاخ، تەنانەت ناتوان ئەو

كارەش ئەنجامدەن. ئەو پىرئىژنە لە ئاشپەزخانە شامپانىي كردۆتە نىو

پەرداخەو، بترىيەكەشى گەرم و بە بى سەرە. بەو حالە شەو، چاكتەر وايە

برىك بخۆمەو.»

چوو بۆ لاي مېزەكە، پەرداخىكى ھەلگرت، بە قومىك ھەلدا و پەرداخىكى

دىكەى بۆ خۆى تىكرد.

لىوى لستەو و گوتى: «شامپانى زۆر گران وەگىر دەكەوئ. ئاليوشا،

داتوش پەرداخىك ھەلگەر و توانايى خۆت تاقىكەو. بە سەلامەتى چى

ھەلدايەن؟ دەروازەكانى بەھەشت؟ گرووشنكا توش پەرداخىك ھەلگەر و بە

سەلامەتى دەروازەكانى بەھەشت نوشى كە.»

- كام دەوازەى بەھەشت؟

گرووشنكا پەرداخىكى ھەلگرت، ئاليوشاش پەرداخى خۆى ھەلگرت، لىوى

پىوھ ناو لە جىگاي خۆى دايئايەو. بە دلؤفانى بزهەكى ھاتى و گوتى: «نا، وا

چاكە من نەخۆمەو.»

پراكتىن گوراندى: «ئەى ئەو شاتوشووتەت لە چى بوو.»

گرووشنكا ھەلدايە: «دەى ئەگەر واپى منىش ناخۆمەو. راستتان دەوى

ھەر ناخۆمەو. پراكتكا تۆ خۆت بترىيەكە ھەلچۆرئىنە. ئەگەر ئاليوشا

بخواتەو، منىش دەخۆمەو، دەنا دەمى لىئادەم.»

پراكتىن بە تەشەرەو گوتى: «چەندىش دلناسكە! لە سەر كوشىشى

دانىشتووه و قسەى واش دەكا. ئەو بۆ شتىكى دىكە خەم دايگرتووه، ئىتر تۆ

بۆ؟ ئەو خەرىكە بەدژى خوداكەى رادەپەرئ و ئامادەيە سۆسيسيش بخا...»

- چۆن مەبەستت چىيە؟

- پىرەكەى، باوەزوسىماى پىرۆز، ئەمرو مرد.

گرووشنكا ھاوارىكرد: «چۆن باوە زوسىما مردووه. خودايە گيان، نەم زانيو!» دىندارانە خاچى خۆى كيشا. «چاۋ منىش لە كاتىكى چۆندا لە سەر رانى دانىشتووم» خىرا لە سەر رانى خۆى خزانده خوارى و لە سەر قەنەفەكە دانىشت. ئاليووشا بە سەرسوورمانەوہ چاۋى تىبرى و پوخسارى گەشايەوہ. لە ناكاو، بە دەنگىكى پياوانە و بەرز گوتى:

- راکىتىن، بە تەشەر و تانەوہ مەلى لە خودا ياخى بووم. نامەوئ پقت لى ھەلگرم، تۆش وا چاكە زۆرى قەراغ لىنەكيشى. من گەنجىكم لە دەست دەرچووہ، كە بە عومراتى خۆت وىنەكەيت نەبووہ و ناتوانى ئىستا حوكم بە سەردا بكەى. وا چاكە چاۋ لەو خاتونە بكەى - ديوتە چەندە بەرەحم و دلۆقانە! كاتىك ھاتم بۆ ئىرە پىموابوو لەگەل پۆحىكى شەيتانى بەرەوروو دەم - من چاۋەرۋانى بوونەوہرىكى سووكوچرووك بووم. بەلام لەگەل خوشكىكى راستەقىنە، لە گەل پۆحىكى نەرم و دلۆقان ئاشنا بووم و گەنجىكم دىتەوہ - دللىكى پر لە خۆشەويستى. ئەو ھەر ئىستا بەزەيى بە مندا ھات و پەحمى پىكردم... ئاگرافنا ئەلكساندرفنا، باسى تۆ دەكەم، تۆ لە ناخوہ گيانت ھەلتەكاندم.

ئاليووشا لىۋى دەلەرزى و كەوتبووہ ھەناسەبركى.

راكىتىن، بە شىۋەيەكى دزىو و مانادار پىكەنى: «لەوہ دەچى بىرواپت گورابى. ئاخردەيوست بە جارئ ھەلمەقوتت كا، بۆ نازانى؟»

گرووشنكا ھەستا سەر پى: «سەبركە، راکىتىن. ھەر دووكتان راۋەستن. ئىستا ھەموو شتىكتان بۆ روون دەكەمەوہ. ئاليووشا دەست ھەلگەر، ئەو قسانەت تووشى شەرمەزارىم دەكا. چونكە من چاك نىم و زۆرىش خراپم - بەلى من ئەوہم كە ھەم. راکىتىن تۆش دان بە خۇدابگرە و واز بىنە، چونكە

درو دەكەى. دەمويست ھەلىووشم و ئەو خەيالەم بوو، بەلام ئىستا درو دەكەى، مەسەلە شتىكى دىكەيە. راکىتكە ئىتر نامەوئ زمانت بگەرئ.»

راكىتىن كە بە سەرسوورمانەوہ چاۋى لىدەكردن، گوتى: «ھەردووكيان شىت بوون. ھەستدەكەم لە شىتخانەم. ھەر دووكيان ئەوہندە دلناسك بوونەوہ لەوانەيە دەستبەن بەگرىان.»

گرووشنكا گوتى: «جاديارە دەستدەكەم بەگرىان. ئەو منى بە خوشكى خۆى ھەسىب كرد و منىش قەتم ئەوہ لە بىر ناچى. بەلام راۋەستە با پىتبلىم راکىتكە ھەر چەندە خراپىش بم چلە پىوازىكم ھەر كردووه بە خىر.» - چلە پىواز! بژى بۆ مەزھەبت، بەراستى شىت بووى.

راكىتىن لەو كردهوہ پاك و دلە ناسكەيان سەرى سوورما بوو، زۆر دلەند و خەمبار بوو. ئەگەر چى وىدەچوو بىرى لەو مەسەلەيە كرىدبىتەوہ، كە ھەر كام لەوان تووشى ئالۆزىيەكى دەروونى ھاتوون و ھەموو پروداۋەكان دەستيان داۋەتە دەست يەك و ئەوہش بە دەگمەن لە ژيانى مرۆقدا ۋەبەر چاۋ دەكەوئ. بەلام راکىتىن ئەگەر چى بۆ كارى خۆى زۆر بەمشوور بوو، بەلام سەبارەت بە دل و ھەستى خەلكى زۆر كەمتەرخەم و سەرسارد بوو. ئەويش بە ھۆى لاۋى و ھەرزەيى و تا رادەيەكيش بە ھۆى فىز و ھەوا و خۆپەرەستىيەوہ بوو.

گرووشنكا بە توورەيى پىكەنى و روويكردە ئاليووشا: «چاۋ لىكە، ئاليووشچكا، كاتىك بە راکىتىم گوت چلە پىوازىكم كردووه بە خىر، شاتوشووت بوو. بەلام گىرانەوہى بەسەرھاتەكە بۆ تۆ شاتوشووت نىيە. تەنيا نەقلىكە و بەس، بەلام نەقلىكى خۆش. كاتى منداڵ بووم، ماترىۋناى ئاشپەز كە ئىستاش لە لاى منە، بۆى گىرامەوہ. شتىكى ۋەك ئەوہ. ھەبوو، نەبوو، ژنىكى لادىيى بوو، زۆر خراپكار و نارەسەن بوو. كاتىك مرد رىزەيەكى چاكە كارى لە پاش خۆى بەجئ نەھىشت. شەيتان گرتيان و ھاويشتيانە نىو دەرياي ئاورەوہ. ھەر بۆيە فرىشتەى پارىزەرى بىرى كردهوہ و لە خۆى پرسى، كام كردهوہى چاكىم ۋەبىر دىتەوہ و بە خوداى

بَلِيم. گوتى: «جاريكيان چله پيوازىكى له باخچهكه ههلهكهند و داي به ژنىكى ههژار.» خودا وهلامى دايهوه: «كهوايه ئه و چله پيوازه هه لگره و بوى راديرو با دهستى پيوه بگرى و بيكىشه دهري. ئه گهر بتوانى له و دهريايه دهريكىشى، ليىگهري باجپيته بههشت، بهلام ئه گهر گه لا پيوازهكه بپچرى، ئه و ژنه ناچار دهبي هه لهوى بمينيتهوه.» فريشته هه لات بولاى ژنه و پيوازهكهى بولاى راداشت و گوتى: «ها بيگره با دهركيشمه دهري.» پاشان زور له سه ره خو دهستىكرد به ده رهيتانه وهى. زورى نه مابوو بيهيئته دهري، تاوانبارانى ديكهى نيو زهرياكه به ديتنى ئه و چنگيان له داوينى گير كرد تاكو ئه وانيش خويان رزگار بكهن. بهلام ئه و ژنىكى خراب و بهرچاوتهنگ بوو، دلره شان دهستىكرد به لهقه هاويشتن: «من دهبي دهركيشريمه دهري، نهك ئيوه. پيوازهكه هى منه، خو هى ئيوه نيه.» هه ر كه ئه وهى گوت. پيوازهكه پچرا و ژنه كهوته وه نيو زهرياكه و هه تا ئه مرؤ هه ر له ويذا ده سووتى. هه ر بويه فريشتهكه دهستىكرد به گريان و سه رى خوئى هه لگرت و رويى. "ئاليوشا ئه وهش حه قايه ته كه م بوو. ئه وه م به ته واوى له به ره، چونكه ئه و ژنه خرابكار و ناره سه نه خو م. لاي رايكتا خو م هه لكيشا كه چله پيوازىكم كردوو به خي ر، به لام به تو ده ليم: «له ته واوى ماوهى ژيانمدا هيچ كاريكى چا كم نه كردوو، جگه له كردنه خي رى چله پيوازىك.» بويه پيئده ليم ئاليوشا تاري فم مه كه و به چا كم مه زانه، من خرابم، ژنىكى خراب و به دزاتم، له شه يتان خرابترم. ئه گهر تاري فم بكهى تووشى شه رمه زاريم ده كهى. ده بي دان به هه موو شتيكدا بنيم. گويىگره ئاليوشا. ئه وه نده تامه زرو بووم له با وه شت گرم و هه لتمژم، به لينم به رايكتين دا ئه گهر به تهنى بولا م، بيست و پينج رويلى ده ده مى. هيچ مه لى رايكتا، سه بر كه!» گروهشكا به په له رويى بولاى مي زه كه، چه كمه جهى مي زه كهى كيشايه وه و جزدانىكى ده رهيتا و گه لايه كى بيست و پينج رويلى لي ده رهيتا.

- رايكتين پيشى كردبوو، به لام به مرموچى نه راندى: «قسه ي قور، هه مووى ورينه يه!»

«هانى، رايكتا، پيت قه رزدار بووم، شه رم مه كه و وه رى گره. خو ت داوات كرد.» پاره كهى بو فريدا.

رايكتين، كه رواله تن شه رمى ده كرد، به لام په روشيى خوئى به تاري ف و خو هه لكيشان ته ره كرد، له پر دا گوراندى: «پيت وايه وه رى نا گرم. وه ك ئاو خوار دنه وه وه گيرم كه وتوو ه. هه تا بي ئه قلي ك نه بي، ئا قلي ك نانى ده ست نا كه وي.»

- چا ك ده مت گرتوو ه رايكتا. ئه وهى ده مه وهى بيليم، گويچكه ي تو ئازار ده دا. له و سووچه دانيشه و زمانت نه گه ري. ئه گهر چاوت به رايى نادا بمان بينى و ناخوشت ده ويين، يان برو ملت بشكينه، يان ده مت ليكنى.

رايكتين به رق هه ستاوى نه راندى: «چون ده توانم ئيوه م خو ش بوئ؟» گه لا بيست و پينج رويلى كهى نايه گيرفانى و له به ر چاوى ئاليوشا به خو داشكايه وه. له دلى خويدا ليكى دابوو ه كه دواتر هه قى خوئى وه رده گري و ناهيلى ئاليوشا ناگادار بي. به لام ئيستا هه ستى به شه رمه زارى كرد و هينده ي رق هه ستا بوو، له قه ي له ئاسمان ده دا. هه تا ئه و كاته پيئو ابوو ده بي له به ر ده ستى گروهشكا دا وه ك مي و وا بي، به هيچ شي وه به ك شه رده ندوو كهى له گه ل نه كا. به لام ئيستا، چه قوت لي دا يه خو ينى نه ده هات: - پيا و له به ر شتيك ده توانى خه لكى خو شبوئ، به لام ئيوه چيتان بو كردوو م؟

- وا چا كه له به ر هيچ هو يه ك خه لك ت خو شبوئ، راست وه ك ئاليوشا. - چو نى خو شده ويى؟ چو نى خو شه ويستى خوئى ده رب ريوه كه ئا وا ده هو لى بو ده كو تى؟

گروهشكا له چه قى وه تاغه كه دا را وه ستا بوو، به تين وتا و قسه ي ده كرد و ده نكي ده له رزى:

- وست به راکیتکا، سه‌بارهت به ئیمه هیچ نازانی! ئینتر ئاواش قسه‌م له‌گه‌ل مه‌که. چۆن ده‌توانی خۆت ئاوا خۆمانه بنوینی؟ له‌و سووچه دانیشه و دهمدریژی مه‌که، وه‌ک به‌ره‌للایه‌کی هیچوپوچ! جا ئیستا ئالیوشا ته‌واوی هه‌قیقه‌ته‌که‌ت پیده‌لیم، بابزانی چه‌نده شه‌یتانم! له‌ گه‌ل راکیتکام نییه، قسه له‌گه‌ل تو ده‌که‌م. ئالیوشا دهمویست له‌رێ هه‌تله‌ت که‌م. راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه. قه‌ستی ئه‌وه‌م بوو. ئه‌وه‌نده‌ش تامه‌زرۆی ئه‌و کاره بووم که بۆ هینات به‌لینی به‌رتیلم به راکیتکا دا. جا مه‌به‌ستم له‌و کاره چی بوو؟ تو نازانی ئالیوشا له‌ داخی ئه‌وه بوو روت لی‌وه‌رده‌گیرام، به‌ ته‌نیشتمدا تیده‌په‌ربیت و سه‌رت هه‌لنه‌ده‌هینا. به‌ر له‌ ئه‌مرۆ سه‌د جارم چاوی لی‌کردووی، سه‌بارهت به‌ تو پرسیارم له‌ هه‌موو که‌س کرد. رۆخسارت دلێ رفاندبووم. له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت: «رقی لیمه، بۆیه چاویشم لیتاکا.» ئه‌و هه‌سته‌ش وای له‌ ناخدا ریشه‌ داکوتا که سه‌رم سوپما له‌وه‌ی کوریک ئاوا تووشی دلێ خورپه‌ی کردووم. له‌ دلێ خومدا گوتم له‌داوی ده‌خه‌م و پاشان پیتی پیده‌که‌نم. بوغز و رق ناخی داگرتبووم. برۆا ده‌که‌ی لیره‌ هیچکه‌س ناویژی خو له‌ قهره‌ی ئاگرافنا ئه‌لکساندر فنا بدا و سه‌ر به‌ مالدیدا بکا، به‌قه‌ستی شه‌یتانی و تۆلازی، یان هه‌ر بیریشی لیبکاته‌وه. لیره‌ ته‌نیا که‌سێک که ه‌اموشۆی ده‌که‌م کوزمای پیره، ده‌ست و پیتیان به‌ستم و به‌ویان فرۆشتم. شه‌یتان ئیمه‌ی به‌ یه‌ک گه‌یاند. به‌لام ده‌ستی هیچکه‌سی دیکه‌ی تیدا نه‌بووه. به‌لام کاتی چاوم به‌ تو که‌وت، گوتم هه‌رچۆنیک بی ده‌بی بیخه‌مه داوه‌وه و پاشان گالته‌ی پینکه‌م. دیتووته چ بوونه‌وه‌ریکم، تۆش به‌ خوشکی خۆتم ده‌زانی! ئیستا ئه‌و پیاوه‌ی که ئه‌و هه‌موو خراپه‌یه‌ی له‌گه‌ل کردم هاتوو و ئیستا چاوه‌ریی راسپارده‌که‌یم. ده‌زانی ئه‌و پیاوه‌ بۆ من چ بووه؟ پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر که کوزما هینامی بۆ ئیره، ده‌رگام له‌ سه‌ر خۆم گاله‌ دا و نه‌هاتمه ده‌ری، بۆ ئه‌وه‌ی هیچکه‌س نه‌مبینی و ده‌نگم نه‌بیستی. کچیکی گه‌وج بووم، لیره‌ داده‌نیشتم و هۆن هۆن ده‌گریام. شه‌و تابه‌یان نه‌ده‌خه‌وتم و له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت «ئیستا بلێی له‌ کوئی بی، ئه‌و کابرایه‌ی ئاوا خراپه‌ی له‌گه‌ل کردم؟ له‌وانه‌یه ئیستا له‌گه‌ل ژنیکی دیکه ده‌ستی تیکه‌لکردبی و به‌ من پینکه‌نن. چ

ده‌بوو بمدیته‌بایه، چ ده‌بوو له‌گه‌لی به‌ره‌و رۆو بوایه‌م؟ جاده‌مزانی چۆن هه‌قی خۆی بۆ بخه‌مه به‌ری ده‌ستییه‌وه!» شه‌وانه راده‌کشام و زووره‌ زوور ده‌گریام، بیرم ده‌کرده‌وه و خۆم هه‌لده‌گوشی و دلێ خۆم ده‌خسته‌ گوشاره‌وه و چیژم له‌و رق و بوغزه‌ی خۆم وه‌رده‌گرت. «تۆله‌ی لیده‌که‌مه‌وه!» ئه‌وه‌ی شه‌وانه به‌ هاواره‌وه ده‌رم ده‌برێ ئه‌مه‌ بوو. به‌لام کاتیک بیرم لیده‌کرده‌وه ده‌ستم پیتی راناگا و هه‌ر له‌و کاته‌دا خه‌ریکه پیمپیده‌که‌نی، یان رهنکه هه‌ر له‌ بییری بردیتمه‌وه، له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌م ده‌هاتمه‌ خوارێ و فرمی‌سکم هه‌لده‌وراندا و هه‌تا که‌ره‌ی به‌یانی له‌ سه‌ر زه‌وی راده‌کشام و جینگلم دها و ده‌له‌رزیم. که رۆژ ده‌بۆوه، وه‌ک سه‌گی در ده‌رده‌په‌ریم و دهمویست ته‌واوی دنیا له‌توپه‌ت که‌م و هه‌لیدرم. پیتوایه‌ پاشان چمکرد؟ ده‌ستمکرد به‌ کۆکردنه‌وه‌ی پاره، دل‌ره‌ق بووم، که‌ولم قایم بوو. رهنکه پیتوایی ئاقلتر بووم؟ نا، یاخودا که‌س به‌حالی من نه‌بی و به‌ ده‌ردی من نه‌چی. کاتی شه‌و به‌ سه‌ردا دی و ده‌کو پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر، که کچیکی گه‌وج و چه‌پۆل بووم، راده‌کشیم و دانه‌چیره ده‌که‌م، هه‌تا به‌یانی فرمی‌سک هه‌لده‌وه‌ریتم و له‌ دلێ خۆمدا ده‌لیم: «تۆله‌ی لیده‌که‌مه‌وه!» گویت لینییه؟ ئیستا تیگه‌یشتی چ مرۆفیکم؟ مانگی له‌مه‌وبه‌ر نامه‌یه‌کم پێ‌گه‌یشته‌. ئه‌و ده‌هات، بووبوووه بیوه‌ پیاو و ده‌یویست چاوی پیم بکه‌وی. له‌وانه بوو هه‌ناسه‌م راوه‌ستی. پاشان له‌ ناکاو له‌ دلێ خۆمدا گوتم: «ئه‌گه‌ر بیته‌ و بانگمبکات، وه‌ک سه‌گیکی بریندار و کوتان خواردوو، دیسان به‌ نووزه‌ نووز بۆ لای ده‌خوشیم و ده‌ستده‌که‌م به‌ کلکه‌سووتی» برۆام به‌ خۆم نه‌ده‌کرد. یانی ئه‌وه‌نده خویری و سووک و چرووکم؟ بلێی بۆلای بخوشیم یان نا؟ له‌م مانگه‌دا هینده‌م رق له‌ خۆم هه‌ستاوه، له‌ پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر خراپترم و ئۆقره‌م لیبراوه. ئالیوشا، ئیستا بۆت ده‌رکه‌وت چ بوونه‌وه‌ریکی قین ئه‌ستوو و رق له‌زگم؟ ئه‌وه‌ی هه‌قیقه‌ت بوو بۆم باس کردی! میتیام فریو دا و به‌ زمان گرتم تاکو ببیته‌ له‌مپه‌ری رینگام و نه‌هیلێ راکه‌م بۆلای ئه‌وی تر. «وست به‌ راکیتکا، له‌ تو ناوشیته‌وه سه‌بارهت به‌ من حوکم ده‌رکه‌ی، رۆوی قسه‌م له‌ تو نییه. به‌ر له‌وه‌ی بیی بۆ ئیره، به‌

چاوه‌پروانی راکشاپووم، بیرم ده‌کرده‌وه و سه‌بارت به‌ژیانی داهاتووم بریارم ده‌دا. قهت نازانی له دلمدا چ ره‌شه‌بایه‌ک هه‌لیکرد و خه‌یالی چیم له سه‌ر دابوو. به‌لی ئالیووشا به‌و خاتوونه به‌پیزه بللی له به‌ر پووداوی ئه‌و پۆزه رقی هه‌لنه‌ستی... له ته‌واوی دنیا‌دا هیچ‌کس نییه به‌قه‌د من ئازار بکیشی، هیچ کاتیکش ناتوانی له‌وه بگا... چونکه ئه‌مرۆ ویده‌چی چه‌قویه‌ک هه‌لگرم. ناتوانم بریاربده‌م...»

به درکاندن ئه‌م قسه‌یه گرووشنکا خه‌مبارانه قسه‌که‌ی خۆی بری. ده‌ستی به به‌ر چاوییه‌وه گرت و خۆی دا به سه‌ر دۆشه‌ک و بالنجی سه‌ر چرپاکه‌دا و وه‌ک مندالیک دای له پرمه‌ی گریان. ئالیووشا هه‌ستا و چوو بۆ لای راکیتین. گوتی میشیا، تووره مه‌به، ئه‌و تیروتانه‌ی لیدای، به‌لام قه‌لس مه‌به. نه‌تبیست هه‌ر ئیستا گوتی چی؟ نابیی ئه‌وه‌نده‌ت چاوه‌پروانی له پۆحی مرو‌ف بی. ده‌بی دلنه‌رم و دلۆقان بی.»

ئالیووشا ئه‌و قسه‌یه‌ی له ناخی دلپیه‌وه ده‌ربری به ئه‌رکی خۆی زانی قسه بکا و پووی له راکیتین کرد. ئه‌گه‌ر راکیتین له‌وئ نه‌بوایه، ئه‌و قسانه‌ی هه‌ر ده‌کرد. به‌لام راکیتین به ته‌شه‌روه‌ه چاوی لیکرد و ئالیووشا بیده‌نگ بوو. راکیتین به بزه‌یه‌کی قیزه‌ونه‌وه گوتی: «ئالیووشا، پیاوی خودا، ئامۆژگارییه‌کانی دویشه‌وی هه‌زه‌تی پیر زۆری لیورپژ کردووی و ئیستا ده‌ته‌وئ هه‌موو به سه‌ر مندا خالی که‌ی!»

ئالیووشا به دلپیه‌وه ده‌نگی هه‌لینا: «راکیتین پیمه‌که‌نه، زه‌رده مه‌گره، باسی ئه‌و خوالیخووشبووه مه‌که - ئه‌و له ته‌واوی خه‌لکی دنیا چاکتر بوو! من وه‌ک حاکمیک قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کردی، به‌لکو وه‌ک خویرترین و تاوانبارترین مرو‌ف قسه‌مکرد. من له هه‌مبه‌ر ئه‌و خاتوونه‌دا چیم؟ بۆ دۆزینه‌وه‌ی گه‌نده‌لیم هاتم بۆ ئیره و له به‌ر ترسه‌نۆکی له دلی خودا گوتم: «فه‌رقی چیه‌؟» به‌لام ئه‌و له‌دوای چوار سال ره‌نج و ئازار، هه‌ر که‌سیک له دله‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل بکا - هه‌موو شتیکی له بیر ده‌چیته‌وه و به فرمی‌سک غه‌وری دلی ده‌شواته‌وه! پیاویک که ئه‌و هه‌موو خراپه‌ی له‌گه‌ل کردبوو، گه‌راوه‌ته‌وه، ده‌نیرئ به‌دوایدا و

ئه‌ویش له هه‌موو تاوانه‌کانی خۆش ده‌بی و به‌تامه‌زرۆبی هه‌لدی بۆ لای و چه‌قۆش له‌گه‌ل خۆی نابا. ده‌زانم چه‌قۆ هه‌لناگری! نا، من وانیم میشیا، نازانم تۆش وای یان نا، به‌لام من و نیم. بۆ من بۆته په‌ند... ئه‌و زۆر له ئیمه دلۆقانه‌تره... له‌وه‌ی ئیستا باسیکرد ئاگادار بووی؟ نا، چونکه ئه‌گه‌ر ئاگادار بوایه‌ی زۆر له میژ بوو له رازی دلی گه‌یشتبوو... ئه‌و که‌سه‌ی که پیریش سووکایه‌تی پیکرا ده‌بی لای ببووری! ئه‌گه‌ر ئاگاداریش بی حه‌تمه‌ن ئه‌و کاره ده‌کا.. ئاگاداریش ده‌بی.. ئه‌و پۆحه هیشتا هاوده‌می هه‌یمنایه‌تییه، ده‌بی زۆر به نه‌رمی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل بکری... ره‌نگه ئه‌و پۆحه گه‌نجیکی مه‌زنی تیدابی...»

ئالیووشا بیده‌نگبوو، چونکه که‌وتبووه هه‌ناسه‌برکی. راکیتین له‌گه‌ل رووتالییه‌که‌شی، چاویکی واقورماوانه‌ی لیکرد. چاوه‌پروانی ئه‌و ئاخاوتنه‌ ده‌م پاراوانه‌یه له ئالیووشا نه‌بوو.

له‌گه‌ل بزه‌یه‌کی ساردوسر گوتی: «داده خانم پاریزه‌ریکی په‌یدا کردووه! ئالیووشا ناکا ئاشقی بوویتی؟ ئاگرافنا ئه‌لکساندرفنا، راهیبه‌که‌مان، پیموایه به‌راستی ئاشقت بووه. ئاخری سه‌رکه‌وتنت و ده‌سته‌تینا!»

گرووشنکا سه‌ری له سه‌ر بالنجه‌که‌ی هه‌لینا و به بزه‌یه‌کی گه‌رم و شیرینه‌وه که روخساری هه‌نده‌ی تر گه‌شاندوه، ئه‌و روخساره‌ی که گریان تا پاده‌یه‌ک هه‌لینه‌پاندبوو، له ئالیووشای پروانی.

«ئالیووشا، فریشته‌که‌م، گوئی مه‌ده‌یه. دیوته چ مرو‌فیکه، کوا شیاوی ئه‌وه‌یه تۆ قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی.» پاشان رووی له راکیتین کرد و دپیزه‌ی به‌قسه‌کانی دا: «میخائیل ئاسپۆویچ، ده‌مویست له به‌ر ئه‌و هه‌لچوونه‌م داوای لیورپدنت لیکه‌م؛ به‌لام ئیتر ئه‌و کاره ناکه‌م.» به‌بزه‌یه‌کی ئاویته‌ی شادییه‌وه داوای له ئالیووشا کرد که: «ئالیووشا، وه‌ره بۆلای من، لیتره دانیشه. ئه‌وه‌تا ئالیتره دانیشه. پیمبلی» ده‌ستی ئالیووشای گرت و به بزه‌یه‌کی شیرینه‌وه چاوی له چاوی بری «پیمبلی ئه‌و پیاوهم خۆشده‌وی یان نا؟ به‌ر له‌وه‌ی بی، لیتره له‌به‌ر تاریکی راکشاپووم و له دلی خۆم ده‌پرسی خۆشده‌وی یان نا. ئالیووشا،

بېرىم بۇ بىدە، كاتى ھاتوۋە، ھەر چى تۇ بىلىنى ئۇ ۋە دەكەم. دەبى لىي خۇش
بىم يان نا؟»

ئالىوۋشا، بە بىزەيەكەۋە گوتى: «بەلام تۇ لىي خۇشبوۋى.»

گروۋشنىكا، خەياللاۋى منجاندى: «بەلى، بە راستى لىي خۇشبوۋم. چ دلىكى
زەبوۋنم ھەيە! بە سەلامەتتى دىلە زەبوۋنەكەم!» ئۇ ۋە گوتۇ پەرداخىكى پىر لە
شامپانى لە سەر مېزەكە ھەلگرت و يەكبين ناي بە سەريەۋە، پاشان شەق بە
عەرزىدا دا و ورد و خاشى كرد. تەمىكى زالمانە ئاۋىتەي زەردەخەنەكەي بوو.

بە لەبىزىكى پىر ھەپەشەۋە گوتى: «رەنگە لىشى خۇش نەبوۋىتىم.» ۋەك
ئۇ ۋە قسە لەگەل خۇي بكا، سەرى داخست. «رەنگە دىلم بەرە بەرە ئامادەي
لىخۇشبوۋن بى، لەگەل دىلم دەكەۋمە كىشە. چاۋ لىكە ئالىوۋشا، لەم پىنج
سالەدا خوۋم بە فرمىنىك گرتوۋە... رەنگە تەنیا رقى خۇم خۇش بوى، نەك
ئەو...» راکىتىن ھەلىدايە: «من پىم شوورەيى ھاوشانى ئەو بىم.»

- دەى مەبە، راکىتكا. تۇ قەت نابىتە ھاوشانى ئەو. تۇ ھەر بۇ ئەۋە دەبى
كەۋشم بۇ بسىرى راکىتكا، تەنیا شىاۋى ئەۋەي. ھىچ كاتىك ژنىكى ۋەك منت بە
نسىب نابى. رەنگە بە نسىب ئەۋىش نەبى...

راكىتىن بە بىزەيەكى وىشك و ژەھراۋىيەۋە گوتى: «بە نسىبى نابى؟ ئەى
كەۋايە بۇ ئاۋا خوت لە تەپلى گوللى داۋە؟»

«لەبەر جلو بەرگ تانەم لىمەدە، راکىتكا، تۇ ئاگات لە رازى دىلم نىيە!» بە
دەنگىكى گىر و توورە گوتى: «ئەگەر ئىشتىام لىيى ھەر ئىستا ئەو جلو بەرگە
زىقە و بىرىقەدارانە شىر و پەتۇر دەكەم. راکىتكا خۇ تۇ نازانى ئەو
جلو بەرگانەم بۇ لە بەر كردوۋە؟ رەنگە بۇ ئەۋە بى كاتىك دەبىنىم پىيلىم:
«پىشتر قەتت من بەو جلو بەرگەۋە دىتوۋە؟» ئەو كچىكى گرىنۇك و وردىلە و
پىوۋلەي ھەقدە سالانەي بەجى ھىشت. لە پالىدا دادەنىشم، شەيداي دەكەم و
ئاورى ھەۋەس لە دلىدا ھەلدەگىرسىنم و پىيدەلىم: «دىوتە ئىستا چۆنم؟ زۇر
چاكە ئاغاي بەرىز تا ئىرە بەستە و لەمە بەۋلاۋە چاۋەرۋان دانىشتە و
بسوۋتى. دىنا دەۋران دەۋرانە!» گروۋشنىكا بە پىكەننىكى جادوۋبازانەۋە ئاۋا

كوتايى بە قسەكانى ھىنا: «راكىتكا رەنگە ئەو جلو بەرگە جوان و رازاۋەيەم بۇ
ئەۋە بى. ئالىوۋشا من مرقىكى رقى ئەستور و دلرەقم، ئەو جلو بەرگە زىقە
و بىرىقەدارەم شىر دەكەم، جوانى خۇم لە نىو دەبەم. دەموچاۋى خۇم
دەسوۋىتىم، بىرىندارى دەكەم، بە چەقۇ تواتاۋى دەكەم، ۋەك سۋالگەر دەگەر پىم
و دەست بۇ ئەم و ئەو پان دەكەمەۋە. ئەگەر پىم خۇش بى لەم ژوورە ناچمە
دەرى و سبەنى تەۋاۋى ئەو دىارىيانەي كۇزما پىيداۋم بۇى دەنىرمەۋە و
پاشماۋەي ژيانم كلفەتى دەكەم و خۇم بەرپوۋە دەبەم. راکىتكا پىتۋايە ئەو
كارەم لە دەست نايە؟ دەيكەم و زۇر چاكىش دەتوانم. بەلام كارىك مەكە رقىم
ھەستى و دۇ و دۇشاۋ تىكەل كەم... ئەگەر بىت لەۋ مالىەي ۋەدەر دەنىم و
ئاۋقاي چىروچاۋى دەبم و دەپىنم، كارىك دەكەم روو لەم لايە نەكاتەۋە!

ئەم قسانەي دوايى زۇر بە توورەيى و گورەگور دەربىرى و بىدەنگ بوو،
دەستى بە بەر چاۋىيەۋە گرت و دەمەۋروۋ سەرى لە بالنجەكە ھەلچەقاند، داي
لە پىرمەي گرىان و شان و مىلى كەۋتە لەرزىن. راکىتىن ھەستا سەر پى و
گوتى:

- ۋەختى رۆيشتەنە، درەنگە، رىمان نادەن لە كلىسە بچىنە ژوورى.

گروۋشنىكا لە جىي خۇي راپەرى و بە لەبىزىكى خەماۋى و سەرسورماۋانە
گوراندى:

- ئالىوۋشا، دلىنام تۇ ناتەۋى برۆى! دەزانى چۆنت شلەژاندوۋم و دلت
شكاندوۋم؟ دەتەۋى بەۋ حالەۋە بەجىمبىلى و ئەمشەۋ بە تەنىيى سەر
بىنمەۋە؟

راكىتىن بە چىرەبىزەيەكەۋە گوتى: «ناتۋانى شەۋى لە لاي تۇ بىننىتەۋە!
ئەگەر پىشى خۇش بى كەيفى خۇيەتى! خۇم بە تەنیا دەپروم.»

گروۋشنىكا بە توورەيى گوراندى بە سەرىدا: «تۇ دەمت لىك نى، زرتەبۇز!
تۇ قەت نەتوۋراۋە ئاۋا لە لاي من دەمدرىژى بەكى.»

راكىتىن بە توورەيى پرسىي: پىمبلى بزىنم ئەۋ چ شەكرىكى شكاندوۋە؟»

- ناتوانم بیلیم، نازانم. نازانم چیی گوتئاوا به دلمه‌وه نیشنت. به جارئ تووشی شله‌ژانی دهروونیی کردم... یه‌که‌م که‌س و تهنیا که‌سیکه تا ئیستا به‌زییی پیمدا هاتوه.» پاشان زور خاکه‌رایانه و وه‌ک که‌سیکی جه‌زم بوو له هه‌مبهر ئالیووشادا چۆکی دادا و گوتی: «فریشته‌که‌م، بو پیشتر نه‌ده‌هاتی؟ له ته‌واوی ماوه‌ی ژیاندا چاوه‌پوانی که‌سیکی وه‌ک تو بووم. ده‌مزانئ که‌سیکی وه‌ک تو دیت و لیم ده‌بووری. لیم پروون بوو پوژیک به‌هوی ناره‌سه‌نی و هیچوپوچی‌مه‌وه، نه‌ک به‌هوی جوانیمه‌وه سه‌رنجی که‌سیک راده‌کیشم بو لای خوم.»

ئالیووشا دانه‌وییه‌وه به‌سه‌ریدا و به‌بزه‌یه‌کی پر له‌خۆشه‌ویستییه‌وه به‌نه‌رمی ده‌ستی گرت و وه‌لامی دایه‌وه: «من چیم بو کردووی؟ تهنیا چله‌ پیوازیکم پینداوی، جگه‌ له‌ پیوازیک چیم پینداوی؟ هه‌ر ئه‌وه‌نده و به‌س! له‌گه‌ل ئه‌و قسانه‌ خۆشی ده‌ستیکرد به‌گریان. هه‌ر له‌و کاته‌دا گوپه‌ و هه‌رایه‌کی کتوپر له‌ دالانه‌که‌وه هه‌ستا و که‌سیک خوی به‌ ژووړیدا کرد. گرووشنکا زور ترسا، هه‌ستا سه‌ر پی. فینیا به‌ قیژه‌ قیژ خوی کرد به‌ ژووړی میوانداریدا و شاد و پشوو‌سوار هاواری کرد:

- خاتون، خاتوونی به‌ریز، پاسپارده‌یه‌ک به‌ چوارنال گه‌یشتی. که‌ژاوه‌یه‌کی له‌ ماکرویه‌وه بو ئیوه هیناوه، تیمووتیی عاره‌بانه‌چی به‌ سی چاره‌ویوه. خه‌ریکن ئه‌سپه‌کان له‌گه‌ل ئه‌سپی تازه‌ نه‌فه‌س ده‌گوړن و له‌ عاره‌بانه‌که‌ی ده‌کن... نامه، ئه‌وه‌ش نامه، خاتوون.

نامه‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه بوو له‌ ته‌واوی ماوه‌ی قسه‌ کردنیدا، رایده‌وه‌شاندا. گرووشنکا نامه‌که‌ی له‌ ده‌ستی ساند و پویی بو لای مومه‌که. پسوله‌یه‌کی چکوله‌ بوو و دوو سی دیری لیتووسرابوو. خیرا خویندییه‌وه.

سپی هه‌لگه‌رابوو، به‌ ره‌نگی په‌ریو و بزه‌یه‌کی سارده‌وه هاواریکرد: «ناردوویه به‌ دوامدا. گوتوویه بزه‌له‌ وردیله‌که‌م بگه‌رپوه!» به‌لام له‌ پریدا به‌ دردوونگی له‌ جیی خوی راوه‌ستا. له‌ نا‌کاو گوشاری خوین گه‌یشته‌ روومه‌تی و سوور هه‌لگه‌را.

هاواریکرد: «ده‌رۆمه‌وه. خودا حافیز پینج سال ته‌مه‌نی به‌ فیرو چوم! خودا حافیز! خودا حافیز ئالیووشا، چاره‌نووسم مه‌علوومه و ده‌بی برۆم. برۆن، برۆن، هه‌مووتان برۆن به‌جیمیلن، ئیتر نامه‌وی چاوم به‌ هیچ کامتان بکه‌وی! گرووشنکا به‌ره‌ و ژیانیکی تازه‌ بال ده‌گرئ... راکیتکا، توش به‌ خراپه‌ یادم مه‌که. ره‌نگه‌ به‌ره‌وپیری مه‌رگ بچم! په‌ککو هه‌ر ده‌لئی مه‌ستم!»

له‌ نا‌کاو هه‌موویانی به‌جیه‌یشنت و پویی بو وه‌تاغی خه‌وه‌که‌ی. راکیتین بو‌لاندى: «وايه هیدی، ئیتر هه‌ر به‌ پیاویشمان نازانی و میشکیشی میوان نییه! با برۆین. ده‌نا دیسان له‌وانه‌یه‌ گویمان له‌ قیژوه‌وړی ژنانه‌ی بی. ئه‌و هه‌موو گریان و نووکه‌ نوکه‌ی جارزی کردم.»

ئالیووشا ئیختیاری پویشتنی دایه‌ ده‌ست راکیتین. له‌ هه‌وشه‌ عاره‌بانه‌یه‌کی سه‌ر داپوشراو راگیرابوو. خه‌ریک بوون خامووتیان له‌ ملی ئه‌سپه‌کان داده‌مالی. چه‌ند که‌س به‌ له‌نته‌ره‌وه به‌ملاو به‌ولادا هه‌لده‌سووران. له‌ ده‌روازه‌ی هه‌وشه‌وه سی ئه‌سپیان هینا ژووړی. به‌لام کاتیک ئالیووشا و راکیتین گه‌یشتنه‌ به‌ر پلیکانه‌کان، په‌نجه‌ره‌ی ژووړی خه‌وه‌که‌ی گرووشنکا له‌ نا‌کاو کرایه‌وه و هه‌رای له‌ ئالیووشا کرد:

- ئالیووشچکا، سلای می‌تینکای برات بگه‌یه‌نه و پینیلی به‌ خراپه‌م یاد نه‌کا، ئه‌گه‌رچی تووشی رۆژه‌ره‌شیم کردووه. له‌ زمانی منه‌وه پینیلی: «گرووشنکا به‌ مروفتیکی هیچوپوچ براوه، نه‌ک به‌ توی دلپاک و نه‌جیم.» ئه‌وه‌شی پینیلی که‌ گرووشنکا ئه‌وی ته‌نیا سه‌عاتیک خۆشویستووه. ته‌نیا سه‌عاتیک. بلئ ده‌یگوت هه‌تا ئاخری عومری ئه‌و سه‌عاته‌ له‌ بیر نه‌باته‌وه. هه‌ر له‌ بیرى بی باشه!

قسه‌کانی به‌ قولپی گریانه‌وه کوتایی پینینا و په‌نجیره‌که‌ی شه‌ق پیوه‌دا. راکیتین به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: «هه‌هه‌هه‌! میتیای براتی چاره‌ره‌ش کردووه و قوری کردووه به‌ سه‌ریدا، پیشی ده‌لئ تا ئاخری عومری له‌ بیرى نه‌باته‌وه! له‌و دل‌ره‌قی و درنده‌یی!»

ئالیووشا وه‌لامی نه‌دایه‌وه، هه‌ر ده‌تگوت گویشی لینه‌بووه. به‌ په‌له‌ و شان به‌ شانی راکیتین هه‌نگاوی ده‌نا. بیر و خه‌یال دایگرتبوو و بی‌ئیختیار شه‌قاوی

هەلدیناوه. راکیتین برووسکەیهک بە دلیدا هات و قرژ بوو، وەک ئەوێ خۆی لە برینی بپرژینن. بە مەبەستیکی دیکە ئالیووشای بردبوو بۆ مائی گرووشنکا، بەلام چاوه‌روانییه‌که‌ی نه‌هاتبوو دی. بە دان‌به‌خۆدا گرتن و ر‌قه‌وه‌ دیسان گوتی: «ئەو ئەفسەرە لەه‌یستانییه. لە راستیدا ئەفسەر نییه. لە گومرکی سیبیریا کاریده‌کرد، لە سنووری چین - پیموایه‌ لەه‌یستانییه‌کی وردیله‌ و زه‌رده‌له‌یه‌ و نانی شه‌وی نییه. له‌به‌ر ئاتاجی و نه‌بوونی گرووشنکاوی وه‌بیر هاتۆته‌وه‌ و بیستویه‌ کۆنه‌ ژنه‌که‌ی مال و سامانیکی باشی پیکه‌وه‌ ناوه، بۆیه‌ هه‌له‌سوونی هیناوه‌ته‌وه‌ - نه‌ینییه‌که‌ش ئەوه‌یه.»

ئالیووشا ده‌تگوت هیچ نابیستی. راکیتین ئیتر خه‌ریک بوو شه‌ق به‌ری. به‌ پیکه‌نینیکی بوغزاوییه‌وه‌ گوتی: «چا بوو، تاوانباریکت نه‌جات دا! ژنیکی به‌ستۆکه‌ت هینایه‌وه‌ سه‌ر ر‌یگای راست! حه‌وت دیوت له‌ ناخی ده‌رکیشا! که‌وايه‌ ئەو په‌رچۆیه‌ی چاوه‌روانی بوو، هاته‌ دی!»

ئالیووشا به‌ دلگرانییه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه: «ده‌مت لیک نی راکیتین.»
- که‌وايه‌ ئیستا له‌ به‌ر ئەو بیست و پینچ ر‌ۆبله‌ ر‌قت لیم هه‌ستاوه؟ پیموایه‌ هاو‌ریکه‌ی خۆم فرۆشتوو؟ خۆ ده‌زانی نه‌ تۆ مه‌سیحی و نه‌ منیش یه‌هوودام.

ئالیووشا گوران‌دی: «ئاخ راکیتین، دلنیا به‌ ئەوه‌م هه‌ر له‌ بیر نه‌مابوو، خۆت وه‌بیرت هینامه‌وه‌...»

به‌لام راکیتین دیسان هه‌لچوو.
له‌ ناكاو ده‌نگی هه‌لینا: «سندان له‌ سه‌رم دا بۆ کارم، نازانم بۆ له‌خۆرا تۆم هینا؟ داوه‌شیم بۆ کارم! ئیتر له‌م کاته‌وه‌ نه‌ ده‌مناسی و نه‌ ده‌تناسم. تۆ به‌ ر‌یی خۆت و من به‌ ر‌یی خۆم!»

به‌ کۆلانیکه‌دا بایدايه‌وه‌ و له‌ تاریکه‌ شه‌ودا لیکه‌ه‌ل‌بران. ئالیووشا له‌ شار وه‌ده‌ر که‌وت و به‌ نیو کیلگه‌ و مه‌زrada ر‌ویشت. گه‌یشته‌وه‌ کلێسه‌.

(٤)

قانا جەلیل^٢

کاتیک ئالیووشا گه‌یشته‌وه‌ خه‌لوه‌تگا، به‌ پیتی یاسای کلێسه‌ زۆر دره‌نگ وه‌خت بوو. ده‌رگه‌وان له‌ درگایه‌کی تاییه‌ته‌وه‌ ر‌یگای دا بچیته‌ ژووری. زه‌نگی سه‌عات نۆ لیدرابوو - له‌ دواي ر‌ۆژیکی پر له‌ خه‌م و دل‌خوڕپه‌ و ماته‌م، کاتی حه‌سانه‌وه‌ و پشوودان بوو. ئالیووشا شه‌رمانه‌ ده‌رگاکی کرده‌وه‌ و خۆی کرد به‌ حوجره‌که‌ی حه‌زهرتی پیردا. هینشتا تابووته‌که‌ هه‌ر له‌وی داندرا‌بوو. حوجره‌که‌ که‌سی لینه‌بوو، جگه‌ له‌ باوه‌ پایسی که‌ به‌ ته‌نایی ئینجیلی به‌ سه‌ر تابووته‌که‌دا ده‌خویند. پورفیری تازه‌ مریدیش که‌ شه‌ره‌ده‌ندوکه‌ و ئالۆزییه‌کانی ئەو ر‌ۆژه‌ کاسی کردبوو، له‌ وه‌تاغیکی دیکه‌ تخیل بووبوو و له‌ حه‌وت سالان راست بووبۆوه. ئەگه‌ر چی باوه‌ پایسی گوئی له‌ ترپه‌ی پیتی ئالیووشا بوو، به‌لام سه‌ری هه‌لنه‌هینا. ئالیووشا ر‌ویی بۆ سووچیک و له‌ لای راستی تابووته‌که‌ چۆکی دادا و ده‌ستیکرد به‌ دوعا و پارانه‌وه‌.

له‌ ناخه‌وه‌ ده‌کۆلا. هه‌ست و خه‌یالی ئالۆز میشکی داگرتبوو، به‌لام هه‌چکام له‌ وه‌ستانه‌ به‌ روونی خویان ده‌رنه‌ده‌خت، هه‌ر هه‌ستیگ ده‌هات خولیکی به‌ میشکیدا لیده‌دا و هه‌ستیکی دیکه‌ جیگای ده‌گرته‌وه‌. به‌لام هه‌ستی به‌ چیژیکی خۆش ده‌کرد و سه‌یره‌ تووشی سه‌رسورمانیشی نه‌کرد. دیسان تابووته‌که‌ی له‌ هه‌مبه‌ر خۆیدا دیت و ئەو ته‌رمه‌ کفن کراوه‌ش که‌ زۆری به‌ لاوه‌ خۆشه‌ویست بوو، به‌لام گریان و چزووی خه‌م وه‌ک به‌یانی ئازاری

2- «شاریکی به‌ناوبانگه‌ مه‌سیح یه‌که‌م مۆجزه‌ی خۆی له‌وی نواند - یانی ئاوی کرده‌ شه‌راب. تا‌میک قانا هه‌ر به‌و شوینه‌ ده‌زانن که‌ له‌ باکووری ناسره‌ هه‌لگه‌وتوووه‌ و به‌ کاوله‌ قانا به‌ناوبانگه‌.»
(قاموسی کتیی پیرۆز)

نە دەدا. لە گەل چوونە ژووری، لە هەمبەر تابووتە کەدا بە چۆکدا هاتبوو، وەک ئەوەی لە بەردەمی مەرقەدییکی پیرۆزدا بێ. بەلام شادی، بەلێ شادی لە دل و زەینیدا دەدرەوشایەو. تەنیا پەنجیرەیی حوجرە کە کرابوو، هەوا خەریک بوو فیتکی دەکرد. ئالیووشا لە دلێ خۆیدا گوتی: «رەنگە بۆنە کە زۆرتر بووب، بۆیە ئەو پەنجیرەیان کردۆتەو، بەلام بیریۆکەیی ئەو بۆگەنیووش کە چەند سەعات لە مەو بەر زۆر ناخۆش بوو لە بەر چاوی، ئیتر هەستی بە دامامی یان قین و رق نە دەکرد لە ناخی خۆیدا. هیور هیور دەستیکرد بە پارانەو، بەلام زوو تیگەیشیت بێئختیار دەپاریتەو و ئاگای لە خۆی نییە. خەیاڵ و بیریۆکە وەک ئەستێرە سیریوەیان دەهات و بە سەر زەریای رۆحییەو دەشنینەو. هەر کام لەو خەیاڵانە لە ناکاو دەکوژانەو و جیی خۆیان دەدا بە ئەستێرەییەکی دیکە. لە گەل ئەوانە شادا هەستیک کە ئاویتەیی تەواوەتی شتەکانە گیانی دادەگرت. شتیکی خۆراگر و پر لە ئۆخژن. خۆشی لەو ئاگادار بوو. هیندی جار بە دل و گیان دوغای دەکرد، دەیویست هەموو خۆشەویستی و شوکرانەیی خۆی هەلپێژی... بەلام کاتیک دەستیکردبوو بە پارانەو، لە ناکاو بۆ لای شتیکی دیکە دەکیشرا و لە بیری و خەیاڵدا ئەوق دەبوو. پارانەو کە و ئەوەی لە نیو پارانەو کەدا هاتبوو لە بیری دەچۆو. گوی لە باوە پایی گرت، بەلام شەکەتی وردە وردە خەریک بوو لە گەل خەو ئاویتە دەبوو و لە پەستا وێژینگی دەدا.

سێ رۆژ دوا ئەو لە قانای جەلیل زەماوەند بوو، باوە پایی دەخویندەو. «دایکی عیسا لەوێ بوو. عیسا و شاگردەکانیشی بۆ ئەو زەماوەندە بانگهێشتن کران»³.

«زەماوەند؟... چی؟.. زەماوەندا!» لە پانتای زەینی ئالیووشادا خولی دەخوارد و دەشنییەو.

بەختەوهری پووی لە گرووشنکاش کردبوو... ئەویش چووبوو بۆ ئەو زەماوەندە.. نا، چەقۆکەیی لە گەل خۆی نەبردوو... ئەو قسەییەش تەنیا

قسەییەکی «بەژان» بوو، چاکە دەکرێ پیاو لە قسەیی ناخۆش و دژمان خۆش بێ. دەبێ خۆش بێ. قسەیی تال و ناخۆش خەم دەرهوینی... بە بێ ئەوانە، تامل کردنی خەم و ئازار بۆ مرۆف زۆر دژوارە. راکیتین لە کۆلانە کە ئاوا بوو. هەر کاتیک راکیتین بیری لە هەلەکانی دەکاتەو، سەر دەکا بە کۆلانیکیی تەنگە بەردا... بەلام شارێ... رینگای راست و بەرینە و وەک بلوور پووناکە و خۆریش لە نیوهری رینگادایە.. ئاخ!... ئەو چییە دەخوینیتەو؟»

کاتیک شەراب تەواو بوو، دایکی عیسا گوتی شەرابمان نەماو... ئالیووشا گوی لێ بوو.

. ئاخ، وایە، خەریک بوو لە دەستم دەردەچوو و نەشمدەویست لە دەستم دەرچێ، ئەو کۆپلەییەم بە گیان و دل خۆش دەوێ. قانای جەلیل یەکەم مۆجزە!.. ئاخ ئەو مۆجزەییە! ئاخ ئەو مۆجزە نازەنینە! مەسیح بۆ پرسەیی خەلکی نە دەچوو. لە شادیاندا بە شداریی دەکرد. یەکەمین مۆجزەیی ئەنجامدا، تاکو بگاتە فریای شادی و خۆشیی خەلک... «هەر کە سیک خەلکی خۆش بوو، شادییەکانیشیان خۆش دەوێ...» ئەو قسەیی هەموو دەمی ئەو خوالیخۆشبوو بوو. یەکی لە ئەندیشە سەرەکییەکانی بوو... «بە بێ شادی ژیان بوونی نییە.» میتیا دەلی... بەلێ، میتیا... «هەر شتیکی باش و راستەقینە بێ، هەمیشە لیۆرپێژە لە بەخشین و لیۆردن.» زووسیم ئەوەشی دەگوت...

عیسا پێیگوت، ژنە کە من چکارم بە تۆیە؟ منیش هیشتا ئەجەلم نەهاتوو. «دایکی بە تۆکەرە کە دەگوت: «هەر چیتان پێ دەلی، بیکەن»...

. ئەو چۆن دەلی وا بکەن، ئەو مەبەستی شادی و خۆشیی خەلکی هەژار و لیقەوماو بوو. چونکە ئەوەندە هەژار و دەستەنگن تەنانەت بۆ زەماوەندەکانیشان شەرابیان دەست ناکەوێ.

میژوونوسان دەلێن لە دەروبهری دەریاچەیی «جینسارت» هەژار و لیقەوماوترین خەلک دەژیان، ئەوەندە هەژار کە ناتوانی بیری لیکەیتەو. بەلام دلێ مرۆفیکیی پاکیش، دلێ دایکیکی مەزن کە دەیزانی کورە کە تەنیا بۆ بەرپووە بردنی ئەو ئەرکە پیرۆزە نەهاتوو کە پێی سپێردراو، بەلکو دلێ پاک

3- ئینجیلی یووحەننا، بەشی دووهم.

و ئاسمانییەكەى دەیتوانى ئەو چىژە پاك و بىگەردە ھەستىپىكا، كە ئەو خەلكە ساويلكە و ھەژار و رەشوروتە بۇ زەماوندەكەيان بانگىشتىيان كرددووه. بە بزەيەكى نەرمونيانەوہ (ھەتمەن ئەو زەردەخەنە نەرمەى بۇ دايكى گرتووه) گوتى: «من ھىشتا ئەجەلم نەھاتووه.» يانى بە راستى بۇ زور كردنى شەراب ھاتە سەر زەوى؟ ھەر بۆيە پۇيشت و لە قسەى دايكى دەرئەچوو... ئاخ، ديسان دريژەى بە خویندەنەوہ دا...

«عیسا پىيگوتن، دەفرەكان پركەن لە ئاو، لىواولئو پريان كردن.» ھەروھا پىيگوتن، ئىستا ھەليانگرن و بيانبەن بۇ مىرى كۆرەكە. ئەوانىش برديان.

«كاتى مىرى كۆرەكە لەو ئاوھى چىشت، كە بووبووہ شەراب، نەيزانى ئەو شەرابە لە كوئوہ ھاتووه. [بەلام ئەو ئۆكەرانەى دەفرەكانيان پى كرددبوو، دەيانزانى] پرووى لە زاوا كرد و پىيگوت، ھەموو كەس شەرابى باش زووتر دىنى. كاتى سەرخۆش بوون، خراپەكە دىنى، بەلام تۆ تا ئىستا شەرابە باشەكەت لە كوئى دانابوو.»

بەلام ئەمە چىيە، ئەمە چىيە؟ ئەم وەتاغە بۇ ئاوا گەورە بۆتەوہ؟... ئاخ، بەلى... زەماوندە، شاييە... بەلى، بەلى شاييە. ئەوھش ميوانەكان، ئەوھش بووك و زاواى لاو پىكەوہ دانىشتوون، كۆرەكە ھەموو شاد و دلخۆشن، ئەى مىرى كۆر كوا؟ ئەى ئەمە كىيە، ئەمە كىيە؟ ديوارەكان ھەروا لە بەر يەك دەرەوینەوہ... كى لە سەر ئەو سفرەيە ھەلدەستى؟ چى! ئەویش لىرەيە؟ بەلام ئەو لە نيو تابووتەكەدایە... بەلام ئەویش لىرەيە. ھەستاوہ، چاوى لە منە: خەريكە دى بۇ لام.. خودايە گيان!

بەلى، ھات بۇ لاى. بۇ لاى ئەو، ئەو پىرە پىاوہ وردیلە و لاوازە، بە دەموچاوہ چرچولۆچەكەيەوہ، نەرم و شاد پىدەكەنى. ئىتر تابووتەكە لەوئى نەمابوو. ھەر ئەو جلانەشى لە بەردا بوو كە دوینى لەگەليان دانىشتبوو، ئەو كاتەى كە زيارەتكەران دەوهریان دابوو. كفنى پىوہ نەبوو، چاوى برىقەى

دەھات. كەوايە ئەوہ چى بوو؟ ئەویشيان بۇ ئەو زەماوندە بانگەيشت كرددووه؟ ئەویش لە زەماوندەى كەنعاندا بەشدارىي كرددووه.

گوئى لە دەنگىكى ئارام بوو لە ژوور سەرى دەيگوت: «بەلى كورم، منىشيان بانگەيشت كرددووه. بانگيان كرددووم و ھىتاويائم. بۆچى لىرە خۆت شاردۆتەوہ؟ وەرە تۆش لەگەلمان كەوہ.»

دەنگى خۆى بوو، دەنگى باوہ زووسىما. راست خۆى بوو، چونكە ھەر ئەو بوو بانگى كرد! پىرى كلپسە دەستى ئالىووشاى گرت و ھەليستاندە سەر پى، ئەویش بە پىوہ راوہستا.

پىرەپىاوى لەرولاواز لە دريژەى قسەكانىدا گوتى: «شادى دەكەين. شەرابى تازە دەخۆينەوہ، شەرابى تازە و جيژنى گەورە، ئەو ھەموو ميوانەت ديوہ؟ ئەوھش بووك و زاوا. ئەوھش مىرى زانا كە لە شەرابە تازەكە دەچيژى. بۇ ئاوا چاوت تىبريوم؟ پىوازىكم داوہتە دەست سوالكەريك، بۆيە منىش لىرەم. زور كەسىش لىرەن كە لە پىوازىكيان زياتر نەكردۆتە خىر. تەنيا پىوازىك... بۇ تەواوى كرددەوہكانمان چىيە؟ تۆش كۆرەكەم، كۆرە دلسۆزەكەم، تۆش فىر بووى كە ئەمرو پىوازىك بدەيتە دەست ژنىكى برسى. كۆرە خۆشەويستەكەم، دەست بە كار بە، خۆشەويستەكەم، دەست بە كار بە رامەوہستە!... «خۆرەكەمانت» دىتووه، دىووتە «ئەو» خۆرە پروناكە؟»

ئالىووشا منجاندى: «دەترسم... ناویرم چاوى لىبەكەم.» لى مەترسە. «ئەو» لە گەورەبيدا پىشكۆيە و لەبەر مەزنى بەسامە. بەلام لە رادەبەدەر دلۆقان و خاوەن بەزەبيە. لە ريگای خۆشەويستىيەوہ خۆى كردۆتە شىوہى ئىمە و لەگەل ئىمە شادى دەكا. ئاو دەكاتە شەراب لەبەر ئەوہى ميوانەكان بەزم و جيژنەكەيان لى تال نەبى و چاوہروانى ميوانى تازەيە. بەردەوام ميوانى تازە بانگەيشت دەكا و ھەتا دنيا بە دنيايە ئەوہ كارىەتى. دىوتە شەرابى تازە دىنن. ئەوہ پەرداخەكان ريز دەكەن و دەيانھينن.

شتىك له دلى ئاليووشادا درهوشايهوه، له پرىكدا دلى كهىلى ژان بوو و فرمىسكى شادى له چاويدا قهتيس ما... دهستى كيشا، هاوارىكى كرد و له خه و راجلهكى.

ديسان تابوت و پهنجهرى ئاوه لا و خویندنى ئارام و لهسهرهخوى ئىنجىل. بهلام ئاليووشا گوپى له خویندنى ئىنجىل نهبوو. سهيره له سهر چوك خهوى ليكهوتبوو، بهلام ئىستا به پيوه بوو. له ناکاو به سى ههنگاو خيرا و بههيز رویشت بو لای تابوتهكه. دهتگوت بو پيشهوه پالى پيوه دهنين. شانى له شانى باوه پايى درا، به بى ئهوهى بزاني. باوه پايى تاوى چاوى له سهر كتيبهكه هه لگرت، بهلام چونكه ديتى ئاليووشا تووشى شله ژانكى سهرير بووه، له ناکاو سهرى بو لايهكى ديكه وهرسووراند. ئاليووشا چاوى له تابوتهكه برى. مردوويهكى كفن كراو به ئارامى له نيو تابوتهكهدا راکشابوو، ميدالىكى به سهر سينگهوه بوو و كلاويكى تيژى به خاچى ههشت گوشهوه له سهر نرابوو. ههر ئىستا گوپى له دهنگى بووبوو: ئهوه دهنگهش ههر وا له گوپيدا دهرزىنگايهوه. گوپى راگرتبوو و ههروا چاوهري بوو قسه بكا، بهلام له ناکاو وهرسوورا و له حوجرهكه چووه دهري.

تهنانهت له سهر پليكانهكانيش رانهوهستا و به ههلهداوان چووه خواري. گيانى له ناخهوه قولپى دها بو ئازادى و پرگار بوون ئوقرهى لي برابوو. ميچى ئاسمان، پر بوو له ئهستيرهى گهش و بهسريوه، بهرين و بىسنور له ژوورسهرى راخرابوو. كاكهشان به دوو پووبارى شيرى به نيوان ئاسماندا ههتا ئاسو درویشت. شهويكى ئارام و فينك و بىخشپه زهويى له خويهوه پيچابوو. گومبهزى و بارووى زيرينى كليسهى گوره له ههمبهر ئاسمانى پيروزدا ددرهوشايهوه. گولالهى گهش و پاراوى پايىزى له نيو باغچه و ديرواى ههوشهى كليسهدا مليون به لارهوه نابوو. كروكيپى زهوى دهتگوت له گهله بیدهنگى ئاسمان ئاويته بووه. پازى زهوى له گهله پازى ئهستيران ليك گريدرابوو... ئاليووشا چاوى به مؤلهق ويستاوى له بهر پيى خوى برى. له ناکاو خوى دا به عهرزيدا.

نهدهزانى بو دهبهوى زهوى له ئاميز بگرى. نهدهزانى بو ئاوا تامهزرويه زهوى راموسى و سهرلهبهرى خاكهكهى ماچبكا. بهلام له گهله پرمهپرمى گريان ليوى به عهرزهكهوه نا و به فرمىسكى چاوى ئاويدا، له ناخى دل و گيانهوه برياريدا و سویندى خوارد خویشى بوى و ههتا دنيا به دنيايه ئهوه خوشهويستيهى به دلبيهوه گریدا. «زهوى به فرمىسكى شادى پاراو كهن و ئهوه فرمىسكانهشتان خوشبوئ.» له ناخيدا بوو به زايهله. به سهر چيدا دهگريا؟ ئاخ، وا جهزم بووبوو تهنانهت به سهر ئهستيرهكانى ئاسمانيشدا دهگريا كه به ئاسمانهوه ددرهوشانهوه. «ئهوه جهزم بوونه تووشى شهرمهزارى نهكرد.» دهتگوت له تهواوى ئهوه دنيا بيژماره خداوه تالهتيشك ههلواسراوه و گيانى خوى به ههمويانهوه گریدهدا و گيانى «له پيوهندي له گهله دنياكانى ديكه» وهلهرزىن كهوتبوو. دهيويست له ههموو كهس خوش بى و له ههموو شتىك داواى لييووردن بكا. ئاخ، نهك ههر بو خوى، بو تهواوى مرؤقايهتى، له بهر ههموو كهس و ههموو شتىك. «خهلكانىش دوعا بو من دهكهن.» ديسان له گيانيدا بوو به زايهله. سات له دواى سات به پرونى و به شيويهكى ههستپيكر او شتىكى خوراگر و بهرين وهك كهپرى ئاسمان به پوحيهوه پيوهند دهدرا. دهتگوت بيروكهيهك ههوسارى زهينى به دهستهوه گرتووه و ههتا ئاخري عومرى و ههتا دنيا به دنيايه بهردهوامه. لاويكى بيهيژ بوو كاتى كهوت به عهرزيدا، پياويكى ئازا و بهجهرگ ههستايه سهر پى. ئهوهشى ههر له پر و له كاتى جهزم بوون و حال لي هاتنهكيدا ههستپيكرد. ههتا ئاخري تهنهنيشى ئهوه كاتى له بير نهچووه. له دواى ئهوه، به ئيمانىكى شاراووه و بههيز له وتهكانيدا، دهتگوت: «لهوه كاتهدا كهسيك روچى دهلاواندمهوه.»

له دواى سى رۆژ به پيى وهسيهتى پيرى كليسه كه پيى گوتبوو «دهست له ژيانى تهركه دنيايى هه لگره» كليسهى بهجيهيشت.

